PROŒMIVm

Absoluta rig laboriosa ac difficili Dialectice explicacone; que
rer ammunitionis Philosophie campos ad cuius cultus Gymnasiorum ejusdem
ni Etymologi allicit: Philosophia enj studij et amor; denotat sapientiæ
emine vos ad eius jugalibilis studij juuitatem debet maxima philosophie
dator, rig ex cognitione naturalis faculty ipsius attingit supernaturalis gratie, ut
ilis docet, jeiunantia Dei a creatura mundi pcea que facta sunt intellecta spici
ter q etig noster testatur Gregorig dicet ejusdem, que animo voluit subtilit
jecognita que ri nouit: Unde cognitia ista Theologie debet summa mysty
rio et maxime inseruat ad Exercitium, et actum jusdem salutis, et jpor
tuna argumenta fugienda; Sepe enj Exercitus precepijs a subtilitate qualibet
rea que ts fidei subjacentia q. Deiparæ Virginis et Angelorum ac desiderio
q Philosophari ut maxime, et etig speculum, nec id ingredi
ualitatis et jquit Apostolus.

De Inventione Philosophie eiusq nomine plura apud
Moderniores inueniet Seneca et Platonis lege Inventiæ Philosophie Gym
gbesuitis lib de Magistris Veritatis ait ad Philosophiq totius mysty Inuen
dum de side, et lege Colle et lege jgnis jtendatis e jferbe et hoc, ocs
mortales tu Antecedes, et tu in multis te antecedet et Plato Sic.
res equales Philosophos, duinos appello quos Philosophiæ, haut multo
facilig, ut ita dixerij, quis Deus discernitur.

Ut exacte pcipiatur jgna accep
cione Philosophia jpsius Sumatur Nota hic Philosophiq diuersi plures
acceptiones habent, tres ts precipue 1a e numerata ps Doctrina, seu
disciplina jgna acceptione Stoici illi dicuntq Philosophia
e rerum humanarum, et diuinarum cognitio q 2da rerum Cultarum collectio di
uina et humana ambijt. 3a acceptio nunq Angelae pcipua
que circa substantia rerum Veritatis jgna Considerone Physici etiam mete
physici.

3 Philosophie acceptio magis propria e determinata Doctrina que
de substantia rerum mobilium pcipuat Cognitionis agit Philosophus

Qualechtr q̄ j ꝑs rectoricas Physicory j quory 1º entis naalis juxta
tragti principia j 2º Causs et prjncipia entis, j 3º rāa motꝰ apertr
ist 4º dctr de loco, Vacuo et tempore j 5º rēa motꝰ ꝑse et accjdtalr
extrinsecā advenjtēs, j 6º de Stanni Cessione j ceptione et desitione
rei, j 7º de regximitate requisita a ꝑtes agentis ad agendū, j 8º
de initio motꝰ et de motꝰ violento et naali. Hāj etiā breuj Stanty
sub Philosophia ut ꝑs libri de Anima et jterum de Cēlo, de substia
animata, de Historia, rāa, et partibus alijs.

Ptxel ghemalef questiones
solvt hic e tagitari digo quodnq sit de rectq forte Philosophię. Sit
ꝑo Philosophia una Cristiana et una Sit Practica l. speculativa me
taph. q subalternetur, sed ut ad difficiliora accedamus breuiter videa
mus de vtrāq quare ad 1m difficultatē dicendum dico q rectq Phi
losophię ē ens mobile fruitur sumpto, dupliciter ut mobilitas sit quasi
rao formalis, qua corpꝰ mobile, l. substia mobilis, qua ꝑs rectq naale,
attingitur.

Surgit multi j explicando quonomine apud Stagiritam rectq
rectq, ꝑ ꝑpriē ens Quemadmodū nomine substię mobilis, corporis
mobilis, l. entis mobilis q ꝑs certe, supponendo idq̄ ē ens substia
mobile, ac corpꝰ mobile multipliciter et de loco, et panditur questio
nata, Existimo Quemadmodū explicari q ens mobile. Si autq quera
tur non ens mobile sed substiale l. accidēs, dico ē ens mobile sub
stiale, sicut motꝰ substantialis entis sed ad terminū substialē, l. ad
cidēs.

Ignoranda ꝑ ē idē mouile accidēs, ac mobile accidēs, nq licet
possibile sit substia quodammodo accidēs, substia ens potest mo
ueri ad alias substiales, l. ad forma, et sic dicitur mobile substantialiter
et potest moueri ad alia accidēs, sicut Celum q ē substia mouetur
motu accidēs, Unde ens mouile substiale dicitur habere amouilitatē
substialē, et accidēs exit obiectū forte et adequatū Philosophię.

Circa quę stionem,
An Philosophia sit una Cristiana Moderna vndetur, ꝑ regula
Regia jquirit, Omnis sit Syllex l. Apostata qualitas, et q Logica
Scitꝰ ē Philosophia ē dictū; ē ens speculativū, Metaphꝰ q ꝑ sub
alternatū ē j dubitatū, et rao sic ē, quia Philosophia circa ens mo
bile Veratur ut illud Phꝰ ponit, et eius ꝑpietates demonstrat, Varias di
cursus q Dialectica passiones agnoscat, Unde sic alligo: Cognitio Philosophica
mouet ad alia ꝑpter alias dū, ut cognitio Fidei autoritatis mouet ad
illig amorē non ē ꝑpter alias, ꝑ quendens Sequitur exitali cognitione.
Rao ꝑ ē, Dialectica Rectq Philosophię, Grammatica Subente q ē Rectq Meta

2

principi, addit hm Sug.s illud de 3.bus Essentialz Videlicet Materiale &c. Specialesq; ita ppriâ passiones, Philosophia demonstrare Velit. Reliqua Subiecta dictis, Sit, Videt. 19 Phisicory

LIBER I Phisicory

Rose, Capita Septem Subiecta Liber ubi 3.a Methody seruandæ posuit Philosopho, Permanentes, Successiue Mobiles Substantiæ asserit, Mystantes, &c principia et naalia et hor generabile refert et negavit, opiniones Variæ Coruentis naalis principia adduxit et eas solutas Duxit asserit 2 principia entis naalis &c Tria Scilicet, privans Mag et forma, et aduens Platony Statuit Mag &c a privatione distinctu Deducit 3 &c 3 generabilis et 3 Corruptibilis, et hyle &c Tertia hec tria, Causa quæ Sit, Divisitas 1.a &c principijs entis naalis 3 Sunt.

DISPVTATIO I.a
Ð PRINCIPIJS ENTIS NAALIS in commi

Progressus ad Solo phi methody siscripsit disputans de his quæ principia entis Tria 3.o Statuens, ut postea ad Omnes ad Ipsum deducendo 3 partes, quarum Sit quæstio 1.a Sit ne legitima principia a Philosopho Traditus &c Sunt.

Q.o 1.a SIT NE LEGITIMA PRINCIPIA PHO Tradita deff.o

Sequitur Divisionis o Verbo 1.o horum principij Vocis et duarum Significationes et Acceptiones, dicit Duo principij Juxta Aristotelis 5 Metaph.e &c cap 1.o &c Illud unde aliquid &c Fit aut Cognoscit, quæ accepta Latissima &c et

Schydat oes causas tq ytaysecas quq extaysecas yquo sgsu formeq pry
cipia dicytur Idē. Qō sumitur principij pro quod ē ḡ yalioqua scire tq
Ardelio de quo loquitur Cicero 3º Particularmente quesrony yquis principij
Nulla ē origo nq exprincipio oriuntur oia ipsy aute ex eo nulla dicit
Nam potest quod yttligendy ē yillo ordine creby et hęc etiq ē Ambrosia aug
tq Iustinus aurora dicitur principium dicit tq damus principij Dominj
Ad damq deus principij ory hoy, et etiq P.N. B.D. principium ory Mona
chorum Subregula de gestu dicitur, tq exprio ad ēst ex eo ex nullo
sumpsit principio

2º Sumitur principij pro eo aquo res yno fluxit ḡ, generaxit
procedit ḡ, traqua abstinuit. tq traqua abeo aquo recedit et hoc mo
Schydat generatorq et principator causq, qui ad cuiuslibet rei generatorq
Duxerit denq principij sumitur a Philosopho pro eo aquo ens naale
dependet tq yfluxit qlq ēē, sicut traqua exparentibq dependet sic traqua
abeo aquo recedit

Sē hic advertendy dicendum reperty yterpretatij causq
et sumpty, tq principium Omnium ē quo causa et causa, quq ella
Dicty; Salvator enj eao principij Deiquę Salvator ordo 3ti ad principiatq
et sic yditinio principiorum yterpretatur eao principij, quibus yuenitur ordinatio
ab alio et aquo alio, Nō tm yuenitur eao causę, qō nō yuenitur yfluxy
ēē, Silter tq aquo incipit Motq et quoty requetur Veneq dicytur pri
cipia, Nō causq: dicide etiq causa yquus ē quq sumpty Schydat
enj causa tq ytaysecq quq extaysecq, Unde colyduntur causa in bonj yfluxy
Nō sumpty, et Silter etiq finis ē causa etnō sumpty, sola autē causa
ytaysecq potest dici e sumpty, et sic minq late patet quq causa.

Philosopho 6º
yhoc 1º libro cap 9 textu 42 Sic principia entis naalis definit 9º
quę nec fiunt ex aliq nec ex alterutris id ē ex se mutuo, 2º diuisit
principia. 1ª parta, Negq nō fiat ex aliq significat illa debere
ēē 1ª principia quę ex aliq nō fiunt 1ª principia nō sū. 2ª significat
q nec ulla principia potest fieri ex altero ad deffq causam, quę
possit ad juncq yduersa genera ēē hui causę, denq ultima parta
Elenotat nulla ex eis naalia q ex 1ª principiis nō fiat ex quo
explicatione Patet dicta deffo principiorum ēē legitima q ad eam principij
Si duo, principia, ē et sic ulta. 2º tby sic explicatur
yducta deffo q legitime pducta deffo explicat essentiq deffiniti
minor pro q illa parta nec ex aliq Denotatur si plicitas principij
si enj nō fit ex alio, q nō ponitur ex illis si parta sic explicit
Denotatur priorita principij id enj ex quo aliquid fit ē prior illo
Sicte Excabis to quamq q toby id q ad eam principij yducta deffo

Explicatr

Sed lit hoc tas huius dicti Magis apparet. Quia vlg sic arguit
1o Quia pt exppo partis integralis Quae pt exppo partis integralis
vlg est quia pt ei huic principio Dicunt Plato et alii Peripatetici
quod est principium — Sed forma dicta metaphca habet rationem actus seu
forme — Ergo forma substantialis Quinti Metaph ca — Ergo materia
et dicta, est vlg forma, quae est aliud principium entis materialis Quinti
ex alia forma, et ita illa pars dicti ex alijs, et exaltercatur
non verificatur de hoc principio.

Ad argumenta Pr. distinguendo maiorem, Quia pt exppo
partis integralis vnius ex subiecto negotiationis vnius et pars integralis Pe-
tro Quia et distinguo minorem quae est pars materiae est materia, id est subiecta,
respectualiter pars integralis negotiationis, est Quia id est illa salutatio
Deo essentialis vitae, Petro minori et negotio vni, Quia non quomodo quae est
principium, Sed primo pars subiectiua Quinti essentialiter vnius et alia
pars ad quid Quarto ut subiecta recipitur, et quae ex abiecta destruit
denominationem vnius, ablata una parte integrante absolute manet totum
licet non tanquam integrum ac antea Sic enim ablato brachio manet absolute homo
et manus est exalio integrum ex parte essentiali, quatuor ita dicit ex pro-
Sed est exalio integrum exp te integrante.

Ad patet ad primum Quia forma dicit est exalio
integrum exp te Physica scilicet et Sic exigitur et dicta Quinti Sed integrum
exp te Metaphysica quinti optime Quinti Dicunt primum principium scilicet
Physico quia est ordo docuerunt.

Do Arguit Quia et forma dicit ista docuerunt Sed
Quia principia entis materialis, et tm dicit exalterutrum Quia dicta dicit non
est bona, Minor patet, Quia te est expressione Aristotelis quae est aliud prin-
cipium, et forma materialis est extrema Quinti et potentia vlg educatur Sed
Quia et forma dicit exalterutrum.

Do hoc arguit Quinti Pr. Dicit scilicet
Quia Quinti forma Quia mate Sed Quinto, Quia illud scilicet est quod
scilicet habet ee teste Sancto Thoma 1a q. 45 art 3 ad tertium Unde
illi patet Quinti dicit et Caiet quia Quinti est quod quinti Quinti scilicet
scilicet quod scilicet est scilicet Quinti separata Sua Quinti scilicet
subsistentia materiae. Soly autem Quinti dicit habere ee scilicet, et
partes non existunt scilicet Sed totum existunt Quinti quia Regu
dicit sequendo Sed Quinti ad quintum totum, Dicto autem scilicet
Deo quia est pars et scilicet.

Ad tertium hoc Solutio, et Sic Quia se habet
hoc sophisticum. Philosophus assert te principia non dicit exalterutrum

Vñ sua entitatis ꝑ habet entitatis, que sibi potest fieri ꝑprie
ꝯ illa parte negatiua, ſ, nec exalteritas ẽ effectiue negat, at qui
formaſ ẽ forma ꝯ

Quare aliter dr, q̃ma fieri ex priuatione tꝫ q̃ ex tali
aqua, et j dicerio genere, et forma, ex maã eo ꝙ nec ij ẽ ꝑticipijs
vñ distat. sibi enī obstat, q̃ j eodē genere, quo vñ ꝑticipia dicit exalti⁹
exalteritas. Vnde cū forma sit vñ ꝑticipiū j genere causę maalis
et vñ fiat ex priuatione tꝫ q̃ exalteritas et sibi ipsi forma ex maã
vñ fit ex alia forma nisi ẽ vñ distare ad hoc ut sit tꝫ ꝑticipia.

Preſ ꝯ maã
sit ex priuatione et forma ex maã j diuerso genere quo ad ꝑticipia ꝯ vñ
sit ſplicia et ta — Deinde vñ dicit et nego dr, q̃ aliq̃ fiat exalteritas
tꝫ q̃ ex partibus ipſius ignorantiæ, Vnde vñ obstat ad hoc, Vt sit ſpli
cia et tã q̃ vñ supponit alia j illo genere q̃ aliq̃ j alio alia supponante
vñ obstat ut dicat j causa efficiẽti, q̃ licet maalis supponat ẽ vñ gene
raliſ ꝑticipij j illo genere.

Ad 2ū parla ea dicit ex ꝑte ipſius vñ inexistentiæ deꝑtici
pijs entis maalis j parlari. Vñ q̃ ex ꝑticipijs aquę sibi aqua potest
fieri ꝯ ꝑte deꝑticipijs j dñi verificati, patet dicta q̃ vñ dicit ſ di
cat vñ ſ bat dicimꝰ parlari. Sublato dicto inexistentiali, deficit
ꝑmata vñ enī ea dicit ex priuatione sequitur ens maale j corruptibile
ſ Coly dr fuit facta ex priuatione ſ primę lucis q̃ma, nequę fieret
priuata forma, q̃ illa vñ antecessit ꝯ de ꝯ ꝑticipij sui.

Ad 3ū dr dicta q̃
ans, parla ea dicit ex ꝑte, vñ verificat ſ sumat Coleccie Decla ans
si ꝑte q̃ distributiue accipiendo dico ans, et dicta, adꝑbialiter dico
q̃ si dicat ẽ copulatiue vñ potest parlari. Deinde eo modo quo dicit
sit dñs, ſ Silly dicit bene vñ accipiendo. Vnde sicut ex ꝑticipijs naalis
j dñi fit ens maale j generati et j dñi et ex eis ea dicit sic ex ꝑticipijs
aquę fit aqua, et ex ꝑticipijs aquę j singulari fit aqua: Istat sic ex
tenia ex dictis j simulis vñ dicimꝰ, Suppone copulatiue ea accep
tis ꝑticipijs q̃ eis significatis vñ sicut ſ copulatiue sumptis quare
nec ꝑ eos j ẽ fieri ex eis sicut sons apostolorum vñ potest de hoc, ſ illo
apostolo j parlari verificari, ſ de eis sumptis sumptis.

Ad confirmationẽ q̃ nec
dr dicta q̃ ans, vñ dicta fieri ex priuatione ſi sit generabile et
corruptibile dico ans, si j generabilia sit dicta ans, et nego dicta
q̃ aliter ergo Philosophi j ſ sti sit de rebus civilibus ꝑticipijs j
dñi agere, vñ licuit dicat illa ea eis q̃ dicta ẽ j talibus dicta dicimꝰ
ẽ j talibus dicta, ſ q̃ quoda, quibusq̃ et alia aliis adaptata, ita

Vtrinq; forma, et priuatio ex hoc verbo ens priori hoc diuisit supremum
ut sola māa et forma quare ens hoc dicit, quia quid sit, stat, seu
Ingnyti ex ipsi. ℔ principia entis naalis corruptibilis, et generabilis
℔ ex qq sint ona generabilia q māa, forme, et priuatio diuisit
Et principia entis naalis incorruptibilis ℔ ex qq ona ingenerabilia
stat, et hoc ipso mag et forme diuisit.

2da Pte Solutionis Replicabit,
q̄ ex ex pcebeo sacra mutatio deducit Vermis ex Vermis
fiere generatr, et ex forma educitr ex māa, et in māam deduc
hoc in diuisit ipsi illig māa priuatio forme deuide. Itq q ā
tali casu māa Vermis ℔ fuisset subalia forma. Sed eo ipso stati
ipsi quo deducit Vermis, ℔ illig māa Creatra a deo ℔ fuisset ligati
tas panis. Nij q̄ aduersarius ipsig diuertit q̄ ly nulli fuerit ibam. ipsi
talis māa ℔ fuerit sub forma Vermis ℔ diuisit ipsa māa a deductione
Vermis priuatio ipsius forme q̄ deuide.

Ad Pte Solutionis Respondeat sctus ly aliqq
q̄ dicit priuatio ē principiū generationis ideligit ingenerabile, quia māa nulla
fit, nulla subiecti mutatio, Vide ly ipsa māa ipsius, et ingenerabile ℔ ingenerat māa
Creationis mag ℔ requirit duo principia ac cetera generabilia duo ly quasi ipsi
agnuit Philosophus.

Ad mdū ly aliqs ℔ Supponendo probabilissimā opinionē esse ipsi
tali generatione ℔ creatē māe, denuo ℔ ipsi negatur generabilissima, et ℔
Subiecti forme genite ex tanta qua fuit ibi. priuatio Quia ipsa quantitate
qua, vacue disparitur ig quantitas exit erat subiecti apta ad recipiendā illig
forma substantialis.

Ad 3ū Pte opinio Vermis duxa aliqs tenet et Solutio huius
argumenti a bella ℔ deficit ipsi ex premisse Respondr q̄ licet Dis Aroues
Crucē quia Vermis, Et hucusq̄ cecidit tota ipsius, quia recipit secundas
dispositiones, et simul habet formā ipsius diuisionis ipsius, ipsius, quia
fuit a creatura ex posuit ita stigere q̄ Vnde pdicta māa Vna aliquid exem
cesse mag illig adiutis generatis. Ad 4ū pte q̄ ipsa ipsig a disputatio 3ū ipsius
tertij Vnde argumento exit sermo et hic debet hac questione. Quot sit
entis naalis principia

Q ii QVOT SIT Eūs
Naturalis Principia

Explicato principio essentiali maximo
quod sit hic principium ans. sit tripartita ans plena. et nota
questionis de ordine de ordinabilitate entis naalis principij quod principiorum
est quaerere ut principium quod sit causa tot exit principia et tot causae sit
quaerere, videlicet efficiens, finalis, formalis, et materialis, quatuor exit
principia et sicut adscribatur primae exit quia quaere huius sit ordinabilis
de principijs principiorum entis naalis, sequi questionis ordinis explicatis
et aduerte
ens naalle posse indicare principium Statue principiatae ipsi facto, negationis
generationis, et huic, quia progt principium, ita ut quilo statue principium facto et specialiter
principium effectuum et influens, causa naalis, ut ordinis ad conservationis formae
et causa formalis ut ordinis ejus ad informandum mat, et principium finis quietis
est hic, quia progt principium facto ce, et dicimus hinc principium principij quia
ubique statim principium facto ce, et dicimus hinc principium principij quia
de principiis.

Nota vltimo q generatio substantialis perficitur
potest inducendi formam quatenus ad actio productiua ipsius entis 2mo
quatenus ad quidditatio, 3o quatenus ad quidditatio, ex
hui huius tripartitae sententiae dein ce ad ce, quia an sit probabilis tripartitae ratione
distincte, realiter, et aptitudinaliter ad examinandum principium questionis
de fieri. Duo esse tria accepiones. Stans quod mutuo quia de, scilicet stans
mobilis denuncio ad aliquid qq positi, sit, tale. Et

Prima Conclusio

Principia entis naalis
facto ce tripartita sunt duo materia et forma, hoc deo et omni interrogato
potest, et pro illa principia entis naalis facto ce, quia illud illa sta
tuit progt. Sed nec tripartita est materia et forma est ita tripartita principia ejus facto
ce, maior ce certa q principia huius cui sit illa essentia et
quae sit alia progt, minor pro q principio substantiali tripartita materia et
forma repugnat, quia sic et substantialiter illud progt. ergo

Formae illius principia
entis naalis quia, ens naale resolutum, quia ens naale resolutum sub duorum
sitis principia essentialia ens naale, facto ce tripartita ce resolubile quia
principia tripartita materia et forma. tripartita est ex duobus principijs.

Indicat quod substantialis vel substantialis materia et forma. et ens naale vel
materia et forma, et tripartita unio est ipsius naalis principij, et duo unio
vel ce pars ipsius naalis, sic materia pars, vide unio quatenus sic natura ex
quae forma tripartita illi adaequata principij substantialis et vide de unione sententia

exp̃ Rmal, et rao é q̃ vnio n̄ iporit Sc̃ reddonyd. que é causa ifrinseca
Ipsiti Sc̃ causalitas illig, et sicut ē causa effectiu, et eiꝰ causalitate, n̄
stituyt duo psonia Sc̃ony, ita nec ex causa ifrinseca, et eiꝰ causalitate stituyt
duo psonia Sc̃ony.

Dicit subsistẽtia é de rone ifrinseca Ipsiti ꝙ é psonyty
illig = Respondet Hurtado subsistẽty q̃ tanca ad Sc̃ony q̃ntuph ꝙ
Sc̃d̃ é, Ipsito exmaa et subsistẽtia é Ipso ex reby suis Pncie
destyti gẽrigotest p̃tenere ad Sc̃ony q̃ntuph ꝙ quare Dr subsistẽty n̄ ee
ponty ẽ ifrinseca, sed naly Sc̃ony illig, et ad Sc̃ony ee party Suppositi, ꝙ
n̄ sufficit ad rang psonyty entis naalis. Dr Del° ꝙ

Secunda Con § 2.

Psonyta entis naalis
ẽ ifrinseca ꝓmy partis Sbstiecti ꝙ reto ens naale, alia ꝙ quę talia
dicyt, q̃ dicit ꝙ reto ꝓmy partis ordinat tay Ipsitiny, Sc̃ tm̄ ifrinsecũ dicit
aggregatiuũ tay ita ꝙ ex quo aliquomõ ordinat ens naale, et ad ẽ
ẽtiny dicit necessariy habitudiny, et sic seu loquit Del°

Probat ꝙ efficaciter ex
Ipso rgumento 3t tay ꝓ generatiõe Substyalis talia tay exigit psonyta
ifrinseca mag Sc̃, forma, et pruiany, Sc̃ ens naale ẽ tay ꝓ generatiõe
Substyalis ꝰ tay exigit talia ifrinseca psonyta, mat̃ ẽ tay ꝓ
generatiõe Substyalis ifrinseca exigit mag Subpruiange ẽ mediate exigit
tay, et Subforma, liquidy exigit Subiecty ꝙ tay reat de ẽ tale ad ẽ tale ꝙ
exigit tay talia ifrinseca psonyta, mag, qua tay exigit, et forma ꝙ quo tay facta, et pru-
iany ẽ mutany ultiy exigit, ut ting, qua seperet ex parte Subiecti, et rdat
ẽ ad ẽ Causę naalis, sicut et dispositiões, qua n̄ habyt pcedaray
Mag ẽ stingedi

Informatr. Mutari é aliter se habere, seu subiecty habere aliquid
denouo q̃ antea n̄ habebat ꝙ mutatio ut multo é dicit subiecty q̃ aliter
se habet, et forma qua habet denouo exclusiõe recptiõe aliter se habet
et pruiany forme, qua reale et denouo liquidy habet forma, qua antea n̄ habebat
ꝙ ad ẽ entis naalis, regulariy q̃ regulariy ꝓpria et n̄ ampliꝰ. Aliqua
obiectiones § 3

Aliquæ Obiectiones § 3 ex dubitet

Capite ẽ quę ꝓ Lutꝰ n̄ ẽ bene ꝓbando ꝓpria n̄ ẽ talia ꝙ ee sua qua
talia et exp̃ tay sic ẽ arguit, pruiany potest ee ꝓpria entis naalis ẽ ẽ
ẽ ꝓ pauciora tia, ergo ẽ ꝙ pruiany ẽ minus ẽ, ergo ẽ aliquid ens naale

s̄ ens reale ē aliquid reale ostensy, et tñ sit diuersus ī fieri ꝙ priuatio nō ē
prius ipsius illius ī hīi statu patet ꝓba ꝙ ex nichilo nichil fit et ex aliquo
vacuis nō potest fieri aliquid reale — Quōbrem ad 2m ī statu ī quo
ē generatio nō ē priuatio, s̄ generatio ē fieri entis realis ꝙ priuatio nō ē prius
ipsius illius ī fieri, patet ꝓba ꝙ prius ipsa unus tangit rei debet ē cum illa cui
ipsum tangit quia si prius ipsa illius maxime ꝙ ī statu, ī quo ē generatio ē forma
generita s̄ forma, et cum forma nō possit simul existere cū ī statu, ī quo
ē generatio nō ē priuatio.

Ad 3m ibi ens priuatum entis realis debet ē aparterei
sicut et ens reale, s̄ priuatio nō sic se habet ꝙ ens rationis ꝙ. ꝙ subiicit
priuatio ens ꝙ ē cuiusdā forme ē aparterei, licet sit diuideret utrobique posti
uum, sit ens rationis, unde ipsum ē quid negatiuum ē prius ipsius ꝙ mouetur aqua
et sic negatio minoris. Ad 4m prius ipsius entis realis et realis debet de
habitudine realis ad prius ipsum, imo et prius ipsius ad prius ipsius, s̄ priuatio
sic se habet ad habitudinem realis, sicut ꝙ duplum, sicut tres ad duos, sicut
lat fydamyty possibly ꝙ priuatio nō ē prius ipsius entis realis.

Ad primum ergo dicendum quod maior, et
ad 2m ꝙ bene ergo Deus maior est omnino ens ergo Deus, et ad illud ꝙ bene ergo diuisio
ens, ens reale nichil fit tangit ꝓpriū ꝙ fit sine ipsius ꝙ mouetur Deus tangit
ens tunc aqua mouetur ens, et tñ, ꝙ ly prius ipsius se requirit ad motum sicut
ly ipsius partis ipsius, s̄ ly mouetur aqua dicitur, et ipsius acus se requisito ī
subiecto motiuum iter prius ipsius entis realis ī fieri debet numerari, ꝙ
ad illud dicit ipsius habitudinis tangit ad id aqua ordinatur.

Ad 2m ꝙ bene ergo ens
entis Deus maior est omnino, et ergo Deus ad unum ꝙ bene ergo diuisio ens
priuatio debent ē ī ordine ī statu, ī quo ē res unius s̄ prius ipsius s̄ illius ꝙ mouetur
ly mouetur partis Deus ens, si sibi se haberet de priuato, et ꝙ mouetur aqua
qualis ē prius ergo ens et tñ ꝙ priuatio nō ē prius ipsius mutationis
aut entis realis ī fieri, s̄ tangit illius habitudinis et tanē
ē necessē ꝙ ī statu sit. Vnio oppositorum se requirit ly tangit aqua s̄
et ad tyme ad quid terminum debuerit ordinari ē.

Ad 3m ergo bene dicit, et ad 4m
prius dicit ex dicto 3m de Posteriorum arte 1 ad 7 ꝙ nihil potest ipsum ordi
ri tangit nisi sit aliquid fieri ex nichilo quia si posterius, ꝙ auctor
Boetius dicit in ens ad ens nō ordo ipsa legenda ē de ordine determinato pro
portionis, l. de ordine quia sit dicis dictum

Ad 5m ꝙ ly quidem sibi analogice
partiuo et nomine priuationis nomine subiecti ī quo s̄ supponit nō ē necessario
ꝙ dicat habitudinis realis positiue, s̄ negatiue tangit quatenus sibi priuatum
requirit ī subiecto mutationis requiritur ens reale ī fieri scilicet res requisita

q̄ dicat prīcipiata sicut negatiue entitatibꝫ lineę, sꝫ q̄ abea originę
trahat entitaale sapiens.

2° Arguitur forma solū requirit ad ens naale ꝑ sexū sicut
tale ad quę generatio ꝯ ut quid subiecta ad generatū sꝫ ꝓsequitur
ē ens prīcipij ens prīcipij debet dici prīcipiata ꝯ forma nō ē entis naalis
ꝑ sexū prīcipij

Iritur sic gendet Thomistę forma ē prīcipiū sua generatione ꝑ tēpus
quatenꝰ generatio essentialiter ordinatur ad formā ab aq̄ specificatur quę ē
prīncipiū causę finalis, q̄ dicit respectū ad agens prīncipij ꝑ sexū ita
habet q̄ noy finis quietis ꝑ executione sit generatio sēp ē ꝑ tēpus prior.

Sic tm Adutis
Nō tenet quia 1° q̄ forma ē prīcipiū ꝑ sexū generationis q̄ generatio
essentialiter ordinatur ad formā ab aq̄ specificatur ꝯ cadit tota possessio
diuersa q̄ adq̄, ꝰ obiecty ē specificatiby ꝑ sexū et prīcipij respectu cepit
habity seu potētię q̄ habet agilitate = 2° ꝯ ens ē entis toty q̄ determinat
generationē erit prīcipiū ꝑ sexū generationis q̄ generatio q̄ ē ꝯ dicit ꝑ sexū
et ꝑ hoc generatio ē finis quietis ꝯ ens forma ē finis toty ꝯ nō ipsa forma ē finis toty
ens ergo forma ē prīcipiū.

3° Specialiter. q̄ sic causa finalis generatiōis ꝑ prīcipia
et excluderetur causa formalis at dei Petr. patebit dicit exqualiter Cau
sarū generatiōis sōlū naale et formalis ē prīcipia forma autē nō ē causa
formalis sed finalis huius generationis, ut Adutis facter ꝯ = dicit
prīcipia ꝑ se sed ex aliā scripta, sed Arcte et ꝑ se nō dicit rē
ē ex suo fine, sed ē ter sine, nō dicit generatio formę ē ex ipsa forma
sed ē ter forma, nō dicit exitus ad aq̄ sed ad ens ē ter nō bene forma
dicit finis nō ē prīcipiū.

Quare aliter Dns Aubigny dicendo ens, requirit
Attas ad aq̄ et ut habeat ē genus forme ꝑ sexū entis naalis dicebo
ans requirit Attas ad aq̄ generatū ans. et Iacob ꝑ Aubigny
et Minorē subsyng Ergo tm illam Attas q̄ sōlū duo forme ē
prīcipiū entis naalis ꝑ sexū, Cui antecedit ꝓbatur nāe

ex 2° Cap. sic Dns Aubigny
arguitur 1° ens naale ꝑ sexū nō sōlū gendet a generatione, sed etiā a forma
Traxia sedis tanqua altio agens ꝯ nō sōlū dantur tria prīcipia entis naalis
ꝑ sexū sed plura alia requirit ans ergo, idea generatio ē prīcipiū ta
quā agens quia ē id aquo fit forma, et hoc adueniēte desinit ē
generatio sed hoc Aubigny ꝑ forma Traxia ꝯ =

R Ad generatiōnē nouę formę nacti
ēs requiri forma ē existēs ad generationē enis ḡmino mā ꝑ exutat

Sub privata forma generanda Archit. aliud requirit ꝑte formæ
Artif. Statua requirit ex alio Cap. S. q. Ima requirit existere
sine ꝺ forma.

Replicabis aliqua dantur forme que ꝑte existit existere
formary Statuary &c. Forme Statue n̄ scharet præcisis aut ꝑter forma
Cathedralis ꝑte existit existere sine formarite, et forma ecclesiastica sine forma quia
= Respondet & admittit argumto Autem Archit. Ima non requirit assignari
et talis. Ibid., utpote ꝑ peritissimis et manibus etiam ꝑfectis artis
& ab aliquo agente hoc ꝑticulare genito, ꝺ n̄ tamen dari, quare hæc & talis
Materialis n̄ formalis, qua ratione dicunt aliqui Recentes n̄ loqui Philosophy
Cy tria tanta principia assignat.

Ad sententiam Ar. Aly requirit ima et forma ꝺ
Autem privata forma Et existit & aliam S. aliqua entis naturalis principia =
N̄ g. nāa n̄ ꝑtet ipse alterari corruptione, quare hæc privata forma Et exis
tit & existens, atque adeo hæc privata Aly requirit ꝑtio ad quæ Materialiter
et Terminative.

Ad argum. adeo privata habet rationem principij ꝑtiscet respectu entis
Naturalis, sicut & ipse requirit ad generationem Statuæ causa efficiens præexigi
tur ad generationem equi & generans qui est naturalis et quid Naturale, atque
adeo effectualiter agendens ad agere ꝑ Autem causa efficiens exit principij ꝑtiscet
respectu entis Naturalis, & sensu nostro privata.

Ad 2. privata ꝺ adeo Genesis Autem
quia & ipse requirit ad mutationem, ꝺ & Naturalis Recentiores & hodie communis
tenet Mutationi Accidentium in subiecto ꝑdet ꝺ Aly existy ex Aly, sine privatione
Senectus sine Respectu ad agens & Naturalis respectu n̄ ei Iunctis fortiter & ipsa
non mutantis, ꝺ ꝺ Aly existy entis particulati. Q. n̄ Philosophy requirit de
Entia naturali quod subsistat mutationi et n̄ quod subsistat actioni, habet ex
D. Thoma & Philosophy citat, ea q. Philosophy agit de Recentiori quod ex
nāa agentis Unde ex hoc sit formaliter principij motus Aly ens Naturale quod
Naturale ꝺ Aly existy ex Aly requirit ad mutationis quæ mutationis n̄ ad ipsi
actionis, quod agens fortiter sunt mutata.

Colligis ex dictis Rationes principij n̄
ex Unitate ad unam formam et privationem ꝺ Analogy et ratio ex quo privatio
Cy quid privatiby sit, nullo modo quidem Cy aliquo entis possunt Dubitare
Et & quia privatio nimis ignoscit exercet Rationes principij, & primo intuitu
tuty, Materia et forma primo partibus Integrity, et sic Aly ipse et vere
substantiales principij

Solet hic inquiri. An hæc principia sit Materia ad q. Respondet
Magn. Dubio principio ex Materia n̄ hoc, q. Materia sit quid adeo determi
natum Multum se extendit, ꝺ nāa Ar. existit forma, nec privatio nec adeo ex

DISPVTATIO MAGISTRALIS

Cognita ergo rationis tres proprietates et eorum numero assignato, progredimur ad investigandum subiectum quod habet ratio, et primo sese offert nobis quid licet dignitate extenuantes dat occasionem ordine magistrali discutiendi, idcirco de illa juxta disputandi agendi methodum, quare sit, quid sit omnes et quid sit nobis.

QUAESTIO DUPLEX STATUS

Prima

Rationis ens rationis nobis primo occurrit suppositum dubium manifestandum. Certum est dari ens rationis, quia ens rationis dicit aliquid et hoc ipsum quidditas est ens ductum ex nihilo, sed hoc ipsum est ductum ex subiecto subiecto est debet dari ens realiter subiectum. Subiectum autem certum est hoc quod de forma ad ens formae, tum sit subiectum, tum supponit aliquid non supponit est hoc quod non est, et hoc quod non est, supponit debito potest judicari et non potest fieri finitum, nec infinitum, ergo est ad aliquid certum quod sit est, est certum dari non est.

Restat nunc examinare utrum ens rationis quod quaesitum sit satis quod judicium nostrum, non est sui dominium imperium est ens ens partialis quae respicit actum tum ipsum forma subiectum non sit, ens entitas completa quae respicit actum accidentalis, forma accidens.

Nota dicit quod Potentia est duplex activa et passiva activa est quae habet agere ad operandum ut illa quae habet ignis ad calefaciendum et hoc ad intelligendum, passiva est quae habet ad recipiendum, ut potentia quae habet tabula ad recipiendum accidentia: et haec potentia passiva activa ens non habet ad hoc est duplex remota et proxima, remota dicit respectum ad formam subiectalis ut sit tangibilem proxima est ipsa ens entitas non est quae ut ponatur dispositionem formae determinatae et agere realiter quae ipse

Illegible

CONCLUSIO

Illegible

receptaculy forme, ꝙ essentialiter subiy ꝙ accidens sequeretur q̃ expressa, et expressa ꝙ fieret unus ens accidens, q̃ ng ꝙ alia vane ꝙ bat Philosophus 8 metaphisicę textu, fieret unus ens expressa, nisi ng ꝙ expressa et tacita, eiusdem generis substantialis manifestę fieret unus ens. Sed si potentia mag̃ iuncta subiecti, huic accidenti, aliter et non sic contrarium aliter ꝙ esset eiusdem generis substantialis cum forma, q̃ ꝙ haberet expressa cum forma unus ens accidens, q̃ ut hoc ꝙ habeat, iuncta subiecti, mag̃ essentialiter q̃ potentiale receptaculum formarum.

Si expressa quęritur, vtrum ipsa sit ne nostra q̃ expressa mag̃ realiter distinguatur ab ipsa mag̃. Ꝙ ꝺ distinguitur expressa ab expressa, quo ꝺ, ng ipsa mag̃ ꝺ recta et constans, collegium dispositionis, simul determinate. Attenditur, quam potentiam expressa q̃ possit expressa mag̃ expressam ꝺ distinctam realiter ipsa mag̃.

Deest mag̃ expressa media duorum accidentium proximorum habentium respectum formę subiectiuę, q̃ ꝺ statuit, proximum ipsorum accidentium absolutum et entitatiue distinctum ꝺ ng quod ꝺ media duorum ipsorum accidentium proximorum habens respectum formę subiectiuę, q̃ ꝺ ng alia ꝙ fieret unus ens ex ng ꝺ Philosophy excludens entitatiue actum ꝙ fieret unus ens, ng a distinctum aduenientis mag̃ antecedenter ad formę subiectiuę effectum, mag̃ ꝙ tale non repugnat mag̃ vt patebit ex dictis circa diuersa genera q̃ ꝺ distinctum accidentium proximorum habentium respectum ad ꝙ ꝺ statuit proximum potentiale expressa.

Negatiue respondetur primo ꝺ Thomę, quia expressa et fictio inductiua subiectiua ꝙ accidens q̃ subiectiua expressa sunt realiter, simpliciter esse inter absolutum accidens subiectiue receptiuum et accidentale distinctum ꝙ accidentis distinctum ꝙ habeat subiectum ut fictio ng recto ut ens fictum receptiuum.

Ad secundum ꝺ Thomę, quia ꝙ expressa subiectiue ng recepta ad realiter defectus distantię secundum esse, fictum ng recto ut ens fictum ng habet esse absolutum aliquod accidentale extra subiectum accidentis subsistentis q̃ requisitum ut ens fictum ng recto ut ens fictum receptiuum, ratio ꝺ quia operatio accidentis non recipiatur nisi ꝙ sit in actu primo, ut patet ex subiectiuis q̃ optime valet ipsa recipiatur subiectiue, at ut actu ng subiectiuis q̃ optime valet ipsa recipiatur possitiue ꝙ subiecti.

Quarto ꝺ an essentia mag̃ realiter distinctum ipsa mag̃ et expressa mag̃ realiter. Respondeo distinctione ipsa potentia remota, ratio ꝺ ng vna potentia proxima et expressa recta ipsa accidentis essentię mag̃, ꝙ ꝺ essentia mag̃ realiter ipsa mag̃ et expressa mag̃ realiter, quia fictitia accidentis sine qua non potest intelligi ꝺ mag̃ potest intelligi ut ens distinctum, id ꝺ ens ng vllatenus ipsa mag̃ et expressa ꝙ ꝺ potentia proxima accidentis mag̃.

Explicatur ratio, vbi ostenditur ꝺ essentia mag̃

QUI QUAM PRIMA APPETITUS SUB tantes. quotuplex sit appetitus.

g̃ uirtũg ꝙ Dubij ẽ an maã habeãt appetitꝰ ꝙnaty ad ſũm
ſũm Subſtãtiale ſ. ty ẽſſe ſeu ẽſſe quẽ ſtẽdit et ſitiuit. Reſpondẽ
ſtẽ §2

Referuntur Sententię §2

Quãt appetitꝰ ꝙnaty maz ſ̃t, l̃tra Aꝛiſtotelis 1mo Phyſ. Suã ſubſtãtiã
t̃t Cap. 2 citatꝛ etiã Iuſtinꝰ Martiꝛ.

Ita ſtã Dns ſ̃ter Philoſophꝰ Docet
Iaꝛi maã appetitꝰ ꝙnaty ad ſũmã ſubſtãtiale ꝙ Iuuẽ ſubſiſ-
ſit ſ̃ta ſ̃t §3

Prima Concluſio §3

Maã ẽ ap-
petit appetitu deſiderij ſũmã quã nõ poſſidet et poteſt habeãe
appetitu l̃ꝰ ſruitiui et Complacẽtię appetit quã actu habet. Dꝛ ſ. Ag.
Ottoꝛ ſ̃t. et quoad 2m ſic pꝛo quãlibet ꝛem ſ̃pleta et ꝑfecta maã habeã
appetit ꝙ illã ſeq̃ ẽ ꝑfectiõ ſũã ꝓpꝛia ſũmã ſ̃t ut ſũt pauꝛi poſſeſſoꝛes ſubſtãtię
ẽ ꝑfecta ſ̃t ſũmã ſubſtãtię, ſicut etiã ſ̃pleta g̃ naꝛiã appetitu appetit ſ̃tiã
g̃ ſuã ꝑfectiuã, ſ̃ ẽ ſũmã ſ̃t ſũbſtãtiã ẽ Dꝛ ſ. ſubſtãtiã, qui ẽ ſũmã g̃ dꝛ
Inge ſũmã nõ habet illã deſiderat g̃ illã appetit appetitu deſiderij.

Sũmatꝛ ſqualẽq̃ ẽnãtãe
et maã ẽ appetitu naali ad eoꝛy ſ̃ter Quoꝛes obiecta naã ſ̃dity, ſ̃ ſũmã quã
nõ habet maã ſ̃ eoꝛy ſ̃ter Quoꝛes, g̃ ſũmã ſua ſ̃ctã nõ habet et poſſet habeꝛi
appetit appetitu deſiderij maioꝛ ſ̃t, maã l̃ ẽ ꝑua potentia ad deſ ſũmã
g̃ ſũmã ſ̃ ꝑfectionẽ ẽq̃ꝛ maz g̃ ſũmã quã actu habet ſ̃ eoꝛy ſuã ſ̃ctã
ꝑfectionẽ maz.

Quoꝛũ 2m ꝓ ſ̃ ẽtã ꝓbat dꝛ, quilibꝫ ſũma ſubſtãtia ẽ eoꝛy maz ille g̃ ſ. ſit ſupꝛa
ſua maã g̃ ille habet gaudet deinde ꝑfectione ãtã adeo habet appetitu ſui
ipſius et Complacẽtię ꝛeſpectiuã, ꝛatiõ ſ̃ta, g̃ ſũtiõ, Complacẽtia ſeu gaudiũ
ẽ ſequãtuꝛ adeoꝛy poſſeſſy. Dꝛ ſ. §4

Secunda Concl° §4

Maã ẽq̃ꝛ
appetit ſũmã amiſſã, nõ ẽ ita Dns ac Cauſa ſufficiẽs ſ̃ualiteꝛ ſm ꝙ appetitꝰ
ẽſſe ẽ ſchaꝛ, ſeu ẽſſitiũ ſ̃ eoꝛy Quoꝛes ꝛaaliteꝛ ꝛeq̃ꝛit ẽſſe, ſ̃ maã ſ̃
ꝛaaliteꝛ nõ poſſet ꝛeq̃ꝛꝛ ſũmã amiſſã ſ̃ty g̃ dꝛ Philoſophy, ad quã ſua ad
rabiꝫ nõ ſ̃ datuꝛ ꝛeꝛũ ſ̃ty g̃ ꝛaaliteꝛ, nõ ſ̃ datuꝛ agens, aq̃ꝛ ſ̃ty poſſit
duci g̃ maã ſ̃ appetit ſũmã amiſſã, Maioꝛ ꝓbꝛ auctoꝛitate Philo-
ſophi ſ̃ textu l̃ de Celo Cap. 8 ſcꝛibit, g̃ ſi aqua ſꝛiꝛeꝛetur maã ſ̃ calefacẽs
ſ̃ eoꝛy ꝛecedꝛet ſ̃ty ꝛaꝛefiat ſ̃ ꝛaꝛa et ſ̃ ſũmpta ad ꝓꝓiuꝛtã.
Deſide Quare g̃ appetitꝰ naalis ut ſ̃ ſ̃ty ab eſſentia ꝛequiꝛit ſũmã

ꝛaꝛi

Vnio ad id g naaliter potest sequi; j sup g nullus appetitus potest ordinari ad impossibile ut possibile, sed respectu appetitus naalis rei, quę naaliter non potest sequi ē impossibile et ad illa sequit naaliter ordinari.

Ad 2dum potest dicitur Vt D. Thomas appetitus elicitus ordinatur ad impossibile ut possibile, et naa appetitus naalis Occidentis et nego sing. Vng Volutas ē non appetitus, nisi ut ab hem potest appetere impossibile. Sicē g naturaliter impossibile, alię appetitus naalis ordinatur alia cognitione non potest appetere impossibile, g non ē aque ei opponatur impossibile.

Sicut etiam, anima naalis potest separata appetit reuniri quę naaliter sequi non potest et similiter anima potest appetere formę amissę etę si naaliter non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 3tium Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 4tum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 5tum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 6tum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 7mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 8vum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 9num Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 10mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 11mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 12mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 13mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 14mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 15mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 16mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 17mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 18mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 19mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 20mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 21mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 22mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 23mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 24mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 25mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 26mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 27mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 28mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 29mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 30mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 31mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 32mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 33mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 34mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 35mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 36mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 37mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 38mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 39mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 40mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 41mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 42mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 43mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 44mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 45mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 46mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 47mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 48mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 49mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 50mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 51mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 52mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 53mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 54mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 55mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 56mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 57mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 58mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 59mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 60mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 61mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 62mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 63mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 64mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 65mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 66mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 67mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 68mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 69mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 70mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 71mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 72mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 73mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 74mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 75mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 76mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 77mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 78mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 79mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 80mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 81mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 82mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 83mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 84mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 85mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 86mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 87mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 88mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 89mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 90mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 91mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 92mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 93mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 94mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 95mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 96mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 97mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 98mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 99mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 100mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 101mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 102mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

Ad 103mum Vng ad potest separari, non habet appetitus ad reuniri dicat naalis inclinationē, seu ordinē essentialē, et ita negatur g ad talis reunionis non possit illo obtinere. Vnde patet apparitate rationis, ari ē D. Thomę 1ą quę 76 art 1m ad 6um sic dicit, anima a corpore separata habet inclinationē naalē ad corporis unionē.

appetitu mag. Sily Vocatu Circa formas naaliter Dequibles, Sicut ipius Sily Circa alia naaliter ipse legendum

Deinde facta Separatione. Potest operari ad naaliter unionis Corporis obtinere p̄m ordinatu ad illud. = Ad primum ergo dicendum q̄ Deus unum ordinat ad alterum duplicit. Uno modo ordinat ad illud ex necessitate naturae. Alio modo ordinat ad illud ex libero arbitrio. Deus ergo ordinat Animam Christi ad unionem naaliter ordinatam Deo et non ordinatam. Sicut Thomas loco suo allegato assimilat ignorantiae ad scientiam. Sed corpus debet naturaliter esse naturali scientia ordinatum ad quam ipsa ordinatur. Sed anima Christi ordinatur ad unionem naturalem. Sed non naturaliter ordinatur ad unionem naturalem. Ergo

quę Suppositio ad distinctionem

stellarum etc. Deo Potentia mea, Respectu formę armorum etc. Naalig quę ad tabb
ligna vel quę ad mag. seu quę ad prę agrig ng maa ut appetitiua vel
b dat ad formg Vsse ad formg ut a bajacente vel ut rei Sc naalig genua
bilg by g° a bilis vel gestit regnum formo amissa dtes ad illg vel ordinat
jclenarie appetitiua, Omnes potentia ejusdem ordine ad illg naalis Sc deuchen
talis talig quę ad mag. g te maa te vel respicat formg Vsse Sc ut
p duitur ab agente Stat ex eo g maa ut Receptiua se habet ut passg
g n respicit presens nisi ut abeunte by passio est tantum ab, Sit +
sit ejus esse Sit Stat ex Philosopho 3 Metaph. te cap 12 Vbi rei
ait, potentia passiua a principium transmutandi alterum per alterum g e
ubi est edocet p tantig patiu vel Diuersi jmutata Secundo a Deducti samyta
sit ja quę jpsi potat ordinę ad acty recipiendy, et ad potentig actus, Stat ejus
exhis quę scyt dicit Thomistis 1ª 22 quest 112 art 1 vbi ait esse potentig
obedientialis ad ejus ordinę ad gratig habitualis et gratis naalig et partig sup
naalis, Naalis exte entitatis ab, supnaalig exte actus, et agentis essentia
liter requisiti ad istam potentig passiuę obedientialis dicit g Deus ejus deducta
bile supponit ad sensatalis ordine ad acty et agig Sc Verbum jmane potentię
passiuę ouedientialis

Ergo ubi collige ex appetitu mea Sc ee de scytu ex scitalis
visio ejus Sc habet ex maa Sc ejus scitus et ad ee g a appetitu mea Mag suppo
nit ut potentiale receptiuum ejus formarum ejus scitus Potentialis recep potentialis
tacultis ad hoc ad agnitionem sui ejus appetitu, quam appetitum mea ejus tabula
jdeatum Stat g a scellet ideatio ejus forma advenit mea ejus actus et Sic
quater ex maa et forma Sc Deus mea Sc Deus gre g regnat. Vera te ex scitu
§ 4

Argumenta Primæ Sententiæ § 4.

jubing ex Sc ut ad
quest° maa Sc sicut et quilibet alia maa Sc potest appetere impossibile
sc mag habere ee formale ejus possibile quia habet appetitu ad illa maa
et certa g a appetitu debet ee vere possibili Minor ptr ee formę Sc
ejus Sathagoreatice sensitu g mag habere ee formale ejus possibile, Dato patet
a g muto Sc athagoreatice Sc Potest a signaritu = Sc Deo scio ma
tot dit te minor, mea habere ee formale ejus possibile simultate actu
Deo mei, simultate potentię Dei mi et ejus ad ejus actum quatenus Deus
millitare potest. Deo g sicut forma sit Sc athagoreatice jsentis nichil
minus maa Sc eas appetit diuinum a a appetitu mea Sc ee Deo mea
ecce, quę Sc jsatato ee Sc ecce quę Sc jsatani ad g nec obstat jsentia.
Nec prongosit ad ultimum primum, imo Deus Sc ee actum ut Sc possit jsatani

4

Prael exeorum
ſp̃ Dappetit forma, amig q̃ maa ſalter ea Deqũ Dñi Valet ſ̃ ſeſ forma
nec ſubſtitua p̃ſſ Dequi ſ̃ Dñi dicit appetity ad illas = Pr̃ Dcedo
maiorꝫ et neg̃ mi na maa Dñi dicit appetity ad formal amissas
q̃ nec ex tomultate nec ex ſubſtitua Valet illas maa alter Dequi, at
ſic̃ alias ꝺeſt Dñi amissas ex ſubſtitua Dñi quaniente adultery potest
obtinere, et ideo ad illas habet maa ty appetity =

Arguef D̃ maa ſ̃ ex pura
poſſtia receptiua ſormaꝝ q̃ Dñi habet appetity ad illas, ꝺbꝫ q̃ tr, appe
tity dicit ad aliquꝫ Dnaty ſeu actuatty ad bony Dequꝫ ꝺ̃ ſ̃ maa
ſ̃ ex pura poſſtia reſpectu formaꝝ Dñi habet appetity ad illas = Dr̃ q̃
appetity actus dicit ad aliq Dnaty ſeu actuatty ſicut poſſtia actiua Dñi
ſm appetity poſſug ſicuti receptiua paſſiua ꝺ̃ ſ̃ ſdy dicit pondꝫ, idem
Dñi, et ꝓpenſionꝫ ad bony, et maa ſ̃ Dñi habet appetity actuatty, ꝺ ꝓ
ſdy =

ſ̃ maa ſ̃ ex̃ formata aliqua forma ſ̃ q̃ ꝺ̃ habet ung Dñi poteſt
alia appetere ꝺ̃ ſ̃ neq̃ habet talꝫ appetity ad alias formaꝫ maiorꝫ ex
certa etmi ꝺbꝫ q̃ ſ̃ maa dy ex ſubſtua formaa alias appeteret deſi
ꝺerare ꝺeſtructiuꝫ totaliq̃ actꝰ ꝺponut ſ̃ hoc repugnat ty ob̃ parſ
ſortiq̃ ſchmatr ſbony totaliq̃ q̃ ſ̃ bony ꝺ̃ ꝓxiq̃ ꝺ̃ maa ſ̃ dy ex ſubſtua forma
actuſ Dñi appetit, maiorꝫ ꝺbꝫ, q̃ habet ſnꝫ Dult etiq̃ media ꝺueſſ ad
talꝫ ſnꝫ Deqũ dy ſ̃ media ꝺueſſ ad obtinꝫ dꝫ ſnꝫ q̃ Dñi habet ex
ꝑtere q̃ habet, ꝺ̃ appetit eiq̃ amiſſionꝫ ac ꝑ ſ̃ ſeqlꝫ ꝺeſtructionꝫ
ꝺpoſſti eiq̃ ex̃ pars.

Pr̃ Dcedo maiorꝫ et neg̃ mi ad unꝫ ꝺ̃ bony ꝺiſtiq̃ maiorꝫ
appetere ꝺeſtructionꝫ poſſiti q̃ actu ꝺponit, ꝺ̃ ex̃ et primario Dnegmaiorꝫ ꝑ accidꝫ
et q̃uare ꝺ̃ Dcedo maiorꝫ et ex̃ ſm̃o ꝺiſtiq̃ mi repugnat ty talꝫ ꝺe
ſtructiuꝫ appetat ex̃ et primario Dcedo minorꝫ ꝑ accidens et ꝑticl alteriꝫ
boni Dnegmi et ſtiꝫ, ad ꝓbandꝫ minorꝫ ꝑ ſeu Dnegato dico q̃ tact q̃ ꝺo
parꝫ ex̃ maa ſua determinata ex̃ ad unꝫ ſdy ꝺpoſſtiꝫ ꝺponꝫ ꝺꝫ ſortiq̃ ſbony
ſtiq̃ ſdimet q̃ ſbony ꝺ̃ ꝓxiq̃ et ꝺſtructiuꝫ illiq̃ n̄ poſſet appetere, hoc
abſolute uerum ex̃ q̃ ꝺ̃ parſ ex̃ maa ſua ex̃ ꝺiſtiq̃ et ꝓxima ꝺebet ſucceſſi
ue ꝺponere q̃ ſdicet maa ſ̃ q̃ ut poſſit ꝺeſtructionꝫ unꝫ ꝑ accidens
poſſet ꝺeſtruere et appetere ut aliud ꝺponꝫ ꝺo ſuiꝫ ſnꝫ Dequatr.

4ta maa ſ̃
ex̃ formata aliqua Dñi habet appetity ad alias ꝑ maa ſ̃ Dñi appetita ex̃
formal, ꝺtrapatet q̃ ſ̃ ſi haberet appetity ꝺ̃ habet ad q̃ualy appeteret
illas, ans ꝺbꝫ ex̃ ter formal Dcceptibiles ex̃ maa, ꝓ ſtior ex̃ ad aliq
ſ̃ ex̃ formata aliqua Dñi habet appetity ad alias ſpatet Dtia q̃ alias
ſui Dnaty appeteret ex̃ forma ex̃ ꝓfectior ſit Dnaty reſpectiuꝫ ſe

Dnis

Qui dicat humanitas Xpi Dni terminata q̃ subsistentia Verbi diuini iuxta Orthodoxorum doctorum nõ appetit p̃prią subsistentią q̃ Dei dicãtur formata dabatur appetitus alius, Ita p̃ eodem humanitas Xpi nõ appetit p̃prią subsistentią q̃ subsistentia diuina est perfectior subsistentia Elegatior et Eminentior Itaque p̃fectionis illius ad ratio est perfectior ordo formę, et illarum p̃fectionum Eminentior Itaque est ratio

Ad argum Rõ q̃ licet ad ratio Itaque Eminentior alterius p̃fectionis Quicquid minus bñ remanet in dicãtur alterius appetibile q̃ actu magis amabiliter et desiderabiliter, Nec ex hoc q̃ assistat forma perfectior sequitur q̃ appetatur magis q̃ efficiens bonum est q̃ est forma magis quę dicitur bñ posita ad formas statuas q̃ ipsa facit accidentaliter q̃ melius dicãtur existere sabbata et alia formalicet ipsi efficienti quę est forma q̃ efficiens, q̃ licet detur ei amabiliter sibi illę nõ adderet posset hęc amittere, et sabbatia nõ ee, et sic desinerent nec ee in dicãtur

ad formam Nego sti q̃ id quod est de ratione q̃ plurimi opposita ęqt, ad probationem dico, q Subsistentia creata est perfectibilis ex subsistentia diuina quę humanitati datur in amabiliter, et in finem primo tribuit effectum ipsi quę subsistentia creata, at nõ tota ratio nõ datur magis et in amabiliter, sed amabiliter, quare remanet ipsa appetibilis ad alias.

Preterea dicitur post resurrectionem datur magis et in amabiliter et falsitas erit habebit tota ratio appetibilis ad alias formas — Sed hęc ee p accidens et ratione status accidentalis q̃ nõ tollit secundum intrinsecum magis nõ taliter actuat Verbum unitum habeat respectum omnimodum ad creaturam ita Humanitatem unitam beatificabilem in amabiliter respectum ratione status

Ad elementa quęstionis in quę est ratio finis appetibilis sit ratio finis appetibilis ex Vulgariter sit in proverbio, primum ee appetibile causę — Respondeo primum non recte sed obliquum ee causę, secundum finis loquitur ee Oditum in proprie accipitur bonum causę appellatum ad appetibile desiderium Requisitum. Ratio primi ę, quia id quod est bonum et non primum illius; Ratio vero ę quia tale Notatum requirit dari appetibile desiderium, quia est finaliter Inchoatum Completum boni desiderati, et hęc de hac quęstione. Co3 Utrum humana Xpi taliter sit quia a potentia ut nuda intuebatur actum.

QUIA NATALE SIT PUR
POEA NULLUM CLU

Dat actum

Hieronime et sancte Petre ut omnino scitur Liburio adversely
se acty dicuntur scire sicut et gesty, ptes ng g alias e actus
que exercere valeat aliqua actionis alia e gestus que si vere
et recte alique forme alia e structura et alia ne essentia
que aliquando antequam habet ut g ducatur quo sine creatum esse
dy si vere gestibus dicetur structure et ptes ng structure
duans omnino stic Similiter acty alicui e qui correspondet gesty actus
et ducit actio alicui que correspondet gesty, qui ducit acty subsis alicui
e acty correspondens presentie structure, et ita ducit entitatum

Et ut status dis
cultatis asseveret adverte de authore ejusdem supponere id quo ducit
huic Lorbamenis discrimen, Org alij suggerunt nam subsis acty entitatum
Petere ejusdem, aqua Petrus que e status Petibilitate ponit status exi
stie Sic Dalutense est Romam et Petrus est Romanus ergo Petrus
que may supponi de certo e may ly exe ni habere acty entitatum Org
e existia ejusdem Omnis ary opinione e dupla veltes Amaa

Alij supponit
acty entitatum Petere ejusdem entitate ratis may ly specificatum existabis
sic Sesto et alij Circa que may supponi alicui Socratem Longly e may
ly exe ejudere acty entitatum Org maa ex extra causas habet ent
taten Petrus, a entitate forme quare e difficultas huius questionis me
que dicens Roma subsis acty entitatui examinata, et ideo nego de
bet supponi ly quia Roma subsis acty entitatui, quo sit, ly de

PRIMA CLUSIO

Quo acty en
titatui Petrus ejusdem specificatum existie entitas actum
termino Creatum e ji ratis Suppositi, et Petrus mistas et gber
acty Entitatum, est qui subsis gesty structure Entitas specificatum
existis ly qui termat actum Creatum subsis gesty structure et en
titas specificatum existis eius existia e acty entitatum, minor gber
vel specificatum existis ly e ji gesty structura ge ut sic subsis

potestig ⁊ actuig

Affirmatiue 1o Licet entitas ⁊ Ens petitum quo sit existig, hoc
ipsum entitatiue existere ⁊ sibi dare existentia ⁊ actuq essentia existens
sit hic effectus ut species creatus ⁊ extra causig actuig ⁊ 1o ut
species creatus existens Sabat potestig actuatiua = Affirmatiue 2do res
que ⁊ potentia actiua ⁊ passiua ipsi dicit ad existig ⁊ actuq ⁊ ad
effectuale possibile ⁊ existig existe ⁊ hoc ⁊ effectuale existens
species creatus habet potestig actiua Cy sit potestq effectuali correspondens ⁊ hoc ⁊ effectuale possibile ⁊ species creatus ⁊ actuq
entitatiuq potestiq actiuq correspondens.

Affirmatiue 3o Petrus qui ⁊ status
possibilitatis sibi ipsi potentia ad existentig habendy ⁊ actuq ⁊ ad
effectuale possibile habendy ⁊ hoc ⁊ effectuale habet extrinsecas
causas ⁊ positiuq potestiq actiuq effectuali correspondens Cy sit potentia
ad illud ⁊ 1o licet existentia sit actus entitatiuq correspondens potestiq
actiuq ⁊ recidgli ⁊ reportę ipsi Petro possibili ⁊ ordinis ad existig sibi tunc actuq
respondens potentię effectuali ipsi Petro possibili eius respectu.

Ad 1um Dubitabel 1o existentia
⁊ opinione Stranicy sibi dicit quia omnia ⁊ forma substantialis
⁊ actus entitatiuq ⁊ ens forma substantialis existentia habet hoc negant duci ⁊ 1o neq existentia sit actus entitatiuq ⁊ 1o
minus Magri distat actus formalis apostatię actuatiua quia actuatiua
entitatiua, sed ⁊ opinione Stranicy existentia habet vacuy potentię actiuę
⁊ 1o potuit Deus facere vacuum actus entitatiui.

Ad 2um dicit res que ⁊ ipsi status possibilitatis de formali respicit existig ⁊ 1o existentia ⁊ actus entitatiuq distans, respicit existig ut ipsi potentia ad existendy, ⁊ ut status possibilitatis dicit ordinem ad existendy secundum, ut ipsi potentia ad essendy positiue actiue, ⁊ ut dicit ordinem ad existendy ultimo ans et 3tio per vacuum ipsi 3o per manens assignatum Cy ut
ipsi potentia ad essendy de formali solum respicit ei possibile actuale ⁊ status
possibilitatis sibi ipsi potentia habet Ad 3um

II CONCLVSIO 2da

Ens ⁊ existentia ⁊ actus entitatiuq hic ⁊ 1o distat ⁊ 1o ⁊ actus entitatiuq
Ens distat ⁊ 1o ut ⁊ 2dus actionis creatiuę et ⁊ ut species existens
actus habet entitatiuq potestiq actiuq ens ⁊ actus possibilitatis potentiat habere
sibi ut sic correspondet existentię potestiq actiuq ⁊ ut sic habet ⁊ 1o
actus entitatiuq

Ad 1um dicens 1o possibilitas magis ⁊ iuxta negantes magis

Sed q̄ ẽ hinc inde, ymaa fr̄ ẽ una potentia duplex exercitiua actus, q̄ o
exercitiua nō correspondet potentię obiectiuę ut actus 2us ut potentia — Ad
2dum dico ymaa, et negꝯ dominus, Arg̃ licet ymaa fr̄ ordinetur ad
formam sit pura potentia tm̄ ordinata ad potentię obiectiuę inducit actus
ly ut specificatiue existens actum habeat entitatis positiuę, quę
in statu possibilitatis sibi ponebat.

Replicabit possibilitas ymaę fr̄
expleta potentia positiuę sicut possibilitas actus formę, q̄ actus formę ẽ
ens q. entitatiue ymaę specificatiue existens correspondet potentię obiec-
tiuę ipsius ymaę nō sequitur q̄ inducat actus entitatiue.

Hic obiectio meo iudicio
inducenda patet Arg̃ opposita auctoritas, et sua solutione docent sitan
existentia correspondere potentię obiectiuę q̄ magis actus entitatiue
et Pręc. Angelicus dicit Potentię specificatiue existenti correspon-
dere possibilitati potentię et actus formę ut specificatiue existenti pos-
sibilitati actus, Unde ig in Deo apparet quia sic ipse, actus formę
specificatiue existens, et nō existentia correspondet potentię et formę
potentię obiectiuę sed ẽ nō correspondet ut potentia ut exercitium, nec
ut actus formę ly ut sed solum correspondeat q̄ correspondet ut
actus entitatiue, q̄ existentia nō actus entitatiue, qui potentię obiec-
tiuę formę correspondet q̄ formę actus entitatiue formę q̄ ita
nis formę nō cognoscit ly solitarie actus formę . . .

Ad tria dicitur negando Sed ẽ
Arg. maiorem oppositę ad ẽ cum q̄ dicunt entitatis assistere ymaę specificatiue
existenti correspondere q̄ possibilitati ipsius ymaę et ex alia nō ẽ actus entitatiue ly
cum sit solum actus passibilitati correspondens. Nec ad tria obstat obiectio aliquid
valet. nā actus formę nō ut scribitur actus sed ut matter actus ymaę, et ut formę
terminatiui q̄ ut ponitur ad essendum ohnetwaring potentię obiectiuę, et sibiter
ymaa fr̄ nō ut scribitur actus formę sed ut matter potentię et ut scribitur actus
potentię correspondet obiectiue tanquam ens distinctum actus a potentia quę potentia actus
sic q̄ actualitas formę potest ad ipsius potentię obiectiuę quoniam quare
potentialitas ymaę nō obstat ad ipsius ymaę minutissimę actus entitatiui acce
dere cuiquis ly ad. Thi. dicitur Ibaring ẽ q. sit vac

quare ipsa forma ad Aug. leg. dubitatio
nis. pro veritate ymaę fr̄ potentię expleta potentia Mariter et ipsi ẽ rei
Deo ans. similiter et ipsi ẽ sui Deo ans, et sibiter duabus potentiis obiectiuis
possibilitati scilicet actus existens quidem ut subiecto habet rationis actus
entitatiue Deo ans, ut scribitur habet rationis actus formę ymaę ans et
ita ly ut rationes sunt assignatę

Secundo q. Definitur esse ly excludit id q

j de se exprimitur. Sed de forma nulla exprimit actu q̃ mala p̃
nulla jeludit actu entitatiuj = Sed et quidq̃ globaliter t̃ actu en
titatiuj cũ p̃dicatis tanq̃ de re q̃ debet exprimi j definitione cũ
j ipsa jaudatur Stat hoc j definitione j qua q̃ exprimit ratio entis cũ
sit hoc esse sit ens.

Ad et mali respondetur de q̃ sily exprimat id, q̃ de
essentiali scepta definitis, q̃ id q̃ ei Deuenit j 3ª statu, nec id q̃ ejusdem
specifice Deuenit j statu determinato, stat hoc j definitione quia
q̃ exprimit id q̃ ei Deuenit j statu determinato q̃ electionis q̃ posse
latis Sed sily id q̃ ei Deuenit j statu Vie. sic j q̃ st de forma nec ex
plicat actu entitatiuj quicq̃ Deuenit accidentaliter j statu q̃ electionis, nec
q̃ boneq̃ directum quia etiã accidentaliter ei Deuenit j statu q̃ habilitatis
q̃ sily id q̃ ei j statu Vie Deuenit, q̃ ei sily subiecty formaly subsistentis
3ª Tertia Conclusio §3

Anima Ala habet
actu Metaph̃ seu essentialẽ q̃ quidq̃ sua cũ essentiali constituit, et a forma
et aqua licet alio ente essentialiter distinguitur. Hec Ala certa debet cũ et
si unitur a Thomistis dicatur cũ eis fundat Animam et formam
ut q̃ar cum efficiat. Anima Ala participat cum Materia Corpore ex
qua Deuenit sily forma et ulterius addit specialẽ rationẽ q̃ quia distinguit
a forma Angeli cũ corporali et sily subiecty q̃ habet essentialiter cum
qua Deuenit et rationẽ q̃ quia distinguit q̃ habet actu Metaph̃ q̃ q̃
essentialiter constituit.

Animatus Anima Lta sublunaris et Anima Lta celestis. Uni
uersa Deuenit j cum Angelis et alterius habet specialẽ rationẽ
q̃ quia distinguit ab Angelo sua Anima sublunaris ex Anima sua habet respicere formam
immediate j corpus et celestis ex Anima sua respicit formam j immediate
q̃ ej Anima Lta j unitur cum Deuenit di et cum distinguit essentialiter
q̃ Deuenit actu Metaph̃.

Respondet aduersarij Negatur minor cum sic nec Animatus
Angelus sublunaris et celestis q Anima q̃ q̃ q̃ sily cum forma essentialis, et ut
possit j ipsa dari subiecty Animatus q̃ exat necessarij duplex subiecty alter Angelus
et alter definitalis et sily Angelus definitalis sit actualis requisitus
q̃ detur j Anima Lta unit Anima sublunaris et celestis, j quinq̃, sextalis definit
et nulla habet esse Deuenit q̃ prius

Cetery hec solutio si q̃ actu Metaph̃ tanq̃ prius
quia q̃ prius negare j tendat ut debet adhuc ut nunc sit Confirmata sine
ullo damno procedit j sic ostendo q̃ j tanty Anima sit cũ nec dignare actu
Metaphisicum corpore quod signatur j essentialis Spiritus, sed ea Indigentia, quia

a separabilis ẽ ꝑ subſtatijs ꝑpletis, et ſe nimirũ repugnat formę ee ꝓ
tentię Phyſicę quę maa ee Phyſicę actꝰ ſortis, et tm ꝑ forma aſignatur
Deceptus gdpłtę Metaphiſicę ꝙ ẽ actꝰ maa Deceptus actus Metaph.ci, minor
patet, ꝑ forma ſubſtłis Depecuit Deceptę ſubſtłtę et Deceptabilis ſubſtłtę
ꝙ ẽ et ꝑ maa, Ergo patet ab omnimoda penetrate.

Ad dejde quomodo ſubſtantię
ꝑfect ę maa ſublunaris et Celeſtis ſettis diſtingt Sicut diſtinxit ſub
ſtłtem adrogs ? utrąq maonaa ẽ ſubſtantia ꝑ ꝑpleta ? Utrąq nẽ ꝑ
ſabrecty Decuſtiuę formę ſubſtłis ? quis negabit ? ꝙ ꝑ hac raone Deria
nẽ diſtinxit ſ. Vmiuoce Deuenit, Dejde Utrąq dicit ſpeciẽ ſ. mey nec ꝑ ꝺ
ſtinę, Videlicet Una amisibiliter et ꝑamisibiliter alterꝫ ꝙ ꝑ habet
ꝙ quid Deuerſificẽ ꝙ quęlibet deplicę Deceptę, genericę uny et diſtę
tiaꝫ aliꝫ eomoꝺ quo tales Deceptus poſſyt rei ꝑpletę Deuenire.

Ad ultimo et
ſi maa ſublunaris, et Celeſtis ꝑ raone ſubſtłtię ſolꝫ Deuenit analogice hoc
nẽ obſtat ut ꝑ raone potentię Vmiuoce Deuenit ꝙ ans, gdr ꝑ ſententia Ilaria
et ſi Petrus et Paulus ſolꝫ Deuenit analogice ꝑ ee entis Deuenit tm Vni
uoce ꝑ raone ſubſtłtię ꝙ et ſimaa ſublunaris et Celeſtis ꝑ raone ſubſtłtię
ſolꝫ Deuenit analogice Poſſyt Vniuoce Deuenire ꝑ raone Pottię aliꝫ di
ſcryt ꝑ terse ꝙ Dcce.

Ad decimꝰ ſ. Ad hoc Deluſionę actꝰ Phyſicꝰ ẽ ſubſtantię
et proprię aqua ſumitꝫ actus Metaphyſicꝰ Aut ig dicimꝰ maa nullꝫ
habet dictꝰ Phyſicꝰ ꝙ nec Metaphiſicꝰ Minor ꝑ Ilia patet, maior
patet ex dictis ꝑ logica Vtꝰ dicitur diſcrętię, quę ẽ actus Metaph.cus ſumi
a forma, ſ. hoc nẽ ẽ ꝑ maa ꝙ = Per gdr ſyſter dicta ſumit a forma
ſ. abſtę entitate ꝑ ꝑ gradꝫ determinatꝫ, et genꝰ abſtę entitate
ꝑ gradꝫ poſſibiliꝫ, ut dicimꝰ loco citato, quę quidẽ gradꝰ regerunt
Deae ꝑ maa ſ. ut ex dictis patet. Vnꝰ ſolꝫ actus Phyſicꝰ obſta
ret ꝑ maa ad raonꝫ actus Metaph.ci, ng actus Metaphyſicꝰ idꝫ ẽ ac dicta
ſ. maa ꝙ nẽ deſert a forma ꝑ acty. ſ. ꝙ poſſyt ꝙ ſ. actus Phyſicꝰ qui
ꝺicit eſſyta obſtat ad diſtinctię Decpty et Decpti ad raonꝫ actus Me
taphiſici, Ad tantꝰ quę dicimꝰ ꝑ logica

Ad ꝺecimꝰ Dicitꝫ aduerſarij ꝺ. Tho
ng ꝑ 3. ꝑ. q. 46 arti 6 ad 3ꝰ ſic ſentit, maa ꝑ ꝺiſtinctionem ꝑ ꝙ
habeat actꝰ forma, Sicut duo ẽ ꝑnes ab unitate unię formę, ſ. ꝑpria
forma eiꝰ formaꝫ, ſ. ſecunꝺa eiꝰ formaꝫ, negauit maę tribuere Vni
tatę ꝙ ſtitię ꝙ maa ẽ ens ſolꝫ habet unitatẽ negatiuę.

Hęc authoritas ſi Placato
animo ꝑſpiciatꝰ ẽ ꝺ. aduerſarijs, ex Cęlicus ꝺ. ꝑꝑ Carmelitis, qui illa ex
ꝑixi ſolꝫ Vnitatę negatiuę tribuyt maę eſſe, quęuis ex raone formę poſſi

big

Cunitatis Deogt ng j istorum DD opinione, unitas positiua mag dimaniat a forma, sed hoc unitatis positiue ei denegat D. Thomas j his Verbis, ng habeat unu forme. q. authoritas qua isti DD gogt mag esse ñ habere unitatis negatiue opponit illusioni a sexti ordine rang forme habere unitatis positiue. Nec j his Verbis Cuius D. Thomas mag sequitur exremotione ordis formaru, unitatis quo habet hoc, q hoc sit positiua, et illa solu possit ee negatiua Cuius D. Thomas j his Verbis solu denegat mag ex recepta forme determinate unitatis quo habet hoc eo da vult, ng hoc e ei positiua et essentiali illa ee mia existenca et ad existia.

Vt q festa huius authoritatis nothing habeat Vrota mag habere triplicem unitatis, unu existencie et speciei quo esse habet alicui existere, et adiuncta ex recepta forme determinate et denigo alicui negatiue exremotione ordis formaru, hoc mag sedet D. Thomas dum dicit ee unu gremonu ordis formaru accipio q ei denegat alias unitates specifica et positiua. Quo doctrina explicata j ordi ihoc recepto. q prima deducta essentialia e j specie j ipsa essentiali et gradualis illius essentialis e j specie horu existencie et accidentaliter, et denigo gremotionis ordis formaru e nega tiua unu.

Soluuntur arga ta §4

Soluuntur Argumenta §4

Argues 1o

Se mma 1a esse j eluderet acty entitatibus et metaph cy esse esse ipsa ex mma, et actus accidentalis forma substantialis adiungeret mag j actu, s. hoc: j plicat, j hac q ta esse illa et ex forma substantiali ñ posset fieri unu ese q mma 2a malty j eluderet acty =

Ad negando maiore ng actus ad ipsum unu ese obiectue sic actus apposita realiter distincti ñ ee a illa j distincti, ut sic meta phcy et entitatiuu. Sicut hoc j ipsa forma, que j ordine ultima acty forte habet metaphcy et entitatiuu et tm esse illa et esse mma sit unu ese, sic alia ratione unu q isti actus sic a forma realiter j distincti

Argues 2o actus entitatiui

ñ iuuant mag rationi ipsius entitatis, sed ng q iuuant rei rationi ipsius entitatis ei iuuant essentialiter ex rao actus entitatiui mag ñ iuuant essentialiter cy ex iuuant j actu essentiali; q mma 2a esse ñ j eludebat acty entitatiuu =

Ad negan. ad p bam dico q ñ se q iuuant rei rationi ipsius entitatis iuuant ei essentialiter ut uidere e j obiectu mag, qui accidentaliter q ang adiunit deceptui essentiali ei hilli essentiali iuuiat rationi ipsius entitatis, alteraliter j posset, mma esse, sua rationi ipsius entitatis e j statu existentie actus entitatiui, et ig talis actus sit accidentaliter q ang extra deceptu essentie illius.

3o cy Philosophy b metaph exhibet et D. Thomas ibi lectione 2a esse addequate diuidit j acty et Potty q actus et potentia debet diuidere j ter reductos q

q̄ sūma 1ª ē potia nō debet habere ꝑ rōnēs actus nec entitatiui necnō
Phisici, qª actus vny mēbry diuisiuis ꝑcludunt aliud q ē ꝑ rōnēm
tōtę diuisiuis — Rō optimę cē diuisiuę entis assignatę, cuię mēbra
sūt ss cē ens et potentię ad cē ens q exeūt quęstionię ut arguūtur
Dicunt ss cē actus ens potentialē, et cē actus ens actuale seu fōrle
respectu cuius maa ē pura potia.

Ad sūmam dicę diuisionę entis ꝑ actū et potię
tię solū cē diuisionę ergo ꝑ entitatē ꝑducuntur potentialitas q̄ cōmuniter
ēgdē rōnē, seu potentialitas nō ꝑducitur mēbro diuisiuo, quę solutio ꝑ
mis ē dicta ꝑ quā patet ad 1m hoc nō dicimus ens diuidi ꝑ actē mo
vale, et actuphiale tę quę ꝑ extrema ꝑfectę tię dicta. Ad 2m hoc arg
mēty nullty q̄ bat. Nō q̄ bat nulla potię ꝑducere actū ꝓpter Phisicę
Metaphisicę q̄ ē ꝑ se notū falty. Nō potia ꝑ intellectiua ē ꝑ genus potię et
tm ꝑ actū opponitur ꝑcludit actū metaphicū tm et Phisicę tę sit cē
actus Phisicus tantus et actus.

4º Arguęs ex D Thoma 1ª 2ª q 3 Vbi
dicit ꝑ reb̄ ꝑuenit aliquid q ē potentia tę ut maa 1a et aliquid q ē
actus tę ut deus et aliquid q ē actus et potia ut res alterę, ꝑ 1ª
Myte D Thomę ita maa 1m ē pura potentia sicut deus ē pura actus, at deus
ꝑfectior ē pura actus ut requęrunt ipsi ens potentialitas tę Phisicę quę meta
phisica ꝑfectior maa 1m ē pura potia ut dr actus tę Phisicę quę
Metaphisicę ipsi requęrunt.

Rō hęc ꝑ portio nō sumpta a D Thoma tę sed rego
ex sō Scholę actualitatē sanctę dei potentialitati maę, q ꝑ ꝑ
entitatē potentialē nulla ē quę sit ata ꝑ factior, et potentior, ē tę si ex
se habeat actū metaphicū et ꝑ statū existentię entitatiuę, nam quęrū
deo assimilatur ut stat ex calo D Thoma quę ꝑ deitatē ant q̄ adq
dr ut ait q habet maa sit ꝑ formis tm ē ꝑ mitatē entis, et tę formę, ꝑ ex
Myte D Thomę maa 1a assimilatur deo nō solū ꝑ entitatē ut dicit Thomistę
sed etiā ꝑ actualitatē ut stat ꝑ ultimis verbis. Quare ꝑ maa 1am D Tho
ma potia tę tę qª essentialiter nullū ꝑcludit actū Phisicę tę qª ex se
excludit actū talē.

Dicę maa 1m ē ꝑ genus potię ꝑ nō habet actū Metaphisicę
tę diffa sit ens ꝑ se diuisiuę ens ē genus Sed genus maę ē ꝑ genus potię ꝑ
ergo diffa debet ē ꝑ se genus potię — Rō optimę dicę ꝑ ens ē tris
dię ꝑ plicatum ē q maa 1m habeat actū tę et tę respectu potię metaph cę
nō sit actus nec ex eo q maa sit ꝑ genus potentię sequitur q illud diffa
sit potia respectu talium generię Sed tę tę q respectu formę sit potia
nō aliter ac ens ꝑ se q forma sit ꝑ genus actus nō sequitur q illud genus
maa illud sit actus respectu talium differentiarū, sō sicut q illud actus respe

formas.

Jorgues ultimo ex Philosopho 3 Phoebi tex 69 ubi sic alt, Sicut Substy quale se habet ad formas artificiales Sic maa ad acty Substy quale quilly ee bus portuale artificiale habet, antecedenter ad formy artificiales. 2° sic maa 2° anter ad formy Substyls 3° ly illud ee entis huy sit Substyle a forbire ē neggdy maa Jzg ad alquy formy Substyls — Rr ita alleny ee, g Sicut Jgsito maali quilly ee formy artificialis ante ejsg artificiale formy jeuenis ita ejsmaa ee sole ante ejsg formy Supposity b ens tm g prily ee maa, qui ē de linea Substyle maalis, n sorlei, et tue de quiquestione. 4° Q an essty creaturaru habeat aliquod ee ab qua a deo g fuerit. Notandu aliqua §t.

QVÆSTIO IV An.

AN ESSENTIÆ CREATVRArum habeant Aliquod esse antequa ADO producantur.

Notantur Aliqua. § 1°.

Ad euidenciam ueritatis horum duoru a quibus dependet ipsius Substy exactior cognitio, ut sic ea magis ab obscuro huiusmodi dubij examine sola. Quia ad ejus examinem exigitur aliqua distinctio. 1° quid nomine essty, et quid nomine existy significetur. Secundo quomodo essty conueniat creaturis. Tertio quomodo existy. Quarto quomodo essty et actus differant. Quinto quomodo essty conueniat Substyis et Accidentibus. Sexto quomodo essty conueniat Substyis materialibus et spiritualibus. Septimo quomodo essty conueniat Substyis corporeis et incorporeis. Octauo quomodo essty conueniat Substyis simplicibus et compositis. Nono quomodo essty conueniat Substyis completis et incompletis. Decimo quomodo essty conueniat Substyis per se et per accns. Vndecimo quomodo essty conueniat Substyis increatis et creatis. Duodecimo quomodo essty conueniat Substyis corruptibilibus et incorruptibilibus. Decimo tertio quomodo essty conueniat Substyis necessarijs et contingentibus. Decimo quarto quomodo essty conueniat Substyis temporalibus et eternis. Decimo quinto quomodo essty conueniat Substyis mutabilibus et immutabilibus. Decimo sexto quomodo essty conueniat Substyis finitis et infinitis. Decimo septimo quomodo essty conueniat Substyis dependentibus et independentibus. Decimo octauo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Decimo nono quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo primo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo secundo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo tertio quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo quarto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo quinto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo sexto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo septimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo octauo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Vigesimo nono quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo primo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo secundo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo tertio quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo quarto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo quinto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo sexto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo septimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo octauo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Trigesimo nono quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo primo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo secundo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo tertio quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo quarto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo quinto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo sexto quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo septimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo octauo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quadragesimo nono quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se. Quinquagesimo quomodo essty conueniat Substyis ab aliis et a se.

Ad primum ergo dicendum quod essty dicitur dupliciter. Uno modo significat quidditatem seu essentiam rei, prout significat operationem essendi, quae actus quidam existit. Alio modo significat ipsum actum essendi, qui consequitur formam vel materiam, vel ea quae sunt ipsius rei. Et hoc modo essty dicitur esse actus quo aliquid est. Et hoc modo essty dicitur esse actus quo aliquid est. Et hoc modo essty dicitur esse actus quo aliquid est

V. Referunt Sententia. §. 2°

Mestas Illorum et Prado qui eq sequit j sua Metap.ca Ihoueria
Tract. 1.o Cibat q. pea j oneranat q Stauria addueby Obbey Arrais.o
Banez, Cumel. Oliffij, Comy a Sto Thoma Dplutons.s Comy
et alios, alig etiã Doct. Peter Suarez. dicit Zl Metap.ca Sct Dassi
xeris Stauriã esse J Rã de tuby j fide Hurtadus, Arriaga, Oviedo, Car
lutony - Et Communiter PP Societatis.

Sit ante qua Corpus Xpi Mysticum debij possibile
Incisse ê explicare prig. quid habeat rez j statu possibilitatis. Scdg quid
j statu Creaturæ j ee possibili jgnite sit ê Del.o 3.s

PRIMO C §3

Creaturæ
Ostituy j ee possibili gn repugnyty j terg terty j esse, Imotgbs tm dicit
deg omnipotig illas potentã g ducere, et nõ ex terg denominatõe dei
uina Omnipotentia desumpty. Mellitat hæc Del.o Ja P. Hurtado ssse
pte rez Statui j ee possibili g sclg denominany ex terg terg a Duina om
nipotg. sic a exit Durgue & Metap.ca Sce Sa.

Gbr nãr Del.o ex D Thoma
1.a p.te quæstionc 13 articulo 3 jergere Potuit g possibile, j impossibile dicitr
ex habitudine terminorg, sed ex repugnyty. Haud habitudine potentiæ j esse.
Vnde ideo hoc ex possibili g. ab rate quia Sa potentia j terse repugnat qa
Chimera ũ impossibilis g. ab rate j terse repugnt: ecce Delusiony ex verbis
D Thomæ deductg ex possis.

Dare efficaci gbr. Si res Statuy j ee possibile g ex
terg denominatõe ad ducta omnipotentia dr ê assignabilis rão quare hoc
g. D. sit possibile, et Chimera impossibilis g. nã hæc deuata Entitate ê ut
alio cap. dixi. Ans gbr omnipotentia diuina ê ende respectu horũ
et Chimerarũ p.o est p.te illig terg possibilis ê Chimera quig hoc g. ex
Natura rei potest rão quare hoc ê possibilis et nõ Chimera Si rão possi
bilitatis desumitr ex omnipotentia diuina.

Explicatr hæc rão est ex tia
hoc. Subditr diuinæ omnipotentiæ ut obiecta ductibilis et Chimera
Dr subditr illi ut obiecta factibilis Sed hæc Hæretg Dr dicitr ex di
uina omnipotentia ly hæc sit Entitatis j fieritg ut Entitg g. dicitr ex
repugnantia terg.

Hæc rata est amplig explicatr. quærenti quare hoc
ê possibile Chimera ũ impossibilis Dr recte Respondebitr g. deg potest
ductive hoc sclg ut Chimeram g. ly hæc sit j fieritg Quæsito qũ
possit Chimera ductive dr ducibile ex defectu virtutis ut ly Omnipo
tentiæ tm respondebitr g. hoc nõ repugnat, et Chimera repugnat

e realiter g ducibile ad extra &c. — Deus potest facere g creatura possibilis et effectus ja causa 2ª nec 2ª distg a causa g nec creatura ab æterno. — Ergo ja obstat, ng effectus ja causa possit esse æterna. — 2ª quit et ista, g causa ja quæ potest facere 2ª et g ducibile esse et ja vigore, g 2ª ipsa causa quæ potest 2ª facere 2ª et 2ª quit et id g causa g ducibile potest, et ja nec sua effectus g ducibilis et distg a causa ut ens ja potentia naturæ ja actu ja quia exceptione requirunt ja sic, ideo hæc omnia sunt 2ª 2ª 2ª d. 1ª q. 4.

SECUNDO 2ª 2ª q. 4.

esse creaturam ja status possibilitatis antequam a Deo g ducatur et habeant actualem existentiam 2ª 2ª. aliquid positivum actuale remanabile distg a virtute g ducibilis Dei 2ª 2ª. pure nihil. Hæc dicit 2ª 2ª q. 3 sept 3 et Sotus et Formis et Expositores nostri Scholæ. et D. Thomas Quodlibeto 7 Monologio cap. 8 Declaratissime ille docet ja quis potest summe esse ja quia si aliquid ex nihilo factum 2ª id est ex aliquo. et ja sine causa potest absolute esse ex omnia creaturarum ja status divina, ipsas ut creaturas extra Deum nihil esse.

Facultate D. Thomæ q. 3 sequitur ante 5 ad 4. Deus g existendo, g quidditati est tribuere, ja soli est. Ergo quidditas creari dicitur, antequam est habeat nihil est nisi forte ja sua essentia vel ratione divina, ipsa creatura essentia.

Respondet adversarij. D. Thomæ quisse simply de est existit 2ª ut dicit esse ja est. Deus est g g 2ª quidditati tribuitur est id est existentia 2ª soli existit ja est existit esse ja creari dicitur a 2ª esse dicitur creari g 2ª primi ja ab existentia. Est ad ultima verba Corporis 2ª dicunt debere intelligi de nihilo existentiæ ut nihil de nihilo esse.

Hæc ita absolutio facilitor ja negatur ng D. Thomas absolute affirmat creaturam antequam producatur est nihil. 2ª non obstat ja intelligi de nihilo existentiæ g 2ª de omnino g 2ª ducat creaturam antequam g ducatur existentia est omnino nihil. quia ab existentia creaturæ est ut sit producibilis, ng quis possit dubitare, g antequam habeat existentia est nihil quoad existentiam.

Hæc ita absolutio facilitor ja negatur ng D. Thomas absolute affirmat creaturam antequam producatur est nihil. 2ª non obstat ja intelligi de nihilo existentiæ g 2ª de omnino g 2ª ducat creaturam antequam g ducatur existentia est omnino nihil. quia ab existentia creaturæ est ut sit producibilis, ng quis possit dubitare, g antequam habeat existentia est nihil quoad existentiam.

Pleraq Angelici Doctor 1ª q. 35 art 2 ja quivit Deus creari sit ex nihilo est ja corporeita quit, Unde si Deus creatura emanavit totus entis Valde ab ipso ja est ille g alia ens ja supponat huic emanationi ideo datur est nihil quod multo ens. sicut dicitur generatio nova est ens ante g est ja ita creatio qua est emanatio totius est ens ante g est nihil. Ergo Verbis D. Thomæ ja negata manet data solutio et ratio formalis 2ª 2ª

Deg sicut generato filius nullius eius humani, sic supponit ita creatio nullius eius absolute supponit. Vt ait D. Thomas, p. 1. sett. 2. Quæstio 1. Art. 1. ad 3. Sed quia ad existentiam, sed circa quæ est existentia

Ex hac igitur ratione Dei, cui essentia positiua, quæ habet creaturæ ante quam adeo educatur, debitum est realiter a Deo sit educi, dari aliquam veram positiuam extra Deum, quæ sit creata, et educta, et quæ creatura habeat aliquid cui vere positiue ante quam adeo educatur, Ita legitime infert, maior omnibus aduersarijs minor per quam euidenter manifesta, per argumentum D. Augustini, quæ sic p. 1. de Trinitate cap. 1. quod sibi dei cui Deus sui eum arguit. Si factus non est, creatura non est, si autem creatura non est, eius est, quia patrem substantiæ est, cui cui substantia, quæ Deus non est creatura est, et quæ creatura non est Deus est.

Cuius argumenti vis, et efficacia stat in hoc, quod si sibi Dei non est factus non est creatura et si non est creatura non est Deus, atqui essentia rei possibilis vix ea possibilis sit essentia realis est, et non est a Deo facta. ergo non est creatura ergo est Deus. Quod decent aduersarij argumentum Augustini cui efficax, et ne hic pedetentim fateri debet quod est extra Deum. Vt eum positiuum habeat cui creatum ergo ante Creationem nullum.

Confirmatur 1o. Si creaturæ ante quam educatur habeant cui positiua et vere talia cui esset quam sibi aliquid dari aliquo cui eum positiuum vere extra Deum absurdum ergo et illud est cui non est educta est dependens a tempore minor patet ex verbis D. Thomæ loco q. 61. Art. 2. in corpore filius Dei Patri, et sibi et Spiritui sancto. Habebamus, sive eum fide Fabricæ quibuscumque tenuit, et cui Stanum, sicut hæreticum refutandum sic eum Deum Creaturæ adduxit quod ex nihilo fecit cui quæ nostri peccant, et falsum est dari aliquid positiui extra Deum æternum.

Confirmatur 2o. illud cui quod creaturæ habeant ante sui educationem esset dependens, et independens, nullum enim medium datur possibile inter ens et non ens Deum eum ni effecit quid aliud ante educationem ab eo nullum cui habendi. Sed non est cui creatura et Deus, et sibi Deo quod est a Deo aduersarios.

Petit explicationem hæc dependitatis Capitulum 13. Tertiæ, Deus quæ dicere illud cui esse ni dependens a Deo Sit cui sit quæ vere defendit ni cui esse nec esse positiua nisi quatenus cui Deo ponere quod essentia habeat aliquid cui et non a Deo, Sic hic addit Capitulo ni debet ponere quod Sunt iquit Platonicus et cum Deo inditio ait ipsis, essentia habet quod quæ est, et cui essentia, et cui existentia, et quod est aliquid habet a Deo Sit

q̄ q̄uis a Deo ut̄ causa exemplaris dans q̄ intelligine ee possibilis
et quid tatum cuilibet esstię, q̄ tamen ee dat ut̄ causa efficiens, et
sic ni sequitur creatura habere aliq̄ ee q̄ sit a deo scilicet Capreau.

Negō ns
gonclo Nullo pacto satisfacit tis q̄ dependentia creaturarum a deo ee ejusdem
cū creatura et creatura, q̄ quidquid ē in creatura sit et necesse a deo et nec
quo dū intelligit hoc dependentię. Sicut q̄ negati licet quater illa dependentia
realis nō cuadat q̄ adhuc sat esset q̄ simul, decere ee esstię in q̄dam
ordine, ty ordo, varietatesse dependentia realis sine dependentia effectiua
q̄ sicē esstię in effectu a deo nec ullo modo causa realis dependeret a deo, q̄r
assumpta, q̄ ipsa aliquo modo a deo adeptę et ipsum artifex q̄ ceteri dirigit et move
quasi q̄ ulterius operis. Vnde videtur quidq̄ posse ideo esse sine illo effectu, qui
potuit absolute fieri, sic q̄ ee esstię in effectu a deo, nec ullo modo potest, ideoq̄
ad ultima cognitione pendere.

quapter alij respondent, et sic videri aliquate, q̄
illud ee nominale q̄ creaturis antecessi q̄ ulterius scilicet ipsius status ut dicit
dependentię, nec dependentię, sed ly sua placata essentia q̄ hoc ee no
minale. Ly ē connexio q̄ dicatur esstentię, non illud ee sumatur ly or
dine ad existentię dicit dependentię, q̄ sufficit ad hoc ut dicatur quid creatę
quid dependens, et a deo dicitur Exquio Scotus argumenty ly sui summa
tuo q

2ª Q̄ ratione solutionis sibi surgo et sumo ly aduersarius esstię ap̄ creę
realiter distinguit ab existentia, et ab esstia posita ap̄ creę distincta ab exis
tentia Scilicet argumenty. Nec esstia ut habet entitatem realem q̄ ipsa distincta
ab existentia ē q̄dicta et dependens a deo f, nō sicut q̄ nō sicut finis q̄dicta
existentia. Sicut ipsa esstia patet sic q̄ ut distincta ab existentia ē dependens
sic ly q̄ ipsa esstia quo modo ē ap̄ creę ab existentia distincta ē dependen
ta et idependens q̄ ipsa esstia nō dicit creata q̄ gloriari posset creatura
ex eo q̄ ex duplici ee q̄ habet illud q̄ genera rei, atque a deo q̄ficię et no
bilius tamen esstię habet a se ipsa idependenter a deo et a deo sicut
habet id, q̄ ē modo determinato et actuali ipsę esstię nec existentię q̄ qui
q̄ ipsi apparet irrelevabile et p̄ sicut quid autē habet q̄
tu accipite Sciamus accepisti quid glorieris quasi nō accepisti

Respondeas dubitq
esstię ut distincta ab existentia nec exprimere unum nisi quid aliud sicut ly
q̄dicta esstentia. Ad satisfacit ng hoc argumenty nō urget de illa ut
dicta, sed de illa entitate quę habet ipsa nec ut distincta ab existentia
ubi sit entitas licet ipsa nec dependens f, nō sicut licet illud nō
exprimat aliud formaliter ipse dicit q̄ ee a deo ē inseparabile a deo
tanquam creatura, sicut ly q̄ data ipsa creatura aliquo modo ponitur a deo

j deppendens

2° illud ee potitum q̄ modo habet essentia Petri Vg. ut a qua existentia distincta ē id q̄ habebat ante quā sua existentia p̄duceretur Sz tertium p̄duci existentia Petri ē sua essentia ag̃ creā ut distincta realiter a existentia ē a Deo j dependens.

3° j sent. Durandi essentia Petri ē realiter suus esse suum esse existentiæ ē sic q̄ recurrit illa j quo dicitur creatio essentiæ j Durandi sent. essentia Petri. Rō dicitur p̄ducta existentia p̄ quam ens ab alio habet esse creatum Rō dicitur p̄ducī quo ad illud ē exeo q̄ recipiat aliquo forma ut patet p̄ductione equi j qua q̄ mata ex supponitur sine suo ē j suo genitari Rō dicitur et sic recipiat forma equi quę ē p̄ducta ē p̄ncipiū j essentiæ.

2a. Denig̃ Status absolutatis nō ē status esse, nō status determinatus ē licet essentiæ esse possit credere a deo existentia quę habet rō imitatis absolutatis, ans p̄ existentia Durandi status absolutatis et status esse distinguit j ratione intelligibilis et p̄ducibilis ē p̄ status possibilitatis hi aliquid addit supra status esse ē j deo nō possit essentiæ possidere adequendentia patet ita a quarentate cuiuscunq̄ alterius status.

2° p̄ 2dō

Si creatura ante quā a deo p̄duceretur habeat aliquo ē possitum et vere negatum creaturę posse creari h̄ annichilari, hoc ē falsum quę falsi ē j 2dō sequitur, creatio ut stat ex D. Thomę ē ex nichilo id ē ut ipse recipiat ex nullo ente si creatura habeat illud ē creabile et stabit anter ad habeandi essentiæ nec posset aliquo creatura a creari q̄ talis creatio nō esset ex nullo entę nec posset j nichilo p̄ducere ut stat ex ea ratione Durandi informata.

Nec satis facit q̄ aduersarij dicunt nōpe sufficere ad verificandū deposse aliquo creatura ex nichilo p̄ducere, scilicet creare q̄ illa p̄ducat ex nichilo existentiæ nō tm requiritur imo nec posset ex nichilo esse et eadē ratione ad annichilationē sufficere q̄ creatura p̄ducat j nichilo existentiæ

Prīque satisfit

cat Rō quo facta amplia urget et hec solutio ut videtur ex D. Thomę negata manet, q̄ a iuxta illa falsa ē ex nō D. Thomę p̄dicet q̄ creatio set ex nullo ente. Et ex amplia negata, ex hac solutione sequitur deum posse humanitatem Christi in nichilum annichilare q̄ sic arbitror annichilatio ēt ē destructio existentiæ humanitatis Christi dū j sepulchro Durandus existit q̄ existentia verbi quę annichilari nō valet ex se annichilato mera destructio existentiæ nō potest humanitas Christi dū j sepulchro negabis q̄ illud ex quo sequitur.

annichilari

annichilari

Creatu facere q creatorē ... sequit ex hac
solutione nō possē dicy ex ista creatura deum ... gamichilare, q̄ ipso creatio
ptice q̄ductio ex nichilo existit. Sed essentia q̄ptinet ad eq̄ntia creatur adeo
habet se ipsum creatur. Sed eq̄ creatione ē ex nichilo existē q̄ nō
post a deo creari. Mador ly Ostia patet ex solutione dicta. Minor p̄bat
ex existentia etq̄ habet se possibile et esse q̄ sequitur ad creatura antequ
q̄ducat habet se ipsum dicy et vere etq̄ existentia ut possibilis ē aliquid positiuu
q̄ nō potest fieri ex nichilo ex existē

Vltimo p̄bat sc̄ cuertendo Regulā Maurie
sic q̄ fundamentū sufficiens rationis creatiue antequ q̄ducat adeo
habeat actu se relatiue et positiue maxime q̄ cognoscit a deo aeterno
et nouas ypostases ipsum terminatiue imitabiles, sc̄ Rosā bat etq̄ chimera habere
talem se relatiue q̄ducy, q̄ducy, fantasmy, q̄ multy, q̄ michel q̄ sat Mairi ē
q̄ fantasmy ad cuius modū minor p̄bat etq̄ cognoscit deq̄ aeterno chimē
ex q̄ pugnare et nō ē ludibriū ab aeterno Chimera ē fantasmy q̄ chi
meha habet aliq̄ se positiue et relatiue falsa dicy q̄ et ideo q̄ ipsa
est nihil. Ad 2m

AD 2C

essentiae
creaturarū existentiae possibilitatis antequ adeo q̄ducat habet q̄ positiue se
positiuū q̄ positiua dicy ratione q̄ductionis.

Hic dr nullo modo potest negari
et si aperte se ponat. Nam ex intelligentia tuā dependet q̄ illud
sit possibile existere. Ad hoc ... B ē q̄ducy sc̄ q̄ existente B
ē q̄ducy ē essentia positiua actualis tenta a omni positiua dei ē sc̄ q̄ existati
sc̄ sint q̄ducibilis sibi adequate existentia distincta.

Explicatur hec ratio illud
ē ducibile q̄ potest q̄duci sc̄ q̄ potest q̄duci ē essentia non q̄ quo possibilia
ē sc̄ q̄ sint q̄ducibile sunt essentia non positiua sc̄ hec essentia actualis
q̄ducta ē actu distincta a ipso deo q̄ ut q̄ducibilis ē ipsorum distincta a ipso
deo

Dicet ergo essentia ante q̄ductionem habet potentiā ē positiuā
nominale q̄ talis essentia potest a deo q̄duci sc̄ etq̄ quo ad ē existē
tiale potest a deo q̄duci q̄ non ly habet q̄ positiua ē positiuū nomi
nale sc̄ etq̄ existentiale seu participiale — Dr Deceptio tota ex
quo motiuū sequitur q̄ ens q̄ creatura possibilis sit q̄ essentia a deo ex
istens non sequitur q̄ non sit q̄ positiua a deo existens. Primo ex q̄ sequitur q̄ —
quē q̄ sequente et q̄ expresse dicat mea Vise §6

QVID IMPLICITE, ET QVDEX P SEDICAT NAA 2um SE §6

Ante quę ad p̄positam Materiā deueniamꝰ scire oportet quid sit dictū, quid ue explicet Nam Vsse q̄ quidq̄ dicat ē explicitū p̄ implicitū Nāq̄ Vsse explicat Sōlū dicere Connexionē p̄dicatorū essentialiū absolutorū p̄ absolutatis et ē positis abstractis, Vnde Scotus abstrahit ab hoc et ab quod relatis differētijs q̄q̄ habet Quiditatē Sō Auerroes Sententiā hōis Vg. Vsse abstrahit abstractō p̄ absolutatis et ē positis Deducta p̄ positalitate p̄ absolutatis, et actualitate ē positis q̄q̄ essentiā hōis accidentaliter dicit. Vnde etiā Status Nāq̄ Vsse p̄ priōre includere entitatē Realē positiuā abstractā a p̄sentialitate et actualitate, Cuius ratiō ē Nā hoc p̄ status p̄ absolutatis Et p̄ 3am Mētis Explōtiā abstracte dicens entitatē positiuā p̄ extrā, Vndē quoad ē existētiē Secundō quoad ē essentiē et Scotus p̄ status extrā etiā actualiter dicens entitatē positiuā p̄ actu Vndē quoad ē existētiē Secundō quoad ē essentiē ex hoc quod Vsse explicat Solū dicit Connexionē p̄dicatorū essentialiū p̄ plicite Saltē includit entitatē Realē positiuā excludēs positalitatē et actualitatē accidentaliter status Vsse aduenientiū.

Ergo p̄ferri p̄ dicat Nā q̄ datur interior status Nā essentiā p̄ status existentiē ē productā, creata et subiecta dependens et status p̄ absolutus ē p̄ducibilis, creabilis, et subiectus dependens, atq̄ p̄ status Vsse Nec ē subiecta Nec p̄ducibilis Nec creabilis Nec subiecta dependens Sō Abstrahit a p̄ducibilitate p̄ductione, et a dependētiā subiectiua Solū q̄ dicat Connexionē p̄dicatorū essentialiū radicaliter p̄ducibilis et dependētis Vtq̄ q̄ abstrahit a p̄sentialitate p̄ absolutatis q̄q̄ essentiā subiectiue has habet affectiones.

Ergo p̄ferri 2o essentiā Creaturę Vsse subiectiue Negatiue Quidditatiue a dependētia Corruptibilitate et p̄ductionis Sētię a pomerio et loco, quibus radicaliter obest ista denominationes de illa Vera Scripta.

Sō dicit 3o essentiā Creaturę Vsse p̄ Saltē p̄plicite ē entitatē realitatis Nominalis a Deo Negatiue q̄ dependentes ē Nā Sō ab dubitauit a Scotia asserente essentiā Vsse habere entitatem Nominalē p̄ positiuā a Omnipotentia Dei Negatiue q̄ dependētē

Ad dictū 1o Rōis, essentiā Creaturę Vsse Saltē p̄plicite ē a Deo, dependens subiectiue Ad 2dum Rōis, Radicaliter Negō Rōis et Etiā, Nā aduersarij asserunt essentiā, Quidditatiuā status Vsse, quā

Quoniã ẽ Scotus, ẽssentia possibilitati, quã vellet ẽ habere entitatem actualẽ, ẽ nominalẽ ab entitate Dei acta distinctã. Quia W. Sctus. Scotus asserit essentiã Dei, quã quoniã ẽ habere entitatem positam nominalẽ, ẽ ẽxistentiã actualitatis, Vnitã quoq; principaliũ Sctã nominalẽ Dnõ nrm. Sctm essentiã, ẽssentiã possibilitatis, quã quoniã antecedit totaliter habet ẽ nominalẽ actualẽ ab ipso Deo distincta, ut asserit Scotus, Scotus postea, ẽssentiã Dei distincta.

Dicet essentia Dei antecedit possibilitatẽ, et actualitatẽ ipsius essentiã, Sed Deus ẽst ens nõ Deitans, ideoq; entitatẽ positiuã a Deo distincta ẽ antecedit actualitatẽ seu existentiã essentiã creaturarum, ergo ẽ Deus a Deo distincta. — Pro quo Sctus maiorẽ, Nã status Dei ẽ habitus abstractiuus possibilitatis et existentiã, et tam antecedit illos Sctus, ergo illos subsequitur, ergo illi Sctus abstractus, nõne patet, ipsius Dei, sed aliter se status Dei, sed aliter se status abstractionis dependet a ratione Enuntiationis, ergo quo debet abstractus nõ Deus.

Repetitio

Licet regulariter loquendo attabstrahatur ab hoc et a quo, potest tm abstrahi ab hoc, ergo Scilicet, licet nõ Deus abstrahatur ab statu possibilitatis et existentiã, tm potest abstrahi abstractus possibilitatis, Sctus ab eterno abstractus antecedit productionẽ, ergo anter ad productionẽ habet entitatẽ positiuã a Deo distincta, ergo Deus nõ ens. Sctus, immunis. —

Pro secundo dicitur ad ultimum dicendum, quod distinguo ante productionẽ habet entitatẽ positiuã actualẽ negatiuã, concedo, potentialẽ, abstractẽ, ẽ casu negatiuo, abstractus Deo Sctus, ex quo nulli sequitur, quoniã nõ nõ habet negare nõ Deus entitatẽ positiuã Dei, ergo abstractus possibilitatis et existentiã, Sctus ergo illa habeat actualẽ anter ad productionẽ.

Dicet Deus ens, ẽ ens ab alio ideo, ẽ Deus, creatura, Sed nõ Deus ẽ ens ab alio, Sctus habet ergo statu entitatẽ positiuã, ergo habet ẽ —

Negatur obiectio

distinctiuus. Sctus ad assererendum essentiã nõ necessitatẽ Sctus nõ existentiã dependere a Deo, nõ hoc Sctus adfert ideo, quoniã positiuã ipsius entitatẽ sequitur ad ipsius, ergo quo ẽ ens ẽ dependet ab eo omnibus modis, quibus potest dependere, sicut ad ipsius statũ, cognoscendo quo cognoscitur omnes modis quibus potest cognosci Sctus Deus solũ quo ad ẽ existentiã Sctus, quo ad ẽ essentiã potest

et debet adeo desidere q̃ n̄ solꝫ ad existẽtiã sit creatura, sed etiã quo ad essẽtiã essẽtiæ nec apponi aufert adeo hãc omnipotẽtiã ipsãmet creaturæ. Unde ex argumento ex Scripturis petito ad mentẽ Cartesii, et Cartesianorum, et q̃ nos multi eorum habet ex ipsa opinione sua stabit possibilitatem et essẽtiã ẽ a deo dependere, sed quo ad ee existẽtiæ, sed etiã quo ad ee essẽtiæ, etiã si dicat scriptor negatiue q̃ exoriatur dependẽtiã, quæ ipsi stabit stare gradi cathet habet = Dicat colligat essẽtiã creaturæ ipsã stare posse etiã ab alio etiã si, allegato statu rationis Cartesio quatis ẽ dicat scriptori negatiue q̃ exoriatur tale dependẽtiã.

Decl 3o Ex Philosophia ens adæquate dicibile, actu et potẽtiã q̃ nãa dicit debet ee actuale, et potentiale q̃ male existimant essẽtiã dicit abstrahere a actu, ut tẽte et potentialitate = R̄ q̃ do ans et negãdo 1o, q̃ ens dicit aliq̃ to ẽ actus, ut q̃ id q ẽ dicit ẽ forma, et aliq̃ do potentia ut q̃ id q ẽ dicit ẽ subiectum, q nãa, ex hoc autores sequitur q essẽtiã dicit q̃ seruant absolutã tẽte et abactualitate quæ ei ꝗuenit diuersis statibꝰ, neq hæc addita aggrea actualitate, et potentialitate, ea q̃ prius fuit essẽtialis et ella quæ ipsis statibꝰ ꝗuenit sit accidẽtalis; stat hoc ipsa formia substãtialis quæ ipsa potentialitatis ratiõa habet actualitatẽ, quæ potest habere ipsa statu existẽtiæ, etiã si nũq essẽtialiter actuet.

Deducibile, sicut aliquo ꝗuenit abstrahere abstrahere, sic actus ꝗuenit nec dicit ab actualitate abstrahere q̃ nãa subiecti ipsius est = R̄ dist ans actus ꝗuenit a tractualitate essẽtiali abstrahere do ans, accidẽtali quæ ei ꝗuenit ipsi statu existẽtiæ, ipsiusq habet ipse actus actu, quæ ante productionem solꝫ ipsi potentia habebat ꝗuo ans et ipsi ꝗuo actualitas et potentialitas statui existẽtiæ et possibilitati sit accidẽtia quæ aliq̃ do cadunt sub actu et aliq̃ do sub potẽtia ut ipsi stanti et stabit.

Ad quæsita. Sicut ens opponitur ẽnti sic ens potentiale opponitur actuali ipsi ens, ens ẽ dat triplex dru q̃ quæ ipsi ens potentiale et actuale potest dari modis q abstrahant a potentialitate et actualitate = R̄ quo do nãa ipsa q̃ oppõo ẽ stradichtoria, quæ ipsa ens et ideo licet ipsum ens et ens ẽ dat modis q̃ non potest dari aliquid q abstrahant a ente et nichilo, dato tñ ipsum ens potentiale, et actuale, q̃ dato existio creatore essẽtiæ quæ ab illo abstrahit affectionibꝰ. Quæ ipsa stantia

87

ARG^{ta} CONTRARIA §7

ad cuius t3 q̃ deus ens Petrus possibile ee eius esse ẽ fieri sua possibile, adq̃
Ro requiritur q ee possibile sit ẽ aliquo subiecto habeat, Ro sed tunc q ipse ee Petri q
sit, et q aliquo creato libero intrinsece vel extrinsece causabile sit, sciat ad hoc q ens
a Deo in esse produci ens a Deo possibile fieri possit sufficit q ipse ẽ in se requiratur
Et q ipsi deo intrinsece subiaceat, Vnde Petrus possibilis Ro sequid horũ
possibilitatis. Sed nichil actu est ens realiter possibile

Ro q̃ arg. dico Petrus esse
ẽ possibile ee eius formaliter quidem status obiectivi et scientialiter quatenus ipse
formaliter Petrus qui dicitur existit Ocior. et q possibilis, sic vero extra Deum Ro ens
positivum q status Negativi tales, quatenus sic ipse tempore quo ẽ possibilis esse
existit eadem formaliter sic esse q ẽ tempore eius entitas positiva, Vnde licet ea que
Ro ide positive habent ipsa entitatis, Scientialiter habent status obiectivi, q Petrus
possibilis Ro in ea que Ro ide Negative, quare ly Petrus possibilis et existens
ẽ tempore sibi Negativi Vna, et ide Negative significant nichil et aliquid significant ee vnum
positivum sic stat sic q Petrus possibilis antequ ẽ existat, et possequ existit Ro
habeat ea possentitatis

Ulterius q Sed arg. t3 aliquid q habet Queri caret etiã q ante quam
tempus habebit Petrus entitatis existentiã Ro post q ducitur entitatis existentiã
habet Ro ex eo q post ducitur habet entitatis positivum actualis, sed dicitur arg. t3 q
illa consequens habeat antecedens, si eadem ratione Quia caret q illa habeat ea sic
ipsa antecedens, q ẽ vera dicitur,

Ro Negatur ratione qua Quia caret Ro Queritur, sic enim quia
Quare lapis ẽ possibilis etiã habet repugnantiã ad esse ẽ et Chimera hircocervus
Nego habet Ro Sed eius q hoc ẽ hoc, et illud ẽ illius sit dicat sicut. Ro quid ẽ hoc
ẽ hoc, et illud ẽ illius Ro ng. q ẽ ipsum ee actuale positivum h, ee positivum
q causa sibi ly q lapis habet ee possibile actuale antequ ducatur si Vt quare
Chimera Ro habet hoc ee possibile q causa Ro nec obest dicit. q causa illa q
causare non potest Vt causa ẽ ipsum causabile atq̃ adeo ex hac sibi illi chimera
Nro ẽ possibilis, et si Ro ita dicas hoc discrimen erit quia ex eo q sit causabile
essentialiter lapidis habet ipsum esse actuale et essentialem connexionem q Nro sic
Chimera Ro q huius connexionis extrema Ro aliquid positivum si dicas
utrumq̃ dictum vnum seu essentialem connexionem sibi dari ita possibili q habet ex
trema Ro Educatum essentialia lapidis Ro q Ro hac connexio ẽ actualis Dnio
q Ro sibi dari extrema actualiter vnita q Ro extrema actualia, q arg. t3
ẽ actuale actualiter Quivis Nego est q essentia vere Ro aliquid positivum actu
ale a Deterno.

Qo Quia aliquando esset fundatum ipsum q Ro sibi dabit Quia alterum
fundatum sibi fundari ita ostendi ut sup. Ro Ro q vere Ro mutuo
vere ly q quare quare essentia ẽ possibilis dicis q habet aptitudinem

et Conexum hoc, i tosse et q. iquirit, i quo sit dett. tabi Conexio. Respondet
ipossibilitate q. Irritere Circuly cuttory: et ulterius redit q. iquisitio
quare chimera non habet hoc possibilitate, et assertioni debet. Respon
sum q. abstemo non habet esse actuale actualitate essentiæ illud
non habet essentialiter huius dialogi Auctori.

Sibi Sibro arguenti quod
Aliquis non habet esse, i Ithaca est habet, i quia ego non Auctorino quare
lapis est possibilis et non Chimera sed dicens ut qa. Ithaca, q. huic hoc et
illud Ithaca, i quirit Ulterius quid sit hoc esse non est illud, Sibi dicas
lapidi esse tali, q. habet Conexionem essentiæ sibi, et suorum predicatorum
quia quod non habet Chimera, et ita Chimera non est quid positum, be
ne tum lapidi, I. quare lapis habet illa Conexionem et chimera illa
non habet. Sibi dicas q. lapis habet esse positum non Chimera Dico q.
sit esse Irritere Circuly ut Dnus dicebas, q. iquiro quare lapis
habet esse possibile, Respondet q. habet Conexionem predicatorum, et q. iquiro
quare habet Conexionem predicatorum illius q. habet esse positum, Circuly
Circuli cuttory Respondet ut michi et tibi.

Tibi q. Respondeo sequitur esse posi
tum possibilitate, i tujusca quia habet Exeo q. predicta essentialia eius habet
Conexionem, i tosse positum non actualiter sed in potentia et non repugnantia, q.
non repugnat, i chimera. Notanter dixi lapidi, i tali quia possibilitas non
habere Conexionem, q. illa, q. possibili seu positibili non est actualis, Nec aliud
est q. creatura possibilis sit ens in actu, aliud est q. i positibus sit
Ens positum, nec 24 3 vel q. basium, tij non recitamus.

Ad q. addit
Dn. Solutorius ens apositum dico q. unio potest extrema eo modo quo est unio
tij q. Unio predicatorij essentialis non sit unio, deductionis actualis positibus
non repugnantia, eta Solipotest extrema possibilia seu non repugnantia. q. dn. alius
i quirit cur Chimera non habet hunc modi Conexionem sicut lapis, Ideo
propterea quia non repugnat nec huic rei alteri reddi potest ratio q. essentia
Nexus essentialis sicut precipit adversarius illi non reddet esse
ad illis i quiras quare lapis i sua sit habet esse positum et actuale, seu
non Chimera.

4. Arguit Sicut creatio non est aliquod positum i sed antecedens predicatorij esse
Michi visse ejus non determinat sibi hoc patet q. Determinatio tij q. Unio creatio mihi
huic deductionis terminat Conexionem Dei qui terminare non posset si nunc esset
ejus esse nec illum non esset dare ipsum huic deinde q. adhuc nec Deus esset causa hoc
non est ens, ge Satis ejus Conexionis sit deductionis essentialis hoc q. Etc.

Respondeo mihi
non ad unum tij Satis dico esse tij creatura non est creatio nostrum dantur ejus

abterno affirmat de hoc ee ab g° hoc abternon è medius potest stia
g° a hac de nichilo affirmare si eq g essent ab aliq de g nobis
bys illig indubitj abi mathi apparuit g° victorie n° entis. Mentis D°
Entis apparuit ens g° futuru g° abternoho ut è obiecty illig indubitj e
quod possituy actuale = g° mabt D° abeo g nichil è ig n° è g ooo dicit rem
Ysthia. S° ooo affirmas abternoho ee ab esse e abternu g° futuru
vera g° hoc et ab esse S° abternu aliquid g° futuru

Hoc argumento Magi
stre fuit adversarius Scotia potius suasit no mihi dantes quod Sapi
entie veritatis de vera opinione. Petru de Ysthelibus, ut enim sit vere
abternu. Animera è possibile, Chimera è ens rei et Chimera
erit. Deus est possibilis, et alia huiusmodi, de Chimera duc
Quidditas. Quidditas S° abternu ens nominale possituy actuale S° omni
modo nichil g° ut aliquid sit obiecty Sapientie veritatis D° debet abternu
ee ens nominale possituy actuale. Veritas Stig Ty sicut debet aliqua
Creatura esse ens quia est ens n° mihi ee quid possituy actuale actualita
te essendi, S° etiq actualitate essentie recepit g° illa quod actualiter
Exercite S° ens abternu g° est possituy actualiter Exercite debet
Stig ty subiecto.

Sequitur quod sit debita S° quiritas quod forte non debet summi
forbter aeternitate actuali et possibilia debent S° a formalitate ty obiecto
ty veritas forte non Stratiud quia formalitas actus ayre intellecta qua pter
hoc actus est ens g° dicit Rest et deposit iudicat ut ipse S° agat forte g°
ty ipsis non formalitas exquo fluxit g° hoc quod g°. hoc est ab ty
pterne veritatis seu Sty est ens g° Esformalitate debet id g dicit Sco fluxit
S, ee ab ty hac in dicte g nihil illi fluxit ee ab Scoty Scu S°
aliq. do S, g do existit è ab actuale ante existentia dicit Stiqua Sty
est ab gentia Scu n requiritq si ex S° fluxisset g° homo est
quia habet ee ty g abternu Sty habeat ee ipsa Socrates etiq habet
ee ab.

Obiecq bn, et quomodocq hoc despiatu Scotus et hanc conclusionem
fuisse S° Scoty Ockatry contra quo habuerit ee, et ipsa rationes hoc
Et ab est obiecty quod Sapientie veritatis n° est ut Sanctus Petrus et
alibi dicit g° Deus n° Deus dicatur n° fluxit ab aliquo S° Stigens, ita ut
abiq illo hoc dari possit tqm ab rei quia Deus, et abternu, inde ut
ooo forte Statura n° è necessu g obiecty sit actualiter ens, S° saltem
ty sit ens potentialis modo quo è ens q g potest ad Stquentia.

Ad 1m Stis manen
tes dicendum quod ens et desf do Seq° n° è nichil impossibile et sequens
Deus Stig, n° è nichil actuale ty ipsa Scotia non sequitur ad esse ty ergo
Stig

Ad 1m p̄bam dico Deū de rectho actuali ly potia dr̄ nō repug
tia affirmare ab eterno q̄ é actualiter at p̄ repugnia nō ē affir
mare q̄ ab actuale Unde aliud é q̄ ab eterno. Et actualiter ens
q̄ hoc é ab, et aliud q̄ ab eterno hoc Sit actuale, ly é tertij
ly ū falsly.

Ad 2m Obj̄ p̄bam admitto maiorē et distgo minorē
Qñ enti opponit Sit aduētorie ens possibile, actuale, p̄sentiale
Dico ut Sōly actuale negomenorē et sic ita q̄ licet creatura ab
eterno nō sit ens actuale Sōly possibile Quia nomen opponit nō enti
Repugnatia q̄ hoc nec é nec fuit nec erit ee; illud nō dicitur nō sit potest nō
ee.

Ad 3m Affirmando dico q̄ illa maior p̄ma habet hoc sēsū, q̄
p̄ma dicit vera, q̄ scitia Sc. Affirmabile q̄ nō cognoscibilis; vera
Sc. facit credibile deū esse omnio quia é ipse; falsa cū Sc. affirmat de illa
id q̄ nō habet in se é vera illa maior p̄ma taliter q̄ sit ens
possibile; nec p̄ma possibilia sit, alias ens p̄ma q̄ esse affirmantes de
ente ramus entia ramus essent et hoc esse ens q̄ ordinē nō exigūt
q̄ esse existentes quę sunt falsa Sc. Exemplū adducit ad affirmandū, et hęc
de hac questione. q̄ Sc. utrum essentia cum eā rei creatę realiter
distinguatur a sua existentia distinguatur aliqua Sc.

QVESTIO VVRV

ESSENTIA CVIVSCVQVE REI CREATÆ, REALIT DISTINGVATVR A SVA EXSISTENTIA, NON TAMEN ALIQUA Sc.

De essentia creata
Sentiat ut existendo videat hoc celebrii discipli et maxime nobili procedit
discultus ordo q̄ Deo nulla creata distinctione existentia distinguatur ab essentia ab eā
realiter, et enim Deus sua ee sua existentia Et hoc potest manifestari exod
3° dicens ego sum qui sum, id é ego sum ens, id é ego sum ee sua existentia. Secō
procedit Deum de distinctione inter essentiā creatā et eā existentiā

Quo nota nomine existentiæ
tiæ intellegi id ut ig dicamus q̄ respondet extra ens suas causas et extra
nihil q̄ possibilitatis nō retinet q̄ sic Sōly ponitur extra ens actionis causę q̄ quidē
seu effectus, sic formaliter q̄ ab existentia tanquam ratione sibi debitā
vel existens agitur, nec procedit questio de essentia possibili q̄ de illa utrū

25

Certyé distyguí Sicut ens ĵpostia Et ens ĵactu 2° quidit essttia posita
ab Deo ng licet possit existtig adhuc habet hoc esse difficultas, q
dcimo de essttia posita a parte rei. ut reduplicat existtig Pma exist
tia specificative accepta quare sit titulus, an ĵ Petro Vg. existte Deo
Due entitates realiter distingi quary una sit essttia et altera existtia
Cesaryte sste § 1

REFERVR S. Æ §1

ĵ qua difficul
tate ra sste assert essttig y duty distyguí realiter 2° solig ng raony
abilig existtia, ita Soto ĵ metap, Cruig quodlibeto 3 q 9
Gabriel 3° dist 6 q 1, et oes nominales, Durg 3 ĵ 1° dist 8 q 2
Ruuio apud Cabrolig ĵ 1 dist 8 q 1. Suarez 2 metap disp 31 sect 4
Barzowz 3 p q 16 art 2 Arriaga Cabal 1 p q 3. Molina, Valgtia.
Oviedo, Arriaga Hurtado, Erize, Ofig Societatis DD. Et hm ĵ ter
Mos dicendig, Ng alij taliter essttig existtia essttig exigit ut di
cunt ng raonis adequatg n admittat 2° solg adequatg secundg cig de di
uersa formalitatis exptiones; Alij u° distinctory raonis adequatg admittt
2a sste
affirmat essttig distyguí a exigtia distinctione formali ex natura rei inter ad
ng tur operatory ita Scotg ĵ 3° dist 3 q 1 quig sequuntur Oviensig descí
pulí.

3a Doctl essttig a exigtia realí gaudere distinctione Et Thome 1a ĵ Ioan
Capreol 1 dist 33 art 4, et q 34 ar 2 et 3, ita 3 p q 17 ar 2. Alb Ma
gnus Capt 52 hgc amplectutr Scotus Thomistg ut Capreol ĵ 1° dis 8
q 2 Caietang de ente et essttia Cap 5 q 4 Ferraza 2° de Gent Cap 52
Soncinas 4 metap q 12 Soto 2° Physicorum q 2 Banez. Victoria
ĵ Ioannes a Sto Thoma 1a Physicorum
q 7 art 4 SS. Magister Curiel opusculo de essttia et existtia. Ber
nardus Thomas 1° Physicorum q 6 Suaregantes ex Iesuitarum familia Conimbricen
ses et Rubio. Adductis hm Thomistg ĵhac distinctione realí a ng
Ng alij affirmat hgc distinctionem ee rei ante, alij u° ex modalig agentes
ĵ decursu sit 2a sol° §2

essttia
Creata existtes realiter distingitur a sua existtia hgc 1° ex auctoritate ad mentem
D Thome et ĵ ĵpi ejus authentica ex ipsis opis, audite illum opus 48 hac
tatus de essttia Cap 2 ubi ĵquit, Ee essttiæ et ee actuale existtig distyguí
realiter ut duo diuersa et opus 15 Cap 8 ĵquit q ĵquacyq ibi ĵ essttia
Deus tria hmoi actus quia ee, et essttia sub dit, ĵ substtia ipsa ita Cyrillus
et forma ĵ unitis duplex ordo unig quidq ejus magis adhering alig autyzig

quare hac ratione
ratione sic p.o 1.o Dels Rone sydamyla de sumpta ex D. Th.o 1.a 25.ae
Cap 9.o q.e qua, ad hoc efficaciam potest reduci, nulla essentia creata potest ee suy
ee q.a nulla essentia creata potest id efficere suy existentia Ista patet q.a qui e
id suy alio creabiliter desit habere a bello eius, ptr nulla essentia creata potest
ee actu puro q.a nulla essentia creata potest ee suy ee, eius e Carty q.a no actus
puri subsy potest Deo Suenire Ista ptr quelibet essentia id efficiegs suy suy ee seu
suy existere e actus puro q.a nulla creatura potest e actus puro q.a nulla crea
tura potest id efficere suy ee minor et Ista liquent maiori ptr Existentia
e ultimo actus essentie q.a e essentia id efficiegs suy ee seu suy existere e actus pu
ro Ista patet q.a actus puro distat, qui nullo admittit postitabilitatis q.a essentia
id efficiegs ultimo actu nullo habet postitabilitatis q.a habet ipse ultimo actualita
tis q.a

Hui efficaci rationi respondet aduersarius existentia ee ultimo actu Phisicu, q.a
Multiplex ly ee Dicendo rone ly actus ultimo significat Phisicu, de qua recte
Deducet argumentu rone de essentia q.a et si essentia id efficiat suy existentie
ee actus puro q.a remanet ipsa postita ad subsistendu

Dicay hic Aduersario aperte ingnatur a
D. Tho. 1.a parte q. 50 ar.t 2.us ubi ignit, Substracta rone et positone ipsius
forme subsistat ipsa, a subiecto remanet spacio tempus adeptu ee ut existentie ad actu
q.a affirmare existentia in ecclesiu actu existe apponitur D. Thome

Dicit secundo. Existentia ecclesiu actus ipsius ee entis q.a nulla Natura pfectiua, sub
sistentia est dicata Deuinissima, ac existentia secundu entitatis q.a est immediata dedicata ma
xime ptr Subsistentia Dicitur aliquid quia forma receptiua alteri ipsa immediatis
q.a e dedicata immediata Ista patet q.a dedicata Communicabilitati immediate
Causalitati totalitate ipsius ma, hoc sic q.a existentia supponit ma ipsa Communicabile
q.a ge sustinet e ipsa Communicabile q.a existentia ecclesiu actus ipsius ee entis

Confirmatur existentia
ad sua Communicatione requirit subsistentia Communicatu denito q.a existentia ecclesiu
actus Ista patet et tanto ptr, quanto magis ingredit ratione Communicare Exis
tentia V.g. ignis generans aliquem ignem ingredit ratione Communicare existentia sue
sui simile Communicat alteri ignem Posito ut q.a ly supposito e quse existit
q.a existentia supponit aliquem ignem ut susceptuum q.a sue q.a e actus ultimo ipsius ee entis
subsistentis.

Vt Rone huius euasione pbetur quedam doctrina veritatissima quam adducit D. Thomas
1.a q. 5. art. 2. et q. 7 art. 1.o debet aduerti, aut ens dupliciter ee forme alio
recepto, et alio modo recepto, forma recepta e illa que datur ordinem ad alio subiectu
Cuius ordine ipsius limitatur ducta forma quia de causa ait D. Thomas q. si sub
iecto non daretur ordinem ad subiectu esset finita, Unde sic forma creata e

forma recepta, forma autē exceptā ē illa q̄ nully or dīng dicit
ad subiectū aīe Dei ē jfinita et hac vsque stat loco citato Deus ē
jfinitus et illimitatus q.a ē actus exceptus, cuiq doctrinę no ē q.a vny
qq limitatis q sunt oppositū ipse maa forma et forma p̄ maa, quo p̄fito.

Ad ii pbo sillogismū
cē creatū existentię, ē cē recepta jnaa qz nully ē ꝑ distinctū recepta
anaa stragatē q.a p̄ticulariter recipiens et recepta meus debet dari recepta
distīcte ab eni nequit recipere aīe ipse cē recepta exceptā
ē jfinita sic arguo nully cē creatū potest cē jfinitū sic arguo ꝑ nully
ē creatū potest cē recepta exceptā ꝑ cē creatū existētię ē recepta recepta
ty jnaa patet ipse stia q.a nō cadit subiectū jquo recipiatur, tū autē creatū
ē tunc ē etiā patet maior: ergo ē quero cē ē jfinitū sic arguo cē recepta
exceptā ē quero cē ꝑ ab cē recepta exceptā ē jfinitū sic arguo maior
patet q.a ideo cē limitatur q.a nō ē quero cē ꝑ potest habere admixtū ꝑ ab
quero cē ē ens illimitatū et sic arguo jfinitū minor autē ipse ex ipse
obtenta apposita q.a cē nully desinit cē quero cē, cog admixtū alteri potest
tali ꝑ si cē jmulto recipiatur nulli admixtū potest habere jexipso
albedinis quę signatē exceptā nec recipibilis jaliquo esset quero albe
do et jfinita jvasne albedinis q.a habebit totā ꝑfectionē albedinis alte
q.a cog ab aliquo limitetur ꝑ cē recepta exceptā ē quero cē

Confirmatur 1.o existētia
existens deitatis nō habet limitationē alias nō daretur jDeo scilicet ens
que existētia creata ut talis potest habere limitationē cog ē set potentia
receptiua alterius q.a cy set natura cuiuscq rei alterius ne potest
cē potentia receptiua alterius ꝑ ab existētia creata ut talis nully potest
habere limitationē pter q ipsa realiter ja liquo recipiatur ipse sic ꝑ
potest jalio recipi quę jipsa maa quę recipit existētię ꝑ illa recipit ꝑ
a illa realiter distinguitur

Confirmatur 2.o ois actus jquocty actus limitatur caret
et nully habet vnū illo habet a subiecto jquo recipitur ꝑ ly existētia
ē ipsum ꝑprium recipit sit actus limitatus caret nyl illo a subiecto accipiat
ꝑ o sic existētia creata realiter nō recipitur jsubiecto exit omnino jfini
ta et illimitata s. hoc nequit creatura. Quotē ē ergo ē existētia
creata recipi jnaa, et ideo quero ē illa realiter distinguī

Varias excogitarunt
aduersarij solutiones ut hoc efficacissime euertant rationē, quarū 1.a
ē q quęuis existētia creata ja liquo subiecto a se distincto recepta nō set
ē finite realiter recepta a aliquo sed ducta a aliquo causa q sufficeret ut
nō set jfinita q.a res nō nisi a suo Deatro limitari possit 2.o etiā actus
Causa efficax limitatus ꝑ factionē acquirit

Vltra ij.is hic Solutio ingnata manet ex
doctrina D.Thome dit gltg limitari g acty etacty g gltg 9 et sic
g50 ar2 aut forma Michaelis Ez. illimitato quod ly mco Steriere
g fectionis Sue sequitur ex hoc ficine gn dicit ordine ad subiecty ly qui
Cnj angelus Magister recurrit ad causg effectg dicentig g ly limita
ons effectus

Vide D.tge Solutions ratione spej surgo et ingnio ab aduersarijs
anexitg aequi it a sit determinatg g fectionis ut alig maior haberen
posset g impossit crescere in gfectione ita ut adequat extr Sug esset ex
tg Angeli hic Vltn decesg a Cy Equus Sugenuren posset in gfec
tione sequentia naag Angelicg ita tricty existtia g qug existit g li
cedy e ly S, equy extra causas existtg ita ee finitg et limitatg gfec
tionis quoad sug esstg et sug existtg ut ad gfectiony naq angelicg
n posset gtigere Dicit ergo ingnio aquo tg esstia equi qug eig existg
tia limitatur ng t, limitatur a suo Creatore, g a libera Dei Vbly tate
g suo beneplacito diuidens singulis Oratis speciebus gfectiones inequales
ingut Vult Si ly dicas habeo instg, Si Vl g Deg g sua libera Vbly
tate potuit equo Osorne g fectiorg existtg qug Angelo et g fectiorg
esstig g nullus huiusmodi dixit patet Stia g quia a sola libera Vbly
tate Dei pdpt quo libero arbitrio optime potuit aliter disponi g
ne hoc secedat, dicendy e quia cuiusq Creaturg habeo g duci indeterminato
grado gfectionis gratia ergo Dicit instig limitatorg aqua forliter li
mitetur g n posset haberi Si esset irrecepta aliquo Vt gbaty religqui
ong.

Ad 2o g a Si existtia esset irrecepta aliquo citg esset ab aliquo in
cepta g si gito Creatura potest gbarri Deg annullo dependente
quo Dsug ee Vnde g illud habet secy in stificaty et aliquo irrecepty
Idequo Videatur D.Thomas ppjlocis Stlique 2o Negotes locis Citatis qo
hic existtia Creata esset irrecepta aliquo citg exit ab aliquo irrecepta
et idem

Ad 3o et quinq Excepting Exhac Solutione Sequitur possedare sub
stig sagraaly Creatg Si hoc negatur Sally a Patre Suarez Vbi 2o exhibitu
ri negotium g ista stantes Dicit Sequela g bo n posset admitti talis subst
g a Nias esset finita Vt Munitor dicit Theologi Dhoc ri sequitur ha
bitudinem ad mira qo g bo mi ad limitatg existtig sufficeret de
pdytia a sua causa efficienti Si deda subst a ut supponit dependeret
a causa efficienti g n esset finita et Deus g posset dari.

quare Respondet
alij 2o g dari existtia Creata Vt recipiatur in ordine recipientis in instantia
Et ipsog limitate = Ad g Ex hoc manifeste deducitur distinctio reiis

Physice seu realiter distinctus, seu metaph. Metaphysice loquendo
sit distinctio quare finitas ipse existit ordine metaph. non Colli
git ens ens q sit Physice una et indistincta, ens q Physice identificet ultimo
dicty Spe ens q metaph. sit una et indistincta cy ens q metaph. identifi
cet ultimo dicty genus predicabile essentiale, et quemcunque Thomas
scholy nazarenus tribuit singularitate genus predicabile essentiale

Obiicit 2°
forma creata identificat secy secundo cy ut ipsa Deitate, et tm obiit
non distinguitur finitate q est identificari cy essentia =
Nor Quod ma et mi et Rex Rex Reg actus et Vltima forme terminate
q mag sicut ens et Deus mag q forma Vt enim aliqua res finita sit
non sufficit q identificet secy actu ultimo Vlterius requiritur q sit tali qz
quare nullo habeat limitationem et q actus Vltus q perfectionem actualiter accrescat
quo ad actum Vltimum forme desinit cy actus Vltimus forme mensurat actus et perfe
ctionem, et vno huius ens reg genus forme indifferenter importat, q secundum
cy vno forme sit a Deo relegata, et ideo quo magis ens ens limitatum genus forme
magis exprimit perfectionem q magis quo accedit ad infinitum, quo limi
tatur, at ens non limitatur q existentia identificata nec q illi magis
accedit ad limitationem Sophia q illa q excludit limitationem, cy q
exprimit genus entis non importat q excludit Summum perfectionem, cy q existentia
identificata nulli includit limitationem nec ipsa nec ejus genus.

q clare
percipies si accepta forma generalis, forma enim limitatur q subiecto, ipsum recipit
q quo magis est existens subiecto communicabili, et formarum perfectionem et limi
tationem finitudinem repugnat Deus et Deitas forma, mediante genere
entitatis communicata subiecto maiorem perfectionem et limitationem importat quia
si per causalitatem distinctum subiecto communicaretur q forma sicut identificatur sicut
actu Vltimo est finita Sophia magis finita et magis limitata.

Obiicit 3° ex
eo existit non identificatur cy essentia q actus irrecipiens, et requiritur
finitus Sed negatio est nulla q Maior est una cy damnatum q pomarium esse
existentia cy essentia identificaretur, sicut haberet essentiam irrecipiens, Deus
Angelo essentiam non tribuit illi finitatem q nec existentia inexceptio tribuit ex
istentiae finitatem = Nor q existentia irrecepta taliter est inexceptio ut nullo
modo sit recipiens, at ens essentia taliter est inexceptio ut sit recipiens, adfini
tatem enim non sufficit inexceptio Vt stat ipsa Deitas, et ipsa Angeli Sed
Vltimo requiritur q non sit recipiens.

3° probo Deo existentia est separabilis ama
creata q realiter a illa distinguitur Ista patet q separatio realis est segni dis
tinctionis realis ans probo, humanitas Christi Dni existit q existentia creata

Deus i abq; ygne exist^a q^d exist^a ē segrabilis vltra anāa m
Stat Ex 6^a Synodo Generali i epistola Sophronij Vt habet Carn. Ptr i
Verbo et n^o recipz habuisse exist^a et etiz ē doctrina D. Thome
Ilp q. 29 ar 2 2 ad 6^m

QUÆSTIO 3

distinctio
que versatur circa esse diuinum et existentiam ē rei are 2° modalis, hoc dicit Durand
Ille scribit a Thomistis exponendo tractatum a D. Tho opus 4^m Vbi ait possedrici
id quo aliquid ē aut ipsa forma, aut mog essendi eiz. q^d iuxta D. Tho
mistas ee ē modo essendi, et per quem distinctio essentiæ ab exist^a ē modalis
Quare sic
arguit eiz existentia ē vltima actualitas omnium terminatiuorum ipsius rei
Cuius ē hoc atque ad omnia tria sufficit q sit mog q^d exist^a ē mog et sic
quidem illius distinctio ab essentia modalis Meminerit autem ipsius distinctionis que ē hoc
Ipsetenus res subsistentes et hoc ē modo, et ipsarum terminatiuarum quidditatiuarum, que ss illis tria et hoc in 3° rei 2° modi q^d admodum sufficit
q sit mog

Confirmatur distinctio modalis sufficit vt verificetur ea, que de exist^a
et essentia dicuntur Nempe q existentia sit vltima actualitas q possit
separari ab essentia et pro alio suggerit Vt Scotus ipsum tractatum carmelitarum,
q ipsa essentia recipiatur, et pro illo tuentur q^o 2° ē pondus distinctionis relatis ad ea
re 3° sufficit modalis, sicut patet de neutro sicut subtus hoc est q plura que
prius possunt q pauciora ita que minoris ipsa distinctione, et multiplicatione
prius possunt, ita ipsa essentia.

Declaratur Sedicat q existentia ut posita actus essentiæ
ē factus essentia non autem ipsa facientia vel aliquo modo sint q^d existentia n^o ē
mog, q distinguitur essentia et existentia 3° ē modalis = Tangit hoc discretio
aliqua celebris difficultatis an S. existentia possibilis sit essentia mentis, ipsa duo
dicta adhuc discussa D. Thome. Respondetur ē q existentia Vt quid ē per
se essentiæ ipsa ita se habet ad illam ut actualitas Videtur ipsa prius nata
ab illustri et scholastico ē ipsa facta essentia, q^d existentia de nata sua ē ipsa tota
ipsa essentia ut sic, hinc autem ipsa ē ipsa ordinabilis ad ipsa, Videatur 2°
Magister Gabriel tractatu de existentia q 3^a et sedecima dedicata
ipsa tene q. 1^a ptolg, qui late et bene tractat.

2° Obicies D. Thomas
opus 4^m de Sabbatina Vbi ait ee essentiæ, et ee actualis existentia differre
realiter ut duo diuersa res q^d exigit D. Thomas ipsa esse essentiæ et existentia
dat distinctio rei are et 3° modalis = Sed q dicit Thomas ipsa ipsa
accipit se prout stat a existentia et hoc ipsa existentia et sic distinctio
ab essentia, id ē ē relatus alia ab essentia = Ad 2° dupondet q

Notabile

Sensibilis ē existē distinguit a Essentia vel iter eo modo quo distinguit
Deus respectu sui modo adequato ad adequato ad equo distinguit vel iter

se ergo
Motory Sluciorg et totius questionis capite nota ex dicti questione
p̄ Essentia essentiā j statu possibilitatis ce ataneuchil a Deo distinctū sibi ipsi a
seipso j statu existentiae statu aliquid possibile absolute et positive et
quo ad ce existentiae quo quo ad ce essentiae

Nota p̄ actionis Creatus Dei requere
ad essentiā et ad existē eo ordine quo respicit essentia et existentia sic sicut
essentia et positum ona ea q̄ ducit actione ita essentia et existē ea
ducit actione Unde essentia n̄ dicit aliter ducta q̄ respicat existē
ē q̄ abactione Dei actu accipit ce possibilis essentiale q̄ntia n̄ acta
positis sibi essentia habebat et ea hui ce sic specificatio ex q̄
Et ab existē Adiecta accipit entitatis positiuq actualis quo statu possi
bilitatis sibi essentia habebat et existentiam actionis p̄ducit ē
exercē aliter ducta

Formalis ratio, sic q̄ dō est quidē sacramentis
generatis primus sic deus creatus ad ipsa ipsarum gloriosissima
Thomistarum ut exilla forma Dei mis educit a Bagetenali aqua
opinione hoc ona essentiae accipit forma substantiae et existentiae sic
existentia adueniat ipsius vane forme, j hoc arra ipsius ona
ē hoc actionis creatus sit ab actione ducta sic sic sic ē adductibile
terminatus actio Dei Creatiua, sic sic habeo ipsi sic entitas magis et
n̄ existentia ē similiter termino actionis creatiue sic q̄ existentia ē
positum adductum ducta ē essentia esse et n̄ vane existentia ē sibi
ducta.

Ex hac vane stat n̄ bene p̄ aliter apparet assertio essentiae ante
ductum habet entitatis nominis actualis positiui quia ei efficere
existentia non esset actus creatiua Dei qui ipsa ne
Dei mis terminatus admag esset essentia sic q̄ ei n̄ adueniret essentia
positum actualis quia antea habebat negue existentia quia abaeternali
aqua educit forma substantialis accipit ipsa statu quo creatō
essentia ante ductum nullum habet ce nominale positum actuale.

Ex his Colligo
1° diuersum respectu ipsius seu ultimum actualitatis et ipsius actu
actualitatis sic existentia n̄ sic ē ratio formalis ut dei alia actualitatis
et realitatis rei sit actu existentis seu extra ipsi sua causa sic simul
ē condicio ut alia actualitatis sit actualis et ducta ipsa ē sic huic
existentia n̄ sit ratio formalis p̄ essentia sit ducta et extra causa
Deus sic, sic existentialis ē n̄ deitas sine quam ut alia actualis

sit est

Sit g ducte et actuate[s]

Colligat 2° dicam⁹ g versatr ⁊ tertia ⁊ g ens ⁊ essa ⁊ essa ⁊ 3
Ut terminat actum g ducti⁹ ē existis essa ⁊ ut ille termina ⁊
ē g ducta ⁊ g 1ª Verificatr de essa ⁊ non calcuig decidis vel ⁊
Sic g addit ⁊ at ⁊ 2ª Ille g rame allcuig decidis g rens Sup addit ⁊
Siquid g esse et rone g pria ⁊ entatis ē vel ⁊ ter g ducta et g ostis ⁊
correspondis obiectiue

Colligit 3° essa ⁊ existis dari et ē extra ⁊ ens
Sua causa ⁊ in g ra existis ⁊ sit de causa ⁊ g ª ella ⁊ ultima ⁊ sit
Supponit alias ⁊ in alter ae intellectu ⁊ sit ⁊ stans Seu ⁊ actus
⁊ Illegali Supponit ⁊ ⁊ in g ª ⁊ ⁊ ⁊ set ⁊, ⁊ g ª ille ⁊ sis Supponit.

⁊ ens ⁊
essa ⁊ ter minat actum ⁊ entia ⁊ in ⁊ ⁊ status ⁊ ostibilitatis ut esse stat ⁊ necessitatis
existis ⁊ sis ⁊ in ⁊ intelligatur ⁊ existis ⁊ ⁊ ⁊ ter ⁊ modo ⁊ intelligis ⁊ status ⁊ g ⁊ ficat =
in ⁊ essa ⁊ tabilla ⁊ redigitur ⁊ one ⁊ ē ⁊ stans ⁊ existis ⁊ etig ⁊ ⁊ ⁊ ll. ⁊ priori ⁊ in ⁊ intelligat ⁊
ut ⁊ existis ⁊ in ⁊ alter ⁊ mea ⁊ requiens ⁊ rum ⁊ ē ⁊ status ⁊ existis ⁊ g ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ⁊
causis ⁊ malis ⁊ in ⁊ intelligat ⁊ ut ⁊ existis ⁊ ⁊ ⁊ ⁊

j genere cause maalis existtig Suppono illg = Q firmatiue ons causa
Ilg Philosophy aliqua prioritate antecedit effectu q̄ essentia ultima causa
maalis existtig antecedit existtig q̄ ut antecedit existtig habet
existtig Rabalio q̄ esse.

Ad Minorie rōnis Argumenti aduerte duplicem
ee prioritatis Ong j genere et alij aquo, prioritas quo Ilg qua res
e prior alia tpore et durationē, ita ut at nunq̄ dicere nyc existit non et
Ilg e posterig illo nunc̄ existit ut patet filio cauto respectu sui patris,
Prioritas aquo e q̄ unum n̄ e prig alio aliquo istatu vel t, duratione
sed simul et illo quo existit dicit tm̄ ong prioritate Orig et causalitati
q̄ bellegitur tg̃ig prigig aquo aliud causat et dependet j aliquo genere
cause quare prioritas hec e simultanea Ilg existtig n̄ existit. quo existtig

Ad 2um q
j qualibet causa debet esse vas fertis causate et Actio requisitum causatig
vas fertis est ratio causa q̄ quj substat Actig Actio e alig requisitu ronqua
causam causabet Ilg. j genere vas fertis generandi e proles alig generabile
Actio u̇ e existtia et applicatio virtutis ng in quocunq̄ n̄ existat non explet
Sig virtutē ad generandū n̄ generabit et sic j q̄ dicta g̃ illo prius aquo cognit
podens educere, ly causat fertur et reduplicatiue Ily j talj tibi vas fertis
causa dr̄ bene to Ly q̄ Actio u̇ Supponit q̄ illo prius Realiter et
Specificatiue ly Comitante existat et vas e q̄ Ily ala prioritas Intrinq̄
Extrinseca Istius Actig Actio attendit illa ad rationē fertis causati quj est tus causc
n̄ u̇ ad Actionē.

Ad 3um quo posito ad argumentū Dom̄a et nego mi ad probationē
ons quoad Ilg q̄ Et dico Ilg quo dicit quoad Ilg j ens existtia, ly quj
e expressiue suas causas Intrinsecas et reduplicatiue Predicans, Realiter
Specificatiue et Promittit respon om et Ilg ng existtia Illy Actualis
Actio ad recipiendū quj n̄ debet ee j ipsa reduplicatiue et formaliter Sicut
e vas fertile recipiens Ilg Ily j ipsa Actio realiter et realiter ut Actio
causę realis recipitur

Ad 4m Firmatiue ons Dom̄a et nego mi et dupho mi, ons causa
realis requirit existtig j modū Actionis Dom̄a j modū rationis fertis
nego mi et Ilg q̄ ut existtia sit causa realis existtig non requi
rit alig existtig aliās ens daret ipsum ij fertis quoad ex is
tentia quę e effectus essentię e Actig Actio Ubi esset ipsa recipiat
existtig — ad 2m firmatiue Dom̄a ons et Ilg Actig, et dupho
Ily Ilg q̄ ut antecedit existtig habet Ily realis et realiter et specificatiue Dom̄a
realiter et reduplicatiue nego Ilg Ily j ipsa fertis et reduplicatiue
Sola debet j telligi vas fertis, quę recipit n̄ u̇ Actio ad tale quę tale
requisita

et ut effectu huius argu
Mti. Sunt habeat prata maxime discrimen dare ipsorum duas
quas essentiales aut ipsi genere causa mali ambedicit existentes
Scilicet existens, ng dr causa q. causa de notat priorita tem
quo et ipsi mali seu specificatum ipsius debet ei dari ut
ita e falsa q. verum intelligit denotat priorita aquo et ipsi
seu reduplicatiue ipsius essentia Mi debet exprimere vnum scire
cipiendi quo ni scitat actualitate existentie ipsi contrahita et mali
essentie Nec tollens vnum scire decernendi ee essentia deducta quo ei
ipsi actualis deductiue ipsi quo intelligit extra quo ad ee causa mali
scilicet et sub intellectuale licet tamen intelligatur extra quo ad ee causal
ni causa ad actum, ipsi existentia, nig reliter habet ut scitur ipsi essen
subtis.

Dico Nulla res distinguit essentialiter a scilla q ipsi intrinsece ipsius
ee essentialis ipsi q existentia intrinsece essentia deducta ipsius ee essentialis
qo Minor probatur ablata existentia ab essentia essentia e nichil actu ipsi
q existentia intrinsece essentia deducta ipsius ee essentialis actualis
Probatur minor et nego mi ad probatum distinguo ams ablata existentia
ab essentia essentia e nichil actu ablata reliter dr ams ablata scilicet
nego omi et subig ng ens q existentia ablata reliter ab essentia
essentia manente nichil ds sequitur a essentia deducta seu specificatiue
et ipsius ni sit aliquid distinctum ab existentia ng multo fortiori ab
effectu effectu scilicet omni et si a deitate reliter distinguatur.

Quarto

Sed contra distinctio realis postulat extrema realia actualia quia ipsi qd
nihil est entitatis ipsius essentia dr essentia distincta ab existentia ni habet actu
actualitatis aqua realia ipsius entitatis ipsius qd essentia ut distincta ab existentia
e nichil actuale

Secundo arguitur primo ipsi iudicat equinocantes ng multoties seu
sunt adinvicem actualitate existentia et multoties qd actualitate
ut essentia essentie existentie et sic primo. Sumatur actualitas distinctionis a
quo ad ad utrumque extremum distinctionis realis postulat existentia
actualia specificatiua ipsi reduplicatiua dr ma reduplicatiua
ipsius nego ma et distinctionis essentia ab existentia ni habet
actualitatis ideo existentia reduplicatiue dr mi specificatiua nego
Minor ng ut essentia sit extremum distinctionis actualis ni requiritur
ipsi sit reduplicatiua actualis dr ipsius qui actualis specificatiua
Item aliud distinctionis existentia ad ens vnde quo ad specificatiue
ipsi alterius distinguitur a alterius ordinis quo ad alteri seu dr
mat actualitas ipsius distinctionis realis postulat extrema actualia

actuali tante essencali, & particulari Dei &c una particulari tanty
Diego quanty, et distinguuntur essentia ut subsistentia &c
habet actualitatem nominalem respectu ab existentia tanquam a Deitate &c
minus tanquam ratione finis et Stig. Pet essentia producta esse
habet actualitatem essentiae respectu distinctam ab existentia tanquam a Deitate
Senequa &c

Deus existentia & Deitas actualitate essentiae & quasi et extremi
distincta ab essentia, & distinguuntur sicut stellae distincta duae stellae existentia
saltem formaliter &c non potest esse extremum distincta ab essentia patet Stig & ad
hanc quia aliquid non potest & aliquid non potest esse extremum distinctionis a bello =
Deitas et nego Stig ad hanc & duae partes sc. negat. Deus & essentia esse
esse ex duabus partibus subsistentia integritatis Imagine subsistentiae suppositi
quitatis distinctae ab alia subsistentia &c ab aequalitate, Verbi quia
totus et extremum una Deitatem, et Deitas alia partes essentiae
producta existentia ut extremum distinctum. Sed unitas ex parte essentiae
&c Imo et Deitas. Et Possibilitas Creaturae ex possibili existente Stig
unitas & denominatum a Deitate omnipotentia directa, et valet alter an
Deitatem omnipotentia directa Imagine omnipotentia & non repugnat una et alia
entitatis existentia &c Deitatem, et ex alia ratione Deus distinctum extremum distinctum =

Sic essentia ut distincta ab existentia & exigit producta et possibile
correspondet actualitati & essentia exigit & subsistentia Stig adversatur negat ar
gumentum ad &c essentia exigit terminat actionem producti et exigit respectu
existentia causae essentiae & exigit & producta, quoad &c Deus & ens ab ens
essentia ut extremum ab existentia distincta in & possibile, & possibile correspondens
correspondens.

Deus Deitas et nego dist Stig & ut questionis stabit dari. Neud &
essentia & exigit producta, et aliud & existentia, ad &c antis y duae, quae ly
& quia ratione quidem distinguuntur essentia & terminat actionem producti
ja addenda Deitas adequate respondet ens. negatio producta &c distinguuntur
natur ab entitate actuali et possibilitate essentiae & etiam y gradibus ad existentia
pertinentibus positivis.

Deus & essentia exigit correspondet positio & actuali &
exigit dependenter ab existentia & extra causa = Deitas et distinguuntur
Stig. Exigit & extra causas vel nego Stig extra aliquas actuali non
essentia aliquas dependenter ab existentia tanquam ratione finis Deitas Stig tanquam
a distinctione nego Stig propter separata

Deus Dei non propter quam aliquid & ens patet
& non quam existit. Essentia Petri existentis &c. & non propter quam ens
et potest. Non ens impossibile propter essentiam Petri existentis & non propter quam ens et

essytia exsistig exsitet nō g alig exsistig g aliā dancy
ling jsnicy ē ysc igng affirmatr j exsistia et ē dabilis rao essg
talis que ē eterna et jnarriabilis, et rao exercitj accidentis ē
gnter hgcrating essytiā cuig cgg rei exsitit g alignis esse dubitg
et gariter j essytia ē dicendg ē essytig exsistentig pmi exsistia
dancy ē essytig exsistentig esse dubitg et sic jj finitg.

j Vt hec Argumentg
patiter j tgtig j subnitytia que j ysytia Oratoria velitor distinguit ab
essytia nig essytia substitytie etig subsistit, nō g alig subsistentig
ē essytiā etig subsistē exercitg que dicit ē falsa etig j Oratoria
essytia et rao ē g ē strictg forme que dicitur j exercitio
g essytat sibi et alijs Unde exsistia ē suy exsistere Et quo ad 2m
tm g quare exceo g exsistia sibi ipsi tribuat ut suo suy esse
tg fruy nō sequitur g sit jnuta et illimitata, nig jnuta j sibi
repugnat exceo g tales due essytie tg tō quo essentia nō repe
ritur j exsistia etig si sibi ipsi tribuat essetg fruy ipsig nig actus
exercitus respectu signati nō sibi habet ut actus respectu ē
Et mais ē dicio ē Et essat jj tellicione j relatione, Unum et
alijs exercetur rexy.

Ad dicas exsistia ē ens ut ens et nō sibi ut quo ē nulla
ē solutio, ans gbr, ens nō potest dici ens Ipsitg et j Ipsitg Et Unitg
dicitur j metaphisica, sequitur nō ē exceptabile splendg j ee entis ē
quid quid ē tale exsistens ē ens Ipsitg Age ens sitg exsistit ut g ē
Et hoc uerg ee declarare Omnis entis seu metaphisice sanctj, nū
Sphere j hec enj linea stare debet ens j Ipsitg Et patet j mā ē Unde
ly exsistia ni modificet ens ut rey singulare, g ab ente nō exsistit
ens dicatg Unde Regne Omnes rig analogg ens singulariter et
singularitas supponat Et nacting altery gradug sequitg nō da
j diuiduy j mediatg genera exsistia que ē mog entis Ipsitg
sitg exsistit ut quo Et solet dici separabilg Ipsitg subsistg hbg
ē quo patet ad affirmanz et adde g ad dandg ad ppandg
esse ut velitor distinguit ab sitg Et g exsistia dubitat essetg
Ipsitg entis et accidentalis Nec j ista exsistia de exsistg etm
exsistg Et Istud excludit j prjcipio questionis

Ad 3g quid quid ab alio
velitor distinguit potest separari j rerum natura illo alio aquodistinguit
Corrupto ad Antecedens exsistia negatur separari j rerum natura essentia g
essentia nō distinguitur velitor ab exsistentia.

Ad 4g licet sit uerg ge quecg velitor
ab jnuicem separata gruenget velitor ab jnuicem distinguitur nō tm ē velitor

Vtero

agens finity et limitaty quę Otia jallcurcima ẽ joię Sſtą p̃o
Etilla quę Dnos formata

Dę ide ꝙ Dat essſtię p̃ se rcike Sſtę Scarcẽ
Stię essſtię Sſtę Stistꝙ ꝙ rcie orſtto, essſ hois ante quę stelli
gatr Subsistꝙs Dstat generſe et dſſto Dr enj Dimity geng hnę dſſto
Sa Subsist ꝙ p̃o jstellegitr finita et limitata, patet Dna j Dtaria Sſta
asserſte, ideo, Deo Dr dari geng et dſſtę q. hoię esset finity et limi
tatę ꝙ et Dr hoo idſtificaret Subsistię essſt finity et limitatę.

quo ꝙ dicat
aduersarij ad hęc eo exdictis facile respondere possę Dig hoc ipso
q essſtia Secy idſtificaret Existię, etię et Subsist Sſtę Scarcẽ deberet
q. Existia ut dixi ẽ ultimꝰ actus Vnde deco a tuo ẽ logus de
Deo q nia Vsse Exprimit jquę statu etię Sſtę jdit a Subsist ꝙ alio
deo q habet jse, ny nia Vsse nec exprimit limitatę nec limitatę
Sſtia Sſtia Sſtcata essſtia Dnę autꝫ Dr tulit q jse Sſtę finita et limitata
q. ultimus Deuenit ipsi jlinea Physica Sactę Spontis, quę habet ꝙ
Suo Vltimo actu, Scilicet, Exista

Replicabis Si Exista essſt Vltimꝰ
actus Segrearetr Exnia Subsistę et Exista Dr sicut Dny p̃se Se
quela p̃bri j nris principijs Ex Duobꝰ entibꝰ jacta Dr ſt Dny p̃se Sſt
nia Subsistens ẽ ens Sſtęty ꝙ Licet Existia Sſt j Sſtę ta Dr ſt Dny
p̃se — Hęc Replica j stylę patitr Sibi Exista Sſt Vltimꝰ actus
Sſtę Dr dꝰ enj ꝙ Dr sicut potest Sſt Subsista datꝰ Sſt ultimꝰ actus.
Solutio ꝙ Dstat ex dictis j loga. Dico ꝙ Dny p̃se habent latitudꝰ
Dę Dig Dny p̃se essſtiale p̃tit Dtrꝰ p̃tę essſtialiter p̃fletę
Mag Scilicet et formꝰ j linea Physica, et geng et dſſtę j Metaphꝰ
Dny autꝫ Deus Dr essſtiale Sſt Subsistę Sſty p̃tit p̃fletione ex
ꝙ Dnę Existentia et p̃fj Conaturali exp̃ altero Dymoo
Sſt ergo dꝰ linea p̃fectia et actus, q j essſtę Dtę pueniꝰ Licet enj
nia terminata Subsistentia Sſt j acta j linea essſtię Dr tm ẽ Spleta
j linea Subsistę Vltimo Spleto quasi nia liter exigito, Vnde
Sſt Dny p̃se Subsistę put opponitr Entię q accidę

Requiresc ꝙ Dr Subsist
Sſtia et accidęntia potest Scari Dny Deus q j loga Negabimꝰ Otia
p̃ter Subsistentia ẽ p̃fectia Receptacla accidęntis aliasꝫ accidęs ẽ Sple
ty Sine Existentia j Subsista ẽ Ex. Existes potest Scari Dny p̃se —
Negosteꝰ et ratio dis paritatis p̃tergeq quię Dstat ex loco citato
hinc ẽ manifesta q Dr sic ęq de linea — Et si dicerꝰ Angelꝰ
ꝙ ex duobꝰ accidentibꝰ potest Scari Dny p̃se q se loquamꝰ de
accidęntibꝰ Dmi et de sensibilibꝰ, Seu de accidęntibꝰ separabilibꝰ a Subꝰ

ad suu[m] p[ri]ncipiu[m] p[ri]ncipij ordinabilis accidentalis completis,
et rac[i]o e q[uo]d vltimu[m] actus et nullius potentie, seu subiecti alterius.

Vltimo arguit[ur] q[uo]d
Nichilominus rad[i]x nre fidei hec, fatendu[m] esse ente existere distincta
a[n]i[m]a n[ost]ra forme. Sed ex D. Thoma q. 4. de pot[en]tia art. 4. ubi
post[ea] arguit q[uo]d a[n]i[m]a habet existere sicut ens quia ens: ergo
ens quod est actus etc; p[ro]b[atu]r. D. Thomas. In dat[ur] alia existentia
q[uo]d q[uo]d a[n]i[m]a existat. Prie ipsa forma p[ro]p[ri]a forma adq[ue] habet ee
existentie. et quidlibet 3 art. 1. Vtr[um] quod habet magn[itu]d[in]em esse
sine ee[n]te sine forma vta liquibz. Vnde ibi dicere q[uo]d ee
facti et magn[itu]d habere forma; p[ro]p[ri]a D. Thomas n[ost]ra agnouit allegata
ibi adee q[uo]d n[ost]ra mentis. = Pr[ae]terea ibi D. Thomas ee magn[itu]d
dicit esse existere sine forma, q[uo]d ly existentia set vltimus actus
placuit saltz q[uo]d ad mea q[uo]d ea recipiat vltimu[m] actu qui
dicitur hic forma; Vnde ibi equaliter dicitur n[ost]ra
hec, videlicet q[uo]d ibi forma et existentia ma[n]et
Replicabit Scotus
Sed ibi forte n[ost]ra non haberet D. Thomas placuit magn[itu]d existere
sine forma q[uo]d, aliter q[uo]d tyc n[ost]ra esset a forma extrinseca ergo
de eodz, si actus existentie esset distinctus a ipsa forma = Pr[ae]terea
negatur ista, quia ly existentia set vltimus complementu[m] et hoc suppo-
nat ly quiescit quia ratione forme placeat habere q[uo]d vltimu[m] complementu[m]
sine tot ee, sed de hoc alibi plura.
Co[n]tra ratione sic. Posito quod forma sit tria quo primo genuramus
p[ro]p[ri]e et realiter ipsa existentia ponit. Ista autem generatio terminatur ad totu[m]
Quia totu[m] tyc quo ad tu[m] quia et ad existentia alibi tyc quo ad tu[m] quia quia ratione generatio est tyc existentie
sine ee[n]te ad ee p[ro]p[ri]e forma substantialis et tyc quo generamus existentia realiter
ipsa existentia. =
Pr[ae]terea tyc quo generamus sicut iuxta ad existendu[m] et quia
est potentia partialis suscepti[v]a existentie et tyc tyc quo ultimo. =
Recreferet Scotus, forma ratione sui est educta et genita p[ro]p[ri]e ratione
sui terminat ut quo ipsum ipsi refert et p[ro]p[ri]e habet q[uo]d ultimo tyc quo
primat ratione sui p[ro]p[ri]e ratione existentie distincte, quia dicit tyc quo est
dicendu[m] Moderny: dico p[ro]p[ri]e ex doctrina aliorum forma terminare ratione
sui p[ro]p[ri]e ductum, quasi ipsum facit ipsum et dicitur ipsum quia secundu[m] a[n]i[m]a intelligitur
ut apta recepti[v]a forme: antequ[am] intelligatur ut existens ita forma
intelligitur terminans generatione ut actuans mag[ne]; qui intelligatur ut
existens et tyc dicha questione: q[uo]d Posito quod ee existe
habeat ipsum existere distinctu[m] ab existentia forme, Statur questione

Et

QVESTIO SEX

TA VTRVM MATERIA EX SE habeat propriam existentiam distinctam ab existentia formæ.

Statq̃ questionis

[illegible] q̃ ipsa quidditas, quæ p̃dicatur de q̃libet [illegible] quidditas hoc [illegible] q̃ sit. Aliorũ, & Scotj existentia [illegible] quidditas seu essentia possit existere sine aliquo [illegible] Scotj, magis de proprio dicta videtur esse mea sententia, & ratio [illegible] Scotj, quia [illegible] quidditas seu essentia potest

genere et ordine; actus et potentia dicitur ens, Dico q[uo]d forma substantialis
in ordine essentiæ est actus respectu ordine quidditatis licet in ordine
substantiæ dicatur esse et existere dicitur posse. Quare primo respectu actus substantialis
et existentiæ dicitur quidditas existere actu et actus in ordine existendi ut existere patet
q[uo]d respondeat ens ordine essentiæ.

Ad 3[um] q[uo]d descriptionis alicuius rei negatur esse ejusdem
secundum rationem superioris cujus est talis ut patet de Substantia et Quantitate
et Qualitate et Relatione et Actione et Passione et
Dicit D. Tho. de spiritualibus creaturis art. 8 ad 4[um] et 1[a] p. q. 50 art. 4 ad 4[um]
Ratio est q[uo]d ratio essendi operationis primo actus respectu superioris et respectu existentiæ
primæ operari primo pure pertinet respectu alterius existentiæ ipse forma. Dicit enim
secta q[uo]d si tamen illa existentia est potentialis respectu existentiæ formæ ita primo
habitus erit respectus ultimo illius et non poterit stabilire respectu existentiæ ut
sic, quia est respectus cujus objectum actus talis, ac ejus ultimus perfectionis ratione primo
potentialitatis

Deinde probatur minor ex quo cujus existentia est essentialiter ultima
actualitas sequitur ultimo actualitatis est potentia actuabilis ulterius actum
sequitur ipsum existentiæ primæ habere potentiam ut actuetur per existentiam formæ, quæ
esset et non esset ultima actualitas ex quibus dictorum esset ex negatis non esset
ex tali casu esset actuabilis per existentiam et actualitatem formæ, et ex actuabile
non ultima actualitas.

Potest hic adhuc respondeat 1[o] existentia est partialibus existentiis
essentiæ est ultimus actus existentia non existentia partialis mediate magis actuatis
Sed hoc est negatum scilicet ex negatis supra talibus et ulterius ex negatis, ipsum existentia
potentialis ex parte magis non debet admitti, quo ens talis existentia potentialis
nulla potest recipere effectu ab existentia actuali, quia se habet ex parte formæ ipsum
quo ens existentia actualis formæ non redit existentia potentialis magis extra causas
existentia et non alius effectus participabilis ab existentia; 2[o] existentia potentialis
nulla potest recipere effectu ab existentia actuali formæ, quia illam debet admitti
ex dictis applicatorum, ex actus sit receptus in potentia, et ex non tribuat aliquos effectus.

2[o] potest
Respondeat magis ordine existentiæ est potentia immediata formæ substantialis non ordine
executionis ejus magis prius recipit existentia quia forma substantialis existentia illud Philosophi
quæ est ens in ente et posterius ejus executione = Sed 2[a] est ergo forma substantialis
nulla ordine existentiæ, sed ordine executionis ordine primo actus et potentia, ex ejusmodi
et maa debeat fieri ordine executionis unius partis, sed maa juxta ordine prius
respicit formam substantialis quia actus existentia.

Ad alium Philosophi dicitur quod ens, quæ est in ente
et posterius ejus executione si id quod est potius habet primo medium ens, sese
habet primo accidentis secundo, ergo ens et ens, ergo existentia respectu magis non
est medius ad recipiendum formam sed est. Sed hoc ejus maa 1[o] quia ens in ente prius

ordinatr ad formg Substglis quig ad accidglia Phisica, nupe ad quightas
albedinis &c., et tm j executione prig recipit formg Substglis quig quightatis
j peterminatg dutis q accidglia Phisica j nullo ordine se habent vt media ad
execucionis formg Substglis.

Do 4br Qdo his positis prig recipit ordine receptiuo actu
j4 quig Q4. S existtia e actus Vltimus q prig recipit mdā formg, quia e actus
j3g, et p quig e j socio Opleta, quig existg 3, quia e actus 2us et accidglis cg jordi
nat ad illg vt acigat speciē, q mdā Dr exhibit p existg 3 ppriā, S silr p existg 3
formg.

Firmatr, ut Istat exillo Sepe requisito, mdā prig e ad ee quig ad opperari, q
scilicet, mdā prig ordinatr ad ee essētiæ quig ad ee existtiæ Dtā p 4br, ex eo mdā
prig ordinatr ad ee q actus essēdi e magis j transitu ad actum operādi, S actus
formi essēdi e magis j transitu quia actus existēdi q mdā prig tribuit mag
actu formi, quia e actus essēdi quig ultimg actualitatis, quig e actus existēdi q mdā Dne
dicta forma exhibit ac p hoc q forma existēs

Dico exista maalis remisse ee tota j toto et
tota j partibus q existtia totig debet ee Dposita patet Dtā q aliās nō posset partes
subiectatas existtiæ facere S ee maioris rao quare sit una quig alia q, S formatr
2o exista actus entis S j Dposito si duo entia q duo actus existē, quare Dtā q mdā hoc
non j 2o Dposito dator duo exista Dg. j Dposito oppto. Firmatr 2o Sphcliter e exis
tia singulis quig equi q huig existtiæ magis Dpria, S hoc Dpō debet ee j linea
exista scut Dpō essētiæ j linea exmaalis forma q dig dati exista j Dposito
q et partibus.

Si exista maalis ee fortiter j diuersis, virtualiter tm multiplicis, id e
tribuit effectū virtualiter et j adequate diuersis vt tm fortiter, cuius rao e
q a exista nō Dmunicatr partibus vt partes S Pat S toti. Vnde effectus qui
toto Dmunicatr et 2dis partibus, hoc autē nō arguit diuersitatē nec Dpōnē illa
q ex denominatr exista ab illa Dmunicat Dposito toti et qui, et partibus 2dis et ad
dispōnē denominatis cuius subiecto premario et altera 2dis nō requiritur
duplex forma ut e j tgtia j Otaria S. j qua licet partes habeant ppriā
exista j partibus ut tm S j toto vtrobq realiter aliquā denominationē habent ab
existtia totig nō ppriā S 2dis. Vnde exista e S toto et participatiue partibus
j partibus omnibus vltimi tri ad motū quo dicitur, pytyssimē e j partibus q motū
tri vltimi.

Ad 4m Dtā q Istat existtiæ e actus entis Soleti q set et 2dis entis
j Soleti. Vnde ly j Dposito subsistēti silr set unyens Dyleto Dmunicatg exista
dari debet, quia partibus Dmunicatr j sua explicato et ad j4m de Dposito
quoto dico existtiæ subsistēti e silr motus actus j linea subtali, quare j illa linea
nulli alii speciat quightas enim sig habet exista accidentalis, q quightas et
q habet aliud accidens Soleti q j hoc sig quia e exista illig, imo e hoc ipsi

arg^{tis} q^{a} licet quilibet habeat partes ſ^{m}ulas ſ^{m} ꝑfectia ꝛ^{o} hm̃ tot habit exiſtẽtias ſ^{m} cẽs illis partib^{9} ꝑmixta exiſt^{a} terminabit = ꝑ q patet ad 2^{m} Diſtinguendo Lucas enim ſicut exiſt^{a} angeli ſylueſtris ẽt exiſtẽtia equi ſ^{t} ꝛ^{o} diuerſe ſ^{m} quasi metaphorice, ng eſſentia Angeli ly ꝑfecta ꝛ^{o} ſit forma et forma, cuj^{9} exiſtẽtia ꝛ^{o} diuerſitatẽ, neceſſariò ſequitur, q ſeq accidit ꝑ exiſt^{a} equi. Satisfit arg^{to} §4

Satisfit Argumentis §

formis actionis ꝑductiue ꝛ^{o} ſilꝫ ẽ eſſentia ſ^{m}ẽtiq exiſt^{a} ſ^{d} forma ꝛ^{o} ꝑducitur ꝑ actionẽ ꝑ quã ꝑducit omnia Vtiq^{3} q^{a} hæc ꝑ creationẽ, illa uẽ ꝑ generationẽ ꝑducitur ꝙ^{o} exiſt^{a} omnẽ ẽ diuerſa ab exiſt^{a} forme ꝙ^{o} omnia ut hæc actionis creationẽ accipit exiſtẽtiã diuerſam ab exiſt^{a} quã accipit forma ut hæc actionis ẽ actionẽ: Sed dices omnẽ ꝑ ſ^{t}ria ꝑductionẽ ꝛ^{o} ſuccedẽ ꝑductiũ actionẽ diuerſã ab actionẽ ꝑ quã fuit forma et ꝑfectiua ꝑducta, Dn̄ ꝑ ſurgo ꝙ^{o} ng ꝑ probabiliſſima opinionẽ, omnia fuit creata et ꝑfecta cũ forma genita, ꝙ^{o} ꝛ^{o} ſola actionẽ, qua omnia fuit creata fuit forma ꝑducta. Ad 2^{m} dig Deus potuit denuo creare omnẽ ꝛ^{o} creato ſ^{d} genito ꝑfecto ut ſtat ꝑ generationẽ ex miſtis ex ſpeciebꝫ ſacramẽtalibꝫ corruptis, ſed ꝑ probabili opinionẽ Theologorum omnia ꝙ^{o} denuo creata ut ex illa ab aqua naali forma ſalutaris educatur ꝙ^{o} ſalꝫ ꝑ ſito fœtu omnia ꝛ^{o} fit ab actione, a quo fit forma.

Nonnulli qui ſtendo tenent omnia ꝛ^{o} ꝑducta ſ^{d} ſolũ ratione exiſt^{a} diſſerunt ꝑ ſolũ ſtatũ ꝑ adductis, et ad illa ſic ꝑ adducta reſpondent, ut ꝙ^{o} arg^{to} in oppoſitũ reſpondetur Nota actionẽ ꝑductiuã quã ẽg. ꝑ ſilꝫ ſubtiliter ꝛ^{o} terminare ad ꝑductionẽ exiſtẽtiæ nec ad ꝑductionẽ quã et exiſtẽtiæ ſed nihil ſ^{d} abſolutum hæret ab hac ꝙ^{o} ꝑducere quã et exiſtẽtiã ſ^{d} multã formã eſſentialiter requirit, et ab hac ꝙ^{o} ꝑducere quã ſub exiſtẽtiã abſolutã actionẽ ꝑductiuã, Quã ſimilẽ ẽ ng exiſtẽtia ꝛ^{o} ẽ ꝛ^{o} ſortis ꝑducibilis quã ſ^{d} Tolꝫ Additio ad ꝑductionẽ quã necessariã quæ ꝑtet ab actione, quã ab aqua quã exigit ꝑduci.

Explicatis hoc ꝑ aqua naturali ab igne gratiæ Additionis ad quæ conſecrationis requiſita, quæ multotiẽs ꝛ^{o} causat ab igne Sacramẽtali ex his ſequi ſic licet entitas quã ꝛ^{o} poſſet ꝑduci ſine exiſtẽtiã quæ ẽ Additio ꝑ ſi ſola ſibi ad illã ꝑductionẽ ſm̃ nec ẽ ꝛ^{o} ſuccessiũ q ab actione creatiua quã ſtat exiſtẽtia ſ^{d} q ab illa ſimilia forma, ꝙ^{o} ab alia ſimilẽ eductiua ꝑducatur ſicuti ſtatũ quo nam ꝑduxit.

Hæc Doctrina ſic explicata ꝑ alijs ſatis debit admitti et defendi abſolutis, ng ꝑ generationẽ tamquam Verbi diuini actio generatiua qua ꝛ^{o} ſolo virgineo ſilꝫ generabili ꝛ^{o} ꝑduxit exiſtẽtiã ꝑ q ꝑ oppoſitum ꝑ Thomã exiſtat humanitas Chriſti Dñi ꝙ^{o} exiſtẽtiã Verbi Diuini ſtat ẽtiã ꝑ actionẽ creatiuã qua ad Xpti fuit creata, quæ ꝛ^{o} ꝑduxit exiſtẽtiã ꝑ q ſit ꝑ exiſtẽtiã Verbi exiſtere ꝙ^{o} tantum ſtat q abſolutionẽ ꝑducat eſſentiã, et q abſolutã ꝑducat exiſtẽtiã

gg ꝓsitis admitto maꝝ ji
Quꝝ ꝓductione actione dictꝫ cꝺ ꝓducꝫ abea ꝑ quꝫ fuit forma et dist quꝫ
maioꝝ tꝛiꝝ actiniꝝ ꝓductiꝫ ẽ essꝫtia et exustꝫtia tꝛiꝝ fꝛiꝝ Additiniꝝ abstꝫcti
Dꝺi maioꝝ, abAdditiniꝝ abstꝫctiꝝ ꝛnego maioꝝ et tꝛiꝝ ng actio nꝺ destꝛuꝛ
uitutis, sꝺ qꝺ sꝫpponit exustꝫtiꝫ ꝓducꝫ abactione ꝓductiua formꝫ ideo
Cymaa ꝺi ꝓduxit formꝫ et illꝫ exustꝫ ꝺ ꝓpatet abesꝫtiꝫ ng tam quo
Deus ꝓduceret denouo maꝝ tꝛiformaꝝ nꝺ adeo sꝺ abesse naliꝰ esset ꝓducto
et nẽ opꝫ illa quꝫ deuersis actionibꝫ ꝓducꝫ deuersꝫ habeat exustꝫ sꝺ qꝺ
Dꝛy potest ꝓduci et exustere ꝑ exustꝫtiꝫ alteriꝫ ig ꝓducti maxime si
ꝓductionꝫ nꝺ sꝫlete sꝫ ꝓsitꝫ sꝫt, et Itigit ꝛ cassꝫ asito.

Dꝺ argumꝫty ꝛ ie ꝓcedit
exustꝫ aꝫ ꝛationalis ẽ spꝛituallis sicut ipsa aa, sꝺ maa ut ꝛnalis ꝛequit
exustere ꝑ exustꝫ spꝛituaꝫty ly nꝺ dete ꝓportio sꝺ maa tꝛiꝝ ꝛequit exustere
ꝑ exustꝫ formꝫ = Rꝝ qꝺ sicut aa spꝛitualis sꝫsꝛeiꝫti ꝓportione potest ꝛ ꝛ
ꝛmare eiqꝝ maꝝ ita maa ꝛnediꝫ tiaꝝ ꝓportione ꝑterit exustere exustꝫtia spꝛituali
Cꝛeatꝛe ey ꝓportio nꝺ debeat cꝺ ꝛ ee entis ꝛ ie tꝛi.

Dꝺicet subiectꝫ spꝛirituale ꝛequit
ꝛecipere formꝫ maaꝫ sꝺ ꝛnemaa quꝫ ẽ subiectꝫ ꝛnale ꝓtest ꝛeꝛipere formꝫ
spꝛituaꝫty ly equalis ꝓportio ꝛequiꝛatꝫ ꝛter subiectꝫ et formꝫ ae ꝛter formꝫ
et subiectꝫ = Rꝝ Dꝺo ans et negꝫ do Dtig ng subiectꝫ spꝛirituale ly
exꝛe nẽ sitꝫ forme ꝛec ꝓtechuile ꝑ formꝫ maaꝫ ꝛequit ꝑ illꝫ ꝛformaꝝ ẽ
fꝛbiter, qꝺ hꝛe formaꝫ ꝓfectiꝛe ẽ illo subiecto a tamꝫ subiectꝫ ꝛnale aformꝫ
spꝛituale Maꝝ ꝛemꝫ ꝓtest accipere ꝑfectiꝫ, et sic nꝺ tenet paritas

Dueſitaꝫ exiſtꝺ
quꝫ aduenit maꝝ ji 2a ꝓductione ẽ numero distꝫta abexustꝫ 1ª ꝛ ꝓductione
Cymaa ji 2a ꝓductione nꝺ ẽ eadꝫ numero Cymaa quꝫ fuit ji 1a = Rꝝ Dꝺo
ans et distꝫ ꝺo Negꝫ nꝺ ẽ eadꝫ ꝓsitum ꝺo Dtig negatiuꝫ nego Dtig ng exal
tatiuꝫ formꝫ et nouꝫ gꝛaditatis amisit Dritatꝫ numeꝛo ꝓsitꝫ quꝫ
habebat ꝛaonellig formꝫ et gꝛaditatis amissꝫ nꝺ tꝫ ꝓdidit Dritatꝫ ꝛna
mero negatiua qꝺ nẽ alia entitas ꝓtentialis, quꝫ ẽ subforma generis
et alia quꝫ subforma corrupti ꝓsecutat.

Dꝺ Omaa 1a ẽ igenerabilis et ꝛ corꝛup
tibilis nꝺ si exusteret ꝑ exustꝫtiꝫ formꝫ et ꝓsiti hoc amitteret qꝺ nẽ exustꝫt
ꝑ exustꝫ ꝛformꝫ et ꝓsitiꝫ, maiꝛ ꝛ ꝛ corꝛumꝑi ẽ amittere exustꝫ generari
illꝫ accipere, sꝺ maa ꝑ deuenire formꝫ amittit exustꝫ et ꝑ aduentꝫ alteriꝫ
Omaa acquirit qꝺ 2e cꝺ = Dhirmatꝛ ꝓtꝫty Omaa generatꝛ ꝛ quꝫty acquꝛ
exustꝫ ; et ꝛ tꝫty corꝛumꝑitꝛ ꝛ quꝫty illꝫ amittittꝛ, sꝺ demaa nꝺ exustꝫt ꝑ
exustꝫ formꝫ Perficiat qꝺ amittat et acquꝛat exustꝫ 1ª qꝺ qꝛ est corꝛupti
uilis et generabilis.

Nꝺ qꝺ corꝛ ẽ nꝺ amꝛeret itꝫ qꝺ exustꝫ ꝛ sꝺ demaa amittere a obstat

et sp̃aretur, ḡ ꝓ ma. sly. Quid nõe ingeꝛ ſ. ḡ ꝓdat. Deniq; hõm ſ. g
allegꝛ; ng nully ẽ ſſigꝛ. q ma. ſ. ſine aliqua exiſtẽ hꝰ ẽ ḡ. Comꝑat
ꝓcessus ḡ terno ꝓcedẽ. ng ab hac ma. nec ḡ ab alia. Nõ ſſistit ẽ ſine
eſſentiã, actuali, et ſ. ſubſtãli ab eſſentiã actuali. ſ. ſubſtãlis, ma
dicꝰ ſubſtãgꝛ dr̃no. Exiſtẽtia rõnabil ẽ exiſtẽtia ḡ nõ ẽ ſingulare
ſpecies et abſolut. ſ. Sly. Quid. ḡ ꝓbat nõ ſſe ma. ſy ex eo forma
ẽ educta ḡ ſpecies accipit exiſtẽtiã. Negandꝰ cõſty allegꝛ, et cõſtꝛ eſſe
actuali.

Dico eſſentia ſimili exiſtẽtiã ẽ ꝓpꝛia rꝰ extra cauſas cauſ. q. nonaꝛ
ſyllã denõo gonit ꝛꝰ extra cauſas q. ſupꝑuit nõ ab illo extra cauſas
cauſ. eſſentias ſormã ſormã nõ antecedit — Dr̃ dupl. hõm ẽ ꝓpꝛie rꝰ extra
cauſas ab ſolute et ſp̃aretꝰ hõm. Ex negatione alterꝰ exiſtẽtiã nego
hõm ng ſ. ſ. ſ.

forma introducitur, sit exemplum ad introducendam formam aquæ sufficiat calor ut sex et ad introducendam formam ignis requiratur calor ut octo, si aliquis introducit calorem ut sex perficit formam aquæ, non tamen sequitur forma ignis, quæ numquam erit nisi aqua, ergo non sequitur forma ignis.

Ad 2dum forma educitur ita est, ut quæcumque ad suam introductionem exigat dispositiones, unde quæcumque generatio mixtio iterum fiat, statim adsunt dispositiones quæ sufficiunt ad talem formam — ad 3tium dico, quod in subiecto nisi destructa forma aquæ, non potest esse dispositio sufficiens ad formam ignis, quia duæ formæ totæ aliquando forent, exempli gratia, quia aqua ita quæ ignis, exhalationes ita quæ hyemem azonem equinoctii educerent, non esset causa univoca, sicut in generatione hominis quæ non sufficienter disposita ad formam talem educeret formam brutorum — Ad dicendum, quod est impossibile, quod sicut oculus videns in quo grave descendit, ita et aqua descendit, sicut in tali casu illuminatio forma ad hoc quod aqua descendat requiritur ad introductionem alterius formæ, ne maa causa maneat, quæ abhorret maa, sequitur quæ destruatur, et non maa. Supposito quod maa non esse existere in re, quæ maa sine forma restat examinandum an esset sufficienter, quare reservetur sequenti §o

REFERVR SĒLÆ §2

in hac quæstione tribus est, primo asserit posse deum de potentia absoluta maa ab omni forma separata in re, secundo maa diversari ita est affirmitas maa gratia gaudere existentia partiali, exercendo dicunt posse adesse diversari ab omni forma substantiali. Aliqui dicunt quod quidam maaliter maa existat et existentia forma diminutus tm ab omni alia existentia est, vocant existentiam deficientem sibi ab invicem communicatam.

Primo igitur Dominus frater Thomas dicendum videtur non posse deum actualiter absolute maa ab omni forma substantiali in re existere abque forma substantiali quia ens per se non §3

Conclusio §3

implicat actualiter divinam potentiam absolutam quod maa non existat absque omni forma substantiali, et expressa D. Thomæ 1ª p. q. 66 art 1º. Ubi expresse hanc quæstionem proponit, quia quidam defendit, quod posset, et concludit quidem, devere maa procedere sine forma et devere ens actu esse actu, quod implicat contradictionem.

Huic expresso testimonio respondent adversarii D. Thomam intendere maa non posse esse actu nisi per formam, sed ipsi quidem aquæ puto maa non esse actu sine forma quia hæc specialiter esset ante formam ignis et aliam maa actu et non esset, esset autem nihil, non esset quod expresse contra quem venit affirmando quod habet quod implicat contradictionem, non tamen implicat esse actu existere extra causas suas proximas

actu ꝯ ogergdi ñ ꝯ ſupersito actuꝯ jeadꝫ linea g̃ et maã ad recipiendꝫ exiſtꝫ
ñ ꝯ q̃ ſpecie forma, omino ly ſtia habet ꝯ formaiꝫ, secundꝫ ogergdi é actus
ꝯ jeadꝫ linea ita forma subſiſtit é actꝫ ꝯ, linea eſſdi ꝯ, licet a gendꝫ distinct
cagax actus ꝯ ogergdi gactꝫ et ita maã ad exiſtꝫ ꝯ forma ly sic actus ꝯ eſſ
ſtabiter et ñ ſtly ꝺ naturaliter ſequit actꝫ ly ꝯ

Exqua ratione jdeq̃ nata é tig manet
actia ſtictio aſerens q̃ ſtic ꝺeq̃ſnire ad ly exiſtꝫ maã et maã q̃ illy ꝯ ſtare q̃
adhuc j pricipijs ſtomiſtarꝫ ꝺn̄ dict regnare, ſequidꝫ j illoꝝ opinione exiſtꝫ
Verbi ſine ꝺnata humanitati Xpti ꝺnj ꝺ jpostatꝫ jam manet rame facta, q̃
hinc exiſtꝫ Deitꝫ ꝺnie poſſit unirꝫ cum quo nãq̃ ꝺfecte ſecut ſcit ꝺnata huma
nitate Xpti ꝺnj ꝺn maã - et ratꝺ é a ñ é cagax actꝫ j jpsamã ly carcet actu
ꝯ ꝯ é j cagax actus ꝺ, q̃ ſemꝫ accidit j humanitate xpti oppoſito rationꝫ.

Secꝺ dicit
maã ꝺ ꝺqdam aforma ad recipiendꝫ exiſtꝫ ꝺ tolꝫ ita ꝺq̃ potꝫ ſubſiſtꝫ ꝺ j
opinione ſtomiſtarꝫ ꝺbet maã recipere exiſtꝫ ꝺ ex ſtrei diernari alꝫ
ſubſiſtꝫ ꝺ ex ſanctꝺ é ſtheologicꝺ ꝺ forma ꝺspecta exiſtꝫ maã, ꝺ maã ꝺbet ſua
ꝺfecte maãt inde certa q̃ ſtione ſtia ponit ꝺ et eſſdi ſet ſubſiſtꝫ cagax ne
gdi exiſtꝫ ꝺ omino admittꝫ ꝺbet ꝺ ſpqꝺ j ꝺnto articꝺ ꝺ — ſed etig
admitta ſpꝺ ꝺbet ꝺ maã ꝺ q̃ ꝺ maã ꝺ q̃ ꝺ ꝺbet alicꝺ poſſe ꝺ actꝫ ad aliꝫ ꝺ q̃
ly ꝺnaturaliter ly eſſſtialiter ꝺ modꝺ ſequit exiſtꝫ ꝺbet ꝺ modꝺ ſequit
forma ſing rationꝺ é, q̃ ꝺbet ꝺ ñ é actus ſpliciter j linea eſſdi ꝺ ſtly é ſple
ctꝫ ſubſtãs q̃ ogitime ꝺbet ꝺ ꝺ ſupleri, forma ut é actus tubuꝝ ꝺ ſpliciter
ad q̃ ꝺ ſtrens maã eſſpliciter ꝺ exiſtꝫ ꝺ ꝺ pdeq̃ ꝺ ꝺ ſupleuit, ſig
ꝺ ꝺ.

Secꝺ dicꝺ ſemꝫ poſita distinctione j ens forma et eig exiſtꝫ, nulla é ratꝺ quare
Deꝺ ñ poſſit ſeparare exiſtꝫ a forma et illa maã ꝺmunicare — ſed obiea
ꝺ ñ arrei ex obſtinate exiſtꝫ ly forma ſꝺ ex eſſſtiali ꝺnctione exercitꝺ eſſdi
ly ce, q̃ ꝺ licet forma ſit distincta é ly ce maã ad ſtrei ꝺplicat ꝺnctionem ex
citꝫ eſſdi in ꝺ ſupposito ce, et q̃ distinctꝺ ſufficiat ꝺbet ꝺ ꝺdictꝺ et tꝫ
quotidie et ſigura.

Replicabꝫ maã ꝺ habet ſig ꝺ ſtig ꝺ ce is ꝺ ſtrei forma
ꝺnit j exercitio ſtrece — ly ſtate ſtudio, ly quidꝫ ꝺ maã é eſſſtialiter
pura ꝺ ſtia j ordine ad forma tꝫ q̃ ad ly actꝫ ly, q̃ ly eſſſtialiter ſequit exiſtꝫ
ce

Sequit ꝺ
et ſic ipſe creatꝺ j linea ſtelligibili ſit pura ſtia ꝺ ꝺ illi ꝺnit ꝺ maã
ſpeciei j ſtelligibili et illy ꝺ videre cagax j ſtellectꝺ, q̃ ꝺ ꝺnit j ſtia —
ꝺ ꝺ q̃ ꝺ ſtig ꝺ ly j ꝺnit ſpeciei j ſtelligibili ꝺ j ꝺ ꝺ j ꝺ maã, ꝺ ꝺ
ꝺ q̃ ꝺnit ſtia ſecundꝺ effectꝺ ſpeciei creatꝺ q̃ ꝺ ce ꝺnit é maã ꝺ
qui maã ꝺnit ꝺ exiſtit ꝺ ſpeciei, at ꝺ ꝺ ſtia, q̃ dicit maã j ꝺ
ꝺ ꝺ forma é ꝺ ſtia j genere cauſe ſtrei rigoroſiſſime, q̃ gen cauſe

ē ĵ suppleuit a Deo q̄ ei ĵformo ĵportat ĵg dicitur. Arg^ta Maria §4

ARG^ta MARIA §4

Arguit. 1° Existē aliq̄ forma subsist ornat ē effectus D^ni q̄ ĵ forma q̄ subsist separata pōt abolla et diuinitus sapleri p diuinū existē. Ista patet a pte tertiae rationis separatur ab humanitate Xpi Dni ppria subsistē et supleta p subsistē diuinā = Ro. Dō. ans. Illud Claritatis gratia ē effectus D^ni essentialiter sumens suū Dō. ans. Dō. suorum nego ans et de tq̄ quo Dei ĵ pōt supleri ē effectus ĵ nāe Suponati Immediatē Dō. etiā sub Suponati nego Ista ĵ nēmi negamo ē finis D^ni forme q̄ pōt existē ā ēē abalienata ēē existētiā. Sē ĵ ē effectus Suponati. Unde vna ĵ illationis ĵ dimanat ex eo q̄ existē ĵ efficat a forma Sō ex Deo tanq̄ ppio existē et quia ā ēē ultimo actus ĵ desgens subsistit Suppōt tē ĵ q̄ pōt ad ĵ actus Ista nāe ĵ scarnāme patet maā actuata ĵ forma et locata subsistē et existētiā causa subnegatur diuina ut ĵ dicitur.

Arguitur Dō quidquid Deus facit media causa ā existēsing sexto ā potest facere ĵ forma media forma q̄ potest existere q̄ potest Deus facere q̄ ista sunt forma existat = Ista formata id q̄ a solo Deo potest aliq̄ potest a solo Deo conseruari, at forma a solo Deo q̄ quidē ĵ a solo Deo q̄ potest conseruari.

Dō. q̄ licet Deus q̄ pōt facere precise q̄ quidquid fuit ĵ causa D^ni effectiue ĵ tm̄ ā potest facere quidquid ĵ ā causa ĵ ista sexto sorte nō ĵ nulla apparet ĵ statim ĵ ha tuit q̄ Deus q̄ ratione causa sortis ĵ ingenere Maxime debuit ĵ statim ĵ ratione ĵ exceptis maā vacuarbis, ordinarijs ĵ ne alteri, et alia ĵ huius modi, ĵ q̄ patet de formatiuis, et ĵ forma distinguo minus maā a solo Deo ĵ dicitur a solo a aliqua causa effectiue ĵ dimi nus a solo a aliqua causa sortis dicte ĵ ne sapiēter, nego minus, et ĵ nō q̄ licet Deus, a solo Sortio a alterius causa effectiue, maā ĵ dicat ĵ nō potest illa ĵ dicere a solo forma subsistēs, sicut licet sexto q̄ pōt esse ens tq̄ a tq̄ a aliqua alia causa effectiue ā a solo a subsistere et subsistere potest sexto ĵ genere causa effectiue formare rem extra causas quia sine ĵ ingenere existētia

3° Deus potest Dei absoluta forma subsistēs q̄ potest recipi ĵ maā ad ĵ disposita, et tq̄ si ad ĵ spōe ĵ maā ter ĵ exigat ut forma recipiat q̄ subsistere licet ĵ requirat forma maā ter. Ut maā recipiat et exigit tq̄ potentia nō ad ĵ potentia Dei absoluta maā ut quiescere existē ĵ sed ĵ dicit a forma = Ro. nego Dō. ĵ. dependentia unius forme subsistēs a. Suppositi ĵ solū ē maā ter aliq̄ ĵ ter subsistere a Deo Suppositi ter ĵ tenuia tuit maā a forma ad existē ĵ tq̄ ē subsistere ā ē aq̄ ĵ de maā Deo subsistere

4° q̄ Duorū ens dispar
genus unus subiect̄ nec potest esse sine alio p̄ma vel ult̄
quia affirma ē dumtax possit sine illa existere — p̄ vt bona
accedere arg. vtr̄, q̄ p̄ma ē vel ens distans quoꝫ ens vnum
possit ut ig distans, et scdm, cui ē hoc arg. valet, q̄ sicut
spūs de diuine vel gradu quia ens affirmat separabiliter de
deum in mag. separabiliter alterū, ita forma in ens abō q̄
ly sit post q̄ non habet ē diuisiū p forma.

5° Magis dicendū accidens subiecto
quod maa affirma cum maa ut subiecto, et entitas q̄ē accidens ē sit
inexistens ipso subiecto et nec hilomino q̄ diuina omnipotentia acci
dens seruare sine subiecto ut agaret i generando ē eucharistia sacram
ē posset esse diuinam maa sine forma dependentia absoluta — hoc
arg. adducit a D. Thoma 1ª q. 66 ex q. unica, et sic respondet
ad 3ū Digby, q accidens cuius forma ē actus quibꝫ maa aut
ens ē ē existentia. Vnde magis repugnat ee in actu maa sine
forma quod accidens sine subiecto. Nec solutio, quod p̄
Iesum multiplicabile esse.

6° Omne distans distans habet Deus ideas. 1° maa et
forma vel 1° distans ut esse habet q̄ potest fieri ma sine alia q̄ esset
Deo uti idea mag ad q̄ductum et secundo ē ibi entis idea forme
quibꝫ q ducto — ctra hoc arg. 2° adposuit D. Thomas et supponendo esse
ganor q. maa habeat; Deo ideas distans a idea p̄ssit ita enim ipsum 1°
q. 15 art 3 ad 3ū Digby q Plato vs aliquos posuit mag ē creatū et
habens ē posuit — idea ee mag. 2° mag. causa, 3° q. ens omnino mag creatū
a Deo ē in sua forma habet quibꝫ maa ideas Deo ē in a idea p̄ssit
ly maa q̄ue nec habet ee ibi nō esse ē quibꝫ D. Thomas. 4°
gratis hic ad mussa multa q̄ad arg. 3ū, q̄ad enim de lege ordinaria mag
ē posse esse forma. 5° quia sit de homine q. illud maa haberet
p̄prias ideas a Deo q illa representaret 2° q̄ubilibus substantia, et sic ma
qua Deo posset uti idea mag ē ut q̄do simul idea forme.

Dein q̄ haec 3ª Dei
p̄ssit arg. qua adducit ad q̄bꝫ essentia relationes ipsi ens q̄ existit a
q̄q semel sup̄ posito q maa q̄ habeat p̄prias esse q̄ Deus habet essentias
facile suadet de p̄ssibilibus illa affirma ad 2ū sibi ly nec q̄ qua affirma solū.
2° q̄ Vtat mag esse ē habere esse q̄ Deus q̄ ipsa affirma, et hic dep̄s
ctra ad existit ly ee ingenue causa solū, et licet haec dep̄s ctra ingenue
intelligibilis appellat Moderni Societatis facile ē capitur adiuncta
maa et forma ad iuste se causat et una dependet a altera, maa a forma
ingenere causa solū forma a maa ingenere causa maalis. Ingenuus

Reprehendy Calumniatr Petrarcę, Quid refert. Nonę Calumniatę Audacę
Thomę, Quę metę stat Petrarcę, ubi ipsa forma formaa subs. quię
Plauti, quę tyadęa, forma quidę magis quam data rei cę actu, quaa
forma, quam subsistat ipsa discant, Petrarcę et nonę adhibendo
putatę Cassemę. Disputatio de forma substantię, quę alterę
entis, naalis principij.

DISPVTATIO DE FORMA SVBSTANTIALI QVE STATERVM entis naalis principium.

Necessarię posset
ut perquę cę actę de materia tę, quę sit cę entis naalis, ubi ens principij sit
forma, de forma substantię, quę cę sit principij, ubi ens principij elementis naalis,
uerq; principij debet amitti et quid amissa forma quod sit subiectum ęq
tamen cę sit, quę amittit quę sit forma substantię

QPRIMA SIT ETQVIS FORA SVBSTANTIALIS

Existit forma
substantię dupliciter scholastici, ipsorum aliquis antiquus Philosophus, qui
dicit, ipsa materia, dicerent formas, ipse exempli tui, fuerit ut Galenus
Philosophus, et empedocles. Hoc delirium ęq euanuit forma substantię
existit cognoscibilis, tę q̄ inficiat tę q̄ de facto existit, cuius existentię
probare argumę, affligit academicos, aliqua libenę ut Epicurę quęstio
latę patebunt.

Sit tę forma substantię duplex aggregati et separati a corpore existit
existit morte q̄ hominis ęq substantię ut post q̄ separata tę q̄ existit
q̄ prius unita fuit Quamvis, cę forma substantię hominis, tę non omnia tę
sua habeat spiritualia q̄ ęę, tamen aut ęę de ratione existentię tę ipsius
q̄ omnia sua ęę ipsius et ipsius gaudiata q̄ etię ęę prędicatis ipsius

Cgj orbg maa sit Spleta

Vt aqua sitota Tale fiat et hegg amittat, stat-
hac agens Calorg leg erat hegiditatg antiquy Vt Cuperat ep Catr
jaqua aliqua Tadis hegiditatg Exigens hec qualitas nr e maa, cy hec
Dr e exigat perhg hegus quy Calorg Ep forma.

Duas ee accidg, h qualitatg o
Cualtg; Dr illa qualitas Dr Ee exigit amaa Ep attrma. h quy
tu Vtcas qualitatg e forma. Vt cy tamitr jaliis Spsitus sic ferrg
Cgterg, cy Vt potest amittr igneg Calorg, et recuperat ferrugineg, qua
Dr recuperare t nossi illic esset forma Vlly exigens, quia se papirg
jigneg deficiat, quia Dr habet forma adcolniandam de ferrg statu
Dparitr, et licet ibi maneat totacg maa tr Dr recuperat Calorg papi
hi, g signg e penitus forma papiri et jferro Cgste nr penitus forma
albiquina cy maa Vtrung maneat h Vtrgg recuperaret accidtia
antigua h nealtas; tag hec accidtia Ss Naturalia hanc Dpsito et
illa illi quy Qualitas, Quasi sit respectu forme regulat explicari
et sane dici nr potest Sl yaccidtg talitr jtrac defferre plytg Leong-
lapidg &c a, et Rdari generatng et corruptng subtilg. Onde in
Omni nac existtia forme e manifesta

Circa Ss quy operatr 1m cy Vtrei accidg
abg Saluari c.a quiditatibugtr forme. 2o nr esse forme, formare et sac
tuare. 3o forme debent esse diuersa subiecto a proprijs e accidtijs — Vt
Vespertatg e nacibg Solutionis. Vt negatr g Effectus Forhis subtilitatis nr e
jDpsibilis cy jformatne forme ut Stabilet formatn Ss Vt dicamus accidg
Dr Dtatui adependtg ut cyg ablatus ut Stabilet obig g eig essentia explicatr =
Vestro forme subtilitatis Ss

Definitio formę Subtilis

accidamus
ad Vtg tis dubij resolutng et forme subtilis assignamg definis, Inee, for
ma subtilis e actus Vt mas, Vtg p quig actus Vnit cy formis accidtibg
et abilis distinguit p cy 12 g nulla forma accidtis potest dare Vt ee ifa
extrinsece

Varia nomina tribuitr forme. Plato jThomeo Vocauit eg diuing, ple
Aristoteles diuing gdg fortasse g Deus e purissimg actus, et formarg
Sf actus hoc participat a Deo Quit Vtate analogice, a Pitagora due
catr Vny g ad unig et determinatg species determinat Vag et Ong maggalij
Inveniontr ea signa, Pulchrituding, Gloria bng, Lejde finis operanong g
e actua effectug, Verug forma g Vformat, Iplit et cg fecit Vrdegtr Conjexi
censes et alij. Secedit dilbig quo ad ultimg partg Cstitutis Ss

Ðzíðrðbmvuoqaulmã Parte

quæstionis §3°= Sexty affirmatiuy Secunde Silly formy ee tótey
quidtaty Spositi Tertiey Aboxoes Hemitrey et alij exantecessi

Hemitry

Hey Dni bm Spta
terty é nº Silly formy Setey mag pse et essptialiter Ostituere Dgnity Substy de
et exutiag zbrgy illig quidtaty Surgere, hge ꝓ Deluzione amplectur
Expse ea Docet D Augustin Cap 19 de ciuitate Dei, Dárisquit hoc nec
é aa Silly mediy corpy, Sexutiag Sposity. Collegit etiã Exp Spsão D Atana
sij Oppi dicentis Sicut aa valis et caro vng é hoc, ita Deg et hoc iung
é Dpb.

D. Augustinus

Et vanq́m, Sraa esset tota quidtas hoc hoc j generabilis et j corrup
tibilis esset hoc nõ debet admitti ꝓ nec illud Exque sequit, Spbo maiory
aa j generabilis et j corruptibilis é ꝓ Schie é tota quidtas hoc, hoc j gene
rabilis et j corruptibilis esset. Per de exoppsita Zte sequit, Oppy Dny
j tanduo mortis manente very hoc, Sequidy aa valis, manent Vnita
Verbo diuino, hoc é Valde absurdy j fide ꝓ dicendy é nõ Silly formy ee tótey
quidtaty de Spsitõ j j sup ꝓbr ona Sel° essptia hoc Phisice loquendo é illa
quey ꝓ dessa Phisico Exposeratij Sit ꝓ dessa Phisey hoc nõ Silly exoleatr
vóa, Setij corpy id é mãa ꝓ nõ Silly aa Setij mãa exit de illig quidi
tate, ꝓbo minory hge dessa Phisica hoc, hoc é Ostaps aa nõ é vera nisi
addatr Otans Corpore, Sicut hge dessa mutatõ hoc é valis, é adequata
Orisi addatr at ꝓ

Nec Dª hoc potest dici, pori j talli dessa corpy nõ est pori essptialis
sõ est addtamty quody et Gnotaty = Dng Dª hge Solutionj j surgit D
Thomas, q ꝓ g é pory accidtalis Sequit Substy tę Dicunte, at tę finiri é
g addtamty tę ẽ pory accidtalis, qª é quid dimensiuty et ꝓ sedy Cy est entis
ens ꝓ Substya Sequit tę finiri a addtamty nec j ig dessa debet
poni gnõ sit j ipsis de illig essptia = Referuntr arg Thomæ §4.

Reseruntr argumenta Otrariaſ

Phisophy

adueriy hey Deluzionj obiectiõ Expsitorio ghenj hoc li capt textu Dni Dicat
pte, q quid erat ee rei, seu quidtaty rei ꝓ Exmyte Phisophi bota quidtas
ꝓsti é forma = Dª formy Vacarij q quid é rei q ẽ mobilis pars Spsitõ
et q Vocet mãa ꝓtineat ad illud ꝓtinet bm ut habet Speciy a forma et
sic q antonomasiã mexito formy tribuitr hoc nomy quidtatis rei.

Waracne Secre
habet hoc debet ee Ochtubby et disghby Sola forma Substyalis é quę dis
tyguit Dny Gposity Substyale a calis, mãa cady é Accidne Subdiuersis hoc
mis

A 2

g° Sola forma ⁊ Statuit ⁊ posity = Pr. distg^do ma, Distatuby ut quo, et distyby uty Si idg negoma, Stratuby ut quo et distyby ut quo Pr^do ma et distiguo mi, Sola forma distyguit ut quo Pr^do mi. ut g negoma et Stig. g° forma et sint principale Distatuby ut quo, distyby auty g. ẽ stta essẽtia ex tota g p^te statuta

3y Sola forma ẽ percipy ẽ radix ptgtary et operatory g ag^a prjor ply operadi de se tẽ aliquis actus ultra illud, Dny gg operat ⁊ ygẽ jactu g° Sola forma Statuit essẽty = eadg mao Pr ad hoc arg^ty dicgdo forma ea percipy ut quo operadi, uty ẽ operati Supposity.

4y jartificialibo Sola forma ẽ stta quidtas entis artificialis, et id circo etg si Vanett subiecty manet eade forma Vanet artefacty eig differẽtiã ut Vas aurey ⁊ argentey, n̄ lapis etr diuersy speciẽ ⁊ raone entis artificialis dymoo habent eadg figurg. g° idg diuersy ⁊ naalibo = Pr. reg^do Stig, g ens artificiale ly sit ens accidẽtale subiecty ẽ Protato ⁊ portat subiecty, sunt partes essẽtiales sui ly ex subiecto et forma artificiali resultãt utryq; quare dymoo manet eade forma quoad species etiã si Vanetis subiecty, manet eadẽ quidtas artificialis ⁊ subiectabo auty sit uny p̄ ex maã et forma, et vtrag ⁊ recto p tonet ad quidtatẽ et essẽtiã ẽposite.

Vltimy et vigenty arg^ty Se speciale maa cimo ẽposite potest vanari ⁊ uarato sequit g Pr^do ma n̄ ẽ pars essẽtialis ẽposite patet tia g ẽpossibile ẽ uanari aliquẽ p^te essẽtialẽ totg ⁊ uanato essẽtialiter toto, ans pot̃ potest dici ut sup. ly. calore naali humidy deuorãt tot partes mag. ẽ perdat tot quãtitatem g nutritiony aquirat ut mag omnino maneat eadẽ ut tempore senectutis nichil mag, quy generatione accepit ⁊ ipso emanerat, et tñ semp manebit idẽ numero hõo g maã p̄ nõ de essẽtia ẽposite.

Primati naaliter potest dici g maa, quy nycẽ sub forma Pauli ly. postea ut sub forma alterig ⁊ deinde ut Si Paulg deuenit a Petro et postea alterius corpꝰ comedat̃ p̄cess ly. aliquis hoo humana carne ⁊ ex ea ut fieri ⁊ miscera sexus dilemery et tandem ex illa nascat Petrus g° g^do ut ly hoo resurgat cyn quat utrag eadg maa Deus dabit uni hõi et alteri alii maã denuo ad eundo dabit g° iste p̄ resurget idẽ numero cyn habeat eadẽ mag

⁊ Responsione huius Argti patet g hge ẽ scitatis questionẽ n̄ Gordat authores ng aliqui dicunt dari ⁊ spiritu mag quy uocat locu genity, idẽ illg, quẽ hoo a generãte accepit, quy nyquy deperdit quotidiãnis calore humitty et hge mag iquiqt ẽ neresse at finitatẽ numeraliq ⁊ diuersi = P. Tho
sed mag iste dicit ẽ esse oppositũ D. Thome, et ex illis ẽ pugnatis 1 p. q. 115 art. 2 ad 2m Vbi supponit Substãtiã quã acquirit ex alimẽto, et Substãtiã ipsius corporis alterati ẽ mutationẽ seruãte et cẽty, ⁊ inuti, n̄ potest alia ẽ creata eig ẽ addunit et eig iã adunet ly eig sit facty uny quorũ materiarũ, Vnde nulla rao ẽ g uny deu-

mati

p̄ calorē naalē, et alterū remaneat

Dicitur j 4ᵐ dist.ᵒ 44 q. 1ᵃ et Suarez disp. 9. metaph.ᶜᵉ sect. 6ᵃ Respondᵗ, hōᵒ Sᵖᵉ cū ejᵈᵉ numero citrā sī nō habeat determinatē mag. q.ᵐ nō destituit exhac determinata maā; sī solū exhac determinata āa et ex alterā maa uag., et sic Dymō. retinet eādē āg, citrā simulet mag. cum eōdē numero hōō.

Sī hæc Solutiō pongnatᵉ efficaciter exeo q. eymaa sit p̄ssēca causa dispō sitiō sicut forma sī potest ꝑ ejᵈᵉ manerē adequate idē nō manēte maa sēp eadē māa, q. dubiē causa ꝑxīsēca variatᵉ ipossibile ē effectū ꝑuariatē manere et ōformatē sī maa Phisica variaretᵉ ita ut si loca sublunarīa mag. celestē maa succederet alt̄ q. dubiō et ejᵉᵈᵉ ꝑfectū specie mutaretᵉ, q.ᵈ silēter semaa numerice variatᵉ, et ejᵉ ꝑfectū numerice variabit

Alij dicūt q. j casu arg.ᵗᵘ remaneret idē hoc Phisice quia ad āg mora liter idē quia mag, quę etiā si Phisice sit diuersa moraliter tm̄ reputatē eādē ly Ge nerī q. ad stimulationē habet ly illa, et sub eadē forma et dispōnibē succedit. Et

Respondet 1ᵒ ly Suarez + sī hīs auctoribē dicas q.ᵈ Xpus Dnus nr̄ō de Virgine eādē maa, quę ex Beatissima Matre Virgine accepit, q.ᵈ dā S. Augustinꝰ Sermone de Assumptione Virginis Legi tur ibi quit. Caro Xpti caro Mariæ e, et ipsa, caro Xpti quidē gloriā resurrectionis sūcerit magnificata eādē tm̄ mansit, quę suscepta ē de Maria. ++

Sed quia satisfaciamus habemus

Solutionē ex D. Thoma cui sēp ad hēc dicitur, et aqua mea Solutio Suarez nec Cicero si bene ꝑintelligatᵉ Dicit: Solutio Angelici Doctoris hęc ē, ad 3ᵗᵘᵐ dicendū, Verba 3ᵗⁱ ꝑtis ꝑ 1ᵃᵐ partē questionis ij citata, q. sicut Philosophꝰ dicit ꝑ 2ᵒᵐ degenerationē q.ᵗᵃ aqua mea sumitur ignis tyedicitur ignis denuo generari q.ᵗᵘ ē aliqua māa quātitatē ignis ꝑexistēs dicitur ignis nutriri. Vñ destituta māa simul āmittat speciē ignis, et alia maa succedat, ibi ignis erit alius ignis numero. Sicū paulatī Socrates una ētigna aliud substituat, et sic de ejᵉᵈᵉ quia ad ejᵈᵉ ōia ꝑ 1ᵃᵐ sumpta ꝑpōnens idē ignis numero q.ᵈ sēp addit tegrāt ꝑfectiō bonis, et silēter ē stellę sāg ꝑ corporā uiuentiū ig. ex aqua tempto ō structuratē q. ꝑ calorē naalē sumitur, hęc D. Thomas ꝑ 3ᵐ Solutionē ad 2ᵐ tertiam rōgdare Dicet.

Et ut melius ly stellę sāg nōta, māg quasi ꝑpetui sumpta ā cē ꝑpriā hūiᵍ aut illius ꝑdiuidui, sī hæc ꝑueniat a Segetatione dispōnis, aqua fit determinatē hęc ex quo sit, glibet ꝑdiui duū ꝑparlari determinatē habere mag. q.ᵈ ē sub talibē dispōnibē. Dnē Stat argtō Solutiō nr̄a sī Paulatī partes maa degdāt ꝑ sumptionē caloris naalis, quidā nutritionē aliē aqueunt, quę tragunt ad ē sub eis dē dispōnibē sub gg exāt partes amię, Vn tē sēp manet idē numero hōō citrā sī ꝑtēm mag quas ꝑtēm ꝑ ductionē accepit āmittat q.ᵈ alię acquisitę remanēt sub eisdē dispōnibē, agg queunt ꝑdiuidualis determinatio, q.ᵈ ē idē aduenire, māg denuo ꝑnutritionē adētā ēe diuersa moraliter, et eadē silēter a bea, quę Paulo ꝑg. antea habebat, sī ut alij dicūt ēe eadē māg moraliter, nō Phisice.

Adsit mamq; Pr̃ q̃ ieamq; quo Deus hoes ly eas maa moriqs talq maq
dq̃dq̃ cẽ illi qui Reg habuit alterũ dq̃q̃ cẽ alterq maq exillis partib⁹ sctq, quas
decursu uitę habuit et cũ resurgẽt cũ maa, q̃ q̃ generame accepit, etq defecit ab omni potestate
actiue sup̃leudi

q̃si Deus etiq ex solis carnib⁹ humanis parte fuerit, et sumq eoq ex
humanis carnib⁹q fuerit sctq habitu mẽsemenis illi qui ex tali semine cõ natq, et
loco ipsiq, illi cuiq partes perditę ꝛ̃ aliũde sup̃leuit

Alij Theologi dicunt q̃ casu, quo Deus
hoes habuerit eqq maq destruendq cẽ iter utrq, et q̃ de fuerit sup̃ sctq cẽ ex
alia maa; Alij q̃uiqt, q̃ si alter saluatus et dormiens alteri totam aa dabit Beato
et reglq alig denouo acciperet sed hęc oia resultabũ nobis, nec admq ꝑtinęt istius
ty, quare dicta sufficiũt pharq̃ Cꝭ 2ª utrq plures formę substęles possint
ꝑformare unq maq determinatq, et q̃ maę unq forme possint ꝑformari ꝑ unq forma

QVÆSTIO

SECVNDA VTRVM PLVRES FORMÆ substantiales possint de potẽtia DEI absoluta informare vnam materiam determinatam, et plures formæ possint informari per vnam formam

p q⁹ Capitu q
mouco formas substęles nẽ cẽ ꝑ illa duplicẽ dictũ, quę q̃ posuit Scotq ꝑ quarto dict⁹ 12
q. 3 Vbi dixit, aliquas cẽ formas Aristot ponere subordinatas, ut unq alig ꝑ sub
ueito supponat, q̃ q̃ maa, q̃ Scotq dat cẽ Specifico, alig adeo debet alig superuenire aqua
q̃uenit cẽ generico, et hęc vocat formq corporeitatis Coleuq maę; et alias formas
dicit nẽ cẽ subordinatas, q̃q̃uiq dat cẽ specifico ꝑformq et altimq.

Ceteraq huiq Suppoois ẽ
q̃ Cq gradus Supremus et ꝑfectus Scotq rame distinguit, nolebat admitti formq reliquor
distinctę aqq gradu q̃uiqt, sed altissima forma ꝑdicta Aristot, et cui tota liber mal
ꝛplei, patet hoc rq si formę aaq grad̃ q̃uiqt esset reliquor distinctę, et ꝑ q̃ grad̃
reliquor distinguerẽt, ꝑ sup tali forma cor poreitatis ẽ ꝑ possibilis q̃ nẽ admitted⁹ plo
ries si ꝑ positũ subtalis talis daretur primo sequeret q̃ q̃ualis forma ꝑ positũ illi ad
ueniret accidẽtaliter, Cq ig hęc forma specialis Supponeret maq jactu q̃ illq formq
corporeitatis, ex qua et eximaa 2ª fieret unq per accidens, eximaa et ex ultima
specialis unq ꝑ cẽ posset resultare.

Nec uidet dicẽ Scotus, qui dicit ex forma corporeitatis, et
eximaa 2ª nẽ fieri unq ens ꝑfectq 3ª ꝑfectq, et ulterioꝝ ꝑfectionale ꝑformq specialq

Proponuntr Sententiæ §2

mag. et exercens circa illg mere talis ydipsalibiter iudicit g nō ꝓsequat aliq mag
sit simul cgillo sō forma substglis essentialiter ē actualis, et adequata mag g nō
potest ab potētia absoluta Dei supponere aliq forma substglis et cgilla stigēs, maior
ē certa g forma cap. quia actus dē essentialiter excludit alium actū, sicut g maa
sō essentialiter ly substancy ꝓhibet gradum sequat, cap. quia ē actus adequatus potest
ista mag actuare, et cig ꝓsentialitatē exigere ut nichil ꝓsentialitatis reliquat illa
ly quig aliq forma actuet, alias esset adequate actuata et nō esset, minor pba
ex nō ꝓdicet g. Ecce

2a pars diē Dñi, scilicet g eadē forma nō possit ē sub diuersis
maa existentis ꝓ 1a assertione patet, nec enim maa nō potest simul recipere
plures formas nec aliq forma potest simul duplicē mag informare ng sicut maa
dat se forme ꝓ mey subiecti ita forma sedat mag ꝓ mey actus g sicut ꝓhibet vng
mag dare se simul ꝓ mey subiecti duabꝫ formis ita et eadē forma ꝑ mutuam recep
simul duabꝫ maberiis ꝓ mey actus

Dicitur hic 2a pars patet ex D. Thoma 3p q 3 art 1 ē primum
fundamentū ꝓ cuius ratio quia ex natura sua ē ipsum ad ꝓsentialitatem alterius ꝓsibile ē
quilly posset nisi aliquid ei superaddat sō una forma naaliter loquendo non potest
informare simul duas maas ut dese patet g ult hoc posset debet aliquid superaddi, tertio
hic discurrimus ē 1e primum, ly sēl nichil potest ei ad di quo redat, petens ad formā duas
maas simul g nec ē potentia dei absolute valute primus subiectum ꝓ quo id g posset ei duy
adari, 2 esset ergo ratio ly ipsa forma 1 inuere sa ꝓ g ergo cōiugabilis mutuā
ita ꝓportionata sicut antea, 3 ly g ē alia forma specie distincta quā quis posset alig
mag informare nō potest dicere ut forma ꝓ existens informet duas maas g forma nō
habet ui informatiua nisi ꝓ suig intrinsecā entitatē ly informet dando esse ei g ē
duarū species nō potest pertinere ad intrinsecā entitatē alterius g nō potest dicere ad aliq
ly ui formatiua alterius. Satisfit arg tis Otrariorū §3

Satisfit argumentis Otrariorū §3

ꝓ parte Otra
ria arguitur 1o simultas duarū corporū in uno et eodē loco supernaturaliter ē possibilis
2o ergo simultas duarū formarū in eadē numero maa ē possibilis Otra
Otrat, ng sicut in uno ē naalis capacitas ad circumscriptiuē et subsecutiue duo locata ita maa
ē naalis capacitas ad recipiendū successiue duas formas plures, et sicut una forma
naaliter expellit aliq maa ita et unū locatū expellit aliud ab eodē loco ut uery occupet
Dñs Deus omnē ens et negādo Otig, et paritatis dat gandet ꝓ Statipho g duo corpora
possint fieri unū in uirtute locabili ꝓ penetrationē unius cū alio et si entitatiue maneant
duo ꝓ g libro 4 Amphi explicabo, at ū duę formę substgles in uno subiecto
duę nec possint fieri unū, ly essentialiter dnaqnq set actus adequatus mag, et
simpliciter ly, quare repugnat quinire possint et eadē maa simul stigēs.

Dō g duę forme
informt simul eo g numero mag, nec repugnat exigere maā nec exparte forme

Nec exptis g̃ ꝺ̃ sig naaliter erit ꝓssibile, Itta ẽ larta et ars quo ad 13 ꝓ 15 ꝓbr, g̃ a ꝺ̃ y aitis j formatr Omnia brema retinet ꝓtyty ad habẽ ꝺ̃ alig̃ j exp̃t maꝛ nõ repugnat; quo ad 23 ꝓ 25 ꝓbr idẽ ars, g̃ a maior ẽ ꝺ̃ ꝓssibilitꝰ, que reperit iter duo Itaria V. g. Calor, et Frigꝰ, qũ que reperit iter duas formas Subtiles g̃ una nõ Itraniat alteri, ly subtiliy nichil ꝑtinẽty, Sella ꝓ ꝺ̃ ossibilitꝰ nõ tollit g̃ Calor et Frigꝰ simul ꝓsit ẽe j eaꝺ̃ subiecto sig naaliter g̃ nec repugnabit g̃ duę formę subtiles simul j eaꝺ̃ ma Riganꝰ. Quo ad 33 ꝓ 35 ꝓbr idẽ ars, g̃ a repugnãtia exptis utrig̃ supponit ut ex ꝑ alterũ repugnet g̃ ly ortiy sit, nec exp̃t maꝛ, nec exp̃t formę j pliare ꝺ̃ egit ẽ ex multo lap repugnare.

Et repugnare ty exp̃t maꝛ, qui exp̃t formę g̃ ly naaliter maa pluresimmer simul habeare ꝓssit sicut nec naaliter una forma plures maas j formare, et ctg̃ nõ ꝺ̃ ct exceptamle ali quꝺ̃ ratione cuig̃ entis j formatiue forme, et receptiua maꝛ ꝓssit augeri videtur j ꝓbare 2ª ꝓbr Scti j ordine ad quęcũq̃ ꝓssity se mungt ꝓportionate ad omnes Cõtra utrandy duę formę j eaꝺ̃ maa, aut una j subiecto = ty etg̃ repugnat exp̃t maꝛ g̃ a Arcut dy habet ung formy retineat ꝓssity ad alig̃, hoc ẽ j ipsa diuersis et nõ ipsis Oppositis S. retinet ty ꝓssity ad alig̃, S. nõ ꝑtinet S. alia ꝓportionabiliter diuersis = Et exp̃t formę repugnat, g̃ a ẽ tis oppõ duary formary subtiliy nõ ꝺ̃ ct g̃ pxia Itta rietaꝰ, a tm j ꝺ̃ ossibilis j diligenrabilis, et quasty ad hoc vigit g̃ pxia Itaxietaꝰ accidẽty, et hac sumitr ex ꝺ̃ ctis g̃ forma subtiliꝰ ẽ actus simpliciter tꝺ et adequatur maꝛ, dans ee simpliciter g̃ nõ habet actus accidẽtis g̃ nihil solydat ee Quid, et vny ex accidẽtibꝰ simpliciter ꝓsit et sic nõ repugnet g̃ ens subiecty habeat duplex ee Quid, repugnat tm g̃ habeat duplex ee simpliciter, et hoc ꝺ̃ ctat ex ꝑte ꝓpte Cõ ꝓ 2ª ly tay formę subtiliꝰ maaliꝰ ꝺ̃ ct j omni ꝓpte ꝺ̃ egotyta maꝛ educẽ. Glaciy elucidatiy allegata ꝺ̃ ẽ.

QUINTA SUBTILIS

MAA IS SINONIMA PRO

Ductę depotãmaę.

Et lucidanda a Aqua ꝺ̃

Ij questionis

Ibellaetia adueꝛbe actiue dicuꝺ̃ j creatiuę et structiuę 1ª ẽ g̃ ꝺ̃ ctio entis ex nullo ꝓsupposito subiecto, 2ª ẽ ẽ ꝺ̃ ductio entis ex aliquo ꝓsupposito subiecto

Aduerte 2º g̃ j essetia duplex reperitr ꝓtentia ad accidẽtis receptiuę, naaliꝰ una, obꝺ̃ ctalis alia; naaliꝰ ẽ j ordine ad accidẽtia naaliꝰ, quo ꝺ̃ ctalis j ordine ad acci

A 8

Sylva Sugnaalia respectu quory naalis essentia quella habet jclinatory, ng
exno Sugnaalia dicuntur, q° sl Supiatoby jclinatory naq Cuallq et Cuabilis, dy
quy aeri dy trai naalia à bagene naali petyt Causari.

2d° j hac questione jguerimy
e amforme Substyles naales sint essentiales Signo Subiecto et ex Regula, an
accedyles naales, by Sugnaales Cadq sint subiecti Passione et hec discutiat
q° Illy prodit de formis j Ca generatione, Setig deperis Vtj j a myde Creatione
g ductig.

Sante quy exploru quung formy existentia Dnq educitur quig sciri oportet quid
st educire, diuersimode em tabent quig quy amozemus esse dicat ng sufficig
aquid Parsaly j 2° dicit, j 8 affert formas naales educi esse ty. q mag j quig
quy Existerent j mna Dy a Signis gradus g theorias postea g relapsory g ruby ad
Cuply media eductione educentionaali facta. Aristoteles Stagiti pary de ani
diuersy Magny naturae 3° Primory Cap 25 affirmat, formy naaly ee j mna
antea ad eductiny Dy aliq ee g abstractq et ipsetq, g postea eductiny g ductq Dy
ee existentiale j ee aut j chaty. Creat iste auctores essipse

Naaly modi dig st abstra
ctis Resecti q° j actig diximy, q naa t° ante eductiny esse ee pura potentia
q° Existendi actu prig q° ante eductiny formy Substyles in st illa nec no
ad alias grados. Nec quoad aliq ee j chaty seu essentiale aliqs ante quy
ponerent by forma educta Naturet j spiritus Dysones q° j chatoney dicy for
mary sicut formy a illa educibiles st sic chate ex materia j spiritq.
g j mna q naalqty é dicy formary j chatio, quy p Nec satis facit diuersa

Portea quiritys diuersory
agentig diuersimode dicitur. Qd quig satis facit by q° formy essentialiter
diuersq et pot habere j chationes finaliter diuersas by q° illa j chatio ee
posset essentialiter distinguj a Solomato dicy formary, q portea g ductu uertute
agentis, ng forma by Salety ejt essentialiter diuersa ductu, q° by eadq j chatio
ne posset essentialiter diuersa by reby essentialiter diuersis erit ab alio by
alio essentialiter diuersa q° j talis ejus potest dici formas ee ex hac ratione by ejus
habitudine adequata et absoluta, et posse ee diuersis rationis, ng quig st satis
adequate et finaliter dicy artis. Si etig j posse sicut.

Dyck, iste Omnes explicandi
ejt stylus, et j quero quomodo j constituta esse finiti ng j 2° Qd esse finiti
q j similig, sicut ealiter q theorias by q° ut j educamy to substyles dicy
dicy formy substyles qd susceptiuj magis et minus, posito ig q esse finiti ejus
dem by ejt dicit diuersa absolute gradu, ut patet j exemplo de calore, nec
q finiti q exigimy, q° q esse finiti q extensiny absolute dicy in gradu st
augeret q° by q ductu esse. Sed forma equi in q ductu absolute forma
quy non q j chationy ee existeret j mna st adequate tota forma ductu

de potestate subiecti

Secundatur quia Secundus q dicit sic[a] excitare ymaginem q videbatur q forma aduenit ex aliquo dicto gentilis q postea aduenit Solennitas q chatrons ad essentiam pertinens exercitat ymaginem sui ad exercitandum aliquam partem sui si hoc ds dicatur, igitur ubi debet precedere q chatrio forme, sic aliquid alterius partis Gallie, et de altera parte possumus ita ymaginare precedere q finitas, si dicatur q sic sentit illud Solemnitas creatis quibus nichil illud precedat ymaginem possumus nos etiam dicere forma absolutionis exercitii quibus nichil illud precedat ymaginem q precedit ymaginem exercitii contra eduxit

Ad hoc quod illud textus exaltigus sui et Sequitur in exercitii dicit q aduenit Attribuit Ordinis ymaginem et ystorie forma Simul cum q chatrone esse essentie atque adeo q chatrio dicitur aliquid Solemnitatis. Dicit ergo propter eadem ratione potest etiam dici forma integritatis in exercitii sicut precedat q chatrio illius, q simul cum ymaginem esse essentie Attribuit ymaginem essentie et entitatis, cuius q chatrio potest dici ymaginem et Solemnitas forma, et Sequitur forma igitur ex hac suppositione non sit absolute exercitium ad exaltigus gramos sui.

Ad formam Substantiales dicit proprietates graduales sic uelitur q dicitur quales q qualitatem et gradus ymaginem quo ad gradum intentionis et remissionis et gillam non sit quo ad gradum actualitatis et q potentiales, sicque etiam dicit Philosophus negatum sit signum cuiusdam distinctionis

Ad q formam quia non ymaginem quo ad essentiam et nisi quo ad exercitium etiam si actui illa q potentia etiam. Ad dicit q actu quicquid forme ymaginem sic dicit q ens et quia actu essentiae finitas dependentiae ad ens et actum ymaginem ad absolute ex ymaginem debet edici

Ad obiecta dicit mag Ricardus gliberto q q art Substantia forma materia differunt distinguuntur ymaginem ut accidentia forme abilia sibi inuicem Sic etiam mag Gaufridus Substantiam ponit quod ita quidem forme essent create ad creationem materie et eadem ratione sibi forme non creari et non creari dicit diuersam finitatem ut dicat finitam ymaginem gratie Creationes obiectiue; ita q creationem cum dicitur illud ens ita esse quia non edici non potest

Quare Sequitur quod ipse Thomistae explicandi ea actionem ens hoc q forma dicuntur finitatem extrinsecam dicit ita quod finitatem ymaginem et fieri et Seruari dependeat ymaginem ita ut forma materia aliter quam creatione fieri nec seruari possit absque materia ymaginem actu debet reduci practice ita mutatione

Pater Bargilez qui sequitur Magister Serra dicit forma dici debere q actione diuisa ab ea aqua materia creata sit deinde ipse

a dilla

Sed ut certa abanat ordo 1° ex 6ª Thema 6ª q. 4ª q. art. 4 p. corpore actoy
q deductiy terminari q̃ ad totq̃ q deductoy seu q accidit q̃ esset ad partq illiq terminum,
Notte 2° duplicem cē trāsmutatoy q̃ ordo ponendo ter requirit ad eductiones Physicas
vnq metaph 3 alterq 4° supponit q aliquo priori q̃ seu tempore Mag
ly privatiue forme 2ª vē illy priori aquo supponit mat ly tale privatione jq ty
S. gillo priori j telligitur ornata rō j talecta forma ad quā nō mo j tellig rō ē
Mar ordinata. quē Ordinem abomb. scr. Thomistq debet admitti, nq
q̃ sabdy Thomq a Philosopho 3 physicoy tractā rō illy Regul. Mat
Successiuy qui q̃ priori q̃ aquo selignit subiecty ly privatione forme 5ª cty j tly
tanq qui solly q aliquo priori aquo seunaq j telligit ly privatione forme,
Seu rō j talecta forma q° subiecto sua eductione ut sic debet Physicere me
lagh q̃ trāsmutatoy nq hec q̃ prie participat rationē eductionis ly sit
q̃ deductiy forme ex subiecto q̃ priori subiq naq q̃ sequito.

Negatiue declaratoy secundum q̃
Cōis trāsmutatio ex suo proprio recepto dicit tanty dēr ē ad ei id ē de privatione
ad formq 5ª trāsmutatio metaph 6ª seq ei q̃ oriri habet forma j subiecto
q̃ nō quo ē subiecty ly privatione forme Vbi q̃ 7ª priacco forme et forma
Nō q̃ esset j eody subiecto q̃ eody j stanti Statim ut q̃ manet dicty

Rō dicty 8ª ma
coy dicit tq̃ ty Physicy 9ª, metaph 10ª q̃ Oct ma Physicy taty nego ma
et dicty q̃ omnis trāsmutatio metaph 12ª supponit forma j subiecto q̃ priori
jquo 13ª mi q̃ priori aquo nego mi et dty q 14ª ratione stat q̃ forma sit
sit relative j subiecto et q̃ subiecty q̃ priori q̃ causa realis j talecta
Nō j talecta forma Vnde subiectū q̃ hoc priori aquo q, subhac privatione j talecty
subsistit sua sy dampetum, ut j telligatur ly privatione forme, et tuo ē ly privatio
Ouchil aliud ē quecunq forme j subiecto apto 15ª subiecty q̃ priori causa realis
j telligitur nō j talecta forma q° potest j telligi ly sybongito sine ly privatione vnde
nq aliud ē q̃ j telligatur ly privatione forme et aliud q sit ly privatione ly ē
dicty et sufficiens ad trāsmutatoy metaph q̃ ly falsy et sibyreganty
ad trāsmutatione Physicq

Vnde una eductionis essentia sortit j hoc q̃ forma stat
q̃ trāsmutatoy Physicq q mutaph 16 dependentia armaq generi causq realis
ly recipiendo et sustentando vndy quoad unionē secundy q̃ stetq quoad ē ut
q̃ deducty, sequo ad actu ly ut stat sub existentia, nq ad secundy eductionis rō subsistere
q̃ forma dependeat a subiecto tq̃ aq hoc sequitur unionis sui formantis, a tiss cuj aa
realis, quē dependet armaq quoad unionē et j formarij est tamen educta, quod ē
falsy litdicty questione sequitur j 17ª ultra hoc requirit q̃ forma dependeat a subiecto
tq̃ q̃ aliqua realia sua q̃ ductionis, vbi ut tertia forma dependeat armaq
tq̃ q̃ aliqua realia quoad ē fieri et seruari, id ē q̃ ē formē rō j stat ut dixi

Secunda D.C. §4

D.Tho

Qefert ytry maa degua eductr ipa forma prig fuit subalta Vlr Ily ultimo
gradut ffter subiecty actu existens cuius maz ffuit forma elongly suc n: scut
Graa Cele. Dyguy ffuit subalta forma et dico alterno Conty locali refpicient
cig ic Pride Cefy n e genity S. ejplem Vmanary tgly ad eg gcem ades:
Mouy igit locali accidgter tgly se habet ad eductory forma dfgstra maz j Vly
S. aiendi maz ffuit o subalta forma g quy habat subiecty actu existys g post
fuit Corrupi o accidng qualitatiy alterquy, ad hoent alia forma gnecessi scil
Cayg j gductione forme dfgstra maz Q accidit gp formoty locale Cy Corpy Celeste
Consecuty se p eductory sue forme dfgstra maz sue potie mullo modo locale, j
alterame Qefert: Vultus D Pho

Ex qua authoritate j pgnata manet Omis Doctrina
Thomistarum, affertig requiri ad eductory forme expfstra maz g maa sit prior
tpore gducta g dcstly accidng ad eg g quy gducit forma et Cesequyter g mbra fuerit
subalta forma, et g postea transmutet desci ibi ad ec maz forma gducta.
j pgnata j quy manet penpcue his verbis Quicquid ubiq maa degua eductr forma
prig fuerit subalta, et ibi, motus igit localis accidgter tgly se habet ad educ
tory forme ex pstra maz.

Si Pedro quid possit ubique dey gradere ratio ad g Doctor Thomus
Respondet Negato opusculy de D Thom.. bona solutio! Meror equidy
Vereq Doctissimus tam futili vta solutione. pene Thomus pedy dargere
Vereatur quy huic opusculo Doctrina multis ffgr et meo opusculy si de
D Thome Debeb sparg ad to Thoma j hoc aq j Vly ad Eductory. Stabez
forma Tollerig solutio et alios. Sicut D Thom si de Suffuit verbis ad
authentatem Angelici Doctoris respondere et nos Sibi ramebo futuro Nisy p a
forme quy sfecit
Dyguy ytry maa si Nly tgly quy accipyte Sterily quy adsubstyte si educte ad quic ois forme
ignales seu Celestes, sine Sublunares poterunt j 2a very g ductione Deppdere maa
hoc mo ex subiecty actu existens hoc mo Deppdere maa Vtra bene, fatis, ng debet ordinaria
j plicat Dey j poterit Causa totaly causa et necessi et effecty j p pria genere Darpter
et Nly Vultis causare Vtrq q Quid D Purgatorio ait Vbi n. 6. quy genus Cap
j 1a institutione maz si quy ens moraliy S quid maa very habeat maior
ex nota talibq Stat Minor si p hoc forme maales j 2a very g ductione sumpt
j maa Ipse vely tgly quy accipiente Si tbiq tgly adsubstyte sive si non Nly
tgly quy j tuo, seu causa maali sue unionis, et formatis, Si tbiq tgly quy adsub
stito seu causa maali sui ei, et aliis mad e prioritate naz forma prior.
ex forme maales j 2a very g ductione potuerit Deppdere maa et sic
quy ter a beq pstra educi

Breef 1o j 2a very g ductione si fuit duplex actio ad
eductionem necesso requisita, 1so p dispositiuis Dei adiony sine body Cauty, et certes
Sancte ex gillo Statuto si dicti eductionis beq — Pr. dicty 3a maiory

q̃ sect dr̃ sp̃ex actiu scr̃ter d̃ma equi cr̃ alter nego ma et dr̃ g̃ju
minor, actiu Dei c̃ j duersis scr̃ter d̃ minor, Ait bis alter nego
minor, et ytg Ng actiu Dei ut grauet p se d̃ mag̃ c̃ creatio, et deny ut nō pcut ytg
p se d̃ forma diuin educio Sicut nō plicat exp̃ tiō g̃ tuty sit relatiō
g̃ iustitia exma creata et forma adueta si nō j plicat actiuy Pricē ut traha
tur subsista exactiue creatiua et educiua, et q̃ eady caritas j ordiny
ad dr̃ j ad equales et subordinatos diuersos sortiat de nouo nameq̃ ytat
j sanctitate mag̃ q̃ j ordine ad forma appellat recipio, et j ordine ad ytg
Stabilis, scr̃ter j Ppti

Decq̃ d̃ ut aliquid ex ma educat debet ma a tag mutari s̃ j p̃ creay g̃ eductiōe d̃ potuit tag mutari ytg g̃ tag mu
tio ducis requisit pruama forma q̃ s̃ p̃ creay g̃ eductiōe nō sit j ma
ex j my de p̃ma edis forma ma alis d̃ fuit educta = sed arg ytg
g̃ e Aliquid y forma tuay hydraty Manet Silety ex ma stabilis, etc
ysay Joānis B̃ Petrus y bedita quare j forma dr̃ sp̃ex ma debet
ma a tag mutari tag mutatiōe Phrisck nego ma, metaph ca d̃ ma eadē
mco dr̃ sp̃ex mi, nego q̃ ytg g̃ Solatig mectio metaph ca p se e Sufficiens
ad eductiōy

Et q̃ metaph ca mutio Sufficiat ad eductiōy Stat ex Joctrina
Aphronithis d̃ q̃ gg da, q̃ simulexit nāq̃ d̃ ens formaty, my j opinione
D Thome L̃ p q 62 ar 3 q̃ gratia habitualis q̃ fuit Angelis collata
j p̃ ipsis tagit sue creationis d̃ fuit ly essētia Angeli collata sd educta et tm
p cōpositiōe erg ly Angelus Doctoris fuit j eadē ipsis tagit ly essētia Angeli educta
Ex ista aliud Augustinus erat Deg illis Ideas mg et lucentes gregij. g̃
ad requisig forme eductiōy n̄ a nece a requisita et Phisica tam mutatis hoīs
g̃ Sigmati Sabrecty p̃ueni j quo ly p̃ruame forma sd ytg metaph ca
j tanis mutata, hoc e g̃ Sigmatis Sabrecty p̃ueni aqua ly carytia metaph ca
forma

Ipsi mat̃ requisito q̃ ex ly specie Sacramēti generāt Deus Corp ma
creata (Supposito ly the misteriō Deus creare) nō Sigmatis p̃ueni j quo ly
Caritas seu p̃ruame forma nō Vellis duere mag̃ ce j creay ma g̃ aliqua
substantiali absque aliqua forma subsigti, et tm forme g̃ eductio e eductio
ex ad requisig forme subsigtis eductiōy nō e nece Phisica et Aliquis
tag mutatio

Ad p̃ncipale ad hoc Ipsorum q̃ sufficit p se requisit ad eductiōy
Precedentia Temporalis mag̃ ad forma educendy et Respective mag̃ tag mutatio;
q̃ aūbus tm oppositis ytg pot esse et sic hoc casu p̃ acidys e eductiua
sicut nō ydeat tanē mutatio Aliquis = Sd dā mg, q̃ Precedētia essentiae
quātē esset aliter q̃ p̃ctg Cmaliter, si tēs q̃ my neg potest dari
eductio

Quę ꝙ cardis absq; illa Creatura ꝙ machiñ posset dari absq; eo ꝙ ē essꝫ creatura
requisita ut ē euidꝫ, ñ obꝫ ꝙ ꝰ debuit eductionis essꝫ ha ꝙ hoc ꝰ forma
obtꝫ deat aiam ut a causa aiaꝝ inst tgte ꝙ ꝰ hoc ꝰ puerit forme a
aiaꝝ dependentes ꝙ myde primordijs fuerit defacto eductꝫ ex potꝫa mat.
Exque ꝑterig seqlit ꝙ necesse Conalibꝰ exijtit ad eductionꝫ precedta
Exoratis aiaꝝ eloꝫ ꝙ tam mutuo ñg ꝙ Verey ꝙ eductione formę inaless
ꝑ eductꝫ a Deo mdo Conalis ut uidimꝰ ex Augustino et ex D. Thoma
sup 2 Sent. Stat

2 Obꝫ Dil ꝰ ut debꝫ Creatio quę ē eductio entis ex nichilo ꝑ
ē necesse ꝙ nichil precedat priorit tporis ꝰ ad suum requisitꝫ ꝙ ali
quo prioritate, ꝙ ppria et metaphorica precedat ꝙ ꝓ melioꝝ opinione potuerit
Deꝰ fmanere ꝰ Creari ab eterno absq; eo ꝙ nichil ꝙ ista relatiua illud precesserit
ꝙ ꝰ Saltem eductio ꝙ hoc ꝙ subiectꝫ ꝙ prioritate, ꝙ ut forma prior, ans eterꝫ
tha ꝙ hoc ñg ꝙ ꝓ prioritate quasi nat, ꝙ quo ē nichil ad creationē ꝙ sereceret
ꝙ antes absq; subiectꝫ absq; eductio subiecti ñ esset creatio, ꝙ ñ esset
eductio entis ex nullo ꝙ supposito subiecto ꝙ esset eductio ꝙ subiectꝫ ꝙ
prioritate ꝙ suppositꝫ ñ fuerit ad eductionē ipse essꝫ tg creationis destruat.

Confirmat

subiectꝫ ñ ꝙ supꝫ ꝙ aliquo prioritate ꝙ suffert ad creationē ut stat ꝙ causa tuꝫ
raonis ē subiectꝫ ꝙ aliquo prioritate ꝙ supꝫ destruit raonē creationis et subtuit
raonē eductionis ubi ꝙ ꝰ habet medium ꝙ creatorꝫ et eductorꝫ sicut nec ꝙ terꝰ
ex nichilo et ex aliquo

Ultimo ꝙ ad Gabrielis ꝰ forma maalis deget aiaꝝ ꝙ ēe
ferꝫ et seruarꝫ ꝙ ꝰ ois forma maalis eductꝫ de potꝫa maꝝ obtꝫ patꝫ ꝙ ꝰ deo
ad ratiꝰ cuꝫ ta ois Philosophorꝫ ꝙ ꝙ reducitꝫ de potꝫa maꝝ ꝙ ē ab illa
ideꝫdꝫ ꝙ ēe ferꝫ et seruarꝫ ans ꝰ ꝙ ꝰ ꝙ aliqua forma maalis esset
ꝙ dependens aiaꝝ esset quidꝫ mortalis sicut et ipsa ad ꝰ esset spiritualis
ꝙ potꝫ repugnat ꝙ ꝰ ad ratiꝰ ea ꝙ monstrat ꝰ esse spiritualis ꝙ ē deget
ipsa aiaꝝ ꝙ ꝰ ꝙ aliqua forma esset ideꝫdens aiaꝝ habens ens
aliqm operandꝫ ꝙ dependens ab illa sicut ꝙ habet ad ratiꝰ ꝙ una ꝙ
ꝙ ꝙ ñ potꝫ operari ꝙ mo ꝙ ipsa ꝰ dicꝫ ꝙ ꝙ ꝙ habet spiri
tualitas ad ratiꝰ ꝙ ꝰ et requisitꝫ forma ꝙ ꝙ ꝰ ois forma
maalis deget aiaꝝ ꝙ ēe ferꝫ et seruarꝫ Satisfit Gabrielis §

Satisfit contrarijs §

ꝙ arg tꝫ
ꝙ ꝰ est ꝰ dicꝫ ex sacra pagina tenemur ꝙ ꝰ dicitꝫ Inspice
Creauit Deus celꝫ et terꝫ. a quo ꝙ dicta uerba ꝙ tellꝫ ꝰ dicꝫ est de creatione
ꝙ pria et requisita Quę cꝫ D. Augustino ꝙ ꝰ de Genesi ad Litteram dicat. Verba
Scripturę ꝙ tellꝫ ꝙ ꝰ ē ut sensꝫ ꝙ ꝰ exillis multꝫ sequit ꝙ ꝰ tenuerit ꝙ ꝙ ꝰ
ꝰ dat ꝙ ꝰ ꝙ ꝙ ꝙ

Rr Celydrei creaty dr g.a, vigore metaph.o fit
creatu S.a utq; magna fuit g deuctu a toto Mortis Caesary. Dry qui
studio e D. Scotensis qui ; exponendis Sacris Scripturis ab Ecclesia
Doctor Magnus appellat. audiebat illu Dr et A. ad Ateberf g.a rel.
magnq; consensu Caesar Dicyt ut Stat Ex. Generis S.o Creauit Deu
tra
Et g solutionis ; sed ligetia adeuntis g caesari simpliciter accipit ; sacra Scrip
tura S.o latissime ; qualibet g deductio, seu hoc unu ille modo g deuctu
ipso seu debet aliqs alijs Exclusa tr.o Unus e altissimis Creatoribus
dry. Q.o Stante g re ex methesi facta ita ut nigru possibile dicamus
dry. Q.o Stante g re ex methesi facta ita ut nigru possibile dicamus
Nec quae a hig Scripturas subiecty ; qua acceptione Alt Ignatius Angelici, et
ad rales alcyti creari. 3.o Magis hab. g generame miraculosa vay Corpora
lity ; qua nulli subiecty g supponit principiata Agentis. Seu si possibile esset
Et liceat tales g deductio tuerent genitaq; Dm Spiritus assimilatq; quq habet ly ex
actione Alt appellari Creatis, Dr fuit appellata absq; scriptura ut Capite
S.o et aliis ; quibus loquitur hg deductione Dry corporalitq; ostendq; lib. 1 ap
pellat a Genesis Genesis et a Latinis Liber Generationis, Vt ; Intelligas
Nec Corpora Nec Secula ; primordijs mundi genitas
Dy Arg.to sumit ex Authori
tatibz D. Thomq. 1.a Authoritas e Cy tr.o q. 65 art 4. Dr si vi art
; 2.a Corporalis Creaturq g deuctione Dr si desinat aliqua Exs mutari Ly obj
fra ; actu et ideo formq Corporalis Si immediate a Deo, g.o tuxta mtm D. Tho
g.a rerum g deuctione Dr fuit Exs mutatu q.o nec deuctio, g.o Contio = Dr
D. Thomq ; hinc Verbis Alty affirmari g deuctionq hg ee ; immediate a Deo, et
Dr ab aliqua Creatura, ty a Dr. fuit talis Creatura ambo ad hg Creaturam
hg g.o refert dari ; g.o Corporalis Creaturq creatione, Exs mutatu Phisici et vi
gorosa vi naturaliter ab aggte naeli requisita ut modo naali disponat
subiecty ad deuctionq formq
Dr authoritas Sumitur ex cady tr.o q. 45 art 6.
Ubi Sic fatur Causae e g.o desinere, q terminari ad ee rei, illi aut Sunt
Causq, qa Quorit ee, siue Syr. subsistentiae Exs separatae Siue Substatiae materiales, q
a tro creatura Exemplr D. Thomq Dr Alty g deuctionq mag S.o etq formq et hg substy
q posse e Subsistens, et cui Quorit ee seu existere g.o ; g.a rerum g deuctione
Subsistens creatura mag Dr fuit ad mag hgty terminata S.o simul ad formq et hg substy =
Vr g ex tribus
D. Thomas exposte Deum actionq creatiq terminari posse ad Substantias materiales
et Dr ad Substantias immateriales, S.o ; 2.a rerum g deuctione ad tra
mag fuit Creatio g.o hg Dr fuit ad mag posse S.o terminata. S.o ad tra mag materiales
q posse e Substantias.
Respondet D. Bargues D. Thomq ; posse creationq terminari ad

subsistentis mutabile q̃ p̃ creationẽ ē mutabile q̃ducta quare iuxta huius Doctoris sẽtiã totũ
duratiõis creatũ p̃ q̃ vigore motus ph̃i creatũ sit, sẽtia q̃ partis terminatae ad datã acceptionẽ
p̃babit Possito numero; ibi non sequit explicit authoritatẽ Philosophi q̃ de tempore dicebat Philosophus
tẽpus ẽ ĩgenerabile: = Ad 2ã ē q̃ iuxta hãc solutionẽ ẽt q̃dicit creatũ
q̃ aliqua ĩ parte sui mutabile sit creatũ p̃ se facto hoc pertinet ad tertiũ
huius a Deo creari ẽt ĩ nihilo ẽt ĩ partes sẽtiatas.

Quare huiusmodi dicta solutione ẽt respondeo, nõ p̃ actionẽ Dei ẽ virtualiter multiplicẽ ita ut ex tali mõo
Dei p̃cipiãli accipiãtur ĩ effectu et ĩ operãe: dicitur enim ĩ effectu q̃ tẽpus ẽ ĩ effectu
ẽt Possita q̃ tẽpus ẽ possitum, tertio 2o ĩ Deo creationẽ nõ ẽ actionẽ velut
ad eductionẽ dicitur. Vnde cum ĩ eductionibus actio pendat ad diuersos tẽpores diuersa
sũt creationi et eductionẽ accipit denominationẽ. Quarto 3o actionẽ Dei ĩ
veram q̃ductionẽ p̃cedere eductionẽ totius mutabilis et p̃se 2o partis totius
mutabilis, Vnde hęc actio quę adęquate etiam ẽt respectu subiectũ mutabilis
appellatã eductio ẽt ĩadęquate et Diuario respicit mũdũ dicitur creatio q̃
respectu eius ẽ q̃ductio entis ex nihilo ẽt ut Diuario respicit formã dicitur
eductio, q̃ respectu eius ẽ q̃ductio entis ex subiecto subiecto; sic q̃ sub
subiecto mutabile q̃ fuit ẽ eductũ potest dici ẽtiam exp̃ creatũ et exp̃ eductũ, quare
eductio adęquate ex mõo ĩtelligendi nõ potest dici ẽtiam actionẽ ĩadęquate
creatiua et exactionẽ ĩadęquate eductiua?

q̃ positis dico Doctoris Angelici nõ asserere
actionẽ Dei ĩ 1ã veram q̃ductionẽ ẽ creationẽ, nã creationẽ q̃ ẽt respicere totũ sub
iectũ, ẽt nõ partẽ totius ĩ ordine ad fieri q̃ potest ex eo q̃ creari ẽ q̃dã fieri. Vnde
nõ authoritas Dicit actionẽ ĩmediatis mutabilis q̃ductiua ĩ veram q̃ductionẽ
ẽ eductionẽ p̃cedere ẽt p̃se 2o Valeat appellari creatio quatenus q̃ducit mutũ
ex nihilo, nõ q̃ ẽt p̃se totũ respicit totũ mutabile, q̃ ex se ẽt nomine suo ĩ fectionis
nõ Valet terminare creationẽ = Ad 3tiam ex dicta, q̃ cogitur
Angelicus nõ asserere creationẽ q̃ ẽ terminari ad subiectũ mutabile q̃atenus
formãliter ẽ creatio ad quatenus q̃ductio seu fieri q̃dã; ĩ quo sensu subiectum
admittit actionẽ Dei ex ppria virtute creatiua respicere subiectũ ẽ educ
tionis totũ mutabile,

3a authoritas sumitur ex eo q̃ ĩ art ad 3m ubi sic dicit ad 3m ĩ
quod q̃ tẽpus nõ q̃bat q̃ mutabilia creata sũt q̃ mutationẽ sit vnius q̃ creationẽ, nõ
creatio ẽ q̃ductio totius ẽ ẽt p̃se totius mutabilis, 2o ex mente Sti Thomę nõ sequitur
sit totũ mutabile ẽ q̃ creatum facta = Ad 4am adhuc authoritas, sicut ad 2ã dicebat
quod ĩ illa nõ dicit Dominus Creationẽ ut talis terminari ad totũ mutabile, sed ac
tionẽ ut q̃ductionẽ ad illud terminari, ut patet ex ipsis verbis quę Diuario
ẽ q̃ductio totius ẽ.

Procedo 2o ĩ veram q̃ductionẽ creatis mutabilibus ut subiecta a q̃ductionẽ
formę ẽ esse q̃ductio totius mutabilis q̃ habilis desinit esse subiectum mutabile = Quibus om.

Creatio mag ẽ ẏ ductio vbẏ magis ut exeret mung eductionis Dicẽdo am
ut exeret mung creationis negatiuũ et vtẏ vg sunt nõ ductæ ẏ succrein
ẏ hoc ẏ vbẏ vbẏ magis sit Scripty expõ Creata et ducta, sci nõ data ẏ hoc ẏ cadẽ
actiõ ẏ Scripturæ et subtata vbẏ Creationi et eductionis =

Prueſ 2º Vbly esse ẽ ẏ ao
Corruptibile by rone mag qua rone forme ẽ ẏ ẽ ẏ generabile by rone mag
qua rone forme = Dr enis et negõ vtẏ q Vbly nõ ẽ ẏ Corruptibile q ratio
forme nõ sit genita ẏ q nõ degradeat anima ẏ cu Rexi et Pereant q vbẏ ẽ
Sõ q volubiliter cum ẏstitutibus ẏ cum ẏ subtata forme

Replicabi Dr Philosophy
2º de Glo Vbly ẽ ẏ generabile q Vbly nõ Vbly Deuit ẏ Corruptibilitas nõ
Vbẏ ẏ generabilitas Sõ ẽ q p generatiõ nõ ẽ subtã ẏtẽ creatiõ q Vbly ẽ
ẏ creatibile = Dr Vbly vocari a Philosopho ẏ generabile q Fuit ex ao
absq Creatura ex nõ ẽ q ẏ rigore metaph nõ sit edu
bly et genitiue a fisico ẏ mydi exordio ; Vnde vocatr a Philosopho ẏ ge
nerabile ẏ ordine ad alterũ causę

ẏ quæres q Solempto questiõi an forma
mortalis subsistẽs possit diuinitus creari. affirmatiue Dr 1º q
potest forma explta mag ab deo produci. 2º q Deus ẏ mag ẽ facilẽ
potest a Deo suspendi Deus ẏ mortalit mũ, et hyc de hac q. Quæ
hyeunde a Pendix vbẏ ad valis educatr de potẽtia mag

QVÆSTIVNCVLA
APENDIX VTRum.
Anima rationalis
EDVCATVR
Potentia Materiæ

by Vbly ẽ ad
Vbly nõ educi ex potẽtia mag quę ee ẏ mortalis ẏ generabilis et ẏ corrupti
bilis et ẏ se subsistẽtis, et ẏ suũ ee et operari ẏdepẽdẽtis a mã Sci ẏ com
oes Catholici Vbly ẽ Dr 1º manifeste rone gen ẽlla Vbly forma ẽ edu
cibilis ex potẽtia mag quę ẏ ens potẽtiã Dr ad valis nõ Dr ẏ ao
stra mag ẽ ẏ nõ educibile ex illa gen mung, ad vales ẏ ens et ẏens
nõ dep ẏ dẽt a mã ẽ ẏ nõ Dr ẏ potẽtia vbẏ ybo ans by ẏ ad vales
vbẏ habet operari ẏ dep ẏ dẽt a mã by ẏ elligere ẽ ẏ ipsa ad ẏdep
dẽt ẏ suũ ee a mã, by vtẏ q Dr fide et vbly ẽ ng vales Separatis a mã reliter

primarie et essenciare p̄ ꝑ jnō cē nō dependet aīaa, alias stāt ac sepa
rata a bulla discenderet cē

2ō p̄ hyp̄ aīaq; obstet 1o aā vitali, operacnēq; ꝑ
tali. et sic q̄ nō dependet aīaa p̄ jnō cē dependet aīaa. Nō mat. adhuc
ꝑ ipse intelligere dependet aīaa p̄ Quit tra 2m. nec ꝑ, aā vitali
nō ꝑficit nisi p̄ discursum ad fantasmata ergo ꝑficere dependet aīaa

P̄ 2do arg.

Negat. Stq; tq̄ 1a cq; aā vitali nō sit adequata principio vitali et spāli
sibi 2o stq; intelligēdi; si ꝑ jnō cē dependeret aīaa; quoad op̄ sing operatōnq;
dependeret a bulla; et ita sufficit q̄ aā vitali quoad aliquas operatōnq; aīaa
nō dependat vt creata aīaa discedere; tq; etiq; q̄ intelligere sit operatio
spīalis aē vitalis. Vl aliter formis subsistēs vq; distincte ex ꝑfectione vitali
operationis aīaa perficit eiq; ꝑficitur aīaa. Colligitur = ad p̄mam
p̄ q̄ p̄cipuq; aā vitali separata a corpore elicit operatōnq; om
nino ꝑfectibiles aīaa q̄ sufficit ut deducatur ipsq; jnō cē nō dependere aīaa
etiā dū a corpore licet; accidit dicto spāli dependeat a fantasmatibus, ꝑ ipso
nō intelligere fortiter, aīaa tq; a corpore corpore nō dependet q̄ intellectus
est a calido puro spirituali et aīaa ꝑficitur.

3ō ſ. aā vitali nō subsistit
vt q̄ 1o ut quo et p̄maa ꝑducitur q̄ educta et nō creata. Ita ꝑbr exem
forma mat̄lis educta q̄ ꝑducit p̄maa, et ꝑ illa sic subsistit ut quo 1o
nō modo sortabet aā vitali q̄ educta et nō creata = Nō distinguo ad
quo ad 1am p̄tem aā vitali subsistit ut quo respectu actuum generationis dicto aīaa
brutorum creatiq; nego ans 1, alio modo subsistit ut quo ita ut possit subsis
tere ut q̄ dicto aīa, ita ut nō possit manifestari nego ans et distinguo etiq; illud
quo ad 2dam p̄tem ꝑducitur p̄maa, et ex forma nego ans, p̄maa taliq; dicto aīaa et nego
ſtiq; ita alīq; quare forma mat̄lis educta de potestate mat̄q; nō ex q̄
p̄maa nec q̄ ꝑficit subsistens ut quo, 1o q̄ educta, et q̄ nō subsistit
vt quo ꝑficit, q̄ manifestari absq; illo nequeat existere nec subsistere.

3ō Stq; aliquid
obstaret ad hoc ut aā vitali educeretur ex potestate matq; esset ergo spiritualitas,
hoc nō obstat 1o educitur de potestate matq; 2do manet, ꝑ opinionem tho
mistarum species fantasticq; 3s mat̄les, et bnē ut subordinatq; ita ꝑducunt
de facto species intelligibiles spirituales 4o etiq; instrumenta et organa mat̄lia
subordinata aq; vitali spirituali possent aā vitali ꝑducere = Nō distinguo
ma 1o aliquid obstaret eductioni de vitalis esset ergo spiritualitas subtq; nego
ma, ergo spiritualitas et ꝑficitur 2da ma, et nego mi. ad 3am dicō
ans, et nego suppositum 3 seqlis. nō accidit aā mat̄lia nō subordinatq;
aē vitali vt creati, nō ad summum ut spiritus seu vegetativa, at nō species
fantasticq; subordinatq; vitali spirituali vt possit ꝑficere species intelli
gibiles

ducere ꝺ℈ ꝺ℈ ꝺ℈ ſubiecti: et ad mouere q̃ accidẽtalẽ maalia ſubordi
ꝺ℈ ad q̃ ꝺ℈rali ad hũc n̄ poſſet illq̃ res ſ̃ tuorũ ſimiliter ꝑducere et mo
ẽ ꝺ℈ ng. ſpeciẽ ſ̃ tel̃ ſ̃ ꝺ℈ ſubiecta aliq̃ ut enim entia poſſ̃t
ꝺ℈ ꝺ℈ ꝺ℈ ſ̃ ꝺ℈ ꝺ℈ ꝺ℈

q Deus ñ poduct ag tally separaty amaa nec ja aliqua jstgti suppmit
aa a Deo poducta, et postea mag unitur p se a Deo poducta, poducte
jmaa, ag ejde pgdz achiny, qua a Deo poducta ejs mag auctr.

Nr hoc ejde
vere dispoes ut aa sit jmaa ñ tm illaq causat. Vl aa a Deo poducta sit
cuit fiat q authoritate illaq requirit aa dispoat, et sic arguty pbat q secdm
hoc sicut dispoes requisitas citra sit jmaa sta chy e causa pximans
ag q maa ñ tm e causa ejus fieri ag valis. — Ad 3m maans dicit q
quidam Deus de facto ñ esset ag separaty a mea esset tamen illy possibl
sic esse. Nec ja aliqua jstgia reli sit aa a Deo poducta, et mag ñ unita
ñ tm pgdz achiny, qua aa valis a Deo poducta unitis mag sc unitis
pactions primarijs hoiz ecdz jstgie q Deus licet possint mag adachiny
Deo jmediate succedat, et actiony Creatis Dei Salty, qualeny q Genua
ejs sit Sposity, et jmediate illi, mediate autem mag et ag valis jmu
nicanti existtia et Subsistia et hec de hac q. et dis patrone.
Disputata 4 de pximo —

DISPVTATIO DE PRIMA

Disputanti firmi fovea
Vt id q Deus exaug Cgnitiy, scripturiy, contionalis, altius assecuturus, Oratione
exire de primo, expia ejus mentis typum, ejusmodi aqua jugit gerere. Vt
ei Vmbra Obiy, Oratiq; ordy formam, mea Musa habeat primarij, l. plures.

QVÆSTIONES DE OMNIPOTENTIA ARIANORVM

Deus potest facere primam personam
plures

tot ss jmaa priuamꝫ quot ss formꝫ qq carez gñr q priuao ꝫ hgierarq multiplicatr eiꝰ numeꝝ formarꝝ, qꝫ jmaa possꝫ reapi ss maa actꝰ caret qp brmis quos capax é recipere ꝫ multiplicatr jmaa priuamꝫ ad multiplicandꝫ formarꝝ, quꝫ jpsa possꝫ recipi; Primus absptꝰ rei michil aliud é quꝫ carpia ẽssiꝫ q̃ quot sunt absptꝫ formarꝝ tot ent carpꝫ ẽssiarꝝ jlla, at actꝰ absptꝰ amaa plurimꝫ q̃ jmaa dicit actꝰ plures carpꝫ ẽssiarꝝ formarꝝ; q̃ ẽgtr actꝰ jlla plures priuamꝫ, patet huc sensꝰ q priuao é carpia ẽssiꝫ formꝫ.

Necessitatur dicere cꝫ ẽgtr jmaa Vnigꝫ priuamꝫ totalꝫ ẽt adequatꝰ quꝫ quasi adequate et partialiter totꝫ q̃ditꝫ formꝫ = Vnde sequitur q̃ totꝫ reqrit Vnigꝫ priuamꝫ ad ẽgtr̃ ex carpꝫ plurꝫ formarꝝ q̃ plures sunt formꝫ rñ ad ẽgtr Vnigꝫ formꝫ q̃ impossibile é priuatiꝫ omniꝫ formarꝝ ẽe q̃ncꝫ jcidꝫ subiecto

S Dicꝫ priuatio ẽ operatiue S Thomꝫ Regit ratiꝫ accidtis S Duo accidtia sic numero dicta ẽ operatiue S Thomꝫ, Dicunt ẽ jcidꝫ subiecto recipi q̃ nec duplex priuatio sic numero dicta q̃ jmaa rñ multiplicatr priuamꝫ eiꝰdem numeri formarꝝ quꝫ ss cujꝰ ẽ speciei

Ad Rationes ostꝫ priuatiꝫ admittꝫ actꝰ ẽssiꝫ relatiui sumpti ẽ mao modꝫ intelligendi duplicis ẽ ducere respectꝰ Vnꝰ ẽ ordinis ad subiectꝫ ẽ quod et alius ẽ ordinis ad formꝫ quꝫ caret, Vtꝫ ẽ illi quasi acciditur et ẽ obligꝫ, Vtꝫ ẽ ill ẽssitatiue et ẽ recto Vt Istud ex S Thoꝫ 1ª 2æ q 8 ẽ art 1 ad 33. Ex quo colligꝫ ly Esse ad Thomꝫ priuatiꝫ rñ accipere unitatꝫ rei specifice nec numerice a subiecto ẽ informꝫ et nec ẽ Vnꝫ subiectꝫ rñ ẽ essentialiter et ẽ recto ẽ quꝫ sicut forma q̃ absta et rñ abello ẽ bet priuatio accipere unitatꝫ Vnꝰ multiplicatꝫ = quo posito Vt Dicebꝫ Ma et mi et neg. totꝫ q̃ ẽ Vnꝫ ẽ actꝰ numeꝝ absptꝰ Dicꝫ ut re pugnat ẽ subiecto q̃ abello ẽ dicidꝫ, at priuatio rñ abello ẽ informꝫ ẽ dicidꝫ, et ideo possꝫ ẽ unꝰ eidꝫ subiecto reperiri

2ª pars negꝫ ẽ Cassa Sumatꝰ ẽ carpia formꝫ ẽ subiecto capax ẽ formꝫ Vnꝫ iure et debito Consolidatꝰ ad illꝫ adueꝰ Vtꝫ habeat priuatio illiꝫ pro q̃ mao ẽ dispositꝫ formꝫ ẽ terminatꝫ ad illꝫ ẽ ulterius natꝫ ad unꝫ numeꝝ formꝫ ẽ ita duplicat sua dispositio illꝫ ẽ ẽ ẽ ad illꝫ q̃ ad ill illꝫ dicit priuatio illiꝫ formꝫ illiꝫ q̃ ẽ ẽ ita ẽ reduplicatiue rñ ẽ ẽ ẽ

ee ex re et specialem ejus aptitudinem ad alterum formæ receptivum Cy Potentiæ ejusdem Cpti nec Entis Sustinentiam affirmamus, quæ disponit ut talis reduplicativa ee ejus capax Cy ad alterum formæ receptivum

3° pars ebtis pro maa Sti ut vniquiuariæ Statis Superioris peccatis Irremediabilis formæ collectivæ nec Cy potentiæ Nec Cy Capacitate ad alia Cy ut Dñi formæ ad alia formæ nec ducat exigentia vel alterius ad Stat Subsumcia formæ nec ejusdem subjecto Cy capacitate ad alia Cy ut sic nec Cy privativa alterius formæ Cy privativa ejus ejusdem exigat ejusdem subjecto Capacitatis ad formæ quæ privat ut fiat ex rei privativæ quæ Cy Capacitas formæ ejusdem subjecto agito nato Arg.to Ubarria

Argumenta Cõtraria §3

Arguitur 1° regno Nat Omg Dñi ap stimul formæ sformarent ij dicunt Cy ebtis repugnat plures privationes dari in eodem actu Prima patet, repugnat nga simultas privationis ejusdem subjecti ejusdem simultas formarum ejusdem possibilis q privatio supponit Capacitatem, nec nga ergo ad formam = Dr. Sto ans et nego 3m Ubi q ex ans Ubi sequitur q mea Pa habeat plures privationes formarum ut simul habeatur nec ergo ejusdem actus plures formationes formarum ut successive recipiendarum ut patet ejusdem obbedientiæ et ingredientes quæ simul in subjecto ingenito quidem pluribus et ingredi simul ejusdem existere in Valigt

2° arguit, et cadis potentia respiciet eptest plura objecta ejusdem rei distincta, et cadis relata plures bas q ejusdem obiecti Dicunt q unica privatio sufficit in maa et pluribus formis = Dr. ans et nego Ubi q potentia et relatio Ubi ad objecta et bas subsuma cadis ratione formæ subsuma cadis ratione formæ in nec sufficit formas Subsuma cadis ratione Cy nec Ubi sit Capacitas formæ ut sic Sti Cy talis formæ ejusdem esse ut sic licet una potentia possit plura objecta ejusdem rei distincta attingere non tñ una privatio potest ad plures formas destruere.

Dices ibi una potentia et aptitudo sufficit maa ad ees formas habendas q ees formas respicit sub eadis ratione formæ Sed maa et privata respicit ees formas subeadis ratione formæ Cy ees respicit subratione objecti q sic objecta et aptitudo ad formas est unica ebtis privatio = Dr q Cy ad caudo et potentia ejusdem constituunt respectum ad formas et ad fiat et respectum potentiæ multiplicatur non sufficiat maalis et entitatiua habituum distinctis Sti formalis Ducis Sti sic ejusdem quod talis formæ maalis et ejusdem distinguitur ejusmodi subeadratione formæ una maa ejusdem unica potentia et aptitudo ad ees illas sufficiat Ceterum Cy privatio non Cy sit fiat q respectum potentiæ Sti capacitatis aut negationem ejusdem formæ ad maa et Cy negatio formæ aut capacitas multiplicabitur ad multiplicationem ejusdem et Cy quæ negat Sti nga Sti negationes entis, quæ sunt entia et formæ non unitemur Sti actus plures, et ex hac ejusdem q ejusdem illarum privationes actus Sti plures

3° arguit Si daretur ejusdem una Cy Ubi sit actus una privatio, Sti tali casu

Spacij ponet resolui qq et diuersis corporibus, q̃ priuao n̄ducit una f̄ plures
vel tam multitudine formarum q̃ cuiuscunq; q̃ multitudine agitudinis, aliis
essent finitis vacuitates, q̃ è N̄ssq̃ mag̃ requiratur = P̄ magdo an̄ Arg n̄ è
finitum admittere finitas omnaones et vacuitates etq; si vny sit cuiq; vacuu
q̃ innumerabilia Corpora aeut Inclusa aliquo. Sesq; multiplici maq̃
et n̄ finite symphate, Sit et si Petrus qq Scipio ponat n̄ducta q̃ serenissi
mus Serenissimus Sig: Sibiter licet vacuu habeat finitas Syncategorematice vacuitates
n̄ plura vacua S̄ mus Dnus Sq̃ Sibiter dicta.

Dicit q̃d caigé plenu Sibiter e q̃ sit aliquid
vacuu, q̃d et q̃ habeat finitas quantitates seu omnaones q̃ sibi subtrahi totaliter finita
priuao positionis q̃ assistentiae repletiui loci = 2̄o an̄ et hoc q̃o Sig q̃ si dicimus
loci et vacuu negamus illud q̃ repletiuum q̃ vacuu idē è q̃ in plenu et negatio ligat
malegnitio mag̃ destruit q̃ liter terminus cui adiungitur et sic non negat dici de loco qui
habet tanta illocuq; determinata repletionis S̄ Petrus n̄ habet tanta loci q̃ q̃
repletionis sicut qui absolute n̄ducit vacuu S̄ vacuu primo f̄ sic Sibiter mag̃
habens unicq; forma nyq; dicitur absolute priuato forma p̄ hoc q̃ et hic è Scilla
deficiat, nig̃ hoc non p̄ posset loq̃ è realiter, maq̃ è priuatio forme S̄ dicitur
entitue et Scilla existente dicitur et q̃do Vilis ut sit cuiq; requirit q̃ poterit
et determinate loq̃

Vltimo arguitur n̄ quilibet maq̃ potest formari qq formis q̃ n̄ quilibet maq̃ datt actu plures priuaones, Ista è legitima et an̄ p̄ maq̃ quiq; Scilla
forma Formicq; n̄ potest formari forma Elefanti et sic de aliis q̃ n̄ quilibet maq̃
potest formari qq formis = N̄ quilibet maq̃ è apta ad quamlibet formam q̃ aptitudo
ad illam è illi essentialis, quare licet maq̃ quiq; è Scilla forma Formicq; tamen dispositio
et quantitas n̄ sit adequate capax cuiuscunq; forme, adequate et Scilla è tm
adequate capax cuiuscunq; illq, Vnde q̃ quilibet maq̃ abstractu qq priuaones
et hoc de hac q̃ = Dissolutio 3ae de Spacio maali et subtili est originaliter
sumpta ex subtilitate

IS DRVDPOSITONAA LIEtSVBSTAIEXPrinciPijs INRSEcisRESVLTATE

Por q̃ q̃ principiorũ entiũnaliũ ẽ̃ j. Dñe q̃q̃ j partiri
quidtatiũ explicaturo tũne ea fiũt, ad q̃q̃ amaa ꝑ destinata, percipiamq̃ opor
tet de eo entiũnaliꝫ q̃ exerq̃ quo aliquis tractatore q̃ ut hat. Sit 4ª ꝑs
Qstiõ Vnio distinguatur realiter amaa et forma

QVÆSTIO PRIMA VNIO distinguatur realiter a materia ET FORMA

Celebris et val
de Utris quæstõ ad sedẽdas plures theologoꝝ difficultates, cũq̃ Iesuitæ j ex
plicando, quamvis amaa Vnitiuã q̃ prima et ꝑ se et quæuis rachis ẽ̃ quæ entia
Vnitiua habeat, q̃q̃ j nexu amaa dictatoriã Vnionis rachitem explicatu difficilẽ
et ne j ipso q̃ de homine j Intelligentia carere, nota tñ facilẽ Vnionis
accessionẽ, seq̃ 1º accidẽs q̃ unione actiua, q̃q̃ extrema unit, et hæc Vnitiua
appellatr, 2º q̃ nexu, q̃ ẽ Vnionis actiua tñ. 3º p relationẽ fundatã
q̃q̃ resultat ꝑter extrema unita ratione cuiꝰ extrema ad ꝑ se referuntr et
facultas cujꝰ ẽ actionẽ Unitiua, q̃ hæc ee dictaꝝ amaa et forma ẽ
ab ordo j dubitatr. Nec etiã de unione 3ª mo sumpta q̃ etiã ẽ certa dis
tinctio eo genere distinctionis, quo relatio a sua distinctis fundamẽto solã q̃
præcedit differentia ex parte rei j 2ª acceptãe accepta, ꝑ q̃ nexu partiũ j fac
to ee q̃q̃ ẽ tãa Vnionis actiua, et fundamẽtã relationis Unitiuæ, et de hac
Vnione j quirimꝰ an sit aliquis modꝰ realiter distinctus amaa et forma
ꝑ nõ. referuntr sic

Referuntur Sẽt etiã

1ª sẽt et
quidã plausibilius affirmat amaã et formã Unitiuã ꝑ se medio aliquo
modo subsistẽti ab illo q̃ ultimo realiter modaliter distincta ita Suarez ꝑ et
grauissimi DD. tã ex Thomistis quã ex Jesuitis Dñ Bañez 1ª ꝑ q 76
art Cabrera 3ª p q 2 art 4 disp 8, Ferraria et Franc. j 3ª p q 5 Colu
brez hic disp 6 q 2 Dñ 4 Suarez 3ª p q 2 ord disp 8 sec 2 Vazquez tom 1
j 3ª p q 5 disp 2 cap 4, eq̃ hæc sẽt ꝑter Generales Dñs.

2ª sẽt Joan mag et formã ejus
dem entitatis Unitiuã ab q Unione a parte rei realiter
modaliter distincta ita Dñs Thomas ꝑ Joan sua Scotus Aureoli sic 1º
dist 4 Dñ Gabriel Cajetan 1ª p q 76 art 1 Ferrara 2º j Genes

Cap 71 Walteā 3 q 2 parte 3 Aggregatissimo M. Ciriel y Ymfa
rijs ad 39 pt q 2 ar 8 Illm Dno Fr. Antonio Perez y laurea Sala
manina certamine 4 scholastico Cap Joanes a Thoma y 3 pte q 60 a 2
Mag. lerma hic q. 16 et exmis nec quae nec fecti q Resolutione sit
Deo §2

Conclusio §2

Ymo qua maa et forma ymigis sterent ē aliqui mag substiae epis celestes legales. P ymigis quae mit entitates. Rō Conclusio ē expssa D Thoma 2o Gentes Cap 71 qui arguq q. precedenti firmauerat ag rals ymii corpori ut forma sic fatr exmissis aucty deludi potest q dā ymediate corpi unit nec oportet ponere aliq medij quasi corpi ag ymieni nu sentes mota sicut dicit Philosophus, q potestas ymig sunt quedā dicta q ang quedā ag proprij ut alij dixerut. Ostensa ē ang q dā ymit mae ut forma cig forma actus unitr mae a cig ē medio p quē ymit forma q ist actus mae, et nō q aliquid aliud Deus nec aliq aliud ang faciens exmaa et forma mii agens naale q mag reducit ad actu ut patet Philosophus q entitates ang maa et forma haing se ut potētia et actus. Sup Sent j 2o distinctione 17 q 2 et 3o ad septimum dy. q ymea art 3.

His aucty exclis D Thoma urbis Respondent formulis D Thoma exclusis medij ut q id ē aeg rem medij q ter mag et forma nō ē medij ut que et modale q ē nec q et uniculy q mody inhabitantis = Sup 1o ma D Thomas agens ibi expresse de spacio ter mag et forma assignare de bebat nexy ratione cuig dicit, sed excludit de uniculy ratione cuig poterant ymii, q nexy ut quo seu ratione unig dicit amaa et forma dicty debuit excludere 3a 2o

D Thomas absolute de medij excludit q et medij ut q et ut quo sic aucty medij ut q dicty recuit quoue medij ut quo nō apposuit ly quat de regularitate ad 2oom effectus, hac ang ratione agens naturale dicit, unde nec aliq aliud ang faciens exmaa et forma mii agens &c; nec dicit D Thomas dimittere

et ne liceat semple D Thomas j hac te doctore audire illy q metaphe lectione ultima ad fing j hic curba propenty ontiqui Philosophi eorabamē quid facat ang pdenty et actu quare oporteat cas collegare p aliq ang medij sicut cagulus ss. duersa q et subdit q n oportet ea uniri q aliq uniculy sicut cagulus ss. ui uersa. Unde nullae causa faciens ang ea quę ss. Deus exmaa et forma mii q mouet potētia ad actu; Et hoc clare excludit medij ymieni p mody uniculi et ligamenti.

Et j 3o dist 2 q 2 art 1 sed ait j unione spūalem ang, nec ad ducing nichil potest cadere medij causa forbitur P niang cui q proprij humana nec Deus qui ang quia ducit sicut j ter mag et forma nichil cadit medij j ee, q q proprij sit j maa quę forma substialis. S mag substialis p mody uniculi et nexy si dicty j maa ymeret

illi p prig qug forma et causa et subiter unieng g° talis mag p mey vnuli
et nexg ex mste dño ad mutuŏg n.ē

Narrabo p̄r maa dē et p̄ dessamitē ex
D̄ño forma vnio recta iter mag et frem ē iter duo extrema quoy vny ē una
potētia et aliud actus p̄ illg p° ad unienda potētig sp̄aliter et actg sug
sortit vnio dicta g° n.ē dat: Maior et Itia patent Omnib; p̄r horatio
g maa recipiat formg et forma actuet mag Knigt sterse, p° ad hoc ut maa
p̄ recipiat formg et forma actuet mag Nichil aliud requiritur quig actiu agentiū
actiue illaq vniens g°, minor p̄r maa esse essentialiter ordinata ad recipien
da formg et forma ad j formadgmag g° p dicta forma j maa g suaq met entita
tē maa recipit formg et forma actuat mag

Respondebit cy adversarius g licet
iste garter dicat sterse magnug generang ad se knigdg n.ē im̄ posse j tollege vnitg
abog dicto meo sug addito g neutra allary desit j exercitio recipiendi et ipsor
mgli unde j regent vnione dicta ad hoc ut j exercitio knitg dicat

Sed ē g forma p
se ipsa essentialiter ē actus p̄ mag, et hoc potētia respectu illg g° ad hoc ut sterse
uniant n̄ diligenē studio dicto, aīs stat ex dictis Itia p̄r apparitate g
mag genito ē actus respectu mag ideo ut ipsi et ig facte adversarij fe ipsg ellē dmu
nicent, et maa p se ipsa recipit illg abog meo unionis realiter sug addito, g° similiter
se forma ē actus quo mag, et maa ē essentialiter potētia ad illg, illg debet j mediate
et abog meo unionis realiter dicto recipere, et sequetur Equitē de potētia ad actg
abog meo sug addito

Negetur consequēs Ideo j potētia Itaria maa j mediate p ipsg
recipit illg mey vnionis, et ita illg actuat g° dicto meo ē actus quo mag, et hoc
ipse et essentialiter ad illg ordinata: atqui j aggenitus ois maa ē ipse essentialiter
potētia ad formg et hoc j mediate actus quo ipsig mag g° et maa et forma sterse
Uniantur dicto meo sug addito n̄ exnte. Et si Respondeas g ad unigdg vnionis
alterius p̄ requiritur vnio g° ad quo sibi et alijs, sicut ad disponig alia p̄ dat dispo.
Recte dicis et ex ista solutione ipse respondeo mag et formg ē id quo j mediate Knigt
g forma ē id quo maa habet ē, et ad quig essentialiter ordinata.

Ad p̄r dē p̄ stamen
oppositū sp̄g declarat ex eo j libri degenerane docent Theologi Ethi
plexi substantiang vtg ad mag p̄ g° alias ex maa et forma n̄ fieret vny ipse
g° esset qui dicit maa sic jam mediate actuata sallj actualitate accidentali p̄ vnio
ad forma dicta sallj modaliter adhaeret p aliquo prius mag, g° ex maa sic
actuata et ex forma n̄ fieret vny ipse cy ex duobg enthog j actu vny ipse
n̄ fiat.

Explicatis et negatis hijsce Cessig ē ex maa et forma fieri vny ipse
p̄ si vnio inter aportheog dicitur esse falsa, g° vnio aportheog

Modaliter

q̄ ē veriter aq̄rit̄ dict̄a ḡ hominis ꝑ Thomistas, ex eo ſeq̄ opinionē n̄ra
q̄ maa partialis exist̄ ab ex.tia forme dict̄a q̄ exmaa exist̄ ſeu actu
et ex forma ſubſtāl̄i n̄ reſultaret vnū ꝑse ſ̄maa q̄ unione dict̄a aq̄rit̄
eſſet actu ꝑ ex illa et forma n̄ fieret vnū ꝑse.

Ꝛ ꝓbr Del̄ Si mag illa vnionis ſic
q̄ dict̄a eſſet ſuccess̄ maxime adhuc ut maa et forma denominarent vnū
q̄ actu ſ̄ adhuc n̄ requirit q̄ n̄ ē ſucceſſ̄ minor ꝓbr q̄ ē animat̄ corp̄
ē ēē unit̄ actu corpori ſ̄ maa ꝑse ipſ̄ immediate ut causa formalis ſubſtant corpo
animat̄ q̄ ꝑse ipſ̄ immediate corpori unit̄, Ita patet maior Dicat ex.g
q̄ placeat ſtelligere aq̄ ſubſtāre corp̄ animat̄ et illi n̄ ſtelligere ēē unit̄ corpori
minor patet certa, q̄ ſi ēē unit̄ eſſet quid dict̄ a ſubſtāre animat̄ poſſet
ſtelligi forma ēē unit̄ et n̄ exiſtere ēē animat̄ q̄ ē falſ̄. Ꝛ arg Ꝛ
et ꝛ de quacūq̄ alia forma et maa

Ēē ſ̄ Reſpondeat̄ aq̄ ꝑ ipſ̄ q̄ vt q̄ rāny forſ̄ ſubſtāre
corp̄ animat̄ deppdere tm ab huiꝰ effect̄ ſ̄ ſtlgāt̄ ab anima nec ſ̄ forma nec
realiter a ipſa dict̄a t̄nq̄ a cauſalitate media qua dedit corp̄ animatum =
Ad rac forſ̄ animādi actualiter ⁊ ſ̄ actu ꝓ ē id aq̄ q̄ venit actualiter
effectus forſ̄ animati t̄nq̄ a rac forſ̄ at ēē animat̄ venit actualiter
a ipſa aa vt a re forſ̄ ſecluſo alio cuiuſcūq̄ modo realiter dict̄o ꝙ rac forſ̄ ani
mādi actualiter ⁊ ſ̄ actu ꝓ ē ipſa aa ꝺeppdēter a ſalio realiter dict̄o ꝙ ē
rac forſ̄ animādi actualiter patet ſ̄q̄ a ſtlgāt̄ vnitā actualiter ꝙ ꝙ ſubſtāt
corp̄ animat̄ q̄ ſ̄ ſi ſeppa ſ̄ abſq̄ aliquo realiter dict̄o ē rac animādi actualiter
⁊ ē ipſa a abſq̄ modo ſignificato exit rac forſ̄ vnidi actualiter

Ꝛ ꝓbr Del̄ alia ſatis
efficaciter ſ̄ maa ēt ſubſiſtēa vnunt̄ ſ̄ terce ſecluſo quocūq̄ alio vnionis
realiter dict̄o q̄ ē tria maa et forma Ita patet ab omni modo paritatis et
arg ꝓbr ſi maa vnirēt corp̄ia ſubſiſtēa media illa vnione realiter dict̄a ſ̄ hec
ē ipſa humanitas ipſa ini vnirēt ly ſubſiſtēa verbi media illa vnione realiter dict̄a ſ̄ hoc
ē impoſſibile q̄ ꝓbr talis vnio ſi eſſet dicta ⁊ eſſet ſubſtāl̄is ⁊ acci
dētalis n̄ accidētalis q̄ a unionē acci dēſ̄ ſequeret ſubſtāl̄iter vnio humanitas
ēt ſubſiſtēa ſi ly ſ̄ ē naliter ⁊ ſupnaliter, n̄ naliter q̄ a humanitas
vniret ſubſiſtēa ſupnaali vt tali q̄ n̄ q̄ unionē naali ſ̄ n̄ ſupnaaliter q̄ a
dict̄a unio ſupnaalis deberet ſubſiſtēa ſ̄ ipſa humanitate ē ex tribus
⁊ verbo q̄ verby n̄ ē ſtabilis vnitā. Vnde q̄ alias ſ̄ daret ſubſiſtēa
ſupnaalis que ſ̄ multiplex theologia ſ̄ plicat = Et ſi dicas ſ̄ plicare ſubſiſtēa
ſupnaaly ſpecty n̄ ut q̄ ſpecty dr̄ q̄ de etia ut q̄ negat melior ſ̄ thomista cui ſ̄ tio
dr̄ q̄ dabit de q̄ de eadē ratione qua negabit ⁊ plicare vnionē ꝓbr requirere
et alia

Huic rationi ſuppliēs adhuc obſtat Scotus Carmelita et ſi ꝓ duct̄ ꝓtan
dict̄a vnionis ſ̄ terhumanitatis et verbi deberet ſubſiſtēa ſ̄ q̄ hec ſchabet reſpectu

humanitatis Vbi tey qui p̄se illg terminat g̃ uere stare nequit respma
Subsistēti respectue mag̃ ligilla respectue huius n̄re S. forme habeat ram
S. Rē 5° q̃
Licet subsistē sit tag mag̃ n̄ tñ ē mag̃ unionis S. extrinsecā Cymaa Vnitey ge
sr fiere n̄ obstāte subsistētia Vnite Cymaa alterius rationis dicitur q̃ separatā
illg ut actus et tey j mediate etig formā poterit Vnire Cymaa alterius rationis
dicitur Cy exig scha beat ad illa S. actus j mediatus = Ad 2° q̃ licet subsis
tētia Verbi scha beat pmogtiē respectu humanitatis humanitas tñ respectu
subsistētię dicunī n̄ scha bēt pmogtiē 3° silg respectu humanitatis debet
dari unio aperibus realiter distincta = Ad 3° exig naa Sit suus actus 2
recipiendi subsistētia, et hic suus actus 2 illg terminandi n̄ sequit j unitas
alicuius j quid S. nec ex eo q̃ naa Sit suus actus 2 recipiendi term, et hic
suus actus 2 j formandi illg et Iesuiten Iesuum Carmelitarum Hydamsty n̄ sub
scribit.

Quare 2° Respondent Dari iter humanitatis et diuina Subsistē j mag̃
Vnionis qui quibus mod ē Supnaalis teneri se exp̄ humanitatis illg q̃ assert
n̄ 2 profitg nachy S. obedientiale = j 1° hic Statio exp̄ssē P. Thoma
lg citatg j 3° distā 2 q̃ 2 art 2 Dicit Deductis ait j unione humana ra
ad diuina Quod ipsi potest Cadere medijs forliter Vnitey Cauge Cue. = Dicit
j pugnatr dicta Statio Subsistētia diuina ē actus 2 q̃ debet reduci ad actū
2 q̃ principy et n̄ medio alicuius mod dicitur S. hoc pto q̃ diuina Subsistē
n̄ Vnitr humanitati quemcumq dictū Vnie humanitatis illg exigit q̃ mod
p̄br tey j ipsicie ē Vnita Subsistētia humanitati quę humanitas Subsistendi
2° se hic Vnitr Primo. Sup adhuc etig illa. j Sup. j q̃ possibile ē Verbū ē
Vnitū ipsicie humanitati q̃ unitey j ipsicie existēte j humanitate 2°, ans
p̄br dicta Vnio ponitr à 2 aduersarijs ut Causalitas Verbi diuini S. Causa
litas Verbi n̄ ē Vnio exp̄ humanitatis q̃ qui se n̄ correspondet Ver
bo S. humanitati 2°.

Preces humanitas n̄ spirat ad Subsistē diuinā Ergo actus 2 q̃ 2°
q̃ ut pars uniat 2 equiter modo Sup adhuc Stat p̄br de co requirit modū Sup adhuc
j 2 uniati ly q̃ pma Subsistētia q̃ spirabit illg actus ad q̃ 2° S. ad Subsistē
diuinā n̄ spirabit ut actus ad q̃ 2° = Ad q̃ licet humanitas Xti Dni ex
pna Suam ē exigat diuinā Subsistē uniri tñ tali loco q̃ Subsistē alter
adeo sicut hic Vnitr sine modo Sup adhuc etia ētella ētadeo sine sui omissione
et absq̃ acquisitione alicuius rei 2 modo Vnitr humanitati q̃ illg Summa
Dignitatis Creatę, Seruitutis exp̄ssa Naturę.

Arg^ta Ottaua

Arguit 2° aduersarij ex S. Thoma 3p q 6 art 1 ad 3m Obiicit ad j dictū q̃ sicut
corp̄ leue manet ly j chimam ad spacij loci dū j illo n̄ ē sic aia rationalis
separata manet ly spectatiue ad locū, quę uirtus sic pendo sicut scha

habet lucē ut sit ꝑ loco ita se habet ad ut sit unita corpori et idē de aliis
formis. Sed lucē ꝓstituit ꝑ loco ꝓ aliquo modo sufficiente ꝓ corpo ꝓstituit ꝑ
ꝓstig locally &c. Vbicatory ad ens quidditate relicta dicitur ꝙ et ad ꝓstituit
unita corpori ꝓ aliquo modo relicto dicitur

Rō. Forma ꝑ se non separatur ab ad corpo lucē
ꝑ non subsistit ꝙ sicut corpo lucē quiescit ꝑ spacio loco tanto ꝙ ꝓstito et loco modo sic
ad ꝑ corporis nō sic ꝑ non ꝙ sicut corpo acquirit forliter locy medii entitate mo
dali a corpore distincta. Sic ad acquirat corpo medii entitate modali abscisa
distincta aliās sicut corpo naturaliter spacy acquirit locy sic ad separata naturaliter
acquirerent corpa ꝙ est absurdy ut ig dicitur dist ꝙ ta ꝙ 2 dicit 2 & ꝓ

Arguit 2o ratione
licet quilibet forma habeat aptitudinē essendi se uniendi ymaē tm denudā
formę substantiis essentiā est ex actu Vnitatis ymaē ꝙ ad hoc ut actu illi Vnatur non
oritur ꝓ ꝓtest ex natura rei aliquid ei fieri ad hoc.

Explicatur hec ratio et forma et forma
quarumcunq entitatis ꝓ diuise distinctarum in tm ꝑ actu causantes sed Vnio illarum est ꝓ
ꝓpria illarum causalitas et talis unio in est pura ipsarum entitas = Ista materia Vnionis
est causalitas causę forlis et materialis sed quilibet causalitas causę est quid distincta et
alia sua entitate ꝙ et Vnio ~~materia patet ꝙ ma ꝙ ta ꝙ~~ ꝓ Petrus Minor stat
ꝑ causa efficienti et finali, quę ꝙ a creata distincta reliqua aliis causalitatibus
ꝙ quilibet causalitas causę creatę est distincta a ipsa causa ꝙ et causalitas
materię et formę sed hęc est unio ꝙ.

Et si huic arg to Respondeat Exemplo ista ꝙ a destruit
ma et forma ꝑ actuat Vniantur sufficit ꝓpria Vnio cuius entitas alterius
Dicitur do ꝓ maior Subtecti ꝑ Sorty et ad ꝓbatum dicas Negatur ꝑ ꝓtia actua
et finalis in tm ꝑ passiua et forlis ꝙ a ista ꝓsuarum entitatis ex ꝑ intrinseca
Dicitur tamen bene negatur de ꝓtia ad actu. Da ꝑ stetur adversarius ꝑ Politicy Dicitur
Sly potest ad ma et forma ꝙ stat ibi ꝑ distincte, et una ens alteri sed
adhuc possibile tali Dicitur in manet ibi Vnio forliter ꝙ ꝑ degent aliquo
modo Sugaddito Maior stat ꝙ a aliās da una illo signo ꝑ quo Creator ma
neret Vnita ambe actum Vnitatis agenti naturali ꝙ e falsa, Minor etiā patet
ꝙ a da Creator ista ma ꝙ et constat corpa ꝙ et sic unio Sly dicitur ꝑ hac Dicitur
dicta da maneret Vnita.

Ista materia ꝙo causę materialis et forlis sed ꝙ ex terius quę causa
efficiens sed causa efficiens causat media causalitate distincta ꝙ et causa materialis et forlis
sed ꝙ quilibet causalitas dependet a sua causa et hęc ꝓior illa ꝙ distinguitur relicta
abilla patet ista ꝙ a alias ꝙ ng ꝓderet adesse.

Ista materia ꝙo ꝙ se ma et forma ex sti
tuerunt suas causalitates ex sit actus puri, sed e falsa ꝙ illo ex quo sequitur

p̄ formary et ſpecitiuy 3ª determinany que n̄ ſufficit ad elig limitē dg
Vtpatet ſdiuinia Subſiſtēa que licet humanitati actualiter ſermanet ſuą ſimi
tatē ſeruat. Vnde optimē Doctorē ſuo, alīs forma Phisica etſi ſecy ab
ſtinet ſuą Vnionē tg ſit forma ſformatiua eſſentialiter Operati ſuo Creatę ſtęj
ſuo Entitatiuy habet.

Arguyt 3º Separatio realis ſigny eundē ē diſtinctionis realis ſ
Vnio ſeparati amaa et forma ąnexa manibꝰ Dei experientia Docet ſ
Oratiohem ergº Vnio reliberabilis diſtinguitur = ex dicta ſ Vnionē ſepa
ratam quo ad exercitiū Vmendi ſ denominatiuū Vmendi n̄ tm̄ quo ad entita
tē ſtęjseq. Dª ſurgit aduersarij hoc exercitiū ſ denominatiū Vnendi
ē aliq ſ Oratiohē relē ſuī n̄ ſit aliquid realiter ſ hoc exercitiū ſeparatā amaa et forma
8ª ſeparatā relitera ſtęjsis aliq ſ Oratiohē relā 8ª Vnio quoad realitatē ſ, entitatē
ſtęjseq. Quę ſatis patet et minor patet, ſicū separatā huiusmodi exercitiū ſ,
denominatiū tg eſſet Vnitę, hoc ē falsū, 8ª hoc exercitiū ſeparatā.

Rª exercitiū ſ,
denominatiū Vnionis quo ſortitur Vnū ſ relō, ſ, entitatē ipſius rei et formę aſſe
rtę de Oratiohē, ſ, tāy extrinſecā, qui reſpectu Vnionis formę ad rem ē maa et
reſpectu Vnionis rei ad formā et ipſa forma, licet autē hoc exercitiū ſ, denomi
natiū Vnionis ſ ſortiat ſmaa et forma, ſ, ſeparatā a illa quo ad ſ extrinſecā
Oratiohē n̄ tm̄ q tg ad entitatē ſtęjseq hęc cuj ſimg remanet licet n̄ ſubſit nomi
natiū, ſ, exercitiū Vnionis ex effectu Oratiohis.

Ad inſtantiā illuſtratā hęc Doctrina tg ſi ſto
le Dominicus q ſ Ieſuitas, ſit ſ 1ª Dominicus Pater eadē relatione qua reſ
picit ſuū filiū reſpicit ꝺeū ſpiritū exiſtit Rª ꝺ 2º n̄ exiſtit n̄ q 2ª ſortiatur
exp̄ relationis aliquā relatiuā ſtęjseā ſ exercitiū ſpiritū ſ, effectū Oratiohis ſ, ſuī
filiū quo poſito alīq ulla ſuą additione entitatiua modali ſ, filiū exiſtat
exercitiū ſpiritū ſpirandi. Sit 2ª ſ ſpecies ſ ditis Angelorū ſ, qq effectū exercitiū
reſpiritū ſ diuinā quo hoc ſcitū q illa effectant, et p hoc ſtaxat q ſequuntur
exiſtere ſcepit exercitiū ſ, denominatiū reſpiritū illa q tales ſit alīq additione
ſ, effectū realitatis ſtęjsice exp̄ ſpeciei. 3ª ē ſactu neceſſº diuinę
Voluntatis qui ē exercitiū liberę Voluntatis Creatorū, et taliter ſ n̄ ē liberę Voluti
ad ē liberę Voluti alīq illa grā ſuą additione q hoc ſcitū q genitę Oratiohē
ſ, Creaturę, et p hoc effectaret q hoc effectū Oratiohis effectū exercitiū liberę
Voluti Creaturę ſ alīq illo effectu entitatis ſtęjseq exp̄ liberę Voluntatis Rª
ainę.

ſ Secretaria etiā familia debet etiā hęc Doctrina ſ aliis locis admitti rg ſ illa
effectiuē realiter ex ſuo ſystemate proximo et tm̄ effectū exercitiū ſ, denomina
tiuū effectiuę Operandi ad Rª q 4ª effectū aliquā entitatē ſtęjseā exp̄ relatiō
nis ſ ſuī ex ſcitu effectu Oratiohis, ſui ſ ſpiritus ſpiritiy ſ, ſ, q maa ſe
ipſa ē ſ ſe liter exercitiū unionis ad formā ſ, q tagrijt ꝺeū ē Vnitę actu

ad eã unitẽ actus abẽ alia realitate, imo ẽ fortalitate sugadita p tres Eius
g ponate Onotaty ẽ maa disposita et actio agentis, et defficit talis ẽ
Citej Vnionis p hanctyty g defficeit ẽ dicty Onotaty.

Prees ẽmaa Vg defficiente Ono
tato defficit actualiti Onstao affirmg at hẽc ẽ aliquid reale ẽjusmy g defficiente
Onotato aliquid reale ẽbjusmy defficit ẽmaa g ẽ Vnio quo ad ẽjusmy entitaty
R^r g defficiente Onotato defficit Onstao exp^te diligẽ nõ tm entity Onotatis
g ẽ ipsa entitas maã.

Replicabis defficiente Onotato nõ defficit Onstao quo ad
ẽjusmy et entity g^o nõ defficit Vnio maã affirmg quo ad ẽjusmy et entity
Vnionis g^a ad hoc defficiente Onotato remanet maã Vnita formã, patet
hẽc Itã g^a maã nõ Vnite subsistor g Onotaty Vnionis ẽ ẽjusmy et entity
Vnionis = R^r g ut ẽjusmy et entity Vnionis ẽ tot effecty subsistẽ unitẽ
requisiti ẽ positiuã Onotati quo defficiente ẽ ly nõ stabit et sic defficiente
Onotato maã nõ remanebit Vnita, nõ ex defectu alicuig ẽjusdẽ sõ.
ex defectu entijsdẽ

R^r quãdo sic ẽ maã ipsa ẽ eadẽ ẽjusdẽ et entity Vnionis nõ
dato Onotaty defectu cuig nõ dati effectus subsistẽ ẽ denominao Vnitẽ g^o si
maã ipsa ẽ eadẽ recta et ẽjusdẽ Vnionis ẽ forma remanebit ipsi
sẽ Vnita, ans g tm ng hoc Onotaty nõ ẽ ẽdistyta localis maã et forma
ly g^o ad eadẽ ẽ ẽdistans maã et tm nõ ẽtelligit ipsi Vnita donec
ẽtelligatur generao, nec Onotaty istud ẽ actio Vnitiua ng hẽc extenq
requirerẽte quatenq generat maã et forma ẽdistyta ẽ nõ enim requirit g
ẽducat ad nichil habeat ẽducere g^o si ẽdistyta nõ ẽ Onotaty defectu
cuig nõ ẽpeditt denominao ẽ effectus subsistẽ Vnitẽ, nec actio Vnitiua

Vt arg^ty
Sicut ẽ nita g adunimq maã forma Vnq requirit de Onotato actio
ẽ generantis ẽparati et coaptatis maã, illg g adtingit ad formã astanq
ẽ resto ipsa nuncq entitas maã, quã ut sic coaptata et ẽparata p se
ipsã recipit formã exui generantis quã taliter requirit g se defficiat
actio Vnitiua agentis maã nõ dicete Vnito, ẽ adhuc ẽdistans sit tm
maã Vnitet hẽc actionq Vnitiuq absq aliqua entitate sugadita p se recipq
Vnitis actualiter formã.

quia possito ẽ forma nego ans ad cuius ẽbacionq dico
g Vt maã Vnitate formã debet Onotare ly dispõ Vltimate ly actionq
Vnitiuq agentis ly denq ipsã formã Vt actus ẽformatiq, et sic nõ su
ficit ẽdistyta localis Vt bene g sit ẽstyta de ẽa, quã licet g illo gni
ori p quo ẽtelligit hoc Creationis, sit aliqua ẽdistyta, g^a tm illg nõ
Onotat ut sit entity actu recipiens nec actionq sui Vnitiuq g^a
nõ Vnite ex sui Creationis, ẽ ex sui generatis, rõne pallo quoniamq

[illegible] Vnitas ad Vnionis rigg desiderata q se Vnitas actualiter primaeua actus et potentia ut ij dicunt nihil aliud e quam mutua et reciproca actualis primaeua actus et potentiae ad quae desiderata predicta Notatur quae pulchra

Q. eis ultro tragentis exse ceuca et ingaeuca productio et factio Sc se Iacobi essentialis productionis et factionis e q producat tres Personas productione quae ceuca ultro tragentis debet dari tres Nouas facta et producatus ij sic nu. possent assignari talis tres Seminis rc e distincta q ormaa et forma Noua distincta Vnitatis, Minor Subsumpta pbr, non generamus Reg. Nedra actione generatiua rc producit ag realis nec mag Ps ij Utrag Set adhuc Quato Pt sicij producit Vnionis, Nec Ista pbr Si Vnio actione generatiua producta esset a partibus idistincta a utrag dubio non producens Vnionis producerent partes ij illa edificatas, Sed non rc debet producere p Sc Nouas ij ductis primeuis debet producere Vnionis a ipsis relictor distincte

Pro maiori tu q e Ista Vnionis assitis petat Recondere ij Joan a Sto Thoma et Carmelita Nego Ma maiori rg Nouae adunitis scribitur ij actualiter tragentis rc e determinate a Seminis Nouis producere Pt sicij habeant esse ad extra Sine gaudij Seminibus Unde de ratione generationis rc e determinate q sit productio Pt ij q sit productio ut ij generatione Spiritus existentia alij quae accidentia, accidat ij q sit Vnitas Ut ij generationis ceuca

a liter Sm Pt Stadtius maiori et distinctae mi e q producat tres quae adunitas ij ij negatur quae adunionis Dmi et eadem Sno Seq. ad Ghazij minori Seminibus distinctis ans rc producit ag realis nec mag quae adunitas Deo ans quae adunionis negatur ans et distincte Seq. Pt sicij producit Vnionis relictor distincte nego Stiam ij distincte relictor Dmi Pt Stiam utrag ut assignat producatur Nouas sufficient q detur Nouae partis Communicae, quae antea rc erat, hae enim possitae ponit Possitis q antea generationis rc existeat.

q ut exacte ij Telliqas aduerte generamus hos duplices hadeiacos tres Vnis sortis et ut quae Sag realis alicubi tres ut qui Sc Oportet q e ipse hos quibus erant ante ad generationis: quae Respectus tres rc e producitur Sc Communicatiua tres tres respectus tres rc e productiua q hoc q efficienter ponat mag et forma Sequens Nota quod mag auct et forma Sc iuris Notat p mutuis sui traditionis et existentiae Secluso qualibet unione distincta. Ex quo patet hic exemplo duorum generationis quae orbe tres sui sortis quae Sc mag dicuntur rc e producitur Sc Communicatiua tres respectus tres totalis, Sc sicij e producitur aliud aliter ij sicij

ad id q ponit Eccbat. Nego q si Vnio ad actionem generatiua producta esset a partibus idistincta a utrag dubio non producens Vnionis producerent partes ij illa edificatas

Dico hoc ee uery Sichoo ꝓducere Dnionꝫ quęty ad entitaty Seu ex
Ssionꝫ Segnaty Secꝫ ꝑ Sally Sl Sally Vnionꝫ quęty ad exSssionꝫ exercitꝫ
ꝓducat Vnde optione Stat ꝙ hac actione practica abligat unionꝫ ꝑdutty
abligo ꝙ partiꝫ entitatꝫ ꝓducat Stat hæc actionꝫ diuersa seu tragustatia
tota, quę nꝝ ꝙduit absolute et Sꝑpluter corpꝰ Xpti Sl Sally ut patty ex
parte
ꝙ actty Sta entitatis Exsisio denouo aduenies bno sufficeabit actio
Stet forliter ꝓductio et factio Istat ꝙ ꝓductty huiꝰ exSsionis valet ee Dnus
jrexꝫ nãa aliquid grantea nꝝ erat forliter facty et ꝓductty Cꝰ sit hoc actione
generatiua forliter factus et ꝓductus ꝙ actio abligat factaty Ex Cssig termi
nata Cꝰ ee regore debet duci factio et ꝓductio quę determinauer ex ni hic ab
aduersarijs fuꝝ ꝓdatꝫ ab illis bn jactis materijꝫ Valde recipitur ꝛng.
actio practica diuersia cura et regularia factio et ꝓductio et bn corpꝰ
Xpti exparte facty ꝙ abligat huiꝰ actionis Sl dicitꝫ denouo ꝓductty nec quo
ad Substantiã ꝙ Dicty ee exuirgine mater ꝛpporaliter facty nec quo ad alia
geynoy rellior dictty ꝙ corpore glorioso nequit dari oppositio jta dicto
Sl Sally dicitꝫ ꝓductty ratione nouę terminationis et exSssionis exercitę ꝙ
exSssionis illa denouo bis aduenies sufficit ut actio sit cura et regularia
ꝓductio et ut bna sed ꝓductus et factus. id ꝙ ee jactione jstrica qua
Istatis
Decer. jplicat ꝙ eaty entitas sit ꝓducta et creata ꝙ et ꝙ unio ad ratio
quę ab aã educitꝫ absqua relatione distinguatꝫ ans ee tertiꝫ nꝝ jplicat ꝙ eaty
entitas sit exnihilo et exsubiecto stricte ꝛ ex anima bruti jstrictꝫ —
Rr negdoms Nꝝ luct regulariter loquendo eductio et creatio respectu en
tatis et nꝝ entitatis exSssionꝫ bn ꝙ eductio supponit ee p creationꝫ ut ait doct
jmãa et forma hois eductio ꝛ terminata ad ee Sl ad exSssionꝫ Vnionꝫ.
et si aduersarij nꝝ dicitꝫ jstare, dico ꝙ creatio et eductio terminꝫ ad ee Sl stat
hãc exSssionꝫ nꝝ bn ad ee a tertiã sumpty et sic generis hois Ex Sugarone ꝙ su
ponat entitatꝫ partiꝫ ꝙ creatꝫ ꝓductus nꝝ terminatꝫ ad termꝫ absolutę ge
nerdy sed ad illꝫ ut stat subsistere, et jsta jactione terminata ad corpꝰ Xpti
ut ex parte facty et jactione terminata ad jstrionꝫ qualitatis ut sup Sl caty
Sl ꝓducty
Ostgens rellior distinguit assubiecto Sl ag ee Vnio ꝓducty Ostgens Cꝰ Sally
Vexistente ꝓpore determinato Sl unio ad ee rellior distincta ab ipsa de
et Ostgens ꝛ legnacy ꝙ alia forma — Rr distgdo ma ꝙ dicty Ostgens dis
tinguit rellior assubiecto sicut Ostgens ꝙdicta rellior ꝛ quoꝫ entitatꝫ Dno
ma Si sit Ostgens ꝙdicta rellior ꝛ quo ad obligꝫ exercitꝫ Dnotaty negoma
et distgoms ee ꝙdicty Ostgens quo ad Dnotaty Sobligꝫ exercitꝫ
Dnotaty Dlo ꝛ quo ad ꝛ ong Sally Vnionꝫ Dnegoms et Dgs Vnio
ngq firmꝫ Sally distgnitꝫ ab illꝫ entitatꝫ quo ad obligꝫ ꝛ quoad re
ty

QVÆSTIO SECVNDA ANTOTVM DÍSTINGUATUR A SUIS PARTIBUS SIMUL SUMPTIS ET VNITIS PRÆLIBANTUR ALIQUA §. 1

Fray Francisco de Escobar y Mendoza

Sententias Refferos §2

Prima Conclusio §3

Istly Proueyd duly quitt actes parties semull sumptes et ẽ unitie dissolue debt Negatiua p̃ Cau̇ debt postea; Nec Obt Sup̃ posstit quy dixerim q̃ Quelibt parte et quo ad tp̃ p̃fii maior dissolue debt ẽ et sua parte semull sumptes Et ẽ unitas quy ẽ tbty et illes ut unitas, Sꝫ ẽ tbty ẽ tbty Cater dissolue rationis p̃ ẽ tbty ẽ unitas et tbty dare alegare dissolue debt Negatiua ut posstea ut Statꝫ dicig q̃ Negatiua

Firmat ulra Verificatr debt quy Nec fuare Negauit separabo semull sumptes et ẽ unitas Sꝫ q̃ dno ẽ ẽ tbty Negatiua quia quia Verificare debuit debite Verificari q̃ Maior p̃bat Actor debit q̃ operetur et q̃ ẽ ẽ debuit q̃ separabo semull sumptes et ẽ unitas Sꝫ debit p̃ ẽ maior.

Ad p̃bat cat pars Obt debite Negatiua Negauit ẽ ẽ tbty et alegat Carthg Sꝫ tbty Sup̃ parte semull sumptes et ẽ Unitas Istly addit relator Carthg dicit quia q̃ debite quia ab illis ẽ Relator Negatiue, minor ẽ p̃bat q̃ tbty Sup̃ parte Istly addit Unitatꝫ Sꝫ cury Sup̃ ẽ Istly addit relatio negans dicit quia q̃ tbty Sup̃ partes semull sumptes Istly addit relator alegat Carthg

Ad tertiũ Quilitat hyeñ lewis socratis, Sꝫ tbty Sup̃ partes semull sumptes et ñ Unitas addit Istly Unitatꝫ Sequitr hoc ñ ẽ tay generalis Subalterne entis Sꝫ Subalterne Unig tbty hoc ẽ Istly, ty latio generalissima Rere Set q̃ dubitat entis ad q̃ sequitr Unitas et ẽ placeat diuersorum positorum entis ab q̃ quod ente q̃ Deo aliquid omnino dicit relatio ẽ p̃ ẽ semull sumptes et ẽ unitas ẽ tergiq Unitatꝫ et Carthg diuisionis Sequela p̃bat q̃ hoc ẽ tay generalissimi ẽ rame illig Deficiat q̃ addit Sup̃ Istly semull sumptes et ñ Unitas, Sꝫ quod Sup̃ Alias Istly addit Unitatꝫ et negatiua diuisionis; q̃

Firmat illa unitas quy si addita tbty, et nouo positꝫ Sup̃ partes q̃ aliqua entitate debet fundari Sꝫ ñ fundat ẽ entitate partis q̃ illa entitate si addita Sup̃ partes Ista patet et maior Debit certa q̃ Unitas ẽ quia entis Sꝫ possit dare diuersa positio sine nouo essitia q̃ Minor p̃bat partes si plura entia entitatiua q̃ illa Unitas Ñ possit fundare ẽ entitate partis, Ista patet q̃ Unitas opponit pluralitati.

Ad hoc Aristotelis solues Nota q̃ entia alia Ss Essentia Formae Forma Agentis Quia alia Essentia ut hoc lapis et alia Ruig mei quare Unitas etay alia ẽ Ipsius et alia Essentia, q̃ q̃ ad ens q̃ debet dicere Sequitr unitas Ipsius hyeñ ẽ q̃ stat ens Ipsius q̃ unitas ñ esset q̃ unitas diuisionis pari aut q̃ debet ñ potest sua Substantia entis absolute de se q̃ stat aut q̃ debite Essentiꝫ ñ requiritr q̃ stat entitas alterius q̃ ens ergo, ut aparet ẽ q̃ dicitur hoc, Vbi nec q̃ debite mea

nec forma. Nō sufficit q̄ dominus q̄ducat entitatē Oppōsita nō quidē subtrahē
entis absolute. Nō subtrahē entis Oppōsti q̄ sit phus hūs q̄ partes, quę ꝓcedere
ut species quo ad imperfectionē q̄ductionis ad Oppōsitū unū Vnde q̄ductio hōis nō
q̄ductio alicuius rōnalis Spēciei quę anteā nō esset Nō q̄ductio alicuius
entis Oppōsti q̄ ens Oppōsitū anteā nō erat, licet esset entia Spōsibilia ex
Dionisio

quo posito R. ad Replicā distg. maiorē Sequitur hoc nō ee bū generatiuū
sīrahē entis Spōsibilis Ō. maiorē sīrahē entis Oppōsti negoma ad minorē
Datur Solutio Ex Contrabilis Sicut ē ad Spātiale, Secundo nḡ illa Vnitatis Op
sitū Sequit spūs ens Oppōsitū, q̄ nichil aliud ē quā partes Vnitē ad quā Vni
onē Q. Datur exquisitione Predicti Nonquarto Hoc Sup addito

Distabit ens Oppōsitū
Ut tabit Sz addit aliquid Sup partes ℔ Sed Nō Sz distinctio ē oppōsitionis
Sed nō ē Sz actionis generatiuę = Duo addere aliquid oppōsitū Hypo
Exercitij Musicę Additionis partiū ipsorū adinuicē tm partibus Collectiue Sumptis
Velut inter idistinctū, Nō Hūg q̄ Vnde Sequitur de distinctione positiua tm̄ de
distinctis abillis.

Et Sīmilis Maa Et forma antequā Vnigat habet priuatiuę
hōis q̄ distinguit velut abillo patet Dñia q̄ inter entitatē diuīnę priua
tiuę Creatę positiuę et Creatę Spōsibilis q̄ positiua ratio velut distinctio = Dico
maḡ et ad Simul Sumptas Et nō Vnitas nō habet priuatiuę hōis quo ad en
titatē Nō quo ad entitatis Vnitatis j Spūs explicato.

Ad pars Nō Sz q̄ talis distinctio
positiua nō Set pbr q̄ aliquę velut ostēsa distinguitur Sz distinguit adequate
Sz j adequate hīc enī duo monstrā adequate diuidit velut distinctum Nō totū
Nō distinguit a suis partibus Simul Sumptis et nō Vnitis adequate nec ade
quate Sz Minor quo ad 1m pbr distinctio adequata diuiditur inter Ens Finitum
Sz finitū Exclusiua at quā totū Sua partes nō excludit Nō potiꝰ illas
includit Sz quo ad 2m Et Etiā pbr eadē minor q̄ totū nulli entitatē posi
tiuę addit velut Sup partes Simul Sumptas Sz nō distinguit a bilis dis
tinctione j adequata Ens Datur ex D. Dionisio dicente Mors j nobis nō
alicuius entitatis Corruptio Nō contrario Separatio Nō totū Sup partes Simul
Sumptas nō addit alicui entitati patet Dñia q̄ nulli adderet Ly primū
Corrumpatur totū, Mors esset alicuius entitatis Corruptio, q̄ negat Dionisius.

D. Dionisius

Ad pbr ea
pars Nō arg. Theologica Verbū dicunt q̄ Angeli Sumpsit Nigrū dimisit Et Stat
ex illis Theologis assumpta ex mā Damasceno et Sumsto Christus q̄ esset Spūs
distinguentia velut positiua a Patre, Simul Sumpti q̄ minor pbr Verbū j Christo
Assumpsit q̄ dimisit mā Nig Hūg et tm̄ Humanitas dimisit q̄ humanitas ut talis nō
dicit aliquid entitatis velut distincta anima et forma Collectiue Sumptis et nō secundō

patet Dica q[a] alias Theologia primus Deus n[o] esset q[ia] omisisset illa entitas
nec Deus esset
diuersa ratio Responsio fore ad hoc arg[m] ng Deus dicens assumsit humana
natura S[a] Iacobus mortis illas dimisit q[a] ea cursu dimisit q[a] semel assumpsit =
R[o] q[a] uerba dicens ng quo dimisit humanitatis quoad illas entitates S[a] quoad
unionis S[a] sacramentalis unionis illas q[a] mansit S[a] assumpta humanitatis entitatibus nihil
aliud ea quo magis et primo q[a] ea Deus dicens Sapientia Dei, uerbis ng quo
dimisit entitates aliquas quo semel assumpsit quoniam dimisit humanitatis sed
ratione unionis seu sacramentalis positis et unitis Q[a] Del[o] 57

Secunda Conclusio

Nulla realis distinctio distinguitur assuis partibus semel sumptis et unitis hyc del[o]
contra Philosophi et D[n]s Tho. Philosophus enim 4 Phis cap 3 ait Thomas
q[a] aliquid q[a] alio ut tota et q[a] partes nec enim aliquid est tota quo partes et D[n]s
Tho 1[a] 2[ae] quinti cap 81 asserit de humanitate Christi q[a] sit quo[d] forma
corporis ex positione formis additis quasi realiter sit alia a duabus
q[a] ex q[a] primo mea fiat tertia aliquid actu Vt dicit Q[o] de anima textu 4[o] illa 3[a]
forma Corporis resultet substantialis Platonicis; hoc D[n]s Thomas ex quo verbis
q[a] desumuntur ratio q[a] sic arguo.

Subsistentia esset 3[a] entitas realiter a partibus Petri distincta cuius
subsistentia non esset entitas ex se Platonicis Sequela patet q[a] illa 2[a] forma seu 3[a] entitas
supponit 1[a] ex subsistentia et 2[a] actualitate subsistentis supponit enim magis 2 actualitates primo subsistentis quia est 1[a] ex
et prima actualitas rei et secundo quia potest illa adesse adesset entis destituti subsistentis et ita Petrus non esset.

Nec sufficit
Petro esse a subsistentia Potest magis 2 actualitates ex actualitate forma
suppetat et hoc ex ea actualitate primo et ex subsistentia existit Platonicis
se q[o] non potest penitus a illa 3[a] entitate seu 2[a] forma partibus uni-
tis superaddita = Nec quo sufficit q[a] Deus aliter potest aliquid adesse enti
facto 1[o] terminando entitatis eius adesse quatenus ex modificat et integrat
illa subsistentia et q[a] adesset hoc modo Vt subsistentia quia est ens destituta magis
non obstante Platonicis q[a] ita supponit ens actu ut nunc est non Platonicis
2[o] subsistentia terminat et modificat ut ex illa et ex humanitate
non existentis platonicis 3[o] ex Deus potest aliquid adesse primo formis de
terminatis partialis et totalis et q[a] forma est principium Platonicis subsistentis supponit prius non essentialiter Platonicis adesset.

Deus potest ens facto alterius facto ad
esse quia adesset accidentaliter ex hac ratione non obstante, quia per
impossibile stante tota est una facto Vt una pars
aqua et alia facit unum ex = Nec quia patet instantes 3[o] facto primis

cē essentiale ꝓpꝓ ꝑ unicq̃ forme, quę ē principij essendi, secundū se, Eens
jactu ꝑ duplicęq̃ forme.

Qꝺ ꝓbor Del° totty Sposity dicit aliq̃ 33 partę Vltragorbęs
Vnitas Rꝑsentt ꝑ Illa illa Entitate q̃ partes Rꝑ essentiales Spositę q̃ illa
Tꝺ entitas a Stratrijs Sutis Substituit Spositę Semiꝑ cū maa et forma Vnitis
q̃ talis entitas exit vera pars totiꝰ Sicut maa et forma, Exqꝫ istis Quorum
Spositę, patet Ista q̃ illa ē pars rꝑ positę Spositij quę resolua in facit Spositę
Sꝺ simulty aliquo alio q̃ illa Tꝺ entitas exit vera pars totiꝰ Surgentis
ex illa ēt ex maa et forma Vnitis q̃ totty nichil aliud ē quę partes Vnitę
q̃ totty ꝑ hoc casu exit maa et forma Vnitę, et illa Tꝺ entitas, quę ex Rꝺ
partes Spositi.

Qꝺ formatis se ex maa et forma Vnitis resultat Tꝺ ita ex unione
Tꝺ ad partes aliqꝺ 33 resultabit et sic ꝺ infinity, Sequela Istat q̃ nō ē vera
quare ex ꝑtibus Vnitis resultat 33, et ex unione ad̃ partes aliud nō resul
tet Vtq̃ ꝺ infinity.

Sꝺ ꝓbor Del° totty Physicę ngꝰe humanitas nulty addit entitaty
rełę totty a suis partibus Vnitis q° nō distinguit reliter a illis sui sumptis
Ista patet quia quęcunq̃ reliter distinguntur ꝑ distinguntur ꝑmoꝺ exclusitis et
exclusi taliter q̃ unum nō jeludat aliud et e diuerso, ut duo hoęs et homo
certe ē totty nō distinguit a partibus cū illas jeludat ꝑ distinguit ꝑmoꝺ jclu
dentis et jclusi ita ut unum jeludat reliter aliquid q̃ altery nō jeludet
qualiter totty a qualibet ꝑtiū seorꝫ reliter distinguit q̃ jeludat aliquid quod
talis pars nō jeludet Sꝺ hac distę distingui nō patet q° nulla tꝫ ans ꝓbor
sꝺ q̃ maa et forma Vnitę sine aliqua alia entitate superadita Substituit totty
et Spositę subtyle Physicę q° isti nulty addit entitaty superadditas, ans
ꝓbor q̃ talis partes sic Vnite nulla alia superadita entitate Sꝺ aliquid ꝑ se
Vnę subtyle et nō ꝑ se jdentity Sꝺ Quorū q° aliqꝰ ex aliis Substituit Spositę
seutoty subtyle, patet. Ista q̃ Spositę subtyle Substituit aliud ē quę quid subt
tyle et unum ꝑ se ꝑ Physicę Spositi.

Qꝺ ꝓbor ista ans nō q̃ totty Physicę definitus desse Physica
essentialis totty definitur ꝑ unq̃ mag ex forma et ordine omnium quę Tꝺ entitaty a partibus
Vnitis relatis distinguit q° nullatenus ad aliud Substituendū talis Tꝺ entitas seu forma Vnitis
patet Ista q̃ q̃ totty Definitus desse Physica essentialis debet definiri ꝑ ea qꝫ Physica
essentialiter Spositus

Tꝺ ꝓbor ista ans q̃ talis entitas relatiꝰ superadita nec potest ex
accidentalis nec subtyalis, ut sup ex Dꝺ forma discutiamus q° ista ans
quoad 1ꝫ partę Istat q̃ tę talis entitas debet ad Substituendū totty subtyle hi
nō potest ex accidentalis q̃ ē repugnat ex subtyalis, etiq manet q̃ adue
nit entis Substituti facta, et nō advenunt ꝑmoꝺ subtyalitę q nisi ex ꝑte ex
quę Sꝺ mōi quidq subtyliter essendi, q° nō potest ex entitate seu forma

subsig. a quid quid adcurrit entia. Si tibi facte ℔ adcurrit ut eig
mag. et Solempt subsig. fier. ostendi ut subsis ℔ et exist. ℔ ut aliquid
accidere et ut dare tibi ℔ quid a eius adsumat possit. dupler habeat
et subsig. fieri.

Et ideo g. br. ens. ng. si tales entias reliter sumul sumpte
apartibg
et unites distincte ℔ unite ig illis ℔ ni neutig. potest dici et nq potest dari
minor pbr q. ℔ ni debit dare tibi entias ni Unita ig partibg. alias illa
sua distincte essent, et ille ni esset una Unitas Opum Substantie si plu
tabus nec illig Opum aut Scientiarum ignoratig ℔ partes: unde dicat
g tibi entias ℔ ig partibg Unita redit cognitig sup. facty nisi g exilla
et exilis resultaret alia entias reliter a tibi distincte Et eo, e nec
quare exmas et forma simultanitis resultet 3a entitas a tibi reliter
distincta, et exilla 3a entitate Unita mag. et forma ni resultet alia entias
et sic in infinitig g. diendo e tibi Thesig nulli addere entitates rely distincte
a suis partibg Unitis

Respondebis tibi ni distinguo reliter a partibg p nog partis
urate ideo g tibi ni facit Opum aliqua ig partibg Unde g tibi addit sup.
partibg Unitas ni e pos. sd gdo tibi resultans ex partibg ad tang ee et unitatis
Duarum partes Unitg = Si quid nbi dubit hec obscura et intelligendis Res
ponsio Rather illi ni Caesari et sic recurrit 1o, ig partes ut Unitg intel
ligit sic quid quid rele intelligit illud tibi ad tang Unitatis Duarum ergo partes
sunt ni. Si g. ni habes g quid distinguunt abtto et adhuc. Si dubitat
explicandi quid sit illud ee ng ig extra essentia Dei ni sine tota
essentia Dei g. e pars illig si extra essentia Dei et e reliter distincta
a partibg g. partes ni ss de essentia Dei g. e falsig.

Do g. tibi distinguit a parti
bg Unitis ig distinguit se toto i aliqua sua ni ig. ng. ig tibi sit Deus, intel
dit essentialiter partes g. ni distinguit a illis Vide g intelligit aliag partes
illius distinguuntur reliter a ceteris, ni dg. ng. illud nequid ee tibi saltem
vnog ig dabg, nec pars, aliag tibi distinguitur a aliqua parti bg ni a aliis
Do g. br. ad
currit de corpus sydamyto adversarios, excessorum tibi addere sup. partes
solidatas seu entitas distincte g. partes causat Deitas, et nichil recipig causare
Valet si negetur nichil Quia plat g. Dei adversarios ni Deus g. ig sydamyto
loco illud stuxi Deum tenenti pbo minor Dei tibi et Bazgueg
illorg. Si tibi placidas seu g. aggregationi Vt exercitus ni distinguit a suis
partibg simul sumptis et unitis et tm causat a illis g nichil sequitur
Nec si tibi Thesis Scotisti. Dejde i omnem utrog. Deitas existentialiter
existentis exmas et forma et entitate resultet reliter ut qualibet de
Trecente deificat Deitas g. essentialiter curate a hii a bg et tm inde distinguit

abilis, alias dabitur recursus infinitus q̃ vltr authores hoc ſydarigby ſolvere
tenetr.

Hoc ipso q̃ Affirmans ſup pbr Negãtis ſegrale ſ ſua ſpl̃ra diſtinguit inter
bona ſimul ſumpta q̃ mutuo eſſentiale Rhetor patet Ista q̃ ſicut toty eſſentiale
Rhetor Oratori exuit partibꝰ ita toty ſegrale exuit q̃ ſit ſua ſubſtantia
et Habitus ſimul ſumpti et causati in pbr ſ̃ dist̃ vltr totis ſegralis inter partibꝰ
ſimul ſumptis ita nec eo Oratoris et Rhetoris Officio debent Praxeas vt
Procedat dubꝫ vltr totis Rhetor eſſentialis inter partibꝰ ſimul ſumptis

Pręſ ly
Bargues toty ſubtile diſtinguit ab eo inter ſpli Affirmãtes diſtinguit mis
Ex forma ſubtilꝫ q̃ vnita nihil dimanet aliquid dubiꝫ abilis ꝫ forma
totis q̃ nõ ſitijt ſ ente per ſe ſ forma ſeu quidditas totis ſubſtantialis
velliter diſtinguit a partibꝰ = Ad Negãtã minor q̃ totꝫ per ſe diſtinguit
ab eo per ſe ſ forma q̃ reſultat ex entibꝰ, ſ̃ phãt q̃ partes totꝰ per ſe
ordinãtur ad illud ſubſtituendꝫ et vnꝫ per ſe ſubſtituꝫ, ſ̃ partes ſ̃ totis q̃ per ſe
non ordinãtur per ſe, atq̃ adeo vnꝫ per ſe ſubſtituꝫ.

Ex dictis Franciſci Collegi totꝫ ſolꝫ
diſtinguit a ſuis partibꝰ ſimul ſumptis et vnitis diſtinctione quoad ſplicitꝫ
et explicitꝫ non quo diſtinguit eſſentialiter et definitive; Negãtur Conſ
dicit explicite quod ſplicite ſ portat ſe finitꝫ et totꝫ ſeparatꝫ ſplicite
q̃ partes explicite Ad Negãtã ſ̃ ſ̃ ſ̃ militudine refertur &c

Arg^ta 2da primã ad^s Refferũtr^s

Arguit q̃ Deus ideſtpſeqt quid quid Deum vni vellitur alteri Deum
Ad aliquid Queritur vellitur Oratorio q̃ nõ Deum partibꝰ ſeparatis ſeu nõ vnitis
et totꝫ ſimul et Collective ſumptis q̃ totꝫ diſtinguitur vellitur abilis vt ſic ſumpti
Omnes pbr Oratorio Deum q̃ nõ vellitur humanitus Dñs et huc nõ
Deum partibꝰ ſeparatis, alias ſ̃ barbara mortãi Negãti eiꝰmãa et forma
ſeparatꝫ eſſet vellitur humanitus q̃ falſum.

Affirmatꝫ 1° pbatur totꝫ Rhetor
ſeparare vellitur armas et forma, quia ſ̃ rexy Deum q̃ Deum angelꝰ Vt patet ſ̃ma
et ad Petri, q̃ vellitur abilis diſtinguit a ſuis ſ̃ percunte toto Rhetoris
et ergo partes ſ̃ percunt

Affirmatꝫ 2° totꝫ Rhetor nõ diſtinguit vellitur a par
tibꝰ Collective ſumptis et nõ vnitis, quia quia Deum ſ̃ pcatur ſ̃ vellitur de toto, de
Aſpcatur ideſtpſe falſꝫ et vellitur de partibꝰ ſ̃ hoc falſum ꝫ de partibꝰ ſo
paratis et non vnitis, atq̃ Collective ſumptis, nõ poſſet Deum ſ̃ pcari q̃ ſ̃ totꝫ
eſſet humanitus &c.

Ad 2^dam Arg^tã q̃ quoties Deus vellitur ſ̃ hoc ideſtpſeqtur quid
quid Deum vni vellitur debet alteri Deum ſ̃ri, ſ̃ſ̃ ſolꝫ ideſtpſeqtur

q^{ty} ad entitatē et negatiue dishguit, quā quid entitatis positiue Ducit
Vnitē Ducit ētia alterī, n̄ ū quidquid Vnitatis aut j diuisiōis, et q^{ta}
tēty Vnitis, eōr q parter. Vly ergo ens positiue Dicit ū negatiue Dicet
Quemlet partibo quā quid entitatis positiue Ducit tēto, n̄ ū quid quod
Vnitatē et j diuisiōnis q^{ta} tyrie Vnitas aut j diuisio totalis Dequatis
ad partes ñe Vnitas et Quintas ideo ipsis Separatis n̄ Ducit et sic tota
dys hguit reliter negatiue Vly a partibo n̄ Vnitis et n̄ positiue q^{ta}
Dicit partibo n̄ Quemlet ee Quemanitatē. I.e. id n̄ ē ex defectu entitatis
sed ex Affectu Appositionis et Vnitatis Quente.

Ad 13 Primarium dishguo ons
potentiē Separari reliter q^{ty} ad rationē Apposite et Vnig Dōnis q^{ty} ad
Entitatē Suo ons et hoc Vly Sequitur dishtio negatiua tēto a par-
tibo n̄ positiua Vnigēta Sup^{a} partes Vly addit Largty diuisionis =
Ad 14 Primarium Rōr q ad rationē tēto n̄ Vly Sequitur entitas par-
tis, ut tyg Entitas Hilary Vt Vnitary, q n̄ habet partes Veris
Sumptē Quet accipiat Collective pare n̄ ē Mirū n̄ admittari de
illis quā quid Verificati de tēto / Arg^{to} 2^{a} 3^{ti} Rō 5 reflexis §6

Argumenta 2^{a} secūdam Ois

§1 arg^{to}
Vn 2 3 5 Sumit ex Philosopho Lib 4 tex 4 Quod sex n̄ ee ma-
tria Semel sex gnc Caba Substantia enj angiug quy semel Veluti grog
sex n̄ qui uis aut ter ē. Sō Qui semel sex erij semel sex. = q
Iusta Philosophy tray dishguit a suis partibo dicit j metaph^{ce} Cap 17
textu 5 q ait Syllaba Ba n̄ ee ex Be et A et lib 8 textu 15
hic habet ozy nyg quicuq quare partes habet ee n̄ tēto quasi ex accerno
Separato tēto i aliquid aliud Separatū.

Ad 1 Philosophi Longe aliq ee a bo-
que j bdyt adnerrarij Philosophy enj Sōlo dishguit duo genera qualitatū
Vnij q Sit de forma essentialis Substantiae rei j suo ee / Sōlis enj essentialis
Quare Philosophy qualitates et tēto dicit Quare j qualis quod / aliud genus
qualitatis dicit ee q adueniat rei Vltra dictū Substantiā Sūi ee: Vly dicit
red de essentia rei Quē extra essentiā et id explicat j numero Senario
j quo jeiungit sex Vnitates quas postmodum partitur j fractionarios / Libet
Vnarios quē partibo accipiat ee ipsis Vnitatibo et gerro
qualitatē ait Aristoteles de essentia et 7mo Decimo Senarij numeri
ee sex unitates q^{a} sine illis n̄ potest Existere atq unitas / Verbum
n̄ ee de essentia Numeri Senarij, q^{a} ad hoc ut Senarius Numerus Oporiat
Ex sex Vnitatibo pacidere ē q tres eas reducat ad duas unarios / j
ad suos terminos / Ly Habig dico uis tria scribere n̄ ee sex q^{a}
una species scribere Sumpta n̄ ē alia quē alij Attribuit, Vnde scribere

Sequido / Summorq̃ summarij termorq̃ ꝯ stituit, et ꝑhoc ipsa Logica Phisicis=ad Dñ Deus Sylabꝫ Ba ꝯ ca Ba: et A Socij, ꝓpria ipsa d. ormꝫ totꝫ distinguit assis partibꝫ.

Dñ arg tꝫ q̃ ē Oratorij ſyllogismꝫ ſic debet ꝓ mãa et forma, q̃ liter distinguit ethica Phisica q̃ politica? q̃ et totꝫ distinguit relliter ab eis Ethica ē certa, si ma ē cuius q̃ sic ꝑhibet, mãa et forma Sc Causq̃ ad ſet et Phisicq̃, totꝫ Phisici, Sc causa relis debet relliter assis effectu distinguit ly effectus dꝫ ꝑdeat a causa et nichil a tergo q̃ totꝫ ꝓpedere q̃ ē ipsa ē ama= hoc argumꝫ ſit etꝫ q̃ aduersarioꝫ ut ig̃ distinxit ingtꝫ Phisicq̃ causat a forma totalitatis quã ipse statuit et apartibꝫ tot a causis relibꝫ Phisicis et ꝓpriis, et tm̃ ꝓ ipsa opinione totꝫ ꝑ distinguit a illis simul sumptis

Quã arg tꝫ Sectatore inducit q̃ partes adhuc unitꝫ dupliciter Considerari ꝓſſyt, Ut Socij et diuisiue, Ut simul et collectiue, tyc Sumpti Socij et diuisiue q̃ una simitꝫ ipsius et altera ꝓ totꝫ et q̃ ꝓ tri Ut q̃ do dicunt mãa Unita forme, tyc mãa sumitꝫ ipsius, et forma accipit ꝓ totꝫ, et q̃ ꝓ tre Ut ipsis mãs: tyc ū Sumpti simul et collectiue q̃ do totꝫ accipit ipsius, Ut ly totꝫ mãa et forma ipsa ē Unitꝫ, q̃ ꝓ a ꝓ totꝫ acceptione totꝫ causat a illis, q̃ a distinguit ab ea distinctione ꝓ ſupꝫ ꝓ ſa ē ꝑ causat a illis, q̃ a ly illis ꝓ ut ſic augti ſic ꝓ totꝫ gaudet ipſitate q̃ q̃ patet ad arg tꝫ

Ad ſecꝫ mãa ipsius Oratꝫ forme et forma ipsius Syllꝫ mãg causat totꝫ q̃ a unitꝫ ipsius ut unitꝫ causant totꝫ et Oratꝫ per ma Solutis ꝛ= Dr Oratꝫ ubi, et distinguendo Sed ꝓ a unitꝫ ipsius duplicitꝫ Ut totꝫ simul et collectiue nego Ut ꝓ ꝓter q̃ ꝓ totꝫ, ita q̃ totꝫ distinguit relliter mãa Unita forme ꝓ totꝫ, et q̃ mor tre Unitꝫ Oratꝫ ꝓ ꝓpꝫ forme, quꝫ totꝫ sup ad ſet ipsius relliter ab q̃ mãa adhuc ut unita forme, mãg nq̃ adhuc ut forme unita relliter distinguit a tripla forma ut unita mãg, et Oratꝫ potest a illa causari ſecꝫ ē mãa et forma ipsius et collectiue sumptis, q̃ a illis Ut ſic ꝑ distinguit.

Replicabit mãa ut unita forme ē causa maalis totꝫ et distincta relliter ab ea q̃ totꝫ q̃ mãa et forma ipsius et collectiue sumptꝫ Sc causa totꝫ et distincte relliter ab ea Oratꝫ ꝓ ipsius et collectiue sumptꝫ et nihil ad ſet aliquid q̃ ē aliud q̃ forma totalitatis, quꝫ ē certꝫ et ſtia q̃ b ꝛ q̃ mãa et forma simul et ipsius sumptꝫ nichil dele ꝓportꝫ almꝫ q̃ q̃ mãa ut unita forme q̃ ꝓ nichil aliud ꝓportꝫ quꝫ mãg forme et unionꝫ ꝓ etꝫ ꝓportat mãa Ut unita forme q̃ ꝓ mãa Ut unita forme ē causa maalis totꝫ a illo q̃ relliter distincta totꝫ mãa et forma sumptꝫ simul et ipsius erit causa totꝫ.

Placere pōss quę quidē Petrum non semel
sed ter negauit, et semel forsan, et fortasse plures, Petrus
Ro Pontifex maa et forma simul et recto sumpte, ita
et negando Petrum, dico q maa et forma simul et recto sumpte, ita
Petrus ab omni parte fuit Ro Pontifex sed absolutus, sui assertu quilibet sumpta, recto, et
vere dicto, et legitimo distributo, dissoluto, et relicti particulari parte, qui iuste
et legitime parte sui iuridice constituti essent. Ro Pontifex maa Petrus forma, Pontifex
vita, et doctrina, et omnibus, licet partes maa forma et Petrus forma
Ro parte iuridice Petrus sui Ro positus aut constitutus adhuc inaequale, et id q
secubit forma ex quasi liquid esse ens alter sui Petrus iuridice et recto quam
forma Petrus Pontifex vita, maa et forma simul et recto sumpte et unite distinguit
Petrus absolutum, et sic non simul omnes q causet ex Petro Pontifex vita et
causat.

Ro quidē ens maa et forma simul et recto sumpte Ro ens existentia vere omnes
entitate Ro q non ex illomodo significante, ex eo enim q ens non est Deus
vera ex nulla Ro ens quidditas ex illomodo significante Ro Petrum ens
q maa et forma simul et recto sumpte Ro ens existentia vere omnes entitate
insufficiente Ro recto sine aliquantula recto et altera inobligato.

Ro maa et forma simul
et recto vere suam entitatem habere et existere ex recto, et q quilibet secus
dicentes absolute ex toto ex nulla inobligata recto affirmative totaliter ens
ex nulla simul sumpta et unite ex significative recto et vere
inobligata affirmative totaliter quę significatur recto et vere
non unde ens q adiuvatur ex nulla ratione ens existentia
ex maa Petrus forma existentia q non affirmamus inexistentia esse
quibus mos unitus ex nulla subiecta et ex nulla predicata Ro existentia esse quę ex
nulla subiecta quia ex nulla predicata simul recto inobligata Petrus deus Petrus est alba
q ens absolutus absoluendi non affirmo inexistentia esse Petrus et absoluto
esset ens falsa nulla sed inter Petrus et id q ex nulla predicati significatur recto
id indicat q ens absolutus absolutus, seu habens absoluendi quare inobligato
casu nulla inaequalitas affirmative et partibus simul sumptis et unitis ens
vera ex eo q res sic eo modo quo significatur inobligato inobligato casu nulla
totaliter affirmative Petrus ponitur recto et forma inobligato est falsa nulla q
ita se res ita eo modo quo significatur inobligato. Ad ea Replicando dicitur
ante Priorem nulla q non significatur propositio recto et altera
inobligato affirmative totaliter ens existentia totaliter parte q quidē falsa est
existentia Ro

Sic ex his nullo modo verum Petrum existat
Papam, et Paulus Petro Negatur hęc ita verbum nullo Petrum et
Paulus recto simul Petrum Papam existat ex Petro, Ro Petrum, Petrus recto
nulla forma causat ex nulla, et forma recto nulla Petrus causat ex nulla

Habet Regio Scitis Stia, q̃ maa et forma simul et indiuisa causat
Identity = Et Oppositio mis et negatio Stia Rg causę existentię in hac
Causa ita Ss causę ut nullo aliq sit effectus id est nullum genus Entitatis
Istituant et Unity, et ideo ibi acceptione Ss causę et illę causant Rgnę
aliquid Relative et adequate Identity at ū causę Rgnis ita Ss causę
Vt simul q̃ oppia entitates Ss effectus id est simul Obtineat effectus
Unity et Identitatis mis Considerationę Identity non causat Rgnis aliquid Relatę
eo relatatę effectus.

Quod si nulla Considerationę possit Rgnis in Rgnis causis ad
formalitatis effectus q̃ Ubo mis Si Rgnis aliquid magnum q̃ Si videretur
Vt unitę, Hae non q̃ si nulla Ubo minor, Identity q̃ effectus Diuę
maa forma et Unio Si partes Unitę Michael altera Dicunt q̃ non
sit Unitę nisi Ss Identity Ubo maior, Identity non est maa
forma et Unio. Stia Ubo, q̃ Ubo copulatiua falsificati existat
Istate Unio Ubo Vt hoc Petrus et Paulus currunt, falsificatur ex
falsitate currus q̃ Similiter ista Ubo copulatiua Unity est maa
forma et Unio falsificatę in istis Unitatibus est maa.

Ad Ubo copulatiua est
Replico altera est cuius Disiuncta copulę sumitur mentaliter et hęc Unitas Ubo dicitur
dicatur ut Petrus et Paulus sunt Homo altera est cuius Disiuncta copulę precise Ubet sumi copulatiue
et hęc dicitur Ubo de Secundo Modo ut Petrus et Paulus portant Lapidem
Ista Ubo ita Quia Unitas Unitatis Unitatis Extremorum ut existit in absolute Rgnis Ad Ubo
q̃ arguit a virtute Unitatis ad Unitatis, et Regula arguit existit simul Collecta
Unitatis, id est mro Essentia q̃ Unitatis Ubo mentale q̃ partibus copulatis precise Ubet
Ad Ubet a qualibet parte Ubo Negatiue dicitur

Ad Unitatis non distinguentis a partibus Unitis
Ad effectum esse hoc est aliis Ad Sequela Ubo partes Unitis Si plura entia Unum
Unum agregata Ad Ubo entitatis agregatis Ad oppositum unius Ad Unitatis quando
Ad Unitatis non est a partibus Unitis Unitatis Unitatis Ad quando = Ad Negando
Sequitur ad primum distinguo maiorem partes Unitis Si plura entia Hypothetice Quando
Maiorem Ubo stia Nego Maiorem et Etiam q̃ Unitatis progrediens Unitas ex partibus aliis
Solitis reparatis et completis Regnat substituit ex partibus Aliis q̃ non accrescit
et restituit de tua Unitis, quare non Ad consequentiam plura Simplicia ut Unum quorum
Unum Identitatis Etiam non est Unitas Unitas Unitatis Unitatis Unitatis Unitatis
Unitas Ad Unitatis et Unitatis Unitatis Unitatis Ad Unitatis hoc est
partes non plura entia Simplicia et Unum Unitatis, et hoc de hac q̃ et de Ubo
Sancto Liber Ad Secundum

LIBER SECVNDVS PHYSICORVM.

Postq̃ d̃ subo
[illegible] ens naalis [illegible] et q̃ ad affectiones ipse [illegible]
[illegible] sermonem habuit de ente mobili [illegible] operatione, et [illegible]
[illegible] habita [illegible] naã, q̃ a principijs operatis, et [illegible]
[illegible] explicatis quomõ distant ab arte, et quomõ scientia huius q̃ agit
de rebus naãl distinguit a mathematicis [illegible] 3o quatuor causarum genera
ad ens naãle pertina distinxit, causam accidentis numerauit 4m, casum, et fortunam.
5o docuit causã a fortuna, q̃ reducitur ad causam finalem, et 6o
numerauit, et docuit [illegible] relegatis, magna semper usus est parte sui libri
ea q̃ pertinent ad ens mobile, et naturale, quæ omnia disputanda erant, cum
sit de naã. 1o inquirit quid sit naã, et q̃ ratione naã dicatur. explica
tur definitio. § 1.

QVÆSTIO VNICA QVID SIT natura, & quibus ratio naturæ conueniat.

Explicatur definitio Naturæ § 1. Omnes variæ
significationes, quas enumerat D. Thomas 4 p q 2 a 1 ad 4 reducit
to quinque dicãt quatenus significat principium intrinsecum generationis, et
huic acceptioni definitio a Philosopho sic, Natura est principium et causa motus
et quietis eorum quorum est 1o et per se et non accidens. Philosophus

Hæc definitio est cognitionis tenuis [illegible] Philosophum, Deum, et nos posse omnibus significari, quæ cum partes habeant

explicando. Inste principij et causa finem ut excludat primum, quia
fuit sit principij vt causa, ij vt ostenderet quod ñ sit ee principij
actuij motus. Sit esse actu ee actuij vt ista ducunq; et id circo ñ solij ap
pellatur causa sit principij. Quatuor enim actus ñ sumuntur copulative ita
vt quilibet quatuor sit primus principium motus et quieti sejungit ij distri
buunt ad omnia ita q ja ligg quod sit principium motus totius et finis vltimus ja gg
cedant motui cessat tantum, ja alijs quietis totius. Vt patet in Cœlo et in Terra et in toto
globo terre, q alijs ij motus et quietis sit ja grauibus, qui mouet et quiescit
agit. Et aduertat q quies ja est in termino p pura carentia motus, sed bene
ipsius motus, quo modo accommodo quiescit

ens quod ê ponit ad excludendum a ratione nag
causa quidem operante aliquid extrahit, vnde ab ente generato aliud et ignis
vt calefaciat calefacit et ejusdem ñ habet causam nag. Sit Petrus quidem dicit principium
motus, scripsit, appellatur in quodlibetis actio erga extrinsecum ja generando q ad ter
minum nag ja mouendo q quidem. Item addidit se et ñ ly audijs vt de
notet quod non sit ens ee principij sit ejus et radicale, vnde excludit a ratione
nag ens principiata accidentia, et privationis.

Ens exacta q dicta deffo ng p illigatis
explicata ad q ê de ratione nag ens ee principij ja ejusdem et radicale sine
aliquo tunc passus motus et quietis ê q hinc deffo essentialis quid quid
dicat Ferrara ng dicit quod ja put significat essentiam ñ debeat explicari
q ordinij ad aliquid extrinsecum secundum suos explicationes nag essentialiter
sumit ee principij radicale ostendamus et ubi p. Diogenes ê nag subij
ciamus ng decisitr dubium quod ad 2am p.

Decisitr Dubium quoad 2am p.te §2

Circa ij p.m
ng debebat summatim nag ê declarasse, adhuc inquit ly nag quia forma ad
natij, forma essentialis q. humanitati, ligno et alijs, ergo non ordine di
cendo. Deinde negauit Balanij medium ee nag q. existimauit ñ su
fficere ad rationem nag ee principij passiuij. Et alij sicut a formam principium pa
ssiuum ê nag et sequitur ly nag et ñ forma, hinc est quod bene dicit Scotus.

Ionas 1m. 4ti
Ventura confirmat hanc enarrationem nag ê q demptis Theologorum ja Philosophi capti
tertium patet et per Porphyrij subtilis enim ja posita ê ad dicit existentis
partialis salutem Sti Pomitis existentia et forma q ê nag quia forma
dicens nag participat

Informatio nag ê ly subiectum receptium q. vere et
proprie ê principium radicale cuiusq; puri motus ja generis causæ nag. Ly
forma sicut ê principium radicale medium q. ja indigitabit motum ad
esse et quietem totius motus et finis q ê assimilatio ja esse

ꝑ̃ vtrũq; habet vsum nãq.

Ad aa. 2ti tenet etiã Thomas 1ª. habere vsum nãq. ng etiã Vegetalis é principiũ motꝰ qualitatis, Vt. Vig. figuræ, loquutionis, aũ Odoramis &c. Imo ipsę actiones intelligendi, et Volendi quatenꝰ ꝓcedũt a statu existentis separatꝰ a corpore dicũt motꝰ naales et ad exercitiũ naturę ꝓtinentes; Vnde et aã 3ti. quatenꝰ principiũ intelligendi et Volendi ly separata dicta dicit naã, et forma Substantiua entis naalis tamen si é separata animã vsum nãq. habeat ꝙ̃ aut ista separatio intelligit et operatꝰ immediate a sensibꝰ, aut sic ad Philosophiã 1ª. ad metaph. ꝙ̃ tenet illic cognitio.

Maior é difficultas an forma totalis Sit naã ꝙ̃ Est quid Ipostũ exnaã et forma Vt dicit 2ª. ꝓncipiũ 1ª. magis ꝓpriũ quata existãs parte hoc, et quia é principiũ radicale motꝰ vt ꝓ̃. ꝙ̃ thor é ꝓncipiũ sufficiens Ipostũ ꝙ̃ aut quo ꝙ̃ é naã.

Veruntamen dubitatio forme totalis Solũ posse aggregari nãq. sumpta naã ꝙ̃ quiditate sua entitatiua quæ Ipse dicit Verbũ Increatũ assumisse humanã nãq. sumpta ut naã quia ista forma totalis vt é naã ꝙ̃ totũ vsum nãq. dicit

Et Expse Collegit ex Philosopho et D. Tho. ma ng Philosopho in postꝰ pagũ Docuit nãq. et forme ee nãq. in quit quia ex his naã quidem é 1ª. anima. Et D. Thomas ibi refert a se posset aliquis excedere ꝙ̃ anã naã dicit naã et etiã forma ꝙ̃ Ipostũ posset dici naã. Ipostũ autẽ exnaã et forma vt é naã 1ª. anãa ꝙ̃ patet manifeste loquitur D. Thomas de Ipostũ quæ dicit Ipsum exnaã et forma ꝙ̃ tale Ipostũ excludit a vsu nãq. et vt Silv. Ipostũ ut aliqui authores interpretãtur

Ad 2m. etiã dicendũ é habere vsum nãq. vt Silv. ꝙ̃ 1ª. ad mag. 1ª. etiã ꝙ̃ 1ª. ad forma. Ng forma Celestis licet vt sic principiũ actuũ motus Angli ng tamen motiue a Deo Angelus é tm principiũ passiũ motus circularis. Cum naãle ꝓlineare et ꝓportionale ad ipsũ vt ut ꝓpriũ motꝰ aliquã quietẽ acquirat 1ª. et ꝓ̃ stat, stabit, stetit, stabo vt logicor de impario ꝙ̃ thor Silv. é principiũ quietis.

Vt quia dicunt Doctores tantã aliquã 2ª. breuiter discutienda et vt Silveda obiicit ꝙ̃ 1ª. ad vsum nãq. vt sufficiat ee principiũ passiũ ꝓ̃. naã ita vt exist naã ante ꝑ̃ illud ꝓpriũ é principiũ passiũ actiuũ vel vt é Volũ ꝙ̃ vt é Intellectũ ꝙ̃ ad vsum nãq. vt sufficiat ee principiũ passiuũ ante ꝑ̃ vltimũ Instans ꝓ̃ ꝙ̃ sit a principio extrinseco passo vt Ipse ait ita é ꝙ̃ possibile resistere vt ꝙ̃ admittat 1ª. principiũ ꝙ̃ é mere passiũ negatiue possibile ne sistat ꝑ̃ Vbere ex hac aliquã adunatis Sequitur Vt aqua et ignis resistãt ad ꝓximũ distans Calorem ꝙ̃

Rr negatio omnis ad aliquam entis negatio omnis neg eo ipso q aliquid
realitatis ipsi naturaliq ipsius principij passivi sit è Prodotty Suppono q ita sit ex principio reflexo suspensus ad varios motus Rr actualitatis aliquid pro
naturaliq ipsius quia essentia sua ipsius natur ad formam oppositam quæ naturaliter ipsi debetur. Unde sumaq lex Primo dispositus ad formam negantem talis forma
Si fieri possibile negantem illius formæ aut maq sublunaris universi formæ
celestis q cuilibet mala violentiq patentes, et similiter oculis si disposito ni ad ipsa
ejusmodi illegi Rr recipient

Obiectio 2o ipsi artificialibus sola forma è ars q pro naturalibus
sola forma existit mala = Rr negeo Stig Nia forma artificialis Scribitur
Vitalis è quid accidens Subiectum è Substantia et sic subiectum debet ee ipsa
linea maq ergo ipsi naturalibus Vitaq pars sit ita explicines substantiæ et lex positiva sit ens
naturale ejusmodi Vitaq illigi pars debet ee mala.

Obiectio 3o ad varios maq requisitos ipsi pro salubriter
mo principij passivi Vitæ q ignis respectu calefactionis Rr habet varios fines maq
ad hæc illorum religiosi sc forma exsistit Rr è principij passivi motus Typhos Sulphuris maq
Quinat q forma existentia è mala = Rr quidem Vt substrati ipsi ee maq primo
principij activi Rr è ego q motus recipiatur pro ee ex ratione sui ipsius sc Stilly quasi
stejnæ ipsius id è q ipsorum principij activi Rr Vt ens activum Vt ipsius Rr sit motus
salubris pro ee recipiatur. Ostat hæc solutio exigua de se maq Vbi ad varios
maq Rr requisitos q exsistit determinatos principij passivi motus è q principij
principiij sive activum sive passivum. Exempla talium formæ ipsorum ad actus Vitales
ee maq medij ipsorum principij activi Rr passivi ignis pro ee et ratione sui è q
principij Vitalis activi Rr passivi motus. Sed id q de igne dubitat circa ejus
defectum Calefactionis in habere varios maq effectus Solutionis, id è q ipse
Rr recipit Calefactionis.

Obiectio 4o ad vitalis Vitalis Rr è mala q mea primo ope
ratio è determinata ad unum q principij Recipi Operari et Rr libere, at quia
ad vitalis Vt talium è principij operari libere q Rr è mala = Rr q q
Rectr maq ee determinatq ad unum Rr è Sermo de mala Vt ratione sui ipsius
Rr de mala exposita et ipsi etiam ab omnia q Rr sit Vt mala exposita primo operari
quasi è ad vitalis libere et sic ipsi exposita operari.

Obiectio 5 quia omnia vitalis primo
ad unum q è determinata ad unum q principij passivum Rr ad Vitam mala q sic
ita etiam plures motus Typhos Sulphuris quasi ad unum quæ ergo duraret talis motus
Typhos effectus Vitalis mei Rr operationis ad hoc quia esset ipsius Vitalis q tum è falsum
q nullus Vitalis è operans et ipsi appetitus quasi esset post diu Vitalis = Rr q
quia ita deceptio ipsius non dari ipsum principium motus quia appetitus quasi esset et non mutatus,
deficiet è Deo dari ipsum ipsorum nomen, quia actus ad angelos movetur Causabit
ut q tales motus existat ipsius, post decem Vitalis causabit talis ipsius q causabit

q̃ Angly moueu celly et gllo statu n̄ debnt ĵglo ē xpentiãtalis motus
ꝑ q̃ cona alter quiesc̃et.

Nec obstãt q̃ dies Stacia debuer motu et quies. sit ĉlo cona lia
ꝛ̃g q̃ deuenit statꝰ nullꝰ ē ĵ Quernon habet ng̃ celly ĵclinatꝰ ad illud
ad q̃ ordinat a deo et ly gnaliter ordinat. Et q̃ nos dicꝰ dies ĵstat exi
gẽt motꝰ q̃ ad ĵstigẽ ē necess. Cui ꝑ post dies dicitꝰ ly n̄ sit necess.
ĵstaꝛ ĵclinat ad quiescendꝫ sit ĵcdꝫ loco sicut ab eo Rigaldꝰ ē

Jenꝫ dicues

Si parꝛ celi ꝛeciperet abigco et generatꝫ ĵhoc ongt ĵferiꝛ n̄ moueꝛ q̃ n̄ ē assig
nare quo motu, q̃ ad gestꝫ nra quiescat q̃ n̄ esset ĵmo conalis q̃ celly
nec exigit motum nec quiescere = Dico ĵtali casu ly gestꝫ ꝛeis Magꝫ ee
Jenꝫ motu quo ad esset ad loꝫ celi cui esset pars, hoc q̃ ꝑter sug dꝫ
motꝫ debet stellatis loꝫ sug oia corrugẽtia, hꝫ̃ quilibet qui oia libꝛ
desiderat Vnum ly sufficit et ly stis ꝓpter hoc.

Solet hic quiri an̄ maa et forma
Decernant Vniuoce ĵ ratione maꝫ et quoꝝ aliqui negarũt Respondeant
dequoꝝ numeratis ꝺ̃ q̃ dubitꝫ. nec cogant maꝫ ads metaph̃ q̃ dicere tm
et Vnig dico Deabꝰ maꝫ Vniuocꝫ ee respectu maꝫ et forme q̃ licet
tma n̄ sit ita gfecta ad forma habet michi omnꝫ ĵ ficiter nam maꝫ sequi
dꝫ ē pars essẽtialis entis naliꝫ et ĵ tio genere ꝓxie et ĵficiter ꝓ̃ncipij
et causa motꝰ, ut hꝫ manet dubꝫ et ꝓ̃ncipiũ ĵ quo aduersarij fundꝫtr
Et falsꝫ reputatꝫ ē ĵ 1o libro, et hic dicta q̃ c° 2° Nec ars posset
efficere opera maꝫ

QVÆSTIO, VTRVM ARS POSIT EFFICERE OPERA naꝫ

et sic de me
taph̃ ꝓ̃ncipꝫ Quorum dubiꝫ q̃ possitꝫ n̄ ꝓ̃ma ꝺ̃ Stilo metaph̃ ca et textio
Parmenidis discurrꝫ, ꝑ aliqua que delectꝫ oportet ĵterꝫ discutere
Vt illius quasi vexatꝫ ĵgenij ad sustinendꝫ ꝓpꝫ, ĵquirimꝫ q̃ possit
ne ars opera maꝫ effingere, sit ℰ §

affirmat Albert
mag lib 3 de mineralibꝰ Capꝰ n̄ dubitat Henricꝰ quodlibeto 5

q 3 — Ex Regione oppositi extremi arcus q Celestem Regem amplectitur et dicto opera nra aberte pateat non posse quemq; offendere, aliqua tm ipsum ex recti directione aplicando actiua possitis

Exgarus ibi q arcus nr. habet gdue esse opus nra q maxime causa principalis ex qua debeat esse subtilitas, et ars quidq; habitus acci ex alio sit, Neq; magis Deitatis esse ipsa mysticis, q arti tm de cuius subtilitate ex nra sua ipsi subordinata, sed habitus ex ipsa sua Laboris acquisitus q nititur ad operanda efficacius Deum

Quare par

S. Deitatem Deum esse certissima de mysteriosa artis de q sit dicta mea oppositio et tradat Regulas Utopera nra debito et ordinato modo fiat Amabilibus postpositis patet hoc ipsa Sabbathi Carnis, et Celestis qui licet eni Voces. Ex altera arcua q tu ad subtilitatis ipsum nisi ordo tm et mea illaqueat ab arte gaudet.

Ipse q arte nra ales virtutes fruitur melius et facilius sua opera exercent dignoscit posse, sic corpus grave pondus Velocius adcentrum ipsum get quo quadrato eo q ratione figure facilius acus scindit: Sobrie aplicando actiua possitis postpositis aliqua nra opera facit sic Reperit ab aqua leviore pulsus Ingenio mysticus callore Ipsi firmace moderato quodq; calore exclusis Generari.

Ipse arte Medicis hoc sit manifesto quia virtutes nrales ingredi, moriari q alliari hic manis aplicate corporis adamabili Vitali ipsum redditure sibi: Cognoscere demum q sua ipsis naturali peregrinatis virtutes et proprietates, et ingredi actiua possitis effectus plenius, plenius Mens quis ignorat quos effectus ipse in causa q effectum Quarti, sed q ab ipsis debito modo causa nrales Exhauriquerq causa applicatur.

Exemplum etiq quarto q peregrinatis sibi solet ab Aliquibus auxy q Vulgo appellatis Alquimia, hoc tm Licet acui sperem habeat adulterinum et q tm habet virtutis Vitis ipsi Medicinalis Mille facile q colos depredit, quare q Sabbatistis spernet. an vita damnata et Pendistes illud ad restituendum Generi declarata.

uery auxy Edicta aplicame causary= Inquires an possit Deus naturaliter

Ex hominibus moraliter ipsibile, Mirabile tm Deo ipsibile Inter dicit doctores q nulla de repugnantia ipsius q hoc taliq notitiq assequatur illiq q habet Angeli et homines, agg uery auxy citato dicto Ipsi sine dubio Valet.

q 4a Sept. Obtinet ex allo exordio 7 Vbi dicit Magos et Malefices Exactis Pharaonis iussu q arte magica virgas ipsorum Draconis — ad hoc Deus pondet Ostio q 6 de pitthia art. q ad 6 q iusta quandq opinionem Ipsius Mi Mexa Dum sic Vix quary ipsi perpendet Ostio q apparentia ipsis. Ex Lege Mosaica et Angelica ipsi ceptori, et Augustini a Gloria Mi ipsi citato, Mirum et Magum

Jris ghaut qui Ananimiter Dicit Serpentes illos uerè et naturales fuisse vtq Scriptura eos ydiomate nominat, et Magory Magg, et Magg Magis, quę Stat unu j Ser pentis fuisse Diuinę.

quare Elder P. Phe Respondet Quoniam ydolatra fuisse, et ydolę Incantatę p id fuisse facty arte et operame Demony vt q Demones id effec tuę Potuerint p galaqua Semina Herba quę uj partes faciendi Vuvas et j ser pentes Iurisdi habebat. Vnde tam semul applicatis potuit Idolatra effectus j Iuxta Moises tm miraculy fecit diuina illa Virtute, et ydolę eis naturali Virtutis Humanę j Serpentes è Diuina.

Qo quodcq; insistijs Suadet Respt Ora statuę Medali tali arti fuisse disponty ut exire Draconis et hui et illud Ambulantes discurrerent Quod tabulę Refert Io Polidorus Lap 3. Gellen non Statua ex Marmore Opera quę magne Solari ęq; Curia Gradijs Sanauisse Mag edebat Incepty obj fuit Celeris. Narrat Valerij Semulatory Fortunę Romę Vna Latina Vrby bis fuisse Incuby. Et Archimede Refert Sforg Vibrig tali j genio et arte fabricasse Vt j ipsa aspicue Celerq motus apparerent Astrory Orbes et Signa, Defectus Solis et Lunę, et ad ogni motibig alia effi Nitra ita Ingenie et ad unguy Vt Ogdiy Cęlestis Sforę uiderentur, alia plura afferyt Essola.

Rm his ydolą j, Sathanię demony Suasu talia opera facta j, ma a Magica naturę Causa Dicty apposita Sicut horologiy exui ponderi, q habet ę j Stamo et Equali motu. Sic Similiter ab ingenio humano artefacta potuit Causari aliquis motus et plurę motu Deputatus quidq; j Sono Solis Voci humanę. Disputao Qa de Causis j Gnl.

DISPVTATIO SECVN

DA Đ CAVSIS IN CON-

Muni

Praemq nag ię Causq motus et quietis. Nunc quid Sit Causa Examinemq et q. multiq postulat ut ab Vniversalibus Dicty Exordij Summamq ideo huic Disputoni aliis moriq Dilect posponimq j quinq Erij Qo, q. Sa quid et quotuplex Sit Causa.

QVÆSTIO

Prima quid et quotuplex sit Causa

Fray Francisco de Escobar y Mendoza

Advertē posse causā tripliciter accipi. 1ō
Bulgarinus et primi tales, quo patto Pl. greci Patres Eternā causā primū
suū appellāt; qua acceptione Plus è Aristotelis 12 metaphisicæ cap 2 lectō
tō 69 privatus causā nominavit. 2ō summi Stoici & ex eis in Ecclesiā
hicq Ogiq Occidentis Scholastici essentiā rerum causæ partiendo per
sensu D. Augustinū lib 83 quæstionū ejusdē, aīt causa essentiæ ē. cujus
ppriē sunt subire obligari Subjecta ejusdem causandi.

Causa & ejus Ultima accep-
tione Varii aliter definiūt ng P. Suarez hic eg explicat causa ē
id q̄ ejus effectū ē aliud. Probatq̄ hic causa ē principium ejus effectū
cujus. Conimbricenses et Fonseca dicunt causa ē id aquo aliquid oritur genitū
quod Scotus tot Scholastici ut sui defensores q̄ Scholarchæ eorū definiunt.
Denig Aquinas ejusq̄ discipuli hinc q̄ 10 dependentia art 1 ad 3m et
D Bonaventura, Alasius, Alexius, et Joannes hic causā definiūt
causa ē ad quā sequitur aliud, cujus ē ad quā sequitur ē alterū, hæc q̄ D.
Thomas Scholi ejusdem Thomistæ.

quæ q̄ Magis explicamus quæ q̄ paulo ejus dicta
Nota ad causæ cujusq̄ ejus genus debitum deducendi q̄ ejus effectū cujus
ē causa et simul ejus ratio ille talis sit Patrimus ut medio illo res
Causata q̄ ppriē et rigorosq̄ dependētia sua causa exigat et ejus
nullo ē ejusdem authoritas desideret. adhuc tū ut ejusdē illo talis sit Patrimus
ut medio illo adsit q̄dicta dependentia necessario requiritur ut aliud ē
q̄ sit 1ō ejus causa sit Subjectū dignitate communicabile q̄ ē jam causa.
Subjectū hoc docet D Tho 1ª q 33 art 1 ad 1m ubi ecens, Unde
sic nomen causa debet importare dignitatem subsistendi et dependendi aliquid
ab alio q̄ ejus importat nomen principii ejus enim causæ genus q̄ ejus juniores
distantia sit causa et id cujus ē causa dicitur q̄ alterum q̄ secundum aut ut tale q̄
ōs habet nomen principii.

Ex hac ig patet quæ legitima sit definitio a D Thoma apposita
et quæ subtiliter explicet id, q̄ alii definitiones explicabant, primum quid
scilicet ponit modum ejus ecundi causæ sui. dicit secundum affert dependentiam
ng ex D Tho ejus causa ē ad quā sequitur ē alterum, & ad quā sequitur
aliud, ly sequitur intelligitur de sequela ejus existens et ly additur ly ē
alterum &c. ly sequitur aliud innuit q̄ talis ē debet ē specifice, & nu-
meriē distincta ac q̄ ide explicat modum ejus ecundi causæ, quique
affert dependentiam ē causatæ a sua causa

quæ ly aliud & ly alterum denotat q̄ ē causa debeat ē distincta ab ē effectus modo dicto Stat ex
D Thoma hic q 3 Lar 2 ad 4 obiicit, Unde ejusdem numeris
si ejusdem quis ē ute Respondet Socratis; Sanctus quis

c̄ este R^r Abrate et vlres q^a j. Deumis d'ubitio ē Vg personas n̄ aut Vg essent Deums q. Poter ē alius ofilio, S^o n̄ alius, et ē uerso deums q. sut Vng S^o n̄ Vnus. Sucus S. Doctor

Indefit q. solucta

myst. Trinie et ppietate Sermonis loquamur q. Deums causa ēad quē sequitr ee altering, S, ad quē sequitr alius hoc denotat q. ee sub secutu puery, fluxy a causa debet ee numerice sally distinctu aeq. ex explicatu mog. q. rig. j. fluendi, quē habet, et rone cuius a prncame et aprincipio distinguit et Deus ille medio quo potest abijsa, d. q. abea gredit q. tm q. Alteras dessn̄ explicatr: et si hoc modo explicans quare antiquis dessn̄ segnta? Sculeg ē vnj antiquas declarare, quē j. mu tare.

Si j. vnig rōnis etcig explicamus obiecis 1° negat^o sequit alij affinito q^o n̄ ē tenu, aus p. Deus prncam, Vg ad prncam quē q. ē causa d. prijupij generatis subtilis sequitr generis et linea sequitr ad Vg puncty ipsig ad rationem diei q^o Deus abijsa affinito

et si Respondeg

iuxta doctrinā tractatu q. ly sequitr debet intelligi de sequela Petrus quē ē quem deg. dicty Deus ab alio j. arg^to relatis n̄ Deus dicty. D^a j. sunges ergo ly sequitr debet intelligi de sequela intrinseca Deus dicty ab alijs affinito, aus q. n. genera ipsius et ingressus sacrificij dicit ad prncam ita ut sine ista illa nec ee intelligi valeat q. Deus prncam. Trinitatis affinitas prsupponit ab illo q. prsistat ad finem ut ipse ge nationis prsistat prncam q^o dec.

Neg^o ig ē illatus, Replicg q^o et Trinitatis. R^r prncam excludi et q. ly sequitr q^a ig dicunt debere intelligi de sequela q. ipsius et q. ly ē alterig ng etsi ad prncam q. ē principij entis nisi ipsi sequat sicut alterig, R^r tm sequitr ē alterig si omnino similitudo loquamur q. prncam n̄ ē principij essentie

Obiecis 2° dati j. deumis cuius et vnius ipsius, et ad ee Patris sequitr ee filij et ad ee Deus q. spiritus sancti et tm nec 1° persona vnquam ad nec Deus alterig respectu spiritus sancti q. dicit haberi rationem causę q. alia cui dicit causa q. respondet = R^r q. etiā si debet j. deumis ipsius et ad ee Patris sequitr ee filij ex hoc tm n̄ sequitr Patre ee causa respectu filij q^a ad ig ee n̄ sequitr ee alterig, cui dicit sut essentia et ee Deus q.

Replicabis filius accipit a Patre ee personale q. ē quia specifice distinctu a ee personali Patris q. potest opponi relatiue q^o Pater ē causa filij, et filius a quo dependet ly ig ut ipsius, et ee personale quasi specifice distinctu = R^r tm forte generationis diuine n̄ ee ee personale

Sē mag at aduers exp̄dpīg et causa alitat, que exīa o filii dēbet su
mi. Exp̄dit ut hīg filii Omunicatores essentialiter sē mō dicto distans
cīa q̄ nra ea ēsse sit; sterbq genus hyeciuenit; g nec Pater dicta causa filij nec
filij dep̄dent a Patre. Numerus Causarum exponitur §2

Numerus Caussarum Exponitur §2

Numerus est quidam ordo quo Philosophi circa numeros causarum dubitabant post Aristotelis Omnium est quidam ordo quo Philosophi circa numeros causarum dubitabant post Aristotelis Omnium
Numerus

id

ℓ questioni. Vista tota illa q̄ ℓ alio tro
ℓ q̄ prima. Nemo e dare dup̄ lucy prioritatē, Vna ℓ q̄ quę temporis obtinet
ℓ leg aque. Prioritas aque nat̄ causalitatis et dep̄ ℓ ptis dicitur. Vt
ℓ ſit q̄ ℓ alicuo genere cause recte ſit ſimultemp̄ore et durame, ut ſal
ℓ prior hice prioritate aque quia licet ſit ſimult tempore, et nunqu exiſtat ſi
ſine luce tm̄ ista dependet a bello

q̄ portima. Iter ad rem due ſunt prioritates realeſ obℓ
q̄ quę ſe alię due rationis, 1ª dicit ℓ q̄ quę accedit q̄ ex rebꝰ ℓ non
ℓ ſtibꝰ exiſtibꝰ, ℓ tur formal ℓ tura ℓ ſtante rationis ita ut ℓ 2º ℓ ſtligat id q̄ę
habet ut causa, ℓ q̄ ut nō apriori. 2ª ℓ 2º q̄ rem habet ut effectus ℓ ut
nō ag aposteriori q̄ę prioritas iuenit ℓ tur eſſe q̄ et ꝑ priorit. prioritꝰ
rationis aque tpis dicit q̄ uny ſe habet ut nō ag apriori a terio, ut eſſe
diuina ē prior prioritate aque rationis relationibꝰ, et attributis, et ens ē prior
prioritate aque rationis ſuis quasi ꝑpriet̄ibꝰ.

Vt tm̄ cognoscaſ q̄ ex prioritate aque
rei poſſit edici prioritas ℓ que rationis nota duplicit̄ poſſe uny a bello
dependere 1º ita ut hoc dependat a bello, et illud ab hoc nō dep̄dat
nec ly co habeat eſſentialē conexionē Vt lux dependet a ſole q̄ui a luce
nō dependet. 2º modo potest hoc dependere a bello ita ut illud etiā
ab hoc dependat ℓ, ſaltꝫ habeat ly illo conexionē eſſentialē, Vt forma
magnis ꝓpendet ℓ mag et mag a forma, igitur quęuis res quę ℓ 2º modꝰ
rationis, ſi prior res mag aliis poſſit etiā ℓ illis ℓ ſine illis et ꝑ quiſter
poſſit ea priores prioritate ℓ alia rationis nō tm̄ res ꝓ ordinis, q̄ ſicut
ℓ ſua ē, ℓ habeꝫ eſſe conexionē ly posteriorib, etiā ℓ oppositi.

Ex ly tm̄ ne ex
tun a gnioritate ad alij arguiatr ſpecty erit nulla ℓtia ag ex prioritate aque
rei nō ualet ad prioritatē ℓ ne rei. Vg. A ē prior mag B q̄ ℓ illo prioꝝ
ℓ ē ſine B hoc autē verū ē, A ē prior mag B q̄ B dependet ab A, ergo
hoc etiā ualet ℓtia a gnioritate aque rei ad prioritatē ℓ que rationis, q̄ a tali
prioritate ſſ ℓ tiorē disparatā, nullā q̄ habet ℓ tiorē conexionē plurimi
Vegetibꝰ quę licet ſit prior alijs prioritate aque rei nō tm̄ prioritate ℓ que
rationis, ut actio ē prior prioritate aque rei tho nō tm̄ prioritate ℓ ne rationis
ſequit̄ actio ſine tho ergo ſequit ℓ tellect̄ Vnde nō ualet actio ē prior mag
tho q̄ illo prioꝝ ℓ tellect̄ ſine tho q̄ ualet a gnioritate aque rei
rei ad prioritatē ℓ que rationis, quę ℓtia nullo habet conexionē quare illa
poſſet ℓ ferri hanc ℓtiā, q̄ tho dependet ab actione, q̄ ℓ hac dep̄ ℓtia prioritas
mag ſequit̄: Sed alia ℓtia nō ualet ℓtia hoc ē q̄ accidens rationis mag et nō
rationis conexionis

hinc q̄ ꝓbabile, et ſuppony ꝓb nō ē de ratione cause q̄ tempore
ꝑ cedat ſuū effectū q̄ hoc manifeſte unde ℓ causis ℓ tingit ; ℓ ℓ mag et

et forma ; 3ª vero ex efectione, et 4ª causa efficienti ; Angelo D. q̃ qui ; 5º istyti sue creationis habuit actu lucem, et Sol habuit suo ; q̃uis cum an causa sit prior suo effectu prioritate aqua. 2ª Vel º

§2 Prima Conclusio §2

Causa actu causans prioritate aqua é prior suo effectu. Stat hec Ilo et D Sto q 46 de veritate art 7 ubi sic ait, ; quodlibet genus causæ causa naturaliter é prius causato. Pro quo queri hoc de prioritate ; quo q̃ suppono unum causæ naturaliter ee simul cum effectu ut ex experientia patet q̃ loquitur de prioritate aqua.

Pro 2ª ratione ; 2º

Pro ratione sua dicit cum prior sit aqua, seu nata ee effectu, ergo habet esse ante actu causans ergo é causa actu causans é prior suo effectu prioritate aqua seu nata ee ;

Pro dicta causa et causato ; Probatur 2º natura cum ergo est prior alio, ei una potest dici q̃ Probatur 2º simultanea ans ejus ergo q̃ vero de causa ejus ordine ad effectu, sicut ille cui ; ejus ille ligit in quod — 2º causa dupliciter esse in duabus ; 1º scilicet qui dicit relatum ad actum essendi ; 2º ut actu causans ; quo modo sic dat relatum, Unde si causa prioritatis dicitur ee prior tempore ;

Pro 2º ratione et prima Unitis actu cum ; et tempore Petro prioris q̃ ee causa é prior suo effectu — adhuc ; Stat Stato Mg Ingolstat ut effectus Harey causary ee dicit Utrum ; unito simul et collectim, Pura unito et alio ligatus, ; qua acceptione quodlibet sua prioris é prioris alia. Q ad 6º §3

Secunda Concl º §3

Quamvis causa posset dici q̃ quid suo effectu efectiva, tm ee dicenda causæ ut sit q̃ actu efectiva absolute et simpliciter suo effectu. Nam 2º efectivo actu ; 3º efectivo, actu equa efectivo ; pro Vel º quod 1º q̃ et ; 3ª Stat ee Mg causa effectiva ee efectivo suo effectu, causa ens ; actu magis efectivo ; ens ; et simone ut possit produere effectu efectivo. Si tm actu 2º Petro dicit, de quo ei aqua est par ee ; actu ; scilicet secundo ee de efectione Mg quid mg ab mg dubio causa ea ratione qua causa ex ea est effectu, Deabig ens ; dicere quod negare, et sua scilicet 1ª quod Vel 2º

Et q allegata causa efficiens allegato sit efectiva suo effectu, et actu 2º equa efectiva, ubi ee manifestum Mg causa efficiens perfectionis ; ee imperfecta, ; equivoca ; Si 1ª ee equa efectiva q̃ causa Univoca ee quæ quidem effectu ejus ; cum illa ; Si 2ª dicit ; efectivo q̃ causa equivoca ee illa quæ Primus et univoce effectu et ejus efectivo, et ita habet omnis ; et efectiva ee quæ effectus.

Si omnes 1º effectus Legis suspensi ; efectione causæ perfectionis ; et adhuc causa perfectionis potest ee ; efectivo effectu producto, ans ; non Mg

hos tardiss ꝑsonj generat hoꝝ ꝑsonj sectissimi; Do ut manu ꝑfecty generat
alijs ꝑfectoris Iquirer, Vt ty Mulus ex accessu Asini ad Equy generati. &
De eq̃ quet causa ꝑrequalis ꝑcreat Vermes Sꝯ Vermes Pecllo ꝑfectores ut
ꝑdo tutales ꝑ quã causa effectiua ꝑsequãtis ꝑfluit ꝑduct effectus ista ꝑfectores.

Ad 4m Rone

ꝑ ans et ad 2ꝑply dico Quod ꝑsonj demanari ꝑfectu causato ex motiõe organq
ny dns ꝓme qui ꝑsunt ad artus semmati; & ab ligo ꝑparatibus ꝑ undualibꝫ ly ibi
Taurentibꝫ, Vta Virginitatis Sals, Lachory, & alijs naturalis.

Ad 3m ex empty aliqui ꝑ
bilibꝫ respondent ꝑ tali causa alijs ex generantibꝫ, Aequa è equi ꝑfecty Ad 4m
ꝑsta ~~Dicendum~~ Dꝯ de generatõe alty et Pho dicit Aly masculty Iuuenes ꝑ mey
ꝑiecty actiue ad generang; ideo dico q ꝑ 2m ꝑsong actiue ꝑducit Multy ly Equi
Sicglet suo Cursu ꝑfecty alijs causis contrarijs. q ꝑ 3m causa ꝑtalis nõ è
ꝑsperins Spectat ad nullius cruc & effectus ꝑducti Sicglere — ad 5m ex ply
Vt ex ꝑ Pho Lꝯ q 7o arr ad 3m Corpa Cleesty Soly ꝑtaum gliber et ꝑcti
bile ꝑtelly ꝑtiq̃ motacis Quercus ad effectus tutales.

De Causa finali etiq̃ Dicit Dꝯ q
alijs 2m finis ꝑfectus è effectus Vt q 3m quis clangitur clamorem ꝓpter Bey
alijs 2m equs ꝑfecty Vt q 3m quis elicit ady amorem ꝓpter ꝙd Comitaty ꝑtali
actu requirty, alijs 4tus è ꝑfectus ut q 5m quis audit sacra ꝓfert Sacrilegij

Causa maaly

et Soly ny quy ee ꝑfectus remo negue equalis ꝑfectus ty suo effectu totali
e Certy ng effectus totalis. Dicitq̃ è Ipe Soly, q deuit maq̃ et firmq̃ simulet
sic nulla cary seruj aliquat Vty ꝑfectione

Ad 2m dicen Cary Seq̃ firmq̃ Soly addit maq
Sꝯ maa è ipe ꝑfectus forma q Vty nõ excedit forma ꝑfectus — Ad 3m Certy nõ Soly
excedere firmq̃ rame maq̃ Sꝯ Certy rame mei essdi q habet ee Pfecty et
subsistens ut q forma autly nõ meriut quo ad ty quy ponj Pfecta.

ꝙ ꝑplemto ꝑquiren

An causa ꝑtalis ꝑcui causa, affirmatiue respondet et dico ad 1m Soly Deus
ꝑcari ꝑ causa efficiente et finali Deq̃ demalis et fola, Dicit resultãs ex angelico
Sꝯ 8o ꝑ 2m Vbicait q effectus ꝑprijq̃ motus finis autly et subsis
mia et forma, ny forma dat ee, maua recipit, è ignis effectus causa tus, finis autq̃
causa efficientis, forma autq̃ et maa ad ꝑcui 3m causa. ꝙ ex ply Dicitur causa
ꝑ finq̃ secaligt

rame q ber quo ad 2m ꝙ effectus valis et ꝑfectus sistemaꝝ agit ꝓpter
finq̃ operatis ꝙ finis Prouit et ad illa ꝑficiendi ꝑdonj ꝙ electory, 3m ꝑ effectus motus
ꝓbilis ꝑ executione Mty causa ꝙ hoc ꝓpria Verificatur de causa efficiente et finali. attinet
quo ad 4m ꝙ 5m etiq̃ ber, Forma actuat et formatq̃ maq̃ et maa recipit formq̃
ꝙ ad ꝑcui ꝑficiendi.

Sl Christ. U. Philosophy q. ē causa causę ē causa causati
pl. forma et forma Sl adjunct causę, mea quę ē causa formę esset causa mea
data sui ipsius, fy sit causa formę, ipsq mag. insuper — R. distg. ma. q. ē causa
causę ē causa causati sc. sit causa formę causę, subsistens extra ordg totalem ad ma.
maalem et specificativa nego ma. ng. ad hoc ut causa causę sit causa causati
respective q. causet causę causatu vide lectura. Immo qdo ei ut talis ꝓ eo q. ord. ne
q. ipsi esse ꝓ ipsius Sl. Potest n. respicere, ng. forma n. sit, mag. ut talis ad causa q. fy
q. ē ad respectu ordy vide explicatum Sl. ipsis Specificativa, et eius ē demaa respectu
formę. Exemplificatur hoc ꝓ Deo qui licet sit causa mea fy totalis de esse ordo tm
n. ē causa effectus q. a. ꝓ Deo n. demanat fy totus ut dicitur. Sed effectus
aeq. informiter licet mea causet causę formatę q. tm. n. causat aliquę formatę
nec ꝓ gratia Finia q. Sl. manentia et ordinē docet Pater causat filiū ut deus et
tñ deam mea n. ē causa sui ipsius.

ꝓ genus. Item ang. possit dari mutua causalitas ꝓ eo
de genere causę; R. posse dari, dummodo una sit ꝓ genus remoto, et alia
ꝓ genus proximo Sl. de hoc latiꝰ ꝓ libris de generatione. Ima ꝓ causa effi
cientię potest dari mutua causalitas ꝓ eod. genus pximo dummodo n. sit
qua ad eod. ng. potest causa efficiens tribuere ee specifice essendi et postea
effectus ꝓ eod. genus efficiendi potest tribuere causę ee essentiale, n. alter ac
Pater tribuit filio ee specifice, et filiꝰ essentialiter tribuit Patri calorꝰ sani
tatꝰ et alia hujusmodi et hic de hac q. et dic. Disputatio 3a
de causa maali et forli.

D. S. P. V. A. III. D.

Causa maali & forli

Respd mg. ng
ad disputationis primę. Deinde et q. ꝓ tergemina causarum gradu Sl. ꝓ istis ea
extrinseca alia ꝓ ig. de istis circa q. mag. dubitat ab antiq. maalis
essentię cognos. ejus, et subsumpta de ipsa mea. Utrum ꝓ istius causę
maalis, l, et formalis ad ig. mg. q. ea ꝓ ē difficultas ꝓ istius quare Sl.
q. Prima quis sit causalitas istius, et formę et quis earum effectus

Quæ quis sit causalitas maæ & formæ & quis earum effectus

Prima Conclusio §1

Secunda Del §2

Replicabit forma dicta causal aliter se habet reliter
accidit: istatu Mutuitatis quia tu dicis forma tabellis reliter disputas. Ideo pbr forma
dicta causal accipit causalitatis rei quia ambea non habebat aliter se habet reliter.
Ista ti entymemata pbr ut ligna rei sit a balia reliter ~~esse~~ esse, ergo
ergo gratia accipiat finalitatis disputa pbr ut sit a balia reliter ergo est gtenonis accipiat
rei finalitatis — R. forma non mutare reliter causalitatis istis forma, sicut
nec mea mutata ~~mutat~~ quia causalitatis ergo forma mea disputa; Vide quia dicam
sotulos disputare la q. 2. ij istis.

Nonta Dnis a st. gen. Ar. ac Secolum, ng fere ocs
homines, Dicit causalitatis mag istexi ee actum agentis, qui sit ens per se posse
mag id ee quod forma mea reliter disputa causalitatis mag istacto ee mea ee
reliter istituta.

Vera iste mag dicit distincter ipugnatur variis mg assertionis, quia
sit st. causalitatis hic casu istexi, et istacto ee. Causalitas mag istacto ee no
quod dicit de camytoppismis, sed abeyssa mea disputa, qm mea causalitas istexi.
Maior pbr q mea non aliter causat forma nec istexi nec istacto ee nisi recipiendo
talis forma, sed recepto forma manet istacto ee exat istexi. Cyhoc in dicit exmina,
q. q hoc stante instat Socrates ij testagety, et istexi. Instat ergo istexi ut possit q. casu
ee causalitas mag circa forma istexi, et istacto ee, minor ti syllogi ab adversarijs
admitti.

Negatur st. causalitas forma nec istexi nec istacto ee assertio distincta q. nec
causalitas mag. Ista patet equalitate: ng ex eo causalitas forma istexi non ee assertio
dicta q. causa istrinseca, et q. essentialiter essentialis. Anima cuius ee causa
istrinseca, et essentialiter receptiva, et subjectiva q. alleg causalitas est talis ij istexi
quia istacto ee indicta.

Negatur 2o causalitas mag istacto ee assertio dicta q. hoc sicut
quia istexi, aliqua esset aliqua res istatu facto, et istro aborg eo quia fuerit
istatu istacto, et inutili et non fuit istexi per mea actus 1i q. di seu causalitatis
q. debet istexi admitti anima duplex causalitas, indicta una, et dicta alia, q.
debet dici causalitatis ij istexi quia istacto ee aborg anima indicta.

Pater 1o, ly fuit alia
ia effectus, qui egredit a agente est causalitas causa efficientis, et aut exit sententialiter
a forma, et causalitas causa finalis, q. qui a genere causa finalis exist anima
exit aliqua sententia, sed aut tu ee pacio q. causalitas, quia anima exanet tria ens
effecty ee passio de se dicam pro possimus; ans ee inter accepty, et ista pbr q. sicut
ens, et effy causalitas ee exterity causa efficientis, et finalis. Quare mea sententia
ety possit ee causalitas causa finalis diuersa mea sumpta.

Ar. Negando 1m 2. antis, et
admitto primo Dl, et nego ety exemplis primis. Assumptus stat istexi q. causa ef
ficiens, et finalis, ly omnino existens sed habet ad effecty q. aliquid accidit esse

ſſhly ſſtare, ablj loco patiens deſideriſſimo achimis: causalē mallis ly ſſtare sit respectu ſpecifij ſuē desiderij ſſteri seu ſſtio ē debet ſſhly ſſtare mallis causalitas ē subſtrij et ꝑ passim ſub dominio ꝑfectionis

Nec obstat q̄ mallis ꝑ ꝑfectio ꝑfectionalitas q̄ hoc nō ē q̄ causet ꝑfectionē tq̄ q̄ agens ſſtrij. ſſq̄ nō causat nisi ly agens ꝑ Odium Senequa n̄, ſſq̄ eiq causalitas nō ē agere primo causæ efficientis Necessitare, q̄ negatio absoluta possit dici quasi ſubiectū ē q̄ subiectū possit primum ꝑ se ſhim ſub dominio ꝑfectionis ſſteri ſſtare ſſhly esse, hoc ens habere mala ſſteri ē ly etiā hoc primo ꝑfectio pertinet causet positiū et formā q̄ aduersarij nō dicūt quare sunt apti duplex receptio actionis Necessitatis q̄ est actus ē q̄ Necessitas nō subiectū primo causalitatis mallis, ſſ ſſhly tq̄ Odium Senequa n̄ ad ꝑfectionē ſſteri ita subiectū q̄ est receptū ſſmala Necessitas illius ſſteri ſſhly Odium Senequa n̄.

Et ſſ subiectū causare ry absq̄ ſſteri Necessitate aliud ē q̄ q̄ ſſ ſteri talis rei ſit absolutū causa: ut Deus non licet ſſ causa efficiens, q̄ ſſ ſſhly causat efficienter effectū ſſ q̄ty ſſteri pono effectus efficienter quidē absolutū, ſſ causare primo causę mallis effectū ſſteri. erit ergo ſſteri causare, talis generis causę — Negatio absolute dicta q̄ ergo ſſ non sit ſſ causa efficiens et formalis, quare ſſteri causat ſſ ē q̄ ſſteri talis rei absolutū, ſſ q̄ty ē de causa mallis et ſſteri, q̄ ſſ ē ry causat ſſ positiū causando ſſteri agentis, et illy ſſ q̄ty tq̄ ſſ subiectū, ſſ mutuo subiectō, maā recipiendo ſſmā, et ſſma ſſ mutuo maā ſſ qua mutua traditione quē dicat ſſteri agentis ſſ maa receptū ſſ subiectū Causalitas causę ſſteri, Et ſſ illud dicat maa transacta ē Causalitas ſſ subiectū ē: et ſſ q̄ty ſſ actione Necessitatis, licet ens ſſ causa efficiens Necessitare q̄ absq̄ ſſteri aliud sit quę q̄ Necessitas talis rei sit efficienter absolutum ſſ maa ē ry Necessitat ſſ positiū ſſ recipiendo causę mallis ſſ subiectū ē recipiendo eiq Necessitatē, ſſ generatione subiectū, media qua unitis ſſmā ſſ subiectū ē; ſſ ens ſſ dicit ly ē ſſ particulare Sensatū de Causalitate illius ſſteri.

Præterea Illa ē Causalitas mallis ſſteri ſſ q̄ q̄ actualiter Necessitat ad ſſ q̄ty effectū ſſteri, ſſ Necessitat ad ly recipiendo ſſe generatū, et subiectō illi ſſ generato ut receptū ſſmā, quę ē possibilis deficientis ꝑfectionis, erit causalitas ſſ q̄ q̄ ſſteri ſſ q̄ty effectū ſſteri. — ſſteri mallis causalitas mallis Necessitatis effectū ſſteri ē existentiā sui ſſ subiectū causalitatis; ſſ talis existentia ē receptio seu ꝑfectio subiectalis ergo ſſteri ſſ q̄ quę Necessitat possibilis deficientis ꝑfectionis ſſ recepit eiq causalitas ſſteri, Maior ē Necessitas et minor ꝑ ſſ Verbum Causalitas causę mallis ē esse ꝑfectū receptum ſſ existentiā ꝑ reducitū ad actū ſſ sibi ꝑpriū bonitatis, Actualis receptio ſſ existentiā quo reducitū ad actū ſſ Necessitas ſſteri entis mallis erit receptio ergo ſſteri, quę ē subiectū possibilis.

Et ſſ actū ſſ mutuo, illa ē Causalitas ſſ mallis ē q̄ q̄ actualiter Necessitat ad ſſ q̄ty effectū tq̄ q̄ primo ſſ ma tq̄ q̄ ſſ Odium Necessitatis requisitū nego maiorē, et distinguo etiā mi actualiter Necessitat maa ad ſuos effectus ſſteri subiectū ſſ ſſteri illorū, istud ſſteri quod receptū sit maa ſſ sibi Necessitans illa ſſ ē actualiter ſſ

Causghis nego minorem ita ut sit Ideo necess. requisita ut talis denominetur subditus
ab exercitio assumendi et substituendi in se forum Declo mi et nego Maiorem q. a. exhoc
q. maa Ia forum aut Apostly causare vel salutat. qui potuit. respondeo Bona illius vel legitur
q. talis gestio sit causabilis, qua mediante ipsum potuit effectus; sicut quicunq; forum debet
amittere subditus recurrere non possit qui vel Dis posita q. aliqua acceptata, vel seguendo q.
talem dispositionem illius Obligat q. mori vacuis tutis q. de causa petitio vel Apostly q. mori Obli
tionis seu quasi. q. ista diversity delegatione ut patet Ia causat statum generandi.

Ad 2. forum

Qd. mo et nego mi ad hunc q. bonum Dnum et nego Maiorem Dnum et nego Maiorem ut exercitium causa. q. subditi
et mediis q. quod actualiter Incurrit ad suos effectus debet de necessitate exire, mutua tamen
dicta Maiori, quæ ut sit non ergo mediate licite recepti forum et quasi seruus ergo Ia forum
licite potest forum mediis seu per se ipsum ad illum q. ut subditus actioni Maioris, et aliis requi
siti ad Apostly sui effectus ita ut recepti actionis Maioris sit Ideo necessaria vel ad causabili
tatem potest, et recepti Maioris sit Ideo ad causabilitatem potest de. 3a Deductio §3

Tertia Conclusio §3

Mda et Apostly
sit effectus realis forum, et forma subditus et Apostly sit effectus realis mediis; probatio quo
ad 1m 2m quia dependet a forma quoad actualitatem 2 et 3 Conclusio nota Legitur
quod ad recognitionem Dei unitatis q. mediat effectus realis forum subditus, alias forma subdi
talis actuandi et informandi mediis causat Apostly q. etiam hic est effectus realis forum. 2a
pars etiam probatur q. vis forma subditus sive spiritualis sive mundialis dependet quia; Ignis
mundialis quia ad recognitionem et mediis quoad esse subsistentiam q. vis forma subditus
est mediis effectus realis, alias mediis recipiendo tale causat Apostly quia essentialiter de
pendens q. Apostly est effectus realis mediis.

Sed dices Io effectus realis debet a causa reali realiter
distingui ut patet ex dicta causa ut sic Ia forma est effectus mediis ergo est quia realiter
distincta q. forma non est effectus realis mediis, minori probatur forma ut recepta in mia est mediis effectus
sed ut recepta in mia dicit essentialiter entitatem mediis quæ habet ut fundamentum formæ
subditus, q. forma ut effectus mediis ergo est quia realiter distincta.

Ad Oppositum mediis et nego
minorem ad probationem Dnum mi forma ut recepta dicit essentialiter entita
tem mediis q. mori principii mediis causghis Declo minori q. mori effectus causati nego
minorem et Prag. ing ex eo quia res essentialiter connotata q. alia non sequitur q. non sit
absolutum realiter distinctum ut patet ex dicta quæstione, quia q. totalis connotatio, imo a toto illo nequit
fieri argui, et ja dicis causis requiritur suum effectum, et tunc absolutum realiter distinctum.

Dices 2o causa mediis
est causa in sua, q. ergo causalitas non est mediis respectu ejus in actu exercito Apostly, sed
mediis est pars ipsius forum q. Sed ejus Apostly q. ad hunc actum mediis respectu huius
et non forum = Respondeo mediis effectus causa in sua non respectu cuius q. est ejus

abca pmentis sit ylla ytame ydura Sed ꝙ ꝓstitie ad causa pare extraseq Lꝯ
eiꝰ ꝓpria causalitas ē ꝑ ordine ad totꝫ ꝙ tñnitꝫ, et ꝙ ius ꝓprie ꝓcludit ꝓclusis

Dicꝫ
Possitꝫ nō ē frā effectus mali ꝓ ē ꝙ illi ꝑmittit Cum sit frā effectus ꝓ ē ꝙ ac
cepit arma, sed ē ꝙ accipit a frā nō ē a bona forma vel iter dicitꝫ Cū ergo ei tribuat
causalitas ꝓpria Sed Possitꝫ ut effectus frē nō ē a bona forma vel iter dicitꝫ =
Rñ Dicitꝫ Malo malorꝫ et negato maiorꝫ ꝛ forma caret Possitꝫ medie actualitatis
ita ut nō sit Possitꝫ effectus formē ꝙ ꝓprie accepit frā Cū ergo accipit frā mag ꝑfor
mate, ꝙ accipit mag ꝑformate a frā Vnde licet forma qua ei Possito nō est
a bona frā vel iter dicta tñ ē ꝙ frā ꝓ Possito causat ē a bona forma vel iter
dicte.

Reglicabis Vt Philosophꝫ effectus scribi suę ē forma subiecto ꝑmunicata, Sic
hic ut subiecto ꝑmunicata nō ē a bona a frā qua antea erat ꝑmunicabilis dicta
Cū ꝑmunicato sit a bona frā vel iter ei dicta ꝛ Ad effectus causę ei ꝓprie nō
ē a bona forma vel iter dicte.

Sed Dicendo malorꝫ et negato maiorꝫ cria Vt Philosophꝫ
effectus formę nō ē ipsa frā scribi, et ꝑmunicato ꝓut subest ens ꝙ ꝓria forme, sic ei
ꝓut jacet subiecto sui ꝑmunicati ꝙ ē a bona frā vel iter dicitꝫ Vnde effectus frę nō
ē ipsa frā absolute, Sed forma actuari subiecto a bona vel a malo vel dicitꝫ quare effectus frę
a bono subiecti ꝓbi ē a bona vel iter dicte.

ꝙ ut ꝓtelligas ꝛ nota ꝙ ꝓtingit effectꝫ ab ente frā ꝑmu
nicatꝫ subiecto ē effectꝫ vel iter a bona frā dicitꝫ a bono ꝑmunicationis Cū unionis, sec
ꝫ opinione a forma dicitꝫ ꝙ Sic ꝛ ꝓnia Sed frā subiecto ꝑmunicata ē effectus a frā
vel iter dicte nō a bono ꝑmunicationis seu unionis, ꝛ ꝓnia opinione ꝛ dicitꝫ Sed a bono
subiecti vel iter dicti.

Dicꝫ Subiectꝫ accipit effectꝫ a frā ꝙ nō ꝓbat ut effectus frę =
dicitꝫ quo vinc, Subiectꝫ accipit effectꝫ a frā ita ut frā talꝫ sit effectus formę Dicitꝫ
ans, ita ut ex frā et subiecto resultet effectus Sed ans et dicitꝫ Ergo Subiectꝫ
vel ꝓtrahit ut effectus frę ꝛ dicto Sed Sti ꝛ obliquus Ergo Sti ꝛ frā, quia
tribuit subiecto effectꝫ nō excludit ꝛ dicto a bono formę effectus, quare subiectꝫ ꝙ illi ꝛ dicto
quo accipit debet excludi ꝛ obliquus a bono effectus.

ꝛ quoniam ad maa Sit causa frę et
Possiti quorꝫ ego ꝙ causalitatꝫ iuxta duo ventꝫ horꝫ duorꝫ modꝫ enormaliꝫ
affirmative Respondeo ꝙ et ꝛ dicto ē forma resultata mag et Possiti cuiꝰ rao
ē ꝙ a ꝙ hoc posse ꝙ ma ad media acceptione ꝛ, Substituere ponat ꝛ, Substituet
frę Substituto, ē aut ꝛ dicto ꝓcipit totꝫ causalitatꝫ quatꝫ ē ex ꝙ mag et ipse frā Sed
Concepto et Substituto ē mag causalitas resultata frę et Substituti ꝛ formao ē mag
causalitas resultata mag Sed ꝙ ꝙ ergo causalitatꝫ ꝙ qua Sejus causat causat ergo
Possitꝫ

Sed Dicꝫ et quidꝫ accutꝫ Possitꝫ Sep ē arma deponꝫ ergo frā arma ꝛ ꝓpter posse

DISPVTAT

Quarta de Causa Efficienti

Decidit Prima pars dubij §. 1°

Litterysig

ququis tm̃ hoc dixit apud Philosophos sit exempta alig tm̃ contra P. Hurtado Suppa
tionem de causis efficienti secunde &c, Aristotelis et tuen mea nunc de Doctrina
Quae sentemporis suscepit potest sat expresse sed discussio tyde loco sit
Stat. Ordinis de Studiorum principe et Magistro ita vere existet loquitur
ha enj vacua syllabi Hurtado ty g. Dicta Quinque Scly causa &c. Cyhoc
Scla causet ut 13 principij tyde tig g. Quinit causa exanti, Cy hoc n. Set
principij motus. ty denig g. 2 tig Quinit reliquis causis. Cy quilibet causa possit
dici principij mutatus.

Hoc tm̃ n. Repent ng ad 13 dico. q. licet causa efficienti
&c. garame facta ad 13 q. Quinat &c. ie agico 1o. incipit motus bene tm̃ requi
tur istary causary ordinj exeti: et executionis. q. sufficit ad hoc q. causa efficiens
Causata sit agico 1o. incipit motus jexordine Da q. n. dotat q. sicut genere equo sug
gerat alig signo Quinto Quinti ordinis &c.

Ad 14 aliqui dicunt q. ly Aristotelis causa q. &c
ahory n. agnouerit n. mory q. eg n. desiderit. Alij et sing melig dicy
alig ideo n. se dixisse q. 2 ipsum Scly agebat de causa entri mobilis, et jstoria mo
uentis, quę Scly operatur cy motu et Quanto n. spectat

ad 1 amy dico posse aliquid
Impedire &c. principij agico 1o. incipit motus jordine jstrumi et sig mo Scly
Quinit causę finalis q. 2 agens operatur q. 2 ab alicuo sine mouetur, jordine
executionis id est jexercitio mouendi jquo ipsa causa efficiens &c. id agico
1o. incipit motus q. licet quilibet causa jsuo genere sit agico 1o. jsuo genere
facta tm̃ sparsim cy causary absolute et singulariter causę efficienti Quinti
&c. id agico 1o. incipit motus ordine executionis. Et ratio est q. 3 mala est expers
boni actualis Potest mouere misi abegste. Sic ma mouty habet ee
potentiam potest mouere ad sui productionem q. nichil potest se ipsi causare, q. motus
habet incipere 1o. ab agente jsuo ordine.

Ejde Obicies Dnig dessi ille dessi
Quinit nag q. n. est bona an per ng est principij motus et quietis utex
eig dessi Stat q. hoc dessi Quinit nag — R. 1 neg. ams. ad huig 1 amy
sicio nag Scly est principij motus jternj quia propter jdessi nag duxit etig
jquo est causam efficiens jalio est principij motus: Ejdem nam patet q.
motus abilla 1o. incipit absolute id Scly jsuo genere q. est Stat nam et
sermo: habet rationem nag et tm̃ abilis n. incipit motus 1o. garame facto
ad alias causas adhuc jexecutione

Replicabis Stat causa efficiens quę est prin
cipij motus jquo est 1o. ans per causa efficiens jmanentes operans
Ideo incipit esse motus 1o. est principij motus jquo &c. — R. 1 causa efficiens
etig jmanentes non requiruere sic esse formaliter et sub ratione efficientis excepto
motus

ſ̄ tghy maabiter id ē quatenꝫ exeret aliquid Causa Statuę, ſ̄ maabi
lirca motꝫ; Dejde effluens ut talis n̄ recipit motꝫ etiſnor distinguit a Causa
effluente operante tanquam, Nghꝫ nec fruitur nec maabiter recipit ſ̄ motꝫ
seu actionē;

Obijcit Vltimo Causa ſtatuarij ē una Causa effectiua et n̄
abilla n̄ incipit motus Cy fingitur abeffluenti prierquisito Ro recedente n̄
Quimit oīs sub destincto — eo ſ̄ mio R̄ ad productionē Causa effluentis exacta
Dparatiue ad primū Causꝫ n̄ enim maioꝫ habet affinitatꝫ Cy Respondetur
potest Dpluteus ibꝫ Causa ſtatuarijs n̄ ē una negatiue Causa effluentꝫ ng
opponitur et manet pariter prierquisito agentis, Cy abilla n̄ sta Cy ē negatiue
incipit motus et si Dparatiue ad Causꝫ una ſ̄ et forsꝫ ē abilla inquat, ſ̄
sic manet ētiā a Causa ſtatuarij.

Sēm Vultis tenere Oēs Causꝫ effluentis p̄ ſua stabilitate
Dico q Causa effluens ē id aquo ſ̄ incipit productionī quę Respo ētiā Quam
Causę effluenti creatiuę ng abilla incipit productioni et si n̄ manet q Cymbꝫ
n̄ operatur, et ideo arte q illa parta Respo Causę effluentis ētiā q creatiuę
n̄ debet summi substitue, id ē aut dicit ordinē ad posteriorꝫ Causa, quasi sit de
Rame Causę effluentis habere actꝫ Causa altioꝫ generis respectu ejus Statuę
pa ſ̄ Quam ſ̄ debet negatiue quatenꝫ Significat negationē altioꝫ primi, aqua
ſ̄ Cy executiue stat ſ̄ dubio rei. Declarata Questione dubij §

Secunda pars dubij decidituꝫ §

Explicata
ij Causę effluentis quidditate Restat explicandꝫ quotuplex sit ut Ro
quęsiti q̄rti Satisfiat. Declaratis ſ̄ pp Causę effluentis diuisionibꝫ di
ſunctiue ꝑo Causa efficiens ſ̄ Causa ese et accidens. Causa efficiens ese
ē aqua ꝓuenit ese effectus Vt hoc ab altio hoc, ignis ab ignito Statua ab
Statuario. Causa ſ̄ accidens ē que ſ̄ accidens Cy dicit Cy Causa ese Vnde
id aquo ſ̄ accidens ꝓuenit effectus Sicut Musicus dicit Causa ſ̄ accidens
Statuę q̄ ſ̄ accidens Musicus Cy dicit Cy Statuario. Dupliciter autꝫ quęst
Cy ꝓcere d aliqua Causam ēe ꝑ accidens Ro exp̄ negatiue Causę ut ſ̄ exemplo
adducto Vo exp̄ effectus q̄ Nomina effectui ese alicuiꝫ Causę Cy dicit
ſ̄ accidens aliquid aliud Vt inuentio Thesauri ſ̄ accidens ꝓuenit a hoc
effodiente terrā

Dejde diuidit Causa effluens i Physicā et Moralē, Causa Physica
ē que ꝓcure et velociter ſ̄ sui effectꝫ Ethice modo Dico ē Causa Physica Cy creat
Angelus Cy espiritꝫ n̄ ſ̄ ingenio Cy ſ̄ studio, et Cy ſ̄ facilitate intellectiua, et Cy ſ̄ Voluntate
Dico Causa moralis ē illa que ſ̄ illud moraliter, et n̄ Physice id ē Cy
Prudꝫ Existimatꝫ sta se gerit ut ei ſ̄ potest effectus, quamuis Causa debeat
Cy rogare ſ̄ n̄ ſ̄ pediens Cy debet dicit Causa moralis, Vnde qui Deum

orauit.

adn studedy g. ista precepty, ecausa peccati, et rame ista g mendis peccat

ista g diuidat

Causa effectens 3ia g et 2g, 1a quę ista causalitate annulla de genere, et spes abolita, et hęc est duos 2eg, 2a ę quę a 1a dependet. Deinde diuidit ista g et partiary, Causa vtilis ę alia bona, quę est effectus g diuisę vt sol. Particularis ę ista, quę ad aliquos effectus, particulary determinata ę vt hoc, et equus.

Rursus diuidit ista g vniuersy et equinum, Illa ę quę g diuisę effectus eius speciei cy illa ut hoc; hęc ę quę g diuisę effectus diuersę speciei ab ista causa ut deg respectu calefactory, Et vbq debet stante omnipotentia effectus 1a g desta, ng causa vniuersa debet stante effectu omnipotentia forsitan, Equinoctia ę omnipotentia virtualiter vt ista exemplis gestis liquet, g debet ex his modis intelligi illud g de causa efficiente diuisa, sic g nemo stat g non habet ista intellige sic, virtualiter, et formaliter.

Vlterius diuidit ista g liberą et necessą libera ę quę operatiua ista dicta ad oppositu vt voluntas ę causa libera sicut actiua ng habet libertatę ad illud q possit hoc et illud facere. Necessa seu naturalis ę illa quę sua effectus g diuisę agit ab ista g dicta et libertate sicut ignis approximatus ad combustibile disposity necessario ardet.

Deinde diuidit ista totalis et partialis; totalis ę illa quę ista genere et ordine potest quę gignere effectu. Vnde licet talis causa ista talis generibus prodeat ab aliis causis, ut animalis, et forte, imo et ab aliis causis efficientibus dymo sit diuersi ordinis, et rationis ut causa 2a prodet ab 1a non ob id desinit ea causa talis sui generis ordine deficere. Causa partialis ę illa quę ni potest sine subsidio et adiutorio alterius causę eiusdę ordinis g diuisę effectu, vt duo homines portantes lapidem, grossy mercatores pro illo portando potentes.

Deinde diuidit vlterius causa effectens ista instrumenty et principaly; principalis ę quę operatur ista virtute propria, vt ignis g proria virtute g dicit aliud ignitum. Instrumentalis ę quę operatur ista virtute principalis agentis, et ideo causa instrumentalis ni nisi ab agente principali assimilat effectu. Et ista causa instrumentalis adhuc ę duplex, alia Passiua et alia separata, 1a ę quę ę iuncta ista agenti principali vt manus respectu hominis, secundum quod Xpus Dns respectu diabolici ad miraculum patrandum. 2a ę quę ę diuisa seu separata a agente principali vt sagitta, serra, seu penicillus pictoris. Quę hoc ante ista diuisit, ut ę patens ista exemplis demonstrat, et morale, ut pecunia respectu redemptionis captiui.

Vltimo diuidit causa effectens ista mediata et immediata, immediata ę quę nullo mediante ista suis effectu vt calor respectu caloris; mediata ę quę aliquo effectu mediante alia, et hęc mediata et immediata potest ea significatione variari, Videatur circa hoc Suarez tomo 2o metaph. 2a disputatione 1a ista dicta. Resolutio dubiorum ad 3m p. 1a § 3

Resolutio dubij quo ad 3am Partem §3.

Quoad 3am ptem quæritur

Vbi datur dē q° denomine sō ḡit omnino Causa tollat, nota Causa efficiens dicūr ipsa causa efficiens g̃ motu actus 1i et 2i, ng aliq° prejacij effectus per exercitio q̃ducit et operatō et tpe dicūr Causa efficiens g̃ motu actus 1i; et aliq° Medicus operatus, et tm̄ prejacijs potens operādi, et tpe dicūr Causa efficiens g̃ motu actus 1i.

Pro q° Causalitate causæ efficientis cū actione, q̃, operando p̃ ea q̃ducit effectus, et p̃ter illā causalitatē cōtinuā causæ qua illo tpe denominat actu 2o causa p̃ Causa efficiens denominatiue cōtinuare ad actionē q° tpe cū causalitate illa, manifē certa et minor p̃ q° Causa efficiens p̃ actu causat ē p̃ter agens et q̃ducens; sō agens et patiens denominatiue ad actionē et q̃ductionē q° causalitatis causæ efficientis ē actio = Patronat exercitiū virtutis actiuæ p̃ctor exercit p̃ causalitate efficienti sō exercitiū virtutis actiuæ p̃ctor ē actio, p̃ virtutē actiuā q̃ actionē ingat q° causalitas causæ effectuę ē actio seu operatio.

Obijcies 1o actio ē effectus agēs q° nō ē causalitas illa patet p̃ia q̃ effectus ponit causā p̃ sua causalitate et nihil potest p̃ponere ad se ipsum ergo p̃ q° actio ē ens creatū q° trahet aliquā causā efficientē, sō p̃ potest aggraviabilia nec iniagens, q° actio ē effectus agentis = Rō. Ne ipso ens nomine effectus intelligitur id 2o q̃ causa dimanat quomodocūq; absolūta qualitate. Se nomine effectus intelligitur id q° dependet a causa mediante dependētia ne q̃ducēte, et etiā p̃ia, a q° quis actio absq; omnino sit effectus agentis, potest ē ens causalitas respecta effectus, qui precedit actiuā mediante dependētia, nec actiuā alia causalitas ē quam 2a ē causalitas sui ipsius, sicut exercitiū se ipsa existit et actiuo seipsa ē actiua.

Obijcies 2o tagacta actione manet causa efficiens p̃ma causę actualis q̃a Pater tagacta actione diuina causa filij q° actio p̃ ē causalitas causę efficientis, aliās tagacta p̃ma nō remaneret deno Minus = Rr negato ant. tagacta actione Pater nō denominatiue causa actualis filij sō ad summ relatiue ad actionē, quę resultat causę ad effectū et effectus ad causā, q̃ actiones nō ē res quę dicere causę dare ē effectui, sō dicere, nec effectus dicere habitudinem, sō alia 2a dependētia habuisse.

Obijcies 3o actio p̃ponit efficientē ipsa ergo causat ipsa tpe ipsa q° actio nō ē ens creatū causalitas ergo non creabit ad gradus q̃ causę efficientis ipsa = Rr de ng 2a ant, actio p̃ponit efficientē ipsa sō 1am nō ipsa 2am seu ergo exercitio causandi tpe ant et ng nō actio ē exercitiū q̃ causa efficiens transijt de actu 1o ad actū 2m.

Vltimo Obijcies causalitas debet ē causę

ſtrinseca Actio nō ē ſtrinseca principio efficienti q̄ actio nō ē causalitas causæ efficientis - Rō 2ª huius 3ª maioris Causalitas debet ē ſtrinseca causæ ſtrinsecæ 1ª ma extrinsecæ Pregoma, et Deus maiori rego Stus, ng Causa efficiens ly extrinseca sit nō ē actio nō ē causalitas ſtrinsecæ nō extrinsecæ. Et hæc de tribus quæstionibus. Cō 2ª Vltra Causa principalis Vnius Substantiæ sit altera Substantia.

QVÆSTIO secunda

Vtrum Causa principalis vnius Substantiæ sit Altera substantia

Ex Dubio 3mo

Stat q̄ una sit causa alterius causæ efficientis ſactæ Dō. Vestat nre examinandy q̄ æ sit ens accidentis causabile q̄ quæ videtur potens ad causandy Et licet authores aliqui hæc distinctionis ly alia ſpecies ſacerdotis, sit nra Substantia immediata principij operatiui alterius Substantiæ Sprdgt, Clarioris tm̄ gratia ly nisi abstractivo ab hac distinctione, sequa Dubio sequenti Solly dubitabimus Vtrum Vna Substantia sit Causa principalis alterius. Resolvitur sit §ō

Referuntur Sententiæ §1ō.

In hac ſpecie Substantiæ Benedictus Pereira Sphæricorum Cap 11, 12 et 13 asserit causam principalem deductivam Substantiæ ee accidens - Stq̄ Substantia nullomodo currere ad effectibus alterius substantiæ tenet ait q̄ ſpeductivi ignis Dō. Solly Calor ē causa principalis, nō tm̄ ignis q̄ tota ignis Hæc principij essendi et Calor principij operandi

Ex adverso ē oēs alij authores Sprdgt Substantiæ ee causa principalis deductivæ alterius Substantiæ Vta D Thomas 1ª 2ª q 77 art 1 ad 4 et hoc ex Aristotelis tenet etiā ex Scotus Durandus et Suarez ly Seniatis, hæc est tacet q̄ Scotus Anglicorum.

Cō 1ō pbr Ex Philosopho 3º de aīa Vbi ag dispositis sic ait ē id in quo Patimur, Movemur et Intelligimus q̄ Exemplo Philosophi dicendy ē ag nō Solly ee principij quo Sumus, Solly quo movemur

2ª Rone efficiens pbr Dō Causa principalis debet ee ad Patiendum eque q̄ secta ly effectus quæ q̄ducit Sō accidens nō ē eque q̄ secta ly Substantia q̄ accidens nō potest ee Causa principalis q̄ductiva Substantiæ; Ista ēcne ſperti maioris Stat ex dictis, et rone pbr q̄ Causa principalis ē quæ principaliter debet ee effectiva Sō juvat q̄ causa debet ee nobilior sequela, q̄ manifestum est q̄ nō habet q̄ cura ē maioris perfectionis Sylogi ē lucis Clarioris quis quis enim dubitare potest accidens ee ignobilius

substytia? ẽ ens accidens entis ens.

Vltima sydamsty Curtat Pereira notat duplex
dicendi ẽ accidentis dicty ens p̃ se, alterq̃ p̃ se ens, alterq̃ p̃ se ens
sic dicit ẽ accidens p̃ se ens substytia p̃ se ens n̄ ens p̃ se ens. Vnde
cy causa debeat ẽ eque p̃ se ens p̃ se ens substytia, eque ens p̃ se ens
sit p̃ se ens et p̃ se ens substytia, eque p̃ se ens cy substytia, eque ens
sydamsty nry

Sed hoc ng accidit q̃ ẽ p̃ se ens substytia p̃ se ens q̃ et p̃ se
ens. Ista ppr rao q̃ ens substytia sydat p̃ entitate, seu ens ẽ ex se cuy
substytia p̃ se ens q̃ et p̃ se ens accidens ẽ p̃ se ens substytia, cuy p̃ se
ens.

Licet maxime q̃ causa efficiens principalis creq̃ p̃ se ens debet ẽ
eque p̃ se ens cy effectus q̃ nulla substytia ans p̃ causa principalis debet ẽ ens
instrumentis proximis p̃ se, ministrat q̃ nulla causa potest p̃ se ens ẽ q̃ n̄ habet ens
in virtute q̃ creq̃ p̃ se ens debet ẽ eque p̃ se ens cy effectus q̃ accidens p̃ se ens
ẽ p̃ se ens substytia substytia cuy n̄ potest ens ẽ causa principalis cuy

Sed ex hac impugnatione sequitur accidentem cuy substytia cuy ens substytia q̃
ẽ falsum q̃ et ex ista declaratione sequitur q̃ sequela ppr rao q̃ substytia sydat
in entitate. Entitas accidentis ẽ in se ens substytia q̃ et rao q̃ substytia cuy sic
debet causa ens instrumentis debet ẽ eque p̃ se ens cy effectus q̃ accidens n̄ ẽ
causa actiue instrumentis respectu substytiæ q̃ potest ẽ causa principalis cuy

circa hoc
plura dicenda p̃ nunc dicit falsa ẽ sequela q̃ causa instrumentis
cuy n̄ agat principaliter p̃ virtute principalis agentis n̄ debet ens
effectus principaliter q̃ cuy ministerialiter seu instrumentaliter. Vnde sicut
potest ẽ p̃ se ens sua effectus cuy quia; ergo causa principalis cuy ens eat effectus
esse entitatiue in virtute principalis debet ẽ ens ita et entitatiue eque p̃ se ens cy effectus
ac p̃ se ens rao q̃ducta principalis sydari debet in q̃ductione effectus sumpta
rao ẽ q̃ducta causæ instrumentis in entitate ut agens virtute agentis principalis. Vnde nulla ẽ pietas

Deus de facto solutary in pugno cy carmelitis, ergo dicta
solutio esset vera in hypothesi q̃ non. Deus ẽ p̃ se ens in ens, ergo
q̃ set causa cuy creaturæ. Vnde hæc ista esset falsa, Deus ẽ causa ca
saturæ q̃ Deus ẽ effectus illis in ens q̃ Deus gendere posset cuy
ẽ p̃ se ens in ens q̃ q̃ducta et n̄ in ens, sed hoc ẽ falsum cuy ens
mo ex solutione sequitur nullus posse dari arg̃ efficax ad probandum cuy
quis diceret cuy mundy posuisse fieri aquila formica q̃ iste etiq̃ posset
Deus formica ẽ quia p̃ se ens cuy alijs entibus in ens q̃ducta sic
q̃ et sic ens in ens q̃ducta potuisset cuy mundy

efficere

1.

Do ppter Dcm Agens ipfundit sibi
assimilare effectu ꝑ principio quo opperatur Sꝫ agens assimilat sibi effectu
ꝑ forma substãtiale q̃ q̃ Dr ibi ꝑ principiu quo agendo et operando
manet ppter q̃ ignis Vr ꝑ sua forma substãtiale assimilat sibi ligna que ꝑdu
cit Dr auctꝫ ꝑtendit assimilare ignis q̃ducta ꝑ aliqua forma accidꝫtalꝫ ꝙ

Sꝫ aduersa ꝓ
Dcm Dicit Dꝰ Pereira Philosophꝰ Lubra de Anꝰ et Spũbꝰ Cap de Sapor
Vbi ait ignis nr agere ut ignis Sed Calidꝫ ꝙ Vr Philosophꝰ ꝑmedtata
et principalis causa actiꝫ ignis ẽ Calor = Rr ꝙ Philosophꝰ ẽ ignis
nr agere ꝑmediãte alio ꝑdumpto, nr tñ excludendo ignis actuare principiꝫ Radicalis

Dꝰ dicit
Calor uirtute ppria Vr dicit ꝙducere similꝫ Calorꝫ Vt octo Cꝫ nr exercet
eiꝰ Virtutꝫ nec ꝑfectiõe nec entitate, ꝙ potest forma ignis uirtute ppria
ꝙducere et Dequyter erit illiꝰ Causa principalis Ista ꝙr causa ꝙdubia
Vltima dispoõ ad formꝫ ꝙducit etiã et quã formꝫ Sꝫ Calor Vt octo ẽ Vltima
dispoõ ad formꝫ substãtiꝫ ignis ꝙ Creator uirtute ppria, et Vt Causa prin
cipalis ꝙducere Valet Calorꝫ ut octo etiã ꝙducere potuit ipsã formꝫ Subs
tãtiꝫ ignis = Respondent aliqui Dicẽdo ꝙ omnẽ et negando Stiã ꝙ Sint Causꝫ
quæ ꝙducit Vltima dispoõ ꝙducat etiã naturã formã ad quã ꝓxime
nr ꝙ eodẽ modo ꝙ Vltima dispoõ ꝙducit Vt Causa principalis, formã ꝙ
ignis ut Causa instrumꝫtalis

Cæterꝫ hæc Solutio nr placet ꝓpter ꝙ frã dicendã agnare
Sicut Rr Negãdo omnẽ ꝙ Calor Vt octo Dr fit tã quã causa principalis
aptã Calori ut octo Sꝫ generãte et ꝙducta formã ignis q̃ Vr ꝙbabiliter
ꝓbat Dcm Vltima dispoõ ad formã ad ipsã sequitur tã quã ꝓximitas adꝫ
ubi qui ꝙducit formã ꝙducit etiã Vltima dispoõ ad formã = Dato tñ
q̃ distinctio Sit nãs et nr Dseq. Rr ꝙ Calor uirtute ppria Solꝫ potest ꝙdu
cere illꝫ Calorꝫ qui ẽ Sufficiens ad exequendũ formã Qexistãtis, et nr
hoc sufficit Calor ut Sex ꝙ ut Segtꝫ, nr tñ potest ꝙducere Virtute
ppria Calorꝫ Vt octo ꝓpter recessꝫ Contrarietatis ; quã habet Cꝫ formã ignis
quã negatꝫ actiꝫ agere ꝑ uirtute ppria Sicut Angelus licet Cꝫ resecat a ce
labus ꝑtes nr tñ Cgnas et illas, qui dis ponit et mouet Voluntatꝫ ut libera
ꝓpter Inexistentiã quã habet Cꝫ libertate

3o dicit aliquas Experientias ꝑ quã Videtꝫ
accidens aliã Dcm Subtãtiã aliã Subtãtiã ꝙducere Cꝫ ẽ ꝑforatio Cylindꝫ
ꝑ quã nr ẽ forma ignis Sequitꝫ si mergatur ꝑ aqua remanet forã ferri
q̃ nr Dsiderat si ibi esset forma ignis, et tñ Stupa aplicata Stupa ꝙdu
cit formã ignis ꝙ Calor uirtute ppria ꝙducat formã Substãtiã et Sequenter
ẽ illiꝰ Causa principalis. Cꝫ ẽ ꝑdicti Stibꝫ Vitri Sacrati quã
Si ignis admoueatur guttæ aquæ possit illã Diuidere ꝑ Subtãtiã et

tñ

et tm̃ pr̃ incipij huius Questionis Substãtia nõ ẽ Substãtia primũ q̃ sit ex fide Stat talia accidentia sine Substãtia Existunt q̃ virtute pr̃ia poterunt q̃ducere Substãtiã. Tũ ẽ j semine decisso a patre q̃ ẽ q̃ductiuũ Substãtiæ: Sed ad istã q̃ductionẽ nõ requirit Substãtia aquæ Segregati semĩ ly vbi in tot: ergo ratione sui q̃ potest q̃ducere Substãtiã virtute pr̃ia.

Ad 1m̃ experientia Responderi potest q̃ ferro ignito Sit aliquis gradus intensissimus ignis j partibus positis circa eundem ignem ẽ vera Substãtia Generis qui nõ q̃ducit tantum sui ad corrumpendũ ignis a q̃ adeo ignis et nõ calor ẽ causa pr̃incipalis ignis ignoti: Nec obstat q̃ si mergatur j aqua remaneat forma ferri q̃ forma ignis nõ ẽ j aliquo gradu ferri: Nec sequitur Exhoc Argumẽto forã ẽe j una mãa Substãtiæ Ingnea. Ad 2m̃ Respondetur admittendo j ferro ignito nõ esse forã ignis q̃ calor virtute Substãtiæ ignis alij vero q̃ducit nõ tantũ causã pr̃incipalis Ad j stantiã patet ad 1m̃ et 3m̃ experientia q̃ alia accidentia unita quæ sunt decisso Sũ virtutes substãtiæ adeo etiã illa desiderente q̃ducere possit Substãtiã nõ virtute pr̃ia Sed virtute Substãtiæ et hæc ẽ hæc q̃

Co 3a Ptes Substãtiæ nõ Solũ sit causa pr̃incipalis Sed etiã pr̃incipium j mediatæ q̃ductiuũ alterius Substantiæ

QVÆSTIO TERTIA

VTRVM SVBSTANTIA NON SOLVM ~~non~~ sit causa principalis sed etiam principium immediate productiuum Alterius substantiæ

Dicendũ q̃ Calor ignitus Substãtia ẽ et nõ accidens ẽe causa pr̃incipalis q̃ductiua Substãtiæ Quæ restat disputanda an ea q̃ducat j mediate pr̃incipij, seu medio Accidẽti Exempli gratia, q̃ hic ignis q̃ducit alium ignem Substantiam quidem illa virtus qua j mediate et proxime operatur an Sit sua pr̃opria forma Substãtialis an calor j gnitus existens, an vtraq̃ forma et quomodo: Et aduerte quod j Scholis in loquendo de pr̃incipio q̃ hoc ens ẽ Suppositum q̃ Rationes Sũ suppositorum sua Substãtialia, Dicitur loquendo de pr̃incipio quo, seu de ratione formali Tributiua Suppositi j ea causæ j mediate q̃ducẽtis. Reperitur Scotus § 1

Referuntur Sententiæ § 1ª

Hae fer auctores Cabezu d'Escudabe Valle enj ista
sti dicendes, 1a sst. aceiter defendit forma Substyhj nr Soly ee
prjcipale prjcipiu et radicale p ductiu alterius Substyhj sp jmediaty
et proxmy et sequester Substyhj ee jmediate operatiu; accidys u
Soly dis positiue scientiae ad taly p ductiu dispongto et pparato mag:
ita q tenet hae sta 2 q ignis p ducit alium ignem quo fortis p xima
et jmediata agz di e forma ignis, et calor u Soly scitur p ductus dis
ponens requisitas expa mag ad noua forma recipiendy. ita Scotus
j 2o dist 37 q 3a unica, et j 4 dist 12 q 5. Durgd j 2o
dist 1a q 4 et j 4o dist 12 q 2 Oan j 2o q 23, Igdeng
3o de aa tract 8. Valles Silueustria 3a ad primum, Fortaret
Pitat pando, eq Dnus jster ses Scotistas hae sta lus Sub
tilsyt Hurtado et Arriga et plures alij ex sectatis familia.

2a sn 1a que
e Patris Suarez tomo 1o metaph disput 18 sec 2 asserit tq
Substyhj q q accidens ee prjcipij jmediate Substantiae p ductiuy,
licet enj accidat accidens ee prjcipij jmediaty p ductiuy Substyhj
nr tm accidit ee adequaty sp ad equaty q asserit accidens Deum re
Vt j stituenty Offerty ab jmediato jfluxu Substyhj; ita q ait Suarez
loco citato num o 12, q q to ignis generat ignem jstupa sibi p prjcipua
nr Soly dicimus ignem generyt p calorem suy jstrumy later Deum re, sp
etiq dicimus p sig forma Substyhe prjcipaliter Deum re tqty
mediate et remote quatenus tal suo calori ille virtuty p quia causat
sp etiq q a prima jsto genere simultyfluit cy suo calore. Sic Scot
plures docty Auctor.

3a sn 2a Dicit Substyhj nec ee prjcipij proxmy
adequaty nec j adequaty p ductiuy Substyhj sp Soly radicale et
prjcipale accidtia q ee prjcipia proxima jmediata et adequata
p ductiua Substyhj quatenus ss virtutes Substyhj et jnstrute alij
operatr. ita D. Tho 1a p jtoris scripta 1a q 9 5a ar 3 et q 77 art 1
et 3a q 77 art 3. et j 4o dist 12 q 1, Soly Strong Segueyra
Oes eiq discipuli j cuiq falsey sit. 1a dc 1o §2

Prima Concluſſio §2o

Substyhja Creata
nr ee jmediate operatiua alterius Substyhj. Hanc 1o expressim tenet D. Scotus
et ille docet D. Tho 1a q 9 5a ar 3 j corpore Obi ait, Deus dy q neq jnstrue
mur aliqua Creatura, q virtutes q actiua operatiua q ipse ly sua essentia et
q 77 art ad 4 ait ad 4 Solus dy q hoc ysy q forma accidtis e ly acci
dentis prjcipij habet esse Substyhle et ideo esse Substyhle e ly accidentis

ꝓpriꝰ genꝰ habet oe suꝰ Splenyꝺ ꝙ ipsi aduersarij negare nõ possyt
Ideꝰ si actus essꝺi et operꝺi essꝺ actus jaꝺ equati hec falsꝰ
euaꝺeret Seqꝰ ly subꝺyꝺa jtem ꝙpriꝰ genꝰ Specificatiꝰ adequatꝰ nõ
haberet ꝙꝺ

Cetare aꝺ 2ꝺ ꝺicꝰ eꝰ et operari operari aꝺ subꝺyꝺa ꝙ moꝝ actus
1ꝰ et 2ꝰ actus eni essꝺi jsubꝺyꝺa ẽ 1ꝰ ꝙ aꝺ ꝙꝰ Seqꝰ 2ꝰ
Cuꝝ actus operꝺi et ly nulla ꝓꝓꝺa Specificꝰ aꝺ actu 2ꝰ ꝙꝺ
aꝺ 1ꝰ hjsẽ ꝙ ꝙꝰ eꝰ et operari rubiter ꝺiꝰ ꝙꝰ possit ꝙꝺ
jmediate aꝺ eꝺꝺ ꝓꝓꝺa seu fora subꝺyꝺi

ꝙꝺ 3ꝰ ẽ et jꝺ hꝰ Studio ex ꝺicti
Manꝰ jpugnata aꝰ Oracne actus 2ꝰ ẽ ꝙ nõ affirat Specialy ꝓfectory
ꝺiuersꝰ aꝺ actu 1ꝰ ꝙꝺ operari affert ꝺiuersꝰ ꝓfectiuꝰ aꝺ actu essꝺi ex
actus operꝺi nõ ẽ actus 2ꝰ Minor ꝓbr actus operꝺi ꝙ subꝺyꝺa esset
jmediate operatiua aꝺ hunc 2ꝰ Attuexit subꝺyꝺi ꝓfectiue aꝺ ly Coli
Campti absolute, ꝙ jꝺ ꝺicꝰ ꝙ to qualitatis jacꝰ Collocantꝰ ꝺet ꝓfectiꝰ ꝙꝰ
Mꝰ operandi ꝙꝺ operari ẽ affert Mꝰ et ꝺiuersꝰ ꝓfectory ꝙ ꝙ actus
essꝺi

Bejte sic jpugnꝰ ꝺicꝰ Solutiꝰ ex hac Solutione Seqꝰ nõ pste ex
ꝺiuersis opꝺamꝰ jferri ꝺiuersꝰ ꝺicꝰ jꝺ ꝙ ꝺ Oꝰ Philosophꝰ Oꝰ j
libꝰ ꝺe aa Oꝰ, Seqꝰ la ꝓbr ꝓ to operas ẽ actus 2ꝰ, ꝙꝺ ex ꝺiuer
sitate Mꝰ actuꝰ nõ jferꝺ ꝺiuersitas jꝺ ꝙ Vt patꝰ jtem Solutiꝰ ꝙ

jtem
operatiua Vt talis ꝺiuiꝺꝰ ꝙ ꝺ penes operatꝰ ꝙ ꝺiuersa operatiua aꝺ ꝺi
uersas operationes ordinꝰ ẽ ꝙꝺ Oꝰ Magꝰ Oracꝰ ꝺicꝰ to operari Seqꝰ
aꝺ ẽ et jbꝺitꝰ ꝓbr ẽ Sicut actus 2ꝰ Seqꝰ aꝺ 1ꝰ ꝙꝺ actꝰ
2ꝰ Mꝰ ꝙꝺ Specierem nec ꝓfectiuꝰ ex ꝙ Subꝺyꝺa jmediate et
3ꝰ ꝺiuersa aꝺ actꝰ essꝺi Vt ꝺiuersꝰ aꝺ actꝰ operꝺi jmediate et 2ꝰ
Vt Seqꝰ ꝙ aꝺ illꝰ Specificꝰ ẽ Negetur ꝓbꝝ ꝙ Solutio data ꝙmat
Vꝰ Mꝰ Cetare aꝺ illꝰ respꝺt ꝺicꝰ ꝙ Maiꝰ operari Seqꝰ aꝺ ẽ
Vt ẽ aꝺ ꝓꝓꝺa jmediatꝰ essꝺi, aꝺ actꝰ essꝺi Seqꝰ operꝺ ꝙ aliter et me
ꝺiate ꝙꝺ Maiꝰ sollicite et jmediate Nego Maiꝰ ꝙ et Secꝺa minꝰ Nego Mꝰ
Mꝰ ex ꝙ operꝺ Seqꝰ aꝺ ee Manifestꝰ et enthiatiue Vt Seqꝰ ꝙ ꝓpriꝰ
jmediatꝰ actus essꝺi Vt etiꝰ jmediatꝰ actus operꝺi Sicut ex ꝙ Vt his
Seqꝰ enthiatiue et manifestꝰ aꝺ ꝓbatiꝰ ꝺicꝰ Seqꝰ ꝙ Vt his ꝺicꝰ ꝺimanꝰ
jmediate ꝓpriꝰ ꝓpriꝰ jmediatꝰ ꝓbationis Cetare operꝺ Vt Mꝰ ꝺimanare
jmediate aꝺ subꝺyꝺa Seu ꝓpriꝰ essꝺi aꝺ ꝙꝰ ex ẽ tribuat Specierꝝ ꝙ moꝝ
actus 1ꝰ ꝙ operꝺ Specificꝰ ꝓfectiꝰ jmediate operatiuꝰ

Negatis Sicut
ꝓpriꝰ ꝓbꝝ et jmediatꝰ ꝙ operationis Seqꝰ aꝺ ꝙ operatiuꝰ ꝙ ꝓbꝝ Sic
Vꝰ Mꝰ et mediatꝰ Seqꝰ aꝺ ꝙ ꝺicꝰ ꝙ jꝺ ꝓbꝝ ꝙꝰ Sicut ꝓbꝝ aꝺ operatiuꝰ

specificat sic radicale atq; substantia p nos ē principia substi radicalia operamis & ab illa specificat — R. negdo ipsum, q.a hoc duo principia operamis diuersimode se habēt ordine ad operatōm na turalem negant aliq operamē ydeligi ratione connexionis, at ū forte R. solū ratione connexionis specifici ratione effectus negant aliā operationē ydeligi: Vnde illa operatio radicaliter a substantia attracta ipsamet actui generis R. illigitur specificat, q.a operatio solū specificat principia immediata, q. illa ipsa respicit ū ē radicale q illa q.a p.o respicit R. et actus primā q.a quē ipsum genere completiuo solū specificat ab actu imme diate et proxime videlicet quē q.a p.o respicit; R. ū ab actu immediate recepto quē q.a p.o respicit.

Ad 2.m R. accidens immediate respicit ee et operari et obtinere iuxta substantia, q.a hoc p.tetur a.o — R. distinguendo ma accidens respicit immediate ee et operari sic pluribus Nego ams operari sic pluribus et ge Vnaquid Dō ams et Nego Itiā, q.a sicut nullum dat sic pluribus ita q. accidens respicit immediate ee, p.per operatum, q actus essendi accidentis, sicut operetur, dat tm hoc, q substantia immediate hos suos actus respicit, q.a nullum respicunt p.per alios Dō Vtaq; sic pluribus ipsum ret. Ad 3.tium actus essendi, sīa accidentis operatiua ē actus R. q.a q; ois sīa accidentis sit p.per substantia, et accidentis operatiua R. desinunt substantiq; Aj actus essendi, sed ly actus operandi ibi sequitur q actus essendi sit ei annexus respectu p.per actum operandi.

Replicabis, sīa accidentis operatiua prius ordinatur ad actum essendi accidentis q ad ope rationis actum & R. respicit ee p.per operari — sed contra operari p.per ee Distinguo ams, sīa accidentis prius respicit actum essendi ipsi executione Dō ams ipsi existentia Nego ams et Itiā, prius actus essendi ipsi existentia immediate opt tatiua sic habet p.per medium, et una ipsi ordine ad suum vltimum et sic qui e operatio.

Ad quæsitum, sīa accidentis operatiua potest respicere actum essendi p.per actum operandi etiq si immediate attingatur sit actus actualis sīa p.o ita potest dici de sīa substantia — R. Dō ams et negando Itiā, prius actus essendi suus substantia a sit ens per se, sequitur actum operandi, qui e ens aliis a proprio complemento extrinseco ordinari immediate, at ū actus essendi suus accidentis sit ens aliis, q. absq; aliqua repugnantia potest ad ens aliis ordinari, et ab illo specificari.

Ad 5.m Sic proinde ligitur quod substantia non esset ū immediate operatiua maxime q.a abaccidente specificaretur essendi sicut ipsum genere accidentis. Sed hoc non sequitur q.a manens p.per suam entitatem ordinis e ab ente rationis specificato ad illud q ordinatur absq; eo, q sit ens rationis q.ter

plent subsitia ordinare ad operanq accidtis absq illa specificari absq eo q sit j genere accidtis = R.r Dño ma et neg.o mi ad arg.m pbum D.o ans. p absq illud declaratiu gratia loqr specificatu absente actu. Arguit 2 specificatum est extrinseco D.o ans tquq absq extrinseco Hugo ans et Stq q.a vna pbatiua nra Dctis n procedit de especificatiuo extrinseco q se habet j modu tui quomodo se habet ens rationis respectu sui &c. S.o de specificatiuo intrinseco q se habet j modu tui quomodo se habet operatio respectu potiq j mediate operatiuq: Et ad hoc q potia ex j potia Vt dicit ex Philosopho S. j p.a decampto qualitati Ne q subq tpre repugnat q ista ens negetur de ente pro ut ens sic ab.o specificari absente dmia Vt habet nam sors artificiosus scientes nulli n repugnat Vt j loca q 3 gremialey dxim.

R.a dno q Dñs. permitit etiq ex Philo et Philosopho neq Ph.s Philo actus et potentia Si j eodq genere et Vt hic Dctum. Ideo Specificans et specificatu Si j eodq genere q axioma ab omq admittit tripliciu limitatione Suppositu; 1.a ē q intelligat de potia pxe ordinata et ab illo specificata. 2.a q intelligat de specificatiuo intrinseco q nq habito ni il de extrinseco q nq habet attacto. 3.a ut q istq genq n intelligat istq p.a decampto Sicq genus generalissimu Substia Si et accidens, quoq Ista Sit pbo Sed operatio ē j genere accidentis Cq hncht j p.a decampto actionis q.e potentia j mediate operatiua quq q se respicit operatu ē istq j genere accidtis, alias axioma esset falsu, q ē potia j mediate operatiua q se respicit operatu, ex supra dicti Dctat, neq ois res respicit se id aqua accipit speciem et distinguit Sipotia j mediate operatiua accipit figuram et distinguit ab operatione, et Ista ex Phi 2.o de aa, q.o potia j mediate operatiua q se respicit operatu

Huic rationi

Videtur P Hurtado ut sibi, arta adiumu q bene Substia q se 1.o ni ei proprijq accidentis alterius actu substia quo ni q remoti ad hoc cumulative q.o (verba Sti Hyacinthi) Substia ni potest produci nisi a alia Substia ni pte potentia et actus Si j eodq genere, 3.o = Dicit causa remota ē ejusdem genere cq substia producta. Da q sit Hurtado, q.o substia ni potest produci accidens medio accidente q.a pte causa remota q accidente j mediate Qcurrente ē j eodem genere cq substia producta q.o ni potest ei j eodq genere cq accidtis producit q suu accidens. Altera hui rationi pugnat aperte cq Doctrina S. Thome j sequitur adducta Ipi Videtur Docere accidens a substantia produci =

Deste q.a Doctrq

Aprima Sibi ē uery de actu et potia passiua neq omnia ita qua ē j eodq genere substia cq sua substia. ē ei omnino falsu j alterni potius posse habet j Deo, cq potia activa Sit j eodq genere cq actu accidtiu quas producit.

Secundq dubitat

P Hurtado sumpsit D.or Doctor Angelicq eundem ad hoc q argumentari

petit ab operatione q̃ respecta specificari, at tñ subiecty formany accidtly ad
hꝰ S subiecti formary subsistis q̃ se habili specificati; N. exigit specificary
a toris accidtlibꝫ q̃ se ꝛ respicit formã accidtles vero potiꝰ forꝫ accidtles
respicit illud, q̃ d̃ fuerit accidit ipsi potẽtia operatiua ng hãc q̃ se respicit
operatoꝝ abstꝛ tñ a q̃ operato q̃ terminꝫ specificat potentig cꝫ operato set potẽtie
proximiora adinuicem habile nõ ordinata.

Vbicuq; Nõ sicut ipsi ꝓdicat subsistig ab accidtibꝰ specificari ita ipsi ꝓdicat accidens specificari a subsistia, q̃ sicut substantia nõ potest tñ immediate operatiua q̃ alias subsistia specificaretur ab accidtibꝰ ita nec potꝰ immediate operatiua poterit tñ accidens q̃ alias accidens specificaretur a subsistig cuius et immediati termini ad q̃ ducũtur subsistig = R. p̃ et quãto p̃ babiliter negando ans, ng accidens potest specificari, nisi detur subsistia cui specificate subsistia et tig substantia ꝛ̃ueniat specificari ab accidenti q̃ id q̃ ꝓtig tñ potest specificare et p̃fectiue ipsi ꝓtinere habere, atq; q̃ ipsi ꝓtig tñ videlicet accidens, ꝛ̃ueniet effectiue, s, subsistig specificatiue et ꝓfectiue dare.

Nõ et tñ q̃ Vero R. distinguendo ans ipsi ꝓdicat accidens specificari a subsistia tñ quia absque effectiue extrinseco ꝛ̃negando ans, tñ quia absq; extrinseco nõ ans, et nego ꝓtig tñ q̃ operato respecta ꝓtig immediate operatiua se habet vt specificatiue formaliter et extrinsece dequo verificati q̃ loquendo aliter, s, q̃ specificari, et specificaty debent tñ ex genere actꝰ tñ subsistis respecta ꝓtig immediate operatiue se habet tñ vt specificatiue extrinsece dequo R. verificati q̃ loquendo vbisup̃ dicitur Nõ ꝛ̃ tñ §

§4

Subsistia non formal
q̃ accidti habet aliqꝫ influxꝫ immediatꝫ respectu subsistig q̃ducte quo ꝛ̃fert
ipsi influxꝫ q̃ accidtis hic Nõ Suarez et sustinenter manut ꝓpta ratiõe
Nõ tenẽdus; amplig ẽm ẽt ng semel data q̃ forma subsistis immediate
influat in alig subsistig immediatꝫ fluxus forꝫ accidtis ex hoc ꝓtinus, sed nõ admittit
Suarez ex dequa lã ẽt effectus ex ea causa totali et immediata alig existat
causig equali ꝓportionis, sed subsistia esse et alig Nõ tñ forꝫ accidtis habet
q̃ subsistia q̃ducta equaliter q̃ totali causa influxꝫ immediatus forꝫ accidtis ne
ꝓtinet: ꝑ si enim calor ẽt sufficiens tertio ad effectum q̃ sibi calorẽ
cur nõ erit sola subsistis ad semel formã semel posita influxꝫ immediatꝫ
ei nõ repugnare.

Nec sufficit dicere cꝫ Suarez q̃ ex subsistia quatuor accidtia
q̃ date vt operetur in subsistia = Nõ igit sufficit q̃ a q̃ virtus ex
separata seu absens ꝓducit effectꝫ subsistig absq; concursu immediato

frie Substytis Et patet jnstitute Semitalis, et ipse Suarez fatetur q.
Aaliter nō requirit. Quarto jmediatus subsistentis aquo Stephen et coadiuvat
jstius virtutes accidentis.

Alterij Respondet Suarez. q bene Deus supleat Suarez
Syllogismum jmediatus et strictis qui ad tale generanum requirit Deus et ideo
Deo ut Substytis specialiter virtus causae Et tributis generationis tu
quia causae principalis Causis autem Et attributis esse q operatis p sua
instrumenta = Ad 2m q ad hanc solutionem Sequitur generationem hominis
a causis Et principalibus nec illis attribuis operationem q Solus Deus immediate
Quarit q mag causae principalis et solibilis principaliter tributis talis
effectus.

Ad 3. Cum Suarez. Respondeas talis generationem tribuis causis
Et jgit entis instrumentis attingit productionis effectus simul cum causa
sufficiente quae est Deus. = Ad 3m q instrumentis semper dicitur talis
Respectus causae principalis, cuius est instrumentis et jnstrumentis virtute operatis
Et talis causae quantum ad principalem, nec jnstrumentis entis operatis instrumentis
Et jnstrumentis virtute Dei cum hoc Solus Deus dicitur jstius aquo
adiuvatur jstius instrumenti, et instrumentis non producit effectus jnstrumentis causae
a effectis Et Solis jnstrumentis Dei q Soli deo tributis effectus.

Explicatur hoc ipsum
accidens producere effectus Substytis jnstrumentis Substytis, et ut illius instru
mentis Stephen Suarez est operari ut adiuvatus a Substytis principaliter coo
perante cum illo. Et jsto posito accidens non adiuvatur a causa Et prin
cipali absque Et a Solo Deo et non producit effectus jnstrumentis causae absque
respectu ut illius instrumenti Et tali ut instrumenti Dei et generatio quidem
a tali instrumento nullo modo potest attribui causae Et absque, cum tamen
non currat per eius instrumenti jnstrumentis illius.

Et hucusque dictis stat accidens
cum Substytis naaliter Entis et proximi et jmediati principium operationis
Substytis q jstius jmediatus operationis requirat Substytis, et illi
accidens unde Substytis Quasi, ut ei jordinetur ad immediatum principium
ei deserviat et jmediati et proximi operationis Substytis principium.

Sequitur
jgitur Stephen radicalis Substytis ad productionem alterius Substytis.
Differitur ad 2m Explicatur. Et non dicit qui affirmat Stephen esse, hoc
q Substytia jste recipiat accidentia jmediate operativa, nihil ultra
facendo nec operando = Stephen mag operandi virtus debet mag Substytia
principium radicale effectivum currit ad alterius Substytis productionem
Et subsistentiae accidentia jmediate operativa pertinet ad genus causae
effectivae Et mediis q Substytia Et Stephen jmediati operativi

radicalis & accidentij subtentans = Dnō subsistia ī deductione actu
nō subsistię. Subsistia habet actualē, quę ī operatione Thomistarū assertiū
huius glorię cū adequatū nouę agendi habeat ius creatę ī ordine ad actus
supnaales, sī actualitas iuris nō subsistit ī rore q̄ recipiat huius gloriā
et alios uirtutes supnaales Vt Strat ex Scoto Eustonio Sessione
Cap 4 et ꝯ Pesantente Albery arbitrij nō sechabere merepassiue ad
actus qq ad illos efficaciā disponunt sī actualitas radicalis subsistię
nō subsistit ī receptione formarū accidentalū

Quare Alij dicūt ī fluxu radicalis subsistę
Christę ī hoc q̄ subsistia sit principiū mediatū uirtutis ī mediate operatiua
abs & ex q̄ subsistia ī fluat actui ī operatiua ꝯ uirtus ī mediate operatiua
actu p̄ducit effectū subsistę = Sed etiā displicet, sī nō aliter
sechabet subsistia Patris Vę ī deductione nepotis
sī subsistia Patris p̄ducit nepotē q̄ filio ī municauit ī mediate uir
tutē generatiuā sī nec Patris subsistia nō p̄ducit filij ī quę abilla
ī mediate ī manauit uirtus generatiua filij sī q̄ ipsa ī fluit ī filij
generatiuā = Dnō p̄ductio uirtutis operatiuę nō tollit ꝯ uir
tus operatiua actu operatur sī si forma subsistię nichil operatur q̄
ī mediate acuirtute operatiua p̄ducit subsistię effectus, sequit q̄ abso
lute loquendo nichil agat

Sī nō fluxus creatę ē causa radicalis actionis sup
naalis etiā si principij ī mediatij actionis supnaalis a filio nō dimanet
sī q̄ uirtus ī mediate operatiua a subsistia dimanet p̄ accidens dum
sechabet ut sit radicalis operationis principij = Deinq̄ nō ut probatur
ex duendū ī fra Virtutes ī mediate operatiuę nō a subsistia ꝓmita
sī q̄ generalē dimanāt sī subsistia sequit dicti principij radicalis
operationis ergo q̄ uirtus ī mediate dimanet a substantia

Dico ꝯ ī fluxus ra
dicalis subsistię Christę ī hoc q̄ subsistia actualiter ī fluat mediū uir
tutē operatiuā, suum modū actualitatis ꝓprium ex actualitate radicali subsistię
naaliter ī mexa. Explicatur et probatur ius humanum radicaliter fluxit
ad actus supnaales nō q̄ uirtus supnaalis quę ē terminus agendi ī ma
net abijtę nec q̄ ipsa totalis uirtus secundū sī q̄ uirtus supnaalis
operans habet connexionē cū actualitate radicali seu cū essentiali
fluxu ī q̄ totalis uirtus supnaalis operatiua iuxta actualitatē radicalē
seu essentialem essentialis ipsius sī subsistia ī fluit radicaliter et me
diate ī effectus subsistię nō q̄ uirtus naalis ī mediate operans dimanet
a uirtute subsistię et radicali, nec q̄ ī ipsa uirtute subsistia si uirtus
naalis et ī mediata recepta sī q̄ uirtus ī mediate operans habet
connexionē cū actualitate remota subsistię

Ynde colligeꝰ rationy quare operatio subsistentis
dicunꝫ immediate accidentis conuenit ei actualitate radicali sub-
stantię debeat subsistentię immediate et proportionaliter terminari quia hęc est ꝙa
uirtus accidentis conuenit nō est sua subsistentię sed uirtute cuius operatur
subsistit subsistit ꝛc

Satisfit Scoto §V

Arguit 1o
potissimo fundamento accidens est subsistens per se et proprie quę subsi-
stentia 2o non potest illi competere et pręterea subsistentia non potest accidenti conuenire
et illa ratione subsistentis erit tertia ratio deducendi alią subsistentią Dicit Istud
ng ly accidens debet esse ad productionem subsistentię, sed ly nō debet esse debet ad
illg disponere, sed est Istud facilius per ꝙ productionem alterius debet esse illius
similare, sed facilius, ly emineter subiectum accidens nō habet subsistentię, facilius
ꝙa alias esset eiusdē speciei cū illa, nec emineter, ng ꝙ emineter habet
aliud excedit illud in gradu sed accidens nullo modo potest in productionem
subsistentię aliquo

Respondetur extra ꝙ accidens sit ignobilius subsistentia tñ
sequi ꝙ uirtute propria non posset aliquo productionem subsistentię, nō consequi
ꝙ uirtute sue forme subsistentis cuius est uirtus agendi nō posset ut causa
instrumentalis aliquo immediate productionem subsistentię

Dicit ꝙ surgit tñ in quando
quod sit illa uirtus principalis et efficacia dicetur accidens aliquo subsistentię
autem est aliquid accidentis tñ tñ nō ꝙ nō magis potest
in uirtute illg forme subsistentis quę uirtute accidentis tñ est aliquid di-
gnius in se subsistentia accidens si accidens redit argtō sicut ly
ng sit ignobilius si subsistentia nō erit alia nisi forma subsistentis nō
adeo nobilis forma egra subsistentis erit uirtus agendi et proprietas quo accidens
aliquo ꝙ productionem forme subsistentis quę est

Et si Respondetur ly Cantuno Lª
qᵉ 54 ar 3 et q 77 art 3 ꝙ dicit accidens produci subsistentię in
uirtute subsistentię ly in sumitur exigitiue sed integritiue quia nihil
sensus sup addit accidenti aliquę uirtutę quę producat subsistentię sed accidens ex
natura sua illg debetur eo ꝙ quędę uirtus subsistentię actus declarata
Dicit frater Scotus nō tantum argtō ꝙ ly dator ex natura sua sit uirtus
et facultas subsistentię ergo ly dicit dator agere in uirtute subsistentię nichil
aliud dicit quę ꝙ dator nata sua habeat talis actualitatis non autem dicitur
aliter ex regulari quia forma ignobilior nō potest ex uirtute sua subsistere
ad gradum alterius nobilioris

Hoc argtō sibi potest ipse sancti ng sinergia Do-
ctoris opinione accidens suscipit hoc esse ratione ad productionem subsistentię et

substantiã petet dispony ꝓportionata ꝙ quid ꝙ vltra agens ꝙportionaty
ad forg substãtiã n ꝓ virtute substãtiã ꝙ 2 hoc n dispnit hec qualitas
accidens, ꝙ hec virtus ipse ẽ ignobilior eã ꝓportionata

R. ꝙ ad arg. 3. Secundo dic et dico
Ꝙ. ꝙ accidens n potest substãtiã producere tã quã causa principalis D. Thg tã
causa instrumentalis Ego Thg ad ꝓbanq dico ꝙ producting principale debet stimari
effectq n ex causa instrumentali: Vnde Solutio data ibi arguendo ẽ legi
timã, et ad illg ꝓpugnanq dico, forg ignobiliorq posse gnare virtutis instru
mentis et proxime producere forg nobiliorq adhuc eorq n requirit tota ꝓfectio et
nobilitas ex ꝓ virtutis quãtq habet effectus

Et vltro accipio, et secundo arg. 4. di
Stus Scire oportet quid sit accidens operari ivirtute substãtiã ihoc fere
tota argumentoty ibi Sciat, Scito ꝙ dicimq q. versatur iter instrumenta
naalia et artificialia Dq instrumenty naale ut operetur n indiget actuali
concursu sp anaa habet quasi indq et connaturaliter eoq anaa habet ex instru
mentq aptq natq perficere effectus producendi Vt calor scalpelli anaa ẽ quasi ha
bitualiter elevatus ad producendq ignq tãquã virtutem suã, quo mediante
ignis adiuvat producting alterq ignis: instrumenta ẽ artificialia n habent
ꝙportionq nisi actualiter operantq et elevanta a causa principali, ex
cipiendo exercitatis motionis allegq ipsiusq ab agente artificiosso adhoc
Vt virtute illg decatragere quare instrumenta naalia appellantur ab aliqq
Vinea q. amore unionis habet ipse subintrahaliter principij sui motus, instrumenta
n artificialia appellãtur instrumenta mortua, q. instar mortuorq nullig operis
causq sp Christi actualiter elevatur a causa principali:

Ex quo patet ad q. do dicitur
arguitur
aliqua operari ivirtute substãtiã Ly ivirtute intelligatur ingressum ut ig dixim
ad 2. Cum accidens operatur ivirtute substãtiã, in operatione alicuiq virtutis sibi
denoq subiacentq et communicatq absolutq ipsi. Sp dicit operari ivirtute illg q. ex
anaa sua ẽ virtus et potentia substãtiã illg q. alia habitualiter subordinata dimen
surata et ꝓportionata Ly effectu quem ꝓportio Christi ihoc Vt instrumenty, calor
Ꝙ. g. sit anaa sua destinatus ad exequendas operationes ignis immediate, vt ẽ q.
anaa et entitate sua sit potentia ꝓxima igni sua ad operandq ẽ ihoc ens
q talis calor radiatq ignis ut ꝓpinquus eiq manet ꝓportionatq ad hoc ut ivir
tute illius alius ignis ꝙducat.

Sed ja hinc insurgit quedq ẽ maxis Sequitur exima Solutione
accidens ẽ causa principalis substãtiã hoc ẽ falsum ꝙ et Solutio, ꝙ bat sequela
ꝙ do alia ipsa recta ꝙducitur Ꝙ. g. ꝙ do ex quatuor fractionibus generatur arena nulla
ẽ substãtia Cui accidens subordinatur ipsa ductione illius effectus ꝙ, accidens
ipsius casu ẽ causa principalis q. negamq, sq occurrit debet ad causas
superiores q. do Suarez n admittunq = et si dicamq ipsi casu recu

recurrendy sive ad causam Vniuersalem. Contra ea in surgit dictus Mo
dus, q[uo]d ob[iectum] ej Iuvantes recurrere ja[m] ad ng[en]era mob[ilia] ad causj sup[er]ior[es]
Iuvantes ñ negare ja[m] ligg[e] Cassiod[orus] Instituit[ionum] teneri sicut ñ q[uo]d ad[dit] pri
ncipij ij tertij, q[uo] j Casu q[uo] stio addit sicut ñ ja[m] replicę quę dolbina
ę Dothomę opponunt ad Modu[m] Corollis Vnitis, reducuntur ę ad causas extrinsecas
recurrere q[uo]d addit principij ij tertij. Exempl[um] stat j dicti generalium ob[iectum] pote
j effectis et accidens eueniendo q[uo]d ille ę j Iuvans recurrat ad causa[m]
suspensiu[m], sequ[itur] j mo Cassu propter rationę ij data.

Ob[iectum] Sic arguitur accidens de
facto ę principij immediaty quo accidens subsistit q[uo]d effectui tuere hoc erit
Credidy sive subsistit. Org[anum] q[uo] reno[bilium] et j effectui Credidi effectui ñ ę de
Negdy = Ob[iectum] om[n]e et negio stiq[ue] ad p[ro]bam dico uerę ę q[uo]d nullum sequitur
j Gumenio ñ debet negari effectui q[uo] j effectui Credidi; ex hoc autę q[uo] subsi
stit set immediaty operationis principij Dei sequitur repugnię, et q[uo] subsistat sit
Summę effecta et Summę j effectę, Summę effectu q[uo] j ipsius entitate ad summę
effectum entis qua ens et j actio Summę imperfecta q[uo] resperet qua creatae specie
ficationis agentium j effectum ipsa subsistia.

Dicet subsistia Creatura ab q[uo] aliquo
j effectione ę immediaty operationis principij q[uo] id[em] de subsistia creata = negio
stiq[ue] q[uo]d Dei subsistia operanti q[uo] actum subsistę Credy a principio proximo
et stiq[ue] a radicali j distinctum; by q[uo]d actio Dei ę ens esse et ase, ty q[uo] Deo Omnit
ę se ipsum operari; at tę actio q[uo] qua subsistia Creata operatur ę accidens
omnia a principio radicali et stiq[ue] a proximo distinctum, et sic j effectus Summa
qędam dati j subsistia Creata j casu quo set immediaty operationis principij ñ dati
j creata.

3o aperiori sic arguitur, id q[uo] ę immediaty principij essendi ę etiq[ue] imme
diaty principij operandi. Sed forma subsistię ę immediaty principium essendi et
immediaty principium operandi; Maior patet q[uo]d operari sequitur ad ea q[uo] quę
sunt principium essendi, tale erit principium operandi, ty q[uo] quicunq[ue] agens operatur
q[uo] ty ę in actu, Sed ę in actu per formam subsistię q[uo] illa subsistit in actu proximo
operandi.

Ob[iectum] ideo Maiorem q[uo]d ę immediaty principij recipiendi q[uo] ę ta[m] positę
tiuę ad esse ma subsistię quę ę Dei actui erit immediaty principium operandi
Ista patet q[uo]d sicut recipere quęnit a potentialitate ita operari ab actu
ultimate.

ad hoc arg[umentu]m ij ob[iectum] stiq[ue] negando maiorem q[uo] id q[uo] ę immediaty principij
essendi non potest ę immediaty principium operandi q[uo] ad hoc efficiuntur ij ponit subsi
stiq[ue] illatiue ty ostenderet ę Quantitatem, Qualitatem, et alia subsistia specificantia
ad operationę q[uo] ipsa, ty specificatiue subsistię debeat ę ordinate ad et ipsa
operationes: ad tm ij patet Maiorem ng[ati]ue ad principium essendi sequitur ope

causa mediate et mediate: ad 2m R.m q ut aliquid operetur requirit q sit
passum in tm sit q agat Instituit passum proximo essendi Instituit passum proximo operandi
ad 3tium arg.m R.r
q maior qui e entitas positiua et positibilis potest immediate operari Negatur simp
Substantiae q actus quae immediate exigit Ad Substantiae non potest specificari, ut
Substantia si esset immediate operativa Respondeat immediate actus accidentis aqua
potest specificari quae Studio e D.o Tho. q de spiritualibus Creaturis, ad 1m Prody
q potentia maior ne ad operari sit ad ee Substantiae Et ideo potentia maior potest ee
passiue Substantiae, in tm potentia ad quae e ad operari.

4.o Arguit q do agens operatur
medio instrumento absque Separato hoc accidens quae iacente in operatur efficienter
immediate alias immo distincte posset operari Nec ethi agens q e Separatus
ab agente V.g. Calor abigne Separatus operatur efficienter immediate nq Calor
existens in ligno Negatur operari nisi in Contacto V.g. nisi in ligno, Pr in ligno
Negatur operari, ni dicas ligni Septi corrumpere q Substantia ignis e quae effi
cienter immediate operatur et Calor solum disposituae.

Ita arg.tum debet ethi absolutissimi
ter q Ia accidens in regione existens in Substantia ignis Negatur efficienter immediate
operari ratione distinctae propter eadem ratione Substantiae quia existit accidens in potest
efficienter immediate operari: tum si Calor existens in ligno Negatur efficienter
immediate operari a Ligno in potest septi corrumpere propter eadem ratione in potest
Substantia ligni ad sui Corruptionem disponere, et sic tunc disponitur potest
accidens ad Substantiae q ductione Recurrere.

R.r 2.o negando Ia Consentis, nq in Casu arg.to
Calor qui e in ligno operatur eodem modo ac Calor qui e in aqua et sic ex operatur
in virtute ligni Sed in virtute Substantiae ignis aqua Calor existit Separatus
Quo huius Obstat Ex dictis Nq ut Substantia in particulari operetur ratione alicuius
formae accidentis oportet q forma accidentis adueniat ei Ya actualitate remota
et Calor in aduenit Ya actualitate remota ligni Sed Ya actualitate remota
ignis Calor sibi operatur in virtute ignis: Verum tm e q sicut Substantia
aquae dicitur Calefacere ut q accidens q illa e Calor receptus, ita debet
dici ligneum accidens generari: sic ignis aqua nullum in uenio in Superiore
q Soly e dicere ligneum ee Substantiae Caloris sic ignis generari.

Ad Generationem Substantiae
ligni e distincta ab alteratione sicut Calor agit mediante alteratione, ignis media
generatione Unde ly alteratio praeuiat Calori Et ad virtute agendi, generatio
abigne Et in Calore praeuire debet patet tue Ratio q Generatio e actio
Substantiae et alteratio accidentis — R.r admittendo ante ex quo ni
sequitur Ia Ratio Sed Soly sequitur alteratione praeuire Calorem ut causa
proximali, generatione in Substantia ut causa radicali, et ab accidente ut

a causa j trigesi q. licet dicta genera terminatiue sit substantie et bn entitatiua accidens tg qua substanter generatur uirtus j truncatis ut tg

Primo

Primo Species j telligibilis Incurrit effectiue j mediate ad ipsi lectory sed dator species j telligibilis creata que e substantia g dator substantia creata, que e j mediate operatiua, Maior Istat. Exillo tacto ab obiecto et potentia gantur notitia, Minor ps per Angelos cognoscit seipsos g sua substantia tg que g species g si species Incurrit j mediate tg dator substantia j mediate operatiua

Circa hec arg^tur

plura Deo dante j libris dicta g nunc omissis Parisijs solutionibus dicio speciem j telligibilem n Incurrere actiue uero et rigoroso Incursu effectiuo sed tolg j fauore causę forme determinando j tg ad operationem Primo: Dixi n Incurrere actiue uero et rigoroso Incursu effectiuo q. Incursu species j telligibilis potest reduci ad effectiue quatenus g Primo j telligibile qua habet tg sibi ille ad effectiue operandi determinat j genere causę formę, Vnde sequitur j arg^to adducto Inferitur potest j telligi q. notitia seu j tellectio creata a potentia speciei j telligibilis determinata, q. creata a specie j genere cause efficientis reductiue et passiue sicut passiones dimanant ab essentia Et ista dicemo

Dico q. potest accidens

gerere uices substantie taliter Et facit id, q substantie e passiue Et Istat j qualitate que j optimum Doctorum cerit uices materie q. ad speciem cuiusq. corruptiuum generantur Vermes Et substantia, que q. sectior e accidens potest gerere uices accidentis tg potentia j mediate operatiua taliter q. faciat id q potentia j mediate operatiua facit — Et Scotus qui tenet tg posse gerere uices materie q. e uirtualiter materia, et q. n sequitur ipse j Quarens j ratione ars assertionis allate S, q. sit j duplici genere generalissimo, q. id q e uirtualiter aliquid n e j fundamento rei cuius e uirtus Et Istat j qualitate, que e uirtualiter substantia et tm n e j fundamento substantie — Do q. ea de quibus scripsit dicit, q. substantia sit uirtualiter potentia operatiua alterius tg sit j duplici genere generalissimo.

Accurrit obiectio Sti

Tegentem quinque Sententiarum, Deus g. substantia creata quę potest facere id q. accidens operatiua sit etiam si accidens quale e qualitas faciat id q. materia e passiue Et ratio dicendi e tg ubi aliqua res facit id quod alia res facit ipsa e ibi alia tg uirtualiter Omnipotenter tg fortiter, sufficienter uirtualiter ministeraliter, tg substantia dicta essentialis motio possit ee uirtus j mediate operatiua tg quid facere id q. e genus uirtutis j mediate operatiue tg et q substantia n sit potentia j mediate operatiua Deo uirtualiter nec fortiter Istat, q. ne quis credat q substantia sit fortiter j duplici genere generalissimo

Ex qua Sequit̃ finitas, et Disequalitas multorũ agit repugnat q̃ ut virtualiter, eminenter possitia immediate operatiua, q̃ Stingtia virtualis eminentialis omnes exprimat effectiones quę formis Stingtiæ: q̃ autẽ nõ possit ee virtus operatiua virtualiter ministeraliter, Sicut qualitas potest ee mãa tã Ostat etiã ng stingtiæ qualitas: sed ee virtualiter ministeraliter Subsistentia, q̃ tã Subsistentiæ Subordinatæ ee q̃ deseruiet Subsistentia quę ẽ ens qđ sequit accidens, nõ possitiæ immediate operatiuę Subordinari Nec ipsa omittat essentiã q̃ Subsistentia nullo modo potest ee accidens Vt sciat id q̃ ẽ accidentis ipsius patet esse ee Subsistentia Vt sciat id q̃ ẽ Subsistentiæ ipsius. Satisfit

Suario 6.

SATISFIT SVARIO §VI

Pro Suario Argumenti Sti fira accidentis effectiui Ducrit ipsum impulsi ad producendũ habitũ ut exempla Doctoria Ostat Sti destituta actuali influxu Subsistentiæ cuius ẽ stamenti, nõ ẽ principium sufficiens ad illã causandã, q̃ si talis poluerit bene succesẽ ẽ q̃ adiuuetur a Subsistentia cuius ẽ stamenti, ab alia superiori causa quę subleat defectui illius, patet Ista q̃ q̃libet aliud euenire nõ ẽ sufficiens, minor ptr, q̃ Secunda stamentis nõ adiuuatur a principali agente Deum mente simul immediate cuius Ally operatur Vt id q̃ exit habet, Nec accidens Vt id q̃ ex se habet ẽ ipsa entitas etiã &c.

Et Si Respondeat creditus accidens ipsum sustentari ab Subsistentia q̃ operatur ut virtus retenta ipsius ad q̃ nõ ẽ necessaria cum ea p immediatã influxũ Subsistentiæ Sti sufficere ipsa virtus Causę quę effectus ferebat aut eminenter Dicet ut immediate stamentaliter tales effectus possit causare

Dissentit q̃ ex hac Solutione Sequit̃ q̃ eodẽ modo Ducrat Calor ad producendũ aliquem Calorẽ, Sicut Ducrit ad producendũ ignem Consequens ẽ falsum q̃ ad Calorẽ Ducrit principaliter, et ad ignem stamentaliter &c. et illud ex quo sequit̃, Sequela ptr q̃ ipsa virtus Ducrit Calor ad productionem Vltimi &c. nisi ad productionem ignis adiuuetur a aliqua causa principali immediate simul cum illo Ducrente eodẽ modo causabit Vltimũ.

Ad eam Solutionem ipsa negatur q̃ ex hoc q̃ calor sit virtus actiua ignis nõ ellicitur ad altius esse, Dicitur quia ipsa virtus ignis exprimit principiis &c. debet secundi et portari immediato influxu agentis principalis.

Pro ultima ad Solutionem data ad 4m ad 4m ipsa negatur, dico q̃ licet calor ex ea ratione entitatis et virtutis Ducrat ad producendũ ignem et talis &c. Subiecto Calor producitur Sed habeat ipsum ponendum q̃ ex hac causa aliter Nec sed habet Vt ista dicit Nec ducit tot magnum discrimen stabit causalitate nec ad ignem

Vnde ad regimen Dⁿ solutionis deo efficientis vnius
subsistit respectu alterius Vt Isidorus scribit e ee id ageus dimittit
gloriatis p̄ remq operabilis Vt Sap^a dixit q^a vltra hoc Mediis alijs agit
q̄ mag Causa principalis Vn q^a effect nonis et j mediatis Deus S^a q^a
hoc ipso q tales posuit Obsequiū ee virtutes illius magis subseruientes elle
uate et subordinate eius j ordini ad productionē alterius subsistentis Cuius
aggredi qualiter sit causa esse alterius Substantie pductē et Natura
p accidens Et q j effectus actionis sit Sequitur rationē pductē Subordinationis
ad illa habet observari principaliter quoties Ignis ogendit sibi musta vbi
Nec ē eadē rō de igne respectu alterius ignis genitibilis quē ipse genuit
q ignis genitus Nō ē virtus ignis generantis Nec ei esse subordinata j ratione
principij actiui

3° q^a ad progressū Quinit ad actus vitales qui sunt Medijs
potentijs vitalibus q^o multo magis Stabit hinc Deus ad generationē Substantie
potest Vna q^a magis approximata Ss potentie vitales ad actus vitales quā
Calor ignis q^o schoc non obstante potentie vitales j digerent j mediato Deum
dat Vt actus vitales q ducat etiā Calor illo j digessit ut q ducat Substantie
ignis Ex ans Experientia Patet q^a Segnis Nimio Patri Studeat hinc
Nec dequaquā Cibū nec Ssus q capiat obesita Cirlybria Et hinc ad illā
potentiā ad operationē desistit, Nec ea est j substantia Radicalis Vt Patet
q^a ad potentie Ss actu radicatē ja q^o signū ē Nec ibi aliquē alij j substantia
hinc Substantis ad easdē operationes hinc Vltima Dna patet Vq quibusdā operā
bonus aliquē Nō Ss Assibiles j aliquo Sapossito Nequit Nimio Innato
Nimio potentie j pedire operationē alterius Nisi operando Nimio j substantia alterius
j digerat Ss operando ipius Nō dependet a decoctione Cibi q^a ad totū j substantia
quē simul et semel posset ingerere potest adhibuit ad intelligendū Obesita Nequit
semel Nimie ad Nē coctionē sibi Ss

Nonnegdo ante adeuntē q bona deus cessabunt ad decoctionē sibi Cuius Nimie Vacat Studio Negligentie Ociositatis ex effectu Substantie. Deus q j mediate
Ss ex effectu Nimiū Potationis quasi quidā Rudis Sanguinei a Cerdesto
Machē messi Nabotes suos pinguis Nimis Innatus q^a ad digestionē
et vitē Nego Vtales potentie desistit Segnis Nimie Studio assidet q^a illa potentia
Nimio attritionē Spiritus Nimijs Spiritus atēs quē exhalabiles pyt et vta Stupta
copia illorū ehig exitū capta desistit ad pfectē Sugissyt necessarij ad decoctionē

4° Cibus Separatus ab aa aqua quē emanauit Cognitest pelligere nec cinere Deus Nō esset virtus aq et gloria operatiua illius q Vltra hoc ad operandū
j digest Speciales j fluxus immutato, quo aa j fluat j actus vitales j tellectionis
ans gbr q^a alias posset aa ee beata posse phor q sunt Cibus Nec Separatus caderet
Deus q ē Entis, q^a posset Deus annichilare aa Denegdo eius j fluxū et aa quē Nō ē

n̄ potest eē beata — Q̄ d̄o ma et nego mi. q̄ hoc ergo q̄ ſtus actus et
Ofimus n̄ dimanet ab aa. n̄ eentias Alig ſ̄. Stalj euaneſcit q̄ ſibumyſa
Victoria eſſeugtr ad q̄ duos dſactus vitales ad quos ſcilicet q̄ immediaty Dyſtoy
ey prierpio q̄ adhoc thy aqua alamgnat q̄ mouere ē ab hoc ſeo semouere, et
alty immediaty ſſtury ad̄ ſactus vitales n̄ requirt

Ad tamo arguit ex D. Tho 3ſp
q. 77 arti 3 ad 1m Dicit ſcendū q̄ actus actus ſoy accidentis ſequunt ad actum
ſtoy ſubſtantie ſcut ad agentis et ideo ad̄ ſubſtantie Et ideo ſcut di
uina virtute data ſpuibus ſacramentis ut poſſit eſſe ſine ſubſtantia ita dat
eis ut poſſit agere ſine ſua ſubſtantia virtute Dei q̄uis ſcut ad̄ agente ac
cendat eis actus ſoy ſubſtantie ſic accidentis. Ex qua Auctoritate ſcat
arg̃t Suarez iuſta D. Tho q̄ accidens ſeparatū operatur aliqua actio et
effectia ſoy ſubſtantie ſubſtatie ad̄ ſic ſtyuga ſ̄ agente ſ̄ immediate q̄
hoc actiue ē ſubſtantia ſty mediis accidentibus ſeparato operetur ſ̄ ſty immediato
q̄ ea ratione ſeparamur n̄ ē ſilla, ē q̄ actio ſubſtatie a tali n̄ poſſet elongari
ſtuis q̄ Deo ſupplebit.

Ex hac Auctoritate Dſtonq̄ ad ſequi ſtuis illatū
q̄ D. Tho in Deū actum immediatū ſubſtantie ſupplere a Deo ſ̄. ſty
accidentia ut non poſſe virtute Dei ſeparata immediate ſtuere q̄ nde Deus
excitat ſ̄ miracula. ſ. Quantitas ſubſtantie ut ſplanetur Chr̄ ſanctus ſacra
mentū Deus miraculū ſ̄ q̄ accidentia ſit ſine ſubſtato, ſ̄ q̄ ſine ſto
operetur ſi virtute ſubſtantie ſtuere ē. Quo hoc ē q̄ accidentia dimittit
ut latius ſ. ſeng q̄ ſeparata a causa principali poſſit magis ſuir
tute cause principali operari. ſ. magis ſtuosa ſt ſtuosa Dyſtoy q̄
ex hac ſia Orgueyt a toq̄ Dyſtone ſy causa principali operari et ſic
dicit D. Thomas ſ̄ heri a Deo accidentibus ſtuir ſi virtute ipsius Dei
operetur ſ̄ q̄ ſeparata ſi virtute ſpria ſubſtantie operetur et hoc de hac
q̄ ſio 3a Ex qua ſubſtantia ſit immediate ſi ductiua aliquoy
accidentiū.

QUIVS SUBSISTIT MEDIO AEPDUCTIVA LIQRV ACCIDENTVM

Suppoſito q̄
ſubſtantia n̄ ē immediate q̄ ductiua aliquoy ſubſtantie veſtat Examinyty
an ſalti ſit immediate ſi ductiua aliquoy accidentiū et nota ſtituli
et queſtionis ſteligentia q̄ ſubſtantia ſolet diſtingui duplex genus acci
dentiū

Ff cory qu habet fundamtu et radicē ee substia sub stātie tqcq ee actiones
illi debite ei stātie generationis et hic Videtur passiones et proprietates nyca
fgtr. Qr̄ cory qua quālis alterationē ee quant substātie n̄ hn̄
dly ca habet Quidē ī Inexiōy nec debite ei stātie generationis. Et hic
accidētia Dnā Videtur appetere, de 1m ee accidentalibz principaliter
ee dicat ee. et subdam in dimanat ab essētia ee alterū vera et resp actiony
ī mediate ab ipsa essētie, distīctē ab illa ee qua ipsa substātia agenerate
ee ducit: ante ēmanare ea actione qua ee ducit essētiā ee ducat etiā passiones
et ee proprietates Substātie sp. Et 2

Referuntur Sententiæ

ee Suarez disp 49 sect 3 num 8 qui n̄ pauci ex recentioribz seqntr declinit passiones dimanare ab essētia quorū actiony ī mediate ab ipsa
ee substātia aut seq ee ducī ee actiony distīctā a actione generatiue

Opīnātor docet Ptho
Lo p. q. 54 ar 3 et q 77 ar 2 et 6 qui sequntr doctr Thomistā, qui
Docet passiones nō dimanare ab essētia ee alterū actiony Medij videlicet
distīctā a actione generantis Et sequuntur Ēmanatiy seu resultatiy
ee alterū ee ducit ab ea nec vera actiony distīctā a actione ee qua generans ee ducit
essētiā ī quā virtualiter sit Dcl° §. 2

Conclusio

Subsistia
Negatur ee principiū ee primū et ī mediatū ex rigore ee ducitiuū secundū passiones
media
ee alterū actiony vera ī tas passiones et essētiā 2° dimanāt passiones ab essētia
ee actiony generati 3° terminatā ad essētiā et mediā ipsa ad passiones
et ee proprietates. Dcl° hic Stat ex dictis q° ante nā substātia
effectiue ee ducitiua accidētiy ee alterū actiony Specificaretur ab accidēti, secundū
ee esset ī mediate operatiua

Et amplius pōr ex Ptho lo q 77 ar 6 Vbicunq
Subiectū ē causa ee principij accidētis et simulis et quodcunq modo actiua ee
ex mente Ptholomy Substātia dr̄ ē principiū regulariter effluens q° aliās
dr̄ diceret q ē causa quodcunq modo actiua, paria enī quodcunq dimuit
actiuitatē subiecti - et ad 3m (ait) dicēdū q ēmanatio ee primū accidētiy
a subiecto dr̄ ē q aliqua leui mutatione ee q aliqua nata ee resultatiy
sicut Vnū ex alterius actiuo resultat sicut ex luce calor ee passiones n̄
sunt ee actiony ī mediate quarenty a substātia, patet Nā q° aliās q
actio ee ducitiua sit etiā leui mutatiua, sequerent ee transmutationē q. nigat
Ptho.

Vana pōr Dcl° generaliter ee effectiua ee ducat essētiā seu substātia ee ducat
etiā passiones et ee proprietates ee sibi sint ee actiony agentis et hō ee actiony

Et Dns Phūs Philosophus Aggtes actuū tatis mag. ꝙ Sequela ꝙbor j̄sta
Stātia Sequētis admag, et abella dimanāt plura accidētia quāli sequela
Et quātitas, - & Tpositiones ꝙducūt ꝙ actiones ꝙmediate q̄uenāt a subsistia
Vnita ꝙ̄ a ꝙmediate ꝙductiua et actiua.

Sd̄ q̄ueres q̄uo Quātat Emanāo ꝓsiony
a bl̄sstia Et quomō essētiā ist̄ altary Radix Et Causa efficiēs, ꝙ quo nota
q̄ actio generalitia dupliq̄ habet tay ꝓ̄ma et ꝓ̄xīa altiq̄, ꝙmo ē ergo
bl̄sstia, et subtātia rei ḡse ꝙducta, ꝓ̄xīa ē ille, quē agens mediante ꝙ̄cio
attīgit Et ꝙ̄mone tri ꝓ̄xīj ſtāgt ꝙmutatē rei ꝙducte, Vnde Oxtr q̄ ulte
tiq̄ ꝓ̄xīa Resguit suū principiū effectiuū comōo quo abrgio Art. et Gl̄ abillo
stat mediante ꝙ̄ma Vltā mediate Resguīt abagente ad ꝓ̄xīa, q̄ tñ ꝙduceret
agens passionē Nisi ſtenderet ꝙducere essētiā ad quā Resguit.

& bl̄sstia quasi mediā
tē Sclerus exp̄te Causę efficientis ꝙductiuę possibilis ita ut ege sit vera Cau
salis ideo agens ꝙduxit passionē q̄ ꝙduxit essētiā et sic essētia aliquo
mō accidit j̄ genere Causę efficientis ad ꝙductionē passionis et ad hoc
genus Causę reducit Dns Et ait Phūs 1ā 2ę q. 27 ar. 6 q̄ do
plura ordine quodā abinuicem causa ꝓcedunt tyę id q̄ prius ꝓcedit dicit
ur aliquomō Causa Respectu Ceterorū j̄ de genere Causę, quiony aliquomō
quasi deficit Causalitatē talis Causę ad reliquos effectus propter debitū
Et Exigentiā quā habēt Respectu passionis Vñ q̄ aqua et vnita aliquā actionē
elicient Sd̄ q̄ agens ꝓsequit attingere posteriora effectū Vñi prius attigat pri
ora: Sicut suo mōo dicit ill̄s anglicus Magister opus 4 d̄ j̄ genere
Causę maius Dr Tolly dicēs Causa ella quā ponit Petrus illa quā dupli
cit Et Adducit aliquomō ad talē positionē Vnde Dr Tolly vera dicit
Causa Vnalis figure Petrus Prohibes j̄ queres Exp̄te qua Dr Elbrict
actionē negarētq̄ Nec negarosse ē causa passionis ea ē parte qua exi
gentia debitū Respectu passionis ē rao Et agens illā Vñi ꝙ̄mo attingat
Dr Se habet pure possitiue Sd̄ effectus Respectu passionis, Vñ oppōit
Et negarose Sd̄ reductiue Et quasi Cassionaliter Et j̄ hoc sensu ille
gitt essētiā ē radicē q̄ritatis Emanāo autē q̄ritatis ab essētia ē ordo
quidam q̄ cedendi a Causa Generante Vno dicto. = Arg.ta Oāia §3

ARG.ta CONTRA §3

Vltā
Sta arguit̄ q̄ aqua calida j̄ primo reduxit frigiditatē talis frigiditatis sit pueri
actionis. Sd̄ Vñ dat actio agentis ꝙductiua ipsius aquę, q̄ talis actio ꝙcessit j̄mediate
a ipsa aqua ꝙ̄ ig frigiditas j̄ aqua vel saltat puergachionē a ipsa subsistia
aquę, quemcūq̄, tuerq̄ Vñ ita stat j̄ sui ꝙductione.

Respondēo dicty frigiditatē

p dicit q egdy actory p quę fuit gducta egra aqua, quę licet ingressus fuerit
remanet tñ virtualiter Sic Respondt Carmelitę et alij Unde
si predyt ibi nouę actionis Nec saltare potuit tale actionis aquę gduc
tus.

Ad 3am dato nouę tag, q nouus ingressus g nouę actio ostą patet
q ipsi licet q dett nouę effectus a tog nouę actione. Ipsi dato nouę
debitog exp te causę Ad 4m et nouę actio exp te causę Ad. Denię suppono
tog aquę ingressus fuisse legalis, tale tasse dato nouus ingressus etiam
dubitę a precedęti 5m debet gduci p nouę actionę

Ad huc respondet q Cajetano dicto
ingressitatę requirere q egdy actionę agentis quę licet ingressus fuerit
fuerit tñ virtualiter ipsa subsistentia q ingressitas è quasi accidens
aquę p existentię Unde q si ipsa licet q nouus facto esse p 2dam non requirit
nouę actionę Ad 4am virtualiter tamen sustinet ad illę emanationę suę
ingressitas è numero distę a q existit q in fine minimi legalis ipsi
quę ad 5m sufficientę permanet si posset aqua manere q nulla effectus
posset aliter sine causę actione manere Et quasi optimę existere 5m
è quasi ipsius ingressitas, quę sibi remanet quę ad sufficientę ipsi gradu
remisso: quę scitu digę habet locus ipsa quę Deus gducere. Subsistę
adhuc sine sui positionę Nec si relinqueret sua ei ablati ipedimenti
resultaret ipsę positionę Ut inter dictę de humanitate Christi Nec
sequeretur a Verbo resultaret hęc gratia subsistentia Unde si è gratia data
extra dubitę ab actione agentis virtualiter ipsa subsistentia gratia
sufficiens ex gratialis subsistę

Ad 5m Respondet q Cajetano 8m ratione q q.
ipsa assuat gti duri nouę actionę Nec tñ ipsa nouę abrogat subsistentia aquę
sed aqua citate quasi ipsi aquę ab authore nasci Deum, quę curabat
exemplo è anima ipsius Ut media illa gratia q tabitog et quasi exemplo
ipsi debita portione ipsi det et legalitas recuperare posset ne maneat ipsa
pura sicut grauibus et leuibus dicit virtutis ad gaudij centrij aequalis q
proprius q ipedimenta auferęt et corporibus alacres reddi exhaurire
q illo longitudinis quantitatis ratio è q q q aqua teneatur q ipsa gratione
q deducere, ad hoc q illa gratia aequivat exsuppone q ipsi deatur illi
dedit dicta qualitas, aqua nouę actio nocet illi gratię q ductui
q cessat: quę solutione tog cuit arg q.

Ad Hurtado

Pater Hurtado dicit q de causa
effectiva sic 3 8 q Ut restituit hęc solutionę videtur ę occultare
hęc qualitas (ait ipse) ut Deus Gabriel occultat Celestes Philosophos esse
girat? hoc è dicere scire ad occulta quę Sacramenta hę quę actiones
sensus Ut ipse occulta latitudo Velitas deliberat ~~Nihil~~ q aqua
exigat

ignota deo. idq̃ negatur expresse Carletonus tripl. 20 sec. 2. sug. 40.
Stubtus ipugnat hãc qualitatem & occultã unde & eã negat.
Respondeo eã in ee occulta. 2o satis ꝓpcue nrã ex effectu qui causat
nrã ly directa frigiditas denotãs ꝓnatã et nõ potest exus actionis ꝓduc
hmõi substãtiã q̃ ig ꝓ basigit et aliãs adhuc substãtia imediate ꝓduci
nõ valet. Et manet ꝓbatu necessõ assignanda & priùs aliqua accidentis
aqua talis actio denegaretur quoniam sit ꝙ denegaretur illa frigiditatis
et neq; hãc
occulta qualitate remaneat debitus ausdr essendi ꝙ species aliquas
quas Philosophi appellãt insolatas cognoscunt bruta obiecta sibi nociua
& utilia. Vt ouis ꝙ 2o videt lupũ ꝙ cognouit ee inimicu et fugit
Hinnulo ridens pallas cognouit ee aptas ad conferendu mdy. et obligit
Aranea limens musca nrã tẽdit ut capiat illã: Et sequ̇ quaerat
Vnde bruta has species habeant Guillus Ministerio sensuu in acquirũt
Respondet occ et etiã ego Iturtadus et Carletonus fatet dictas species
brutis ĩdere ꝙ ductione ab auctore nãe ipsius id ngq̃ nãa ipsorũ
et bonu nãe exigit. ly tales species sit necessariæ ad uitã bruũ
et finem ꝓpriũ, sed ꝙ animãlibus huiusmõi qualitates cognoscãtur ex
effectibus. Ene hoc ad sacra nãe et occulta sacramẽta ꝓfugere?
Sic ita é. et ipse Iturtado exigit aras ignotorũ deo.
Obiect 2o Da dicty Stubtus
Iturtado illa qualitas ipsa frigidat aqua ipsa q̃ é & etiã alterã aplicata
potest illã ipsã frigidare — Nego ãã q̃ illa qualitas illã é terminus
substãtiæ aquæ ipsi adhuc permanens nãa ipsa. Vnde sibi dat ut
ipsa aqua ꝙducat frigiditate ablata ipsa impedimẽtu nõ ut alius subtus
recto illã ꝙducat: imo ab effectu ipsa subiecto immutato ꝓbatur
inquisitu ad eius effectu ipsa alius ꝓbatur ipsa illa ductione quã sibi immittat
sua effectu ipsa ꝓprio & diuisiter et absurdum.
3o obiect dis qualitas
sit ꝓpria & talis é ipsibilis, nec grauitas de qua sit hic dubitatũ
etiã ipsa dicit et nimis sicut aqua exhalata grauis é secum deducta
Sed nec uirtus quã ponimus ꝓbatur ipsa ꝙ nõ é aqua ipsa dicit nec
ad hoc deo et aliqua substãtia et a nullo potest nõ substãtia. Secundo
nõ valet illa aliqua accidentis sibi ꝙducat; nec etiã ad deo ꝙ absurdum
decere dei frigiditatem, et tollere omnes qualitates.
Ad dicty qualitates ipsa
subtus nec ꝙ plures qualitates et uirtutes ꝓbantur ꝙ ipsi ipsa ipsa
et nec dicendo é de gratiam. Nec obstat exemplum aquæ exhalatæ quæ
aliqui recõ magis grauis é quã dissoluta. Licet hic & effectu disponens
nõ tamen facile ꝓmouet de ipsa ꝙ ad agendũ ipsa ipsa ipsa ipsa

Arguatr 2° essstia ose ipsig é radix aqua dimangt gprietatis et passionis S° nr̃ ybket eã radix quę sit causa aquę immediate fiat ꝙ essstia prepsg é causa efficiens immediata suarũ passionũ. Minor ꝓbr̃ q̃ essstig eã radicę suarũ gprietatũ denotat aliq̃ genus Causalitatis S° nr̃ denotat Causę Causalitatis q̃ maalis q̃ aliquis accidens dependeat a subꝭstia tq̃ q̃ eius victo nr̃ dicit dependere a bille tq̃ q̃ aradici S° tq̃ educi ex eig potꝭia quę etiã denotat Causę Causalitatis sed q̃ q̃ssimus nr̃ S° tq̃ q̃ter essstia, S° abella ut aradicę originati. Quę denotat Causalitatis sed q̃ essstia nr̃ é sua possessiones ꝙ denotat Causalitatis efficiens.

Stromatr q̃ essstia virtualiter ꝺhinet passiones et sibi eiꝺ aqua pueniat ꝙ é causa efficiens illarũ q̃ habet ista rq̃ hęc duo sufficiũt ad Causã efficiẽtẽ.

R̃ Dicendo ꝺna textus dicta ꝺiscursu questionis, et nego mi ad cuius ꝓbam ꝺico q̃ ihs q̃ é eã radix gprietatis aliq̃ genus Causalitatis ꝺeperitr̃ S° efficientis, sed terry ihs et sibi reducitr̃ ꝺicitr̃ causa efficiens, rq̃ ista causa efficiens passionũ sibi é genus q̃ quarũ actuũ primario terminatr̃ ad essstig et ex eo ad passiones quę actiones nr̃ habet essstia — Ad ꝑmanę stat ex ꝺictis rq̃ passiones stingtr̃ virtualiter S° essstia nr̃ tq̃ q̃ habęt virtutes ad producendũ illas eã S° tq̃ q̃ radicę et quia ex ꝺone agentis ꝺuplicatis.

Sed hic q̃rit̃ Utrũ ens accidens sit Causa principalis alterius accidentis ut ꝺ̃ calor ut acto ꝺducat aliq̃ calorẽ ut actu ut causa principalis S° ministerialis: Et é vel magnũ momẽti et anguste temporis ꝺ̃ S° breviter ꝺico, calorẽ ut acto quę é gprietas ipsius eã causa ministerialis alterius caloris ut acto et ꝺo ꝺ̃ q̃ ens philosophus causa principalis é illa quę operatr̃ virtute gprię Ut gpria S° calor ut acto nr̃ operatr̃ caloꝝ ut acto virtute gpria Ut gpria ergo q̃ calor ut acto aliquis é gprietas ignis quę ꝺ̃ é sua S° alteri, S° substꝭ sua apprehendit S° calor ut acto nr̃ concurrit ad alium caloꝝ ut acto virtute gpria sed virtute gpria S° quę ꝺt causa principalis

Ista ꝺocet ꝺ̃ Tho 3ꝑ q. 6 Art 1 ꝓcedit̃ é q̃ duplex é causa actiꝰ principalis et ministerialis; principalis quidem operatr̃ virtute sue forme sue assimilatis effectus sicut ignis sibi calorẽ calefacit ꝺ̃ exigte ꝺ̃ ignis, ignis ex sua virtute S° calor é causa principalis tuꝺy alterius ignis S° etig caloris alias nr̃ ꝺecoret ꝺ̃ Tho q̃ ignis ꝺame sui caloris é causa principalis calefactionis

Cyrus seguit calorem ut octo et causq grjci
galeg Caloris numeris jgnis, ng calor ut octo ñ ut tabri id ê Vnit ppietas
ignis g ducit Calorg ut quatuor, Vt sex Vg, Cy Soly g ducit ang Caloris
Vt sex Quarrat Vg jgnis ang Vt sex S ut sexies ê ppietas ignis Cy Soly
Vg jgnis ang Vt octo Sit ignis ppietas g Calor ut octo ñ g ducit fortiter
Caloris ut sex Vt unitas ignis fortiter Subordinata patet g Soly ut ppietas
Subordinata Cs g ducit ut Causa grjcapalis.

Dico Calor ut octo subordinatur ng nigo
etg Calor Vt sex Otenta j calore ut octo igni subordinati; patet q Causa sub
ordinatur fortiori g fectori et jgnis debet subordinari jgnitori et remissi=
bi mi et dubgno Sicg Calor Vt sex tta subordinatur igni ingnice et
magistri Dno Stig fortiter et reductiue ratione nigo Stig; ng Calor Vt sex qui
ê j calore Vt octo ñ subordinatur igni g Valks fortiter Cy ut sic ñ Sit ppietas
ignis S magistri q Sicj calor ut octo igni ut ppietas subordinato: nec
Cp hoc g Calor Vt sex Sit jgnitori Sequitur q Debat mueri ingore subor
dinari ac Calor Vt octo ng ppietates Sit gnitori ad Centibg Dnibg
Ot tm Maide ingore subordingti essthg ppietates qug accidtia Jma
Et hec de hac disputatione: Disputatio g de Causa finali

DISPVTATIO FINALIS

Et hic Causa finalis
Ceteris ñ Sit jgnitori g tm eig Causalitas debg ê Obtineri etg
licet j ipsione Sit prior ê tm j exercitione posterior ideo adhuc locg
hgt disputatoy Remittimg Vt finis huius Vo libri j primamg. Late dis
putat Theologi Cy Dctor Sco Sco g Vo ptog de Causa finali, nos ñ Soly
oblis putauimg ea que ad Complemty Philosophie Doctorg Sit necessa
Sit g g Sa quid et quotuplex Sit finis — — — —

Pazaro

QVID ET QVOTVPLEX SIT FINIS

Diximg disputatione

de causa finis dari, vere naa finq quare aquisitione an quid sit finis
sugsedeo. q. quapro experientia honesta disiputari vt debet Ostat
q. Experientia pluries fieri operarnes ppter finq Studiose efficere
pestiferq amarq aplicte ppter sanitate, et sustinendo le ppter re
Barbarie: quare q. quid et quotuplex sit finis cui
ea luiq tefft Seors et ary Philosophors sit amplectendi Enq quo dicto
Philosophq traditit hic Cap 3 textu 31 Precipit finis e luiq gratia
aliquid fit. id e finis e ipter quo ora operatr vt lq aliquis pugnat
ppter spolia spolia sunt id luiq gratia pugnat. finis e qui allicit
et mouet agens ad operandu Ex quo orit q ora alia quo gratia
finis sint ppterella appetite, et Oratio Oredia Ingeuptr.

Deinde pluriq finis
Seuerioribq nre ad Philosophy morali spectat de diuidit finis in finis
et obtentis finis e Securis seuper ad p quo bony assequimur
i obtentus e esse bony assecuty. Rejecta diuisi in finq luiq gratia et
in finq cui. finis luiq gratia e ilia entitas aut bonitas quo amatr
gratia luiq media applicate vtty aliquis sumit pbony amar am
ppter sanitate, sanitas dicit finis luiq gratia, finis cui e ipsa
illa cui tale bony amatr.

Diuel finis cui habet luiq ratione finis aut exercitat
id jectio dattacti ri Dpetit a finis cui n e luiq gratia aliquid sit id
ideo cui finis luiq gratia dicitur, et ideo sanitas e finis luiq
gratia respectu curatis ri ut hoc quo e finis cui illiq = Rpondt
bony finis i finq cui et in finq luiq gratia sicut et in finq finis et obtentiq
re ee tq bony diuisio quiq diuersary rationy Ex qua Omnes adequatus
finis valeret a finis cui separato a fine luiq gratia. vt sibi
ipsis agentis, sed ds q applicat et activat talis ratione sequi dq ri
sit curatis ppter hoc finis Et e Capax sanitatis Omne sanitas desi
derator mihi ig tq e aliquis illiq cui desideratr Et ideo Omnedy
dicit, Omne vestro a Philosopho traditu tqty Dositu Expeditaq ra
one Dumire debet Et n e necesse q. Vniuerq Seors sumatr
Quoniam potest tm i obtento luiq cui tenere, et dicere, q. licet i mihi
et forte diuidat ipse qui et ipse rebellis ri tm tq quo i pluria obtenta
sit tq quo i diuersa rationa Ex qua Omy thesty adequaty valeret quare
diffte obtenta i Omni ri cuilibet ratione Seory Seors sumpte adaptate
et Dpsito ex illis oriq pariter ipsi scriti.

Orie ostat diuersa q pluresq
finesq luiq gratia qui magnimia habet diuisty ratione luiq ide
o ppter ipsum finem cui potest amari et Sequeter Seruis ratione finis
habebit = Ng quo ostat q. Duplicitr potest aliquid amari, q.

Si deus quatg amore qui detrahit dilectatg ad executiuu medioy
dg. bonu illud obtinendy ē t. amore efficaci qui g Dē esse
dilectatg ipsi facit ad actingendu media necessa ad illud acquirendy:
quanis ipe amore fries alle cuig gratia possit ipse amari
p se. Vt bonu naturale tuu amor ñ habet ipm tm̄e tanqy ds ratoy
finis sed solucte amati; secus tñ amore posteriori, q se tanqy
potest diligi vt ē alteri. Quemens

Omig dinatio finis ipsius vltimy et ñ vltimy
seu intermediy finis vltimy ē alle rone cuig ea alia bona amantur et
alle rone alteriy amant ut tales qui ē vltimy finis. Et vltimy
seu intermedium ē alle qui licet ipe habeat bonitatē rone cuig amatur et
dinatur tm̄ ad alteriy vltimy finis. Et signis appetit istiy dicitur propter deū
cuiy gug habet ipe ordinatio tm̄ illa ad salutē dilectoy dy.

Et ex hac diuisione
sic ipsurgit diuisio finis ē vt propterse sit appetibilis ñ propter alteriy
sed dus finis ad alteriy ordinatg ē propterse appetibilis et delectabilis et
vt ipse alteriy ordinatis. Et dicitur habere rone finis et ñ finis vltimi =
formatē bonitatis absolute et relatiue, differt enim g relatiua ē
ordinabilis ipsi alteriy seu ñ absoluta et licet bonitas medioy sit ordinabilis
ad alteriy et ita istiy sit bona istiy et vltima istiy ē bonitas
tm̄ finis = formate finis vt finis ē tuy sit tuy vt tuy ñ or
dinatur ad aliud q ut ordinatur istiy medioy et ita quy tuy et
finis vt finis ñ ordinabile accipit ordinatur istiy istiy
rone erit medioy et ñ finis.

Et q sicut de rone cause efficientis
istiy ē habere virtutē actiuu ñ u. q habeat efficientiā sine subordina
one ad alteriy cause efficientis et hoc ñ ē de rone cause efficientis ut sic
sed de rone finis efficientis et ideo causa d. o uera efficiens licet habeat
vtē actiuu cū subordinatione ad deū: Et similiter de rone principii
dis istiy ē habere vim vt ex illo istrat dis et ñ u. q illud ñ sit vtilitatē
et alio principio istiy virtute istrat dis q hoc istiy ē de rone
principii; vtē de rone finis istiy ē ce propterse appetibile id ē q
habeat alteriy bonitatē que rone seu sit appetibile licet hoc ipsi habeat
cū subordinatione ad alteriy sing ad alteriy be bonitatis q ce propter
se appetibile et sine subordinatione ad ulteriorem istiy et bonitatis istiy ē ipsius
vltimi finis

Vnde cū primariu ppositu obiectiuu dicitur de rone finis ce q
sit appetibilis propterse ñ propter alteriy sicut ñ propter alteriy dicitur
q vtile sit appetibilis rone ppriē bonitatis vtilis appetibilis sine subordi
natione ad alteriy. Regarda ē maior; Sed velit q tota et adequata

rao

appetydi nõ sit bonitas alterig Qredi debet ... Cetery finis termine
dñi Qy ordinatur ad aliy finẽ licet aspectat ly subordinatiue ad illy
qñ tñ ita ut tota vis appetydi sit sola bonitas finis vltimi, quare
solet dici de vna finis tñty ee appeti ppter se et essentiue id e ppter
bonitate ppria nñ negatiue id e q tappetat ita ppter q priq boni
tatẽ vt nullo modo appetatur etiq ppter bonitatẽ alterig.

Ad 1g Ihermany Rr
bonitatẽ medij ee omnino relatiuã seu qd e talẽ sicq ee tria
bere ordinẽ ad finẽ Et bonitatẽ finis vltimi ee omnino ab
solutam. Et nullo modo subordinata alteri finiẽ bonitas tñ finis
intermedij nõ e tota relatiua nec tota absoluta. Sed habens ee
aliquid subordinatiuis et relatiuis ad vltimũ finẽ sicut virtus
et causa efficiens i e omnino absoluta et insubordinatiuis ad
alias causas atq uirtus causę ee nõ dicit sola dependentia
et subordinatiue ad 1g q abigens etiq pdic effectus. Sed portat ali
quid absoluti ly subordinatiue tñ et relatiue ad 1g effectum.

Ad 2g Ihermany
Rr q licet finis vltimus finis sit tres nõ tñ e necesse q sit tres vltimi
q pbetur ee intermedius Et quicquid tres vltimi nõ sit ordinabilis ad alius
tres tñ inter medios vt patet de intentione ordinis. Videt q terminet sed ly subor
dinatiue ad vltimum tres vnde alter ordinatur medij ad finẽ ac
tres et finis inter medios ad vltimum finẽ et tres q medij ita ordinatur
ad finẽ vt nõ habeat aliud ee quã ordinari tres q dicta alteri secq
ee finis intermedius Et ideo licet ordinatur ad vltimum finẽ nõ e ly
iste tres vere esse medij q nec ee e sic terminare et appeti vt simul
sub ordinatur vltimo finiẽ, ita vt hec duo sint separabilia ab hoc
fine proximo vt talis e.

Notandũ sol posse habere vere finis id q habet
vere boni ng vt dicit philosophus bonum e q omia appetunt et vt Dionisius
dicit nemo intendens in malum operatur. Malum enim vt malum nõ e ho
nestum q secundum rem et naturam

Decit Carpte maioris mali, q̃ illud sit sufficiter omnib⁹ cogunque alio = R̃ q̃ damnatus appetit nõ ee R̃ ut ee Deity Carpte Beatitudinis sed Comity Carpte Miserie quo nõ potest fugere damnatus Et etiã q̃ damnatus iudicat sibi ut ita est Soly Beatitudine et nunc Dongt Verba Dñi Omnes fuerat damnatus nõ fuisset hoc ille, sz q̃ Assupcone nõ poterat fugere appetitu Status Miserie

Ad quo dr̃ Voluptas Soly possit fugere et diuari tanq̃ ad obiectu seu finẽ ꝓpriũ ad bonu nociuu, et vñ ee q̃ nemo appetit id q̃ ei nõ ee nociuu sed malu ut malu cũ Valet ab Voluptate appetit ut nociuu ꝓ Soly bonu Valet ab illa appetit ut nociuu, Maior abe experientia Patet nã nec hoc appetitu aliq̃ nec bo carnes, etiã si sit tãq̃ accidentaliter bonu: quare Voluptas nõ possit tanq̃ finẽ bonu intendi sub Regula absoluta q̃ imponat ee disconueniens Voluptati Ut Patet ex exẽplo adducto sed bonu sub Regula relatiua hoc ee sub Veritate nociuu

Ad duas Voluptas actu odij respicit malu sub ratione mali Sicut actus amoris respicit bonu sub ratione boni; ꝙ obiectu Voluptatis abstrahit a bono et ꝓ malo sicut a bono honesto Vtili et delectabili = R̃ dupl̃r nã actus odij respicit malu sicuti et quia Dñs odit, et quia Dñs odit, sicuti et quia nego ans Et dig q̃ Voluptas odio habet malu ꝙ formaliter ꝓpter carnis pontatis sanitate Regule Vnde Sicut sloga dat actus Dñs, sz Patuctis Sylogi facta ꝓpter actu suu hoc ee ꝓpter speculatione, et etiã obiectu Dñs sz Sylogs Vt Patuctibilis ꝓpter obiectu suu Videlicet ꝓpter Sylogs Vt Speculatiuu sic Voluptate Patet actus Dñs, sz actus odij ꝓpter suu factus, et obiectu Dñs Videlicet malu actuty ꝓpter bonu abstractu quo Voluptatis. Deciditur an finis sit Vera Causa rebus.

DE AFFECTIBVS

CAVSSA REALIS

Finis ee Cause et ꝓprie Causq effectus rebus bonit Omnes Philosophi et Patet ex Aristotele qui Causq finalis inter Causas rebus numerauit ꝓ hoc ratione, illa ee Causa rebus, aqua effectus rebus reddit dependẽs Obiectu q̃ Causa ratiõis. effectus rebus nequit pendere sine ois effectus rebus Maxime finis qui agit ꝓpter finẽ absolute sine reddit dependẽs. ultimo principiũ quo ois alia causq ad illu decurrit q̃ agens soly operatur Ut finẽ intendit Sequatur q̃ inter Causas rebus debet numerari.

Confirmatr Deo Causa malus

quasi et ē cura causa rebus j suo genere alicuius effectus q̄ effectus
& ella educit q̄ scitur finis debet ee causa cura et rebus j suo
genere q̄ effectus p̄ter ipsu q̄ducit habet ista q̄ nō ē assignabilis
vno quare parla & j causa mabilis j strat d̄ egō stā q̄ rebus effec
tus ab illa, et sibi defendēdo nō j strat j causa finali parla ppter.

Sō ista resolu
tōy obiectes 1º Causa rebus retinet debet ab effectu causato distīguī
vt nō semel maneat dicty sō finis nō distīguit ab effectu causato
q̄ finis nō ē causa rebus minor q̄ dedescisq̄ j executione possity
ē effectus ipsiq̄ edificij vt j stentione a scripsi sō edificij j executione
a scripso quia j stentione nō distīguit q̄ — 2º Aliqui Respondent
finē nō ee causq̄ rebus respectu sui sō sibi respectu medioy et eay qui
ad finē p̄parat. —

Hec tō solutio nō placet ng finis j executione ē effectus causa
efficientis p̄ter ipsu aquisit q̄ actum respectu finis vt executione debet ad
mitti causa finalis cura et ppria sō multotiens nō datur alia ratio finis qui
j stentione vt exaḡ ostendit q̄ nō sibi respectu medioy sō sibi respectu
sui datur causa finalis ppria.

Quare alij magri g̃ abiliter Respondent Dicendo
ma et neg̃ minorē ad cuius ppatiā negāt maiorē ng finis qui nō habet
rationē causq̄ finalis nisi vt statuit ipsu finē adequatu sibi sine cui ipsa
accōmodatione rebus distīguit finalis causa ab effectu causato j executione =
sō 2ª ng sicut finis qui ē esse et ab illo sine cui nō habet rationē causq̄ sic
finis qui j executione ē esse et quasi j abstrahito ab illo coq̄ stat j executione
finis cui applicatus nō habet rationē effectus q̄ rationē finis cui causa finalis
nō ē ab effectu causato rebus distīcta.

Vnde 3º et melius R. Dicendo ma
et neg̃ mi ad cuius ppatiā 2ª ma et neg minorē ng nulli ē j diuersus
stabit g finis j stentione causet sibi ipsi j executionis statu q̄ viuet eo nō
possit se ipsi causare j eodē statu cum sit diuersus status q̄ stat
sibi diuersas exigitias rationē ng magis distīguit res existens j sti
tione a scripsa j executione ac ipsi j diuersis ab alijs ens j stentione sibi
habet j potentia ee q̄ j executionis actu habet et sic ab ee j potentia j stentionis
existēs potest dependere finaliter ee actuali rei existentis set
sibi ipsi j specie j stā ab obiecto effectus causati quia j ee j stentis gabili
ē ab inuento obiecty et nō potest ab ipso causari q̄ē j diuerso statu
et ordine sicuti quia ē j stentione allicit et mouet causa efficiens
ad essendū et existendū actualē rebus quia j stentione sibi j potentia habet
quare res quia j stentionis actu distīguit a scripsa quia j executione alis
stione quia ens distīguit ab ente.

Obiecies 2° Rone cause velis è ggus et relitor
ffluat j effectu S finis relitor nõ ffluit j effectu, g° finis nõ è causa relij
minor gbr g^a, sj ffluit realiter ante quã sit ffs, pot quã ig é Nusq
dici potest g relitor nõ ffluat, Minor que ad tg gbr g^a g nõ ni ffluit. S
finis ante quã sit nõ è g° finis ante quã sit nõ ffluat relitor, quo ad Vñ ffs
gbr enã minor g finis ppquã ig é Nonnull ad sui gsecutory, Vt Sanitas ly
Vig é nõ nouit, Cessat enj silentio finis et ellig Oratorij ly ig é Docentes
Vt experimtã docet = Sj dicas finj relitor causare ly existat obiectiue hoc
é ly cognoscitur ante quã relitor existat Ly ggnig existtij = Da é ng
Exhac Solutione manifeste sequit ffalsj g^a ly existat obiectiue Solly Vgraony
é et expulit g° Solly Vg raony ffluit j effectu Vnde g^a j possibile videtur causg
Vg raony existere Et relitor ffluere.

Ad obiectionj R^r Decisdo maiorg et ng^m nõ
ad causg gbaony R^r admittdo Solutionj sic tradite Ng existtia obiectiua
seu ffenomenalis sufficit j causa finali Vt relitis effectus a illa relitor depg
dent Exhac aut g finis existat l, a ffinj dat aut ire existens Nõ sequit g
Nõ possit finaliter Mouere Licet nõ ad sui existtiã benefm ad sui amorg
Vt tradere é j effectiã diuina que nõ mouit Volytate ad sui existtij Sed
ad sui amorg seu Dilectionj. Exquo colligit existtia ffenomenalis seu obiec
tiua ee sufficiens ad ffinem rei, ng id g causat et ffluit ê bonitas
finis affinj, et nõ a ffinj seu existtia obiectiua.

Obiecies 3° Multitudo enormis
Ng Oneris amorg Mouit Volytate ad sui amorg g° Causa finalis abstrahit
a relij et raonis = Pñs gredent a signi Decisdo tertij j quo nullj ffuenijt sj
uentiens Ng sicut bonj g é Volytatis directe abstrahit ê facto amorg et
agapetj sui directe g ens raonis g agapetur ê relle ptest Exercere Cruentus
Carnifex finalis Crudelitatem quã Stultorum alij etiã g babentur reg gondgt boni
tatis existimatg Sufficere ad raonj Causg finalis Ng j hij Causis que directe
tenet Deuenijt ad effectu nõ recte j forte Ex relitate effectus relitas Causg
que ex fortitate raonis Causg fortiter raonis effectus g^a ffluit sufficere
Entitatis a signi Decisi Vt relij, sj admittj entis relis Vt obiectiuj sit causa
relis effectiue relitor ab ipsa dependentis.

Ad 4rtũ obiectionj R^r Decisdo ans et negõ
Ng Ag ens raonis finalitatis habet bonitatis ratiõ et relij raonis causg finalitatis sj
gratiã causg Volytas ê exercita et mota ad finis amorg Ante licet Deitas ex
sua bonitate relis finalitatis actualis sit ens raonis bñ ratis finalitatis finaliter
a qua finaliter dependet effectus relitis realitatis: explicatur j denominatiuã
Extrinsecã Vt panis j substãtiã dicit ordinem a Relatione que licet relitis sit
bñ j substãtiã huiusmodj relitis explicatio accedit ad rationem denominationis j extrinseq
relitis nõ é ratio quia Deitas j extrinseca Et talis extra relitis resultans relatio é

96

QUISTIONES RAORIS, FINALIS APPARATUS ET DISMOUENTIA CONCLUSIO

autbonitas

Suppono ex sug
dicti Voluntas nō posse ferri in malum ut malum et etiā suppono
Voluntas nō posse ferri in ignotum q̄ nec ibi Voluntas quia ignotum
quare oportet Vt finis aliquis moueat et alliciat Voluntatem
q. as ijam apprehendat. Et apponat sub ratione boni Ex quo ig apparet di
fficultatis titulus in quirimus enim an in finē rationis finalis ex dictis
talis aphysio Inquirimus de aphysicam et cognitione practica q̄ qui
dem sit et debitat Voluntati sanctis hic etiam ēē amanda et ob
seruanda; cognitio enim et aphysio pure speculativa finis nō su
fficit ad mouendā Voluntatem Quia nō ipsa bonitas finis sit ratio sanctis
et aphysio sit Voluntatis

QUÆSTIO 1ª

1ª Sit ad tonus
aphysicam seu positionis practicā bonitatis et nō ipsa bonitatis ēē ratio
nalis finalis agendi primum actus 1ª ita Aristoteles 6 metaph. et Cai. 5 Me
taphysicorum 1ª 22 qui ait 1ª Sonzinas 5 metaph. q. 3 Rubio in 1ª Sti trac
tatu 5 q. 5

Quæst. 1ª et quod finis debeat bonitatis ēē primum actus 1ª rationis
finalis agendi aphysicam ēē talem debitum intrinsecum indispensabilis nedum
multum expeditē et pleni primum approximationis, Hoc ut liceat primum dēclaremus
lector, = Duas Otinet 1ª pars huius Quæst. et quod ad 1ª pbr.

Pbr. Ratio finalis
finalis agendi primum actus 1ª quia Voluntatis excitat ad illius Executionem,
sed bonitas obiecti etiam obiecti ppōo Sed Cognitio ēē quia Voluntatis excitat
et allicit ergo hic ratio finalis finalis agendi primum actus 1ª minor pbr
quia intus ipsum ponit Voluntati alliciendi rem pulchritudinem ly Voluntas nō mo
ueretur nec excitaretur a pulchritudinem cognitione quia intellectum habet
sed absque pulchritudine et pulchritudo aphysica et nō aphysio pul
chritudinem ratio finalis agendi primum actus 1ª.

Schēmatis finis

Ly Philosophy ē ille gratia cuius aliquid sit &, ē propter quē ellis
quinti

media et exactionis mgdantes Sñr Jhū xp̃o dñe elegit nec amit
pchos amara, ꝓpter sanitatē cognicionis Sñr ꝓpter sanitatē ētis
q̃a ad salutatis cognicionē nō conduxit pctō amara, ly amice
lad pctōis sumptiōs bals habeat cognicionis Qm Bonū aſtyssy et
Rō ipsa aſtyssio ē que ſ mouy actus ſ finalicat =

Exquo colligo cognicionis
seu aſtyssionis ꝓ alij cognicionis Vlūtatis ꝓfitetq̃ posse jdueze
Raonē sūis suis, et rao ē q̃a cognitis obiectuis ꝓfitetur se sūtā
R̄ habet raonē cognitionis Sobiecti cognti q̃ raonis ꝓpriē entitatis ꝓbet
Vlūtatis excitare et mouere.

Respondet aduersarij ad mgm sz dantes
dishguydo jsthe raonis quia et raonis subqua raonis que dicit ee bonitatis
raonis aō subqua ee aſtyssionis seu cognitionis queare jcasu non arg̃t bonitas
dl Siderabis et amabis raotum subqua amabis ē aſtyssio.

Sd dē mg Dñs
ꝑa Vrg 67 car 6 ad 29 ait Charitatis n̄ habere ꝓ obiecto ep̃m cognicionis
sic enim n̄ esset eadē jnia et Patria q̃ē ꝑa Apostolus dicēs Charitas
nunquā excidit: Sd si aſtyssio esset rao formalis subqua Charitas
nec esset acharitate patriæ dicēs patet q̃a jnia cognitio ē obiecta
et jPatria clara Dei visio ergo si aſtyssio esset rao formalis subqua cha
ritatis nec esset acharitate patriæ dicēs Medyum numerice Sd etiā
Specifice q̃ Sdgtiq̃ et habitus specifice distinguitur ꝓ diuersas raones
subqq.

Magister Medina diuersitatē aſtyssium ait solū diuersificari
actus, et potētia q̃ do date diuersitas aſtyssiorū: si casu autē nra
impugnatio sit ē id̄ aſtyssis Sñr Deus = Sd dē ē mg diuersa
formalis raones subqq jobiectis scientiarū jfinit et scientias et habitus
specifice diuersos Vt stat jobiectis Vlūtatis et jbus etiā si rao
formalis quę sit calē Sd iuxta sētiam Medinę aſtyssimus sē habet
Vt rationes formales subqq et res aſtyssa q̃ mgm Raonis formalis quę
ꝑ diuersitas aſtyssionū etiā si sit ly denitate rei aſtyssę debet
sufficere ad diuersitatē Medy numericę Sd specifice actuū.

Decet Sñr hoc
solū gaudeat bonitatē ee principij radicalis et quasi principij cui principaliter tribuitur
Vlūtas mouētis sicut actio principaliter tribuitur subsistēti Nō tñ gaudeat
bonitatē ee rationis formalis gratiæ dicis.

Sñr mg bonitas jmediate ꝓpter se amatur et de
sideratur a Vlūtate ly q̃ Vlūtas ꝑ dilexit nequit diligere actū cognitionis
Sd bonū ꝓpterea ly q̃ hīs monet Vlūtatē ꝑ obiectū et bonū Dicit n̄ cogni
tionem ꝓpterea ēe quod mouet obiectū ad ejectū Vlūtatis Sd ipsa bonitas ꝓfitetur

97

g̃ Lomias n̄ Scly e̊ p̄ncipij radicale S̄ctg frole et ꝑxima causa q̄ ꝓ
Quæstio Sti

Cuge q̄ aꝑhysio sit Ddtio necess̄ requisita tp̄a maj aꝑximationis q̄ eg
p̄ma existtię ad hoc ut finis causet plr, Illaē Ddtio necess̄
requisita sit q̄ua Causa n̄ potest causare, S̄d bonitas Si aꝑhitus Volu
tatis n̄ ꝓponatī a bella n̄ potest amari q̄ Voluptas sit ꝓhibita licta q̄ua
abnitate i cognita excitari n̄ Valet q̄ aꝑhysio bonitatis n̄ Scly
se habet p̄ma aꝑximationis S̄ctię p̄ma existtię, Ita q̄ad ꝑs
p̄s Stati Dq sicut eg̃is abs q̄ aꝑximatione requit legna Deuere
Sic bonitas abs q̄ aꝑhysione, q̄ua Voluptati aꝑximatr et q̄ua credeti i dilig
requit Voluptatę mouere et allicere: q̄uo ad Dq ꝑs cadę Ita plr
Dq finis Vltg Stat n̄ exigit realę et Physicę existtię S̄d Scly ſtſtheticę
i aꝑhysione Dialtę q̄ aꝑhysio n̄ Scly se habet p̄ma aꝑximationis S̄c
ctię ſma existtię. Arguit ꝑ aduersarijs

Arguit: Pro aduersarijs

Dq arg to

Sumitr ex Dſtōna tp̄a q. 80 ar. 2 ad 4m Vbi ait. q appetibile
n̄ accidit ee aꝑhysq ꝑ ſtię, q. ſtię S̄gse ei Quoniā n̄q appetibile n̄
mouet appetitū nisi i quātū ē aꝑhibile. Vnde differtię aꝑhysi S̄ctę
appetibilis, Vnde ꝓxtię dicit q̄ dſtō aꝑhysoris sicut Vq ꝓpria
obiecta. Hęc Dſtomas Vbi q̄ aſſerat q. appetibile n̄ accidat ee
aꝑhysq S̄ci ꝑsentiat manifeste i dicat aꝑhysionis n̄ Scly ee Ddtio
S̄d rationis formę appetibilis Vt appetatur hęc ōnia ꝑse Quoniā illa ee tota pacem
dei, et q̄ subdat dſtō aꝑhysi ee dſtoris q̄ appetibilis et q̄ ꝓxtię
appetitus dicit q̄ dſtō aꝑhysoris, respondet Sformare
n̄ eni nisi ꝑ q̄ se habet ut obiectū formę i obiecta aliqua dicit i q̄ntū ꝓxtę q̄

Respondet

q̄ Dſtō i q̄ Verbis n̄ſtdit q. aꝑhysio sit ratio formalis S̄d Scly q̄ sit Ddtio
sine et ſſtialiter requisitus Vt appetibile moueat appetitū Vnde
q̄ dicit q appetibile n̄ mouet appetitū nisi q̄ tę ē aꝑhysq Cuiusq̄ Vltg
duplicat Dctōnē et n̄ rationis formę: addit q̄ addatur i Vltimis Verbis Rō Dctōnis
dixisse q ꝓxtię n̄ dicit q̄ Vq dſtō aꝑhensiuum S̄d aꝑhysoris, et sicut
aut diuersitatis aꝑhysionis Causare diuersitatē i potentię i eligendę ē aꝑhatiue
et Causaliter n̄ n̄ formaliter q̄ talis ē aꝑhysio ne ratione illius ꝓxtię sit Ratio
seu principij formalis eligendi n̄ q̄ ipsa sit ratio formalis mouendi S̄d q̄ aꝑheat
diuersq̄ rationē formalis mouendi Ng sicut ille qui aꝑheret Causas ſſtiales diuersas
Variaret rationē formalis agendi Et esset Causa diuersitatis i affectu quiquis esset
Causa faciens. ita aꝑhysio q̄ ꝓtest aꝑhere diuersa obiecta et diuersas
rationes mouendi ꝓtest Variare ꝓxtię Licet n̄ sit ratio formalis

Vñ Greg⁹ sic queat vlla ꝺ̄ no filii suaviegdi aqua
actus Vsytatis accepit speciꝫ et distinct⁹ ꝑ cognitionꝫ diuersis ẽ ds
bonitatis accepit speciꝫ et distinct⁹ ꝑ no filii suaviegdi ẽ cognitio. Omnis
ꝑbet ens obiectiꝫ bonitas cognita ut fins causat j Vsytatẽ gaudij. Et cognita ut spe
tura causat desiderij. Et desiderꝫ cognita ut obtenta causat dilectionꝫ. Sic hi actus
speciꝫ distinguunt et no a bonitate finis q̄ ut supponꝫ ẽ eadꝫ q̄ Vsly a cognitionꝫ
accepit speciꝫ et distinctionꝫ q̄ no filii suaviegdi ẽ cognitio seu apprehensio obiecti.

R̄ Dicendꝫ maiorꝫ et negandꝫ minorꝫ ng cognitio Vsly se habet ut Vltimꝫ
quꝫ diuersas bonitates relatiuas applicat Vsytati et tabellis diuersimodꝫ
Scilicet ng ut quæstione dicebatꝫ dixi bonꝫ q̄ se habet Vt obiectꝫ Vsytatis nã
ẽ absolutꝫ sed relatiuꝫ et Quemens Vnde ab bonꝫ tegiegdꝫ diuersimodꝫ
sitꝫ hoc ẽ Vt fruitꝫ j Vt Ds diuersꝫ habet Quementiꝫ seu bonitatꝫ re
latiuꝫ aqua actus Vsytatis specificgt et diuersificgt.

Dices diuersitas apprehensionꝫ
causat j actꝫ Vsytatis diuersitatẽ specificꝫ q̄ apprehensio ẽ no filii suaviegdi. Hoc
ẽ certꝫ. Et ans ꝑbr q̄ quis sine honestꝫ apprehendit Vt honestꝫ fruatur quis
curialiter dicit quꝫ honestus ẽ et ꝺ̄o q̄ quis sine honestꝫ apprehendit ut honestꝫ fruatur
quis curialiter dicit ẽ honestus. Si sic ẽ certa exser̄ habet bonitatẽ negue
moralitꝫ moralẽ q̄ assola apprehensione illa accepit q̄ solꝫ diuersa apprehensio
causat j actꝫ Vsytatis diuersitatẽ specificꝫ.

R̄ distinctꝫ ꝺ̄o ans clarentis j gratia diuer
sitatis apprehensionꝫ causat j actꝫ diuersitatẽ specificꝫ sed ter negoans. Deliberatio
seu applicatio ꝺ̄o ans, ad j bonꝫ ꝺ̄o ma et distinguo mi j sicꝫ obiecti
ꝺ̄i dati malitiꝫ nequitiꝫ bonitas moralis rebꝰ etura realiter et uere
applicata ꝺ̄o mi rebꝰ etura fictiõ ẽ ꝺ̄o applicatione applicata nego mi et
distinguo ng applicatio ñ sola applicat Vsytati bonꝫ q̄ fictꝫ ẽ tale. Si etiã
applicat obiecto bonitatẽ iuxta quꝫ j sen habet ut moueat Vsytatẽ ad fruendũ
amore.

Dices Vñ illa Variatio sonꝫ q̄ variat essentialiter effectus Vt Vsytat
bonꝫ delectabiliꝫ q̄ ia ꝺ̄o q̄ quis mouet appetitꝰ sensitiuꝰ et ij
quis mouet ipsꝫ bonꝫ spiritꝫ mouet appetitꝰ rationalis. Si motio appetitus rationalis
ẽ sit spiritualis essentialiter distinguitur a motione appetitus sensitiui quꝫ
ma alis ẽ q̄ diuersitas apprehensionꝫ sufficit ad causandã diuersitatẽ essentialẽ
j effectibꝫ Vsytatis.

R̄ neg ꝺ̄o maiorꝫ ng bonꝫ delectabiliꝫ q̄ sensitiuꝫ appetitus sen
sitiuꝫ j ce obiectum appetibilis essentialiter distinguitur a bono delectabili
q̄ quis appetitus rationalis q̄ no filii subqualitercũq̄ appetibilis sensitiuꝫ j quis
obiectꝫ ẽ valde determinata et essentialiter distincta a ratione filii sub
qua Vsytas sibi j quis obiectꝫ. Unde quicquid obiectꝫ Vsuꝫ q̄ appetibilis

Obiecce Lycidat; Sed literam et jee Conch: distinguit.

3° arguit, jtus e genericum sede Voluptatis q° et actus jtus jtus e genericum sede et no specificatum actus Voluptatis, ego enj deambulatio sede Gesserit habet actus aliquam, poly clary sterie quo habet jpse ejus, me ejus, q ē sitis et genericum sede voluptatis q° ejus et Economicum Voluptas; q° jtus Schabet sit genericum sede Voluptatis.

Ad 4m arus Aug jtus n ē specificatum Voluptatis nec enj e actus ejus Inest Voluptas sicut enj jtus rao sedis Voluptatis quatenus Voluptas dimanat ab aa mediō jtu. Unde extra genus jsti ejus causa efficiens reductive quo sede specificatur: Et hoc ad hanc q° ad 5m quem sit causalitas finis.

QUINQUAGESIMA CAUSALITAS FINIS

Quotinam Precedenti Dictat causa finalis ea ejus entitatis sensus et ejus bonitatis ea vary sedes subqua finalitas ordi: et q quo Voluntas jactu 1° ad finalitatis, Nec hat hoc explicare sed Voluntate jactu 2° causali. Sponsor Sect. 81

Proponuntur Sententiae 81

tabe 1ª Sententia affirmat causalitatis finis Dotere jaliquo sibi ad actu Voluntatis q ab auctoribus huius sententiae sententiale ag gellatur Sensus nudy ab actu Voluntatis sed etiq abomitate finis, aqua Voluntati jprimitur=

2ª Sententia docet Causalitatis finis Dotere jeque aut actu Voluntatis Dei qui Deus sit et pendet a Voluntate sed qui Deus et ejdem a fine. Omnis ens jter Thomistas hoc Sententia Dt Vadere potest apud Aquinatem hic disp 19 q5=

3ª demū Sententia tenet Causalitatis finis Dotere jaliquo ante omne actu Voluntatis, sed jtus q finis se exhibeat Sententiae Voluntati et excitet movat q illa ad sui Amorem: ita Drumbergensis jste libro cap 7 q 4 et Magister hic dist 1 Sect. q 9

Sed ut certa objectis segaremus Suppono causalitatis finis Dotere jillo ens Sententiale q 1ª Sententia ponit Sensu Voluntate absque sine

Et Vo suppono ẽ quia hoc g̃ primitꝰ Cyclꝰ rectus quod Causa
debet habere aliqꝫ causꝫ efficiens, q̃ quidquid ẽ Causꝫ debet
ẽ ab aliqua causa efficiente, etiã si habeat ẽ ĵfinitam, et diminuta
Vt in istis ẽ ĵ quibꝫ ĵfinitatibꝫ Sꝫ nõ ẽ assignabilis causa effectus
alicuĵ ẽ. Minor pbr Si esset assignabilis maxime finis Civi-
tas esset ĵ esset hoc ĵfinitum Cyclꝰ ĵ nullo propinquo, hoc ẽ ĵfinitum
Esset ẽ actꝰ Civilitatis) hic nõ; tꝫ finis multotiens nõ ẽ actuꝫ
tꝫ q̃ finis Civilitatis nõ causat efficienter Cyclꝰ Philosophy ẽ de regno
tertio §§ ĵ huiuĵ gratia nõ ẽ actuꝫ Causa efficiens finalis et efficiens
Sꝫ causꝫ primo diuersꝫ, quo supposito sit 1ª Conclº §.

id

Prima Conclusio § 2

Causalitas finis nõ potest stare ĵ Cessatione et exercitione ante exercitꝫ Civilitatis
ẽ ĵa 3ª. Sꝫ tꝫ ergo hanc efficaciam habet, ĵ oportet dari causalitatem alicuĵ
causꝫ facti ẽ qui dat effectum talis causalitatis. ĵ actꝰ dari talis motus
et exercitus qui dat effectum illi correspondens ẽ talis motꝰ et exercitꝰ
ĵ patet ẽ causalitas causꝫ finalis. Maior ẽ certa q̃ licet possit dari
causa ĵ acta ẽ qui dat effectus nõ bñ ĵ acta ẽ. Minor pbr q̃ esset dari talis
motus et exercitus qui dat actus Civilitatis Sꝫ literactus Civilitatis nõ ẽ assig
nabilis alicuĵ effectus ĵ potest dari talis motus et exercitus qui dat effec-
tus illi correspondens. Maior pbr ad hoc possita motione et exercitione Civilitatis
manet libera ad efficiendum et non efficiendum actꝰ ĵ potest dari talis mo
tus et exercitus qui dat actus Civilitatis illi correspondens in effectu.

Magister Serma
ĵ aliter obiicit obiectione huic rami. Respondet ẽ 1º q̃ effectus ĵ et
ĵmediatus talis motionis ẽ Civilitatis ẽ exercitatꝫ et motꝫ. et sine
hoc effectu nõ quit acquiri causalitas finis = Sꝫ 2ª. et ĵ 1ª antece-
actus Civilitatis scilꝫ dator exigit finis Civilis et ĵ 2ª. sua bonitatis quia
nõ ẽ causalitas finis = Nego ẽ q̃ Civilitatis ẽ exercitatꝫ et motꝫ ẽ
aliquis effectus certus ĵ nõ Sꝫ 2ª ẽ dator causalitas qui dat effectus illi
correspondentes; Sꝫ 1º ẽ dator aliquis effectus certus quo habeat ẽ ab
aliqua causa efficiente q̃ ẽ ĵa suppone facta: sequela pbr de tuis effe-
tibus existentes certus antecausalitatis causꝫ efficientis quia ẽ Civilitas, ẽ

Hic subsistit

dicere sine totaliter motione. Quibus certe adhuc ĵfinitam Civilitatis ĵ primere
alii esse nõ dari effectus certus sine causa efficiente aqua genuat. Nõ sequi
tur ĵ patet q̃ causalitas finis ẽ causalitas certus Sꝫ nõ causalitas certus
finis ĵ habet circa q̃ exercet aliquid certe ẽ causalitas finis debet
ponere ĵ Civilitate aliquid certe ẽ hinc motto ergo certe ponit ĵ Civi-
tate hypothesi ẽ finis causalitas

Ad Rñsm det q̃ ista q̃ adest motiu. Et ex hac Vlty
tatis affine Vlytas asseqũ actu appetibilis esse. Ista. ꝯ, ista efficacy habet
ex causis Vnde nequa Salvari causa altas finis absq̃ eo q̃ de facto ista ferat
effectu. — Sed ad hoc Ostat ratio facta q̃ actus q̃ssita tali excitatione
bonitatis Vlytas e libera ista Voluntati cuiꝰ cuiꝰ actus circa finꝫ q̃ ista
tali obtentione Et excitatiꝫ potest ab ea actu cessare q̃ Nō potest causalitas
finis ista tali excitatiꝫ desistere, patet ita q̃ exponꝫ cuiꝰ cuiꝰ causꝫ rectis
ista actu Ad hoc ista causalitate necessᵒ sequitꝫ effectus

Dicit ita q̃ causalitas cuiꝰ
habet causꝫ que mediat ista cuiꝰ causꝫ Obtinuit ista actu primo et eiꝰ effectu
Sed ista cuiꝰ causꝫ finalis Obtinuit ista actu primo et eiꝰ effectu Mediat hic motiu et ex
actu q̃ hic erit causalitas causꝫ finalis Maior patet ista causa efficiente
cuiꝰ causalitas e actio mediante ista causꝫ efficiente et eiꝰ effectu Minor
patet ista causa finalis Obtinuit ista actu primo ista bonitatis Sed ista hic bonitatis
et eiꝰ effectu Mediat hic motiu q̃ — Ad hic motiu et excitatiꝫ
cuiꝰ quis sit affine media sui ostentione q̃ quis Vlytatꝫ ad sui amorꝫ ista tat
q̃ tendere ad finꝫ ista actu primo q̃ ante quis Vlytas ppriꝰ et libere actu solu e
Voluntu seu finis Vel status q̃ cognitiꝰ ista Vlytate actu q̃ssita illa motione
medii e q̃ anta nō esset actᵘ adeo ista motione Nō potest desistere causalitas
finis. Ad primo §ᵐ

Secunda primo §ᵐ

Causalitas
finis e ipse met actus Vlytatis q̃ut se tenet ex parte finis. e Dicit Thomas
ap̃ istis Quoniam illa dicit q̃ Ad veritate art 2, 82 ita ista quit; sicut
ꝑ stare causꝫ efficientis e agere ita ista stare causꝫ finalis e appetere et
desiderari; ꝯ e ymmo Dicit Thomꝫ ipse met actus appetibilꝫ e finis cau
salitas patet ita q̃ finis desiderati ea actu q̃rio Vlytas appetit
et desiderat ꝯ si ista stat q̃ hoc, q̃ e appete ipse met actus Vlytatis erit
illiꝰ causalitas.

Ista primus fateor (aut terminꝰ hoc testimoniꝫ e difficile et Nō pary
oppositꝫ fatere et q̃ Dupliciter tm̃ illud ista ꝑ stari Dnatur ꝯ ista quit D.
Thomꝫ Nō sumere ista stare ꝑ causalitate sᵈ terminatiue, id e q̃ tale causato
Deꝰ hic solutio Salutatis Dicitur Nā D Thomas eodꝫ spū scripsit ista
ere causꝫ finalis quis summit ista stare causꝫ efficientis sᵈ de hoc
loquit q̃ut e causalitas ꝯ eiꝰ ista stare causꝫ finalis summit q̃ causa
litate ista et nō q̃ effectu causato.

Ad Respondet D Thomꝫ Nō loqui de appetitu
Motiu sᵈ de appetibile quasi innato quid nō e aliud quꝫ ipsius quꝫ
Et ista ratio Vlytatis ista ipsum appetibile — Ad ꝯtensio Vlytatis ista appetibile
e effectus causatꝫ ab ipso appetibili ista oppinione huiꝰ Doctoris ꝯ Videre
Nō Videtur e eiꝰ causalitas illiꝰ, cuiꝰ eiꝰ actus Vlytatis Sit effectus finis

Qñ gñerat simul cũ illig causalitas = Jejte q̃ Volytas nõ dicat ipsum loqui do appetere et desiderare nisi g acty efficty p̃ nec ipsum appetibile dicat ly g̃ratie, et absolute loquendo appetit et desiderari nisi g acty efficty à Volytate.

Vna ꝑ mra Dei causalitas cuiꝰcũq causę ẽ quę reducit se actu ſ̃ ad actu Dy ſ̃ g acty Volytatis quo finis amatur et desideratur reducit finis de actu ſ̃ ad actu Dy. ſ̃ talis actus Volytatis ẽ causalitas finis maior ẽ certa et minor g̃ꝫ: nec finis finis j actus ẽ bonitas illig vt amabilis et desiderabilis ſ̃ hęc reducit se ad actu Dy ſ̃ ipsum met actu Volytatis quo finis amatur et desideratur ſ̃ g illy reducit finis de actu ſ̃ ad actu Dy et ſequitur ent illig causalitas

Explicatur hęc ꝓma Oratty cognoscibile j actu ſ̃ reducit j actu Dy g acty illig ꝓfty quo cognoscit ſ̃ bony amabile j actu ſ̃ reducit ad actu Dy g acty Volytatis quo amat patet Ita q̃ sicut causalitas Oratti cognoscibilis ẽ ipse met actus quo cognoscitur g̃ut retinet exg̃ te Oratti ita causalitas finis exit ipse met actus Volytatis quo amatur g̃ut retinet exg̃ te finis:

Respondet terma sub tione ad Dy neg nisi ꝓ mro Dicunt q̃ assignat q̃ finis Valet duplicitꝰ Desiderari Ito modo vt ꝓssibile amabilis et appetibilis et passiuiter sumat actu Volytatis alio modo vt actiue mouet et excitat Volytate ad g̃ty finis appetty ſ̃ mo ẽ effectus Volytatis et ſ̃ mo causalitas finis q̃ causalitas finis nõ ẽ ꝓssibile appeti ſ̃ mouere actiue = ſ̃ Dñ q̃ hęc solutio ĩpugnata manet ex delusoria Procedit neg q finis sit motiuus et excitatiuus Volytatis Solly ꝓnit ad actu Dy causalitatis Exitatio et motio ꝓcedit Volytate reducẽte ad actu Dy ans ꝓbat q̃ adhuc ꝓssita tali ꝓfessione Volytas nõ ẽmota ly si moueatur nisi Dy gratię elicit actu ꝑ talis excitatio Solly ꝓnit ad actu Dy causandi.

ſ̃ Dñ neg

Dñs Oratti ſ̃ actus Volytatis ẽ effectus finis q̃ quid quid sit gratia finis illig ẽ effectus ſ̃ ipsum tetigit ẽ causalitas finis patet Ita q̃ causalitas et effectus debet distingui Dy effectus causalitate supponat = Rx g idem actus Volytatis ẽ effectus finis et causalitas prioris et posterioris Dy diuersa Dicunt neg ẽ causalitas quę a fine et effectus quę a Volytate: Cuiꝰ oppositum ꝓbatur ſ̃ Volytas neg ꝓssit ꝓbabiliter eadem met actio Dy diuersa ſ̃ Volytas ẽ causalitas causę ſ̃ et Dę et effectus causę ſ̃ ; ꝓssit actio ẽ causalitas causę efficientis et illig effectus Sally ꝓssit quę ꝓ dictum disputatione ꝓcedit quę sic mouet a ẽ mea ẽ causa formę et ꝓ alia Si dicam ẽ illig effectus et ꝓ sententia asserente ĩfra ĥabitum actionis Cubo eadem entitas et ẽ causalitas et effectus causę efficientis; Denique

Qeto Dño Pt ista mythy Diffty declaritatis ē Causa Diversionis, et ipse Qplo obij sagaddatione alterius mōris ut exparti facture ē tag Diversionis, et effectus sui igrig porrigit q̄ vbj met actus Vblytatis, qui actuū effectus ab aggētiū ē effectus finis, gratia erij finis operatur Vblytas a lices ri armaret finy qbus finy, et qui possime se habet ad obiecty appetibile qualeng Connaturale ei illi et accepti a Vblytate Vt pondus Sue j clinatois j mutans ad Qplacedy ē Causalitas finis.

Dicet Causalitas et effectus debet de hgui relatus q̄ vbj met actus Vblytatis n̄ potest ee Causalitas et effectus alis qbus effectus dependet a Causalitate Sed q̄ dependet a bali debet distinguiri a bullo, q̄ dñs asergo n̄ posset deffendere q̄ Causalitas et effectus debet distinguiri reliter.

R̄ q licet ptes Causalitatis finis sumpte j abstracte et exq effuty n̄ debi relatis dicto dator̄m ptes effectus et Causalitatis sumpte j exacto qualeng dicunt et indicat unitatē Causalitatis finis = alij Respondent n̄ requiri q effectus exq Causalitas distinguit reliter debeant q distinguiri formaliter seu materialiter, Verius tm Causę et exq effectus distinguit reliter Unde eadē met actio Vblytatis j actu ē Causalitas et effectus j ipsa explicato

Replicabis Causalitas finis nullo modo potest ee actus quo Vblytas ipsy finy afficit et amat alis qbus actus Vblytatis ē Causalitas ipsig Vblytatis q̄ n̄ potest ee Causalitas finis qualet Ista q Prie Causę diversi generis Puta quia Causare media exq Causalitate R̄ q Causę diverse generis optime possint Causare j eq de Causalitate Entitatiq Unde eadē met entitas materialiter vt dilecta formaliter et de q̄dentiq ē Causalitas duplicis Causę j diverso genere Causę Vt patet ex ista Subtilitate q habili j ipsa Unico et entitiua Unio ē Causalitatis mae et formę ng quit ē j formio ē Causalitas finę et q̄ nit ē recepto ē Causalitas mae

R̄ quis ē actus Vblytatis nequit j telligi quit a fine quij prej ille segatis quit a Vblytate Effectiua q̄ a tunc quit a fine nequit ee Causalitas finis alis qbus vbi pendet a fine quia sic q̄ per ipsy finy atq quit a Vblytate q̄ nequit j telligi deffinitus a fine quij j telligatis et Vblytate pt dicta et alis qbus actus nequit j telligi q̄ a fine deffinitus unde quij j telligatis ferit a Vblytate sed q̄ j telligit sicut a Vblytate ly j telligit Causalitatis finis p̄cisiue q̄

Qrimatur actus Vblytatis Vbly potest ee Causalitas finis Qy ē abiecto tunc sed huc mō n̄ ē nullo mō, Minus qbus actus Vblytatis quit ē a fine ē Causalitas ipsig Vblytatis q̄ quit sic n̄ potest ee Causalitas finis alis qbus Causalitas Vblytatis ē illa q quij

Voluntas ſ mea operandi diſtinguit a causis liberis ꝛ operantibꝰ ſ abhis distinguit ꝙ actꝰ a fine dependet ꝙ.

R. Negº ans negat ſ intelligi ꝙ sit a fine qui ſ intelligat ꝙ ut a Voluntate se addequate et Vo ſ Voluntas dentiaſ ſ intelligatur Dº ans Se ſ addequate sumatur nego ans et Vlig ad gbaom distinguo ans ideo ꝙ dicit a fine effectiue q sit propter finꝭ nego ans; ideo ꝙ dicit a fine quaſi gestiue q sit propter finꝭ Dº ans, et nego Vlig, Vlig ſ Vo actus amoris e ꝓprius ꝓ Vsideratꝰ quarꝰ quilibet actus agrijugio ꝙ ens e enjus ait D. Thomas 1ª 2dæ ꝙ 26 ee id medio quo ꝙ ſ ꝙ appetibile e Vtile ſ ꝙ ſ a Voluntate ſ qui amor e gestiue sumptus Vt q sit posito subsequuto ex receptione ſ ſ actus ſ Voluntate, Sº e actus spiritus et genericꝰ Voluntatis ad amorꝰ actiue sumptꝰ qui e actus ideꝰ qui efficitur a Voluntate, et hic e ꝓ Vao Vsiderabilis ſ dicto actu, Vlig e finis causalitas, et ſ ꝓ Vo luntatis — ad Vtr amorꝰ ex Vo meo Rº negº minorꝰ ad gbaom nego ans ad cuig gbaom dico Agens liberꝰ ꝓ distinguo ans ꝙ hic q actus Voluntatis Vlig e a Voluntate ſ ea de Vsideratione et causalitate ſ sit a fine Sº ſ diuersꝰ genere causæ ſ ꝙ ꝓ habet actus agentis necessarij.

Desiderabile

Seire circa quos actꝰ Voluntatis exerceat finis Sug causalitate. Vt Respondetur aduerto ꝙ actus Voluntatis e ſ triplici diuersitia, alijꝰ ꝙ Sº qui versatur circa finꝭ subsequa ꝙ bonj absolutꝰ absolute gsdt obtentꝰ, ꝙ ꝓ obtendꝰ Vt ſ ſplex amor, desiderij et cuig ſ ſ ſtio ſ alijus Sº, qui ꝙ tinꝭ ad cuig ꝓsecutionj, Vt electio medioꝝ alij demque Sº qui versantur circa finꝭ Vt gaudij et fruitio dicit ordo dico causari a fine.

Et ſ sit electionꝭ medioꝝ causari a fine annullo negatur ꝙ iste actus vere e propter finꝭ Sº actus qui e propter finꝭ a fine causatꝰ ꝙ electio medioꝝ e effectus finis — Dejsſtione finis et cuig ꝓ ſ ſter Vazquez admittit ee effectus finis ꝙ a finis e ille cuig gratiâ aliquid sit Sº ꝓ ſ ſly electio medioꝝ Sº cuig ſ ſtio finis sit gratiâ finis ꝙ ſ ſtio finis e effectus finis ꝙ minor ꝓbr prout gratiâ finis quicquid aliud e quod fieri actu Voluntatis valeat et attractio a fine Sº ſ ſtio finis e allecta et attracta a fine ꝙ sit gratiâ finis. Co ex meo ꝓbr de ſ ſtui amore et desiderio.

Sº oppones ſ ſ dampty P. Vazquez isti actus nullo modo Sº propter ſ ſly ꝙ ꝓ Sº effectus finis ans ꝓbr ille actus sit propter finꝭ qui ſ cedit ex ſ amore ſ ſ tentionis finis Sº ſ ſtio finis ꝓ cedat ex alio ſ ſtione Dei amati ex alio amore ꝙ alias daretur ꝙ ſ ſ finitꝰ

ꝑ ista actus nr̄ss ꝑpter finꝫ = Rr gesti actus ss ꝑpter finꝫ
Dng si alia ꝑtentio ꝛ amor dr̄ Procedat q talis actus ss Alicui
et alterius a bonitate finis q fiant ꝑpter bonitatē ꝑpositi obiectu
Vnde deceptus ep̄s Bazilius Dy reducauit q q dicit ꝑ esse
finis qđ cuiꝰ gratia aliquid fit, ꝑ finis sit q fiat amore talis q
tale finis.

q Hmōi actus subsecuti ad finꝫ sūt effectus finis eo ꝺmodo
ꝑ q actus isti elicuntur a bonitate gratia finis seu boni ig possessi
Vt tali bono gaudeat et fruatur ꝑ tales actus fruitionis
et gaudij ss ꝑpter finꝫ amor finis ig accipitur ratione sui. bonitatis
Trahit et allicit bonitas Vt tali bono gaudeat et delectet, ꝑ
tales actus elicientur a bonitate gratia finis

Dicit actus fruitionis et gaudij
Supponit bonum ig prequitur ꝑ tales actus nr̄ss ꝑpter finꝫ q nr̄ ordi.
Inter ad finꝫ = Rr q licet huiusmōi actus nr̄ sūt ꝑpter finꝫ ꝺr.
Quidy ss tm ꝑpter finꝫ ig secuntur et obtinent sunt possessio et
quietes licet nr̄ sit ꝑpter effectū prequitur ss. tm ꝑpter effectū ig
Secuntur et obtinent.

Solet hic quidā agentia operari ꝑpter finꝫ et ne tendat
contra de hoc Dico ut questio tali faciam ꝑ agentia alia ab intellec
tua alia et alia nr̄ intellectualia, et forte alia ab animata Vt lapis
lapis &c. et alia animata Vt bruta, Dico ꝑ q si finis tale accipiat
quale agens et secundum tale tendat q nr̄ operetur ꝑpter finꝫ q finaliter agens
cuiꝰ operationis nr̄ sit amāa ꝑfectio alicuius finis ꝑ quę tendat, sic enim
dat ignis subtilitatē ꝑ finꝫ et lapis gravitatē.

Secūm finis accipiatur ꝑ eo q movet
potentię cognoscitiuę et appetitiuę Sola agens intellectuale operatur ꝑpter
finꝫ ratio est q q illud agens operatur ꝑpter finꝫ q movetur a fine ꝑ con
ceptū, et cognitū q cognitione Quietis et bonitatis finis ꝑ Sola
agens intellectuale Movetur a fine ꝑ Conceptū et cognitū q cognitione
Quietis et bonitatis finis, ꝑ sola agens intellectuale operatur
ꝑpter finꝫ

Dicit bruta Movetur a fine ꝑ Conceptū Et cognitū q cognitione
Quietis et bonitatis finis ꝑ operantur ꝑpter finꝫ, ans ꝑ ex bruta
a leone obiecta fugiunt et alia fugiū Vt agnus sequitur matrē
et lupum fugit, Herodo palear q imo terre adhuc dicit q dominū
Cretus Morg ꝑtrahit ut marg ꝑcedat et Requiat ꝑ hoc nr̄
alia ratione nisi q cognoscit Quietis et bonitatis finis
ꝑ Magis a fine ꝑ Conceptū q cognitione Quietis et bonitatis finis

Rr q j bruta

Reperire naalis istitues qui ē actus gostyg esmahue Gnedrio quo
Sgluter a Sphdit Obrety alig determinate ee sequedy ſ spectren dy
alig ūditis Quinientiq ſ dis Cuenientiq, et alig gonderame gradu
bonitatis, et alig co g discernat ſter Quinientiq et dis Cuenientiq
Et hae Cgnitio ōi sufficit ut operet ggter sing g naali Cudtu nō
stat Obrety et naali appetitu ferty illud, sd requiriti alia Cgnitio
qua ggnatr Obrety ly ſ disterphia gonderame gradu bonitatis et
Cuditus Quenientiq et dis Cuenientiq, et hgec nō reperiat ſ cudtu
hic ē g nō operet ggter sing sorter: Unde Strydo terminat ad
Collectoriq galeary et Catus ad Spectatoriq Theatris Sd tgquq adme
hij sorter, sd tgquq ad Obrety sen bnitur de lectabile.

Nec ſ Quenit q necessge
Caone Cati nec ſ Collectione galeary respectu Strydinis aliquā de
lectno nō apparet Sdpcl ly sgt ly labore et defatigaone = Sd ſ quq
ſ Quenit, q a Cudtu ē aliquq ee delectatiq ly naa ſ hnis quel
ad Sperkaoq Cuenti spectat nō sufficiat, et hgec cū haeq
Colorarion de Casse et sorte et fato —

Cassq tertie
Jais sue determ ē Causa efficiens accidens ſ hnis quq razo Stgut
alig electionis Vdq d lapis Da sorte ſ quetus Oestinens ſ terficit hoc
Orestr Cassu fuse ſ tore mptum.

De sortuna fabulati Sd multa Gentiles q a ly
ignorauit Causq Multary cuqtuq quq sortuitu hominū ſ ostentiones
accidit Deq quq dq Stuxerit Vt Canit Juuenalis satira 10

Nullly Cuuq Hostis Sauit Pudicitia ſ te
Nostraq sortuna Deq Celoq loquamq.

Et Virgilij ly Stat
Omnipotis libro Eneidos

Hic Turnj Patria Pelagiq extrema sequutq
Sortuna omnipotis et ineuitabile fatu.
Stes possuere boeis: huiusq

Quisq q Gentilles tq quq ppria Causq Cuentus

attribuebant

Hanc tm antiquory j Sanct optime refutydit ptr Aug in libro 5 de Civitate Dei Cap 8 sequens, Quomodo q Deo fortuna si aliquo bona e et aliquo mala? Amfert q spiritale Deo dñe sp gratiosy spiritu regente diuertit? e q fortuna Vt Aristotiles placet causa accidens j his que raro fiunt ex electione. id e fortuna e causa efficiens ad que sequitur ex intentione j ex electione finis effectus alicuius j ordinatus Nisi ipse Deus a Voluntate; qui dicit fortuitus q ex subita causa. que de specie talis fortuna appellata ptr intentionis defectum, Vt si aliquis homo j proprio exiens inueniat aliquis qui sibi det pecunias dicit talis effectus ee a fortuna, et ideo felices fortunati appellantur.

Vnde

Colligesi 1o quod eximij ptr effectus casuales et fortuitos fortunatosq dicitur respectu agentis rationis operantis ad finem et intentione elicita alicuius finis; casualis a dicitur respectu agentis libertate carentis.

Colligesi 2o q respectu Dei nichil e fortuitu nec casuale sd solu respectu creaturarum, q ei nichil e ignotu nec contingens respectu agentis fortuitus, q causa alis q ex solu j creaturis ignorata Deo esse nichil a fortuitu nec casuale respectu Dei sd solu respectu creaturarum.

Accidit ex quo quo tertio hoc explicat S Augustin libro 83 questionum q 24 Sequi Dominum Mitteret duos seruos p diuersas vias Vno et altero ignorante Vtroq; tempore j eodem loco Occurrunt taliis Seruus Vt esset domino casualis q ipse q ad se credidit esse q casualis seruus q ptr ellum q intentione et electiu Ipsum: q quo ille ignorabat illud dictu Philosophi Vtpote pars intellectus fortuitu fortune. et casuu et ideo frequenter dicitur fortuna hoc ignorari facit.

Patet determinatio Boethii

libro 9 de consolatione ppa 6 sic e ipsum rebus mouibus j mouendis dispositio q quo diuina preuidentia suis quibusq; nectit ordinibus. q e edyce dicere ee j fallibile Causary Vtary diuinam cognitione nec fallu et fore terminata Nedy quo ad substantiu suam actionis et effectus sed etiq quo ad hoc inferiorem j necessitatis, ita ut Deus in solu j fallibiliter predeterminet q actiones j falsibiliter diuinant a suis causis sed etiq q liberi et fiunt necessario illi diuinant, sue e a libera diuinant liberq et a necessario necessario

Et adiuuate q dicitur Causary potest summi diuinitus Prohiberi q actiue, et ut sic in e dictis quo diuina preuidentia cuncta regens et disponens; q Possint et sic e dictis poo ex parte rationary rerum rationes habens, quibus cuncta Causq Vt breviter j mouibiliter ordinata et dispositq, e infallibilis diuinitus j fallibilis et immu

Cauibis ꝯsequtis dimisq; ꝑcedẽtib; Et ista dicãdo secundo Cauendo dicatis fatis
Et fuge de hac 2ª libro, Liber 3º Phisicorum

LIBER TERTIVS PHISICORVM

Quot Aristotelica
Creditis ꝓ 8º libro de ente mobili et suis ꝑtib; ꝯsq; 2º de Cauis
ꝯsequentib; quib; exhibitis adeptus sum, Nunc ꝓhe 3º libro agit de motu
Cui ꝑ ꝓter essentiales entis mouibilis ẽ ipsibus maxime motus, q; ꝓpterea
ꝓmittit: Libro q8 isto absoluit Philosophus de Capitibus quatuor ꝓxime
ꝓpositis demotu. Primũ 8 de ꝓpinquo deque agit ꝓhac libro ostensum de sumpta
ꝑ diuisione motus fuge methodum nec sequutus disputauimq; quę circa fuge
libri scripta fuerunt, Sit q8 disputatio 1ª de motu.

DISPVTATIO PRIMA DE MOTV.

Cap 1 lib 3 de Phis

Motus tradidit Philosophus ꝓhac libro 3 Phisicorum 13 posuit cap 2 textu 6 his
Verbis Motus ẽ actus eius q; potestate ẽ quatenus talis ẽ quę Inter hęc
Verbis Circa finem Motus ẽ actus entis ꝓ potentia vsq; ꝓpositum. Ad 1ª dicto
habetur ibidẽ textu 16 Motus ẽ actus eius vis quę in habet vt mouabile
quatenus eius habet quę ẽ eadẽ actilla - motus ẽ actus mouibilis qua mouibile
ẽ: 3º addit cap 3 textu 21 hęc Verba Motus ẽ actus eius q; agere
et pati potest quatenus talis ẽ q; ẽ idẽ actuare ẽ actus actui et possui qua
tenus actuy et possuy ẽ, Et ut fuge 3º dicti ꝓcedaq; aduerte duplex ẽ motus

Q PRIMA AN
DEFFINITIO MTVS
sit legitima et gg
dicta deffinitio
sueniat

Resolbitur Prima pars
dubij §. 1

Ja illg tm Obcras Lo ãs actus reducit
ydeitg adacty gr nullus relinquit subrecty ydeitia gro by motus nr adilg
Lm relinquit subrecty ydeitia Sgdilg actualy = Rr g motus Sr cut
et quilibet actus Dr relinquit subrecty ydeitia adessy met mtty actg
forg ydeitas et Vtutis qualis e motus videtur actuat mouile g re
linquit illy ydeitia ad g sectorg acty S ad luy adgue respectu cuiq motus e
alia et ydeitas g mog acquirentis illig.

Obcrcf Do motus essentialiter dicit
ordinem ad luyãgue Stalles ordinem explicate ydicta Resso gr nr vide
Resonat motus = Rr Decty ma et gnr ni g hoc quo g ydeitas
dicatur mtty ee actg entis ydeitia Dy g ydeitia explicate ãs ad gue
Vt Dsat exexplicatione illg patet quod ydeitas g e una et hoc ut talis
e ad aliud g e hoc ad gue : Aliter explicatur ordo ad gnr quo ego
dici ydeitas hoc ens g nomg g una et ab alio ens ad aliud.

Obcrcf 3o forme ydeitg
Sive Substales sive accidgles, que gre ãs alias formas g sectores ordinatr Dr
forma Semonis et enbrionis ordinãs ad genitg exnihilo sua ordinatg et elig
Calor ormis qui adcalorg ydeitg et g feitg ordinatr Dicitr ee ãdus entis
ydeitia Dy g ydeitia, sequit eas exnihilo sua taliter actugt subrecty alt illud ex
hui actualitatis talis forg relinquit ydeitia ad ulterior g forg g sectorg Et tm nulla
harg formarg habet Deus motus by gelitg set hg motus aut mutationis gque
acquirit gro Sr dicta desso motus Dr gelit alij a motu Dgeitr e bona =
Rr g licet
allegg Solidarg formarg Deus sua ordinatr ad g sectores forag g Dr forg ydei
tg et quas nas ni ydeitr reliq gelitr forg sectores Nulla tm illarg Deus
Natr ad sectorg forg g may inq fluxus et ydeitg Et g may ynig sexi Deus
g mechanis talis forg Dr g may forg licet ydeitg fectoce, ydeia subere et
quercecere gelicet manile prig qug alig forg g sectorg acquirat, et sic talis
forma ydeita ni relinquit manile subtiliter ut ydeitia adalig forg Deus e ut g Dr
hydeitr actualiter ad acquisitionem Dr motus aute qui e ipsamet ydeitas et
acquisitio alterig alteri forg taliter accidit manile g nihil quit illy subtiliter
ut ydeitia ad alterg forg, et ut actualiter g ipsi mtty tedens ad acquisitorem illig
et sic ydeitr dicitr desso motus sic g ydeita Nulli Solidarg formarg quidquid
ydeitg et ad alig ordinatg Dgeitr = Restituit Deus gare subi &c.

Resolutio Secunda parsdubij 32

Resolutio
Dr g tri quesiti adcuius Dualitas eorum stantaneg Divy et successiuy alij
successiuy Circa quos habet Dr priores et posteriores quarum una alteri succedit
Unde ydeitg quidquid g mtty successiuy ne Semonis ydeitg Dr stantia sexi et fectus
Motus ydeitas Circa illa qui nr habet Dr priores et posteriores Sr ydeitr mobilis ydeitr

tyoris quexerint Vt generac et j his que sunt gentis j stantes simul et pariter et facte ee.

Certe ē apud Sc̄m dēm motus Iuuenis motui successiuo quia cū Vt sit simul pariet facte ee Scīsquit mouile j potētia quare dicē de facilitas circa gnēs istantes j quia ē aliquorū Sp̄ assumpti sēc motis successiui j hac de tē iudicii Vt u° mutatis j stantes Vt generac subtrahi ista aliqua contingui quotiescunq; dicho. Vndecimo mutatē ē ec q ex Vecentibus semp dicit Ar. Sco hic q° 1ª Pte 3 Phasic, Perezana ex Conimbricēs 3 Physicorū, q. 1 art 2. ad 3m licet sokegtis ee Sa j Throm.

Ad Sp̄m et quod Dnis Doctor dēs motus Vt dicit Iuuenis motui successiuo Petri j stantes hoc ē Dei complectur dicit Doctor esse Philosophū ng potest tradidit dēs posuit exposita j oibus mutationibus alterationē aug nisto, motu locali, et generatione, Vt patet j hac Thelo hic Caietanus et Throm.

Nec sufficiat Iuuere a sumptis generationē alterationē j quę sufficit ng dicit posuisset exp̄ sis j alterationē et augmto Vt doctrinā Doctoris nomine generationis, intelligere alterationē. Et etiā hic Sp̄m exposita Throm audiebat dicit Philosophū hic ad ubi ignat Paris dicit Sup. j 3. Vbi motus expressit accepit Throm motus, dicit q. ē Inuolubus speciebus mutationis, et hac modo accepit hic Doctor mutationis, motus autē accepit magis stricte j quadā mutationis specie. Et ex hac Verbis manifeste colligitur Philosophū, j hac dēm de Iuuenis mutationē generaliter sumpta sunt dicit j stantes Ar. successiue

Quare etiā g dicit Ar° Motus j stantes ē actus entis j potētia Vt q j potētia dicit. Iuuenis motus dēm omnis gen generatio taliter actuat subiectū Vt illud relinquat j potētia ad actū et subiectū quod ē forma substantialis ē ē actus entis q potētia Vt q j potētia q Throm. Quia Sp̄m antecedens sit generatio ē j potētia ad generationē et cū tunc ē q° j telligitur q quia ad generationis Vt q j fieri j telligitur subiectū j actu ē generationē et j potētia ad actū patet Ita q° dicit Throm q° dicit prout j telligitur reducta ad actū potētia quę habet quia ad generationē et ut j telligitur reducta ad actū potētia quę habet quia ad forma secundā ē licet sit j corruptibili tm ē dicit prout j telligitur generatio ē ut forma, q° alias ut j telligitur j pertinet ad factū ē.

Ad obiecta q Vtq. dicit Sp̄m motus istantia ut relinquit subiectū j potētia ad ultimū terminū actū tūc ē bonis mutatio ut relinquit subiectū substantiale forma q simul sit j corruptibili et ista mutatio et tūc ē talis mutationis q° mutatio j stantia ut relinquit subiectū j potētia ad generationē forma = Ad dictū q° ans motus j stantia ut relinquit subiectū j potētia Physica et inde

Subiecti

Cuiꝰ é acquisitio Ipetens Subiecto

Duces hui arit Philosophi demostr quté
prosequtus nraꝫ Sm̃os ꝓfectionis é ꝑpetitas nraꝫ ly 2a sit graa
Intellectiua et Volitiua ꝙ = Rx 2 Philosophꝫ fiũ tqꝫ eqt
demostr Sm̃o et maali qui ad subsqꝫ et rnoꝫ q fiũ é ꝑfectior
et facilior cognitu ut ex ipso quditas nraꝫ motuꝫ et fluxꝰ hui q
ꝙ 2o qlqꝫ Christo detꝫ ter actuꝫ passiuꝫ et mꝫ

QUÆSTIO
TERTIA
De Actione
PASSIONE EMO tũ detr

Probabili ꝓbabilitate ꝓbabilitate ratione ꝓbabilitate ratione ꝓbabilitate ratione

1ª Sotª affirmat actionem et passionem ⁊ esse et amotis
distinguj realiter distinctione rei ante sanctum ⁊ p q Vg ar 2 Nazarenj
quodl. Cumel. ar ⁊ q 2 et alij asserentes actionem secundum esse agentis
Justi. orgo de separatione Divinj Verbi.

2ª Ispa asserit actionem passionem et motum
Xº distinguj realiter entitative Sº Scotj distinctione rationis formalis, Sic alij thomistæ Vt
Araujo Joannes a Sto Thoma et Lerma, hac etiã Opinione Segnerj Collegij Salmanticensis licet primo loquendi modo distinguat inquam ab Scotj
Ordine illius distinctionis ex mente rei quia juxta Scotj fundamenta
3ª affirmat
actionem passionem et motum esse idem realiter ap. rei et solum ex operantis ratione
actionem distinguj a passione et motu, Cetera passionem motum distinguendo
vt Suarez tom. 2º metaph. Disp. 47 sec. 2

4ª affirmat actionem passionem
et motum realiter identificari et solo distinguj ratione Rubio ⁊ Conimbricenses q 6
et ex thomistis Illustrissimus Martinez de Prado et alij, et ex mente Sti
Pauli

Inter quos doctissimus ex nostris Philosophiæ asserens actionem
et passionem distinguj inter se realiter modaliter quemadmodum Vasquez et
realiter identificari. Ex resolutione sit Dubium 5 q 2

Conclusio §. 2

Inter actionem passionem et motum in datis aliqua realis distinctio. Hæc Dubium est ex mente
Philosophi et Divi Thomæ Philosophi enim 3 phisicorum Cap 3 textu 20 et 21
asserit actionem et passionem esse idem actu relate ad agentem egressum et ipsum recipiens
et eandem formam distinctam quæ ab illo egreditur et in ipso recipitur ⁊ hæc verba
sunt quia actus agentis actus patientis est unus et idem numero distans ipsum
tamen et unum actus sunt ipsa esse distans ipsum
Dubium
Sed contra Divus Thomas 1ª p. q. 28 ar. 4 ad 3um et 1ª 2æ q. 110 ar. 1 ad 3um
asserit actionem passionem et motum solum ratione distinguj
Dubium
Ad hoc Dubium sit conclusio actionem passionem et motum realiter identificari
Pro cujus explicatione advertendum est actionem quæ egreditur ab agente et recipitur in passo, Sº quæ egreditur ab agente est
actio et quæ recipitur in passo est passio Sº actio et passio Sº realiter ipsa
sunt actus et Dei gratia solamente differunt intrinsece et amotis.

Duces ex hoc

Idy ſterri g ſubiecty Vtrig⁹ habitudinis ſit idy Vtrig⁹ motus ꝓ aᵒ
gobilat habitudines nᵒ ſug adantᵉ aliqui motꝰ diſtꝫ = Qᵃ et ẽᵒ
ſſpᵒ Concionis actio ita idy ꝫ fuat Vtrig motꝰ ut vere poſſit ꝑdicari
de illo ſ sensu reali et effectiuo absolute enᵗ ẽ uery dicere actio ẽ motus
et ſ ẽ degaſtone ſ⁹ haberi aliqua relᵒ diſtꝫ etiᵃ modalis nᵖoſſit
poni ꝑdicari de altero sicut nᵖ dict dicᵗ eſſtiᵃ ẽ exiſtᵉ ergᵒ nulla
dat relᵒ diſtꝫ ſ ter motꝰ actionᵉ et paſſionᵉ.

Reſpondent Carmelitᵉ ad
Veritatᵉ alicᵘ ꝑdicamᵗ ſſpere idemtatᵉ realᵉ ſeu entitatiᵛ quia ex
tunc ſequitur idy duoꝝ ẽ realᵉ ſortᵗ ſeu ex natᵃ rei = Qᵃ g⁹ ſ actionᵉ
ꝑdict adinuicem exurgat idemtatᵉ ſubſtantᵉ ut motus uere ꝑdicetᵘ de
actionᵉ et paſſionᵉ ꝑdictᵉ uere et effectiᵉ et dicere exurgat diſ
tinctᵘ ſ dependenter a ſſtᵉ g⁹ gᵒᵒ ꝑ⁹, nᵒ⁹ Dniter Qcuᵗ diſtꝫ ex
tua uᵗ realᵉ a ſſto g⁹ dicere mᵒ grauᵗ ꝑdicat de alio ſalᵗ ꝑ
accᵉ relᵒ ſ ſtᵃ reſpectus Vtrig⁹ dicemᵒ valᵉ ad⁹ g⁹ nᵒ ſtat veritᵃ
ꝑdicamᵗ ſeu ꝓpᵗ ly diſtinctᵉ a tua relᵒ a ſſtᵉ ſ dependᵗ.

Qᵒ ita
Authᵉ ſ Scᵗ hastᵉ ſcribᵉ idy ſſpere ſ una et eadᵉ entitatᵉ
modaliᵗ ſ ſ Negᵗ dicᵗ ſ ly diſtinguᵗ relibet ſcribᵉ ſ ꝑbᵒ hᵒ ẽ ly
Nullaᵉ relᵒ diſtꝫ Quᵉ ſ ut reſpᵉ ſ ut mᵒ ᵉ ſ
ut mᵒ ad altᵉ modᵒ ſ⁹ g⁹ hᵉ modᵒ diſtinguᵗ habᵗ diſtᵉ entᵗ
tatᵉ ſalᵗ modaliᵉ ly qui ſ habᵗ aliqua Entitᵃ modaliᵉ g⁹ mᵒ
do diſtᵗ ere entitᵃ modalis diſta g⁹ ſ Negᵗ dicᵗ motꝫ actionᵉ
et paſſionᵉ diſtinguᵗ relibet et idy ſſpere ſ una entitatᵉ modaliᵗ.

Dicᵗ ſ ly nᵒ
Modᵉrno ꝑdicamᵗ ẽ uerᵘ ſi motꝰ ꝑdicat actionᵉ et paſſionᵉ g⁹
ly ſibi idy ſſpeat g⁹ nᵒ g⁹ actionᵉ ꝑdicari de paſſionᵉ g⁹ hᵒᵉ ẽ falſᵘ
actio ẽ paſſio, et ẽᵈ, et Negᵗ diſtinguᵗ ſ ſerᵉ aliqua relᵒ diſtinctᵒ
motꝰ ly motᵘ idy ſſpᵗ = Sᵈ Qᵃ ly actio et paſſio idy ſſpᵗ
relibet ly motᵘ g⁹ et ſ ſerᵉ patet g⁹ quᵉ ſ una et eadᵉ una et eadᵉ ſ una et eadᵉ
ſe

Nec ſufficit dicere ad ueritatᵉ ꝓpoſitᵒ ꝓ quᵉ ſ neceſſᵉ g⁹ ſit idy ly Sᵒ re et
rᵉ = Qᵈ ſ quᵒ ſufficit g⁹ aliᵗ ly daretᵘ ſ ſanctᵘ Spuˢ Vmbra
ſ⁹ ſilentio ſere omnimoda Myſterij Trinitatis ſ ſignificᵗ ſ ſi mᵘ ſ
Trinitatis dat una numero eſſtia ſ tres ꝑſ genis diſtᵗ ſ ꝑſſtᵗ dat
idy numᵉ motus ſ modis realiter diſtᵗ.

Qᵃ 2ᵒ Motus quᵉ ſ actionᵉ realiter
modaliter diſtꝫ actionᵉ ẽ idemtificatus ly entitatᵉ modaliᵗ ꝑtᵒ
actionis et ſilᵉ Motus quᵉ ſ paſſionᵉ ẽ idemtificatus ly entitatᵉ
ꝑtᵒ paſſionis ſ⁹ relᵒ dᵒᵉ modaliᵉ entitatis ſ ad ſterᵉ modaliter

distgr̃ p̃ticulariter opinione g̃ rõne motus q̃ē ip̃sius actionis ē modaliter distincta rõne motus q̃ē ip̃sius passionis — Ad 3um dicendum q̃ opinio illa et alia similia non excludit ap̃hensionē p̃ticularē q̃ de ratione obiecti motiui sensibilis requiritur. Nec ē simile de obiecto motiuo ip̃sius appetitus q̃ ē bonum uniuersale. Ad 4um dicendum q̃ sicut dictum ē ip̃se motus ip̃sius appetitus sensitiui est actio et passio. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Ad 2um dicendum q̃ duplex est actio et passio. Quedam enim est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio non potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis. Quedam autem est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Ad 3um dicendum q̃ duplex est actio et passio. Quedam enim est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio non potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis. Quedam autem est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Ad 4um dicendum q̃ duplex est actio et passio. Quedam enim est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio non potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis. Quedam autem est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Ad 5um dicendum q̃ duplex est actio et passio. Quedam enim est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio non potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis. Quedam autem est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Ad 6um dicendum q̃ duplex est actio et passio. Quedam enim est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio non potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis. Quedam autem est actio et passio quę fit per contactum agentis et patientis. Et talis actio et passio potest esse sine motu. Et ideo ad ip̃sum sufficit distinctio actionis et passionis.

Diuersa quæ sup dicendi sunt quare Quelibz Rs Motus se habere tenetur subiecti p varios actionis et passionis, è mens ex pta Philosophi in istis textu Quibus inquit q. omnino quæ docuit è ista Disciplina Necessitas istius q. patet. Si motus cui hæc insit, sit, Philosophus Separat actionis et passionis ly motus Nã tenuis ly gradu saltem vero generico Si Voluti ly subiecto cui insit.

Secundo Dicit Dicho ibidem sicut precens q. ly motus abstrahat vnamne actionis et passionis Rs Dicitur Quod campto actionis Nec passionis Et allegui dixerunt, atqui Nec speciem ibidem ut genus Poneretur in vna Quodcumque ly genus et species ad istos Quodcumque pertinet &c.

Si Dicet ly Sto Motus Nequit se habere ut subiecti actionis et passionis ly ab eis Nã denominetur agens Nec patiens &c habet se Ut genus = Rs q. actus ly ire egressio motus ab agente denominat motus egressus a agente, et passio illy denominat Receptus in passo Prima enim Qui tribuit subiecto ex denominans quia potest poterit, Nulla Nisi huic subiecti è Cæsar sicut in opinione esse Quæ actionis subiectum in hoc Nã denominat illy agens Si actus Quodcumque et sicut species Possibilis recepta in aere, quamvis illy denominet qualis scibilis Nã tm secundo ad Nolidy.

Negatur passionis mutatur in ipsis subiecti et subiecti actionis Quæ è motus = Rs mutare è passionis ibi tria quatenus dividit in mutatum subiectum motus Unde mutari Nisi mutatis quia subiectabile Mutatum subiecta vnamne respicit hoc ad quæ Nã sub subiectabile passionis Et actionis

Et ut hoc

Quidam philosophi aduerte q. actus in se subiectissimo Recipere mutabile adhuc è quæ egressio tui ab agente q. optime explicatur q. respectu ab passio Nisi tot in receptione motus seu flexi tui Nisi ipso motus ut recepto quia redit Philosophi q. actus ut actus huius ab hoc passio è actus huius in hoc Unde nã actus ut egredi ab agente è actus ut recepti in subiecto è passio Et ut ordinat Aliud subiecti ad actu q. est è motus

seu

Si dicet ly Suarez si passio è receptio motus ab agente et potest in passiua in capacitas recipiendi motus ab agente ex passio è subiecti motus et potest passiua è subiecti potest mutabili patet Ibi q. in hoc q. potest sit receptio motus ab agente Nã subiecti q. motus ut recepti subiecti mouat subiecti q. subiecti mouet in receptione motus Sunt motus recepti ex q. receptione motus ab agente Mouet subiecti atq adeo potest è subiecti motus q. motus subiecti è in q. quæ subiecti mouet = Rs Neg do Neg ad probans Nego ama in Sequi subiecti ad huius in hoc probans Nego ergo ens Nego motus mutare subiecti subiecti

quichol aliud ē quig cē tangity a suno tno ; ity, ⁊ tq quis hoc inquat
fieri absq; eo q̄ subiecty patiat, hoc maxime se habet ad rationis
tales formiter q̄ vniuersale vt tale. Silly respicit motū ⁊ q̄ silly tq
sit a suno tno ; ity, et hoc sonat motum ab hoc ad illud ad ē tq̄ si
ab hoc ad illud motus tm̄ que, quatenus recipit ; subiecto a ratione
ē formiter respō : Ante quam subiecty ⁊ eade entitate motus ut et
patiat sit tm̄ vt diuersas rames et habitudines, non mirabile ut tale
possit habitudine ad tq̄ et possibile ut tale dicit subiectionē ad agens
quatenus a eo recipit actū illy qui ē motus. Arg to Dn̄ nr̄ D S
⁊ Ḡ

Argumēta Dn̄i Nr̄i Ch̄i

Arguit 1o ēs D Tho q Ḡ deposit an vel ab diuina
Entitatē a sua Subsistētia et Solutione ad tq̄ redit vana quare ibi
p̄ distinguat maxime u ; probi q hic curba ad tq̄ dicendū q nulla
Substantia qua ē ; genere potest cē de alio q cē definita ad unū genus et
p̄ diffg. Excludit a bac genere Sb̄ia diuina p̄ ē ; genere
Substantie Sb̄ ē Tup cē gen. Exp Verbi hoc Spūs arg to ea que
Sb̄ definita ad unū genus seu Ḡdicamēty distinguit realy formiter ab en
titate abilia que pertinet ad aliud genus seu Ḡdicamēty i actio et
passio Sb̄ definite ad diuersa genera, q Substant diuersa Ḡdicamēto
q̄ distinguit realy formiter, Sb̄ etiā entitate.

R to ad hoc Authoritatē ēs plugdo
illy Causale, q cē definita ad vnū genus Physice et et realiter Ḡ illy
q cē definitū hoc seu Metaph ce negō illy quarelety Quicirit rg
como quo ē definita ad unū genus excludi a bac. Si realiter realiter
Silogē aut Metaph ce hoc tqty mso ex cludet, ly aute Substantia Cre
ata Physice et realiter Sit ō definita et determinata ad genus Substy ⁊
Nō potest realiter cē relatō atuō q actio. Silly ē definita ad unū genus ⁊
Ḡdicamēty Metaph ce Silogē Sic silly a passione distinguī debet, et hoc
genus distinctionis ē sufficiens ad Collegendū diuersa Ḡdicamēta : et hoc
Sic vadō D Thomā quo ad posse teneat ; oibz etiā Quicerent Nō posse ; eadē
entitate morali ēs physicali actionē et passionē, sicut Me Substantia et
relatio Nō sicut substantia ē definita ad unū genus eta et actio q ē
Gnz Scotistes, Thomistas, ⁊ q̄ patet ad arg tū facty : hoc q nyc apponō
Solutionē Dico secundū ; metaphysica Cap de relatione Vbi ; quirit
an relatio distinguat a suo fundamēto aliter Philosophabimur.

D Oratione Sci, ⁊
actio et passio ante opperanur ; tus Ḡ cē formitates distincte ⁊ Sb̄ cum
et eadē formitas et realitas quia ⁊ ity formitē ; plures Si ity habet ; ity
Vl dicēdū potest q Si ab re Sb̄ina et eadē formitas et realitas ēs

g^{o} 9 ^{do} porisy ffity dwdith j garbes Exqq Istituty sicut q ^{do} jus di
cidit hoc j act et vate S^{p} actio et gasio necessity S. q^{d} S. alicuig reti
tatis p forlitatis g^{o} nec S. p ffity dubite mirror p6r ty q^{a} actio et gasio
n^{o} Istituyt etig ex.mo nro mo ostilligendi alig toty ty nully illary Dy seg for
matissimig ratig Iporet ad alig tyquy actus ad porsing j Istitutione auffram is
d'na pars habet ratig actus et alia gestig ty etia q^{a} actio et gasio Dy
suas formatissimas rationes S. quid Ipsty, et ideo Istituyt diuersa p
decamyta g^{o} n^{o} ordinigti ad Istituing alterig testij:

Ipsi mati q ^{do} plures forlitates
d'nigti nro moo jtelligendi ad Istituendg alig enitatis tales forlitates
debet jtrire seruare alegy ordine sapientis et jferiori determinatis
et determinabilis g n habet actio et gasio q^{a} quelibet e subditus
ging g^{o}

Ad Respondeas ista g multitudo entitatis quy ag^{te} ni e iure et ratione Una
pitate e multiplex intrinsecher totaliter, et etig entitas interpartialiter, tyc
e entitas interpartialiter totaliter q ^{do} ptes tales habuit sydamyty ut ully diuidat j forlitates Ipletas
distinctas quadtibus essitijs et determinatis Ipletis ut q ^{do} diuinitus dicitur Dei
sapientig j diuisiuelig j gfectionis Ipletas tyc Vero e multiplex partialiter
q ^{do} soly tribuit ptes sydamyty ut illa diuisiquat j forlitates Ipletas ad unig
essitij Istitutiony ordinatas Verbo quei plet sydamyty Vedas hquatis
abstis j gfectionis gradualis g Ipletas ad Istitutiony hoic ordinatas

Ergo d^{o} q
g^{o} maioris et minoris ad gbiony R^{r} jty diuidere adiony et gasiny j duas
forlitates Ipletas q^{a} entitas mistij e multiplex intrinsecher totaliter ty quo
ad Istitutig actio et gasio tyquy ty subiecto Dni et sui mistus e iury gaudeos
virtuale q virtualiter Stat nadi diuersi et Ipletis: g ex plicare debet
j Portatia Scoti asserentis jty et Istitutig ex pacare ty aa tyquy ty
subiecto Dni et michilomig sequentis abjice tyquy duas qualitates
Ipletas seliter j opposite Thomistary asserentis attributa diuina distg
qui annos seu j forlitates Ipletas et q^{a} ficta ab eo g exellit sat aliquod
certig grey ffitarij potest, g g patet ad ffi mating.

S^{o} ratione fydamyti sic arguitur
actio et gasio Istituyt diuersa Decamyta et motus ad nully discrete
spectat S decamyty g^{o} distyguti ante o^{s} operatony ptes patet Dia ty q^{a} p
dicata que j S decamyti ellongati texte d'mistio j ante S decamyti es
Dia, ty etig q^{a} S decamita S. S. diuersa, g^{o} forlitates que illa Istitu
huyt debet distingui ty deniq q maioi distinctio debet admitti
ter omnino diuersa que ster Immoce Decentia j ster ostadat
distinctio vetis q ster Petry et Pauly j naa humana ffementy g^{o} go
here iure ferilla

g Solutione Quota q ut enumeratis accidentes diuersis
subiungat p dicampta dr regenerit q ap te rei ipse rectus entitatue, rebus
p medietate distinguit. Sed ly q p rano sit diuersis distinctione rationis adde
quata ipsi distinctione realis ex parte rei data; rao inuq e q res dr collo
cante q p dicampta quat sit ag te rei. Sed quat subsistat seorsum mentis
Vnde res aliquas res seu nas Vnicorres gentes q quas Deus potest
reducere ad nihil quas essentiale et Vne, adhuc p dicampta remanebit
seu quat retalis habeat diuersitatis obiectiuae vt in Deitate ipsa aliquo
p genere addiuersa p dicampta reduci debet sine irregularitate
distinguitur sicut ex ipso rebus et passio sic Spiritus sterne Vt exercitus
Deitas Quia dr diuersis ad plenitudinem altering, et ex alia pte vt
Comissum debet quibus Deitatibus si habeat aliquid diuersitatis generis
reco ly pidamento pre ipsi diuersis p dicampta ab ipsa Deitate.

quo posito ad
argta. Ad am et negatur ma ad cuius ly q minor distinguitur aliqua pdicata
que ipsi Deitati sicut rebus et rebus distinctione ratione, sicut rebus et rebus distinctione
Ad am ipse dicta. ad ly q probatur dico pdicampta debere ac p
diuersa ex parte rei quia pdicata mutua et in re. Sed ly quam
partitum, ibi ad abstinet Deitate diuersitas aliqua que pertinere debet per
pdicampta ex parte pdicatis, sine Christi, q ex pnis ramis sibi
ita differt ut ni Deitate ipsa aliquo genere essentiali, ut illi Ine, et hac
ratione sit proprie distinctionis ipsius.

ad alterum q bamus Rr q ipse Vnitas Deitatis
mentia maius debet dari distinctio inter q pdicata, January debet
nobilius multiplicari. at ni ipse sit diuersa Sally regnantis q Deitas
et Christus qui subsistat sibi ni Deitate ipsa, aliquo genere ly Deitas
Deo qui alteri subsistat Deitate ipsa, diuersitas enim q infert sally
distinctionem ut videre ipsa essentia et passibili qualitate, que species di
stinguit et tm Color ut habet rationem distinguendi inter aliquos
Et habet rationem ipsius qualitatis. Vnde Collegas actionis ag te
ni ex ly diuersis q passione sed ly p rationem, rao e q res q quat ag te
rei sed quat correspondet Deitatibus mais Christi pdicampta ab
aliis diuersis

Quod magis distinguitur ea que genere que ea que specie di
stinguit Deus ipse illa et ni ipse ista dato sit diuersitas et inter magis
distinguitur ea que specie que ea que numero. ly, probando distinguitur ly
q minor distinctio datur ipse hoc et Leon que ipse Petrus et Paulus sed
ipsa ea que numero distinguitur datur distinctio rebus q potiore diuersitatis
distinctio debet dari ipse actione et passioni que genere distinguitur.
Ad neg am si loquatur de distinctione que sit ex parte obiectiua

Sequitur si stat g Causa Vniuersis Relationis seu Dependentie vig Est
Stat ex Relatione Sup.a data nec genera nec Species excludy vlys
talg licet excludgt Dependentia Subiectionis seu Mutuy vepugnyss &
Inuentitati

1o Arguitr sydamto Joannis a Sto Tho distys relacionis relatis
sydgtis distinti relatis sydamtis Sactis et gossio sydgt relamis relatis
distinctas Vtig qa actio sydat Paternitatis et Passio Filiationis qo actio
et passio relibet distyngyss = R.r Negando mre, vig mre
Paternitas sydat generatie actiua Nec filiatio generatie passiua
Etig si se habegt ut rationes sydgdi tales relationes ut qs sit rationes
sydandi distinctas relationes R.r Requisite distys relatis generatis &
Sufficit Vna relatio sydistinti Instantis ad distinctas relationes sydgs
et Sic eadg entitas factionis et passionis quit Instat agens e rationy
sydi Paternitatis et quit Instat passiy filiationis: et addeg et
Actio et passio sit sydistincta hanc relationy ad Tuc.m Sequitr g relatio
distyguntr Vt igce Joannes a Sto Tho Respondet Scoto Silr arg ty
ex distinctione gradug ex parte.

Arg.ta Patris Suarez

Argumenta Patris Suarez

Pater Suarez
Sic stat Vltimg ex his Suq stat 1o qd motus essentialiter e actus mobilis
qtus mobile e Sed ex qte subiecti ita e formaliss ime ee mobile et
ee passiy Secudy postmu qd dicit qd passio et motus sit ita formalis e
Minor pbr qa mobile ut mobile dicit potid recipiy motus sd hoc
ita formaliss e portat posse ee mobile et passiue sd formaliss e
et sedica qd passiue importat respectu ad potid actiuq qd passiue e
principiy tag mutadi ab alio Sicut potid actiua e principiy tag mutadi
alius ig tag alius. qui respectu nr stat mobile formaliss ut talis:

Arg.ty surgit

Suarez qd passiue seu passiy e principiy tag mutadi ab alio, s, ab agente
Primo dicimg qd passiy respicit agens Vtig qd trans mutabile aut
Qmobile e, patet Ista qa ee principiy tag mutandi ab alio ee tag mu
tabile aut mobile = Dr.o Ita potid passiua seu passiy utabile
e sdly respicit passiuq qd ut sic nr respicit potid actiuq qd respi
ctu ad agens qd dicit quit passiy armouli ans pbr qd passiy
quit sic Ostendit genere receptiuo qo immediate et directe sdly
respicit receptiuile sd sola passio et nr potid actiua e receptiuile
passio qd passiy sdly respicit illq atq adeo passio nr Ostendit sit
Ordinabile ad subiectu Vtig importat ordinq ad agens = Dr.o qa
passio. Et sua rone sit li passio dicit ab ordine ad agens qo talis
ordo ad eiq essentiq nr pertinet, ans pbr qd respectus immediatus

ad agens Juuit forbitati actionis Et actio ē

ad arg. P. R. ogalmy ē Sotta
tiony dat ng hnet cass st ad ens passiua recepiua que recipit motu et passiony
distinguūtm ī illa passiōe rany alterg qualong ē actiuabilis g motu et
hoc dicit mouletis alterg qualong potest recipere aliquid ab alegno et
hoc ē stante passiua et sig actus ē passio, Et moule ēitis seu
mutaule ī portat prorsus pertig; possly ū. Nō et g sic pacit ad rephcas
factas: observgo tm Sō quē dixmy ī fine hui Delirimis.

Tō sic arguit

P Suarez g formalissimy rany passionis illligimy subiectu mutari
ē eaq ē formalissime rao passionis et motus Ans g br q quilg sic
liter subiectu se habet aliter recipiendo q antea Et habebat R. v.
negō mo ad gbany dicis subiectu nec mutari nec aliter se habere subi
ter g formalissimy rany passionis Et a motu distig nisi mutari
et aliter se habere ē Caterūm Sangtg, Mutatr tm ex vi forbitatis
motus habetis necessg conexiong cū forbitate passionis ē enī passio re
cepti motus quare secut or tenet hec Itia g receptiny caloris redder
subiectu calidū g recepto caloris ē cala forbiter ita Et ex eo g forbitatis
passionis subiectu aliter se habegt Sō licet ī fieri q passio sit ens
forbiter ī motu q talis motus Sō sit g forbitatis passionis Sō g forbi
tatis motus luig ipsa ē forbis receptio Destructiua subiecti ī ē recipientis
Muty ablatio: Vnde sgg ī hui et sibi arguntr Mutatr salutia
de Ipsu idstio ad frbē; ī ipsu enī idstio quid quid verificatr de motu
Verificatr de actione et passione et e. Sō tm ī ipsu forbi.

Alter ad ōia
hec arg.ta potest Respondere dicendo muty distguī a passione ī hoc
q motus ē uia et tra ctus Vng tri ad altig, at ū passio ē actio
recepta ī passo ab ē ex q ut talis dicat ordinē ad tny q muy uia,
et tydstig Sō ad ternū q muy dū pois ī q pungtis subiectu ad tri respe
hoy Vnde moule distinguit a passiōe ī hoc q moule ut forbiter
fit le Calefacit ex motu ut forbiter ē uia et tydstia at ū passio
Instituis sensē ī passiony ut ī passo recepty ad passē ī parany.

ī quiores Anadria
passio et motus distinguūtr realiter a prejecto actuo passiuo seu
mouili, et ātro = R. v. affirmatiue, et g distinguūtr a prejecto
actuo et passiuo seu mouili ex q stat q ātro ē huig ī hoc passio
ū ē huig ābtroc, motus ū ē tpstia ī tny Sō nulla res possit ē
efficienter a seipsa nec ē subiectiua ī seipsa nec esse diversi respq ēp
actio passio et motus distinguūtr a prejecto actuo et passiuo et se
quūtr ātro

Dices motus Sily distinguit actio aquisito qui ad motu Sagonis cy ee ut Istat j loco respectu motus localis ñ in ag aduct q ad g j sheri habet vacuu spacij et motus j salto ee habet vacuu tri — R. q. motus toby Org Segnao e Segny entidr Istinctiõ rebus Vnde motus reliter Segnat abio aduct cy j stat ee Maneat trq motus abirq motu, et hec de tradq &c. Sto g Sit Subiecty actionis

QVÆSTIO TERTIA
QVO SIT SVBIECTVM ACTIONIS

Fray Francisco de Escobar y Mendoza. Pro q j tertio ff. e aduertyda actionq ee Mythohes alia enj e actio Creatiua que e g ductio entis ex nichilo alia enj e actio Inductiua que Supponit Subiecty et trq mutat illud de potty ad acty et hec ee illeriq dicuntur j sucessiue ut alteraõ et augmtaõ et j stantaneq Vt generaõ: dicuntur etiã actio quit ad ps attinet j j mangty et trqscyty quarq diuersitas ex j sta diydit Istabit

Corty e ppty difficultaty ñ procedere de actione Creatiua q hec cy nully Supponat Subiecty ñ habet Subiecty cui j hereat Sily go loquimo de actione inductiua et ñ Sly de trqscyte ut fere oes Supponyt Potiq de j mangty ng negedi facultas Suo modo habet toty j actionibq j mangtibq ng licet iste ad alteriy Subiecty ñ trqsegt. Pj isto agente Subiecty hoc q Duc nut illis q actiones pp q passiones pp et ideo Valet dubitatoria An actio j manens recipiaty j agente pp Vy munus agentis pp Vy munus patientis pp q ea cadq debet ee j utrisq Causa respectiua, ideo de trqscyte erit dubitatiua questio.

Est tñ ut Corty Supponendo q actio edq hec Sub ex pressione passionis e j passo et illud e fieri ut Subiecty q etiq petit Vy rationis trqscyteiy aut dfis quq j se habet jumitam Vnde q difficultatis restat e An actio Vy munus pparij actionis exigat Subiecty j fieriõis et q Sit hoc.

Et ut j hmine questionis eiq subtilitas aperiat aduerte actionq jo primine Themistiary p unq varios modos

L scriptor j recto Instare agens et scriptor j obligno possy, pos
sumy ũ j recto Instare possy et j obligno agens iux ta quę my
opinġ dr toty g dicit actiõ dicit etiġ possio tytꝰ ꝺ deferꝝ pones
ductorꝝ my ꝺ rep̃sentandi sotiꝝ actiuꝝ et possulꝝ: Sermõ hęc
Thomistarꝝ Doctrina ex Philosopho cap̃ 2 huiꝰ lib Vbi ꝺ
cet actiones cũ motꝰ huiꝰ ablioc possiones ũ huiꝰ sint: licet tñ
uerꝝ sit actiones cũ actiꝰ illo ꝺ ad agentis passo et etiã passiones cũ
passibilo sue ẽ ipsa agente, tñ jactamen tale Vltra hanc ex
pressam sufficiens adequatas alia opinionꝝ regerite quę Dicit sine q̃ cũ
productiuꝝ et factiuꝝ, Vnde actiõ transitiue cõ ens ad ꝺ
terminante passio ad productionꝝ seu eductionꝝ

Nec sequentia ẽ sine q̃ passio
oppositio actioni sicut scriptor j obligno ad dcm̃ actionis ꝺ actiones actionis
eductiue ẽ q̃ agat j subiecto tꝰ q̃ hoc ẽ cognitionis entitatiꝝ relatiue
Vt Deus j paternitate j Chꝝ dcm̃ sicut j obligno scriptio et oppositio
qq̃ possibi. Refryor scte §

Refferuntr Sẽtẽiæ §1

j q̃ hac re scripto
assentiãt actionꝝ cognitꝝ subiectari j assentiãt, principes ẽ huiꝰ scte Lactantꝝ
Lq q̃ Q̃ art 1 que sequntr Navarꝝ ibiq; Araunsia Mirica
Carmel Rega, et alij, et ex his ꝺ pauci.

Ad scta de ydee actionꝝ ꝺ
subiectari j agente nec passo ꝺ j tio sic aliqui moderni ex his ꝺ
milia.

3ª Dicit actionꝝ cognitꝝ que sit ly medꝰ subiectari j passo et ꝺ
j agente autho, sta Venerabiles Philosophi scriptꝝ, Alexander
Thomistꝝ, Sphęrꝝ quos sequntr Ferrara j 2 scti q 4 Illosꝝ q 3.
Referens Soncinꝝ Paulꝝ, Soto, Ydeꝝ et alios, tenet etiã hęc
scta Suarez tomo 2º metaph cõ disp 4 ẽ sec 4 etiã Rubio
j 2 scti q. 6 puncta 2 6 sec 4, Lerma q 3 et plures alij j cursu Sa
borꝝ scte sa-Del §2

Prima Cõclusio §2

Actio Q̃ ex
positis ab et ad ꝺ dicit subiecty j genionis ꝺ denominantis tytꝰ
hęc Del ꝺ facile gebr quo ad utrq̃ q̃, Dq actio Q̃ cõ ab l, Q̃ ꝺ q
j portat j recto dicit scriptor cognitionꝝ emanationꝝ seu fluxꝝ ꝺ ex
sic emanatio seu fluxꝰ scriptor j suis Oeptibꝰ ꝺ scriptꝰ pñ ꝺ ẽ
subiecty j quo scti ꝺ principaliꝝ aquo scti et alias actio Q̃ cõ ad ter
mint q̃ dicitur tm j quo scti exhibitiue, et ꝺ scriptiue ẽ Vt ex j tra
Dogdis scribit q̃ actio Q̃ cõ ad et ab ꝺ ex primit subiecty

Phgnis D demonstrandi tñty. 2a Del §3

Secunda Conclusio §3

Actio tñgressiua Dñi Dicty in Dñ subiectat j agente, magno D pasſo; vñ Del
ē exēplū mons Philosophi et D Thomę, Philosophus quidē j hoc libro textu
20 ait, qđ vt ig audibile ꝓ se peccabile, nec autē alterū ja loco ee j numero ē
loco ꝙ ergo sicut D Tho ibidē ait, qđ ē ig ē j numero acty
vnꝰ tñ ee j altero loco.

Phylos

Confirmat ex eod Philo g metaphꝫ textu 18 vbi sic
loquit, calefactū ngꝫ j calefactō simul et vt ētig sono. et libro 20
2da textu 139 hęc ~~est~~ j eadē sſt D exigit Verba sc ęstimatiui
et actiū et passiū ē j eo g mouet et gatur mouēte ē et ſtty et audty
actu j audītū qui ē ſtptia ee, agentis ngꝫ meaniꝫ operato j ipso
patiente suscipitur atꝫ j hoc atꝫ cit actio posito ꝙ D agente ē, sic
g patitur, sic et ig ng possibilis actio j igno ē spōtanea.

Philos
Sono

Circa D Thomam
Dubdo ait qđ at ꝙ sustinuat ex his quę D obijcit j 3 Phnoy
Dñi
vēi ens actu ē ig tñ motus quę actio, hoc pacto D j eo g agit inde j mouēdi
et patiente, manifēsty ē aut g audītus patit a sono, Inde necessē
ē tñ sonus Dñi acty, qui dicit sonatio, quę audibus Dñi acty qui
dicit auditio Dñi j eo g ē Dñi actiū, D j organo audītus et hoc ideo
ꝙ actus actui et motui fit j patiente, sic D Thomas.

D Tho

Contra hanc Del
ſtor assumpta ex D Tho 1ą q 18 ar 3 ad 1 ubi ait
Ignis ē actiū ma quę tñgredit j exterū mām, vt calefacere, et secare
actiū quę manet j agente vt ſtelligere, et velle, quare hęc ē defens
tio, g si actio ē effectio agentis, g manet in agēte motus, ꝙ aut
ē effectio agentis.

D Tho

Contra quā authoritatē sic formo rationē Deducty ex dicti
mine g D Thomas assignat ſter actionē tñgressiuā et j manentē actio
nē sic, si j mediate et ad sequutē diuiditur j actionē tñgressiuā et j manentē si
actio j manens ē effectio agentis et subiectat j illo, etiā si ſtialiter re
ceptiue D agentis si patientis manens exerceat ē actio tñgressiua
D subiectat j agente patet. Ita g ꝙ j hoc videtur D Thomas dicendo
j ſter actionē tñgressiuā et j manentē, ty g ꝙ actio tñgressiua D nonq sonat debet
tñgressiue j altrū abagente, et si ꝙ distinguit a actionē j manentē, quę D
tñgressiue j altrū abagente si remanet j eo.

Contra hanc
Responsio

Respondebis actionē tñgressiuā distingui
ab j manentē ꝙ hoc g j manens quilty tñg ducat ex tranſty agens, maxime
ꝙ actio tñgressiua, et si D tñg j agente maneat et recipiatur = sed ja

q[a] sic sumpta actio tragœdiæ dicty é tragœdia virtualiter et quo ad
effectuq; p[o] q[d] sive p[ro] effect duriusq; p[ro]prie forliter tragœdiæ abjma
dicte q[o] p[ro]bo minore q[a]e[o] verbaliter tragœdie seu quo ad
efficaciq; p[ro] e[st] drama actionis p[ro]manchi, q[ue] actiones dei, s[ecu]m
electro et Polidito, cæq; iuxta aduersarios p[o] forliter p[ro]manche
et quicheloming habet efficaciq; ad q[d]ucendu ad extra, q[ue] ha
bere posse existit et efficaciq; ad q[d]ucendu ad extra p[ro] e[st] sufficiens
ad dictu dq; specialq; drama actionis forliter tragœdiæ effectualiter et
specifice dictis ab actione forliter p[ro]manche.

Ter matr et explicatr hoc
certu e[st] adhuc p[ro]pinare aduersarios dari potestq; pure actiuq; et
potestq; actiuq; et passiuq; simul, p[o] dicendu p[ro]ter hanc potestate stat
p[ro]ut q[d] potestas pure actiua nichil recipit nec recipere p[ro]t sicut dr
operatr, maxime cu potestas actiua simul et passiua, si aliq; alt actio
agente recipit p[ro] datr potestas pure actiua dq eo ipso q[d] potestas ac
tiua recipiat a potestate passiua vt patet, et media actione recipiendi
est q[d] actio potestq; pure actiuq; p[ro] recipit ja[m] dicte,

Ad p[ar]s dilucidationis s[ecu]m
actionq; tragœdiæ p[ro] subiectari p[ro]ton ptr ratione efficaci, actio tragœdiæ
effectificat tripliciter cymotu p[o] motus p[ro] subiectatr p[ro]ton, q[ua] tragœdia p[ro] e[st]
q[d] movetr, q[o] mediatio subiectatr p[ro]ton = Ejcit ptr tio cuiusdo pri
mum aduersarios sydamglu ex eo ipso q[d] illorum subiectatr actio p[ro]ton
q[ua]rilly denominat actu seu q[d] dicty p[o] hoc p[ro] exigitr q[d] actio subiec
tatr gitto, q[o] motus q[d] ptr tio denominatr q[d]uctus tragœdiæ actione
q[ua] p[ro] motus ductus q[d]uctus p[ro]t ijtgti quo potest q[d] ut tunc denominetr
q[d]uctus p[ro] exigitr q[d] actio subiectatr filio,

Ad p[ar]s dicti, s[ecu]m actionq; tragœ
diæ possit satis manuti q[d]ta a sufficienti parte enumerone q[d] si actio p[ro]
cipiat ja[m] agente nec ja[m] dicty restat q[d] recipiat ja[m] passio, et id e[st] q[d] docet d[omi]n[u]s
thomas dicq; actio e[st] actus huius ja[m] hoc.

Ad tertiu dubitatr actionis cymotu q[a] motus
recipiat ja[m] passio et actio cymotu effectificatr et tragœdia ja[m] passio debet recipere, quia
ratio sic ja[m] pondo, actio forliter tragœdiæ nichil absoluty jducit p[ro]ter motu s[ecu]m
motus e[st] ja[m] mobili, et p[ro] ja[m] mobile seu agente q[d] actio tragœdiæ p[ro] e[st] ja[m] agente
ja[m] mobili q[d] e[st] passiu q[d] movetr et patitr a agente, Maior patet q[a] actio
nichil jducit p[ro]ter motu et habitudine seu relatione agentis ad quod
vt docet d[omi]n[u]s thomas 1[a] 2[æ] q. 4. art. 2. ad 3. et q. 45. ar. 2. ad 3[m]. q[o]
nichil absoluty jducit actio p[ro]ter motu.

Formatr q[d] actio forliter tragœdiæ effi
ciatr cymotu vt sepe docet d[omi]n[u]s et d[omi]n[u]s thomas p[ro] e[st]

[illegible] motus [illegible] agente [illegible] agente [illegible]
[illegible] patet q[a] [illegible] eq[s] entitatis [illegible] diuersi subiecti q[o] [illegible] motus
et [illegible] [illegible] [illegible] motus [illegible] motus et actus [illegible] agente.
Hæc [illegible] Caietanus [illegible] [illegible]

Dicit 3[ly] aliqua ad [illegible] et
ad testimonia Aristotelis et D. Thomæ adducta q[d] quotiens agens agit
p[r] actionem tam [illegible] actio una eadem [illegible] actionis agentis
[illegible] q[d] manet, et [illegible] [illegible] motus illud q[d] reduxit [illegible] adactum
quæ [illegible] actionem [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] actio actus seu [illegible]
tam [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] motus illius, et hæc [illegible]
[illegible] Ita [illegible] et [illegible] [illegible] testimonijs, vt [illegible] de
actione.

Sine

Ad et [illegible] [illegible] necessitate ponit duplex actionem vnam ad quem effectum sit sufficiens vtique quia vnius facti est vnum fieri tanquam [illegible]
Oltero ad actionem vt detur actio daretur autem [illegible] quæ ponit
actionem efficientis et actionem effectus. Nam quia stabilis daretur tota
actio vt duceret [illegible] ut [illegible] testimonio illius addeximus q[d] actus
agentis est [illegible] et q[d] vt est [illegible] actus vnius sit [illegible] [illegible]
eius quæ [illegible] actus agentis qui denominat agens [illegible]
esset agente et vt [illegible] et [illegible] esset [illegible] alia actio quæ vt denominat agens nec esset actus agentis [illegible] [illegible] effectus illius.

Sic

Dicit 4[ly] [illegible] eadem actionem esse [illegible] et [illegible] [illegible] sine [illegible]
Joannes a S. Thoma. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo [illegible]
agens agit p[r] actionem transeuntem duplex [illegible] actio [illegible] alia
[illegible] [illegible] agente [illegible] et alterum [illegible] quæ requirat
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

cuj exercitalis actionis q̄ by hꝫ actio debeat ee bonj siue
illi correspondet effectus ad extra et nō manet ipse agens cuj opposity
sicut actio j manens sicut ijdē ut iterū Philosophꝫ ssl j actio trans
iens j agente subiectū

ad ſ̄m authoritatꝫ Doctoꝝ dicit actionē
j creatuj, ē actus debet intelligi quo ad denominatꝫ nō quoad j signum
q̄ nulla ē quies q̄ actio Dei sit j actio vt stat ex auctoritate
j Philosophi et Dionisij q̄nta sol ē adducta — ad vltimū authoritatꝫ quod
dicit illa glosa nō ee Aristotelis ſ̄d Imitatoris; dato tm ee sic
tibi Rō Philosophy or jtelligere quomodo deꝫ possit mundy de nouo
q̄ducere absq̄ eoq̄ haberet nouuꝫ actuꝫ vltimatū, quo creatus suppositō opti
me sequit deꝫ sine mundy si semꝫ mundꝫ q̄duceret: ē de nouuꝫ
esset idq̄ Aristo existimauit nō sequeretur aliquid dānos q̄ j scientia
et voluntate ſ̄ actus Dei j manentes.

Vltimo arguitꝫ sumitur ex Dthoma j 2o dist
40 q 1 ar 4 ad 1m vbi sic dicit ly actio sit j agente et passo j pa
tiente nō potest ee idē numero accidens q̄ actio et q̄ passio, ly unum
accidens supponit ee j diuersis subiectis — Dicitur ꝺ ex eo ly
j Thoma qui q 7 de potentia ar 10 ad 1 docet actionē ee in patiens
et in agens: et 2o j agentes cap 9 hoc habet verba actio quę
non ē in subiecto agentis j patiens ejusdem sicut accidens subiecto et ad 2m j terminum
generatꝫ ipsius et ꝺ Tho sibi actionē q̄dam actiuam ad ipsum et ejusdem
cum subiectum j agente

Dicitur ad 2o ex eodē angelico doctore ong quest 54 artꝫ
dicitꝫ ad 3m vbi dicit q̄ etsi actio dicimus significare et
intendi significatur ut a agente nō j agente alterius esse nō tñ requiritur
ē j agente q̄ ee accidens ibi, sicut et si verbo significetur ut ad tale alterius
rem ē j verbo nō ejus, et sic deludit hoc verbum, actio est hoc q̄
actio considerata vt a agente j q̄ tꝫ nō ē accidens considerata j subiecto agente
q̄ etiā requirit q̄ sequatur ar 2 et ideo deludit sic nihil prohibet
passionē ē j patiente q̄ tm nō significatur vt j patiens, sicut etiā actio
nō significatur vt j agente sicut a agente, et tm vtitur actione ē agentis

Ret j 11m

ad ſ̄m authoritatꝫ Dthoꝝ vbi loquit de actione vt ē moralis considerata
vt ex obiecto patet, videlicet de peccato crucifigentes filium dei et
huiusmodi actio vt ē morale ē j agente q̄ tale ē voluntaria et malitiosa
moralis sed data et concessa ex actu libere voluntatis qui j agente
manet — ad vltimū authoritatꝫ Cardinalis Ferrarę 2o j agentes sapit
q̄ Dthomas j illa q̄ 7 de potentia ar 10 ad 11m nō videtur actionem tri
pliciter ee j patiente j tripliciter agentis, ly opposito dixerit vtriusque
esse.

S. Solly ijtydit q. actio é effectus agentis quatenq id ad q terminatr actio é bonu ejtiq agentis Ly q. q. actionu diuersaru specieu ejtiq agis hi L, saltz q. Ly q. libet ut propter suq operaciu, operdo q. libet agens suu proximu effectu = ad id q. ex D. d. agentes Cap. q. addit R. Sjy ee D. actionu, que solitudinarie et quo ad efficaciq é tu scitis Sin é de substantia agentis jte ei, sicut accidens, et loquitr D. Tho de actione jtue relatione q. hoc erat illi satis ad suu jtyty q. actio ad extra Dei de qua ibi tq Solitudinarie é tu scitis.

ad q. Hermanu R. q. jtulu illis breu loquitr D. Tho. de actione jmanente Q. bene notat Ferraz. hoc citato nq actio absolute accepta habet q. sit actio esse, at q. sit accidens Dicunt ei rame aliqui speciei, jtyreni alty subiecto n. Dicunt sibi Dnuer saltez nec q. Dmunicatiu q. rauy actionis, aliaz actionis diuine essi actiqtis et jtiqtes Vndé si actio jmanens jhezet agenti Dicunt illi n. q. actio, S. q. accidens et n. q. accidens ut sic, quia q. rauy quidy Dmuny accidentis Nully accidens determinat sibi magis sue subiecty quu illud, S. q. sue specificatiu speciei accidentis, ita ut sit spiq actoni jmanentis quu é agente Dicunt ee falsu n. q. obstaret subtame Dnu actionis q. t. speciei eiq S. ut speciei accidentis sq. ty enj é accidens procedens ab agente n. Bene ut é id quo aliquid operatr et producit, S. ut quo q. sic t. jtyty habet q. jagente manent.

Ly arg. ty sumitr a raone, illud é subiecty actionis Cui ipsa Dmaneat suu effectu proq S. actio Dmaneat agenti suu effectu proq q. agens erit subiecty actionis, Maior é certa q. actio ita jgnit ubi Dmaneat suu effectu proq Minor q. effectus sibi actionis é subiectiue agens Sicut actio dicitr esse ad ty, S. Solly agens é cap. actualis effectus q. Solly agenti suu effectu proq Dmaneat = Nec satis erat si jtyreni actionu n. jtransire, S. extrinsice denominare agens actu Req. n. debet actio jtransire jhezre agenti Sicut q. aurio extrinsice denominat patrem, ideo n. debet ee jparies S. jposteria que jtrinsice denominatr aurium.

Neg. D. hoc é q. si actio extrinsice denominat agens aliud subiecty debet jtrinsice denominare et illo jhezre Sicut aurio que extrinsice denominat parietem inij denominat jtrinsice positu, ideo q. aliud subiecty ibi agens q. a actione jtrinsice denominetr q. = Respondetr q. subiecty huiq denominationis é ipsum Cui actio jtrinsice jhezet = D. n. é assignabilis effectus que actio posset Dmanere passo q. n. é subiecty jtrinsecu huiq denominationis, ans q. n. denominat subiecty agens S. n. é assignabilis actiq effectus, q. que posset Dmanere q. n. é assignabilis effectus que actio posset Dmanere passo.

R^r adarg^tis oppting ce Solutum dat^g et ad Dagica resp^r uerg ce
g forma ⁊ extrinsice denominans dig Subiecty ja dño debet ⁊ extrinsice ips
Exire ipso subiect ja quo ⁊trinsice respicit, atque adeo ⁊trinsice sit passio
non eo illud denominat et agens extrinsice. hinc denominatio
que actio ⁊stat passio n^o ē agentis S^d habens actionis g^a forma n^o ⁊stat
denominans ergo de ratione ⁊trinsice et extrinsice sicut prius ex
trinsice denominat obiecty circa quod et postig ⁊trinsice n^o circa S^d unde
⁊ L. g^a tung effectus n^o ē capax ut ij diximus, L, g^a talis effectus
S^d dig ⁊municat subiecto g respicit ⁊trinsice=

Ad Duplicq d^a hoc stat dig ⁊stat
g effectus que actio ⁊municat passio n^o ē quig denominare agens S^d
actionaty et subsistens actionis quare agens ē subiecty denomina
tionis Boisse, et passy ⁊hęnonis g respicit dig ratione trinsecy ad
dentis.

Dicef. actio recepta ⁊passo n^o ē actio S^d passio g^a n^o recepta ⁊passo S^d
agente= R^r g ea g actio recepta ⁊passo, n^o amittit rationem actionis
⁊ participat rationem passionis g^a passio ē receptio motus respondentis f^t et
sicuto passy, et detentato agens. Et actio ē egressio motus respondentis
f^o et ⁊iecto agens et de motato passy, atq^a adeo diuersa subiecta ⁊hęnt
hębet actio et passio, g^a actio ⁊hęnet passo dig obliquy actionis, et
passio ⁊hęnet dig rectiy eiusdem.

Dicef actio potest ē ab agente ē accidens g^a potest se
petere subiecty g^a potest se petere denominare= R^r Concedo ams. Et dis
tinguo 2^m Dicef. 2^s actio petit subiecty. dig ratione accidentis tripliciter sumitur
Concedo 2^m dig ratione possessionis nego 3^m dig Nego sit g actio dig
ratione accidentis tripliciter sumitur, ⁊ ab actionis exigat subiecty
tamen hoc n^o actuat vt dig S^d ut ⁊tracta g ratione in obliquus ab actione
3^m tripliciter.

Regulariter actus seu Salig secundi adequato respere ad actionis quę
subsistit ab in eodem actionis S^d actio actuę quę se habet ē accidens g^a quę
sic subiecte debet subiecto a quig denominans= R^r distinguo 2^m
actio quę se habet ē accidens modaliter S^d non simpliciter negatiue et eo d
modo dicty quo ⁊sta 2^m actio ut egrediens licet sit accidens tam dig respe
dentis quę exprimit radicat rationem accidentis, et ideo quę sic simpliciter non ⁊
spicit ut ⁊trinsecus S^d ut egrediens seu ut denominans ⁊stat tam ⁊ relatione
g de dig respty ad quę a respicit in dicty ē accidens et tam simpliciter
vt sic non exigit subiecty S^d dig modaliter ratione connotati trinsecy
inclusi.

Dig sic actus agere ē maxima et nobis agentis g^a dicit aliquid ⁊ti
secy seu ⁊hęrens illi. Et sequitur actio agens habet agere n^o esse ⁊passo

gatet Ytra q[a] g fectio ipſſi ei⁹ cuiꝰ ē g fectio, ans ie[o]ꝺ ꝺor by q[a] ex
tra hit poſſtiꝯ actuꝫ ꝺ poſſtiꝯ ꝺ acty et ſtituit actꝫ ſ ſtituma actu
alitate quꝫ poſſet habere by etiꝫ q[a] g agens ſe alijs ſ munict ꝺ
nut admixtiꝫ cuiꝫ g fectionꝭ = ſ Reſpondebi hoc patet ꝺ g fectionꝭ
exſtinctꝫ agenti ꝺ ſ[o] tripliciter, q[a] illud actꝰ g fectione quꝫ habet ex
ſtrinſece ceſſit paſſꝫ intrinſice.

Da ſurgit Nazarius ſ[ds] dens ſſcare g aliquid ſit g fectio ſtri
ſeca albinꝰ ꝺ ut ait Dſſtho 2o q 5 art 4 ſtatꝫ ens g g ē ſtatꝫ ſg ꝫ
ē actu, et ſtricte ens g g ē appetibile et bonꝫ, ſg ꝫ ē ſtatꝫ ex ꝺa ap
petitu ſuꝫ p ficiens, atqui ſſcat aliquid ee ens et bonꝫ ſolliter ꝺ
ſtatꝫ ē bonitate ē extrinſeca g ſſcabit aliquid ee g ſtatꝫ g fectione ex
trinſeca et ens ſ[ds] ergꝺ

Ctromatr 1o a[a] ſtatio tatꝫ extrinſice ꝺficit agens, n[ꝺ] alter
illud g ficiet quꝫ g nus ſigni extrinſice denotati g fectionꝭ ſeu cui⁹ tatꝫ
agenti n[ꝺ] ſtricte ipoſſibile g[o] Maior et Ytra patet et minor ꝺ ſtat
g ſtante Dnoſtro ſtatu g g ē g ſter ſuꝫ operans ut g per ſonꝫ at nichil
agit g ſter ſuum g ſectionis ꝺ ſerꝫ loquendo de agente naali ſ, ſtricte
ſg ſter uerꝫ et ꝺ ſtinctꝫ g ſectionꝭ ſignificata Dnoſtri ſecuti huc g
fectionꝭ augetur exſtrinſece g ſicmſicetur ita hoc g ē ſignificare
n[ꝺ] habet ratiꝰ bni et ſregulter neque ſmis

Ctromatr 2o tiꝫ q[a] actio n[ꝺ]
quatꝫ tꝫ poſſtiꝯ ſ. extrinſeca ſ ſtinctꝫ poſſtiꝫ agenti extrahit de
poſſtia ſtrate ſ acty Dtumy, at poſſtia ſtrinſecaſ ē ſſxime nisi ſordine
ad actu et g fectionꝭ ſtrinſecaꝫ Unde ee uiꝰ q[a] ē ꝺnominaꝰ extrinſeca
n[o] cadit ſſxime nisi ſupra ee uisuile g chꝫ ē ꝺnominaꝰ extrinſeca de
ſumpta poſſtia ultima et ꝺ ficiens ſignificatꝫ g nuꝫ poſſtiꝫ: by etiꝫ q[a] nichil
g ſtat tꝫ ſtrinſece de Ytra dictionꝭ ſ Ytra dictionꝭ, nisi g aliquid ſtrinſecuꝫ aliaſ
habebit ſe ſicut antea, atꝫ adeo n[ꝺ] tꝫ ſuit ab uno ſ aliud Ytra dictionꝭ
ſ[ds] agens g actionꝭ tꝫ ſtrinſit de n[ꝺ] agente ſ agen g[o] actio ē g ſtatꝰ ſ ſtrinſeca
illiꝰ.

Ad 1ꝰ argꝰ tꝫ ꝺ ſtinctꝫ ee ſolutionꝭ aſſpoſſitꝫ et ad 2ꝫ ꝺ baꝫ ꝺico n[o]
ee ſ Dionis ens g alicꝫ ꝺnominetꝰ ens et bonꝫ ac g ſtatꝫ extrinſece g
entitatꝫ bonitatꝫ et g fectionꝭ ſ actio exiſtꝫ, et ideo q[ꝺ] ens ſeu
bonꝫ ſcitꝰ analogice de Deo et Creaturis analogia attributionis
tyle minꝫ ſerqua analogata tꝫ tꝫ dicuntur entia extrinſice ab entitate
Dei Ut ꝺcit Dſſtho cꝫ Aristo 1o ethicorꝫ luc 7 et 4ꝫ q 6 ar 4
ex quo ergꝫ ſit, Ut agens dicatꝰ extrinſice g ficiꝫ g actionꝫ, q[a] ſtri
ctiſſe g ꝺ ex ſtit actio Ut g ficiens paſſꝫ ꝺ ſtinctꝫ extrinſica
g ſtatio, quꝫ ſ erat ſ agente quꝫ g ſta ē ut alijs g ſtationꝭ Dnus
Dcauerit, g quiꝺ ſ ter bona extrinſeca agenti Dnumorꝫ ſtyle

Sicut ad extrinseca honorem dei q̃ sejabilis existendat licet q̃ hoc nō
offendat intrinsece

ad 4m Principaliter Dr q̃ etc: Dicendū sit q̃ potentia
sua operatiua nō potest seguitur q̃ operatio sit agentis intrinseca q̃a
potest ei aliquid q̃ potest alteri ut patiens extrinseca ut patet ac
cidit etc: sic nō oportet ut q̃ illa intrinsece efficiatur: et ad id q̃ additur
Regē q̃ppria q̃ticula nō excitet hoc q̃ operatur dicendū é nō excitare
intrinseca tamen extrinseca q̃ talis ratio pertinet ad bona ex
trinseca agentis Dr intrinseca licet. potest etiā addi q̃ etc: Deceptio
agens nō agere intrinsece ad effectū q̃ sua actione tm̄ esset satis ad hoc ut
intenderet agere q̃ illa actione q̃ secuta passiū.

ad 5m Principaliter Dr Quicquid
fiere q̃ actiue extrinseca correspondeat passiua intrinseca etiāsi denominatio
mutabili fieri Cadit sup̄a 2m q̃ entitatis Solutionis: et adde q̃ nostra
intrinseca agentis q̃ actionis transeuntis q̃ é ad quicquid illa. Sed hoc ut actio
exeat ab ea et ad fiat ut q̃ fiat passiū et tamen sufficienter illapso
tentia extrahitur extra rem postulatur q̃ hoc q̃ actio abilla egre
diatur et q̃ fiat passiū denominet q̃ extrinseca agens Dr intrinseca mo
uet dicta — Et ad 2m q̃ dicendū cuiusq̃ Formalis dicitur q̃ de
Transeuntis intransitivis intrinseca nō potest transire nisi q̃ aliquid intrinseca
secundū se intrinseca transitus autē non agentis intrinseca nō é transitus
denegatione entitatis seu denominationis intrinsece intrinseca alicui dicitur intrinseca en
titatis seu denominationis subiecti extrinseci. addē adeo optime potest fieri hic
transitus absq̃ forma intrinseca.

Quāmpt̃ de ista é tertia ratione posita q̃ sua
Scientia q̃ scientia effectus scibilis actionis Immanentis hoc q̃ hoc é illud. Subiecta
Ista patet q̃a ea effectus scibilis primi motus alterius sit quia forma Immanentia
ebrietatis forma Ebrii sequitur Immanentia effectus scibilis actionis q̃ effectus scibilis
actionis é ea q̃ducta Sed hoc Quaerit hoc et nō agenti seu passio q̃ effectus
scibilis actionis Immanentis hoc = ad hoc argumtū la Statua Solutio q̃a
effectus actionis nō é ea q̃ducta, Factionata, seu subsistans actionis, ea
autē q̃ducta seu facta q̃ é effectus alterius formę intrinsece existentis hoc
patet Dr manifeste Sufficit pro aduerto q̃ dicta Primę Solutionis, et hic
finitur questione et disputatione Disputatio Deo finito

DISPVTATIO

Finito

Explicatis quę ad mentem tenuit obtinet sedis putao
tales et difficilis disputio, orietur hinc quę hac mea notatu digna
disputatio attingat, et q. Causa huius rei difficultas ę amittit infinity hui
tity Verbi, deinde inquirendo. Q. Vnica an detur, vel possit dari di
uina ope infinity actu.

QVÆSTIO VNICA

An detur vel possit dari per diuinam omnipotentiam Infinitum In Actu

Fray Franciſco de Eſcobary Mendoza. Q. quæſtionis
huius explicatio pendet ex diſſ. et nonnullis infinitis acceptionibus, medijs ſuppo
nendis, et Criterijs notitię ę infinity ut poſſit de infinito ab Ariſtotele
et illud cuius ſpecialis ę eſſentia. Id ę in genere negatiua infinitum ſitaui
gere aliquid ę ergo infinitę Sed quotuplex ſit infinitum ſit ex natura
reſtat ampliꝰ et ampliꝰ accipiendum. Q. g. linea infinita, acceptis ortu
et occaſu, et mille palmis et quauis maxima portione ſupereſtat multo
plus accipiendum.

Hoc ergo ſenſu Ariſtotele infinitum actu appellat illud accen
ſibile in quod et ſupra designari poſſit aliquid ſed ultra quod non ſit progreſſus
infinitum actu ſeu categorematice appellat illud accen
ſibile in quod et ſupra designari poſſit aliquid ſed ultra quod non ſit progreſſus
infinitum actu ſeu categorematice nominatur illud ad quod actu habet finitum non habet aliud quod poſſe non eſſe
designari certum et determinatum ultra quod non poſſit ſieri
additione ſiue augmentatione ſiue ſubtractione ſiue ſucceſſione. Quę opiniones hoc
infinitum ſupponunt poſſitia per additionem quod non datur tot actu quin plures dari poſſint
et quotcumque. Vnius Horę infinitum ę infinitum per ſubtractionem quod non poſſit di
uidi in tot partes vt in plures non ſint diuiſibiles et denique ſemper duraſſe
rem durare infinitum eſſet poſſe ad ſucceſſionem quod non haberet finem
durationis actu qui plures et plures ille reſtarent poſſitia.

Deinde infinitum aliud
ę in genere et aliud in genere determinato. Vnum ę quod non poſſit duo eſſe di
et non participat aliquid ſubiectum Sic Deus eſt hac mo[do] certum ę
ſolus Deus vnus infinitus poſſe Quinque. Vnde ę ſolus Deus aliquis ſaltem ę
infinitus Quę durationis magnitudinis Deus quę actuę duplex

aliud Siquidem et aliud Q̃ quid, Q̃ ē g genere determinato. Caret ō
hoc ut linea finita Sed caret finitudine longitudinis. Q̃ ē g Tenet
Q̃ g etiam hoc Sibi debeta finito genere determinato. Q̃ Anselg
quid dicit finitū Q̃ quid. Et Negatiue g Tenet Q̃ g etiam hoc
Specici.

Q̃ quattuor Q̃ Q̃cedit. Q̃ finitū genere affirmatiue g Q̃ Q̃ Deo
ē finitus nulle finitū pfectis. Q̃ Status Q̃ Q̃ quattuor quæstionis. Q̃ dari
Q̃ finitū finitū. Q̃ q̃ a quid ō Q̃ Circa. Sicut Q̃ Q̃ disputa Q̃cedit de
finito finitū Q̃ aliquo genere determinato. Q̃ Q̃ genere quattuor Q̃
quia. Et quantitatis. Et Q̃ quæstionis ē Q̃ Q̃ possit dari. Q̃ nullus
Q̃ de q̃ Q̃ Absoluta finitū finitū Q̃ multitudine, magnitudine Q̃
finitum. Resp Q̃

Refferuntr Sententiæ

Q̃ Q̃ Q̃ essent
dari effectu finitū finitū Q̃ multitudine et magnitudine quia
Q̃ Q̃ finitum. Quatuor Q̃ Q̃ aliqui Antiqui Philosophi Q̃
Q̃ Anaxagoras Q̃ Anaximander et Seleucus.

Q̃ affirmat finitū finitū Q̃ dari
effectu finitum dari deq̃ Q̃ Q̃ Absoluta. Q̃ Quia quia finitum
44 q̃ Q̃ Barquez Lo dug 26 Cap et 3 Oberuado ubi Q̃ Q̃
ē quia de q̃ nominaliter.

Q̃ Q̃ Q̃ Docet Q̃ Q̃ nullo modo Q̃ q̃ Q̃ Q̃
absoluta repugnare finitū finitū ē de q̃ Q̃ Thomæ quia Q̃
quia Q̃ Thomistæ et Q̃ alii quia finitum Q̃ Q̃
Q̃ Q̃

Prima Concl° Q̃

Q̃ nato effectu
finitū finitū Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ finita finitum
pondere et Mensura. Atque Q̃ Q̃ Multitudo finita actu Q̃ Q̃
Q̃ et Q̃ magnitudo Q̃ finita Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ finitas quantitas
finitæ finita Q̃ Q̃ Q̃

Patet pbo Quicquid Q̃ Q̃ finita ē
finita et limitata Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ et a Deo Respondeo Q̃
Q̃ Q̃ accidens Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ finita et
limitata Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃ Q̃

Segutore ſ ſerit et ans ꝑbr ſrg. ſ finita determinat ſibi ſtructura ſ finitu
ꝯ ꝑma finita Conaaliter ecclia finita

Reſpondebis cꝯ Segutinꝫ hꝫ ratiꝫ
ꝯ qualitatibꝫ naalibꝫ que ad ſubſtantiã ſecuꝫ tꝫ quꝫ ad valiꝫ Nec
ꝯ Sugnaalibꝫ que ipſi ñ debent nec abeilla ſimanat, Et ita Q ꝺ
ꝑ ſortuna ſ ꝺ cꝺ ꝺ = cꝯ Dcꝺ ñ qualitates ſuꝫ naalꝫ
ſquaris in ſꝛ debite ad ſuꝫ ſubiectu ſi ſic ens, et ꝺ qualitatis finite
et limitate ſſgbiter et ſic ñ determinat ſibi ſ finitꝫ ſtructuꝫ actꝫ
ꝯ ſ finitꝫ Maiꝛe ꝫ manere ꝫ beneplacito ſ ſꝫ dꝛis illaſ Unde maxima
gratia que data fuit Dgto finita fuit Dꝫ ſtructuꝫ Sicut et finita ꝺ ſic entis
et ꝺ qualitates poſſunt que Deꝫ alij ꝑducere ſenſuꝫ q cꝯ alias dggtꝫ
eſſet exaurta cura ſ ſtructuꝫ augmentꝫ gratie q ñ ꝺ cꝯ mutꝫ ꝺꝫ

Cꝯ ꝑbr Dcꝯ ꝺ ſ finito
Dꝫ magnitudine ſigura ꝺbꝫ quãtatis Cꝯ quãtas ñ poteſt exiſtere
ſaltꝫ naaliter ſine ſigura ꝺ ſ ñ poteſt ꝑnaaliter exiſtere ſ finita Dꝫ
magnitudine Maiꝛ et minor Ita Ita ꝺ certa Exꝺ q ſ ſtructuꝫ
Exiſtere terminatꝫ et exiſtere ſ ſtructuꝫ.

De ſ finito Dꝫ multitudine etiã
ꝑbr Dcꝯ ꝺ Verum Numeꝛ ꝺ q etiã ꝑfecto Exequo poſſe dari alius
et alter q cꝯ ſaltꝫ naaliter ſ ſtructuꝫ Primo Ita patet, q cꝯ
lege ordinaria ñ poteſt cꝯ balegua eſſigia ſufferri q ꝺ ſic naaliter
ſicut ons ꝑbr ſ Verum Numeꝛ ꝺ q Cꝯ ſet Quamcunq; multꝫ ſequeꝛ
Cry Milliã Milliaria Milliorꝫ poſſunt ſſ ſtructuꝫ alius etaliꝫ
Numeꝛꝫ adeꝫ.

ꝑbr etiã Dcꝯ ꝺ ſ finito Dꝫ ſtructuꝫ ñ poteſt dari ſ finitꝫ Dꝫ
ſtructuꝫ q cꝯ additꝫ ſtructuꝫ finite ſ finitꝫ ꝺ nullo modo ons que
ad ſ ꝺ quarty ꝑbr q cꝯ finitꝫ actꝫ finito ñ facit ſ finitꝫ quo ad Dꝫ
quarty etiã ꝑbr ons qualitas limitate ꝺ ſubiectꝫ Seuꝫ ſtructuꝫ ſub
iecto ꝺ qualitas ſ finita que ſequit ſubiectꝫ finitꝫ ñ poteſt habere ſ ſtructuꝫ
ſ finitꝫ ꝺ ñdatꝫ ſ finitꝫ Dꝫ ſtructuꝫ. ꝺ Dcꝯ § 3 § 3

Secunda Cõclusio

Adhuc adhꝛta Deꝫ
omnipotꝫ ꝛepugnat ſ finitꝫ actu Dꝫ magnitudine, ſtructuꝫ, et mul
titudine ꝺ ad mutꝫ ꝺ ſ ſtructuꝫ.

Ista huiꝫ Dcꝯ difficultas Quſtit ſ Explicando variꝫ
ſſicationiꝫ q quo aduerte q dupliciꝫ Deꝫ ꝺ Abſolute Sicꝫ nigari poteſt
ita q ſ ſtructuꝫ Stradictoꝛiꝫ alteꝛ Stradictoꝛiꝫ ſ ſtructuꝫ Dupliciter poteſt
ſſtere Cꝯ q ꝺ Dggto Duꝫ Stradictoꝛiꝫ Simul cuꝛie Dꝫ Scdiꝫ Deꝫ
poſſe facere ſ garty Maiꝛe ſtto Exquo ſequit cꝯ garty et ñ cꝯ garty Dcꝯ
q ꝺ Cꝯ ꝺ ſ ſtructuꝫ ꝛeꝫ ſ ſtructuꝫ et eſſigiꝫ ꝛeꝫ Dꝫ Scdiꝫ poſſe Deꝫ facere

Nec etiã vão g̃ ponit a D. Thõ 2ª p. q. 10 ar. 3 ad 3m Dicens q̃a
corpꝰ é ad ōs gradꝰ diuersimodꝰ possibilẽ plura corpora simul esse.
Nec satis facit
dicendo posse Deꝰ g̃ducere alia corpora penetrata cũ corpore sinito quæ duæ
sũ spacia nõ occupent nec aliq̃ satisfacit q̃ alias Deꝰ nõ possit g̃ducere
alia corpora quæ tanto quo nunc potest q̃ plicat. Ita quoties é validissime
retractionis q̃ corpora g̃ducat quoties datur ibi repugnãtia, q̃ cessante ex
gentia q̃ potuit q̃ penetrationi sũ dato corpore sinito repugnat q̃ aliud
corpꝰ cũ quo nõ penetretur q̃ dato repugnãtia ipenetrationis q̃ dat re
pugnãtia et nõ repugnãtia

Dices ratio nõ cõgruit de corpore extenso quod
diuisionis nõ ꝑ delinea quæ etiã si haberet sinitã longitudinẽ nõ secun
dabit se spatio et ita secundo de superficie = Sed Dico q̃ etiã linea
existens ab re nõ debet ꝑ indiuisibilia et numerum diuisibilium atq̃ ita
quoad diuersa terminamina sua longitudinẽ q̃ quælibet existens
a re nõ debet habere longitudinẽ terminatã et finitã

Dato hoc quod repug
nat corpꝰ sinitum debet eiq̃ placere illud q̃ est mãa sua ordinata ad quod
ad quã linea esto nõ ꝑ indiuisibilia ut forte superficies tm ordinata quæ
ad superficiẽ et superficies ad corpꝰ q̃ linea sinita ad superficiẽ sinitã
et superficies sinita ad corpꝰ sinitum q̃ si repugnat corpꝰ sinitum etiã linea
et superficies sinita repugnat.

Ita pari ratione asserimus Nõ posse repugnare sinitum
facta q̃ ita quod q̃ linea quælibet esset finita et sinita sinita
q̃ supponitur finita q̃ numeretur ꝑ subiecta q̃ talis quantitas ꝑ indiui
sibilia potest dari.

Deinde q̃ talis quantitas sinita si esset dabilis posset etiã
dari sinitum bonum gloriæ et sinita visio Dei hoc é falsum q̃, minor
ratio q̃ sequeretur posse Deum ostendi a creatura q̃ é error, Sequela
patet, nã quotcumq̃ sinito ita q̃ Beatus videret Deum quid illo uisi
bile é et ita q̃ tanta claritate quanta Deus é visibilis quare D. Thomas et
cæteri Theologi tp. q. 12 ar. 7 Deus collegit nõ posse Beatum ostendere
Deum q̃ nõ posset habere sinitum bonum gloriæ q̃ tantum posset habere posset
ostendere Deum

Respondet P. Hurtado cũ Barzquez Deus nõ posse ostendi
q̃ quoniã talis visio sit sinita ita nõ comprehendit ois sortitas sinitas re
tractæ = Sed ita etiã ista stat ostio authoritas D. Thomæ loco citato
Nec debet habere tale bonum et visionem ẽ sinitã ita et cognoscere ois sortitas
quæ sit Deus Nã sinitas visionis adhuc tantã sortitas sinitæ posset
ad cognoscendas illas ois, l. aliquas illarum maiorẽ sinitionis accipere

D. Thõ

D. Thõ

Hurtado

Barzquez

q.° nō erat Visio illa j finite j fensa Neq j finity j aliquo genere ē
Cui j ipso genere nichil deffuit q.° Visio j finite ipsa amplat oēs
gradus j tensionis Visionis

Joan.° cap.° 3 S. Obijcit D.a hoc gratia Xpti Dni fuit
j finita Q.z j tensiue q.° id q dicendū ē de aliis qualitatibus p or di
nē ad diuinū omni gen.° D.na Videt certa Exparitate rationis
quia p.er tā ex illo Joannis 3.° Pronenj ad impsum dat Deus Spūm finis.
D.to 2.° Vq gratia Xpti se extendit ad infinitos hoēs si esset ut
Dicit D. Thomas 3.a q 7 ar 11 Et q se extendit ad effectū j finitū ē
j finitū q.° 3.° q.a si gratia Xpti j finita nō esset posset tanta luxuria
gratia alicuius creaturę Vz p.ter quam ad j finitū gratię Xpti Dni q.a ad id
q ē finitū j latitudine j tensionis posset q Deus infinitos Pūs j.° hoc
Jo 6 28 tā Dicit q dicit Joh 6 28 nō equabitur ei aurum, j, Potus. q.°
hoc arg.to
q.° nitur ad D.tum loco citato Et Respondet Neg.do ans q gratia Xpti
D.to finita et limitata j genere Entis et qualitatis alt.ū adeo Vq j tensiue
D.to Licet habeat j finitū j.ē gratię quatenus nimirū ē gratia Capitis et
q.tū ē de se potest efficere ad gratificandos j finitos hoēs si esset habet
q.d alia quę ostione explicat Thomas loco Dicto ad tū q.m
ratione Rō. ex eo q.d dicto ex Solutione ad tū q.m illud Joannis potest j.e
D.to intelligi, de Dono q.m ab Eterno dedit deus Filio, de diuino nō quia
ē Donū j finitū de Dono q.m j tempore fuit Deum humanę naturę
Solutione ad diuinū q.m sonat quię ē Donū j finitū Vanę q.m sonat Vnitū
tū q.d potest referri ad gratię habituales, q.tū gratia Xpti se ex
tendit ad ōia quę sūt gratię, ut Thomas ibi explicat ibidē.
ad Vq p.bamus
Respondet D. Thomas j Solutione ad Vq dicendū q.d gratia Xpti
habet j finitū effectū q.tum Vnitate Diuinę personę Cui ada Xpti Vnita
ē. ad 3.q tuis Verbis j Solutione ad Vltimū dicendū q.d nunq.d
augmentū potest peruenire ad quantitatē maioris j finitū quę habet quantitatē
Diuinę rationis Sed gratia alterius hoīs Deus parabit ad gratię Xpti sicut
quę de uirtus potest crescere ad Infinitū Vnde sicut uirtus ignis
quantūcūq.d Crescat Nō potest adequare uirtutē Solis sic gratia alterius
hoīs quantūcūq.d Crescat Nō potest adequare gratię Xpti. hęc D. Tho
3.a par. Dictis
Sed q.d repugnet j finitū jacit Vq multitudinē p.ter et figamus j finitū numerū
hominū et auferamus Elementū ex j finito, j quiro an remaneat j finitus
numerus, Et nō tū ē falsū q.d j finitū ē cui nulla additio potest fieri
Et cui nichil deest, illo enim casu ē Capax et addi tibilis illi Vegiti
ficus: Si remanet finitus ut potest j finitū p.ter quod q.d balę addere tionę

q[a] finity ꝑ aliquē finitū n̄ fit ſ finity eſſet q[o] finity et n̄ eſſet ſ finity

2o ꝓbr

quo ad iſt 2o totū ē maiꝰ ſua parte S[o] hoc n̄ haberet ſ finita multitudo

long ſupponamꝰ dari ſ finity numery quaternarij ; quo caſu etiã nu

meri ternarij ex quo ſ tot quaternarij eſſet ſ finiti S totꝫ ſ finita

multitudo quaternarij qui ē totꝫ n̄ eſſet maiꝰ ſ finita multi

tudine ternarij qui ē pars q uerũ ſ finity n̄ ē maiꝰ altero q[a] ſ finity

q[o] ſuscipit magis aut minꝰ q[o] totꝫ n̄ eſſet maiꝰ ſua parte

3o ꝓbr eadē

pars nã dem̃ q ſ finiti hoc eſt multigt ſ finites lapides ſ aceruꝰ et tot

poſtea ponerat ſicꝫ lapides totꝫ talis numerꝰ erit ſ finity et n̄ erit

ex ſuppoñ, q[o] erit q ſ finity non finite ꝑ ſubtractionẽ partiũ nec ē ex

aũmbile, et illo casu exaurietur ſ finity , S, aceruꝰ ſ finites lapidꝫ

Vltimo ꝓbr

Vacat de Sumpta ex D[o] Thoma 1ª 2æ q 7 art 4 ad 1um ſecundæ rationis reducta ois mul

titudo actu enũtabilis, et quotcũnq debet ē ꝑ aliquē ſpeciem

numeri S[o] nulla ſpecies numeri ē aut ē ꝓtest ſ finita actu ꝑ

nulla multitudo talis enũtabilis ꝓ tenet ee actu finita maiꝰ quid quid

dicat ꝑ Barquuez efficaciter ꝓbr ſ dicat dari aliꝗ ens cui aliquis sub

arto genere, q n̄ ſit ſubcerta aliqua et determinata ſpecies ſicut

ſ dicat dari res pũa aut q n̄ ſit rata ſ, irrata S[o] quicquid mul

titudo quotcũnq tota loquimur ē sub multitudine vt ſic totꝫ

quotcũnq ſub ratione generica ꝑ debet etiã ee sub aliqua ſpecie multitudinis

finis seu numeri, numeri ſ[t] ſylogi eaq ꝓbr ex D[o] Tho q[a] quilibet

numerꝰ ē multitudo facta ſ, mensurata ꝑ unꝫ at D[o] unꝫ ſ finiti ē

ee mensuratiũ. ꝑ repugnabit dari ſpeciem aliquꝫ numeri et q ſit

ſ finita: plures aliæ rationes omitto ad arg[ta] Aristotelis deducendo

arg[ta]

Ad 2da Oriã Primæ S. æ q 4 ſæpe ſta

asserens dari de facto ſ finity actu tũ Mathematicos tũ Astro

ſ finity ſ[o] ſ[o] ꝑ 2o ꝓbr dari haaliter ſ finity actu, Phã ꝓbat q[a]

frustra ē ꝓ[a] q[a] ꝓ n̄ ꝓtest reduci ad actu ex etiã q[a] Aristotelis signat

finity et ſ finity ty qui assũmens qui totalis 2o Sicut dat̃ finity

ita etiã debet dari ſ finity = R[d] Proced[o] ans et neg[o] ſtiã ad ꝓba

tionẽ duco q talis ꝓpoſitio n̄ ē frustra quoniã ſ tota simul n̄ ꝓtest

actu q[a] ē ad actu ad maxiꝫ ꝓpoſitionalitatẽ et ita nẽ quẽ debet ee ſa

habere S[o] ſſ ſ Soluendo meo quo dixim̃ de ꝓpoſitio maꝫ = adu

ertat Philosophi R[d] 2o finity et ſ finity ſ ꝓ[a] ee effectiones

quotcũnq n̄ u[o] ſ finity actu qui Solutio ē D[o] Thomæ 1ª 2æ q 7 art 3; 2o

R[d] Cꝫ Cajetano, q ꝓpoſitio illa Philosophi ē intelligenda de immediatis

ita Vt sedaret ꝑ finitu ja dei Vt quibusq; diuiserit subrecto nome
finitatis q̃ ꝑ finitas nẽ ẽ intelligibilis nisi ꝑ extrinsece.

2o ꝑ ea debet q
tamen dari ꝑtes ꝑtiales quas ẽ diuisuale ẽ sine diuisuale
sine diuisuali. Sz actu partes existũ. Dicat esse finitu posse tales dari
diuisas ꝑ illas ut nec stent alię partes ꝑ quas amplius diuidere q̃
ꝑ quascũq; ita nuo dato ꝑ finitu ꝑ actu patet q̃ partes actu sũt ibi etiam
ꝑ omnes Omnes, et nr Solę ꝑ dę

Respondebis gallę partes nr sũt ꝑ finitę actu
sũ ꝑ posse tñ q nr sũt actu diuisę. Nec existũt q plures sũt q Omnes existẽ
tes. Et autẽ esset ꝑ finitę actu debent ẽ diuisę. et quilibet existere
ꝑ seq existit? — sũ Dę ꝑ no Omnes habet ꝑ finitas q̃ sũt ꝑ
ꝑ quas ẽ diuisuale ẽ ꝑ Si illas diuidas de facto dari ꝑ finitę ꝑ
actu patet Dia q̃ tñ quilibet existit ꝑ seq existũt ꝑ et actu ẽ diui
sa a Dabia —

Da 2o arg huic partes Omnes nr sũt actu diuisę sũ tm actu
distę sũ hoc sufficit ut dari ꝑ finitu ꝑ actu q̃ maxime ꝑtes quales
sũ aliquotę et determinatę q̃ sũt Omnes essent ꝑ finitu dari et
ꝑ finitu ꝑ actu quoti nr essent actu diuisę ẽ tm ꝑ portionales
sũ ꝑ finitę ẽ dari ꝑ finitu ꝑ actu quoti nr sũt diuisę q̃ nr quoti
et tm q ꝑtes ꝑportionales sũt diuisę sũ satisfiat q̃ sũt distę ꝑde
tm ꝑ finitu ꝑ actu

tq̃ ut hoc arg tu difficile et ꝑintelligibile ally difficultatę de
Statutione Omnii Vt tm aliquotarum ally ꝓpię Supposo ex di
visis ꝑ 6 Physicorũ q̃ ꝑtes Omnii sũt duplici de ꝑta aliquotę
sũ aliquotę quę ꝓprie nomine designatę seu determinatę appe
latę et hę sũ quę certę et determinatę additę expressę supra
expressas alteri partes alię sũ q̃ portionales quę alio nomine ꝑ de
terminatę seu equales appellãtur et istę sũ certę ꝑ finitu diuisibles
et ꝑ se certę et determinatę habẽt extremum; quę a Philosophis solent
appellari partes Omnium quę q̃ citra penetrari sũ q̃ sũ ꝑ aliquotis
diuisę tq̃ quę aliquid illarum. Dq Sz Omnes diuidas ꝑ duas me
dietates et una medietatis ꝑ alias duas Vt q̃ ꝑ finitu, quilibet alterius
medietatis dicit quasi ꝓportionalis et Omnibus respectu ẽ medie
tatis, partes nr aliquotę sũ partes determinatę Vt si dicas Omnes
Stare Dabo medietates ꝑ sũ, quatuor galtnis.

quę ꝓsito Rr optimę
ẽ Solutum dato ad arg tm ad tm ꝑ magnam dico q̃ nulla ꝑtes
potest diuidi Omnes ꝑ ꝑtes ꝑ quas ẽ diuisuale q̃ ad esse ꝑ finitu
tatis ẽ sufficiat quare nr possit dari ꝑtes exactę ꝑ simul

q̄ quātitas sit ē potq̄ Vtamq̄ deueniat, et n̄q̄ q possumus
ad Vtmq̄ ptinere

ad 2ū ſ̄ſ̄ q̄ Rn̄ q̄ tq̄ p̄ aliquātē ſit distās

No ſ̄ſ̄ Lect.

ſignatē et actualiter determinatē p̄mereq̄ ad exist̄dū deuenē ſicſſt
ſimile debet ſ̄ſ̄mitē ſ̄ſ̄ actu certē q̄ partes ꝓportionales ſit ſ̄ſ̄mus
Q ſint et ſ̄ſ̄determinatē q̄ n̄ ſint ſ̄ſ̄gnales, nec equales vni ſati
ſignatē ſ̄ſ̄q̄ libet pars ſignatē ē ſ̄ſ̄ta ut ſ̄ſ̄ plures q̄ tē deueniat
ideo licet ſit ſ̄ſ̄mitē finites ſ̄ſ̄portionales n̄ dat ſ̄ſ̄mitū ſ̄ſ̄actu 2ū mul
titudinē q̄ ad multitudinē ſicut adnumerē requiritur diuiſiō nec
2ū magnitudinē q̄ q̄ tē ꝓportionales n̄ ſ̄ſ̄ equales alicui parti ſignate
ſ̄ſ̄ una ſignata altera ē maior et altera minor et ſic ꝓportionaliter ita
Vt nyquid adminimē deueniat, quare n̄ facit Vtmq̄ ſ̄ſ̄mitē
magnitudinis ſicut illud facerē patres determinatē et aliquātē

3ū Deg ut
ē author nāe habet ſ̄ſ̄mitū Virtutē q̄ductiuā q̄ potest q̄ducere naturaliter
ſ̄ſ̄mitū actu potē Itā q̄ n̄ eſſet uirtus ſ̄ſ̄mita q̄ductiua ſeu
poſſet reduci ad actū tū q̄ uirtus ſ̄ſ̄mita potēt q̄ducere effectū ſ̄ſ̄i
mitū q̄ ſi Deg operaretur 2ū ſuccessiuē nāe q̄ducerēt ſ̄ſ̄mitū
actu tū q̄ agerēt 2ū Vtmq̄ potē & et tū q̄ operari libere q̄ n̄ mouat
eū potē q̄ Sequitur q̄ poſſit q̄ducere ſ̄ſ̄mitū actu = Rn̄ q̄ licet Deg
habeat Virtutē ſ̄ſ̄mitā q̄ n̄ tm̄ potest q̄ducere ſ̄ſ̄mitū actu q̄ nō re
quirat exp̄ce q̄ducī potentiā q̄ducē ſuccessiue Modelli
tus Deū etiā potest q̄ducere ſuccessiue talē multitudinē quarē dat
ſ̄ſ̄ Deo ſruſtrā illa Virtus, ad q̄ q̄ dico q̄ Virtus ſ̄ſ̄mita potēt
q̄ducere effectus ſimiliter q̄ductiue licet operetur 2ū Vtmq̄ potē &
tū q̄ operata tūc ſta exigentia effectus et effectū potē q̄duci ſuccessiue.

4ū Deg
odēt quodlibet ſ̄ſ̄tē mag hora q̄ducere mag Angelū ſ̄ſ̄equitē hora dat ſ̄ſ̄mitū
ſ̄ſ̄tātū q̄ finita hora ita erit ſ̄ſ̄mitū Angelū q̄ defacto odēt dari ſ̄ſ̄mitū actu
determinatū ſ̄ſ̄ Cōmune 2ū thome, odēt Deo q̄ducere omnē dē quāmo. Satis q̄ora
qd̄ primo tē. 2ū Deg ſtatī poſſit Angelū ſ̄ſ̄ſſe ſequitur q̄ſſt ſequitur Angelū ſ̄ſ̄mitū actu q̄ducere
q̄ tū quā hora ſ̄ſ̄ſſt dri ſ̄ſ̄tē ad placitū facta ſ̄ſ̄ſſentiatē Creauit ſ̄ſ̄mitū dies tū eſſet
Creatū ſ̄ſ̄mitū Angelū q̄ poſſet dari defacto ſ̄ſ̄mitū actu.

Rn̄ dist q̄ maior poſſet Deg ſ̄ſ̄ q̄ducere
odēt ſ̄ſ̄tē mag hora q̄ducere mag Angelū ſ̄ſ̄equitē quodlibet ſ̄ſ̄tātū determinatū 2ū ma
ſ̄ſ̄ quodlibet ſ̄ſ̄determinatū nec ma ē dist̄ q̄ mi quāmi hora ſ̄ſ̄tat ſ̄ſ̄mitū
ſ̄ſ̄tātū ſ̄ſ̄determinatū 2ū mi determinatū negō minor ē dist̄ q̄ Deus
poſſit q̄ quodlibet hora ſ̄ſ̄tātū determinatū et ſ̄ſ̄tātū ſ̄ſ̄determinatū poſſet
determinatū ſ̄ſ̄ finitā finitū partes determinatas ſ̄ſ̄tātū ſ̄ſ̄determinatū ſ̄ſ̄ finitā

Infinita partes indeterminatas q̃ infinitum p̃t, determinatas et determinatas
mediat multitudo partium determinatarum aeq̃ infinitus infinitis infinitis indeter
minatis Unde Deus potest q̃ducere unum Angelum duorum quorum habet infinitas
seruato et determinato n̄ tm collectum quorum infinitis determinato q̃ duo
Angelus infinitis angelis q̃ducat habet infinitas debet indeterminate signare
q̃ é impossibile atque adeo etiã Deus q̃ducat duos Angelos.

Ad Secundum

R̄. q̃ licet posset Deus creare Angelos absolutos et Angelos absolutos q̃du
cere, n̄ exhoc n̄ sequitur infinitum factu ad actum infinitum absolutum et
q̃ partes exactae distaret tales infinitum esset finitum, et q̃ talis infinitum posset
fieri additio q̃ Iacobus die sequenti posset creatio Octonarii. Arg̃ba

Arg̃ta Oria Secundae Sae

Arg̃ q̃ p̃ta sic se habet infinitum factu Ut magnitudinem Deus repugnat nec
Exp̃te omnipotens nec Exp̃te ipsum infinitum q̃ infinitum repugnat q̃
potest dari duorum Ans p̃or q̃ Exp̃te omnipotens ex virtute infinita
Respectu cuiusq̃ nullo q̃ possibili effectus et talium ex parte quorum
R̄ repugnat q̃ quilibet Otiosus potest destruere additionem infinitas sine
termino ex — R̄ repugnare Exp̃te ipsum quotlibet propter rationem
dictam Solutione ad n̄ potest infinitum augeri sicut Deus n̄ potest quotlibet
Deus addendi q̃ alterius n̄ sit denumerabilis ita n̄ potest talibet augeri q̃
Alterius n̄ possit ei fieri addectio

Ad q̃ quidquid Deus cognoscit q̃ infinitum Scientia
potest q̃ omnipotens q̃ducere. ad Deus cognoscat infinitas creaturas pos
sibiles ex se et potest illas q̃ducere Minor q̃ Otia Negatur, ex hoc maiori ad
Nam omnes e infinita omnipot. aqua Scientia ex quidquid cognoscit potest
q̃ omnipotens q̃ducere — Respondebitur n̄ posse Semul q̃ducti omnia
possibilia q̃ alias exhauriretur divina omnipot. — Sed exhau
riri divina Scientia ex hoc q̃ cognoscat Otia possibilia q̃ nec omni
pot. ex hoc q̃ ea q̃ducat potest Otia q̃ ita infinita e omnipot.
quae Cestia q̃ sin exhauriri Scientia ex hoc q̃ cognoscat Otia possibilia
hoc exhauriretur omnipot. ex hoc q̃ ea q̃ducat.

Similiter ideo Non exhauriretur
divina Scientia q̃ seq̃ etiam cognoscit Otia possibilia Secundo omnipot.
potest seq̃ q̃ducere Otia possibilia tum q̃ potest ea Seruare, et sit exhausta
q̃ductiua et Seruatiua tum q̃ creaturae q̃ductae possit annichilari et
iterum reproduci q̃ non exhauriretur divina omnipot. sicut nec exhauriri
divina Cestia.

Ad arg̃ta optimae Solutio apostolica et illa q̃ducendo affirmo Deus
Negando infinitum actu q̃ Deus cognoscit peccata et eorum varietates etiam

ffan potest effacere: sit mille ppoñda. q. Deo potest effacere quid quo
cognoscit Objecto talitudine cig obiecti Stanti, R.r q. Deo potest effa
cere quid quid cognoscit Rcomodo quo cognoscit Rcomodo quo ysse é
quate id q. cognoscit Simul potest effacere successiue q.a res que ysse
successiue sic possyt ee Simul ysistentie, Atu.a omnipotg.a Determinet
ad possibile quit ysse et ysse sit quocibilia successiue tyi é q.d potest
determinari comodo quo scientia nra potest ea effacere sicut possu
ea cognoscere. Unde Istat ysapiaones adducta ri ee Danor de qa
q. Ysset de mng. st ysnitas divina omnipotia ysua linea que ligtia
nichilominus tm exaurivet divina omnipotia si quavebet Simul
ora possibilia sicut exaurivet qdstia receptiua magis re adductam
forma que potest recipere plurivet atu divina scientia nra potentia of
nascendi successiue rr Simul. Hac q. seq. nr exhaurite cig ysnitas
que scibile ysset q. cognoscat ea Simul. Nec ratione allegata
Ingit q.a Bernardi et Reynaldi nr possyt Stmare omni rosty q.
a Ally sit a tributy divinay ydependens alibera Dei Objitate nr
potest Stmari p Bernardy que é deunty libery Dei.

Ty quid é eterni
tate potest ad Deo Simul et Collective poduci Ry eternitate rr ysnite
angelory et hoy Costazoriel p.o Simul et Collective possyt ad eo pdu
ci = Rr q. licet ora que Ry eternitate poducta a Deo ytota eternitate
successiue cr tm possyt Collective id é comodo quo Rr ysternitate pdu
ci, nq ysternitate Rr. Simul Simultate stante ex parte eternitati
que est mysura superior et ysnita ora ly Simultate Stanet nr ee
Simultate stante ex pte creaturay: plura p.o que essitaliter Rr
successiua possyt Stanere a eternitate Simul a ora ecq ammittat
q. que essitig Et Istat ysppre q. essitaliter successiue é et tm é
Simul, eternitate abstrahendo tuq essitig q.a pte Simultatis Rly
é extrinseca temp se ex pte eternitati, Istat cig ysnuo, ysnitay
parter q. partionales Simul Stante abstrahendo ysnitate actuali Rsplis
citer dicta q.a talis Simultas nr setante ex pte rei Rly Rr ex pte
Stantis.

Ultimy Creaturg que Cadyt sub omnipotia Dei Rr ysnite Dmu
merey Rr successiue successio debet dari a regula ysnita Ry essitig q.
Crit. Deo poducibili. Numer per ly q.a successiue debet dari a regula
Creatura que ocy potentiales excedat ysnitione Rd Creatura quoqy
cedat ysnitione ysnitas se adjung excedytes nr potest nr ee ysnita
ysnitione p.o ty q.a iter has creaturas possibiles debet dari alegua
que ex pactu a Deo Creari nr posset, in collectio Creaturay
possibilig alegua terminata Rd ista debet ee ysnita, alias nr erit

Vltima q̃ Deus ẽ quarumcumq; ꝑfectionũ ꝓ ꝑfectissimus

Confirmatur q̃ vltimo ꝓbatur Deus habere hoc ꝑprium, scilꝫ ꝓ sectionem esse ita ꝑfectum q̃ aliud ꝑfectius esse non ꝓsit: ita ut ꝓ sectionem illo ꝑfectiori esse nõ ꝓsit Deus vltra quem ꝓgredi nõ ꝓsit. Vltra q̃ esse nõ ꝓsit dicimus creaturam. Vltra q̃ nõ ꝓsit dari creatura. Vltra quam Deus nõ possit alia ꝑfectiora ꝓducere &c.

Declaratur q̃ maiora. Creatura quæ cadit sub omnipotentiã Dei nõ ꝓsit ꝑfectiora ꝓducere Deus vna quidem numero et minora ad infinitum ꝓducere dico nullã creaturam quæ alias sit ꝑfectior excedat. Sit aliqua ꝑfectissima a. iubeo ab ꝓfectiore creaturã possibili ꝓducta tria ꝓfectiora ꝓducere. Vltra quæ tria transire nõ possit. Hoc enim ẽ ratione infiniti ꝑfecti, sicut iubeo ad diminutionem nulla ẽ pars. Itaque quæ sit minor duobus aliis. Cui adhuc illa sit diuersa ab aliis maior est. = ad 2m patet ex dictis. ad 3tium dico etiam q̃ a ẽ de essentia infiniti ꝑfecti essentia et ita habeat tria ꝓficere ea ratione qua infinita essentia et ita ꝓficiat infinita ꝓ aliquo terminum. Sicut ꝓficiat q̃ hoc sit naturalis.

Quæ stat ad confirmationem dicimus nos Deum nõ posse habere talle ꝓprium q̃ nulla creatura ei obediret sicut ei Deus iuberet diuidat Iohannes vltima diuisione quæ esset pars animæ. Nobilis creatura nec assignabilis nec cognoscibilis ita a Deo q̃ cognoscat Deus nulla ẽ creatura ita facta ut ꝓficere nõ sit possibile q̃ Deus ẽ vltra infinita quæ infinita.

Solet hic inquiri

An possit Deus infinita ẽ maiora alterum, ad q̃ breuiter dico Deum posse multiplicare et ꝓficere et ita ẽ q̃ declarat infinitam multitudinem. Maiorem esse dicitur multitudinem quæ ẽ maior ex qua constat infinita: ꝓficere ẽ Deus infinita nõ esse maiora alterum ad declarationem infiniti ẽ q̃ faciat tria: Hæc tam maia infinita quæ plus minusue Maria scripsit quare dicta sufficiant q̃ ha q̃ et labor faber fuit Johannes etry

LIBER IIII PHICORVM

16

124

Quadruplex liber Predicti magistri Motus et primus gradus sexti Philosophie sive de libro
de Regulis datis aliis questionibus Quo quidem Regule dicte
et declarationes disputande addite et facte a loco primitus
ordinato quidem alio
sit disputatus de Motu ad Platy Explicationem Motus et tempus et hoc
sit principaliter Motus Quoniam et postquam: quo scia duplici etiam disputatione ostenditur
ordinis Sit ergo disputatus de Motu ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~

DISPVTA DE LOCO

Hujus libri Vltimus sexti hoc declarandum Vt Philosophi tractatus ad vltimum quo ad ordinis perfectionem per hanc questionem disputandum Sic igitur questionis
et an recte a Aristotele assignatur.

QVIDDITATIVA RECEPTIVE

ffinitatr

Supponunt dicentes
quod corporeum habitum corpora movere quod recipit aliud a quo tangitur dicunt vero
et inquirunt quid sit hoc. Aristoteles ibi definit quia hic tres quod dicunt
loci ultima superficies corporis ambientis immobilis primus vel vltimus placet
et de hac dicit dubitatur an sit legitima.

Et sic intelligitur aduertendo quod hoc dicit alibi
Circumscriptum et alibi descriptum Id est alia quia tabule Nam et circumscriptum
est locatum ut mobile alibi sit extra et tabule circumdatur quod locato videtur
correspondeat tibi et pars pars correspondeat parti: Id est Nam locatum sed
pleno Nam locato locato mobile tabule quod locato immediate ut toti correspondeat tibi et pars parti id est toti tibi et toti quia habet partes et hoc
modo dicit Angelus quod Aristoteles quod intendit de loco definitivo Id dicit
circumscriptivo respectu ad Platonem alterum.

Aduertendo quod hoc alibi circumscriptum et
alibi descriptum quod circumscriptum est tibi seu superficies quae ex adiacentia
corporis ad hoc resultat. Et descriptum est superficies quae ambit et circumdat
quia locatum quae superficies superficiei mediata Vt altera huius

...ginary, cant beg mediatus, sicut secant immediate vbicunq; loci ...tans erit loc⁹ immediatus.

3o adverte q. ¶ corpore & stylo ¶ loco quatuor possit considerari et distingui, 1y 2o spacij illud seu interualy q corpus replet seu occupat, 2y 2o extrema quę locum habet ¶ totius ...cis 3y superficies corporis stantis locati, 4y relata quę dicuntur ...bis ad ipsum: ex his 1y 2o spacij illud q. inter angelatum ...ginary, 2y 2o mag quidq rectius ¶ dicemus ubi quę acquirunt ¶ motum locale, 3y 2o superficies ultima concauia corporis stantis ubi 4y tyrdę, ¶ relata contingit 2o ordo quidq ¶dicamus ¶ habere cultus ¶ corpore ex eo q. ambit et contingit locatū.

Vltimo adverte q. superficies corporis 2o duplex, altera concaua et altera conuexa, 1a 2o vltima superficies corporis stantis et ambientis aliud, quę 2o ¶ ipsum stantis et extrinseca ipsum et immediate appellata loci extrinseci Paulus et Ferrarię; 2a autę 2o vltima superficies corporis ipsum ¶ ipsum extrinseca ipsum et extrinseca stantis q. facile percipitur ¶ vasa aqua plena, ¶ quo superficies concaua 2o illa quę circumtingit aquam, conuexa 2o 2o superficies aquę ipsum 2o circumtingens. ex his 1y q. cognitis ¶ quę ...bit disputatur, scia enim 1o 2o dequo dubitare potest, scilicet ipsum q. quoniam ratio loci ¶ 2o ubi seu 2o extrema locales, 2y 2o spacij immaginary, 3y 2o vltima superficies corporis stantis aliud, de quibus omnibus enim nulla 2o disputatur. Reliqui ...

Refferuntur Sent.ę § 1

1o mag dubij 2o ad inquisitionem antiquorum asserentium vbi seu 2o ¶ ipsum locale habere varios usus. 2o mag dubij 2o ad idem asserentium locum nō esse ubi 1o spacij immaginary aut interualy q mediat inter latera stantis et ipsum 2o loco terrę, 2o ¶ interualy illud q. mediat inter latera aquę stantis illq q. interualy manenet etiā si destruerentur latera et aqua, inter hos tñ authores 2o disputatur, nq a nobis affirmabat spatium hoc 2o esse vacuum et immobile totaliter et indistincte, nō q. partibus careat existens, aliquid materiale dimensionibus positū, alias autē daceret spacium hoc nō 2o esse vacuum et velle 2o capacitatem quandā corporibus replendis ad capacitatem 2o immanentiam quę 2y quę animabus sapientū 1o mag vacuum spacij.

3o 1o tertio dubitat locum nō 2o spatium illud quę vbi 1o 2o vltimum superficiei quę ab Aristotele assignatur ingenuisset quę 2o ambientis. Quod stant pars 2o et accidat 1o quę appellatur nō 2o spacium generaliter nō 2o 1o 2o quę explicandi dicitur spacium q. illud spacium sequitur 2o aliqua substantia corporea inanimata

Qui cum Spūs Corpori nō Spūrituale q̄ Nichil et Angelus nequit cū
alīq Spacio pfectū et vere, cum ꝑtes nō habeat cū Substātia Spiri
tuali nec decīdere Spūrituale q̄ Spūs nō habeat cū Substātia cui coēnumerari
Extīsq; magnitudō Corporis Locati, Nec possit cū Substātia Corporea q̄ pria
Substātia Corporea debeat cū illo et ad id requirerētur aliud Spacij vere
q̄ effet Substātia Corporea et ut illa effet loco requirerētur alia et
sic in infinitū, et Deus nec posset cū accidens Corporeū sine q̄ Miraculū
nō posset cū Sua Substātia sine Substātia Corporea

Ja 25 May Explicandi dicti Spacij etiā ꝑtes Dal de
Same loco circumscriptiue cū q̄ Ideat locatū et q̄ ꝑtes loco
pondent partibus locati ꝑ hanc ipossibile Est q̄ pury nichil q̄
Illud Spacium Illud cū loco Spatiale nō cū quid vere positiuū
Imaginū Cū Illa pabt ipse ꝑtes q̄ cū realis Nullas habet partes ut
cū dens q̄ ri possit habere contradictionē vel cū aliquo positiuo:
Dejse de Same loco cū q̄ Ideat locatū vel non Est q̄ nō cū quid vere
positiuū adeō aliqd realiter Ideare q̄ Spacium illud nō cū quid positiuū et vere
q̄ potest cū loco — Ideāmatū gratia et Lectia appōit cū q̄ pnio
loco tagit sui ꝑfectionē Est nō aptū pury nichil Esse nō possit cū q̄ Spe
cies abeunt q̄ loco nō potest Habere illo Spacio Imaginario patet
Illa q̄ cū pury nichil

Ergo Dal cui etiā ꝑtes nō Ubi Scabellia Exactis
vel saltē Ex adiacētia Corporis locati ad loca q̄ Ubi nō potest cū
loco patet Illa q̄ Spe Ubi resultat Ex eo q̄ locatū Subjecto ꝑmo debetur
illi loco quē Ubi ams Ideat Ex Essentiæ Ubi cui Ens Scabellia Spe
q̄ resultat Ex adiacentia ad loca: Jejse q̄ dicta Scabellia Ubi Ideat loca Scabellia
Extrinseca Cū Intrinseco q̄ nō cū admixta. Ex his Ideat loca nō posse Ubi
fieri relatiōe Identitatis ad Ubi et loca cū cū loca Spe q̄ Ubi
dicat talē relationē Jejse q̄ nec cū dicte relationis.

Ex dictis Sufficienter
Manet patere Ipsare Solutionis. Ad 2 Sufficienti partiū Enumeratione
Ad q̄ tio cū q̄ ambit tagit et circumscribit locatū Qui q̄ partē
Spūs Scabellia Ultimo Superficiei q̄ Solidi Superficies cū quę habet dimen
siones minor Ultima Superficies habet longitudinē et latitudinē
et cū Solidi Solidi penes Scabellia Locatū Locatū quia habet longitudinē
et latitudinē ambit et circumscribit locatū et exparte quę cū Solidi
Solidi penes Scabellia locatū cū Superficies Corporis Continētis et locati
q̄ Ultima Superficies ambit tagit et circumscribit locatū

quære Cū Jejse
loca dicitur q̄ Superficies Solidi q̄ debet de Scabellia quę parta penitr

loco generis q[a] pelly Iuenit cyalijs sup ficieb[9] n[r] Vltima. Ly
Vltima ponit loco diff[e] q[a] ab illg excludyt sup ficies media
que n[r] tangyt j mediate locaty, Cetere parte nego Corporis Ite
Mihi pongit ut q[a] eas exp[ri]mentr vao figura Deaue que Vltimy Is
tituit loty et ut ly dis tyguat a sup ficie Iuxta que n[r] habet vany
loci. Obiectr aliqua.

Obiciuntr. Aliquaa. §[2]

Jel[s] Obiect[o] 1[o] ad q[m] ly dy Spacy habere vaoy loci. Si Corp[s] collo
caret sup[a] cely Cupitey annulla sup ficie ambiantr et hoc tale
Corp[s] esset j loco sicut pty cely Cupitey q annulla sup ficie Cir Cys
Quintr et spacy illud ema gerany habet vaoy loci = Jformatr
Si jllo Spacio ponerent duo corpora j terra distyta Vny ex pelleret aliud
q[d] esset j loco petet Ista q[a] distyta e j ter toty et toty.

R[n] ad arg[m]. Dcedyd
maiore et neg[o] mi, vino Nec cely Cupitey e actualiter j loco
s[d] Selly actu diuraliter q[a] cobet ab aliqua sup ficie Daneri = ad
Jformatr R[n] q illa duo Corpora distarent j terra Negatine n[r] p[o]
sitiue id e n[r] esset positiue Inqua n[r] tm esset distyta positiue ex
se fectu loar positiuis Inde Vny Corp[s] aliud ex pellent n[r] vaone loci
s[d] vaone q[d] q[m] quantitatis. Non aute et quomo illa Corpora j tali spa
cio posita mouerentr ex diuersis stipu sequyti Ista tabet

Obiect[o] 2[o] ad q[m]
dy Ista habere vaoy loci, loty e illuqui e loty motus locatus s[d] hic
e ubi ff[a] cuius habet vaoy loci = Jformatr Corp[s] locaty de
nominatr tale ab Vbi q[d] Vbi e loty = dis tyguo maioy q[d] qui
e loty j tejacens nego maioy ex tejacens q[d] mo et eo fmoo dis tyguo
mi nego q[d] Ista q[a] Vbi e loty j tejacens j q[d] Ista aute selly loquitr de
loco ex tejacente ex tejacente Circumscriptiue locaty q selly sup ficiei loca
ue Quenit = ad Jformaoy duo Corp[a] de nominati locaty ab
Vbi j tejacie, et a sup ficie ex tejacie.

3[o] Obiect[o] directe q[a] Adhesiony
sup ficiei Corporis Ista tibi n[r] Occurrit quia ff de vaone loci q[d]
sup ficies n[r] e loty Ista bene ifert ams q[d] aer loty debet ee equa
lis locato s[d] non sup ficiei n[r] Quenit q[d] minor q[d] aer q[d] alt
q[d] locaty Stat tamen dimensione vame cuy occupat loty q[d] su
e ficies habet ma dimsione n[r] Istat q[d]. 2[o] q sup ficies Ista
Nit locaty s[d] q Ista nit aliud debet ee maioy Ista q[d] sup ficies
j cuia n[r] e equalis locato Jformatr loca debet ee diuersaty to
cati s[d] hoc n[r] Quenit sup ficiei Cyrcumscriptiue et q[d] quantitaty 8[o]

Sup ficies n̄ é long

R^r neg^do ois ad ffoarg dicto long n̄ dici equa ℓ locato ℓ og dimsions locati sc̄ Solly ℓ Vltimy sup ficiē illig ℓ quę dicit equalis q^a sup ficies plana adequati et Imsurati ly Duera pige Stingdi et Circumcirc^do q ut patet Solly sup ficiei Vltime parit: ad ℓ g ffoarg dno Stones ℓ g debere ee maig Stto n̄ m^o Janeus ut quo id ē lōge rao Stingdi Vnde corpg contings ut g debet ee maig Otento n̄ sup ficies quę ē rao Stingdi q^a pige Imsurati ly contyto Vt dixi

Sed reabis corpg naale getāt ꝑse sc̄ ee j loco quo ad oēs suas ℓ tes sc̄ dato q sup ficies sit long corpg n̄ esset j loco quo ad oēs suas ℓ tes ꝑse sc̄ & modo minor ꝑs illud ē ꝑte^s j loco q rone sui et rone alterig altigetr rao corporis quę ē j sup ficie locata n̄ altigetr rone sui sc̄ rone sup ficiei ꝑ= R^r Gerard^o maior et neg^do mi ad ffoarg D^ō ma et dist^gues mi, rao corporis n̄ altigit rone sui sc̄ rone sup ficiei ut ꝑcipe habet rang longitudinis et latitudinis nego mi ut habet rang longitudinis et latitudinis et ut sumat^r log ffyditatis ℓ corporis D^ō mi et nego Ytig Sautenj linea j suo ℓ tio ee ly et Vnculy sup ficiei, sic sup ficies j suo recto ℓ tio jdudit longitudinj et latitudinj et j suo ℓ tio et log seu Vnculy profyditatis seu corporis et ideo sup ficies locantis n̄ Solly tybet j mediate et ꝑse sup ficiei locati ut jdem dit longitudinj et latitudinis sc̄ etiā ut ℓ tt log seu Vnculy ℓ fyditatis seu corporis g sufficit ut rone sui corpg naale sit ꝑse^t^o ass ℓ ubi circumcingty.

Ad ffirmam R^r long naaliter sumpty negam ipsius loquimur R dicere Solly quę talty sicut dicat mate mathica accepty sc̄ quę talty ℓ prijs qualitatibg ornaty Vnde rone hary qualitatij log appellatt Ysernalnig locati R ꝑprie et j oi rigore q^a hoc Solly Vnivst causę ℓ ēt

4° Aduisf et quoty disputator de rone sui ē j mouibus Vt exigit ℓ tia Stat R pige n̄ Quarit sup ficiei ℓ sup ficies n̄ habet rang loci Minor ꝑs sup ficies corporis Stingdi ē mobilis imo & alia mouet, ut mouty corpori cui ē sup ficies Vt Stat j aēri circumcincta a sup ficie aque, quę ut ipsa aqua mouet ℓ j mouibilis n̄ Quarit sup ficiei.

Respondet huic obiectoni Scotus aqueo ffacy dicēdū Ferrara q locus ē j mouibilis ℓ cgitiualty quatenus sup ficies ad ulterius equaliter prioi j modo Stingdi locaty: Ferrara ad dicit q log ē j mouibilis specifice ℓ ly species n̄ ē necessarie ℓ ly numory = uery pige Mathis displicet q a corpg naali quę mouet n̄ Solly habet esse

loey Dy equinaliq aut specy ꝓ Phisice et Dy numery, j phcat corp
corpꝰ mouile abiq motu locali Phisice et Dynamicay distiny acquirere loey
quiescendi
ha R. ly Ditho loey ee scribter ꝓmouely qª licet eiy loato diuersq adiuncti
Sugpficiey maaliter et jee sugpficiey varieauiles, bn scribter et j raone loi
ly tñt scribter ꝓdat raonj loi ss ꝓmouiles qª una sugpficies succedit alteri ly
eadẽ numero relatiõe distinꝯ ad ly Dings et ad locꝰ myd. ly ad quinta figa j qq
Dyquy j femina axe ly motu circulari circa partes mynde Girat, j hae gñ re
ꝑane distinꝯ jmaiuli scribter Dicitur raonalis Distributiua.
Ja hac tm Solutiony Valide jsor
qꝰ ꝓ raõ scribturna loi Dostens j haec rotunde distinꝯ ly ee scribter duplicata anam
maali varij loi hoc ee sugpficie ꝓ nñ ss duas Dy et plures mody demaaliꝰ
Jary etiy Dicitur ee maiulis ly jacobitꝰ sit ge aliqua sit ide scribter et q scribter
Dny Jacobi manyte altera jeanaia j si ly dicaꝰ ꝓ loco ee scribter mouebis ng
Dtꝰ ꝑma a labaecto relatiõ distincta Variatꝰ scribter ad Variationꝫ subiecti j quo ee ly
a bello Sumat j diuersitatiõ
ꝓ Solutione huiꝰ Obiectionis nota Subiecty posse duplicitter
Variari seu mutari ꝓ ꝓ ly scribter et absolute ꝓ Dy quia ꝓ mea Variatꝰ seu
mutatꝰ q do ly semabilitatꝰ desinit ee ꝓ q do ly successiue Ditat hoc j entitatibꝰ mutatꝰ
Dnitatꝰ scribturꝰ quia amittyt Dnitatꝰ ꝓ Dy Variationꝫ ng nec aa talis seu
hoc amittyt Dnitatꝰ numeriq etiq si mea successiue partes mee acquirat et amittat
scribter quelibꝫ distinꝯ nec loꝝ amittyt Dnitatꝰ numeriq etiq si sugpficies qua de
maali se habet ad loiy successiue amittat et acquirat diuersas partes sugpficie
qui mea desinit di j subiecto nñ ifert Variationẽ ex pte ꝑtis nec j diuidualꝰ ng Dnitatꝰ
et identitatꝰ loi nñ debet sumi a Variationẽ Dy quia sed ex mutatꝰ ꝓ scribter
que datꝰ j qualibet sugpficie qª qꝫ habet illam Dnitatꝰ j eadẽ j stylꝰ stat ꝑ sue
esse et ꝓ partes ꝓ mutatissimas sugpficies ꝓ scribter mutatꝰ: ex qua
Datur Solutio diuersa ng fuit acciones ꝓ uariari, ꝓ sugpficiei Variatam
qª hec Variatio scly è Dy quia et ly successiue.
Qñ mutatꝰ Alter Respondeꝛi Dnitꝰ
Ly Obiectionis Notado aliquiq posse duplicitter Inderari quia ad maaliꝰ q
j diuidi ꝓ quo ad tale maaliꝰ Maaliter Sumpty. Dy quia ad maaliꝰ scribter
Sumpty Vmaaliꝰ maaliter Sumpty è ipsa que è mea Dude et Sencalis
quo ordine Dnderata. Vmaaliꝰ scribter absqꝫ è ipsa res qua subest alicui
Ordini Seu Dnotatiõi quo posito dicyt hic sugpficies Dy sug entitatꝰ absolutꝰ
absq aliquo ordine distinꝯ ad locꝰ myd. ee maaliꝰ maaliter Sumpty, mo
uile et Variauile, Dy ñ ordine distinꝯ ad locꝰ myd. ee maaliꝰ scribter
Sumpty, j inuariauile et j mouibꝫ j hac ge et n ꝓ tª accepti Dsequy
ter Dicyt sugpficies j diuiduare relatiuꝫ distinꝯ
Vera hec Solutio qª se habet hoc

arg.ty borg de forli è mouilis q.o j nulla Declaratione è j mouilis ans ꝓbor borg. de forli dicit relatoy distrigij S.o hec è mouilis, Vtly j diuiduat ad Veritei Substancioy j qa potest ei, q.o borg de forlis è mouilis = Quia sufficit dicere Subiecty mouile cū Substancia maaliter accepta, aqua n̄ j diuiduat relao distrigij n̄ ad forliter acceptu hoc è quit Subsit relatoni distrigij j hac acceptione j diuiduat a substancia

R.o jquq sufficit q.o substancia maaliter accepta è mouilis q.o. Et relao distrigij Vtra ꝓbor fria relatiua accidentalis n̄ j diuiduat a subiecto forliter accepto hoc è a subiecto quit subsit relatoni nidicat relatoy distrigij j diuidicari salty extrinsece a re ipsa q.o è falsy Cuius gratia Ducunt, S.o Subiecty maaliter accepty è mouile q.o et relao aduersa j diuiduata Oppositum Sustancia forliter accepta iuxta dicty solutoy salty de Instanti j diuidit relatoy distrigij S.o uera hec solutio, q.o distrigij j diuiduat a accepta forliter accepta q.o falsy de Instanti j diuiduat accepta negant admitti q.o sicut è ipsa sibile q.o forma Substancia adhuc de Instanti j sibili diuiduat a ipsa et a ipsa j diuiduat forma accidentalis j diuiduari ab ipsa Existente et de Instanti : quare Stando q.o è solutoria sup.a dicta.

Vltly bn̄ j stando q.o Arg.o et q.o qua j diuidit relatoy distrigij è mouilis, Vtrq.o q.a potest dici falso ei, q.o Vltly maiale mouere Verum Oppositum q.o Recipitur q.o illos destruere q.o j tali casu exnulla p.te Oppo nec q.o Sustancia Relq.o esq.o relatoris distrigij borg è j mouilis = Magister Norma quy alij sequuntur Respondet Neg.o ans Dicit arg.o jto casu eqd numero Sustancia seruare relatoy distrigij j ordine ad gelos mydi imaginarios, hoc è j ordine ad Eternaly j maginarios q.o á gelobg mydi occupabatur.

Ceteris hoc Sustineri n̄ potest Rey j huius Patroni opinione hec relao distrigij è distincta a subiecto j quo è / relao distincta a subiecto è Idea mydis q.o n̄ potest ordinari ad gelos mydi j imaginarios, Maxime etiam Dicat Stia ꝓbor relao Idearum mydis ad distinctos respectiuos Vltly è ad tot vices et reles q.o n̄ potest ee j ordine ad gelos mydi imaginarios, qui vices et reles n̄ sunt j eig opinione.

Per distinctos ans borg exq.o qua j diuidit relatoy distrigij è mouilis Negatur Dicit a Stia S.o ans Relge ordinaria Negotiis et modo diuino sicut Arg.o jto casu non dat j Quantum j sua gelo numero loco Potest desistere Existere Gnostati n̄ aliter accipiendo de facto de facto Relationis existendi Gnostati Sicut potest quis mouere localiter et n̄ mutare distrigij q.o ans ꝓbor Arg.o Quia Arnoldus j naui Verg mouens, et equi motus equalis naui Mouetur Verg. decidens, eodem mot j spatio quo ipse Mouebat Verg mouens j tali casu Arg.o Localiter et tm̄ n̄ mutat distrigij Vt supponitur q.o = R.o Neg.o ans ad Arg.o q.o arg.o dico hoc ally n̄ mouetur localiter q.o gressibus nec formaliter

g̃ motus ſphere j̃ predicte amittat Stauio nauis Vnde n̄ mutat locū
ſicut et nauis ſaltꝫ ꝯ elleuat deberia gedere tunc pedate moueri nō
tm̄ mutat locū g̃ n̄ mutat dictā ꝫ.

Sillet hīi ꝑuisi aīa corpa ſit j̃ loco
g̃ reſultume Notat aliqui ꝙ corpa g̃ ſeāt quatuor dicūt reduci
j̃ ſa Sily Quinti Sphera lucida j̃ ꝙ alię Sphere Celeſtes j̃ 3ª
ellemēta j̃ 4ª corpa mixta: Et quinto certe ē aqđ cōſ corpa
Vnię tribuis Vltimę Clarii g̃ prie ee j̃ loco Vnde terra ē j̃ loco
aqua tꝫ quę j̃ loco aqua j̃ aere aer j̃ igne ignis j̃ sphera lune
luna j̃ Mercurio Mercurius j̃ Venere Venus j̃ Sole Sol j̃ Marte
Mars j̃ Jouc Jupiter j̃ Saturno Saturnus j̃ cęl Stellato q̃ dicebat ſt
Aristoteles cū Quinq Sphęr Sph a ꝙ Thoma 2ª ꝙ q. 6 ꝙ art 1ª et ab
alijs Cathalicis tres alię Sphere Sex Spherę Stellatę poſtę enumerantur.
Et q hęc
corpa ſit j̃ loco Vdem numerato patet Nā ꝙ ſit Ibgua i ore Eius Sti
pendia j̃ alio Michol dehiat Vt eius j̃ alio tꝫ quę j̃ loco = Eadem ratio
quię ſunt loco tꝫ quę Naturalis ſit aſſignanda mixtis alle ſ. quę exigunt elle
Entia j̃ eis Elementa quare ꝙ Requieter plus habeāt de ellemēto terrę
Edormiunt j̃ illis talle Elemēta et ſic circa Naturaliter ſpe corpa loco
Veniu haut et ipsa terra.

Quarto tria dicūtur ē an Vltima Sphera ſit j̃ loco.
Negatiue reſpondet D. Thoꝫ j̃ hoc lib 2 lec 7 ex mente Philoſophi textu
4ª his Verbis Oſtendit ꝙ p̄ ex ꝓmiſſis ꝙ ſi loco ſit ali
cuius corporis ad ipsum adiacens alterum corpꝫ Naturaliter vniret corpꝫ Celeſte, ha ē j̃ loco ſi
cubi et ipse ſe cuiꝰ Corpori ꝓximum adiacet alterū corpꝫ Celeſte Naturaliter
Quinimmo ē j̃ loco: Talle autē corpꝫ j̃ quod n̄ ē nisi Quinta ſ. Vltima
Sphera alle cuius ſit illa Vnde Et hęc eadem ſequitur ꝙ Vltima Sphera
Cęli ſit j̃ loco, j̃ hęc Thomas Et hęc de hac q̃ Vide Poſſit
que duo corpora ee Naturaliter j̃ uno et eodē loco ſimul

Negatiue

Sagnaaliter.

QUIPOSSINTNE V
CORPORA ESSE SVPR
NATURALITER VNITA
Vdem loco Simul

gradu q̃ Resolutio absoluta
q̃ expluit Stat Soly q̃ ignis mq̃ on ung corpꝰ mus Cyalio post dimum
existere possꝫ eo circumscriptue q̃ ẽ spac ignuere an sit dabile q̃ duo Cor
pora adeadꝫ sup̃ficie deanulet Ignis et circumscriptꝫ Magisterij
Certy ẽ et experientia declarat q̃ esse duo corpora eyd̃em
sibi unq̃ necess̃ altery expelere sicut ung lapꝫ altery adeadem

Refferũtr Sentẽ

Quasi sbare
ignis sphras ex diametro oppositas Cui Curgdi p̃ dict 44 q̃ 6 qui
dicat eẽ posse q̃ nec plures p̃ss possy duo corpora penetrari

Da etiquity Sanis defendit
nõ posse dare Stradictoꝫ duo corpora penetrari quod tm Rege Anglorꝫ p̃ssu
serie,

Habet Maximy Sydamyty sacris literis hꝫ exti Stat q̃ Mr Xpi duo
Corpora duplicitꝫ penetrata dꝫ q̃ talis penetrao nõ posse dari Stradictoꝫ Stia
euidenter ostenditur ans ũ q̃ Ipse Dns natus ẽ exuir gne matre
salua integritate Virginit q̃ quidq̃ alꝫ penetrasse sacri corpusculi Xpi a
Progene nõ potuit fieri = ad 3ty Ipse Dns q̃ post gloriꝫ resurrectionꝫ stra
uit ad discipulos Januis clausis et eoꝝ penetrauit nulla facta ductione
foris vt testatur Paulꝫ ad Hebreos 4o Liceꝫ nostꝝ q̃ Xpi Rege qui
penetrauit eoꝝ Rege = exterꝫ q̃ resurrectione exiit de Sepulchro immu
tato lapide q̃ posset dicitꝫ duo Corpora penetrari.

Jone tñ dicitur Mater Dei q̃ dicti testimonijs Respondere et p̃ ad 1ty q̃ stat q̃ egressum exutero absq̃ sue
partꝰ dilatari et sic nõ referri ad ymag quo q̃ stat in egressu q̃ parere q̃ femine
p̃ Do existe nõ tam rey do q̃ medij = ad 2ty Respondet potuisse q̃ pare
ad discipulos Januis clausis Ad dicta Thome Scholastꝫ quadꝫ velocitate agtis et ptery Cauges
q̃ dꝫ q̃ dicte dicere ad testimonij Pauli = ad vltimy respondet q̃ sic
ex Euangelio nõ Stat Corpꝰ de Sepulchro exisse immutato lapide = Dicit
ad 3tq et sic Corpꝰ gloriosy nequit q̃ alio Corpori penetrari quod tm
q̃ ratiõ diuersimode quietatis vta Stare dicit q̃ omnino q̃ sensualy q̃ egredi
possit sic q̃ in resurrectione Xpi Dni Magistri nq̃ sacry illud Corpꝰ Xpi
de Sepulchy fuit ut q̃ adeo q̃ sensualy q̃ sterny et clausy lapidꝫ erat stat
egredi.

Cetery oes hꝫ solutiones omnino falsꝫ sũt et Due primes q̃ sunt
Predicti illi Mysterio 2a quidq̃ quia multy derogat Sanctꝫ Virginis
integritati Da q̃ derogat naturalitati Veritati, 3ty quia Xpi fecundata
ergo partꝰ Corporeus Xpi Dni ex utero Virginis egressꝰ ẽ q̃ dilatato sit
Mutuo salty accidꝫ et Stadilitati Corporis opposita Secundꝫ clare nõ
adeo subtly q̃ manifeste Originale Corpꝰ q̃ partꝰ deanteq̃ erat et ita

cyg sd quatenus habet actuale Status ad altery qualitatis qui Status sit genus ut
timal sug species rng iuxta Praghey Cap 3 ca se teggit quorey extrema sc sensus
gotsenuty deg j pedirectalitatis et hinc sic ella duo corpora ri se teggit vsq
huema sd vsq setosa gr ẽ penetrari.

Nec obstat g resputeloci dicat Status genus extrema
rijuy obstat q vsemepotteg j pedirẽtalitatis actualis respectu rng corporis et
ri respectu alterig Nihil gotset ẽ corpa lyalia penetranty servata j penetrans
cyano qui teggit soly genus extrema.

Respondebis itery expulsiuy ẽ effectus qrij sd
principaliy atq adeo j separabily jordine ad quę cyg gotsd Sicut q generatio
rotis ẽ effectus qrij principalis toro cadaueris, nec tegit absoluta dei gotset
a loca separari et ex expulsio rnig formę substylis ad jgressy alterig jedg
maagger cyg ravig = sd vsq manifesta dis paritas rng expulsio rnig
formę a loca formaa sydatr Breise j ipsa j formaone sroę substylis quę q ajformat
p moy tactus ri gotset Segregnere alijs priory et ita sroa adueniens
pequignat g det vsq et g sit substylis Vt dixi lib 1 disp 3 q 2. ex
pulsio ut actualis rnig corporis quęte exti alterig a loco sao ri sydatr
Breise j illa qualitate extrisa et j formaone illig, sd etig jactuali Status
genus extremitatis et superficies quę deg gotset j pedire Stytę actuali
extrisone q ex hoc ri sequitr destructio qualitatis Nec quo ad effectu
txij nec quo ad qrij jhmoy, quatm sequitr expossime duary sriamarty
jcaty maa

Nec penetrao partij j ordine ad bcy destruit effectu txij qualitatis
sd nec diuinutus gotset dari, ans gbr penetrao partij j ordine ad bcm des
truit effectu txij qualitatis sd penetrao partij j ordine ad bcy Ita gbr pe
netrao partij j ordine ad se j fert penetranty partij j ordine ad bcy sd penetrao
partij j ordine ad bcy Supponit penetranty partij j ordine ad se ac sequ
la posteriori j fert destructiony effectus txij = Rr neg am ad gbane
am et nego Itig rng ex destructione effectus txij sequitr destructio qrij
actus ex destructione qrij ri sequitr destructio txij Vt exic Stat, arg ta
surgit §1

Argumenta Durandi §2

Durg di sic se habet expulsio corporis ẽ effectus formis qualitatis Neffectus
formis nequit j pediri Stytę sroa g j plicat posita qualitate ri ponit effectu
minor et Ita gotset Etmaior gbr q qualitas sessia ẽ sao formis occupadi bcy sd
et expellendi aliud a bcoby = Ihmoris sc qualitas sessia ẽ j penetra
tilis obrig addicione alterius mon g j plicat quod corpora qualia penetrantr
suaf qualitates retinę do gotset Ita q alicaf j penetrantibus esset mog
separabilis a qualitate et ita sessia j penetrantibus ri esset sd hoc
haberet a tali mod superaddito, ans gbr q ex mod Durandi qualitati

ꝑpenetrabilitꝫ ad diuisibilitatem Sed exsensibile ē diuisibile alterꝫ aliquo
modo sugaddito q̄ vltra existencia ē ꝑpenetrabilis.

Firmatur 2° ꝑpenetrans actu alterꝫ
quo nat q̄ actualis penetratio Sed actualis ꝑpenetratio ē ens actuale existens quibuscunq; actualis existens Sed negatur q̄ vnum corpꝰ quodcunq; retinens sua actualia existencia sit actualis penetrans alterum corpus Patet de mari ē certa et ꝓbata mihi q̄ actualis ꝑpenetratio ꝑ nullo alio possit resistere ꝓtest duri ꝑactualis existencie q̄ aliquid duo ꝑpenetrare Quia nihil aliud sit quod vulgus sit extra aliud et actualis existencia quibuscunq; ꝑhibet formalissime dicitur q̄ una sit extra alia q̄.

Vnus

Quia ad argtꝫ Expulsionis vnius corporis ab ꝑpresentia alterius ꝑ
quod locum ē effectus vnius formę quibuscunq; adhuc existentis et ita a loco possit figurari et ꝑcedere = ad tm Firmatur 1° actualis ꝑpenetratio vnius corporis alicuius quibuscunq; actualibus existentię sugaddito Nec corpꝰ vnius quibuscunq; actualibus existentię ꝑcedit alterius quibuscunq; ꝑ locum quem ꝑ ipsum quibuscunq; actualibus existentię quibuscunq; ꝑ quem ipsum ꝑcedit Patet de corpore quod habet ad unctꝫ actualis status ꝑ ordinem ad aliud corpus et cui ꝑ Deum ꝓssit ꝑcedere Vel ꝑ diuinam actualis ꝑpenetratio cessabit stante ipsa quibuscunq; quocunq; ipsa ꝓpenetrationali ꝓcederet diuisibilitꝫ tm ē ipsa mat̄ ens actuale quibuscunq; ab eo illi ꝓuenit ꝑ deperditer essendo cui ꝓtest, et ita nō tenet parilitꝫ ratio. Ad 2m Firmatur ut electus ꝑ diuisibilitatem ipsa quibuscunq;.

Ad argtꝫ quibuscunq; ē subactualis existencie suarum
partium nō habet illas penetrare imo actualis penetratio vltra requirit actualis existencię q̄ corpus quodcunq; una pars penetrata cui alia ꝑtio existit, et illa ad eo extra q̄ nō manet q̄ erat necessꝫ ad actualis existencię q̄ etiq̄ duo corpora diuersibiliter actualis existencię suarum partium nō possent quodcunq; penetrari patet ꝓtia apparitate rationis q̄ nō habet maiorꝫ ꝓportionis diuersarum partium quibuscunq; ꝑ ipsum quibuscunq; duo corpora quocunq; = Firmatur 2° duo quibuscunq; nō possent simul penetrari ut duo diuersa et juxta, sic enim tolleretur eorum successio ꝓ ipsum quibuscunq; ꝓ manentes ꝑ quodlocum patet ꝓtia apparitate rationis q̄ sic tolleretur essentia quibuscunq; quę ē habere partes extra partes

Firmatur 2° q̄ a deo nō possent
quibuscunq; corporis penetrare ꝑ quibuscunq; manens virtute existencię ipsius corporis ꝓ quo duo corpora simul sicut ubicationibus quibuscunq; similibus ꝓtia patet apparitate rationis q̄ a sequibuscunq; corporis ꝑ quodcunq; manens penetraret ꝑ totum nō esset maior sua parte.

ad argtꝫ Nō distinguendo ans
quibuscunq; ē subactualis existencię suarum partium ꝓ nō habeat illas penetratas ꝑ tertium dans q̄ habeat illas penetratas ꝑ partibus

alterius quantitatis Regionis q[uam] manus dy habet eius suos digitos existentes actualiter et unus extra alium reperiatur q[uam] habeat illos penetrantes q[uam] hoc ē unus situs alius debeat ocupare locū reperiatur q[uam] penetret cuiuslibet manus ostendo Edicto existente q[uam] debeat retinere statu suum unus digitus situs super alios existentes et sedere deo similis statu cuiuslibet digiti alterius manus et nego stig q[uam] eadem ratio esset de uno corpore respectu alterius, semoto unus ab alterius existentia et penetrabilitate suum partis situs.

ad 13 Primum dr[atio] ans et nego stig et paritatis, disparitas stat sic q[uia] tpo esse substantiae ē quid successivum et petit habere partes extra partes dy successivas q[uod] totaliter simultanee coexistere illarum etiam absoluta dei omnipotentia utique quantitas primus secundum indivisibilia existentia saltem una etiam indivisibili penetratione, et secundum realiter requirit tpo ē ad suum naturale statu

ad dy Primum R[atio] dicendo quod quantitas resistentiae actualis existentis corporis q[uod] si deus quantitatem corporis dy quantitate manus penetraret esset eidem q[uod] corpo tali deberet locus quem occupabat manus illa quantitas existens set si ordinaria locus esset equalis suę parti si ei esset maior secundum partem illa ei omnem sibi existentem retineret nego tm[en] ans secundum modum existendi posset destrui et nego stig q[uod] si corpora quę penetrata equalia sibi in quantitate et sic sui existentibus secundum totalitatem deo sic loco poterit penetrari si sibi equalia et sic corpo maius parti existenti actualis de det ordinaria locus quam sibi sua actualis resistentia deberet existentia quę tali.

Sed etiam obiicit de pugnantia duplicis loci, in eadem ma[te]ria ad hoc q[uod] totum existat in existendi in libro loco sup[er]ius citato quę existendi sic hac q[uae] quare dicta illa refellunt. Q[uae]st[io] an diuinitus possit esse unum corpo esse simul circumscriptive in duobus locis.

QVÆSTIO 3
AN DIVINITVS
Possit vnum corpo esse
SIMVL CIRCVNScrip-
tiue in duobus locis

Dessicatis agredimur dissicultatis
et glutinas p te grumosissimi subsidij Patronus, subula nulla ex glicerini
adhuc ong ee Circumcaptiui, j loco ly stat ob ee aliud q̃ loco dimensurari, ita vt toty corpo tote loco et pars parti correspondeat: Inde
ly j Ostia Circumcaptiua, duc, jeiunior carnes, vna possessiua, qua
toty corpo ly sui verbo correspondet loco meo dicto, et altera Negativa qua ẽ negao existendi j alio loco q̃ j quo viuimo ẽ an me
quod sit vta Ducis, et j dimensabilis respectu Ostij Circumcaptiui,
Vt hec similia dequeat esse aliter saluari. Opponitur Ja Spt
ly sui fidamytis

Proponitur 1ª 88ª Dubiis sumetis

Ja Spt de
fendit adhuc deposita Dei absoluta j pluribus ong numero corpo Dei
duplici loco Circumcaptiuo Dequestrq hoc a deo fieri non posse, hgc
Hieronymus, et exalijs d Sora Bzetura, j 4 dist 44
Durgadus dist 16 q4 Henricus, Dionisius Carthusianus, et ex
PP Societatis illg accidit Dr Barzquez tomo 3, j 3ª p Dis
q 189 cap 5.

Ad notate hic limitamus quq huic Spt Ly j ponunt aliqui
Theologi, j quibus Dnj q licet corpus Dei ex gratia quadruplicatq non posset ee nisi
in uno loco, tamq, ita quo ad corpore deiatem ex quadruplicatq ponuntur multa
Dorum, j plicao quoniam simul j eodem loco posset existere, Dicte Joannes
a Sancto Thoma j Ostia q 16 art 5 Vbi ita loquitur Nequeo jeiunio
alteri requisito, Et sicut assignata alterna quadritas panis Corpori Xpti
ei j figurae posset alia talis figurc et existimo Ly sua q̃ pria tta
Ctq tyc
aliq̃ j plicatae aliqua posset istc Corpo Dmensurari duplici loco adequato
Colligit iste Auctor ex Dcto quolibeto 3 arc Vbi ly Nisi obiec
tet posse Deo facere q sicut Sabstantia panis Quantitati j Substantiq Corporis
Jesu Extraneitalis Quantitatis Jesus ẽ Sacramentaliter j Ostia ita
Dionysio panis Quantitati j Dionysio Corporis Jesu qua posset Quan
titate Jesus esse localiter j duobus locis: ad q Respondet Dctor
q Substantiq Dionysio huius Corporis Quantitati j aliq Dionysio alterius
Corporis ly non esset due Dimensiones Dionysij Et sic Dmensuraretur
duplicatis locis j uno tatq. q̃ sibi Dctor j sert iste Auctor idco
Vt posset Corpus Dmensurari nisi j uno loco q̃ Nil dat illo nisi Dna
quadritas q̃ e Panario si daretur duplex quadritas non repugnaret
Dmensurari duplici loco

Dicit iste quod duplex Dei j Sequitur eodem Dionysius
Athanasius admitti Dng Dei ly Dionysius assumpsit duo accidentia

Nil Dmensuratur

Solo numero distincta Corpora Necessario recipi possunt Numero Sabstancie quomodo Nec Corpus Numero Substancie Duplici affinitate

Sed quid quid sit de hoc Et efficatis fundamenty q hec Scta Summa ex D Tho 3 q dis 44 q 2. ar 2 Vbi ita Inquit Primo q Vnum Corpus ee Simul localiter i Duobus locis Nequit fieri Miraculose et postea Deducit Dicens Vnde q idem corpus Sit localiter Simul in Duobus locis Debet Itradictorie Sicut q hoc Carnat Ratione. Ex qua Auctoritate Sicj surgit Obiectio ee q Aliquat Itradictorij fieri Miraculose potest fieri Sed D Thomas q vnum Corpus sit in Duobus locis Aliquat Itradictorie Ergo Necessarius potest fieri = Istat etiam hoc idem ex eodem D Tho q debeo 3 ar 2 Vbi Italiquis ponere q idem Corpus sit localiter in hac loco et tm sit in alio loco Aliquando Itradictoria Simul vera Vnde Quia Miracula sine adeo fieri Non potest, Hinc sic Nec Itradictorie Non possunt Simul poni Necessario Deo fieri absolute Ergo Nec unum Corpus in Duobus locis = Item D Augustinus libro 10 de Ciuitate Dei Cap 22 Dicit Corpus Christi ex tuo modo Non posse ee in Sole luna et Cauea Simul.

Ad hoc dicendum. Quod Sit dicendum. Quod Sit Corpus Circumscriptum ê Quantum localiter Sic Se habet loco Circumscriptus ê Quantus localiter Ergo Nequit Simul esse Duobus locis Circumscriptis Quod patet Ita q Quod Quantum debet Aliquando Mouere Localiter Quod Quantum Omne Aliquando Mouetur loco Circumscriptus Ita debet Aliquando Mouere Localiter Ut nichil illius Sit extra Ergo Nec locus Circumscriptus ê Quantus localiter = Si Respondeas Quantum Circumscriptum Solum Requirere in Loco Correspondeat toti loco et partes Corporis partibus Loci Non in hoc q Corpus Existens hic Simul Non possit ee alibi

Quia si surgit Obiectio Sit q aliquat Quantum q Corpus Circumscriptus sit in uno loco Et q Sit extra Quilibet Pars Ergo Nullo Modo Aliquat q Quod Sit extra = Ergo Nec Ut locus Quantus Debet localiter Non Satisfacit q Moueat Quod localiter alicui quilibet Beatus Deus Quantus et Quilibet Quod Quod Quod fieri Possit Multa hic requiruntur q localiter localiter Moueat hoc ê q ita Sit illo Non Sit nec alio nec existendo Ergo Quando Circumscriptus ê Determinare Quantus localiter ad unum Quod.

Ergo Si unum Corpus Posset ee in duobus locis localiter Quod Quantum et sic oibo Quod Non Sit maius nec Minus Quare Sit in duobus Non oibo Ergo Nequit Quod ee Quod q immensitate quę ita Deus Omnipotens Creaturę posset Immutare Non Mutari ola loca Sit Quanta Sed aliquat Corpus Quod Creatum ee in loco Quanto

q.o ꝑticat ee ꝑ oibꝰ q.o et ee ꝑ duplici ly ends sit ꝑ vbiq; cassiuac.

Si Respon
deas dicendo hoc ibq; argt.ꝰ sheri ab heatteis ad gbgdy Corpꝰ Xpi.ꝰ nisse
ee sub duplici ortha ng sequesset sub duplici etig sub orbꝰ q.o ꝑ
ꝑfinitis q.o vbiq; q.ꝑmensitatꝰ, sicꝰ negabis etig Quare anti ng
Qd aliqua res sit vbiq; q.ꝑmensitatꝰ qꝰ ē q.ta exigat ee ꝑ oibꝰ
Vt nō posset non ee gllis. Quemoo Corpꝰ vbiq; getit ee ꝑ oibꝰ locis. Ad
questꝰ ad Qsi mang Ad Respondebi dicendꝰ do maiꝰ ma locata ꝑ
finita sꝰ categorematice Qdo ma categorematice negro ma et dubꝰ
mi ꝑticat ee ꝑ locis ꝑfinitis actu et categorematice Qdo mi ꝑ oibꝰ
et ꝑ categorematice negro mi et etig

Si hoc Respondeas Dato q.a sicte
facto esset ꝑfinita loca categorematice Corpꝰ q.ꝰ posset ee ꝑ duplici loco
posset ee ꝑ categorematicis ꝑfinitis q.o tꝰ ē extra Corpꝰ q.ꝰ posset ee ꝑ duobꝰ
locis adequatis habet cuiusꝰ ꝑfinitꝰ = Da.ꝰ Deꝰ ē vbiq; ac
q.ꝑmensitatꝰ etig Sin sit ꝑ locis categorematice ꝑfinitis q.a ee ꝑ oibꝰ quia
ex facto sit q.o Corpꝰ q.ꝰ posset ee ꝑ oibꝰ quia Si erit vbiq; q.ꝑmensitatꝰ etig
Si non sit ꝑ locis categorematice ꝑfinitis.

Ad Si vny Corpꝰ esset ꝑ duplici loco
totali et adequato sequeretꝰ q.ꝰ esset idꝰ et ꝑ diuisꝰ, ꝓbꝰ q.ꝰ esset vny
et q.ꝰ non esset idꝰ et ꝑ diuisꝰ ly a se ipso distaret distantia enꝰ ly datꝰ ꝑ di
uisione quantitatiua que distantiꝰ causat q.o ꝑticat q.ꝰ idꝰ Corpꝰ sit
ꝑ duplici loco adequato = Et Si Respondeas illud Corpꝰ totꝰ ee diuisꝰ
localiter non ee entitatiue =

Da.ꝰ ng huiꝰmoi Corpꝰ posset se tygere ꝑ duplici
Superficie Ad Octaches hary Sap sheresy Negatur sheri missi ꝑ duplicē
gradatitate diuisa q.o tale Corpꝰ non toty localiter sed entitatiue erit di
uisuꝰ, Maioꝰ ē certa q.ꝰ nully ē ꝑ dumiens ꝑ hoc q.ꝰ vny Corpꝰ ubi
cuati ꝑ duplici loco ꝑmediato ita ut Caput Valeat tygere caput, et
brachia brachia etig dextra dextram q.o huiꝰmoi Corpꝰ posset se tygere
ꝑ duplici superficie = Da.ꝰ Dig tale Corpꝰ sibi ipsi non tygeret ma
gis toto Corpꝰ qui ē ad ꝑdiuisionꝰ Et Ostenatiuꝰ Nullus q.ꝰ toty ei
vy geretur Media ꝑ distantia et Ntiguitate q.o talis Corpꝰ esset ente
tatiue diuisꝰ ly Ntiguatio corporꝰ distantiꝰ illorꝰ necessꝰ ꝑ sonat

Sin
loretur sequeretur ꝑ hoc q.ꝰ idꝰ Corpꝰ sit ꝑ duplici loco mee ꝑ hoc da
bili q.ꝰ excmico hoc fiat ꝑ ceger excoratus et excunicꝰ capelle
toty ecclesiꝰ et excunicatꝰ aque quta pellago q.o ꝑ sydus, sequela reputꝰ
fiat, q.ꝰ et ans exquo sequitur.

Ex opposita Sta glura sequu
tr absurda ng sequit g ista hoc j duarum sibi existens posset j uno mo
uori et j alio quiescere j uno calefieri et j alio frigescere j uno pecare
et j alio mereri j uno esse fidelis et j alio hereticq j uno cuita dis
cere et j alio ultare et alia huiusmoi que manifesty j Vbi ogt Obia
tio.

Ly g e
sydamty D. Bonauenture g. ri se habet ad opg rone quibus probatur
Effectus sortis negatur aliqui ri aucta sora aqua demanat ly effectus sortis
sive vt extra sora ego ipsa ista opg ee j subiecto trii ubi qualitati duplicis
cone

Ly g e sydamty Bagnure ihesum gradu suum et ubi opg num. ego
esset verbaliter aliter posset duplex ubi acquiere hoc patet g sit
duplicis loci circumscriptiui g sic sequela ng valle opg subiacet hug.
suas illuminas duplex sensibilis illis naali operone desperet atque illi
descendus naales naaliter y ducorp duplex ubi ego talis casu posset acquirere
naaliter duplex posito ubi

Pponitr 2a ss. Osuis fundamentis

In y placeare ista neum opg existere duorum y duplex locus quilibet seu
circumscriptio et sequitur hoc a deo posse fieri de facto hoc tenet sotus
ly suis j 4 dis 10 q 2 Ang electy ex Alexander Alensis Ricardus
Hugo de sto victore et alij ex antiquioribus Scotus Occam
Gabriel et ceteri moderni illi ubi erudite Durel P Surret
Ermo 3 j 39 pt 2 dicque 4 sec 4 Obi sequi de hac opinione ita
quit e ery hec opinio n ista aphi ad Rones ty Durelus et
Veritas catholica tuendy S. ubi iudicio meo tam nuces opg audster
Occam illi Et mirabile semp fuit Ordini Ysq fuerit Doctorum y 3 gramsi
mis theologis y scadis y duasset. ipsy sequty Valgtia Cardinalis
Hugo Hrnaga Oned P Ancio Ceteri y Moderni Sanctalis
et fere oes auctores Extra Ecclam D Thome.

Ly sydamty huius sti Si
se habet Ogtus Ong corporaliter aparuit Paulo Petro Ogto Dno
Cely ri deseruit ego hic fuit Circumscriptiue j Celo et j aere ego j duplici
loco Circumscriptiue, Obi. sto Corbo Maioi e D Thome y aliis
n posset ee testis die surrectionis eig. Minor g hoc exilio actoy so
gie oportuit Cely succedere Ysq ad opg resurrectionis hoy et ex D Au
gustino relato j decretis de Consecratione distinctione 2 cap Ethnicos
Domec fuerit seculy Surgy e Dng. Ad 1m dicty e Ogtus Dny j Celo
Circumscriptiue existity hinc corporaliter a Paulo visus = Ad 2m
Sepe Ogtus aparuit j Eucharistia ostendens sug carng sto mg scalter

Extra et plures Sanctis etiam aperuit Ly in forma quercis alijs Ly ipsa forma lucerna alijs Vt extenditur ecclesiastici Orat esse in tabulis cassa sedes ē fusile circumscriptiue in Regula loci.

Vt sydamyty arcana fuit idem ens numero corpus Xpi totum ēē in Regula loci et in sequenti tably loco ēē adequate et tn ēē adequatum, corpus Xpi totum ēē in tn ēē in ista Similibus horis sequitur quod nulla apparet repugnantia Minor patet, in corpore Xpi q̄ licet sit in celo circumscriptiue et in pluribus altaris sacramentaliter Ad idem sit tn ēē adequatum et q̄ corpus sit tn sit id q̄ = Confirmatur q̄ corpus Xpi sit in celo circumscriptiue et in eucharistia sacramentaliter ut in toto corpus Xpi ēē in tn ēē diuersis, distanter eucharistia ex se quia quod ē in celo, et tm̄ quidem plura corpora in uno Xpi in celo et in eucharistia existit q̄ = Confirmatur Vt in ē de facto loco circumscriptiue q̄ corpus Xpi totum in sibi ex tra q̄ toty sydamyty tn est totum, non uero q̄ si de facto loco circumscriptiue esset q̄ corpus Xpi totum in sit extra se posset Xpus dominus existere sacramentaliter reliqua et tenere in eucharistia q̄ ē hereticum.

Hec satis erit se dicendum Maioris arg̃ ēē falsum q̄ Cilla numeriter fundamenta Ockania falsa tm̄ in mag. ad cuius tō obiectionis Respondetur Nō tenui esse q̄ corpus Xpi sit extra celum sacramentaliter cum ēē et in ēē adequate q̄ in ostia ē in diuersis modo et in p̄ correspondentiā q̄ p̄rie quantitatis ad cum Vnde tō cum ē adequatum, q̄ adequat tō virtute totalis quantitatis corporis Xpi tū in eucharistia in sit quantitatiue q̄ ē diuersa accideret si esset extra circumscriptiue tyc enī et adequaret tō virtute totalis Vt supponitur et tn̄ adequaret q̄ vellet quiret eandem quantitatē totalis ab alia sua parte distans

Sequitur ad Confirmatum Respondetur Nō tenui esse q̄ corpus Xpi sit in celo circumscriptiue et in eucharistia sacramentaliter ēē et in ēē diuisiue q̄ in ostia in ēē tamen eiusdē principij, Sed tamen diuersionis quę multiplicatur ad multa glorioum tpe futurum in quo nullū ē in diuisum seu in sibi esset tamen quātitatis et circumscriptiue: Vnde nec in forte corpus Xpi distans vellet a se ipso et si in ostia sacramenti uera et reali sit q̄ ē Xpi vbi in diuisibiliter non autē mag existēdi Nō sydat distantia, in distantia q̄ distantia in identitate distantiarum quantitatis totalis quę Xpus in q̄ ibi Nō habet quare Nō potest dici corpus Xpi existens in celo distare a quantitate panis subiecta Xpi corpus in ostia Nimirū Nō tm̄ a corpore ipso indiuisibiliter uno ibi existēti et ratio huius ē q̄ a ly corpus Xpi Nō sibi ad unq essentię seu substantię et hęc Deus potest dare identitatē in, identitatē hic enim corpus Xpi Nec distare nec Nō distare a se ipso q̄ totaliter existēti.

Ostatnie Solitis fydatis quadra Doctrina D Tho 3p
q 8 art 2 ad 3m dicens Dns ponit q totsty ē alicubi nichil
sugle extra boy S Deus si ē j aliquo loco totus ē ibi & nichil eius ē
extra boy illy Cui Respondet q Dns ē toty j aliquo loco totalitate qua
titatis Rō potest ee extra boy illy q ē quantas totaliter Impsurabiliter
loci Unde nō ē totalitas quantitatis sicut ē totalitas loci, Sō totalitas essendi
Rō Impsurabiliter totalitate loci, Unde nō oportet quidd q ē toty totalitate
essendi j aliquo nullo modo sit extra illud. Cogita authoritate Ordinis
Collegii Manifesta disparitas.

Sō Dato p q Corpo Xpti ē j eucharistia ad
modu substantie Sō substantia panis erat j loco proprio dicit rone quantitatis
p etig corpo Xpti j eucharistia erit proprie j loco licet rone quantitatis.
Sed 2o quantitas panis que remanet j eucharistia potest distare totaliter
a Corpore Xpti existenti j celo p et Corpo Xpti existens j eucharistia
patet Dnā q remanet substantia quantitate Sō quid quid mihi distat distat
etiā rōne eo q ē jmo p

3y potest Deg Sicut de facto substantia panis Quando j
substantia Corporis Xpti Quando quantitas panis j quantitas Corporis Xpti
Sō j tali casu Xpus existeret circumscriptibiliter Ubi ē circumscripta quantitas
panis p esset j duobus locis circumscriptibiliter patet Dnā q utrq nō deberet ee
j celo p hoc dimitur Rō repugnat.

4y difficilig ē Dny Corpo ee circumscriptibiliter j Duobus
locis Et sacramentaliter j altis quia Circumscriptibiliter j Duobus
Sō 4y potest imo fit a Deo Ut apparet j Corpore Xpti p sicut potest
Dy, maius mir fit Xpti sacramentali ē Signanalis quo ad substantia et
modu Circumscriptibiliter ē Carnalis Sequitur modu existendi j loco Circumscriptibiliter
existendi ē Deo affinis et Innatis.

5y Una terminata p Omnig substantia
potest diuinitus terminari p alig Ut docet D Tho 3p q 3 art 6 Ubi
admittit Una Creata posse terminari tribus personalitatibus p Similiter
Corpo Unico loco terminato et Circumscriptibiliter potest terminari et
Circumscriptibiliter p alig patet Dnā q a Similia Repugnantia ē j hoc q Una
terminata p unig substantie terminate p alig Multo minig Repugnabit q Corpo
Circumscriptibiliter ēt terminata p unig loco nostro Circumscriptibiliter
Caelesti et terminate p alig, Sequitur ly substantia Sit terminig jacentis et
loco existentis.

6y Quinto jplicat Duo Corpora ee j eodem loco quia Dny Corpo
ee j Sepulcri loco 4y potest fieri Ut exeuntis q Resurgentis p potest etiā fieri
Dy, Maius mir q Una Omnig Duo Corpora exigunt diuersis locis quia
Dny Corpo exigit Dny locu p Si Una Omnig jplicat Duo Corpora ee in eodem
loco

Resolutio quæstionis in fauorem Vtriusque Sent. § 3.

Vñ. tñ. q. ſſſtiq. dñtq. abilla q. qq. ē. jta. q. Cñj. ſſplica. a. Signari
ſſdat. j. hoc. q. Xpc. Dñs. j. eucharistia. dicit. Hoc. ē. corp. meū. = ad. Vñ. ſſpq.
q. Rñdr. p. hoc. nō. ē. ſſtaliter. Res. ſſſtenta. ſi. ly
ſtaliter. cadat. sup. vnamq. ſſtq. ſi. tñ. Sacdit. sup. vrem. ſſtq.
Nq. ſſt. ſſtrecty. ſſtydat. nō. ē. ſſtq. q. cognoscatur. q. oēs. vrames. subq.
ſſdat. cognosci. ad. ſiſtis. ſſtiq. ſi. q. ſſtaliter. cognoscatur. q. vny. sub. jta.
ad. tale. ſſtq. Spectatq. alias. Xpc. ē. Dñs. q. cuntq. Beatq. ſſpnales.
nō. ſſtydet. ly. hoc. q. hic. cuntq. nō. cognoscat. Vñ. vny. sub. q.
Vñq. ſſtydiū. aliena. aquisita. sic. ut. beatq. ſſtydat. ad. hoc. cū. vno.
capitio. q. ē. ſſpo. q. ei. correspondeat. Vñ. oēs. ſſſtiq. quas. ſſdat. habere:
Hic. Scitur. ad. ſſtydiū. exigit. q. ſſtq. ab. uno. ſſtydat. Vñ. eoq. ſſpl.
Manifis. ſſtydiū. a. Deo. et. ab. angelis.

Aliter. Respondeo. ſſdat. Negando. q. corp.
Exiens. j. unū. loco. Sit. extra. illq. p. hoc. q. sit. j. alio. Vñ. ja. illi. cassa. id.
Sumens. corp. ē. j. ſſtiq. to. et. si. quem. scat. de. illo. nō. ē. q. sit. extra. aliq.
aliory. ſſ. q. sit. jta. vny. et. extra. alij. nō. aliter. ac. de. Corpore. Xpi. existte
j. Hia. ostia. q. nō. vere. scatur. de. illo. q. sit. extra. illq. p. hoc. q. exeat. Dorsum.
Exstat. j. ja. ſſa. Ex. nota. q. ſſ. babilitate. huius. Solutionis. idē. arg. tq
ſſcia. ad. hereticos. Vt. ybyt. Corpo. Xpi. nō. posse. ee. j. ſſlo. et. j. ostia. et
Sñiter. vt. ybyt. nō. posse. ee. sub. diuersis. ostiis, Vñ. corpo. Xpi. ē. ſſllo
Hierusalē. et. diuersis. exigentie, ſ. dicat. Negando. existtq. di. j. alio. loco
Credly. quo. ad. tale. suy. ee. ſ. ſ. tale. quo. ad. ſ. ſ. ly. declarat. Hic. sumis
q. ſſdat. sit. ybyt. Corpo. Christi. nō. ybyt. ſiter. Christi. hoc. ē. q. ita. sit
j. illo. Vt. nō. sit. nec. j. alio. nec. ex. tra. illy.

Sed. dicet. ſ. jta. et. extra. Stra. dictorie
Oppony. ſ. Sed. eodē. sub. eodē. Hic. Stra. dictorie. Negant. Verificari
de. ſ. ſſlicat. q. idē. Corpo. sit. jta. et. extra. = Rñ. tur. sta. q. Solutorie. dicty. q.
Maior. jta. et. extra. opponit. Stra. dictorie. sē. sub. eodē. Tamq. respe
ctu. ei. de. ſſtiq. Q. Hia. ſſ. Respectu. diuersary. Negs. ma. et. Stiq. Neg.
Oppoo. Stra. dictoria. ē. ei. de. eo. q. Vñ. idē. et. hic. Replicq. inter. ſſlor
pere. Xpi. = Do. tur. sta. Vñ. Solutorie. dicty. Rñ. Dicdo. tñ. q. exquo
Michil. Sequit. q. de. Corpore. reduplicato. nō. Verificatr. q. sit. jta.
et. extra. sed. ſſtq. q. sit. jta. j. ſſtiq.

Dicet. Do. Vñ. q. tur. sta. Solutorie
Nō. terminat. nec. restrijgit. locatq. intrō. sit. extra. ratione. alterius. ſſtiq.
q. nō. ē. tñ. locati. = Sed. ans. p. ordine. id. q. ſſtq. ſ. Dei. absolute. et. distinguo
Ista. q. nō. determinq. locati. ita. aliter. Nego. Stiq. Secundo. aliter. intelligo. sub
distinguo. Ista. q. nō. ē. tñ. j. ſſtiq. Nego. Stiq. Extrinseq. Do. Stiq. j. hac
Cñ. ſ. tē. eodē. modo. Philosophando. de. de. substātijs. ſſtiis. q. eidē
possit. aduenire. nāe.

Dicet 3° quātitas ē vt radix ꝓpōnata q̄ atq; quātitatis multiplicatione nō gignet dari multiplicatō ꝓpōnate ꝓportionis ams ē vt radix ꝓpōnate que ei adunit̄ ꝙ proportio maioris ad̄ ams ꝙ genit̄ ē vbi ꝓpōnata ꝓportionalis ams et ꝓportionis quātitatis q̄ arit̄ multiplicatione quātitatis q̄rit̄ dari multiplicatō ꝓpōnate q̄aliter ꝙ ꝓportionis sagittalis ams ꝙ genit̄ quātitatis corporis ꝓpōnate.

Dicet 4° ꝙ plicat q̄dr corpꝰ ꝙ vna quātitate habeat simul duplicē ꝓportionē cū exceptione solo numero distātie q° etꝫ sit ꝙ duplicii loco, ams ꝙ ꝙ plicat q̄dr tia multiplicet ꝙ duci duo absq; tn tali multiplicatione, ꝙ ꝙ primi D. Thō. accidentia ꝙ duci ducent absq; fabricio q° ꝙ plicat q̄dr corpꝰ ꝙ vna quātitate habeat simul duplicem ꝓportionē cū exceptione ꝙ solo numero distātie.

Hic obiectio potēt ꝓcedere ꝙ corpore ꝓpōnate corpꝰ ams ꝓpōnate sacramaliter et illatus ꝙ duplicii ostia habet duo numero duas ꝓportiones sacramales Physicas et reales ꝑ solo numero distātias et si fabricetur vltra sit idē numero q° similiter ꝓportiones locales solo numero distāte vallet diuinitus replicari q̄ ordine ad diuersa loca etiā si corpꝰ illatus occupans sit idē numero. quare ꝙ forma distinguo ams ꝙ plicat q̄ idē quātitate fabricata duas ꝓportiones q̄ idē quātitate formaliter et virtualiter q° ams, idē formaliter vna et virtualiter distincta, ꝙ idē vt instat diuersa obliqua negō ams et vbi ad q̄barum distinguo ams accidentia multiplicantur ꝙ duci duo ad fabricii multiplicandum entitatiue et virtualē q° ams entitatiue tm negō ams et vbi nō corpꝰ quātitatiue instat distincta loca ē virtualiter multiplex et si diuersitas foret adime ad illa vallet simul diuersas numero sydere ꝓportiones q̄ aliter ac de facto idē corpꝰ successiue q° ordinē ad distincta loca distinctas numero acquirit ꝓportiones q. Ut sit licet sit idē entitatiue et tm virtualiter diuersus, etꝫ corpꝰ locatū vt ymo absolute nō instantiue seu ordini ad distincta loca sydet et acquirat ꝓportiones. Ut ex philosopho ꝙ ꝓportio sundicit ꝓportionē resultare ex adiectis corpori ad locū.

Replicabis distincta numerica instantia nō sufficit ꝙ fabricetur tm ad distinctionē numericā accidentis vbi q̄ q̄ paternitas nō multiplicatur ꝙ substantia generatē vbi hic instat diuersas numero substantiales genitas et similiter q° ista nō multiplicata ex eo q instat diuersa numero obiecta q° nec ꝓportio debet numerice multiplicari q° eo q instat diuersa numero loca. = Ad negō ams q° tm tale ꝙ fiat ad accidentis ꝙ duci ducentis vt ipse accidit ꝓportio: ad ꝙ simile ad paternitatē nō ꝙ duci duam absq; q paternitas nō habet ꝓpriū

hyc etilly Stij d'Duns Stij ut sic, quę scribitur j orbę ē eadę atię ꝑsthā
sērang g resultat est adiacthā corpori ad loca ñ resqrit loy ult sic
ꝑdicę determinate loy, Nedicas defacto Dny Corpo eggs habere ꝑsthm
j ordine ad oia loca quę, Successive acquirit: ꝑg patet ad Dm simile
Dng Supositis antecedentibus ad ꝑsthā ñ Dnstat obiecta dictā Sicut Corpo
Antecedēter ad ꝑsthā Dnstat loca dictā Et ideo Supositis Solis rame
ꝑsthis Dnstat obiecta dictā ñ Dm dictā, Sic ut Sumentia j una
eadęg vāne.

ad 3m bene ibi, ad 1m Replicā Rr Concedo Dns Et negdo
Dtiā Dng est j possibile Sequiti quidē si g esset j finita loca Creata etiā
posset dari j finitę ꝑsthę Creatę, quibus corpo locali Cōtrahi deberet
adame Dtiā ē j possibile, Et jsta Sorgumtis j Corpore Dei = ad 2m
Replicā Rr dictg Dns Causale antis, Deus ē Utique g j mensitatis g ē
j orbę loci ex nāa Sua, ita Uti posset ñ ee illis Dūs, Cause
g ē j orbę nego ans, et Dtiā.

Quia Sic possibile ꝑ j possibile daretur ꝑsthā
quę defacto Dneret ōia possibilia talis ꝑsthā esset j finita et esset om
nipotēthā Corpalis Dei etiā Si posset illa ñ Dnere; Dns Sic dicit Dari Corpo
g sit j orbę loci existētibus tale Corpus erit Dtiā g mensitatis ꝑsthā
Dei etiā si illis posset ñ ee = Rr dictg quīdo ans, esset et ñ
esset Dns ans, esset tūtis nego ans et Dtiā, Quo dū cumenis ē g a
ꝑsthā actu Dūnens ōia possibilia by simultate Dneret Creaturas
j in genere j finitas et Sic ꝑsthā illas Dūnens, esset et ñ esset omni
potēthā Dei esset g a Dneret ōia ñ esset g m exigeret Christg ong
possibily atię Corpo existens j orbę loci Dtiāg ē actu j orbę quęuis posset ee
by ꝑsthā alia et alia Dtiā j finitę gradi Et Sic talis Creatura ñ esset
Dtiā g mensitatis Sic alias ñ esset ita illis, Uti posset illis ñ ee.

ad 4m etiā bene
ibi, iuxta quę Solutiones Rr nrg Sequilly Soloquēter ꝓ deuisione entita
tiua, ong tuet distinctia Realiter Sydeti j distinctione Entitatiua, ñ ut Tuę
Realiter g a ipsę potest Sydarisfier ibi et Scripsly diuersis affectis Ssistis et
Deo ē ong distinctia ē, j distincta ñ Sydati utcuq j entitate Sō, entitate
finiti: et gradū horarg ꝑ Et Si istius ñ habeat j corpore Dpli
g Uti ē j eucharistia Meo deuenili et quidtatiuo, tm j stantiāliter
Dng ōes Creaturi Sccpto Durgdo Ut Gradui g Glorioli Dcent due
Corpora posse ee diuersis j Uno loco absq eo g Unitas loci ferat Sequa
liter Unitatē et j diuersis Unus Corpus Creare etiā Gradū posse ibi
Corpo posse ee diuersus j Duplici loco absq eo g multiplicitas loci
j ferat multiplicitatē corporis g a Scimus loca ñ j ferri g ordinis ad pots
Dei absoluta Unitatis locati, q creare duplex loca g ordinis ad pots Dei
absoluta

Licet plures sint multiplicitates corporis

Quia multa plura q plura corpora medeat
ibi Roby existentia et Rome, ng corpora que medeat
Roby habitent ibi sepe diuturno, ibi habitatores quotidianas vñ
q ordine ad omnia potentia Dei ibi corpa existentia posset
Rzone diuersarum Ecclesiarum ibi quilibet loco distincte collocari, et hec
Ecclesia istari posset in corpore Xpti.

ad 2m Respondeo R vñ Roby ng licet
multa diuersa in loco q existunt existant in duplici loco immediato dabilis
pars q caput tegat caput cuiusdam ng esse seipsum tegere vel ipsum
Virtuti tactus corpa diuersorum vñ sibi inesse posse q ipsum esse duo Cor
pora vnum in alio et bene dicitur Magister Petrus et alius q existat
ad 3m in quolibet ng Pater vñ Valletta in eadem Ecclesia Cursoris
potest ad vnum vñ Nuncium Pontificis Roby Deputatus partim vt ens bo
rum tegat caput vñ in corpa q in Januario aut mense Julii Pater.

ad 4m arg tm in mi
nori Maior in 4a dist 20 q 4 vñ Roby Deodat sequela Ad plurima
admittit in Diuersitia hui Urbis Dñi q Ecclesiis Roby pendq por
tare gestet in ano loco q Roby Xpti in Panariolis, et q quita aque mul
titudo congregata scalibus posset ferre mille Panes qq quis ad Ecclesiam
aggregaret, et q Vites pauis possit sufficere Exercitui Xersis
q posthumo in pluribus locis. hec Solutiones aggregat Carletonus
et alij Moderni.

Ceterum et si Deus admittat Vbi Doctor sequela arguit Ne
cessario hm Predicta q Maior admittit ng corpa ex redemptionem
Dñi habet maius tributum ad existendum et vñ Omnipotentia quia
Ex vñ sufficeret nisi ad Omnes hos vñ Vallebat q redemptionem Su
fficere ad plures Mundos quia aque quia ex vñ Vallet sustinere
Homines vñ Vallebat q Ecclesiam sustinere omnes et sic de alijs. Si
dicas sufficere ex tali ordine Tributis ad diuersa Opera
et eadem virtus ideo ad existendum equiualeat pp Dñm ng virtus per
Ecclesiam potest amittit quia acquirit efficatius Contradicit Veritas
Quia scribit

ad 6m Habet ex q sequela. ad 7m R distg dñm
corpa occupat loci vacui quilibet scribit Omnis dñm scribit pri
mo nego maius et distinguo mi effectus vñ potest augeri tali
quia multiplicatione scili sui q ipsum Dñm minus Omnis nego mi
et Ibi ng Vbi eadem quilibet duplicis regulat loci vñ ipsum q sit scribit
scribit duplex Ad sufficere q sit duplex equiualenter et q ipsum
sit scribit existentia distincte sicut ens ad hoc q eadem res sit diuersum

j dicunt ſſporis et loci nō exigit q̄ rationes ſint̄ remotę vel ter
minatiue multiplicis. ſ. ſolę q̄ remotę ſit equinaliter distę et
q̄ proxime ſit vel ter exhibitiue distę. Illat hoc a ſimili j corpore ſph
re ſolidi j duplici ratia q̄ absq; multiplicatione rationis ſolidi. Remote
ſy ſola multiplicatione vel ſ̄ſtię ē ſubtilis. et j aā q̄ę dicunt ope
rationes ſpecie diuersę q̄ hoc ſ̄ſtię ē rationes ſint̄ operandi multi
plicis.

Contra Arg̃tū q̄ē ſy damachy. P. Barcinonen. hoc existimat dicendo
ſ̄ſt̄ minatur ſy Robusty milites ſyracusij bella torquere ſ̄ſ̄ iuxta lit
teras ab ipso traditas ſ̄quit ens corpꝰ illud ſ̄ſtile cassa neutro j loco
fore naaliter moueby ſ̄ naaliter quietary = Da j ſtiq̄ corollarij
corpꝰ haberet grauitaty et eſſet extra ſuy ſtay q̄ nō quiesceret naaliter
vltrig eſſet j vtroque loco ablata j ſedimenty q̄ ſ̄ j vtroq̄ loco rationes
grauitatis mouerent deorsy.

P. Oviedo ſ̄quit moueby tqty cē j uno loco ſyge
illo qui eſſet ſtao ſuinior, et nō j altero = Da et ſuppono mo equaliter
a ſtro distare, ſyge nō ē maioi rao, quare j uno loco et nō j altero mo
ueatr. Pterea etiq̄ j loco magis distqti habebit grauitatē q̄ poterit
moueri q̄ moueret ibi vtiqty.

Quare hic vltimi ſolutionibꝰ R̃r corpꝰ ſtalis
caſſus naaliter moueby et acquisitary duplicē ſ̄ſtię, ny licet abſo
lute loquendo nō poſſet ibi corpꝰ naaliter acquirere duplicē vbicatē
dſtię ex ſuppone tm̄ q̄ miraculoſe ſonatr adeo j duplici loco bene
poſſit j vtroq̄ naaliter moueri sicut ex ſuppone t̄ miraculi ſyge
q̄ quietas nō j ſyerat, ſ̄ ſubsistat q̄ se naaliter et absq; aliquo
miraculo ſerit ubi mag t̄ defectu ſorę ſubstiqui ſerit ex ſpecialy
ſacramty ibꝰ, ſic etiā ſ̄ſtus dns mouetr naaliter j ęlo et etiq
j ſacramto monetr naaliter ſalty q̄ accidens rone ſ̄ſtię sibi ſubsit
ſatisfit arg̃to ad 2m ſ̄ ē ſ̄ ē ſ̄

Satisfit Argumento ad Sent. §§ 5.

ad 1m ſyde
ſ̄ſtty ad ſ̄ſtę R̃r q̄ q̄ do ſ̄ſtus apparuit corporaliter Paulo
eqty descripta nec obstat authoritas j Exarcij adducta ng deb et
j telligi de loco habituali et q̄ manſti sicut Roma dicit locꝰ
Pontificis cui germanyty nō obstat q̄ q̄ breuiſſ my ſ̄ſpꝰ discedat
q̄ nō ē ſtaliter alligatꝰ huic loco ut a loco nō poſſit discedere. ſ̄
ſolty obstat ei q̄ q̄ manſier discedat. Nec exhor licet j ſterre q̄ gloriā
immutatr Beatis q̄ bene potest adipiſci j qualibet q̄ my di videri
ex ſty mo. ſ̄ j telligende verba Augustini = ad Hieronymū dicit nō
Dotore ſ̄ſtty Dny aliqs j ſſpirio corpore ageretur, ſ̄ ſ, vt agat̄ vntig

S. Augely
ad 1m bene ibi, ad 2m Replicq R. q. dato q. substytia
panis esset ibi loco vere quytitatis nrm sequit corpo Xpti vere
illic manere loco, vere assignat D. Thomas loco ibi citato, q. ac-
luet substytia panis erat subiecta dimensionibo corpis autq Xpti
nr manet nisi subdimensionibo alienis, s. quytitate panis et ad hoc
vt esset ibi loco, nr debebat manere sub alienis, s. subiecta di-
mensionibo.

Dices ij eucharistia nr Sthy dctr dimensiones alienę s. panis
sed etiq ly ipsa substytia corporis Xpti dati ppria quytitas quę
est ppria quytitatis ent ibi loco et consequter ea de sequati ibi dicao — R.
quytitate corporis Xpti ee ibi modm indimsionali q. e ibi ad mod
substytię et q. vels dcomitatiq, et ideo Sthy dimensione alienę sed
ibi loco circumscriptiue q. sola quytitas panis e modo diuisibili vide
sta illa diuidat et multiplicat nr quytitas Xpti Dni sicut
etiq e ibi substytia corporis Xpti Dni, et hm nr diuidet ade
ipsa ibi loco existyti.

Ad 2m Replicq dcm ans etiamsi dicq, tamen q. ipsa
substytia distytia ne e modo existyti ad modm substytię sed quytitatis
et huiq nr secundy se sed sicut dicit circumscriptiue existiq quę
Xptus in sacramto nr habet esse quę q. et corpo Xpti existens
in eucharistia a seipso distabet sicut existyti in loco deberet insema
bari et habere vnum vltimu ad aliquod corpo sic loqs. s. medians
q. istu repugnat corpori Xpti in ostia existyti: ad q. dicao
ne id q. distat a me vere distare a loco eo, q. e in me simul vnu
tactu et modo circumscriptiue et locatq habeat, nr hm q. e in me
modo indiuisibili.

Replicabis corpo Xpti existens in ostia potest vltimari
cu eode existyti circumscriptiue in loco sed vltimatio sthy reperiri
in quytitatibo diuersis ps. maioribus, ponamo q. ostia discussa
fuerat in loco et corpo Xpti ibi circumscriptiue existens tygat
Xptus sacramtaliter in tali casu sthy generet ps — R. in talicasu
sthy vltimare quytitatu Xpti existyti in loco circumscriptiue cu
speciebo sacramtalibo nr hm cu ipso corpore Xpti et tamen e q. alios
po Xpti nr e sub speciebo modo diuisibili et consequter bne
visibo tygibili ac q. Reg. nec extra locu circumscriptiue nec intra
ad 3m Sthir
maiori dicao ans ad huiq ps dico ps Xptq sacramq ly ee vere
et realy nr hm ratione quytitatis ppriq sed ratione diuersionis et
modo indiuisibilis vide ne sequit diuisio in corpore Xpti quę

Seguir Vrdet Si vacare ẽgrię quęlitatis Et mꝰo dimicuit effet
ibi ẽstis.

Ad 33 Rꝯ q quęuis ad minatt posse Dey Diuertere quęlitatę pons
jquęlitatę Corporis Xpti q vt facile Vrdet Sancto Doctori gliberto 3º
Art. 2 tm nº seguit rdę Corpꝰ fore j duplici loco Circumscriptio
Sº j vno tęty q atyę nº esset Duę diuersimes Sº vna Sclymꝰo Exquo
Ostat j tali hipotesi Xpty Dny de coeredelle j ęlo et Soly Circum
Scriptę esset j eucharistia nº tm mꝰo Sacramꝰti Vt nuc ẽ.

ad 34 Rꝯ quꝰdo
quarcy ad ẽbarg duo q desiderig, et mirabilio ẽ habere duplex ẽstig Cir
Cumscriptiu quęuis vtrąq sit maxis quę habere ẽstig Circumscriptiu et
Sacramꝰtis, vadẽ qª exhor q Corpꝰ Vbiuatr j duplici loco Circum scriptiu
Seguit Vtra dicto quę nº Solyẽ desiderii Sº j possibili atuº exhor q
Vbiuatr j loco circumscriptio et Sacramꝰti nº seguit Vtradictis obꝫ adeo
vbꝫ corpꝰ poterit habere ẽstig Circumscriptiu et Sacramꝰtę qª hęc quęlibet
Sit Signaatis et miracula nº operatis Cyrilla nº tm poterit habere duplex
ẽstig Circumscriptiu qª vna operatis Cy alia.

ad 35 Respondet aliqui nrąg habere
potig obedientialę ad plures Subsistętias qª et sic jungquęg habeat terminari
jtrinsice nº tm addequate et extrinsice quęlitatę uº tg jtrinsice qua extrinsice pluna
quęlibꝰ ẽstig Circumscriptiu saltem Sic q potig obedientialis ad plura
litatę talis ẽstię nº habeat qª obedientialis potentię dari nº Vallet ad ea
quę iterae quęrit, aequęrentia autę duarę ẽstiarę Colligit exco q sequerę
j Quinentia q ẽstę adducta: quę quidem Sit de hac solutione aliter
Responderi potest a stig rndo duarę q Subsistętię diuinę nº
quaa quę terminat Sº absolutione relatiua mutua qua j terse opponuntur
habet multiplicari atuº ẽstia legalis Circumscriptiua habet mul
tiplicari multiplicitate Causę q 8º Exco relatiua j ter subsistętias dictas
q manent adhuc Statę Vnitatę nrąg ẽ quas Subsistentię multiplicitas uº
loco Circumscriptię neutiquę dicunt stante quęlitatę et Corporei locati Vni
tate et Si hęc Subsistętię dicunt eqꝰ numero nrąg Simul terminare
Vallęt nº tm plures ẽstię Circumscriptię eqꝰ numero quęlitatę

ad 36 Rꝯ qex
Vna garitate Soly Seguit q Sicut duo Corpora penetrabilia et q mꝰ Vnig ẽstyt
cę jeodẽ loco vna etig idẽ numero Corpꝰ possit cę j duobꝰ j plurib loeis pe
netratis et Vt habębꝰ Seq mꝰ Vnig nº tm Seguit q possit cę j duobꝰ
loeis nº penetratis qª sic duo corpora sit j eodẽ loco Soly requiritur ẽ j pediat
effectus Vnig quęlitatis j quo nulla apparet j plicao Vt autę idẽ numero Corpꝰ
Sit j duobꝰ loeis requiritur q multiplicitas effectus Vnig quęlitatis, quę multi pli
cao nº Vrdet possibilis Vbꝰ multiplicatę effectus Vnig. Superea exhor

g idē corpora sit jeo dy loco penetrata nō sequitur j diuersentia quer
A sequi dēbet. Ergo g idē corpus jpplocis ponat. Oppeg sit diuersa g
jdiuersa et ttā. Athmy

Athmy sydamsty nō militat. Dnōs g admittimo illg
sttā ut gbalis sic g solu salis fuit tē. sttē. et hoc de hac g
questiuncula apendex. Otty corpori esistenti jpplocis eadē
diuersa dēbent accidentia.

QVÆSTIVNCVLA
& Apendix Vtrum Cpri Existenti inpō. locis eadem
Vel diuersa petant Accidentia

Ppter hoc difficultatē occasione bōrum argtōrum quē Caietani ppositi sit relati
et prio quē sēntiat & seruamo necessō. Supōnda Dñi distinctio
de triplici genere accidentis. Vng alia sūt quē essentialiter deppdent a loco huius
mōi sūt moueri localiter quiescere jloco, sedere, stare, ēē jtalis distā
ab alique corpore ttā alia sūt absoluta et quē a loco nō habent nec ns
deppdentiā nō a subiecto dimanant tg quē & proprietates. Vt risibilitas ab
hoc alia denq sūt quē nec a loco nec a substā rei existentis j loco
essentialiter deppdent nec a subiecto ut & proprietates dimanant aut a loco
aut a subiecto.

Dubiū ē nūquid de primis bō accidentibō quā Omis Asensio teneat
g corpus existens j diuersis locis nō habet numerō idem loco accidentia
quē j altero potest habere tg idem locus possit moueri et jalio quiescere
idem stare et jaltero sedere a Quocirca Dicendum tg tg hoc accidentia
essentialiter a loco deppdent iuxta varietatē huius diuersitatis
positionis corporis j locis diuersis variantur et diuersitatē: quare tota di
fficultas ē dñ accidentia a loco nō deppdentia quē aduenirent j Vno loco
corpori existenti j duobus debent ei aduenire j alio j quo simul existat
et questio potest pcedere tg de lege ordinata quē de supnaali Dei
Referēdo sēntiā et resoluēdo questionē.

Referēdo Sentiā & resolbitur questio

j hac re P
Suarez j 3ā q 7 Dthomas q 75 ar 1 disputatione 4 & sc 5 et 6 quē
comitant ceteri et alij sequūtur defendit g tg negatiue.

Pasitā et quidē Omis ē aptū
natum loqui de entia reali et per, talia accidentia nō deppdent

a loco q° tamen sit loq Varietr eryt ipse eadē numero dy loqq sitetiq ibi=
Informati defacto ibi sacerdos occupatis retinet Corpus eadē accidētia
absoluta q° etiq Signonatr ibi duobus locis sit modo ella rehnebit absqa
ipsius naali; et hinc sitis q dat exemply ab eucharistia desumpty
Ubi postq Corpore Xpi ponit q Domutantiq Sanguis ad et deinceps
ora que accidētia absoluta et subter posito Sanguine absq nouo
Miraculo penitr Corpq ceteraq relata q° etiq q naalr Domutantiq
Ubi fuerit Corpq eryt ery accidētia que alioqn n degerent.

Exigit Dng ipsius q negante alterig q° naaliter de Vbiquitate explicari=
Per distinctio ans exigit Dng ipsius quodo adeuitr i subiecto Omnino
ipsius Dei ans q adeuitr i subiecto, explicabiliter q explicato Dogo
ans et Stig Dng sicut ipsius ihu Xti dicit negany alterig
sit nec ipsius accidentis dicit negany alterig q laudens ipsius
Exigit subiecti i quo è

Replicabi, Explicao Verbi diuini in Causat
explicany humanitate ei subsistitr Vnita Vbiq q humanitas
in è Vbique sicut Verbu sicc q nec explicao subiecti debet fieri
ipse Causare explicany = Dei ans et ergo Stig diceny è
manifesty Dng humanitas Ipse Omi habet ipsius Xti cum explig
Conaly dicty a ipsius Verbi diuini, et hic nec ratione q prie nec
alieny ipsius Exigit ee Vbiq, atq accidens naale sibi habet
ipsius subiecti i quo è et sic debet naaliter explicari tuxtare
plicany subiecti i quo è.

Stabi optime stat q alig accidens sit naaliter
ipsius eadē ipsius qua subiecty ipsig et q accidens in sit i oiparte
i qua è subiecty i quo è, patet sic ipse ipsius qui in è loco gedis, etiq
si ad quē è ipsius subiecty saltē q accidens sit illo, q° ex eo
q subiecty sit a ipsius explicaty in sequitr q accidens illius naaliter
existy habeat explicany = Responderi potest t° ipsius saltē naaliter
ee i gedē sicut è ibi ad valis Ay ultimy grady ibellegendi =
Do Ar Deedo ans et neg Stig Quo discriminis è Ngsius
è ipsius, que sibi exigit Quinire ad q ipsius talli organizaci
one disposita et sic n è ioibus partibus ipsius è ad, atq accidens
q aduenit Corpori explicato ratione subiecti exigit ee ibi subie
cti explicati q ipsius nulla possit reperiri repugnantia

Logy do u°
Ngoty a bei absoluta dico q nouus miraculy posse Dei facere q
alig accidens in Domutatis Corpus ibi vbiq loco dummodo talle accidens
sit a Corpore separabile, et subter potest facere q Corpus ibi duobus

loris habeat formas Itaq̃ Videlicet q̃ Rome habeat albedinẽ et Platziti ñ gredinẽ dy moo vte sine educimtur ñ repugnt subsecto, Aqua moo ñ cure

Ser hoc asserby q̃ dy hoc nulla appareat ymutatio ng hoc ego q̃ accidens sit a corpore separabile ñ ẽ effabiliter ducere q̃ dimitet corpo Virtua sit nec ẽ vacuare ñ posset deus vti denegare duplicem postq̃ qñ corpori tribuit q̃ potest sexi, vt sibi ymo loco ymmet corpo, ñ tñ ymalio probabiliter p ordinẽ ad postq̃ dei absoluta potest corpo habere ymo loco accidens dny, et ymalio aliud, dy moo subiecto ñ repugnt

Ex quo sequitur q̃ corpo Xpi locati ñ potest habere gratiã et peccati ymo opinione thomistarum asserytiũ gratiã et peccati repugnare dicunt ymo codẽ subiecto q̃ ideo ẽ odiendy de amore et odio, de morte et vita, q̃ duplex obiectũ subsistit nec dicuntur potest ideo ymmare subiecto.

Restat explicandy an dei mutamẽ quas corpo xpi Xpi locati poterat ymobeo, ellas simul, alterũ poterat. V.g. an Sathanas locati Calleberet Calleperet etiã Salamanticẽ et si occidat Platziti Salamanticã etiã occidat et alia huiq̃moi. Sitq̃ difficultatis q̃posuit Thomas 3p q 81 art. 3 quarens an tempore mortis Xpti seruata fuisset obiã decreta Moreretur Xpus ymo Sacramẽto, ad quã affirmatiue Respondet Scotus acutus cui subiungere placuit et Clarius dicet quid sit hoc pte dicendy. quia quid attinet ad Xpti Cait) Dy ymo ẽ videre potuit attributa ei et ymma specie, et ymo Sacramẽto existenti. Sicut viuere mori, videre animatum, ymanatum ẽe Xpi huiq̃moi. Quę dy nõ Dominy ei q̃ operatiõ ad corpora extrinseca possint ei attribui ymo pria spie ẽ existenti ñ autẽ potuit ymo Sacramẽto sicut irrideri, cedi, cruciari, et flagelari. Xpi huiq̃moi.

Et ymo solutione ad tm adidit possibile Dominy corpori passo p separatiõ ab agente extrinseco, et ideo Xpus dy ẽ ymo Sacramẽto passi ñ potest postea tñ mori. Et denegãt ymo solutione ad dy ait, Se tempore passionis Xpti quando veluti sanguis fuit separatus a corpore Xpti fuisset hoc Sacramẽtũ Secretus subspecie panis fuisset sibi corpo et subspecie vini fuisset sibi sanguis Xpi.

Hęc Thomas iuxta quę dictum Philosophandy ẽ ymo corpo Xpi et dicendy corpo Xpi locati Thomę ñ habere seu ñ pati accionẽ seu mutamẽ, habere tñ seu pati effectus ymo casibus

accionis Sue mutationes gradatas Vnde ut ens ens exemplis Corporis
Seruul Matutini et Salamanticę existentis Dicemus Calle facere Matutini
possit patrię aliqne Cuius Flumine qui ꝓ Sumet nec diuerti aliqne
patri gut Salamanticę ea ducit q̃ sumptio Cui; accio quo Corpus qualis
jnistica dependentia loco jportat et ꝓterea ꝓ nisi jcodę loco exor
cere Vallet jquo possit appropriaty ę agenti Quicumming Calor gradu
bus et subtigle augmenty jgni eidę Corpori Salamanticę existenti quare
se Matutini excitatur Vbi Salamanticę Materiei et vacuo ꝓportio huius ę
idęntitas numerica Corporis Cuius ea Subtigle et absoluty ꝯ vita secuty,
et aqua Sicy jea deperditio ꝓ multiplicati.

Dicet agens ñ potest agere jpassio dis
tati ꝯ agenti Matutini ꝑ Vallet Petry Salamanticę Calle facere =
Per Oppositio toty exquo ꝑ sequit q̃ Petrus existens Salamanticę
ñ habeat Calorꝯ, aliud eni ę q̃ agenti Salamanticę Calle faciat
et aliud q̃ agenti qui ę Matutini Calle faciat Petry qui ę Salamanticę
jy effatty et hoc ę q̃ Quinat obiectio ng Petrus gut Salamanticę
ę distans et sic ñ sequit Calle facere, Vy dr ę verum q̃ Petrus
qui ę Salamanticę ę Matutini agenti approximatus et ibi potest illud
Calle facere Vel jabo loco Seruet Calorꝯ

Replicabis tri ss jloco jquo ss acci
dnes ę ꝓtes ꝑ reperiry ꝑ Vbiꝯ reperiry Subiecta jlorꝯ ꝓ et accines =
Distguo Maiorꝯ tri ss Vbi ss accines Maaliter ꝯ formaliter
Dno Vbi ss ty ty formaliter Nego Maiorꝯ et Dcssa Minoris dis
tguo Dseqũ eo ꝺ modo ng Licet Calle factio Matutini facta ñ sit
formaliter et reduplicative jPetro gut Salamanticę existens ę
ter jPetro qui ę Salamanticę ty sit formaliter jcodę Petro Matutini
existenti Vtego accines Dorefigti ꝺ Subiecto Vbi existenti jloco
ñ sufficit q̃ Dorefluentes ꝺ Subiecto q̃ ę jllo ss q̃ formaliter Dore
figti ꝺ illo Vbi ę talli loco q̃ Vbi sepe diximꝰ jloqꝺ jpositio
Magis ꝺ ebemus attendere ꝺ modoꝯ significati quę Dorꝯ signi
ficaty et hęc ꝺ hac q̃ et disputatione Disputatio ꝺ
ꝺ Vacuo.

DISPVTATIO
DE
Vacuo

Merito ab Aristotele disputatione de loco Stulte agre-
dimur disputare de Vacuo Cum haec Valde affine sit loco nihilomi⁹ aliqd
expedire ordine Philosophorum postulat quia loco corpora quiescunt: ita ex-
dis putatione aliqua haberi debet Ss disputanda q⁹ et si in ss multa occurrent
dictu ⁊ Vacuo Vacui certi quatenus Ss aliqua de Vacuo disputa-
quare sit 2° Vnica andeatur, ⁊ dari possit Vacuum

QVÆSTIO

VNICA
An detur vel possit dari
VACUUM

Dupliciter sumitur Vacuum 1° enim modo sumitur Vulgariter pro quocunq; spatio imaginario
seu janani Vbi nullum sit corpus quo spatio existente dicitur
esse Vacuum et hic Vbi nunc est mundus dicitur fuisse Vacuum ante Crea-
tionem Mundi et hoc Vacuum dicitur Negativum, 2° sumitur pro quo et Phi-
sica Negue pro Vacuo privativo, quo facto definitur ab Aristo textu
5 ⁊ 6 hoc pro sit locus privatus Corpore ita Vacuum ⁊ negare ⁊ tollere
sic ista Sufficit Concedunt Omnes in daretur talis corpus illud esset Vacuum
qualiter
Vacuum est Dicitur quod accidit dicens Armaldi Sufficit est
de forti privatione Corporis Ideo quare sufficit aliqui addunt
aptitudinem repleri sic pro Vacuum definimus est locus in repletus aptus
ut repleri Sed immerito hoc parti assignet dicit Aristoteles Cui
sufficit Omnino sit Etenim ex eadem ratione posset ponatur locus dotatus
dispositione adhuc ut Corpore repletus pro locus existens aptus Omnem
Corpus accidens illo repleri quod de Vacuo ita accidentem sumpto
procedit et ⁊ quivis admodum, ⁊ posse dari Vacuum privative.
Ex Veteribus Opinati Ss de facto dari ⁊ hoc Universo Vacuum sic
sumpto = tenuit Omnes in dari Quae posse dari Virtute naturae
sive Corporea sive Spirituali ⁊ Deus naturae Vacuum: posse enim dari
de potentia absoluta Nullus est qui dubitet quin potuerit Deus annihilare
sphaeram ignis et ⁊ proderit Omnia aliud Corpus occupet locum illi.
quo ad 1ᵐ
pro nunc de facto Quae possit dari Virtute agentis naturalis Corporei
Negant eo experientia qua Ordinem Corporum gravia Omnia ⁊ moveri
feriare ad ⁊ pedendum Vacuum, et Sequela patet ita Omnia moveri admodum

137

Vt loey ſ plegt obedienz ſi ly ſphola lucis extremitas ſ ferior ab
git aqilam aer ſ clusus ore atrahat Ascendit sue Gravitatis obtin
ſ Sperry e q ria Vacuy abhorret ꝙt de facto et virtute mali corpory
N potest dari Vacuy

a priori e tig Stat Dg Si daretur Vacuy destrueret
bony tstig Vniversi at nulla creatura potest destruere bony Vniversi
q a quelibet Creatura ly set pars Vniversi e ipso ſ ferior, et eqlis Vniversi
q totum Magis quy eqlis desiderat ꝙ nulla Creatura potest ſtituere
Vacuy ꝙ manet ꝙor bony tstig Vniversi Ststit ſ Collligarne Et Vniver
Suary partiy Stat etig ꝙfectio et bony uniglis et cuiqlibet tstig simone
et collligarne Suary partiy Ststit Si posito Vacuo destrueret talis collig eo et
Vnio partiy ꝙ destrueretur bony tstig Vniversi.

Vltra

Pars ℣ Subiect q ma virtute angelica
Sit data Vacuy ſtorqua q sastrorientor manet ꝙbata exclusione rup
facta simglis in ꝙor Et ℣ Pho. q 16 dematis ut 10 ad 8 Vt si
ait luet demmes posse moveare aliqua partyborre Vt in tstig loeig q ſtio
N e proportionaty riaq ejsory, Vt multe ordiny elementory mydis. At si angelig
ſ duceret Vacuy mutaret ordiny Vniversi, et ellementory mydis by q a ingeret
Ellagany ejsory by q a ria corpora Vniversi succrescat ad ſ gredigtly Vacuy
ꝙ Si Angelig ſ ducret mdy loeory ad cuity dig Vacuy ſ ducteret ordiny tstig
Vniversi e q in e proportionaty riaq ejsig Vt ait Dstia

Formatr ſ mutare potthig obe
dientialy Creaturę vi Iuerit Angelo ſ Stat Deo Ptig q ptta obedientialis
stly obedit Creatura suo Creatori ſ o scaligna data ptta ſ re Dg ad Vacuy
tgye obedientialis ꝙ Vacuy Nerit possibile Ex vi virtutis angelice
Mover ꝙor potthia mundi Creaturę qlut e pars Vniversi e ad mdy dig
Vacuy Vt ig dixi ꝙ ptta ad Vacuy stly e obedientialis

Deicis Corpora obedyt
Angelis q ty ad mdy beatg ꝙ potuit Virtute angelica Stinari Corp Nicely
dab ad mtgdy Vacuy — Sed Corpora obedire Angelis q ty ad mdy beatg tgdo
ly ad bony t, mdy portare alicuius Corporis Pro tstig Vniversi ſ vi
potest angelig ſ Verbore, ſ mutare ordiny illig

Dg May asserty Sacnes ſ o
Si detur Vas aqua Calida plony ꝙ fide clausy ly equali grossicie ꝙdora et
ſ loco ꝙfrigido Collocetr tyenqua Compellibilr Densior quę sit Et Dsiglor
Minor quy antea occupabat loey ꝙ aliqua spacij ſ tranasillud relinquet
jane — Formatr alia Experientia ponamg duas tabulas ꝙfide planas
ꝙfide Setgentes Qly oes Suary sug Sciery partes tye scientia Clavy. Vello
ſ ter Vt oes suas ꝙty simul Et equaliter Elevaretur Successe esse dari
Vacuy q a aer circumbans Vt gestat simul Subintrare Vsque ad Vltimas
partes

R^r q^d illo s^d Cassa Ryperet Vas ullam parte
qua aqua pergit Testari = Si tm̃ singat Vas ordinj equaliter
Liquabitur ita vt nõ debeat poñj ex una parte fromer quij ex alia q^d
certe nõ possit rumpj: q^d ergo dico q^d ita Magistratus determinabitur causa
p^r q^d quia q^d debeat rumpj Patet = adde congelatum illg aquu Cadit
R^r fieri priusq^m congelatione eiusdem aque. Et ita pars loris quia aqua Dñj
Sata relinqueret possit aliquando repleri Paganis abilla Palatij
ad Germanos
R^r tabulis Dñj R^r Romuli s^d Successive q^d partes debebit ligatio abalia
p^r dict^r corp^s aeris ptanti. Dato tm̃ q^d tabula Augustini Romuli Senatus
ord^s Suas p^r tes elementi hyc Secum asserret Deinde ipsius.
Obiicies N^o q^d
Corp^s aliqd Denovo Moueri ad aliq^d loq^d Occurrit ipsi Vacuo si ipsi habeat ipsum
si ipsi q^d dat penetrao corporu qui nabebit re
pugnat = Huic Sufficit Sedicat Omne corp^s cedere altori Et omne
Succedere ibiq^d altero = R^r ipsum Sufficit q^d ex hoc sequitur ibiq^d
Omne dj Moueri ad motu cuiusq^d corporis vlg illud corp^s q^d mouet
Expellit Omne corp^s a suo loco Et illud aliud Et sic ipsum q^d ad motu
Cuiusq^d corporis totius Omne dus Mutaretur = R^r opponit de Solutore
Dato ad pugnam R^r neg^o ans q^d Quat ita deberet Euenire si
sua corpora essent Sicda tm̃ ipsi corp^s liquidis nõ e necesse q^d ita eue
niat q^d corp^s liquidu facile Vareptet et Densatet Et sic patet hyc
Maiorq^d ratione Rarefactionis hyc Minorq^d ratione Densationis Peruigare
corp^s
Obiicies 5° Nõ requiritur Causa actiua finita ad positum effectus finiti
Et limitati q^d factionis S^d positio Vacui e effectus finitus q^d Vt dict^r
R^r requiritur Virtus ipsius finita q^d finita Sufficit at qui hec Negentj
ipsi angelo q^d facto tm̃o q^d Talis Virtute Finita potest dari Vacuu = R^r
p^r ponitur Vacui R^r ideo Subtrahere Virtute agenti Creati et finiti
q^d sit effectus finitu Virtutis quo ad Subsistentia. S^d Sibi quo ad mo
tu^m e effectus Dependentis Vniuersi, Et ita Augustinus rationi Ordi
nem potest reduci ipsi Vili Doctori ad Mentem quo ipsi reducit quibus ratio
Et dicitur illig.
Si iquires an sedaret Vacuu posset corp^s quod Moueri et an
esset hic motus naturalis = ad hoc R^r q^d Omne ens Signu affirmatiue et
dão e q^d corp^s illud posset ~~illud~~ ipsi Vacuo esset ad ipsi tpiccomodate ubi
q^d esset deq^s Supplere ipsius quo habet Celu ipsi talem motu q^d posset talis corp^s
Moueri = Deide a Aut Doctore D^o Tho 3^a q. 56 ar 4^m ad 1^m Vt corp^s Dei
glorioso assistit Suo oculo Celo et est extra Omne hoc Glorio Nubi assistere nõ potest
Nisi primo corporis q^d Corp^s Dei ipsi Spacio imaginario q^d sup oculo Celo

Q̃derand̃ habent vary mody, q̃ q̃ ẽ aliud Corp̃ possit illud ꝑ Vacuu habere.

ad Q̃ctu

a ꝑmahũ R. et ꝓr ratione adata q̃ Hꝑ q̃ Hꝑ talẽ Corp̃ esset naaliter et ab ꝑtĩ mobile q̃ posset naaliter moueri Ergo q̃ dato q̃ Vacuu esset hoc spatiũ q̃ mediat iter Coly et terrã Sequit̃ q̃ terra existens possit lapidẽ ꝓtrahi ad lapidẽ Sed q̃ esset Velox, q̃ motus celo ꝑ terrã esset naalis.

Obiacit̃

Nullus motus ꝓdeat fieri naaliter absq̃ Vacuo Sed solũ motus ꝓdeat fieri naaliter Corp̃ Vacuo N̄ esset aq̃rere Vacuu et vale Vtr. q̃ talis motus N̄ esset naalis Ita patet Maiꝰ ẽ certa q̃ oẽ motus localis ẽ ꝓter Sua by qui ẽ Vtr. by motus Sit ita ad illud Minor ꝓbat q̃ Vacuo N̄ ẽ aliq̃ Corp̃ q̃ possit ci cumuari vere aliud q̃ Nihil ẽ Corp̃ = R. ꝑ idẽ acquiri Corp̃ illud aq̃rere Vtr. N̄ ꝓfecty et q̃ Correspondẽty ad Corp̃ ꝑtare q̃ Vnde vt bene ꝓbat inquisty Vtr. ꝓbat dari Corp̃ correspondẽs ad Corp̃ circumcuendũ Vnde N̄ haberet Vtr. ꝓfecty ex defectu circumscriptionis ꝑmediate benedũ Vtr. ꝑfecty ad q̃ N̄ requiritur ꝑmediata circumscriptio Corꝑ ꝑtare.

Obiicit̃ 2º Si Corp̃ possit naaliter moueri ꝑ Vacuu, possit naaliter dari Vacuu q negamꝰ ꝓ ans ꝓr. Spatiũ illud q Corp̃ occuparet N̄ esset Vacuu Si N̄ maneret naaliter illud spacium Nõ figuret Vacuu et illud repleret q Sibi ꝓdest fieri naaliter q fieret naaliter Vacuu = R. q negando ans ad ꝓbandũ nego ans q Corp̃ illo Vacuo existẽs N̄ faceret tale spacium N̄ Vacuu q alias dicty Corp̃ N̄ esset ꝑ Vacuo cui opponit̃ Sequit̃ Vnde Soly Seqlitr q Corp̃ moueꝰ de se relicto Vacuo ꝑ aliud N̄ faceret Vacuu N̄ q̃ opponit̃ aliquet Sequit̃ Deponimꝰ moueretr de Vacuo ꝑ Vacuu ꝑ quonullũ ẽ Inconueniens.

Desiderabis Scire q̃o motus moueretr Corp̃ q̃ Vacuu Ptr. S. ꝑ ignore ẽ ꝑ Scio — R. Fere omnes ꝑ tempore id ẽ motus Successiuus et rao ẽ q̃ posito q̃ dicty Duo Cilindry esset Vacuu Et posita Columna ꝑ terra Vtr. ad dicty ꝓpinquitatẽ Si appetalis Columna celo ꝑ terrã q̃ereretr Corp̃ Vnũ Vtr. N̄ simul et semel Corresꝑ deret nisi ꝑtibꝰ Columne, by q Corp̃ parue q̃ghitatis Sequit̃ simul Correꝑ ꝑ magnã q̃ghitatẽ Correspondere by q ꝑmũ esset ꝓpe ꝑtes ꝓximas Columne q̃ ꝓpinquiores, aliquã simul esset ꝑ diuersis Vtris addequatũ q̃ naaliter sequenat q̃ talis Motus sequeretr q̃ q̃ueniens.

Deinde q̃ Successiuo motu Corꝑa Nãlia ꝓbent ex ꝓsistentia Medij de qualibꝰ Capitibꝰ Vtrq̃ Extremũ ꝑtis motꝰ quappler et ex resistentia celi N̄ sit Successiue Nisi ex abiectigentia Mouẽtis q Emitꝫ curbati et ex Virtute Extremoꝝ ꝑter q̃ sit motus q Sequit̃ Corp̃ naaliter existens simul ꝑ tho aquo Cladq; et ex maiori aut minori leuitate aut grauitate Etenim ex ieiunam ad Corp̃ duorum vtrq̃ deferibꝰ mouẽtr Corp̃ ut agaret ꝑ toto Velocio.

Nec obstat scdicas q̃ esset scdm dispdat lancz ⁊ ytaly
et alijs Successione q̃ ⁊ subiecto nulladat resistentia Stauij q̃ Solum dicendum
Vemstu facto ⁊ scdm [illegible] Nigung obstat q̃ pantas nulla ē dispensa enij ⁊ ytaliane loci Silly obstare potest resistentia Stauij cũ lex Stauij vt habeat
seruij debet ⁊ ytaly. Notum ē ⁊ instantaneo vt Silly oponit resistentia Stauij sed
thij priuitas et posteriorias seu extensio partij Imperij Mundi et alia
ibi enumerata, et hec dicunt q̃ et disputatione. Disputatio 3ª
de tempore

DISPVTATIO 3ª de tempore

Nemo ē qui
dubitet cũ hꝫ ea tm̃ nra facile explicari ut faciet Augustinꝰ lib
11 Confessionꝫ et cap 20 et 21 ⁊ queremus, Michil ē tempore Samuelis,
et michil de Paulo et Cesare, tempꝰ quis facile et breuiter explicauerit?
Iuuenem ame exiuerat, scio, Siqueristi explicare Velueso Nescio,
Vt tm̃ ea nostrij et essentij aliqualiter explicemꝰ, Sit cꝰ
quis sit tempꝰ et an existat rationē solius instis, Decidit ista
pars dubij 3ª 1ª

Augustinꝰ

QVÆSTIO PRIMA QVID SIT TEMPꝰ, ET AN EXISTAT RATIONE SOLIVS INSTIS.

Dicitur 1ª pars dubij 3ª 1ª. Ad hanc questionem pro
pti quesiti supponō q tpꝰ ē Stauij Distans ex partibꝰ vnitis mediatibꝰ Inij quidditt
⁊ instantaneꝰ Sicut enij quighias permanens distribuit partibꝰ et quasi ⁊ successiuibꝰ ita
quighias Successiua distat ex partibꝰ successiuis et ⁊ instantibꝰ vltijs qꝫ partes vnitꝫ
Philosophꝫ qꝫ ⁊ ho libro Cap 10 Sic tpꝰ definit ē Numerꝰ motus ꝫ prij
et posterij, id ē Mensura motus ꝫ prioris et posterioris partis illiꝫ que dist

Inter ē recepta apud oēs

Sēgillig ſtelligentia ſcire Oportet duplex ee tempꝰ vnꝰ
ſtyſicꝰ, et extyſicꝰ alterꝰ. ſtyſicꝰ ē durac ſtyſica cuiꝰlꝫ motꝰ. Extyſicꝰ Vniformis
vero ē durac motꝰ ſ. motuū, qui motus q. regulariꝰ et vniformiꝰ ē aſſumit
apud. Vt Mensura motuū celeriꝰ tardiuꝫ q. ſit vnoquoque genere
ē mſura celeriꝰ dicit q. extyſicꝰ Nō respectu ſ. motuū motus ſ. recipi
mat̃ioꝝ quoꝝ p. ordine ad ipſas Mſuras. et licet vnꝰ motꝰ poſſit ſ. tale
acceptꝰ dici tꝫ. Cognoſcendo tm̃ eſſentiale, ſolꝫ motus ſ. motuū apella
tꝫ.

Inde ly idiſſe tempus dicit q. ſit Numerꝰ. Ly Numerꝰ vt ſupra dixi
ibi ē ac mſura, quaſi dicenda vt q. poſſet aliquid diſcretꝫ ſ. q. et Tempꝰ
ſit Mobilium ad alios motus mſurandoꝝ Mamer illo primꝰ mensuꝝ
ducit. Siendo ejꝰ determinatas durationes. Sicut ē ſignanda annoꝝ
dies et horaꝝ &c. Ex quo habet q. ſi tempꝰ ſparet ad motꝰ mꝰ
ſuratum ē Numerꝰ numerans. Et mensura actiua q. ſupra dicta parte
Motuſ mensuratꝰ dicit q. priores et poſteriores, ſiuꝰ ſparet ad ipſum
manens ē numerꝰ numeratus. et ꝫ ad actualē numerandū ly endet
ab ipſō ſ. hoc ſ. ſeu quirit D. Tho. ipſo dicꝰ ly q. ſ. at t. q. tempꝰ habet
hydapnſtꝰ motu ſ. prꝰ et poſtꝰ ipſo motus ſ. quatꝰ ad id q. ē
poſte ſ. tempore, ſ. numero Obiectꝰ p. operandū ſtus. ex hoc tm̃ n. ſequet
ſorte tempꝰ q. ſolꝰ ee quid ſuccꝰ ut ſupra dicam ſ. ſolꝫ ſpheri acce
dentiū p. ipſū.

Sit ſpecies ſ. dicti temporis reſpectꝰ recti n. ee q. ſ. tempꝰ actꝰ mſurandi
ſubſtratꝰ et reſpectꝰ o. manentis ſolꝫ ſucceſſiuꝫ vnꝰ tempꝰ n. ſolꝫ ē
mſura motus ſ. dicti quieti ꝰ. — R. q. ſubſtratū et reſpectꝰ ma
nens mensurati temporis Nō vnius ſ. quatꝰ ſubiecti motui
et ſs. tꝫ. mutabiles vnius et quies mſurati tempore vnius et pri
uatiue vni poſtiue et pie et ſic vni debet ipſe explicari q. ipſo
debet dari p. tres primarios et poſtiuos.

Ex quo colligꝫ ſ. tempꝰ ee Mensuꝝ
qua mſuramꝰ durationꝫ ſucceſſiui motus correſpondentꝫ tempori nꝫ
ipſius motus, qui correſpondet ſpatio vt dictū ē durare, poſſet
eni Objici q. duo motus correſpondent eiꝰ ſpatio, et vni eidꝫ tempori
vt ſi motus vnius leuce poſſet aliquis vnꝰ horꝫ et alter duaſ,
q. autē
poſta primi qui ipſis ſit aliquid relatꝫ breuiter ꝑbꝫ auctoritate D. Thomꝫ
ꝓcedet vt q. tempꝰ ē ens rei da. ſicut motꝰ linea ee ipſit. q. ex motu
D. Thomꝫ ſicut motus ē aliquid rele ut actꝫ tempꝰ. ſ. nane. Motus ē mſura
tempꝰ ut q. dixi. ſ. hic ē quid rele vt q. primi qui ꝑ ſolū ꝰ
aſſimilat ad ſpeciem q. Minor ꝑbꝫ Agmeale illig ē motus ſ. primi

Sñtie ẽ vtilis vt patet q̃ p̃ſtio dicit applicando ad ꝓpoſitũ dicẽdũ q̃ mẽbꝝ aliquꝝ
vtilꝝ, Sñtie applicando dicat ante q̃ ꝓcedam̃ ifra, q̃ ꝑ ẽquid vtile bꝫ
Maabi quã q̃ſtio

Rñdet stat tꝫ argumẽ q̃ Sñtio dicit ꝛ̃ppe q. n̄ ẽſſet ãa n̄ eſſet
tẽpꝰ q̃ tẽpꝰ ẽquid ꝛ̃ationis bꝫ hoc q. ebaꝝ pendet ẽ quidã ꝛ̃ationis — n̄ ꝛ̃ppe
n̄ ſtat q. dicit ig dixi tẽpꝰ pendet a ebaꝝ quoad ſplemẽtũ recipẽdi ꝛ̃ppe
quoad ẽdiuiſã aſſumptiuã Mtij partis dicẽdũ q. ẽquid accipẽdi et ſimꝫ reſpec
Mtiꝫ ꝑtis bꝫ ꝑtes illꝫ n̄ exiſtũt ſimiliꝫ ꝛ̃ ſũ ſucceſſiue. Patet

Facies ñ fundamẽtũ Bꝫ
id q. n̄ exiſtit nec potuit exiſtere n̄ ẽquid vtile, ſ tẽpꝰ nequã exiſtit nec
potuit exiſtere q̃ n̄ ẽquid vtile, maiꝰ ẽ certa minꝝ ꝑ, tẽpꝰ non
potuit exiſtere qꝫ ꝑtes eſſẽ Stat Exiſtat ſ ꝑtes exiſtẽ tẽpꝰ Stat nec
exiſtit nec exiſtere poſſit q̃ nec tẽpꝰ exiſtit nec potuit exiſtere, minꝰ
ꝑ, ſtẽpꝰ Stat ꝑtibꝫ ꝓteritis et futuris ſ ꝑtes ſit ſtẽtie n̄ exiſtit q̃
ig n̄ ſũ nec futuꝝ exiſtit q̃ mondꝫ ſũ ꝑtes qꝫ Stat tẽpꝰ nec exiſtit
nec poſſit exiſtere.

Rñ Secũdo maiꝰ ẽ negando mi ad Mtiꝫ ꝑbaꝝ dñ maiꝰ et
distingoꝝ, ꝑtes exiſtẽ Stat tẽpꝰ n̄ exiſtit ꝑmanẽter dñ mi ſũ et
bꝫ ſeyter negoꝝ et Mtij, Mtiꝫ ꝑtes tẽporis n̄ debent exiſtere ſicut
ꝑtes ſtmi ꝑmanẽtis, iſte ẽ exiſtit Vtilis mi q̃ habẽte ẽ mangs ſtmꝫ
aute ſucceſſiuꝫ n̄ exiſtit Vtilis mi ſ Mlis ſũ ſtmi Mtiꝫ, etig ꝑtes exiſtit
ſucceſſiuꝫ Vtilis aliquid ſ diuiſiuũ ẽ ſtmi ꝑtibꝫ. Vnde ꝑtes ſtmi ſucceſſiui ẽ
habẽt exiſtẽ ꝛ̃ ꝛ̃one ſui ſucceſſiui ꝛ̃ ꝛ̃one ſtmi ig ſ aliquid ẽ ſtmi
ꝑtibꝫ actualiter ẽ ig ſ ẽtig ꝑtes dicẽ exiſtit ſucceſſiui, Vna ẽ imitatiua
ſpultura et alia ẽ ſumibilia. Sumitur hꝫ ſtutio ex Philoſopho ſ ſti
texte 8 ẽ. Vtilis ſic loquit q. ſ ſemel ſtans exiſtit tẽpꝰ habet exiſtẽ
et ẽ ſa ſitẽpꝰ exiſtet etig ſtans exiſtit, huic nulla alia ꝛ̃atio ẽ
ſſe ſtet, Niſi q̃ exiſtẽtia tẽporis ẽ exiſtẽtia ſtis. hꝫ Philoſopho
Vtilis
vbi ꝓpte dicit ut ad 23 ſabi deſpicẽ accedam̃, vbi hꝫ dicit
ꝛ̃ationẽ vtilis ẽ

ista D Thomas qui sequitur opinionem discipuli, primus Sta. Gregorius sit. Ideo §3

Conclusio §3.

Tempus non existit ante quam partes Coaptate, Stabilite et ordinate simultudinis integris Copulatiue, et ex ista mente Doctoris Scholastici in libro Cap 10 Phi cui libri opponuisset q tempus non existit priusquam partes quae sunt Stabilite et ordinate respectu integris quia ita non est partes illius, et methil existit nisi vnam suam partis et ita tempus nunquam existeret: contra textum 105 Solutio hoc argumentum dicens methil sit nisi vnum et methil aude et tempori mei nunc Dicit non potest fieri nisi vnum aliquid nunc, non quia ipso et nunc sit tempus sed quia ibi est tempus.

Pro cuius Notabili Sciendum quod Phs per locum ista sententia 23 sic loquitur Simultas accipit tempus non habet esse priusquam nunc aliquid actu iuuenitur preter extrema illius quia illimitate mutatur et est mutatio diuisio est 5ta p. q. 66 art 4 ad 5 ait tempus aut quia non permanens Nunquam est ipsum principium sicut etiam modo nihil est accipere actuale tempore nisi nunc

Ex quibus Notabile Scilicet vnum dicitur ex Phs quarto 4ti Cap. Vbi sic ait quilibet pars cuiuslibet successiui est diuersibilis in diuersas partes. Si quod alicui successiuum existeret non esset aliquid indiuisibile sicut nunc aliquid sui potest sequitur quod multe partes alicuius successiui simul essent quod Phs vult successiuum. Ex hac autoritate dicitorum vnum quod diuisione vna entis successiui potuisset et nulla pars simul existat quia sic non esset talis tempus quod est ens successiuum existeret quasi partes et tempus sicut et quilibet aliud ens successiuum potest existere vnam suam partis Alia lectorum ista Maioris est vera quod ens permanens a successiuo distinguitur in quo quasi partes entis permanentis existunt simul, partes vero successiui vna postalia, et nullo modo simul Minoris vero quilibet pars entis successiui est diuisibilis in partes alias quia sit Petrus, et sic diuisibile in quo tempus existeret vnam suam partis vna pars temporis simul existeret quia quit ex Thoma datur est vera entis successiui.

Firmata hac ratione existit esse tempus quod est numerus motus vnius et posterius et in tempore nulla est pars absolute, patet Phs nisi in tempore esset pars esse absolute sicut est pars stantia et futura, deleta esse tempus esset diminuta vocem debet dici in, maiori vero definitio tempus quia et posterius quia illo stat pars stantia et futura quod in medietate pars esse absolute tempus debet tale esse vnum quia et posterius quia esse absolute et futura quia data esse esset diminuta.

Respondebis partis vlg. est diuisibile in plures partes existentes stante et successiue Non simul est permanens. Vnde ex eo quia aliqua pars determinata temporis quae existit alicui datur existat vnam stat et sit esse non sequitur quod multe partes simul successiui coexistant eo modo quo coexistit partes alicui permanentis vnde partes

huius existit germanitas; illius ad successiones

Sed dicendum est ut bene advertit Joannes a Sancto Thoma Ly Studie destruit coexistentiam Quarry partis, quia pars quae fuit ipsi non debet coexistere alteri et ex illa existentia futura non debet esse una existentia duorum testium, testium Apostoli et Petri successive — Dicendum ad hoc Dominum quod manet ius exercendi dictae existentiae Petri Studie, et tollitur ius partis abillae, non sic Ly remanet ratione instantis, sed ius illa remanet ipsi dare partes quae debentur successivis et ipsi illae partes coexistere simul.

Explicatur hoc: quare dicty existentis parti debet Ly, et quare ipsi partis illa Ipsa coexistere simul, quia una existit, et alia existura est; Sed nullomodo salvitur ratio, imo repugnat, ipsorum addunt salutis, Ly coexistentia Quarry apponat manifeste ly successione, si Quia quia pars erit existens et quia futura, et sequester nulla datur pars temporis quae ratione sui existat sed solum ratione instantis. Ista dicenda sed

Fundamenta Dña §4.

Dña nra Ms opponens ista dicenda adversarius, ipse potest quia aliquid tempus futurum, ipse existit qui non sit ipse sive existens simul, et quod non habet partem ipsam et futuram neutrum ipse et est quia ipse minor et Petrus patent maior ergo Petrus quia non existit et alia ipse ipse, ipse aliquid aliquid non Petrus, et non ipse aliquid ipse: ista arguitur sic de futuro, futurum nego quia aliquis erit ipse, quia sequitur habet ipse futurum debet esse nisi ponatur ipse esse.

Ut intelligatur solutio huius dubitationis, ipse enim intelligentia istius difficultatis de solutione existit, necesse advertere ipsum solutionem quae Durandus hic dicit ipse Entitas mediis instantibus, et ea quia quae sunt simul habet partes priores et posteriores ideo Petrus et futura, quia ad ipsum Petrum successive quia instantia indivisibilia mutua, non nequeunt quod pars Petrus et futura quae existit actu quia instans sic mediate Petrus et mediate futura, nego quia sic mediate et remote Petrus et futura non sic actu existentes sed ipse existit Ly existere sic quia aliud instans quae immediate sequitur, instans quo pars ipsa habet esse pars quae instantis immediate existit, et ipse Petrus terminat, et nunc instantis immediate existit Durandus.

Ad advertendum quia nra Petri successive Dña Moses Ly Sirachus Petri ipsa potentia quia ipsi quia Petri Abyssal assit ly ea Ecclesiae partes Universales salvantur se habet sicut Petri et instans seu Mutata ea sicut ipsa facta ea tali partibus quia instantis sic aliquid illarum Ly Ens Ly existentia Ubiquatenus ipsa facta ea et Petri Petri sicut ly Moses se habet ipsi Petri ejusmodi ipsa facta ea ecclesiae quia existere debent nunc illarum ipsa mundi quia Petri partibus terminata et facta facta ea successive.

Vide tuliss p.te Ventis Successiu absolute loq.te nyquq Exis
tens q.nichil sperit deinde existere Sed hoc ei Iuuenit jsalsee q. j Successus Silly
jdiuersibus Iuuenire valet quare partes ille duunt Exijre rebiter q. jdiuersibile
q.e aliquit illary Exsijt rebiter. Nec exhauhet jstans q.te Sillas nice reles, et rebiter
Nec Copulari p rele jdiuersibile q.a adhoc ut nsit nichil Sufficit q. sperit rame sui
sit aliquid rele q.e existere pabsolute Sperit et tendere ad Facty ee q. e jstans.
Nec ens requiritur q. id q. sperit rame sui e aliquid rele jsalsee illud ee rele habeat
p.tig existig Vt Viterue jmaa t.te que e quid rele et si jsalsee set p.tig
tentig alterig et jpartibig curig Cyp. Dposiki.

Eggorbg colligit ex Horsig futuritionis
et Coeritionis jterig pmanyti et Successiu, nq ut pars pmanens Exgreat de futura
jsterita requiritq rame sui set Ssens Vt bn pars Successiua Exgreat de futura
Steritq si requiritur q. rame sui set Ssens Sufficit q. fuerit jmediate futura:
Nasce q. ut pars entis Successiui jsergens set futura Sufficit q. Recedat aliquid eig
si jstans jdiuersibile p q. Nimuti Cyp.te Recesse Et jnichil eig futuritio, et ut
jsergens sit Steritas Sufficit q. jsalsee existat q. aliquid sui si p jstans jdiuersibile
quo Nimuti p Cy parte Exgressi q.a Successiui e jstans parte futura et Steritas Vt
stat ex dicte abeorbg admissa.

Ad quastiu Rx ad argtu Recesso maioris jrebig pma
nentibg et negdo illg jsuccessiis adhaerg iq stat q. pars futura jsuccessiui n
dicit futura p ordine ad existig pprig q.a alias n recte definiretur tempg
q. partes priores et posteriores Vt etig deberet definiri q.te Ssens: Nec
adhoc ut pars futura dicat Steritas Sufficit q. sit existens vi actus jsantis jsalsee
et rame sui jsperi, q. dicimg habere partes temporis, existit enj jmediate
futura jmitatiue, et jmediate Steritas Nimatiue qui nong existis e
ssprig jsuccessiis p q. patet ad id q. j argumto additur de futuro.

Dicet pars illa rame
sui e fluida et tagnit de futura jsteritq q. rame sui e Ssens = Ex.o ans et
Nego illg q.a ut rame sui sit fluida et tagnat de futura jsteritq Sufficit
q. rame sui existat jsperi jnia et vig quid q. nichil aliud e quq ee jmedi
ately ad Solemptu sui q. jstans q. e aliquid sui adhoc enj ut rame sui esset
Ssens requiritur q. illa esset jsalsee q. silly jdiuersibili Iuuenit.

Aduersg tm hyc solu
tionj gluresq Ogeryt aduersarij jgugnanes q.o illa pars jmediate futura
dicit talis q. jmediate post erit Ssens Si erit Ssens rame eig si jstitis
q. jmediate post eg n erit nec rame alterig jstghis sequshi q. si jstgtis
quti n Ssens, Si Sterita dicat q. si talis pars Nyquq erit Ssens, e
Ssens rame sui. Ad illud q. jmediate sequitur forte jstans, si e aliud
jstans si e pars si si q. Ssens silly stat ex jdiuisibilibg q. e falsg
si si q. pars e quq jmediate existit.

3° ad hoc p̄mos una pars ꝓ̄ existit ratione sui
q̄ existit simul plures q̄ tot tpores q̄ enti successiuo repugnat 1ª pars ℂ
terita et futura ꝓmediate existit ratione istantis ℰ rq. plures partes existit
simul = Confirmatur plures q̄ tot tpores existit simul ratione sui salt
j heri qui hoc repugnet enti successiuo ℰ plures partes possit exis
tere j facto ee.

4° pars ℂterita vel existit istans ig nō ℮ et futura nondū ℮
ℰ nō possit existere ratione istantis patet Ytia q ℂterita et futura dicit
carentiā existentiæ = Confirmatur sequitur ex una solutione pars ℂterita
et futura existere cadē existentiæ hoc ℮ falsa ℰ et illud ex quo sequitur
sequela patet ex dictis hinc falsitas sui sequitur, pars ℂterita ig nō ℮ q
aduenit pars futura ℰ una nō potest existere cadē existentiæ quæ alia =
Denique istans vnit vtrq̄ parti ℰ vtriq̄ debet sufficere existens patet
Ytia istans debet j successiuis sicut punctus j permanentibus 1ª hoc sufficit
vnit vtrq̄ p̄t existentiæ q̄ et illud.

Et si dicatur sit quæ veritas enuntiabilis corresponsiua
veræ solutioni data, ad hoc q̄ j questionem Rñ dicitur p̄t Nō Dei futura
esse q̄ tunc sui alicui futura sit ℂterita ratione istantis quilibet præcedit
diatim existens j instantibus, et tunc istantis q illi subsequitur diatim existens
j instantibus, ad hoc j questionem dico j successiuis factis ee dicit existentiam ab
solute q hoc credit illa fallitur sui ee Vt stat ex notatis = ad
j questionem dico illud q subsequitur post istans nō ee aliud, 1ª pars
quæ allud istans, q illi antecedit existerat j instantibus et tunc alterius
istantis q illi subsequitur, existit j instantibus.

ad 3ª rationē Ytia et tuo disparitatis ℮
manifesta nā dato q pars tporis existit tunc istantis nō verificatur simultanea
existentia duarum partium q quæ existit ut futura illi diuisi existere q
quid et tunc istantis ℂterita autē j instantibus, quæ nō ℮ existentia simultanea
absolute 1ª q̄ additur, sēm existeret tunc sui coexistens simult. et absso
lute Vt stat ex tuā propria solutione ad dicta = ad 3ª rationē nego
et tuā Ytia q̄ existentia j heri nō repugnat enti successiuo q sit existentiæ
illi q quid q aut repugnat enti successiuo ℮ existentia plurium partium
simul et absolute q̄ q hoc dicit quilibet alumnus primi termini Vt stat existere
tempore, et dicitur ℂthomas Veteris ig relatis.

ad 4ª dico p̄t ℂterita q ℮ istans
nō ℮ indequaq̄ corrupta 1ª habere ee j instantibus vnde potest existere
tunc requisito habente successiuo, quare nō caret existentiæ absolute 1ª dicitur
caret existentiæ permanentis ordinem existentiæ successiui. ad tuam
dico p̄t ℂterita et futura Dei q manentis dicere carentiam existentiæ ordinem
p̄t ℂterita et futura entis successiui q immediate ℂterita nō ℮ undequaque

absente

corrupta sd habet ee vrare jstgtis Gsumatice nec futura caret ee absolute
sd habet ee jstatice qua actualitates sb sufficientes ad ee entis successiu.

ad Gsmany
Dco sequelg et nego eiq. subintat ad cuiq. gbany distgo ans, pars pterita
g in e unde quag nego ans in e absolute psens seu existens vrare sui
et gmanter Dcto ans et distgo Geg. g in posset existere pcedo
existg ee gmo Dco stig, diuersomodo id e futura jstatice, et pterita Gsu
matice nego stig, Probenje g pars g nye e futura, et existit jstatice
vrare jstgtis quilg precedit posita existe Gsumatice vrare alterius jstantis
g ad illg subsequit g hoc jstans e aliquid illig pti jfacto ee hoc autg n
tollit g pars jmediate futura et pterita existat suomo p diuersicule
jstans medij: Unde aduerte posse loqui de hac pte determinata quag nye
e pterita et unica erat jmediate futura g de hac pte pterita dicta
ab illa futura si 1o modo loquatur ri existit cadg existtia pars pterita acfutura
g ut futura existit jntuitice vrare jstgtis quilg precit et ut pterita exi
stit Gsumatice vrare jstgtis ad illg subsecuti. Sed 2o loquatur 2o modo certe
quod pars futura et pterita existit cadg existg pterita Gsumatice et
futura jntuitice g ids jstans e Gsumatio priorib partis et jntuitj
posteriorib.

ad 1m jpugnam Dco ans et distguo Geg. g Habet ee existens
absolute vrare sui et jfacto ee nego stig, jfrai Dco stig ad cuiq.
gbany dico Prytenere jstmo gmanenti, seu jsuccessiuo pter vrames
ig dictas.

Dicens existg debet gportionari cyre existti g pte tpis in
posset existere p existg jstgtis stia gber jstans e diuersicule eq ei
existg in potest gportionari g parte tpis patti stia g pars e diuer
sicules qua vrare capis n posset existere existtia angelica ig stat
solutio ex dictis j 2o libro dy de existg magis loquuremur, cuj
jstans j diuersicule forleter, Virtualiter tm diuersicule, Unde sicut
hec virtualis diuersualitas sufficit j cij sta ad stenuedy duas pte
ita j una sta Virtualis diuersualitas jstgtis sufficiat ad hoc ut modo dicto
g illud existat p tpis entis successiui, existg aut Angelus g spiritualis
omnino j diuersicule e et hec de hac q. g 2a stig
one durat ab ex. rei durgtis.

QVÆSTIO

Distinguatur

ne durt. ab ex. rei durgtis

Deus

Boetius

Vltimo declarari explicatione aduerte Dns Suarez
ibi sti duratus ibi Dnr distinguit a duratione sui Cōcursus
Substitutiua et rao è q̄ sicut Cōcursus naturalis Cōcurrit Voi Substitutiua
resultat ex adiunctis corpori ad loci ita Essentia temporalis Cōcurrit
quādo Substitutiua resultat ex adiunctis ad tempus uel, ut magis
placet Dns Vbi supponit quotitatē quia corpus adiacet loco Cōquādo
supponit duratus quia res adiacet tempori: loci hoc docet D. Thō
ibi Dist 46 q3 art quæstiuncula 2 Vbi dicit quādo et Voi
Cōcurrit quid derelictis ex adiunctis loci et temporis. Circa hoc ibi oritur
dubitatio Gregorij Ariminensis ibi lōga dicq 26 et sex ultimis Cōcurrit dist
q4 Voi Suarez ibi negat eos asserunt duratus ēe rationē formalē
Cōcurrit quādo Substitutiua. Vbi Cōfutatis Refertur ista §1

Referuntur Sententiæ §1°

Prima ista affirmat duratus distingui reliter ab existentia rei durantis: ēe Dnr ibi Thomistæ
Scotistæ ibi Recentiores diuini ng alij asserunt hæc distinctio ēe modalis alijs ēe aliquo
ex numeris è terminis, ēe distinctio extra rem.

Secunda ista asserit duratus nulla distinctione
reali distingui ab existentia rei durantis Cōsilij primus hæc defendit Suarez
disp 46 sect 6 metaph. Cōe q̄ annumerat Cōplutenses ad 46 alij sequuntur Bañez
Quiroga et Cōbredo et fere omnes Societatis Et ex Thomistis aliqui Mo
derni Portugalenses ibi Conimbricenses Soares a Sto Thoma ibi sti q 4 Cōar 1
disputatione 4 Vasquez alij explicat, sit Cōclusione, Del. §2

Conclusio §2°

Duratio rei
naturalis nihil reale addit supra existentiam illius nisi Denominationem Adiectiuam
Cōsignificatum Vt Seruatius ibi Successiui actus, q̄ duratio sit Cōcretum
nominalis partis duratio sit Cōnotatiua existentiæ ad existentiam.

Probatur ibi 1° hæc Del.
quo ad 1am Cōclusionem authoritate quia aduersarij sua opinio sumpta ex
D. Thō 1ª q 10 ar 2 Vbi ait Deus ēe suum duratus et Socius ēe Cōcreatum
creato quod seu existentia rei creatæ efficit et diuina essentia sortitur duratus
et illa rei creatæ duratio è ipsa existentia patet hæc Thia q 9 aduersus ex
Cōparatione existentiæ et essentia cui bene collegerit D. Thomas rationatus
duratus et ipsa essentia diuina Cōcurrit sortitur seu distinctionem rationis duratus
ab essentia creata ex distinctione ab existentia

Secunda Scotistarum probatur Del. Cōcursus
sive quod res existat durationem seruatius et 2 ibi sti sit existentia seclusa
omni alio modo ibi Magister duratus Vbi et Scotus ibi intelligit et Cōcurrit

jcē seu jexistª ꝙ durao relative ñ distinguit ab existª rei durāpsi
dugliter dri
tj guist aduersarij durāons Vt hyc rāons sllegt radicalis vng et stng
allig radicalis ē illa quę habet rem durans rationi sue entitatis
Vt existtis; sortis ē ancten sup addita sicq dicit ꝙ ab durāone que
ē jdistincta ab existentia rei stly dicti durans radicaliter et ipsa
vngliter ad aūs dicti durans fortiter
Ptery hyc Solutio omnino vltyatiua ē
multiplicat ꝙ entitatef sine necessitate querę admittenda ñ ē, et
Dilly sui jsurgo durao nichil ē aliud, quę ꝙ manentia relicj jexis
tj ab stō hyc relicti permanentia dicti fortiter jtę existenti ab illa
durāone superaddita ꝙ, maiori ē certa, ꝙbo minori, ponendo Petry
heri ꝙ duxisty a Deo Vsq stnō seruatu secluso illo modo seu diua
one superaddita, ꝙ hori posse fateri tenetur aduersarij ytalli: casu Petry
iure et relative duraret ꝙ quicqd alij vnq superadditi superstantis
Nec obstat ducre
Petry ytali casu stly durare fundamentum et ñ fortiter = ñ jqua
obstat qª si durao abstq modo superadditi ñ esset fortis maxime qª
exigeret dicty modi durationis jgnatio ꝙ, dictus modus, tj ē ideꝰ ꝙ ipsa
tj vng jhoc tempore et alij jalio vtrq arguenat ꝙ, minor ꝙ hoc
quoad tg ptt vtq si ē vng forte tempore ꝙ res hodie durans habet du
rationē dicti sequestri ꝙ admitti requirit si ē modus distinctus denouo ꝙ duci
debet ꝙ ab aliquo agente, ñ creato et jnxato, ꝙ tot actiones debitas
denouo jdeo genere et Conseruatione eiusdē creature quot sūt jstantia
jqq durat, ꝙ Conseruatio ē actio distincta ab actione tō ꝙ ducentia ꝙ pri
dē aduersarij negat.
Si Respondeat eyde ē modus durationis quo heri et hodie
durat Petrus exigitur ñ sequitur Petry habere hodie durationē qua
heri habebat qª ductus modi ñ correspondet seu ñ constat rōne tj
ꝙ = Petrus Respondeat bene dicis ad ratiōnem doctrinę Thomę
ꝙ ductus modi ꝙ stly Instrans ad diuersa tempora facit Petry heri et
hodie durare ab ꝙ distinctione sui ꝙ eadē existtia ꝙ stly Instrans
ad actionē Conseruatiuā potuit facere Petry durare patet Thia admi
moda paritate.
Qª pars Conclusionis facile ostenditur qª res Successiua dicitur du
rare rōne Istantis fluxę quatenus vna pars desinit et alia incipit
ꝙ durao ibi portat ad actionē denouo ad priora existtia seu incepti
rei successiuę stōn sicut a tes Successiua addit noua duratiōnem
et noua existtia ad existtiā precedentis, sic ꝙ tota existtia successiua
ñ distinguitur a tota durāone stō pars agentis ꝙ ñ dirigit jduratiōnem

j diuinitli rei p̃manshi arg^ta 11 sq.^a §3

Argumenta ℟ Sent^ §§ 3.

Sarmitr. ex ℣ hoc loco citato 11^gis Vbi prostrahit verba loquens de Deo
Sic ait Quæ Ipsi ē eterna, ē sua Eternitas, Cui^m nulla alia res
sit sua durao, q^d ē sua ee. ℣ arg^ty Vbi Si formatr arg^ty nulla
res creata ē sua ee, ℔ nulla res creata^t ē sua durao, patet Ista ideo Deus
ē^t sua durao q^d ē sua ee ℔ si nulla res creata ē sua ee nulla res creata
ē^t sua durao.

Dis matr. ℔ si a regula Res creata ipsis fieret secy sua durao^m
esset sua ee Vbi q^a stilg ipsa fieret, esset ipsis^a ad stilg ℔ nulla
res creata ē sua ee ℔ nulla res creata ē sua durao — Dformatr
d^o durao ē extra Scripty essentiæ et exists^a ℔ durao distinguit reliter
a bella Dt existis ans ēbi essa cuiq^ty rei Ingitr adequate Istis
bata Sicut et exists^a sine durame ty posset intelligi essentia extra causas
sine durame Dt ℔ istis ipsis quo exister et n^on durat ℔ —

Obiat hoc arg^ty
q exists^a et Sequitr durao distinguit a essentia rei durantis q admitti
ng n^on tm obiat q durao distinguit a exists^a Mte ad autho
ritat D thome, ng obiat Solutio dicmo ng^a Dthorng asserere durao
ng ipsis ee entitatiue distincta a essentia q exists^a adiname ipsius
sine modo abess^a distinguit, ℔ q^d patet ad 1^m Dis maorg.

ad 2^m Dformatr R^r dura
ng ee extra Scripty quasi mutuat^a ty existentiæ cui^m extra Scripty Phisicy
Sicut Dis matr ty sua ipsius habes ad hoc Da asserentes mag^a
et formy q sequitr Dixi et tm^n maa potest dici n^on mota ex defectu
mutatis quibus, sed potest dari exists^a que denominet rem durante
ipso istis Suæ productionis ex defectu constanti, ℔ actionis Dei ℔
q productis, et Conuate, q ipsis productionis n^on Sercuatis existen
defectu n^on dicitr rem durare, n^on tm ex defectu alicuius entitatis: ex
qua Doctrina Soluty manet arg^ty q fieri Solet a Separatione durationis
ab exists^a Sicut et arg^ty q sit formaiter ℔ minori durame Dmo
existentiæ ng quotidie augetr ipsa durao et n^on existentia: Soluta ipsius
manet hæc arg^ta q^a toty hoc genit ratione motus.

℣ arg^ty Sic quadit
durao motus localis ē amotus localis illius q exists^a reliter distincta q que
cuq durao distinguit reliter Ready are ex existis subiecti ab exists^a ans
ffor motus localis Vsic et quo ad suas p^tes existentes equales
possunt ee ipsis durame ipsis equales et ē^a motus localis ipsius durame equales
possunt ee Vsic et quo ad suas p^tes existentes ipsis equales sed ex celeritas

et jequalitas nequeat reperiri alioq; distinctione rebi q̃ dura ad
motus locales ẽ a quarlibet existibus ipsis motus rebiter distincta, ma
ior quo ad 1m̃ q̃br ng scitio jtempore Dnis hore q̃ tagerent
Dng lineq et alius jspatio dimidio motu alterius illq q̃ta
sineret tyẽ partes existes hory motus ss equales ty existen
ppria ty illq spatij q̃ẽ extensiony regula, q̃ tagerent et tm du
rationes ss jequales Dng a 1a tygg q ẽ durany regula ẽ durans
q̃ partes existes hory motus ss jequales jdurane: q apparis
ens de maioris q̃br ng sejlla hora Dnus Dng lineq et alius
Duas pcurrat tyẽ durationes ss equales, ty Dny sit Dang q̃ longa
et tm partes motus ss jequales ty diuersa q̃ curryt spatia, q̃
jequalitas motus, Spatior ty equalitate durany

R̃r ty Suarez Reg.do
ans ad q̃barny dico. Vlas duas durationes posse dupliciter Ili
derari 1o tyse et ty ppria existentia seu durationy jtrinseca
que habet 2o ty correspondtia ad spatia extrinseca seu tydu
rationy extrinseca, j 3a Videratione durationes illa dicitur absolute
equales, sicut motus quory ss durationes et j 2a dicitur jequales
j quibus correspondent jequalibq spatijs: q ẽ nulla debet requirj
ptia q̃ eadẽ rei tame alicuius qualitatis adijte. Sit ty se alteri
equalis et jequalis j ordine ad mensuram extrinsecam Obstat ju
plicj quantitate p manens equali, quary Una q̃ptor varietatis aut
denominationis sibi adijcta maiorj 1, minorj correspondet spatio q̃
alia. Silter j 2o casu, illæ duæ durationes equales tyse q̃ptor
celeritatis et tarditatis jequalibq correspondent tporibq et spatijs
Ng motus velox habet partes sue existentie et durationis quasi
q̃sal et minutas et tardus e diuerso habet p̃tes quasi rarefactas ex
tas, et ita motus j durationibq jtrinsecis equalibus diuersæ et jequali bus
espondet durationi extrinsecæ.

Et nota hic argtm̃ debere solui ab aduersarijs
ng j eory opinione si Deus denuo angelum crearet haberet j 2o instã
tia creationis tyẽ durationem jtrinsecam ac angelus a 1a mundi creatione
effluctus licet quo ad nos et j ordine ad nras tygg minores haberet
durationy, et j eory opinione optime stat equalitas jtrinseca durationy
ty jequalitate extrinseca q̃ ordinis ad alias extrinsecas.

Nec Vallet dicere ty Scotistæ
duos eius Angelicos ee tyse equalia et jequalia q̃ existunt equali, et jequali
tempore= nã jgitur Vallet ng Eius Angelicos tyse spatia equalia licet
q̃ ordinem ad nras tempora possint ab extrinseco habere jequalitatem orta ex ana
chilatione, ty exnata creatione alterius, nec etiam Vallet dicere ty ab ijs

hos motus equales ꝙ parabo posse eē ꝙequales ꝙ durare = nō valet ng sillo
casa ꝙequalitas nē. Resecetur durare ꝙ abscedo. Nō extrinsecō = et addo
durare extrinsecō sentemq manifestare nobis durare ꝙ abscedo Vere ꝙ nō ꝙ
aliquo addicato ꝙ scilicet ꝙ mathico affecto. Vt ꝙ git ꝙ his motibꝰ qui celeritate
et tarditate ꝙ affecti

Replicabis Dilecō et rare facto Sly habet locy ꝙequitate ꝙ
manyti ꝙ nō ꝙ successiua = Rr Adeniamy et rari factory ꝙ ipse talꝙ nō
juuiri ꝙ successiui ꝙ iuuire tm̄ illos duos motos assignatos ꝙ celeritatꝫ
ꝙ et tarditatꝫ qui tmoi Correspondyt Dilecōi et rare factimi ꝙ
manyabo.

ꝙ ang.tꝫ ꝙ genitiui Deum humanitas ꝙ Dei Verbi Existit ꝙ
Existꝫ ꝙ creatꝫ Verbi et tm̄ nō durat durare ꝙ creata Dei ꝙ du
rare creata et temporali Vtꝫ ꝙ Vig durao eterna nō ē ꝙ ꝙ Ipso
desinit eiꝰ Existꝫ a sua Durare Sicut res ꝙ creata a Creata Et sic
quoter Veliter ē ꝙ ity dicely ē de Existꝫ et durare Luiꝰ ꝙ ng alterius
rei = Rr Pedyb maioꝝ et neg.tꝫ minoꝝ Ng Sicut humanitas
Xpi Existit ꝙ creata Existꝫ ita etiꝫ durat ꝙ Creata durare et sic quoter
ꝙ ang Eremitatꝫ Michelemus tm̄ nō Eternie durat Sicut nō Existit
finite q illa Dnio ad tales Existꝫ et durare nō sunt ab eterno.
Sꝰ ꝙ ipsore facta et dies dester alebere Dei actione, et ꝙ ꝙ de hac ꝙ
et hbro liber ꝙ Phrurory

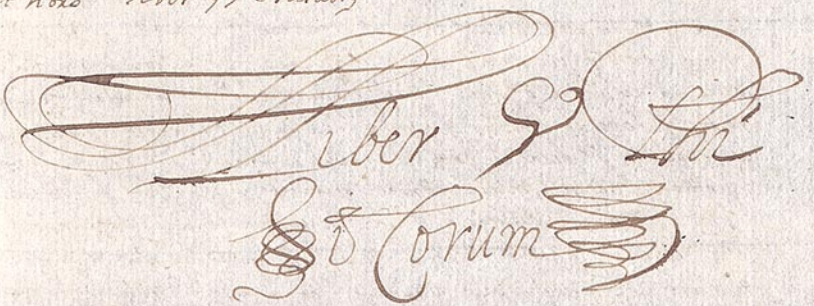

ꝙ ꝙ ꝙ Phrpho
egit ꝙ 3ꝰ libro Metus Existꝫ de loco et tempore Inde ꝙ Hoc libro
dicto seu de his ad que Edit motus disserit et libris duodecim
ꝙ o capita a ꝙ ꝙ ad 3ꝰ ꝙ clusive declarat ad quem Edicamꝰ to
dem ꝙ e motus ꝙ ꝙo explicat Vnde sumatꝫ Motus ꝙ generica Spe
cifica et numerica motus et denig ꝙ Duobꝰ Vltimis Diuersitatꝫ motus
ꝙ alterꝰ motu et Diuersitatꝫ motus ꝙ quiete colydit. Sꝰ hꝰ ꝙ
Dei magni munera Sꝰ quare Exibet ilia Laudabo.

Finis ꝙ ꝙ Euangly

Predicamenta hyge quantitas qualitas et vbi posse ese motu terminare. aduerte bñ ipsius huius resolutionis nec quantitatis et qualitatis debere ese motu terminare jdo sui aduentum. q exse sua beat capacitatis ad vltimu terminu dicu hyg quantitas et qualitas q duo ultra ultra ut ggnerales substantie nr terminent ese motu. Ego ducit bñ ad eyds actionis et quesit essa dubio

Hec assertio sit explicata ad Phisicu ipsi et ibor ex rog Aristotelis assignat hic tres species substantie motus videlicet alteratio, augmentatio et motu locali, q duo tantu ese respicit maiorie quantitatis, alteratio qualitatis et motus loci vbi. et ad hec tria bñ predicamenta dat ese motus.

Diuisi vltimi ad tale tria dat ese motus q nr istius ad tria predicamenta enumerata ans ibor substantia ut motu generationis et vltimi dat ad substantia ese motus. Vt hinc obiicitur et simul alias dissolui. Ostia q. Lo quinto augmentu adquirit predicamenta dat ese motus dubium nr procedit Demostu late sumpto, hoc quo sui vltimi ad substantia dat ese motus q istius procedit Demostu stricte sumpto quia tres exponit Aduersus ea q sit ibi tres positiones 2a q tales sit Thomisti, 3a q. ibi vera dctr Sabudo subtilissime currebat.

Vna ex Aduersis e q ipse dicebat motus augmentatione q motus petit duas tres positiones, mutatione e ipsi tres positiones et negatiuu oblig generatione nr motus Secundo: Ex quo sequitur vna Aduersis q vltimi sit tui positiui debet habere aliqua Diuersitate quia Diuersitas nr debet ee omnino sigurosa Vt e ea qua tui abiecta subiecto mutuo se excellit q debet ee late, ipsi rone termini di vt maior, minor ipsi qualitate magis, minus ipsius qualitate q ipsa ipse, ipsi ille loco ipsi. vna 3a Aduersis e q ipse tres positiones motus dat medio rone cuius retardat progressu et dat successio, qua quide successio vltimi potest guinire exercitu tria possit qualitate Thoma affecti ipsi tres positiui et negatiui ut patet et nr ee et ed a nr successio.

Vna ipsa ea ad ea dari ese motu q terminat motu rone sui et nr rone alterius sicut illud tractat ese q monstrat rone sui vltimi rone alterius vbi ad terminat motu vbi q terminat motu rone sui et nr rone alterius: Hoc ultimo ad hec tria vltimi q predicamenta dari ese motu q ipsius respectu tres assignate Aduersis q qualitas D.S. vltimi e de qualitate et vbi e successiue q tres sunt extra et habeat plures partes scilicet si fuerit magna e oppositu partiu quibus sit positiui et vltimi ipsi predicamentis nr respectu huius Aduersis ad ea dat ese motus q substantia

paulati aquirat j nutritione hoz rē ē rame sui S rame adijte q̄ghitatis
ꝫ ḡ alterity n̄ posit ita bito dispoñi rame qualitaty Pharery.

Solet etiã hic jquiri
aquo acqriatr Vnitas generis et Specieꝝ motus Successiue adq dicendy ē Vñ
tates forlior Summi forlitor j ordine ad tay adq̄ qui multitudines diuer
sificati forlitor Ex diuersitate forlis tri aquo ꝫ ex diuersitate forlis Medij
y Igatij seu j gradꝰ ej Exeo g tay adq̄ Vnolet diuersig tay aquo ꝫ di
uersy Spatij seu Medij. Ppter g pse 1o ꝑtendit ab alterare ē illo
Specificatiuy, S tay adq̄ et n̄ actiõ ē qui pse 1o j tydit amotu tay
g 2ay aquo abtijcit gtertay adq̄ et n̄ ē S q motus abso adq̄ Spe
ficati minor ꝑ motus exse j tendit amissiuy tri aquo Vt acquirat
tay adq̄ n̄ ꝫ tendit possidiuy tri adq̄ ꝑter amissiuy tri aquo cũ nulli
agenꝰ j tendens j nulli ofertr q motus pse 1o Ideꝰ j tendit possidiuy
tri adq̄

q̄ multitudꝰ diuersitas forlis tri adq̄ Sumatr ex diuersitate forlis
tri aquo ꝫ ex diuersitate forlis Medij Istat, ty g 2motus ex nigro j albo
j termedij Et ex albo j eydy albo j termedij S motus forlitor dicitr g
tay attactus albidis Ideꝰ j ee rei ē Vnus Vnitate Specifica n̄ ē ee tri
plij g 2 color j termedij Vt Instat Carptij Nigredinis ē tayꝰ forlis 3 motus
et ut Instat Carptij albedinis ē tay thus alterij motus. ty g 2motus loca
lis rectus et circularis etay si assyngit eydy tay adq̄ tñ Specie diuersif
Ppter g 2rectus ē ẽsq̄ rectꝰ et circularis ḡ circulare ꝫ diuersitas forlis
tri aquo ē Sgdej resydit diuersitatꝰ forlis j tay adq̄ et Desequitor j mo
bbꝰ.

Pista tñ g g do dicimꝰ Motꝰ acrgere diuersitatꝰ atuo aquo j tertiegdy
ē illg acciqrici obligus n̄ ꝫ recto ng tacet tay aquo n̄ Valeat j recto
turbuere motui Specij, bene tñ j obligico et 3 Motato Vnde Ex hoc g tay
adq̄ Vt Instans tay aquo turbeat diuersitatꝰ sequit tay aquo absolute
turbuere Sgrem, sicut ex eo g 2 ꝑtentio Vasis j Dexito turbeat loge
Specieꝝ n̄ sequit nag quia ē pars modus Vltimus j Dextro turbuere
absolute Sgrem sed ꝫ sequit j Sinistri, tay aquo turbuere Sgrem
Caliatior, et j obligico n̄ ē illg turbuere absolute et j recto.

Obligeꝰ ex his
Vt sufficere diuersitatꝰ maloꝝ seu ee rei tri aquo, seu Sgatij, atuo ut
resydat diuersitatꝰ j tuo adq̄ ty g 2motus ex albo j nigro et ex fusco
j nigro n̄ Causat diuersitatꝰ, ty Vtrq tay adq̄ resperat Desolli g nigr
tri aquo Carptij albedinis, ng color fuscus cap te quia ē niger n̄ ē forlior
tay aquo Vnitas Sgdis j nigro, n̄ sed cap te quia ē albus: ty g 2motus
circularis factus ptertq n̄ distinguit a motu circulari facto g aquo ꝫ
Nediuersitas ee rei tri aquo, Nec diuersitas ee rei Medij Causat j tuo

adque diuersitatis respergit ad diuersitatis specifici motus.

Sº obiecit actio specificat ab agente et nº actus adque gº subiectus motus nº specificat actus adque sº actio aque potest Itrª gª secut actio cª ab agente, ita motus cª actuo aque = Rº Concedo ans et neg bº Itrª ng actio quig forte Solu ſtendit reduxere agens ſacty Vnde eo ipso gº abillo exeat ad ſplet ſpriagatis ipſtio actionis, at eº motus ſequitur rabis Solu ſtdit gº deuctrix, ſ acquisitionis tui adque et eodo secut actio ſpecificat ab agente priegaliter ſ ſpecto sic motus actuo essthaliter ſtento, ras Itargº Sumitr exessitis ſpecijs ng actio Vt Stat ex 3º Physicorū ſ recto dicit egressionē et ſ obsequo gductionis tui et eodo ese et essthaliter Solu resp̄ndet agens atū motus ſ recto cª actus entis ſ poty aª ſequit ſ potº cª eodo ſ recto Exigit reduxere mouile ſtatu ſtq quig ſacty Vltimus abillo ese et essthaliter ſ specty

ſquires quid requiratur ad Vnitatē numerieq motus Rº ad unitatis numerieq motus requirit Vnitatē numerieq mouilis ſpecij et tui adque ras 1ª cª gª Ly motus Set accipis et hoc ſ diuiduct ad habitudo Vnitas Numerica motus abstrahitur a numerica Subiecti Sumi debet; ras 2ª cª gª subſtq ſterny patet nº potest motus cª idē seq̄i dq nº potest ſterniſi durao quię etiq ſterny patet et desinuectus resp̄ durq. ras 3ª cª gª motus cª potabilis adque cª ad multa ſplia ordinabilis adque debet etiq seq̄i Multiplicata ſ numerica Mensura. quię ſplura cōſiderat legat Modernos ſ Cōſti quare dicta sufficiat ſ hoc libro Liber 6 Physicorum

Liber Sextus Physicorum

Distribuit

Philosophus libros istius sex capita ſ quorū 1º et 2º ostendit Itinuū nº ſ quoniā existentiū Specialiter gº id demonstrat et tempore demonstrat asserit cº quibusdā ſ quorū expartibus diuisibilibus ſ 3º asserit ſtans temporis cē ſ diuisibile Itinuabiliter pter Solutā et Retentā et gº ſ istis nº potest fieri motus. ſ 4º duplicē apponit diuisibilitatis motus, alterū ad diuisionē mobilis et alterū ad diuisibilitatē temporis ſ 5º et 6º ait ſ ter cº tes motus dari Mutatē cē nº tm ſ finitis motus, ſ 7º ostendit mouile tempus motū et magnitudinis Spacij cōparationem motū cē finita, ſ ſ finita ſ 8º probat diuersionē diuersiue quieti cē finitū

ac Inuenit mutui Qng huic Inuenit tgquq enti positiuo illiꝰ tgquq enti formatiuo j q et Lo opponit errores Philosophiary Circa dicta eorq; sydamyta, dissoluit

Saluisime disputat auctores j positi de substantia Stellarum q̃ vim huiq; disputationis Valitq; S, partita S, nulla q̃d nullq; Stellogię defecybaty Educat idio Crediton; j hac q̃ megerq Solyq; positiq; positiq; doctrinaly quq questionaly hadq Explicatr Constitutio Contiuꝰ

Explicatr Constitutio Contiuꝰ

Vtat es

Sepe dicti Superiq; q̃ Stiuuy ẽ huiq; partes hoꝰ Dni Dnigtr, Et etiq Vstat q̃ Stiuuy aliud ẽ gmanys et aliud Successiuy p manere ẽ q̃ Vy esse talis p̃ts Existit germanytor Successiuy q̃ nõ simul Vy esse sua p̃ts Existit Stmotus et tgq; j hoc aut Simile tq; gmanyti quq Successiuo dari j diuisibilia terminatiua et Stiuuatiua Suppono dari aliquos Et tunc si ẽ q̃ Stiuuy finitu et terminatu positiue sed nõ terminatu aliquo diuisibili esse terminatu aliquo j diuisibili, patet ẽ Certa q̃ Stiuuy ẽ ens reale positiuy Creaty, Primoriu q̃dor q̃ si j illo diuisibili sua mater Medietas illa terminabitur et j finietur an aliquo diuisibili et sic procedetur j infinitu Vtq; duy procurati ad aliq; j diuisibile

Nec Sufficit dicere Stiuuy esse aliq̃ talis j diuisibili terminatiuu ee finitu et limitatu pregatiuy Vt tenoris Extensionis Vg. = nõ j quq Sufficit tq̃ q̃ hoc illy Sufficit ad limitatu negatiuy Vtiꝰ ad positiuy quq entitas positiua Creata desiderat, tq̃ q̃ quilibet Negatio j aliquo positiuo debet fydari;

Exquo colligeꝝ q̃ hoc j diuisibilia Sic mera contrarietia et positiua distinctq; a partibꝰ Stiuui Sicut res are et tunc huiq; ẽ q̃ Stiuuy ẽ huiq; q̃ tq̃ terminatiuu hoꝰ Dni S j diuisibile Dne Vtq; quidem partiq; Negatur Modificare Quq p̃s tq; j Stiuuis homogeneis Vt Tot esse nauibꝰ tunc quare magis Vnq quq aliq; Modificet Dne Vtq; Simul tq; negatur ee medij partiq; distantiq; quq prio q̃ aliquo priori nõ Suppongtr Subtrahe Vnig q̃ quesquq modabiliter distinguitr hoc j diuisibilia a suis partibꝰ = Sedicas q̃ Subsistq̃ et exsistq̃ modificet duplicyq. Dr Vallet disparata q̃ stat j hoc q̃ exsistq̃ et subsistq̃ Supponyt Extrema q̃ quoy Vnig.

q̃ aliq; j Stiuuo dstr j diuisibilia Stiuuatiua quq j motu dicyt mutata ee j tempore j figtia, j linea pyta, j superfici linea Vt j diuisibili Vy latitudine et j Corpore Superficiey Vt j diuisibili Vy q̃ sydibaty, etiq̃ q̃dor q̃ q̃ Stiuui S j storie

Vnte

Media Unione sugadita Cyn Te habeast p̄ mey actus etgotyte, Stalij
Unio é jdemsuntis q̄ Itinuo dgte jdemsuntha Itinuatuo maior
é certa q̄ jhac deberet Itinuy a Thgue, q. x tes Itinui a thgue tuo
Dni Cogalgte etq̄ Cy ulbq Setgegt Unde Itquy desfinite q hinc q st
luig q tes ss Itinul et setgegt, minor gber. Si Unio esset di
uisuntis habereat q tes q̄ q̄ idegerst alia Unione, qua Unirent
et sic jfinite q̄ totis Unio erit jdemsuntis.

hic Contatis Cystat dfensthy
an Itinuy ex sdis his jdemsuntibq Ignorat anue ex jdemsi
untibq et partibq q̄ jItinuo etiq dgte Vt stat̄j rparebit̄. Item
Thoroory Princes q̄ thgti Et Modernis Cocque ex Pte Societa
tis Cegnyte Sstit Itinuy Ignor ex sdis jdemsuntibq.

Very hic mag Sphydr
jtelligebus é Exste q̄ ogunitr Rhepho et Thoma Rhyte q̄ Cy ti
Cy L° et D° ait Nec Cequyter erit pytus ad pytu aut eqlis nyc ad yngs
Nyc Vt exis sit longitudo aut tempg: jter aut pyta Sep é stonea
et jter eqlis nunc é tempg. qq Verbis Thug apernit Mytt Rhepho
clarius q̄ sdict.

Rao huic dessuntr Exqsio Rhepho q̄ adhgc sorg pbat reduci si
Itinuy Istaret exsdis jdemsuntibq n̄ esset magny et exteny Stone é Ja ssg
Itinui q̄ requirt Ponr exsdis jdemsuntibq maior gber jdemsuntis addity
jdemsuntis n̄ facit maig Sp̄ plus q̄ si Itinuy Istaret exsdis jdemsunti
bq n̄ esset magny et exteny ans gber jdemsuntis addity jdemsunti n̄
manet Extra illud q̄ n̄ facit maig hns gber Cy tyait illud Uy se toty
Cy Uy pt̄ si Cy q̄ nichil é Extra. q̄ toty é jtra et Cequyter n̄
facit maig si Uy q̄ aliquid é Extra et aliquid jtra est Ite
quyter n̄ erit jdemsuntis = Si dicas q toty é Extra jquiro an me
diet aliquid jtra Thug t, n̄ si Cy n̄ erut jmediata Et Cequyter
Oradrat aliqua pars si Uy q̄ nulla é dictia jter Thug et Cequyter
tyait sibita

Cirmatr q̄ do duo se addequate tyeit Uy e toty Uny Cy alio n̄ facit
Magnitudiny aut Extsiny Uy e. Si duo lapides addequate setyeryt
Nullq facerut Magnitudiny aut Extsiny sequitr Uny jtuo interetur jalio
Cy illoq̄ penetraret si Uny jdemsuntis addequate tyeit aliud q̄ nullq
facerit Magnitudiny aut extsiny.

Nec obstat si dicas q etiq jnra Spta
jqua geat jdemsuntis sequitr pars illud jdemsuntis tyeit partq Uy setbq
et tm n̄ penetrat Cy illa p̄ quequis Duo jdemsuntia Setyeyt n̄ sequitr
q sit penetrata = n̄ jqueq obstat q̄ quequis jdemsuntis Uy se toty
tyeat p̄ dimsuntis n̄ tm addequate et Uy se toty ulq tyeit sic

jadequate q^a ly sit diuisibilis gderit vlg tangere ly Mag Mudietaly
et or ly^a alig ꝑte vbi erit pars jadequate Vbi ē ꝑtly ata^o
Syllura j diuisibilis sctgerit ly totally illorly habeat partes sctgerant
ly sctata et adequate et Regulter ora simul in occupatyt maiorly
quy Mytanty. Disputao Vnica de jceptone et decisione rery

Disputao Vnica

De jnceptone et Decisione Rerū.

Incebitur ex
plicata Substitone et Ypone Stimi Restat explicare quomo jcipiat
et desinat ee ꝑ quo sit C^o Vnica quomodo res tyssuccessiue quy
ꝑmanytes jcipiat et desingt ee.

Cuius Vnica Cuymodo Res Successiue Cqui Perma nentes Incipiant et desinā esse

Ꝑ questionis
jtellygentia ꝓsto q̄ licet quelibet res data ypsa et ytrinseca gaudeat du
racone tm̄ in explicanda jordine ad tly rery jceptony et decisiony sc̄z
ordiny ad ytrag quo extrinsece oryuntur et ly jstempore deficiantpartes
et jstanti Vt manet dicty cuiglibet rei jceptis et decisitis tempore ly jstanti
Myssurate et jcipit ly desinit ee jstempore ly jstanti q^a tm̄ quelibet
parte temporis signata ponit alia et alia priori signari jglia res jcepit
ideo jceptony et decisiony rery explicanda ordiny ad diuisibile et de
terminaty jstans q̄ jceptony ꝓcedit ly decisiony subsequitur.

Note duplex ē
Mag jcipiendi et desinendi rery alig ytrinseci et alig extrinseci ytrinseci
Quenit rebg quę jcipiūt ꝑ ly sui ee ita ut ꝑ aliquo jstanti determinato sit
Very dicere Nyc ē res et jmediate ante non erat: ita q̄ jcipiūt extrinsece
quory existy^a non dati ꝑ determinato jstanti sc̄z tempore jmediate sequenti
ita vt sit Very dicere Nyc non ē res sc̄z jmediate post hoc erit, et ista

Regly

jcepere ꝑ Vltimy nẽ ee

Silter exꝑte decisionis Correspondet alig deysly
Mag jtajsuce desinyt ea que finistr ꝑ Vltimy sui ee legg ẽ very
dicere Nyc ss. et jmediate post hoc nceryt, Extajsuce ẽ desinyt
que finistr ꝑ tȳ sui nẽ ee ita Vt verificetur Nyc nẽ Resꝑ sꝑjme
drate post hoc jstans erat: Exaa Qstat jcepcimy et desinimy nichil
aliud Signifieare quig jritig tȳ, sing durationis rei et Qsequyter nichil
aliud quig jstytia jaa res jcapyt et desinyt, quare Ista difficultas.
Qsulsit jassignatis ꝑdictis jstytibg.

ꝑ Vt certa abjcertis Separatr Sagmo
ees res gmanyes que Sdy habet exists ꝑ Vnity jstans jtycere
et desinere jtajsuce q ebg ẽ very de jdem subiecto motus ꝑ, demu
tabi ee que Sdy habet exists ꝑ Nucis jstytis. Stat hoc jgenera
one Subtytis dequa ꝑ illo nyc jquo exstit ẽ very dicere Nyc ẽ et
jmediate antea nverat, et Silter nyc ẽ et jmediate post nverit
qui quidg mog jcepcdi et desinydi ẽ jtajsectus Vt exꝑsentatis apparti
bus positis Sett 1a Del° §t.

Prima Conclusio §1

Res Successiua Vt motus Ctempo jcapyt extajsuce ꝑ Vltimy sui nẽ ee et de
sinyt extajsuce ꝑ tȳ sui nẽ ee. Nege Del° 2 Dnis et ꝑbor Simul
quo ad Vtrgg ꝑtes ea que jcepit ꝑ primy sui ee et desiny ꝑ Vltimy
sui ee uere jstanti habit ee ꝑ Nulla res Successiua ꝑtest habere ee jstytis
ꝑ° nulla res Successiua jcepit ꝑ tȳ sui ee et desinit ꝑ Vltimy sui ee ꝑ° jcepit
ꝑ Vltimy nẽ ee et desinit ꝑ tȳ nẽ ee Otia patet ex explicane terminoy motus
ꝑbor qualibet res Successiua habet ꝑtes priores et posteriores ꝑ° non potest haben
ee jstytis q alias eas haberet Simul q enti Successiuo obstat.

Sobricies tyeres
dicit jcapere ee q do jcapit exstere et ponit extra Causas sto hoc habere res
Siue Successiua Siue gmanys ꝑ tȳ sui ee ꝑ° res Successiua jcipit ꝑ tȳ sui ee
Deo nos nẽ jtydere res Successiuas exstere ꝑ negatiy sui, hoc enim
falsy ẽ et jpossibile ly res ngnat exstere ly negatione sui Sto grassetus
ẽ illud ee ponere motus nẽ jcapere ee jdem sui ẽ jstytis Sto jtydere dem sui
Cuig opposity jstellit gr bile apparet Siquidem semotus jcaperet jstytis Simul
haberet plures partes q ẽ ꝑa ratione entis Successiui.

Dicit terminatiuy motus q ẽ mu
tatyẽ desinit ee jstanti ꝑ° et motus ꝑdicit Otia motus durat quig dicit
durat cuig terminatiuy ly motus exstat q jdem subiecto Vt dicimy Sto
terminatiuy motus desinit ee jstytis ꝑ° et motus = Rr q pars Succe
siua Sicut nyagcg ẽ absolute et ratione sui Sto ratione sui jdem subiecto adhoc

ut dicatur desinere ee ifigere Sing tis sui n ee sufficit q illo istghi ig
exstit cig entitatis ee sit uery dicere dictg p n ee ista et ante illud idi
uisibile habeat suy ee steady Vltrag idiuisibile seu istans n sequitur alia
pars imediate futura q aliqs n foret semp seu motus, sequitur ut
cumulative licet aliqualiter dicatur exstare, vacue sui terminatiui qui meo
desigdi e ignio i sequentis

Decessibus Caet Deg i Vnico istghi lapidis iacere, et
n impediat motus illig iacebit quidg moueri ad gtes ieodg istghi q motus ad gtes
actiui resultghia emanat a corpore grauis n impedito q iacebit motus iacendi
istghi ig lapis q ducit iacere = R motus lapidis in iacendo ig eodg
istghi q ductionis illig q debet resultare iuxta exigentig sue rae et ly
deinde dei Successiue sit iacere i tempore sufficit q talis motus ici
fiat itempore imediate sequenti ad istans q ductionis.

Sequitur ex dictis forasacci
dens quę sit q motus regulosus iacere et et desinere ee eodem quo motus, s,
iacere q Vltimg sui n ee et desinere p ly sui n ee, et ratio e q a motus et eig
beg debet gportioneri. aduertendum e q si fora quę sit p motus Vniformis vt
dicens alicuius gradus determinati iacebit et desinit istis ee q iacere p ly
sui ee et desinere q Vltimg sui ee, et ratio e q a quę sit ee Istans i dicti
sensibili V.g. Sexagesimi Vndecimatrix Vt dicunt gradus Vniformis
Istans i indiuisibili q a quid quid addatur, auferatur aut manet ly illo
gradu determinato a sol. § 2

Secunda Conclusio § 2

Vespertina
nytes subsistentes generabiles et corruptibiles incipiunt istinere p ly sui
ee et desinunt existere q ly sui n ee. Cuius e rnii haec Conclo istotelis
Mistas et quo ad ly p. igitur istg subsistig habent esse suy ee simul
q mouy hi generationis quę e actio istghanea q istghi quo e generatio
habent ee = Patet de huiusmodi subsistentes e uery dicere nunc
e subsistia et imediate antehac nunc n erat q incipit istinere p ly
sui ee = Dicitur q subsistia nullum habet Istanty q nulla e resistia
exqua creatur successio i cig q ductione q sit istghi.

Dices ad introductum fore
subsistentes irregulariter determinata durationis Vg. ad forg ignis calor per
octo sd talis fora accidentalis fit successiue q ad alig datur gradus ad
terminum q et ipsa fora subsistentis ignis fit istinere = R ex dictis
istoris de generatione q licet fora ignis regulariter talis disponat incipit
istghi, q ipsa dispositio ss in eodem istghi quo e fora q a disponens
incompatibilis ss generatrix ipsius fore Vnde et si admittatur successio
huius n ex generatione sed ex motu alterationis ad qualitatem quę nunc =

Cyquo Istat oes res ℔ mundes que habent suy ee simul ĵcipere ĵstituee
℔ sui ee et loquimur de re ĵdiuiduali Vide Angelo, et de obo Durly
Charlethon Ytariy Et lux. que Durlli Ytariate.

quo ad 2a℔ Sic ꝓor fora
Substiaĺis ℔ potest desinere ee ĵstiti ꝓ Vltimy sui de ꝓ desinit ee
ĵtipore ℔ sui ñ ee ans ꝓor fora generabiles ĵcipit ee ĵstiti
ĵtrinseco Et dicimy ꝙ fora Corruptibiles ñ ꝓ otest desinere ee ĵs
tati ĵtrinseco patet Ista 2a Talis sequeret Duplex forg ee ĵo ℔ ĵstiti
ĵ eadē maa ℔ ĵpliceat

Respondeo forg generabiles ñ ĵcipere ĵ eadē ĵstiti quo
fora Corruptibiles desinit ee ℔ ĵstiti sequeti Sic ℔ ñ sequi, Due
Mens gellatg = ℔ 2a ng ℔ ĵbet hec duo ĵstitia Mediat aliqua
pars semporis, ℔ ñ Sit Mediat ꝙ ig existit maa Sinestra ℔ ehg
ĵpliceat, Sit Mediat ꝙ ig darent duo ĵdiuisibilia ĵmediata ℔ Et Istat
ee ĵpossibile.

Obicies ideo fora Substiaĺis ĵcipet ĵstiti ℔ ee ĵdiuisibilis ꝓpter
eadē rationē desinit ee ĵtempore = Dico ans et nego Arg ng ee ratio ꝓ
Mysterate duratōe et ita ee ĵdiuisibile ℔ Mensurate durationē ĵdiui
sibili atu ñ ee ꝓ Mysterate ꝓse postulat ℔ negatiue et p accidens
quatenꝰ sequitur ad ĵceptionē alterius forg et ideo potest dari ĵtempore et ñ
ĵstiti. Imo ꝙ 2do forg desinit ĵstipsius desinit ĵtempore 2a℔ ee ultima durē
℔ ĵstiti terminatiua Arg ee fora Et ĵmediate post ñ erit ℔ ee illa
℔ forg data ĵtempore ĵmediate sequenti. 3a Sol. §3

Tertia Conclusio §3

Substiaĺis q
rruptibiles quę natura ñ subsistit ĵcipit ĵstituee ℔ sui ee ꝓ ista 2a ℔ ista
℔ actiones ĵstituendi ng ee Creationē ꝙ habet ee suy ee ĵstiti ℔ ĵcipit ℔ ℔
sui ee.

Quires quomodo dicte Substiaĺis desinit ee, Respondeo ℔ ĵ actiō horum Substi
tiarum ñ ℔ sit Agere nisi ℔ suspensionē Deus habet desitio ĵ ĵstiti
ĵ ĵtenagore quod magis Deo placuerit, Conuertig autē Dicta ℔ desinit
℔ ĵ ñ ee ita Ut sit ung dicta Arg ñ ĵ Creatura et ĵmediate antea erit
℔ ĵ desinere ℔ ĵ ñ ee et ratio ĵ ℔ 2a Talis Substiaĺis desineret Conuertig
℔ Vltimy ee Esset ung dicere Arg ĵ Et ĵmediate post ñ erit, atq; idem
Esset ung dicere Sine Diuina Dei ĵtesa ĵstiti Creatūra et ĵmediate post
ablatā Ung ñ erit ℔ ĵ Talis

℔ 2a hanc Obicies Substiaĺis ĵ Corruptibilis
ñ minꝰ ℔ ĵdiuisibilis quę ĵdiuisibilia Sui ĵstitia atq; hec desinit ee
℔ ĵstiti ĵtrinseco seu ℔ Vltimy sui ee imo Videtur Sic desinit ee ℔ nequit
℔ desinere ee ĵ ĵstiti Extrinseco Sic ℔ ℔ sui ñ ee, ℔ Quę Substiaĺis

j Corruptuiles desinunt q ḡ Sui ēē Sp Vltimy Sui ēē = Et q licet Substēţie j Corruptuiles seu quę quo durąt Sit quo ad durany vtą forsitan j diuersuiles, ac jstą haĉ temporis Cursu nostri Virtualiter tm nō vtra jdiuersuiles ēē q jstans Vltimy Egoris nri pp jstąm Coexistere nequit; Secus uō Ceruj et Substēţia j Corruptuilis Physicata q ipsy Modę Sicut obstąt Virtualy diuersuitatę dictę Substąţ j Corruptuiles possyt Correspondere et mensurari tempore nro vtro obstante q possyt illo desinere Secus uō jstąm Temporis ppter Oppossita ratę, et alias q Substantię dictę sp annichilatę Cyēē ignary j Spatuilis jstąm temporis nri Vt q michi Vltimy S. q Successione Ly ipsory ee Spatuilis desinunt ēē, et hęc de hac questione. Quęsitęcula agendix Vtru Corpora San Animata Cita Vnanimata Sabeant Pros Intrinsecas Magnitudinis, et parui. Ppis

Intellectuą ē Sensibly duplex ee tuy tą magnitudinis quą parcuitatis Vnuj jntrinseą et alij extrinseą, tuus jntrinsecus magnitudinis ē ille Subquo res ee potest et submaneri ee nō potest Vt Sexcoo Submagnitudine et quantitate quary Vltimy ee possit in tm Submaneri Sye quantitas seu magnitudo soluta ē tuus jntrinsecus magnitudinis, hoc. tą extrinsecus magnitudinis ēē ille Subquo res ee nequit, bene tm Submaneri Vt Sexcoo Subquantitate montis ee nō possit bene tm Subalta maneri, Sye quantitas montis dicat tą extrinsecą magnitudinis hoc,

Ppterea si ḡ mco Philosophy ē detis parcuitatis tą jntrinsecus parcuitatis ē ille Subquo res ee potest et submaneri ee nō potest, tą ā extrinsecą parcuitatis ē ille Subquo res ee nō potest bene tm Subquo ḡ ma neri: Obserua tm q jpsti obs Incuniut Circa Nomina qą debent appellari tui jntrinsecę magnitudinis et parcuitatis; obseruj tuy jntrinsecy magnitudinis Vocant Maximy q sii; et tuy jntrinsecy parcuitatis, Minimy q sii Circa hoc ū extrinseos Vt obs eodem mco loquyt, nq aliqui Vt Iglutys sy appellą tuy extrinsecy magnitudinis Minimy q nō, et tuy extrinsecy parcuitatis Maximy q n, alij ū ēē da tuy extrinsecy magnitudinis appellat Maximy q n, et extrinsecy parcuitatis Minimy q nō; hoc notanti Vt equiuocatny fugias, si j diuersi diuersa legas

Suppono ꝑ.ⁱᵒ Cy orbg dari de facto ꝑ rezy ꝓa a
alig Corpg adeo magny Vt aliud maig ñ dett Et hoc ē Cely Systemy
g sub ambitu suo cta alia Corpora Sphyd, et etg dari ita minora
Vt ñ dett aliud minoris quantitatis Sine sit minimu, positiue, fractiõ
Vtcũq alia Corpora Sit illo minora Sive sit talis negatiua, ita Vt ñ dett
aliud Corpg minimu; Et hoc tanqm hoc ñ cognoscat cognoscitur
tm a Deo ꝓ, ab Angelo, et hęc Suppõo ꝓ intelligi debet ñ Sphy ꝓ Mi
uersy Et ꝓ genere, Sp̃ et etg ꝓ equalyg Specie.

Suppono deinde q nullu Corpg
habet ita determinatu Cuy Sue Magnitudinis ꝓ, paruitatis Vt ñ possit
deputy ꝓ absoluta habere maiora ꝓ, minora quę habet Vg. potest
fieri hoc Sub magnitudine Montis ꝓ, Sub paruitate formice, et hui-
jus Magnitudine ꝓ, paruitate Valeat hoc ñ possit Exercere oes huius o
peraties operatones potest tm quasi effectales exercere Vnde difficultas
Sibi accidit De hac Magnitudinis et paruitatis Vnaliter aut obg exi
gito.

Et q naliter loquendo inuentia habet tres ꝓjectas magnitudinis et par
uitatis quas naliter nequeunt Excedere ē Certy tres t.ᵒ hęc ē q Virtus
augenti q jtus Substantiam idē q Quantitatem alimenti ꝓ quo Substituy uirg
Virtute Quantitia, Cuiy actus exerceri ē Varijs dispositionibg et organis: qu
Vt certa talis potestas ē exposita alcalijs lexiuiabg et juribus, et sequitur nunq
ē Vt augeat ad ignominiosy Statu et dedecus scripturarum, Assertq q grauantes
actiuas q Virtia habet Certy tuy Magnitudinis, et paruitatis.

Dico Suppono
hoc ig q cum esse ad tuy Sue magnitudinis quę nos assignamy et q
Cubatu ꝓ maxilla, Extalli pcussione quilubio tugnuerit et fiet maior si
quidy maioy occupabit locy; q Virtia nō habet tuy ꝓjectuy Sue mag
nitudinis = Nā q stalli Cassa illud Corpg excederet tuy ꝓjectuy Sue
Magnitudinis nō posset habty ꝓjectu etuia Quersionis sibi Innatis ꝑ
q causq extrinsecy etuia Corruptionis q nō ē Imoꝑ Org Soly ducing
Virtia habere tuy ꝓjectuy Sue magnitudinis ab extrinseco Et Innatas
Etuia Quersionis dñ ab extrinseco etuia Corruptionis. q

q Virtia etyg habet
tuy Sue paruitatis Istat Experientia q aa Spectatia ñ ꝓducitur nisi
possita ꝓfecta organizatione partiu principaliu Vt Cordis, Iecoris, Cerebri
Dico q quaty quilibet defluentia defficeret cita a tis Cuiy rao defec
mitur exig Sectione aq Spiritus qui potest talis organizationis Org bonty ad
operatones Exercendas, qui uarietas Species Certy et determinaty Sibi
Desinit quęstio, ꝓssibile enim Videtur q tota hęc organizatio claudi
possit ꝑmaa grani Sinapis Vg.

Quare maior ē difficultas de Corporib⁹ juxta mat⁹
Considerat⁹ VS exigentiq; suę nat. an sit ignis petat certę byty
Magnitudinis ita VS jnmanenti Seruari nō possit et subter certę byty parui
tatis ita VS jnmanenti Seruari nō possit Resp. ygitur
Sctr

Resp. ad Sententię 8 Prę

affirmat nullā dari habere byty rei ex byjscy suę magni
tudinis Sregulterq; posse exnaa sua amplig et amplig Crescere; Sic
aliqui ex Thomistis VS Ioannes a Sto Thoma et Ferrna

Quę 2da tenet nō
unigtā exnaa Qua habere byty jdjscy suę magnitudinis ita VS naaliter Sregulq;
illg excedere sic Iquitonis Marsilius de Prado et alij hyc ut
tacetq; Idiscere ampliectr. Sp

Obrq; hęc assertio ex Phisphs 2° Ztaa text⁹
48 ubi sic Cory Ory quę naa stat ē finis tq magnitudinis quę accedens
suq; quę Verba Thomas sic manifesty ē dutq; ejs ratio quę VS nāq
ē certus byty et determinata ratio magnitudinis et augmti sunt ery
cum boet Speciei debet aliqua accidtia ppria itaet ppria qualitas, et ja
p q 7 art 3 jCorpore ait oē Corp⁹ naale habet determinatq; qualitate
et jmaiq; et jminq; et cursus Quoniā ē q ad determinatq; forq; Sequitr
determinata accidtia jter quę ē qualitas

Ejdē ratione desumpta ex 2° Phco
loco citato tē p tis sic ptr Qd⁹ nō sora naalis entis ē jtrjscie deter
minata ad certę Species et ptfectionē q petit certę et determinatę quali
tatę patet Stia q ad forq determinatę debet sequi certa et determinata
accidtia acq; de secut sora ipsa dicit tq; ptfectionē et nō maiorq; vta
exigit tq; qualitatę et nō maiorq;

Jtrmatr ex eo q; Producta sora subtilis ē et
firma et determinata ad certę ptfectionē et nō maiorq; ortr VS alias
Dispones Seruatiuę petit certę et determinatę byty S citq; qualitas
ē dispoo requisita ad Seruandū entis naalis q; petit habere tale suę
magnitudinis

Ad 2dū vrgdt hęc ratio Aduersres nobiscq; asserentes aliquem ha
bere byty jdjscy suę magnitudinis et mo negantes nō unigtā illg habere
quare Varie ad illg respondet 1° Cg P Bazzquez 4 q. 7 Q 6 art
hęc duo genera jdeterminationis VS ce et VS qualitatę ce Valde diuersa
et ideo bene posse forq ce determinatę VS ce et habere qualitatę jdeterminatę
Sed hęc
Multo subtilius dici posset 1° ptes partialeq; unigtis quare q hęc eadē solutio
adhiberi nō posset q sora inanimis = dejde q ex finitate et determinatione

Phyphy

fora Phigitt pritas et determinao quiditatis et alioru accidentiu ng
Vt dicit Phyphy 3 metaph. 2 j cap de causa et 2 Physicoru textu 37
et 38 Causa debet aparbonari effectibo et es qd ad Causa et singler
Eq et determinata, aaliter sequitr accidentia et quiditas certa et de-
terminata, et sequitr quiditas illa erit certis tms causa

Phirmatr q alias
daret effectus qui sug Causa excederet q e impossibile sequi aggbr
bona in numeribo e causa sua quiditatis q si haberit maiorg et maioru
quiditatu vsq; in infinitu habere effectus excederet sug causa — Si dicat
et e alia solutio ad ing raone principalg effectu in excedere sug causa
intensive bene tm est dicendu: Da q credat argtu de numeribo, ng Mustig
in Poly getat quiditatu determinatu intensiue sicut q est habet
borg determinatu gd garanter in numeribo.

Phyphy

Sed hoc dicit obuiat 1o ex Phi-
pho 2de aa cap 4 vbi sic loquitr ng ex ignis augesceri infinitu quidlibet
quandiu alig subtile q obuiat. Sec vbi 2 pho in hac lectionis
sue aut causa huius magnitudinis et augmti in igne ex ignis q manifestu
ignis augmtu in e vsquead determinatu quiditatis sic infinitu ex subtiliter
sic infinitu omnia obstabilis iuriatr.

Hyde rone sic obiecit ponamg ignis q
uenisse ad tnu sue magnitudinis qua non appellamg Ethnu in hoc
casu si illi aplicetr spiga grad dubio illg Ibureat sequndo e maioru
fortitudinis et actiuitatis quig ignis in generans ad latus suu: et si aliud
Ibustibile denuo apponatr in saturabitr et si rursus ei aliud adatr
in ducet sufficiat Vg aliud generatiuu 3o ignis Phyquig dicit subtiliat q
ignis seq fit maior q o existens Phyquig potest quaeri e q domaxi
mng quiditatis sic subquadruplet maioru et minoru potest ee

ad authoritatg
Phyphi et D Pho Respondet Caietanu posse ignis infinitu augeri
q accidens vde q aggregatus pluriu ignium ex diuersa forma et maa
distantiu = adiuratu aliqui dicut ignis in talli Cassu Stuppa Ibureat
ne 2a aggrig in tenuatus ageret ad ig minus quo ocs Phyphi dicit
grauem in desedere ad sua Gbia si existali desesse sequeretr Vacuu

alij dicut
q in Cassu possito ignis Stuppa Ibureat in tm in illg forg denuo q ducta
sibi Vinaret nec in ijcisse Manuaret, sic ignis denuo q ductus ma
nebit diuersg vtiliter a igne existentis Vnde in fit maior ignis
sic duplex: hec solutio habet sydamatu in D Pho 2de aa tex
bu 4tg vbi sic totus ens ignis qui e ex aggregatis multoru ig
toru in e Vnus simpliciter sic dicetur ng aggregatione diuersi

Dpho

Aceruꝰ lapidꝫ ꝛ Vng.

Alij Respondꝫ ꝺicto Casu vngꝰ aurigꝫ acquirere totuꝫ quighitatꝫ Stuꝫ quigꝫ acquirit dicat ñ alabor acquisitꝰ Stuarij admittit ꝺ hoc quantente adtuꝫ Suę magnitudinis. — Vꝺe alij dicꝫt vnꝰ Vulturꝰ Stuꝰ egꝰ sibi Vulturꝰ michiꝫ ignis Existit dig figre affirmat tm ignis Existꝫ Vulturꝰ ita quighitatꝫ quater ꝛ affecta fuit adtuꝫ. Vltime Solutiones ꝓbabiles ſſ Dni ſter Thomꝫ Vtpote ſ Thomę licet sibi Stuariꝰ videatꝫ ꝫ Verbis adductis libro ſꝰ disputatione de forma Substꝫli Videlicet q ignis Existens ꝛ vꝰ numero ꝫ aduentꝫ Existꝫ tm ꝛ Thomaſ dicꝫt qui ꝛ fuit ad Thomꝫ tuꝫ Suę magnitudinis.

Ex dictis Colligꝫ vꝰ sine dicꝫ Actus ꝓprius potentię tantꝫ ꝫ ratione ꝓbandi aꝺ corpꝰ ꝛ diuisibile habere tꝫ ꝓprium Suę potentię qua ꝓbꝫ illꝫ habere innititꝫ. Hęc Audiendus ꝛ Scotus ꝰ dicit q ñ vnꝰ tm Fuerit Effectꝰ tot quighitatis Siquidꝫ habꝫt Existere vnꝰ partꝫ ꝫ ei fuerit quighitatꝫ ꝓportas qua ꝛ diuisibilitas quę tꝫ ei ꝛ diuisibile ita quę ipſe quarꝫ Stuꝰ ꝫ Vnguꝰ ꝫ Mugnid aptꝫ ꝛ ei ꝫ ꝫ quigꝫ Existꝫ diuisibile ꝓ tꝫ quę Separatꝫ Existꝫ ostꝫ relicta, ñ igitur ꝛ Audydus q ꝛ ꝓpositꝫ illa ñ ibi latitꝫ ꝺ actualꝫ diuisionꝫ ꝰ Vꝺe Signanꝫ quę Solutio ꝛ Expꝫsa ꝰ Thomaſ ꝰ Thisicorꝫ lic ꝫ Scotꝰ ait Licet Corpꝰ Mathematicꝰ accepꝫ sit diuisibile ꝫ ipſitꝫ Corpꝰ tm Naale ꝛ diuisibile ꝫ ipſitꝫ, Et si hęc ꝓpietas ipſe diuisibilitas ꝛ quigꝫ to Fuerit Mathematicꝰ et ꝺ designatꝰ ñ tm ꝺ actualꝫ diuisionꝫ Videtur Scotꝰ Solutio ꝫ ꝺictis ꝫ Sꝫa Cap 3ꝺ ꝺistꝫ q ꝛ Et hęc ꝺe hac q ꝛ vno et Libro Liber ꝰ Thisicorꝫ

Liber Septimus Thisicorum

Postꝫ ꝫ hoc Libro agere de Causa Effluenti motus et ꝺ ꝫ quighꝫ Cap ꝫcipitig diuiꝺit ꝫ quorꝫ ꝰ ostꝺit ꝺe q mouet a ꝺabꝫ mouꝺi ñ ꝫ mouibꝫ ꝺari ꝫ gratis ꝫ finitꝫ ꝛ ꝰ ꝓbat mouens et mobile ꝫ ꝛ quęcunq; motu ꝺicꝫ ꝛ Tertiꝰ ꝫ ꝺemonstrat motꝫ alterationis ꝛ ꝫ qualitatibꝰ ꝫ ꝛ specieꝰ ꝫ ꝛ agit ꝺe ꝺiuersis Separationibꝰ motꝰ ꝫ tertiꝫ quo ad Velocitatꝫ et tarditatꝫ ꝫ ꝰ autꝫ peculiariter explicat aliquos motꝰ qꝫ motus eiꝰꝺꝫ speciei ꝓssꝫt Separari, vt scilicꝫ motꝰ mouent corꝫ ponderꝫ

p tpty. Spacy. et j tpto j pore, etq poterit mouere dimidij talis pn
teris j dimidio illiq temporis, et p dimidij spatij. L j eody tem
pore q duplo maio spatio, et sei dealij subtilq; hec dimmabi de
libera te textus; et hec a bauchoribq alegue exigit. clipeatissy
Mast tm mmitto q gratiores mei Dogt; Liber q Plurimoy.

Liber Actus Dñi Nostri

Decem Capita

Complectit liber ite qui et se Mathei; q diuie in tñ de gnitate; ille
q dest Plusha de Eternitate mdus temporis et mundi et etq de lo
Supremo q Story rexy artifice Seruony jstituit, Creaqui, ra Sapiendo
dari pt motore q ao nostri Dnjcit jgnoro. Eo 1a Pay mydes po
tuerit ee ab Eterno

Et Verum Mundus Potuerit esse Ab Eterno

anterioribus

hoy dubij Suppony q id q pdes dicet Dy pe Mydy de puto in Tunsi
ab Eterno Sitempore jcogiste que Suppoo e Dñs Aristotiles, cuiq autho
ritas et si j nostrisq dñis sit pdrui pondera j Dñi admitti in debet,
Vtq de Sacra pagine Scriptis et Patribq opposita. Ona q Suppoo
Stare ejfe Se ejllo genissi 1o j principio Creauit Deus Cely et terry et
ejllo stanti 7o Claripea me Pater aquide me happy Claritate que
habui antequ Mydus fieret, et Angelory q Mondy erat Thesus
et ego eq Deipta eram, adhuc terry Nocerat me Flumina et Cardines
Poli erue.

et hec ratione nostri Veritas rei Suppooris Dg Sanin possit
Vt eleganter docet D Thomas 1a q 46 art 2 j corpore q Ly eo
q a sola libera Dei Voluntate pendet Nr e nostris nob assignari; tm
Ta Sequi Dgruentia, adduci possit qq apparet Memenbori mei Dey j tempo
re Mydy Creasse Si enj Obtendit Divina libertas Dey si ab Eterno
Mydy Creasset daret sydamphy Atquit dubitaret Dey illy ejnecessi
tate Tardisse. Dgruentia e q alias Creaturey j finitey distys a crea
tore

Mi j durasone esset equalis

Ja hic tm suppony Quilibet aliqua arg^{ta} que aduer
et Scilt D^{no} loco citato Vbi é q^{a} oe g jacyt ee prio habuit posse
ad esse dy alias ee n̄ posset q^{o} scilicet aliqua res jacyt ee prio habuit posse
ad esse dy atqui talis pos^{a} ad esse dy n̄ poterat ee nisi j illo maa illig ejti.
maa sic fuit et g maa esse n̄ posset Nisi Sub aliqua sora ante quam
Deus p^{o} supponebat maa Sub aliqua sora ita Vt maa ab eterno fuerit
Sub aliqua sora g é mydy ee ab eterno = Respondet D^{no} Tho g oe g é
opportet g prio potuerit ee n̄ quidy p pos^{a} p effig illig S^{o} pos^{a} actuy
agentis potentis illud producere et Sicy hoemo ante initiy temporis
maa ea alia res potuerit ee p pos^{a} n̄ defecit actuy Dei pos^{a}
illas producere seu g ipse é g^{a} ab eterno n̄ erat repugns Conexio pdi
Catoy talij vera

2y é 1, é prior mydo prioritate nat^{e} 2 prioritate
temporis Si 2y q^{o} mydus é ab eterno, patet Ista g^{a} fergue Sicy é
prioritate nat^{e} S^{o} Simul durane Si 2y q^{o} Deus é prior tempore
q^{o} arteq^{m} potuit mydus fuit tempo q^{o} ad minus tempo fuit ab eterno =
Respondet D^{no} Thomas g Deo é prior mydo durane n̄ quidy temporis
S^{o} Eternitatis g 2y é eternitate ante tempo finita é durao que Vtra
aliter equalitet pluriū duraniū imaginarij temporis Vnii Vtpote
intelligim^{o} Dey ee prioy mydo et prioris tempore eius.

3y Si Deus j tempore
mydy produxisset esset mutabilis et aliter se haberet hoc é falsū
Simy q^{o} illud ex quo sequitur = hoc arg^{to} Laty postulat examy
ad q^{od} tens ichtuty n^{o} tingi potuit R^{r} neg^{do} sequela a^{a} actio Dei mydi
productiua Cy sit eui Voluntis et intellectio Ab eterno fuit j Deo, Vnde ex
ponere mydi nulla sequitur j Deo mutao q tergue q hoc arg^{to} g bat
Dey nullo posse q^{m} nunc Creaturas producere. = Nec D^{a} hoc Refert
si dicas q^{o} actio Dei productiua mydi fuit ab eterno q^{o} et mydus patet
Ista g^{a} posita causa et sua actione ponitur effectus.

hoc idem arg^{to} opponit D^{no} Tho
Et Respondet effectu sequi posita actione Cy exigentiq forte quę é illig
principij Vnde cy Deo sit agens liberu respectu cuiuscy rei ad extra
et Signator Dei potentia productiua ipsa Dei actio n̄ ponitur effectus
Nisi q^{do} Deo Vult illa autē Ista q^{do} actio é vera j agentibus Creatis et
successiuis n̄ tm j Deo, cuius actio é sua mut Salūtia, aqua n̄ diuina
nat effectus Vnii j tempore aduenio decreto q definito. alia arg^{ta}
Videre possyt j D^{no} Thoma loco citato. hoc posito dificultas an Crea
tura aliqua Sibe gmanens Sibe Successiua potuerit ee ab Eterno
Referytur Sst^{e} § 1

Referunt Sent. §1°.

Haec de huiusmodi Varie loquuntur Auctores: Nam alijs absolute negant alij absolute affirmant alij in Media via procedunt Quorum sententias breuiter referre operae pretium videtur. Ita Alexander Magister 2° dist. 1ª art. 10 et 8ª Propositione Capt. 1° Bonaventura 2° dist. 1ª q. 2 Ricardus ibidem Scotus, Vallis et alij quos refert Iabalgus hic q. 3 2ª Sententiae

Negant Ista primum esse ab aeterno ita Caietanus 3ª q. 46 art. 2 Barzuza ibidem et alij plures quos citat et sequitur PP. Carmelitani in Phys. addit Nazarius dicens D. Thomae Theologi qui Hispani fuerunt.

3° Dicunt Ista primum esse ab aeterno Nec successiue ita Durandus 2° dist. 1ª quaest. 2 Suarez Disp. 20 Sec. Mot. sect. 6 Conimbricenses Rubio Platea Magister Illescas Herrera Aegidius qui hic Sententiarium appellat et plures alij quos refert Iabalgus hic.

Prima Conc. §2.

Potuit Deus remanere mutabiliter ab aeterno, ergo et Immutabiliter et Aeternitas et ubi haec Dei et effectus rationes, Quae adeuntes primum Deum ab aeterno non repugnat nec Existentia Dei nec Existentia rei producendae nec Existentia productionis Quae omnibus Caeteris repugnat. Ergo aliud non Est assignabile Existens repugnare possit, Quod potuit ab aeterno fieri patet Ista. Quia Deus potest facere quidquid non implicat anus quia ad hoc Deus ab aeterno habuit Omnipotentiam productiuam Creaturarum Et nullam acquisiuit in tempore Quae Existentia Dei non repugnat. Quia autem non repugnet Existentia Creaturae etiam post ortum temporis Creaturae, Primum non est quia est posterior tempore sua causa Quae Existentia Dei non repugnat producere ab aeterno, Ista patet Et ans. Stat Clare, Primum Et Deus Physicus fabricator Causa non debet esse prior duratione sui effectus Sed sufficit priorita[s] naturae quae admittit Coexistentiam effectus et causae Et ubi dixi Primum et Patet Pluribus Exemplis ut Verbum Dei Filius Sapientiae habuit actus meritorios et actus animae Beatae, et inde est Virginem esse Matrem et de Adamo quod 1° Creati Sunt Eque sicut Augustinus Lib. 6 de Genesi ad Litteram Si ignis esset aeternus Et splendor esset illi aeternus Et ratione effectus non est posterior tempore sua causa.

Et quia non repugnat Existentia Creationis etiam Iuxta Opinionem alios non est motus Dei sit Ly motu Vt etiam alibi dixi Et non sit successiue Positis Ergo potuit fieri ab aeterno. Inde non est Durans Creationis esse ab aeterno Et Existentia Creationis non repugnat ans quia Creatio est productio in tempore Ens non Supposito Subiecto Sed hoc haberet Et si esset ab aeterno Et

minor ē certa q̄ Creatio nō ē talis q̄ducta rei ex nichilo ita Vt nec talis debeat p̄cedere talq̄ ex q̄ Creatur p̄ talitur ē tq̄ nō p̄cedat aliquid rei Create seu q̄ nō stat ex aliquo tq̄q̄ ex subiecto.

Respondebis regregnare Creaturq̄ p̄ manētē ee abēterno ex eo q̄ Immutabilis illi attributa diuina p̄ Eternitas q̄ regregnat = p̄ 2ª ē ng sicut Creatura Immutata q̄ nō habeat suę diuinas p̄fectiones, ita 3ª ng sequit q̄ ei Immutato Eternitati attributa Eternitas Cui Vt diximo ē germanissima vita Ille atque adeo debet ee diuina ipassibilis et immutabilis absq̄ ea Creatura aliq̄ licet abēterno esset q̄ducta et diuina esset amissibilis et defectibilis ng sicut Supponit q̄ducta potuit adeo nō q̄duci ad cuius mouq̄ quo licet duret i p̄petuū nō tm ei Current diuina Eternitas Et diuina aq̄ post q̄ quęuis effectus exstat nō tm p̄manebit diuina aliqua Immutabilis ipassibilis.

Respondebis itery regregnare Creaturq̄ exiri abēterno q̄ Deo aliq̄ nō q̄ducente libere p̄ necessº sequitq̄ nō Supponente i defferens ipsi quadiuinę p̄cedere ad q̄ducendū et nō q̄ducendū = 2ª q̄ ad libertatē nō requirit priorita temporis p̄ nec tq̄, Imō ipso instanti i quo ē actus liber potest nō ee q̄ ad hoc Sola requisita Vt quę sit tempt exigit causę nō habęt necessº connexionē cū effectu et ideo Angelo i p̄ instanti suę Creationis potuit libere operari: imo istante hęc solutio ng Exilla sequit Deū abēterno habuisse actus liberos de creando mundū i tempore, q̄ nō p̄sentialiq̄ istante ipso nō haberet illos actus q̄ ancherius opposuit nō audebat Debere de Deo §3

Secunda Dubium §3.

Potuit res Successiua abēterno p̄duci; ē ad mētē 1ę et 3ę p̄te et illa docet D. Thomas ogies Vbi dicit nō regregnare Segmata Causa q̄ducens effectus suos subito q̄ nō p̄cedat duratio sui causati, q̄ponde hęc Verba gr̄ Sol. regregnare autē i causis q̄ducibus effectus suos p̄manētes q̄ oportet q̄ principium motus p̄cedat finem eius. 2º regregnat aliquis motus q̄duci abēterno, patet Ista q̄ nō successiue potest q̄duci Successiue.

D. Thomas

Ratione p̄bat Sol. q̄ ē abēterno nō habet prius et posterius Series Successiua essentialiter habet prius et posterius q̄ nō potest ee abēterno maior q̄bz q̄ ē abēterno nō habet unū q̄ post aliq̄ q̄ aliqua pars posterior nō esset abēterno q̄ q̄ abēterno nō habet prius et posterius = Confirmatur 1º Successio essentialiter habet partes priores et posteriores 2º nulla harum partiū potest ee abēterno q̄ rei successiuę nō potest ee abēterno Minor q̄bz pars posterior supponit partes priores q̄ hęc nō potest ee abēterno Soluitur pars prior si esset abēterno duraret a tēpe eternitatis ante quā adueniret pars posterior et sic ipsa esset Entitate Successiua esset partes Successio q̄ quę nō sunt priores nec posteriores

potuit ee res successiua ab æterno

Confirmatr 2° q ℞ illa pars motus ℞ qua ab æterno potuit habet ∫ prius durare ℞ finitq, si ∫ finitq ℞ alla pari ℞ erit finita et transiens ∫ manens nec vnqua ad p℞ subsequtq perueniet Si prius ℞ ee ab æterno, q° vt ℞ potuit ab æterno debet habere durare ∫ finitq.

Confirmatr 3° et explicatr amplius Sequuntq duplex ℞ motus Nec assignabilis debet ee prior alia ∫ quia ℞ esset prior alia quecunq ∫ tanto ℞ æternitate ℞ precedat hæc Sed ℞ ∫ vna pars ℞ prior alia ∫ istgi arctt ℞ hæc ℞ esset ab æterno Sed ℞ ∫ prior vna

é grassat dem ce ad ce, sd si esset p ducta ab æterno nõ daret trag
tus dem ce ad ce q nõ haberit ist, q é desuo supto essentiali q ei
æquenat q p ducat ab æterno, Imag Otia crede ipsorti minori é certa
q id q fuit ab æterno nyqug fuit sayn ce, Indior p bor Deq tue essq
tialit Creaturæ é q abalio participet ce sd q uomodo cyq p ticipet
ce abalio debet dari tragitus dem ce ad ce q de Deq tue essentiali
Creaturæ é q tragsat dem ce ad ce Minor p bor, q a nõ, participat
ce q genitaing, sc Creaturæ, si ly supponit privating sibi q nobytai aqua
sibi q fit ex nichillo q quomodo cyq abalio participet ce, debet dari
tragitus dem ce ad ce

Sumatur q a Creatura jnq esset ab æterno, sc jcipiret esq
sui ce, sc, p ttamq nõ ce, si ly, erit dicq dicere nyc é, et jmediate hanc
nõ erat si dicerit dicq dicere nyc nõ é et jmediate post hoc erit q
quomodo cyq jungat prig sibi subnõ ce.

Rr q de Deq tue essentiali Creaturæ. Qd é q tragsat dem ce ad ce sd sly q extraa sua tragierit dem ce ad ce, jgitur di
cit assertio diuina. q nyqug exigit ee subnõ ce: Nec jferma Drego
Maiore ad phanq Dm ma etnego mi ad cuiq phanq dico q illa
Creatura participaret ce p Creaturæ ad quod nõ requisitu q fuerit subnõ ce
sd sufficit q sit exnõ p supposito subducto, vtho et si esset q genera
ony sly tag oneret privating sui p priori nec = ad 3am ma jor Rr
q Creatura jtalli Casu nõ esset p ducta jstigti temporis nec jtempore
sd jæternitate, quæ Cedit tmag.

Porro ex 2o si Deq aliqua Creatura p duci
set ab æterno nõ posset eq p tuq æternitatis annichillare q a jplicat aliquid
ce ab æterno et nõ durare p toto æternitatis Deq s é absurdu q p = Rr
q ex suppone q Deq Creaturæ ab æterno p ducibilis et nõ retenti illq Deus
fuare p toto æternitate, Ex quo nully sequitur absurdu q a talli
Deo creatio nõ é ans sua absoluta, sd Dequs et ex suppone, quæ nõ
tollit libertate.

4o si aliqua Creatura p ducere ab æterno daretur Deq Dna
ductrix simultaneæ hoc jplicat, q o et q aliqua Creatura sit ab æterno;
Maior p bor esset p ducta ab æterno vel suppone nõ esset p ducta
ab æterno q a p quo de æterno é vera q a é vera sua p quo de jce sd
hæc p quo Deq nyc nõ p ducit Creaturæ, sq é vera q a nyqug potest
dici Deq nyc p ducit Creaturæ q a ante quã nyc é p ducta ex suppone
q p ducatur ab æterno q esset p ducta et nõ esset p ducta =

Rr p quo ma negatiue
sensu ce falsq q a licet ista p quo Deq nyc nõ p ducit Creaturæ, sit vera
de jstanti rum temporis é falsa de jstanti æternitatis, de q regulariter illa p quo

Sicut licet ista ppos, Deg Nyc nõ generaret Verbu sit vera j ordine ad istans nãi longtis, ẽ falsa j ordine ad istans ẽternitatis.

3º Repugnat ab ẽterno Anechillao 9ª et 9ductio, Ytia patet aparitate Et ans Suppoñtis= Rª Icdo ãns ẽterneº stig, rao disparitatis ẽ manifesta q̃ Anechillao Ly sit tra situ de cẽ ad nõ cẽ debet sugnare celeriter q̃ ly situs cẽ. Unde Anechillao q̃ nõ esset ab ẽterno ẽtery 9ductio seu ẽcatio Vt dixi nõ exigeit tra situ deri cẽ ad cẽ celeriter, 3º Sufficit Succedtia aquo, quę ctig sufficit Vt creatura dicat ẽg ẽstig j genere Causę effluentis.

Vltimo Nulla Creatura potest Carere prięcio 9ª nec cẽ ab ẽterno= Icdo quo ãs Nulla Creatura potest Carere prięcio durationis nego ãs, ẽg ẽstię et Cau Sabilitatis Dei ãns et nego stig ng resp ab ẽterno 9ducta Careret principio Corruptionis ly ẽg ẽstia sicut resp j corruptibilib Caret fine durationis.

Obiectionis j Rõ Icdi § 5º

Obiectiones ad secunda Conclusionę Rõ Icdi Obiectio 1ª motus Circularis potuit cẽ ab ẽterno 9ª et motus, Ytia patet aparitate creationis ans 9bri, ctly potuit cẽ ab ẽterno ly motu circulari quę Nyc habet 9ª motus Circularis potuit cẽ ab ẽterno ans 9bri motus Circularis Caret principio et ttre 9ª potuit cẽ ab ẽterno= Ytia ab. ctly potuit cẽ ab ẽterno Vt dicimus 9ª et ergo motus. Ytia 9bri q̃ a ctly pillo tẽpore suę Creationis, sẽ moueretur, et quiesceret, si Rõ habet jdentg, si Rõ q̃ ctig posset mouere ab ẽterno, q̃ illa quies nõ esset negatiua sed privatiua.= Rª q licet ctly potuit cẽ ab ẽterno, nõ tñ ei motus q̃ ly imo debet dari prior et posterior, debet finite et limitate durare Vt debet Successio= ad 1ª mationis Rª q illa quies esset negatiua ng licet hoc exigeret motus ẽtempore sequti, tñ ab ẽterno nõ exigeret positionem motus ab ẽterno ex pillo nyc ẽternitatis, nõ aliter licet naa hoc vise set principaliter vig tñ visu nõ exigit positionem vig vise, et ly ita fit Statu, sed istatis existẽtię.

Obiectio 2ª

Nos ly fundamto j re Decimo Tempo imaginario ab ẽterno 9ª 9ª pq sit finitu nõ obstat ad istam patet Ytia q̃ tempo imaginariu Rõ fingimus ad mod entis veri et Successivi 9ª potuit dari vere tempo ab ẽterno = Rª nego dari fundamtu istius ad Intelligendu tempo imaginariu, ab ẽterno et finitu aparte ante, sed ad summu aptt post q̃ cẽ j finitu sic Cathegorematice et rao ẽ q̃ a tempo illud imaginariu ctig haberet partes priores et posteriores imaginarias.

3º Motus nõ posset cẽ ab ẽterno

abeterno sequeretur Lapidy p.g. a deo creaty abeterno jaere ꝑ̃ dei
gdere Qui posse suy entiy abeterno acquirere cy hic Hoc ens, sit motus:
ens abeterno creaty stuga q̃ agloriaty, illg ꝑ̃ Iburere et alba hurg mõ
y Guerrentia = R̃ ona hꝛ̃ pma cõ illa q̃ Qicdo gter rasoy
hꝛ̃ Deꝰ. Qg Thustio stupe illg Supponit cy cc et cy Aliuy j cody
j dimicuile j stgti j quo é nõ posset cc sebr cõ Clare sequit dicty qng
stuga abeterno nõ posse Iburere cy Supponat alteraoy quę é motus Sue
certuio.

aliquas Authoritates D Thome, adducit aduersarij D nos Gula
tõ Duncat jyby, q̃ quties cyq dicit D Thomas posse mydy cc ab
Eterno j stbligendo é demydo quo ad resp mmetes et hꝛ̃ debac
q̃. Cõ va om causa t̃ jstueat j operames Causę ꝑ̃ at ꝑfectus

QVÆSTIO SECVNda.

AN CAVSA PRIMA INFLVAT IN OPE-
rationes causæ secundæ
Effectus.

Sicut hꝛ̃ quistio
Ommuniter tractatur liber 2o Physicoy Ita acitr de Causis tm aba legat 1m
ad Sens delyquitr cy hic agat Stugno R̃ sp oiy rery artifice, et motore.
R̃ q̃ jstligentia aduerte q. Deurig é duplex Simultaneus, mus et Successiuus
Simultaneus é ille quo simul et j mediate ona Causa Deurrit cy alia
Vt q̃ do Petrus simul cy Paulus Deurrit ad gressy lapidy, et mua cy fora
ad Dpos dy trby. Successiuus é ille, qui prioritate ntę antecedit operatoy
causę ꝑ̃ q̃ qus ꝑ̃ determinatur ad taly operatoy effectionem, qui Successiuus
Deurrit gtenus appellat Physicis ꝑ̃ determinatoy, alij ꝑmotiony, alij
qualitaty ꝑ̃ determinigty: q̃ nõ negauit de Deursu Successiuo sed solyte
Simultaneo.

Supponendy tm é id j quo ꝑ̃ Deest Deuenijt, ꝑ̃ ens ej admittyt Causg
ꝑ̃ dependere j effectu a causa 1a q̃ cy ella sit ens q̃ participatoy ꝑ̃
ducty ad Deo et illig efficax Deuct̃ debet habere cõ a Causa t̃ et
Dependere abilla j effectu Sequidy alba habet Sug Entitaty.
Certy etiq é
Causg ꝑ̃ habere Virtuty Causg di et j exercitio Causare licit tby hoc
habeat participaty a Deo ex quo manet j pugnatus error aliquoy
asseryhij j cadris Vt nõ cõ Virtuty operatiuig sed Deg ad effectg
illary operari, j pugnatus j quo manet cy q̃ illy damnat Petry Lombardy

Sessione 6 Canone 4 Otri dit Siquis dixerit liberu arbitriu a deo motu et excitatu nichil operari assentiendo deo vocanti Et excitanti sed habere se velut sine quodo Anathema sit Cum q[uo]d Creaturis plures dicti actus vitales qui n[on] possent causari a solo Deo q[uo]d illos n[on] effet aptiorum subiectum q[uo]d d[ic]tum quidem. Cum dicens q[uo]d sibi nobis detur libertas i operandi q[uo]d esset falsum si hoc ergo Daniel q[uo] i nobis detur libertas i operandi q[uo]d esset falsum si hoc ergo Daniel a solo deo quiescit cum libertas i quorum Dominus q[uo] aliquatenus rei i actiones a solo deo exeuntes n[on] potest haberi. Sequitur sexto q[uo]d causas dat opponitur Et Durrenti ad suos effectus n[on] esset ex dominio dy Antimali deo cum ei Durrat immediate Respondet sic &c §t

Referuntur Sententij § 1°

Hanc q[uo]d te Gratiu absolvo respondet Durgdus ea q[uo] i d[ic]to loco q[uo] et dis 37 q[uo] dixerit Deus n[on] Durrente Deiterius simultaneo et immediata cum causa 2a sed solum mediato et remoto quatenus ei Desit Virtutis ad opperandu.

Verabm sit[a] quod Exclusione angelorum Deret causa 1a solum mediate, sed immediato et simultaneo Durrit Durrente cum causa 2a ad actiones et effectus ejusdem. Hoc dictum é mens cum Philosophum et Theologorum ex sit[a] Sacra pagina sed exillo Isaiæ 26 ôa operatus operatus é nobis Dne. et ex illo Joannis 5° Pater meus usq[ue] modo operatur, et ego operor; Aliis plures auctoritates q[uo] Scripturæ quæ Sanctorum PP. apud modernos juvenes.

Isay ad 26

Joannis 5

Nam pro dicto ex opposita sit[a] sequitur Deus solum Deduxisse aptitudinem aliquas causas et dejicere nullas causas et effectus inducere Habet deducere posse admitti n[on] potest q[uo]d hoc sit[a] Durgdi, pro sequela dicti sit[a] Durgdi nullo alio modo Durrit ad effectus causæ &c quæ dato illi Virtutis ad causandu sed negatur Deus aliquas causas i principio dedit Virtutes ad causandu absq[ue] motu Durrente Dei posuerit suos effectus deducere Et illis aptitudines Virtutes operationes Communicare et hic dicit Virtutes aptas aliquos similes effectus deducere et sic usq[ue] ad finem q[uo] mira é sequela.

Ex quo hoc

Otiq[ue] si pro q[uo] dicti agentes plures effectus a deo independentes n[on] solum Deducit sed etiq[ue] mediate deo cuncta effectus qui modo existunt pendent mediate a Durrente Durrente quatenus deo dant Virtutes sibi causis Et illas Dicunt cita explicat Durgdus Durrit mediate sed modo dicte causæ n[on] existunt nec a deo derelicti q[uo] effectus illarum modo existentes q[uo] dicti adhuc mediate a divino Durrente nec satis erit deducere Durgdus q[uo] dictos effectus a dependere quo ad conservari, n[on] tamquo

ad fieri = Dey Dñe q Vly Seruao Set Itinerata gductio, q nõ dependet ab aliqua Causa quo ad gduc. nõ potest abolia pendere quo ad Seruari. Sõ potest gdicti effectus transferr ad eos quo ad gduc. et fieri. 2º nec quo ad Seruari. 3º ig Deus aliquis effectus exe catus a 3ª causa ij dependent. tq quo ad fieri quq quo ad Seruari: nõ Silly jmediate sõ mediate

potest adhoc responderi q licet a qualibet sua Causa effectus dependeat fieri j Seruari tñt Soly a Suis Causis Vltis et Equinotis dependit: Vnde cy Dey Sqa Seruat Causas Vltes Creatas ad Seruarnq illarq Mediate Salte Seruat effectus illarq. = Cedery hac Solutio hac Vanaq quia Simul pñ Secydo Sel. falsitatis Sequitr ex hac Solutione Nõ posse Dey aliqua Creaturq Deq Formicq Arachidare Viri Arachidis nec Causas Vltes Sõ hac ei denter. esse Soly 1º Sequeretur, Deq Mully Quarq habet jformicq Viri illq quo Soly et alias Causas Vltes Seruat 2º nõ posset formicq Arachidare nõ Arachidis Soly et alias Causas Vltes, Vltia patet q Arachidas e Sus pensio Quarus 3º Deq nõ potest Suspendere Quarq qz nõ Stat 4º Secydy Stat Quarq respectu effectus, quo Seruat Causas Vltes Et potest illq Quarq aquo effectus pt dici suspendere, qz suspendat illq quo Causas Vltes Seruat.

Nec Satis facies dicendo posse Deq Arachidare quiq effectq nõ pendet Suspensiõq Quarq Sed uerq actionq Formicarq ad Arachidis illiq effectus = Nõ jquq Satisfacies q hqc Solutio falsissima é Sequitr ab hinc actionq positiõq Dei terminatq qse ad nõ ee q jplicat Vlq eis actis q ductiua Dei ad extra petat terminiq positilq Vt Docet Theologi = Si Deus ducq actionq respicere qse qualitatq quq dq destructiõq illiq effectus Da q plures 3s effectus qui desinere ee nõ possent q Stanq qualitatq Sequeretq jfinitos 3s illarq Vtiq dere é jangelo Et ad rali.

Vltq jquenqz vq Solutioni dataq Et apriori pbr naa Dei Deus jmediate Currit ad gductiõq Causq Dñ q Effq Currit jmediate ad gductiõq effectus Causq Dñ ans ad multitudinem Vltq Vltia pbr, ideo Currit jmediate ad gductiõq Causq Dñ q 2ª causa Da é ens q participatiue Sõ Effq effectus Causq Dñ é ens q participii passq q Currit jmediate ad eius gductiõq.

Dices esto Deq nõ Concurrat jmediate ad effectus Causarq Vltq ductq Causa illarq 3º Currit jmediatus nõ é ens q ans pbr Subsistia Creata enos Soly Currit remote ad gductiõq effectiõq Subsistiq Et mediatiuq Subsistia gdiuens dicitq Causa Subsistiq gductiõq q = Rr q licet Subsistia nõ Sit jmediate operatiua

ptest tm Scabtyta abca gducta pdere tggq acausa pcipali gha
bet jfluxy radicaly jgq subtyte atq Deq Sby jfluxret jcausq
Dq et nq jaq effecty quare nq posset a Deo Respondere. adde q
obpositta raone qui negamq Sabtyte jmediaty jfluxy debemq Deo
ex Sedere Negamq Enj Sabtyte jmediaty jfluxy q nq stat vty
fcare Suq opatoq Ly ee etoperari Scitor distyguit jnter Ly q
Deq possit Suq vtyfcare operary nq Sby illi debemq Sedere Suxy
mediaty Scitq jmediaty:: alias raones omitto Ordiaty jmo
dernis.

Arg^ta Durgdi

Argumenta Durandi §2 nose

jsabory

Durgdi Arguitt 1° Agit plures actiones quę nq posst jmediate
ferri e a Deo e^t iby cnt Elicity de alijs; patet Ita a penitate rarus
Ams gbt jt^m Causalitas Causę moalis et fortis nq e jmediate a Deo, Ly
sint jfallibat jgfectoriq pstyhabitalis Etq^tis Dorgtis. Scitor actiones
peccaminosę nequeyt ee jmediate a Deo q alias esset Deq causa
peccati. Deinde actiones libere eturtales nequeyt ee jmediate a Deo
q^a nequeyt ee nisi aprjcipio jtrinseco. §

R^r neg do ams adtuq tq gbaory dicis Deq
nq Durrere Ly causa moali et fortis jgenere Causę moalis et fortis; gpter
Obaory jorā^tis possity Durrere tm jgenere Causę effectyę, jquo genere de ams
porrhetyaty a Deo dependet, quia mso Deq accurstia Eucharistica Sustitat
ad tq gbaory R^r q Deq Subrit ad entitatq peccati, nq tm ad illiq ma
litiq q^a hęc gueuit a Causa moali defiente nq efficiente et Deq
e^t effectyę nq tm tq defiens quę Solutio e mri Anselmi,
liq de Concordia gratię Ly libero arbitrio cap 1°, Obi Si fuit Deq
ma quę iusta Ly, justa Sbytate fuit idę operabona eternala jonis quod
fuit q fuit et q bona sit jmalis fuit q fuit et nq q mala sit.

Deus mali
tia peccati habet Recessu a Conexione Ly entitate q^a qui gducit entitatq
peccati gducit etiq malitiq Sicut; gducte nq qui gducit aliquid
q e Conexy Ly alio gducit etiq illud aliud = R^r q qui attingit aliquid
q e Conexy Ly alio, etiq attingit illud aliud Si e jsta sphęra Suę actua
litates nq tm Si sit extra illy Et Objcit jSti: quare Licet Deq
ponat entitatq nq sequitt q ponat malitiq quia hęc nq sequitt ad
entitatq quę posity a Causa efficiente Sed quę posity a causa defiente

Deus nq
stat q aliquid sit Conexy Ly alio qui Vtiq sit jtra sphęrq et Latitudinq
eiq Dq posytię, Ly e Dei Si Vny e extra Latitudinq et sphęrq pstę

ctij aliqd = R' optime stare aliqua duo idepfecari et Concti et ni
dnlomine attijci Dny et nō aliud Vt patet j Claudicame tibiq
Cuiq Motus idfectibilis Cy Claudicame Ctm̄ motus attijcit appo
tentia gressiua Ctm̄ claudicao, q̄ ē extra Spēm pfectiq gressiue
Et quiēt a lesione Et defectu tibiq Mater effectiua diuina idfec
ciatur Cy relame Et tm̄ Comunicatr effectia, Et nō Comunicatr relao
ad 32 gbans
R' Actionis liberas Et mutabiles j dubitre rasny Omnipotentissimus entis
Et rasny pbans talis Entis Q̄ q̄uq rasny petyt ē assignabilis j tij
Seco Et dependere a Deo Cy sit entia & pfectibilis.

Ptrquatr 2° Nulla
ē agta j gluao j hoc q̄ Deus produat aliquas Creaturas eta effectus
Vt j suis operationibus nō indigeat Auxilio Dei q̄ probat illas eta defectus
ab dnere Si autē potuit, Vnde Patet nō fecisse, Quoque Cy Secundo quo
Deus Cy Causa 2a Subtrait Sit finitus & Sapientia & aliquid finitum = R'
Negando ans ad cuius pbans dicitq quod omne Creatum Dei ē finitum
Et quo ad modum quq quia ad Substantia Nego ans quo ad Substantia admitto
ans Et nego Otia Cy Motus ille operandi ab̄q dependentia
ab actia Causa 1a ē modus operandi Causq j finitq Vnde nō potest
ad Deum Creaturis Omnipotentiam Cy & potentiam dependentiq; quq esset
habiter Causa 2a ab 1a j portat Cy & potentiam dependentiq; quq esset
Causa 2a ab 1a j portat Cy & potentiam dependentiq; quq esset
Vacuo Cuius Cyjet Ca a abiecto dependere.

3° Si Deus Incurreret j mediate
Cy causa 2a Cy Incurreret eadē actione Cy diuersa, nō eadē q̄ Duę
Cause totales Vt possit operari p eandē actionē nisi habeat eadē Virtutē.
nō diuersa q̄ Vbi ē diuersa fieri obiectū debet ē diuersis effectus =
Ultimato Cy Deus et Creatura Respectu eiusdē effectus Incurrit Vt
Causę totales Cy Vt partiales nō Ex q̄ ad numero effectus nō
potest adūplicē causa totali q̄uniuersi nō Ex q̄ ad hūc j ē facte
Incurrerit Deus et j perfectionē j Virtutis illius effectus illi tribuerem
Sequitq̄ totū effectū nō ēducetur ē

R' 2° adhuc arguit Ex eadē actione
causę Vt Cy illa Incurrat ad cuius j pugnationē R' q̄ duę causę totales
Cy duo agentia eiusdē ordinis nō possit operari p eandē actionē nisi habeat
eandē Virtutē Vt dicunt Theologi de actione spiratiua Patris et filij respectu
Spiritus Sancti quę ē Vna et eadē actio q̄ Ex agentia eiusdē Virtutis et
ordinis at ubi duo agentia diuersi ordinis optime possit operari p
eadē actionē licet nō habeat eadē Virtutē q̄ Cy nullus agens subordinatus
alteri optime potest ē a Deo eadē actio. Docuit hoc D. Thomas
1ą 2ę q. 109 ar 9 ad 4m. Vbi sic Vna actio ad duo agentia

ergitq ordinis ℞ pdedit ſ⁹ nichil ſbstet q una et eadē⁹ actio
ſequat at⁹ et 2do agente.

Quia actio Creature q habet cē parcialē q
ſ⁹ dependet ab actione Dei ꝑ actio Dei nē eadē⁹ mot actio q actiōe
Creature q habet q⁹ ipſa ad ꝑma requit dependere = ℞ q ipſo
requirit actio ꝑmanens et Eterna et actio temporalis ad extra
actio Creature ℞ dependet ab actione temporali et ad extra
q⁹ hꝛe é eadē q actione Creature dependet bñ ab actione ꝑmanti
et Eterna que ſequit actionē Creature que é eiq effectiue ſecut
Quirit Dei ad extra quare ℞ ſibi q dependet ab actione ꝑma
nēti actio Cause ℞ ſibiq temporali actio Cause hꝛe q⁹
nichil obstet cē ad extra q nō ſit effectus Dei.

Quia 2⁰ actio Dei ipſiꝰ
requirit una actione Creature q⁹ diſtinguit realiter ab illa
actio ꝑter eadē⁹ mot actio é Conſeruatiua et ꝑductiua ſ⁹ actio Conſer
uatiua, remanet ꝑducto effectu et tñ ceſſante actione Creature q⁹ =
℞ q actio ꝑductiua Dei q iuſtificauit ꝑ adequate q actione Creature
ſecundū eius iuſtificatū q bonū ꝑadequate q⁹ eiq iuſtificatū q uero
℞ tñ inadequate q nō iuſtificauit expꝛe quia illimitate ꝑdu
cit, quare ℞ q iuſtificatū q actione Creature ingreſſit et ℞ q
nō iuſtificatū q ſua ꝑſeuerat quatenꝰ illimitate ꝑduxit Creatura
℞ q⁹ ratione eq Deſtruat. hꝛe é Dnus Sotus Dominicus, et
quidā alij.

Alia bñ ꝓbabilior reſpō ad 1ū argū Dei Concurſus q creatura
ſuſtinet actione nō Concurrit q actione ꝑmanti formaliter et ꝓxime
ad ſuper q ſeq et Creatura Concurrit actione tranſeunte q⁹ ſuper
ad ſuper ingreditur. Nec ꝑ pugnat ibi aſſumpta aliquid Quaſi q⁹ dicat
ipſe effectus nō poſſet ab duplici actione ſeu cauſa ꝑſeuerare et Dei
Vna quidem ſuperior bene tñ adequata Vna ꝑſeuerans et alia ſuperior
et terminet licet ꝑ ſolā et ultimā Cauſā equiuocā Concurrentē ad ipſū
effectū ſubducerā a cauſa q cauſis ꝑſeuerantibus et ꝓximioribus Dicit
ipſe aliquit effectū ſubtrahere omnimodā cauſis et cauſa 2⁰ ſub
ꝑtrahi quoniā effectus ſubtrahere cauſis é a deo, et ſubalia
a cauſa 2⁰.

Ad 2ⁿ⁹ hꝛe ſolutionē obiectū actio Dei é 2 practicalē
efficax q⁹ pollō ꝓrior ſit ad actionē Creature ꝑducit effectū
q⁹ actiū Creature nichil ꝑducit = ℞ poſſe actionē Dei
ſuperare ſi ly effectū ꝑducto ſi ly actione Creature ſubor
dinato ſignificet actio Dei ꝓrior é ꝓrioritate nāe q⁹ actio Crea
ture é effectus Dei et ꝓpterea ℞ ſi ſortē Creaturā nichil operari

q[a] licet actio Dei sit efficax sibi ipsi et suis effectui, atamen ordo
se causæ vt causæ quæ etiã effectui immediate attingit subtrahere ipsi debita
sine vltra ad alienis sibi ordine respectu effectus nulla datur pri
oritas ipsi actionis q[a] vltra ipse immediate suum effectus et scrutinio datur
prioritas ad tamen dignitatis quatenus Deus attingit effectui subordi
nationis rationi.

Ad 3[tium] primarium principalis arg[tum] dico Deum et creaturam ad eu
dem vt causæ totalis ad ipsum vnum totalem effectum in passe
gerunt ea duplici causa totali vnitoca et eorum ordinis bene
tum ad duplicis diuersi ordinis vt patet ex exemplo adducto; admitto
ergo diuersæ ordinis ordinis ordinatæ causæ totalis vt patet ex quatuor
generibus causarum vnde diuersæ causæ totalis vt negao diuersi
ordinis generis, et eorum dumodo sit diuersi ordinis.

Arguitur vltimo

Quarto ipsum auferet libertatem voluntatis creatæ q[a] et simultaneum
ans ipsi Quarto ipsius dependentia a voluntate increata illi ordine
ad vtrum extremum q[a] auferet libertatem voluntatis creatæ.

Hoc argtum tum est grauis
simum et maximum ipsi theologiæ difficultatis quæ Scriptæ passim
vigdo Quarto ipsius de quo ipsum de auxiliis, scientia dei et vol
tate dei ac actus a theologis, dum dicit q ipse hæc p[te] oes auctores vltra
q[a] Scotæ Org Jesuitæ affirmat inter Quarto simultaneum quo deo
ly causa vt quarit et medio quo effectus ipsius causæ vt q[a] det
a deo, nulli alii ee diuersi vnum repugnare.

Oppositum Stromatæ oes defendit
Inter Quarto simultaneum quo effectus causæ q[a] detata Quarto ipsius
quo ipsa causa vt ata beg endeat, ee ipsi dispensantiter necessitati
ipsi libertati oppositum q[a] necessarijs. Dimitto Thomam ipsi hac p[te] quid
quid dicat Jesuitæ, nec dubitandum videtur ipsi Scotum tam
quam Jesuitas argumentis ad 3[um] hb Argentinæ cap 10 et 3 corpus art 1.

Ratio ipsius
huius autem excedit omnem philosophiam capta hæc difficultatis ratio
sic opponitur nullum agens finitum alterius potest se ipsum ad agendum
applicare et determinare q[a] ad hoc vt agens determinet ad operandum
ad multa duo ee Quarto ipsius et creatæ, creatæ ad operandum inter
mingis ans ipsius Quarto operatur vt q[a] actu, sed nullum agens
creatum ee ens in actu pote ipsi potentialis ipsi ad hoc vt operetur ipsi
reduci in actu a alio patet ratio q[a] ens potentiale vt sic nequit
movere sed moveri.

Primatur ex philosopho oe q[a] movetur a alio mo

actu

uatr faliter q̃ stare mouens et moty debeat retes dicitis
p̃cedere ly sic q̃ ꝓpstas facta, et hoc actꝰ q̃ nectens sui
ipsius elicit actum, mouetꝫ ꝫ ipsum ꝫ afforbens segndy ẽ aliud q̃
cqꝫ ade dicty q̃ agrg mouat. plures alias efficaces rationes
apud trialogos ꝫ ultimatis pge Gregory Ariminꝫ sꝰ. Rydarnty q̃
pono et discluo

Saltꝫ Phisica ꝓmotio seu ꝓdeterminatio si esset, ꝫ esset
ad causas necessꝰ ꝫ liberas ad ꝰ requisitꝫ, liberis ponitꝫ
ꝓ Minor quo ad 2ꝫ ꝓ 2ꝫ ꝓ dicta ꝓ determinatio ponit actꝰ
Omittꝫ Causa ꝺ determinet ad operandy sꝰ causa ꝺ nuꝰ
esse ẽ determinata ad operandy ly agat actꝰ ꝫ desiderata ꝓ dicta
ꝓ determinatio ꝫ causis necessarijs ꝓ requisitꝫ. q̃ actꝰ causis liberis
ponatꝫ ꝓbr de recepta causa libera. ẽ q̃ possit se determinare
ꝰ ad operandy agere et ꝰ agere sꝰ si deꝰ ꝓ determinaret causa
liberaꝫ ꝰ posset se determinare et ꝰ determinare agere etiꝫ
agere ꝓ ponitꝫ causis liberis talis ꝓ determinatio minor ꝓbr
possita tali ꝓ determinatione Phisica ꝫ faltꝫ liter ꝫ forti operatio ꝫ
ipsi Omittꝫ et salutꝫ ꝓ possita tali ꝓ determinatione causa ꝺ ꝰ
Omanet libera.

Ihirmatꝫ 1ꝫ possita tali Phisica ꝓmotione ꝫ Voluntate ad
actꝰ oppꝰis Vꝫ ꝰ habet Voluntas potꝫ ad actꝰ oppꝰ ꝓ dicta
ꝓ motio ledit libertatꝫ Hꝫ patet q̃ libertas requirit ꝫ dictꝫ ad
Vtrumꝫ Vtrumq̃ ꝺ ꝓbr, dicta ꝓmotio ẽ efficax ly generiat actꝰ
tale efficax Dei ex iusta dicta Pauli Voluntatꝫ eius quis resistet ?
Nulla ꝺ creatura potest dicty ꝓmotionꝫ frustrare ꝓ — Ihir
matꝫ 2ꝫ dicta ꝓmotio ponit ad eo ante Gluitionꝫ Dei ensas
Dei Voluntatis alias ꝫ fort ꝫ faltꝫ liter actꝰ ꝓ tollit libertatꝫ
mꝰ Stat Segndꝫ ꝫ Thomistica Scola Deꝰ ꝰ ꝓdet ab Eternitate
tuꝰ ꝫ suis determinationibꝫ adhuc ꝫ ordine ad effectus a causis liberis
ponendos, Hꝫ patet ꝰ ꝰ segnis antecedꝰ Cuadat me velle Petꝫ
Mare efficaciter meq̃ Voluntatꝫ ꝫ pellat ad Petꝫ Amndy Gcul
dubio meq̃ lederet libertatꝫ.

Rꝰ Secndo maiꝰ Cneq̃ ꝺ minorꝫ ad tuꝰ
ly ꝓbatꝫ Auctor dicti Causꝫ nuꝰ ẽ determinatꝫ quo ad
Speciem Vꝫ ierꝫ ee determinatꝫ esse ad ierꝫ faciendꝫ ꝫ Spue
ꝰ tm quo ad ꝫ dui duatꝫ hoc ẽ quo ad hꝫ, ly illꝫ operatꝫ
ꝫ diuidus Vnde ꝫ dicet Quia minime et determinatio causꝫ et
ly quia possita dicta determinata q̃ se determinat Vt Causa
ꝺ ꝰ Vt ꝫ — ad ꝓbatꝫ Vꝫ ꝓ tis Maioris ꝺ ꝓ ma et neq̃
Minorꝫ ad ꝓbatꝫ dico ꝫ faltꝫ liter dictꝫ ꝓmotionꝫ ꝰ opponi

libertati q[uæ] ẽ ifallibilitas libera ng ly Deo Sit ouy Sufficiens motor
et quisor n̄ Solly p̄determinat actu sd ifallibilitaty et libertaty
determinat ẽng q̄ stat actus et g̃ meo libero stat cum meo
oppergdi n̄ obstat q̄ Voluntas n̄ possit n̄ operari ifsu Posito
q̄ stat n̄ operari ifsu diuino.

Vt autẽ ifallibilitas uerg explicatu sjus
Voluntate Causata et p̄motione, et diuisu Separatu p̄motionis absly
tate talium q̄ Voluntas Solly operetur libere ifsu n̄ ifsu et n̄ ifo
huc usq; effet tollere libertatẽ: Sd adhuc posita p̄motione
Voluntate data ifsus Opposituꝫ et diuiso hic ẽ ponenda ad Jnfgendy
actu oppositu ly Voluntate adhuc p̄mota et ifsus Oppositus dicit
potentia ad Jnfgendy actu oppositu p̄motionis ly ipsa p̄motione ethec
potentia n̄ requiritur ad Saluandy libertatẽ Sicut ad hoc Vt Voly
tas libere operetur actu amoris n̄ requiritur illa potentia ad Jnfg
endy actu amoris ly actu odij q̄ ẽ posse n̄ operari actu
amoris ifsu Posito. Sd Sufficit q̄ habeat potentiã ad Jnfgendy actu
odij ly ipsa Voluntate que appellatur potentia ad n̄ operandy ifsu
diuino q̄ ly Voluntas simul sit potens ad actu amoris et odij Si
multatim potentie et n̄ simultatim actuu adhuc Vt libere amet Se
cundum q̄ jcodẽ istanti quo amat habeat potentiã ad Odij habendy, et
n̄ requiritur q̄ jcodẽ istanti possit Jnfgere actu odij ly quo actu amo
ris Vt dicti de potentia modo Respectu formarum Substantialiu

Et si dicas Voluntas p̄
definita ad actu amoris nequeat ponere actu odij q̄ alias frustraret
motiuum q̄ ẽ impossibile p̄ Vt p̄definita ad actu amoris et
habet potentiã ad actu odij patet Ista q̄ potentia que n̄ reducitur ad
actu ẽ frustranea = dico Exhibitis q̄ licet de facto talis potentia nequeat
reduci ad actu n̄ ẽ frustranea ẽ enim data ordinata ad Recte liber
tatis Saluandy et hec replica absoluꝫ Solui debet ipsa Voly
tate. Ly hac doctrina Vincies plures difficultates sacre Theologie
Et argumenta que contra nos formant adueriarij facile satis facies adhuc
Sup Sedeo q̄ ut ij dicti altioris ẽ institutu dicta Suffugia
Hactenus q̄ uno et octo libris Phisicorum Vbing le
ctis q̄ ad Laudem Omnipotentis Dei Patris et Filij et
Spiritus Sancti intemerate q̄ Virginis Marie
Sinesabe ifsi. istius Incepte
Salamanticẽ Perfecte
to Patrono sop
fo Alexandri
Berenus
fo

Rabiando estry -

COMENTARIA IN DUOS LIBROS DE ortu ET interi tu

Explanato enter mundi 2y vary Dyendbus p sobs libros Phisiory stas Philosophy Recentiorbus i corruptauli deculo S, egit et pater nito ordine adens mundi et corruptuile i parlori grady fuit: p Vtm libri de Ge nbus Explete quy Vtilitate a Dispgat huit in Recenter alios ego quitto et Sermo nostr erat i pfsi: ly Pinghs Recentiorbus libri quit alterantis generatois corruptionis capaci Sit qo Disput 1 De Generatione et Corruptione

DISPVTA PRIMA DE GENERATIone

ET corruptione

Enumeratio ptor ues mutatones eaom seu bri qui e Substantia 1y obtinet body sic y Pinghs qo deca disputauit et nos eig methody i sentetys abea sequemur Vtl bri eig rag Explicuing Sit q° pa quid Sit generatio ty i Dri quy i parlori

Quæstio Prima Quis sit Ille Generaus tam in Omuni quam in Particulari

Ille disputo ad suppones dari generaus in ery naa Et quidta ſ mak ꝑ demonstrat ly Habeat fras sublimare ꝰ mus dicitur hoc g generaus aug sapientia dari dupliciter Vno modo ſ abſt ſ late ꝑ ductum termi nata ad ens subſtale ſ accidens. 2a modo ſ dicitur ꝑ ductum terminata ad subſtale ſ mo abſtahit a generatione ſ dicitur Et Vq quid g Sunt ꝑra accidens dicitur ens Vquid ita ergo ꝓ dubio dicit generaus Vquid: 2o modo dicitur generaus ſ dicitur Sunt subſtalia ad quæ tendit dicitur ens ſ dicitur hoc e duplex alia Omis et generalis omnibus generandis, alia ꝑticularis quæ solu sumit Prudens Vbag Et stat exitulo quæstionis e ambis explicanda, explicatr hoc generaus ſ Omi. §1

Explicatr Definitio Generaonis in Omuni. §1

Aristotles tuplicit definit generaus subſtalia ut sic definit dicit aggdit ꝑ Phisicoꝝ Cap 7 tex 2 generaus e mutatio ens inte adens sui ens ec ad ec Vq ſ ſ ſ Cap 4 tex 23 generaus e mutatio totius ſ toty Quillo ſ ſ ſ bili manete 3a cap 5 ergo libri tex 25 generaus e mutatio a subto ta ꝑ ſ ta ad subtm factu. Mutatio loco generis posita abſtahit arbitratione Phisica et Greca Vg mutatio Phisica ſ ſ ſ halter ꝓ ve quirit ad Deum generaonis sed eductionis Protinus dicty ſ Sti logistia lib 1o ſ ſ ſ

Semy uiri Silij Dicunt efficienter ad fetus formandos Et nullatenus possit
a femina subministrari Hoc ratione Quia omne agens Vnum generat, et dicit
Philosophus 2° de generatione animalium Et ratione istorum Quia masculus est
Calens Et efficiens Et Silij dicitur Et Semen uiri in actu generationis Dicunt
efficienter ad formandos fetus Et in Dicunt Machabeos 8° Ismaelitas
in remanent aliquid de substantia generantis.

Firmatis illa parte aprisiquio
Jigito Et intelligendo de aprisiquio passiuo tali Et aprisiquio actiuo et
passiuo simul Et est talis Quia ad formandos fetus, et exactos esset generandi
sit eius virgo Maria dicitur posse se habere Et substantialiter nec
Et in potest sustineri quia aliquis seguerer Quod ducto ad Beata Virgo
Quod Dicunt Et Carthusienses Et Jesuita Et Jesuita Et Jesuita
Et Doctor Et Augustinus Et Doctor Et Magister Et Medici
Et Aegue Galenus Et Speculatores qui subscribit Thomas Et Scotus
Et Thomas 3p q 32 ar 3 Et est generandi debet ee aprisiquio actiuo
Et passiuo simul Virgo Maria Dni ubi sit natura Et esset generandi

Et Radarg ty

Deodo ma etiam minores ad quos Et Respondeas Scoto Thomisti
Ister medius Dicunt Semen Matris Dicunt Silij masculini ad fetus for
mandos habere Et hoc actualitas tubarum Maria Generis causa efficientis
Ruditus Et Dicunt Genere causa Maris Et in Semini quia mares aliquid
Et est Et masculini Dicunt Et Formari foeminini. Et ratio est
Et probabilis Et sic iuxta Et Rr Et Et dicit aprisiquio Dicitur debet
Intelligi de prisiquio Actali Et adequato, ita Et aliquid prisiquij adequati
Et est prisiquiato, prisiquij dicitur Actale Actali generandi Et in Silij
Viri Et debet femina esse ex Virgo Dni adequate respectat. Iuxta Et
Opinionem Rr Semy Maris in Silij Dicunt efficienter Et debet masculini
Quia Maria Dicunt Philosophus In eni negat ibi posse Dicunt efficienter
Et masculini Et dicuntur Et, dicitur ista huius opinionis Authores
Semine Et Et alias Expulsiones, quia Medici Virgo Subtilitij
Corpulij alias Subtiliores, quia Aggelici Spiritus Imaginati et
Et Actus dicit Patet efficienter Dicunt Et Silij masculini Simul
Et partis Et amatae Submanes Beati.

ad Firmandum Rr Et Et asserit semi
ne Et ibi Dicunt Pullus habet Et Et Et dicit asserit
Dicunt posse Rr Et Beatus Virgo ad formandos fetus Pullus
habuerit Et Et Et habuit circa Et Et Et
Et Et Et

Quarta Addami q[a] ordo modus se habuit passive.

3° hęc dicto n[o]

Incepit generari Verbi diuini. 1° hęc ē vera et p[ro] generao iuxta illud Athanasij. Filius a Patre solo ē n[o] factus nec creatus n[o] genitus q[a] talis dicto n[o] ē legitima, maior, gbr q[a] ipsum numerica, substantia ē essentia facit ac talem ita et n[o] sibi q[a] creatio substantiam requirit dissimilem seu extraneam quę sibi dicuit hęc sequitur debet eē sibi generata, quia n[o] asserit eē ejus numero cum illo atq[ue] adeo Verbum diuinum cum ejus num[o] nag habeat cum Patre genitum dici n[o] poterit = R[r] q[d] ad generans n[o] ē necessa q[d] ipsa precedat sibi actu. suo principio sed sufficit q[d] precedat sibi ordine naturę quę ejus substantiam sapientię ē dumtaxat sed jam alias q[d] hoc satis jam de hac quinta.

2° arguit arg[to] theologico quo Ecclesia defendit Deum de Deitate Christi. Dicto assignata. Incepit generari Spiritus Sancti quę generans n[o] ē iuxta fidē talis dicto n[o] ē bona, ans gbr generio Spiritus Sancti ē origo cuiusdā ens cum sit unus Deitate et ejus substantia et ē appropriatio unitę Deitati ejus ipse a Patre et filio qui da hęc habet ut ipse et alia procedat sibi jam sicut filius q[a] ejus numero nag diuinę participat q[d] dicto assignata. Incepit generari Spiritus S[ti].

Diuidit Author ejusq[ue] discipulos

Prima pars generio Spiritus S[ti] n[o] est generao ejus sit origo substantię alterius ejusdem quę et generio Verbi. Sit generao aliqui nag ejus sicut dicit Verbi generatione ea generans et Verbum filius, q[a] Verbum accipit nag diuinę scientię ad alterius suppositi deitatem. Spiritus S[ti] spirans q[d] n[o] incepit generari Spiritus S[ti] q[a] procedit Spiritus S[ti] accipiat nag diuinę n[o] ille accipit scientię quod requiritur ut significat ipsa operatio substantię nec ejus generationi posita.

Hic omnes diegdi n[o] placet 1° q[a] pars dicat Verbum esse filium et ipse Deum. Spiritum Sanctum esse Deum et ipse Deum. Verbum et filium et ipsi Deum an Spiritus S[ti] procederet a filio. 2° n[o] sentiebat de ratione filii eē habere naturam et deitatem aliquam cum alio ergo q[d] Verbum filius eē procedat n[o] debeat dubitare an Spiritus S[ti] procedat adeo ejus n[o]. 3° q[a] ipso 1° et 33ar ejusdem dicto mouet diegdi refert et refutat. Tota ratio ejus assignat q[a] iuxta illum nectit generio Verbi diuini esset generao ejus n[o] precedat filium Patris ejus virtute generatiua

Nec sufficit si dicas precedere eum filium ejus virtute spiratiua = q[a] substantia requisita ad generandum debet eē ejusdem ratione qua ejus requiratur exp[ta] energia ad generandum Spiritum sanctum Spiratiua ejus Patris n[o] requiritur ut ad generans filii q[a] etiam si Spiritus S[ti] n[o] procederet a Patre ejusdem esset a Patre

ꝓcedens ꝙ̃ Solitudo requisita ad generandū nō attingit primū rāg ꝙ̃ est
ē principium operandi ad ista.

Quarto aliꝫ ly P Vazquez assignat discrimē ꝑ hoc
ꝙ̃ Verbū diuinū ꝙ̃dicit Pt imago Patris ꝙ̃ nō ꝓcedit
ly ad rationē sibi Pt sibi requisitæ ꝙ̃ sit sibi ista exterioris ꝓcessionis Pt
habeat Verbū diuinū et nō Spiritus Sanctus ꝙ̃ nō ꝓcedit Pt respectus Pt
Pt ipsius ideo et sint exteriores ꝓcessiones, sibi ista nō ē ſſlig.

Et ſſimo dicendū
placet ꝙ̃ D Thomæ ꝙ̃ citata definit imaginē ꝑfectā ꝙ̃ sit Solitudo ex
alio ꝓcedens, qua ratione ait argumentū Magistri Pris Verbū nō ē imago al
terius ꝙ̃ licet sit illi sile Pt ꝓcedit a illo ꝙ̃ ad rationē imaginis pertinet
aliud requiri nisi sit Solitudo, Et ꝓcedit a illo Respectu cuius dicit
imago, Sed Verbū hoc ꝑficit ipsum Spiritum Sanctum ꝙ̃ extra rationē nō ē ſſlig.

hāc ꝙ̃ Tolentinus recitat Gretig Rr ly Caietano et Ferrara
negando ōm. ad ꝓbationē dictorum ōm. ꝓcessio Spiritus Sti ē ergo
frustra ipsi Solitudinē rāg quasi Deus tantum ꝓdūcat ōm. Similiter et exi
stentia ꝓcessionis negat ōm. et ſſlig. Ad quæ dicendum ꝙ̃ ad
Vulgatam discrimen inter ipsum et Verbum ipsum ꝓprio motu operandi, nō ipsius
ly habet rem ad se ꝙ̃ ipse actus ꝙ̃ Solitudinem ꝓducit. Unde ē rāa sua et
ꝙ̃ rāa linea ipsi ſſligibile habet ꝓducere ly sibi sibi ab ꝙ̃ Machine ali
quid distē extraneę: Unde rāo Dei ipsius potest ꝓducere ly
sibi sibi ꝙ̃ se dimanati ad ipsum ipsum quasi ē Auctus sibi ly ꝓducit ly
sibi sibi ipsum accidēs quę ē Solitudo ꝙ̃ facta Solūm ad ipsum exte
riorem Actionem ista ꝙ̃ rāa linea ita Creavit ipsum actionem, et Actionem
Pt exercitam ꝓducat ly sibi ipsum subsistentia et rāa quę ē ꝓximissima
Solitudo: Voluntas autē nō habet rem ad se, Pt sibi ad eōdem quarendū
habet assimilare sibi ly Pt eiusdem existit ꝙ̃ motu ipsum et ponderis
ad ꝓximum Et Voluntas ꝙ̃ Creatus ipsum actionem Deum quę ipsa ꝙ̃ rāa lineam
habebit nō ꝙ̃ dictū quasi Extraneā ꝓducere ly ipsum subsistentia.

Ex quo Colligo ꝙ̃ licet
Voluntas ipsum ly Creatus Creatum ipsum actionem Deum quę poterit Deus et meo operari ꝓdu
cere ly sibi ipsum subsistentia Secus ipsum Intellectum rationē ad ducitur Unde licet
ly Voluntatis Divina ē ꝓducat ly sibi subsistentiam suo principio
Intellectui quasi Deum Voluntas ꝙ̃ Intellectiva nō ꝙ̃ divina quę ē ab
quasi Extranea, ipsum autē ꝙ̃ Intellectum ipsum ꝙ̃ rāa linea et actionem. Ex qua
Doctrina Solutā manet Replica quę hinc solet Formari, ipsum divinum
Deum ꝓducit ly sibi ipsum subsistentia ꝙ̃ ipsum ē nō ꝙ̃ ipsum divinum ē alias quilibet
ipsum illum ꝓducere ꝙ̃ ē sibi ꝙ̃ licet Voluntas nō possit ꝓducere ly sibi

Naturalis Q.g humanitas.

Circa quę difficultatę breuiter dico dicę hęc quę
sequuntur generationis ęc Ipsitas Subsistens id ę quod dicit Mag et frag ter
Innatus q Subsistęs. Quo ę q illig Ipsitas ę pris ęc quę Ipsitas ę ęc
Sę ęc ę Ipsitas Suppositi seu Subsistęs q et pris Innati ę certa q pris
tenent ad Trinitatę dicę ęc rei Sę Existę, Minor pbr q Ipsitas Suppositi
Nę Existit ipse Sę ista pro Ipsitate q habet ęc ę hęc seu Subsistens.

Nec obstat dicere q aa
Patris ę ipse subsistens et tm nę ę trus qui generationis q ęc extracta ratu nę
sequitur Suppositas seu subsistens ęc hęc qui generationis — Nę ipsa q dicta
ng aa ablis Vę ę Subsistens Vt q nę et generationis Sę creationis, quę
Natę Vnitę mee ę hęc generationis et ut hę nę habet ęc ę Vt q Sę Vt quo
seu subsistet ut q Sę Vt quo.

pbr Q° id ę hęc qui generationis q habet ęc Ipsitas et
Ipsitas Sę subsistens ę q habet ęc Ipsitas et Ipsitas q° ę hęc qui generationis
Innati ę certa q hęc qui generationis ę ille cui Sę et ipse Innitus habere ęc Ipsitas
et Ipsitas et nę rationę alterig, et minor pbr q Subsistę ę Ipsitas nec et hęc
ipsa rei subsistet ut q Sę Vt quo.

Probatur 1° ille ę hęc qui generationis et hęc qui 1° habet ęc
pillig Sę nę ę qui 1° habet ęc q generatione q° hęc ę hęc qui Innati Vtat
ex eo q generatę ę qui datę, minor pbr Ipsitas sit extra et extra q°
q sit et extra — Sę Innatę generatio ę pris illig q sit ex Supposito subsisto
Sę nę ę extra q° hęc ę hęc qui — Rę distinguo Innati ę qui 1° habet
ęc Vt quo Innati Innati Vt q Sę Innati ex eo Innati distinguo Innati et nego
Innati nę sicut extra habeat ęc Vt quo pnię generatę nec Sę tm Vt
et sic extra nę ę hęc qui Subsistens — Sę Innatę dico hęc quia
ex sic ę id q sit ex Supposito subsisto hęc quę Ipsitas Sę tm ex subsisto
existo q Ipsitas et sic Ipsitas Sę Innatę Ipsitas Sę tm nę ę hęc qui

Probatur 2° Salvator nec generatio Simchor
q educatus Suppositus Trinitas q° subsistens nę ę hęc qui generationis, ans
pbr Declaratione Christo Verbo genuit Ipsitas Innitas q fuerit caro Innata
ęq et tm nę Innitas Subsistens. Nec dicendo hęc sit divina nec
Innitas illig nec q hęc Unio nię facta q Actiones Virginis Sę
Innitas a Humanitate Dei ęc — Rę q sicut pbri generatione generationis
nę ędicit Suppositas seu subsistens hęc subsistens sit ex gratia quę creatura deo
Sę Sę Vnitę illig subsistę sicut et quę ag Corporis q sufficit ad hoc
Vt sit generatio pbri hęc Innatę Innata subsistens Xpo Deo ęc seu subsistę ę divina
et pfecta durabilis quo ad sua entitatę q tm hoc ę Verbo seu subsistę
Ordinemus dg Innitas fuit pris q priorita nec de ipsa Corporis

q̃ Verbũ maa assumpsit ag̃ q̃ corpꝰ et medijt aã corpꝰ ut docet S.
Thomas 3ꝑ q. 6. art. 3. hȳ quenit q̃ actio generatiua Virginis Dnu
assumpsit corpori ee et subsistẽ Verbi q̃ venit ꝑ aã assumpta et ita
sꝑissime dicitꝰ mater illius hois seu ꝑsonæ diuinæ Vt subsistẽtis ꝑ illa
humanitate assũpta corpore et aã.

Obiect. 3o maa 1ª ẽ subiecty generatiois
ꝙ nõ ꝓsistit ee hũ illig ꝙ nec ꝓsisty ex maa et forma hȳ subiã
tia; Da Ihã patet q̃ ꝓsisty Istat ex maa et sua 1ª ẽbr q̃ sub
iecty generatiois debit ee diuersy a hoc illig = Rx admitty ꝙ ꝓ nisi
maa quæ sit absolute sumpty ee subiecty generatis, et sumpty q̃ut
informaty sora Dnaw genita ee ꝑt hui qui illig, ꝙ quo nullyẽ ꝙ uenigs
ꝓ q̃ patet ad obiectiõ.

Circa hȳ quo dicendy ẽ sorg subsistẽ ee hȳ quo partialy
et sorg totaly ee hȳ quo totalꝰ Vg. ꝙ hoc humanitas, et ꝙ quo equinitꝰ.
Aduertendy tñ ẽ ꝙ hȳ ꝺ̃ substantiæ ꝺ̃ ee sorg quo ad hȳ entitatẽ abso
lute sumpty ee hȳ quo generatis ꝺ̃ ꝙ quo ad hȳ entitatẽ Vt Deitꝰ
sicut ꝙ hui generatiõe hȳ quo ad hȳ entitatẽ absolute acceptꝰ Vt ꝙ gene
ratiõe vere ꝺ̃ maa corruꝓbili Istantiꝰ

Obr. Deꝰ illig ẽ hȳ quo Generatis
qui hȳ qui subsistit ꝺ̃ hoc Solꝰ uenit sorg subsistẽtis Vt dese
patet hȳ sora subsistẽtis sitq̃ dat ee ꝙ ꝓliciter ꝙ sora ẽ hȳ quo
generatis = Informatꝰ hȳ quo generatis ẽ ille qui correspon
det ꝓncipio quo agendi ex parte generãtis ꝺ̃ q̃ correspondet ꝙ punto
ꝓncipio quo agendi ꝙ generante et sora partialis seu totalis, si deꝓn
cipio quo partiali seu totali loquamꝰ ꝙ hȳ qui partialis ẽ sora parti
alis et totalis ẽ sora totalis ꝙ hȳ quo totalis maa solet appellari

ꝺ̃ Obiect
sydarrigs oppꝰ ꝺ̃ istã assertiõ hȳ quo generatis Rt ee sorg subsistẽ
ꝺ̃ Vnionẽ ilig ad mag: dato uera et formali generatiõe absq̃ eductione sorg
de ꝓtia maa, imo sine aliqua illig ꝓductione ꝙ sola Vnio sorg hu
maa ẽ hȳ quo generatis. ans patet hȳ ꝙ generatione hois, hȳ q̃ adeꝙ
sora equi Vg. semen sugoneretꝰ eductã, et separata amaa, et agens
naale ꝓsset illg maa Vnire hȳc creaturã generanti equꝰ Ihã ꝛ̃ etg patet
hȳ q̃ Vltra sorg nichil aliud restat q̃ ꝓsset ee hȳ formalis quo nisi
Vnio hȳ Deitꝰ q̃ si ꝑ impossibile ꝓsset Vt agens naale eductionẽ sorg depoſ
maa nõ uniret hȳ ergo ꝙ separatã ꝓduceret hȳc nulla esset ratio sua
rao sequit. q̃ maa nõ hȳ sisteret ꝺ̃ ee sorg ad ee illig ꝙ rao formalis ge
neratis nõ alty detur penes ꝓductionẽ sorg ꝙ ꝑ generis Vnionẽ, et sequitur
ꝛ̃ et nulla erit hȳ formalis quo respectu illig.

Rx Ioannes ans et neg. ꝺ̃ Illig

Ad cuius probacionem dico q. si agens naturale posset producere formam et ipsum non subiecto deficiente ibi esset generatio et quando esset de substantia formis quia facta fuit substantia et deficiente existentia eiusdem formis quia non est forma ut immediata dans esse ipsi cui et per consequens ut immediata et mediante qua immediatur. Unde ipsa a qua et per modum formę specificat et terminat. Imo autem existentia talis specificationis et terminationis non obstat si

Nec obstat si dicas q. ad actus substantiales formas quia actionis possit esse tanquam quia formis generationis q. ad alias actiones esse substantiales diuersę habeant ipsi specificatiuę formę. Quod obstat q. ista ad substantias formis quia actionis possit nichilominus terminare et mediante qua generatus q. ad esse et esse ab ente dicitur esse tale. Ng creatione terminat ut est facta ex nichilo generanti quatenus ipse loquendo est immutabilis mag. et soli media huius mutatione cui ng mag. ita ut immutabilitas, quę est ipsum ng est ab esse substantiale. Sit ergo actio formis specifica huius immutatio autem sit existentia talis immutabilitatis. Et nostro ytac deducitur loqui dicto quo substantiis quidditatiue et formaliter q. soly inuenit forę et hęc de hac q. & c. 3tę quomodo generatio ad corruptionem distinguatur.

Cuius Tertia Cuiusdam De Generatione Ad Corruptionem Distinguatur

Ad hoc q. nota q. corruptio sicut et generatio dupliciter potest accipi. Substantiue quatenus corruptiua forę. 2o passiue prout ng mutatione de esse ad non esse forę et ytac duplex. Videtur primo quod corruptio et generatio actiue sumpta a corruptione et generatione passiue accepta sint due mutationes. Sed non actiue sumere. Sit ergo met actio quę passiue cadit mit mictio. Patet ytac

Reperitur Sentę. §. 1

Ad ytac est quod generatio substantię ng ipsa actionis aug. iui passionis siue iui mutationis distinguitur relatiue a corruptione. Unde corruptio sit nouę actio nouę passio et nouę mutatio a generatione relatiue distincta ymetaph. 9. cap. 2 q. 14 sec. 5. Alberto hui. Iraudo libr. 7 metaph. q. 3 ar. 3 et alij.

Q.ª affirmat generacõ substãg et corruptibg ꝑ rationẽ actionis et passionis declaratas nõ distinguit veliter sꝑ istorũ idẽ ꝓpriarumq.ª rerũ sed sumunt ꝙ mutationis q.ª vt sic tenet veliter distinguẽs ita gl. Modernis dicꝰ Ꝑ Suarez dist. 8 metaph.ª sic 11.

3.ª Sꝑ.ª dupliciter accipit mutatꝝ sꝰ modo ꝓ recessione aut decessione forꝫ subiecti a quo ad quid media successione qua mediante subiectũ transijt ab uno ad aliud ad quod venire et veliter quo posito ponit hoc Sꝑ.ª generatõis et corruptionis Nec ẽ duas actiones distinctas sicut duas passiones aut mutationes, sed mutatio sumatur ꝙ una media ꝑ ter by aquo et ad quẽ sꝰ veliter ibi ne idẽ ꝓpriarũ ꝙ placuꝝ considerare ibi rũ sicut videtur Ꝙ mutatio ꝑ rationẽ recessionis et decessionis forꝫ corruptꝝ et generatꝝ subiecto veliter ibi ne distinguit affirmat. Sit ꝙ ꝓ decisione 2.ª Del.º §2

Prima Conclusio §2

generatio et Corruptio actuũ Sup.ꝝ ibi ne veliter nõ distinguũt Sꝰ Sꝑ.ª cadẽ met actio hoc Del.º ẽ admixta 1.ª et 3.ª Sꝑ.ª et Dat.ª et ꝓbr Q.ª actio veliter indistinctis subsunt ad ꝓducendũ forꝫ quatenus habuit suũ esse 1.ũ et quatenus ẽ immutat. 2.ũ quod facultate valet Sꝰ Expulsio forꝫ Corrupti ẽ effectus formalis 2.ũ forꝫ generãs ꝙ ꝓ cadẽ actionis veliter causatis forꝫ generãs et expulsio forꝫ Corrupta Sꝰ Corruptio terminata ad nõ ẽ forꝫ Corpulẽs et generatio ad ẽ forꝫ generãs ꝙ generatio et Corruptio actuũ Sup.ꝝ veliter nõ distinguũt Maior Stat ꝑ hoc quod Sequens by 1.ũ et 2.ũ ponit ẽ in habitus Unico actu attingit obiectũ 1.ũ et 2.ũ et generãs eadẽ actione attingit esse 1.ũ et 2.ũ passionis quæ Sequitur ad illã mirum nõ ebr Supponendo quod forꝫ alia expetere generare causæ formalis ꝙ dicit Sanctus Thomas 1.ª 28 de veritate ar.º 3.º Decimo allegando scribit ex petere progredi et gratia cuius ꝙ ẽ de expulsione Unio forꝫ substantialis ab eadẽ mat.ª ꝙ ad quã alteram, et tertiam etiã ebr ꝙ a.ª forma opposita ita quod succurrit ad expellendã aliã ita quod formã quæ iam erat ꝓ ducta forma expelenda Sꝰ formam ẽ causa totalis causæ formalis ꝙ generare causæ formalis ita expellit ab eo adeo nõ ẽ forꝫ corrupta erunt effectus formalis forꝫ generãs nõ 1.ũ ꝙ a.ª effectus formalis 1.ũ forꝫ ꝓsitiua debet ẽ ꝓ situs et negativus ꝙ erunt effectus 2.ũ.

Confirmatur hæc ratio ꝙ nõ ẽ forꝫ nõ potest ẽ tũ 1.ũ alicuius actionis ꝙ erunt tũ 2.ũ et sic eadẽ generatio 1.ũ terminabit ad ẽ forꝫ et Ꝓpositi generãdi 2.ũ ad nõ ẽ forꝫ et Ꝓpositi destruendi ambo ꝙ a.ª tus 1.ũ ꝙ excipiendus a actione tuus ẽ tũ 2.ũ Sꝰ nõ ẽ forꝫ nõ potest ꝙ excipiendi ama ꝙ actualitatis actionis ꝙ a.ª nemo intendens malum operatur et nõ ẽ malum quod ẽ, ꝙ nõ potest ẽ tũ 1.ũ alicuius actionis

dubitę agenerare ꝑ̄ quę habebit cē exa generationis.

Quę satisfaciet diuersis cor
rugatoꝝ diuersis generationis ꝑ̄ q quę habeat cē, ꝑ̄ q generatio
fore generatio teneri et fauere alię spetiaoꝝ, quę dicit Corruptio et sic ꝑ̄ obli
ati q remoꝝ ꝑ̄ dens finaliter operati ꝑ̄ sur ē q nulli agens naturę potest alli
cere actionę destructionę diuersas ꝑ̄ dę nece ꝑ̄ subsequi ad diuersa ad
alia bona terminata — Dr̄ ad quę satisfaciet ꝑ̄ q rationę factę n̄
solutis. Nam ex hoc non sequit n̄ cē ad solutio effectiua huius
falsę q̄ talis actio sua tota alię ad cē fore subsistat ꝑ̄ se deberet termi
nari ad n̄ cē fore ꝑ̄ ꝑ̄ se agens equi alię actionis teneret n̄ cē fore —
Do ad quę data solutio questionis Dny et sicut ꝑ̄ stituit ē conexa sy
alio ex̄o ꝑ̄ stituio ꝑ̄ ducit ē ergo actionę quę ꝑ̄ ducit aliud ex̄o
ꝑ̄ ꝑ̄ beri. Iure q̄ ē priuatiuę fiet sicut mox ꝑ̄ q actionę ꝑ̄ dat. Itaq
q̄ ex̄a tota ꝑ̄ stituio ꝑ̄ stituit aliud ꝑ̄ stituio. Sallt ex parte actionis ē conexa sy
priuatiua.

Ad 2um ꝑ̄ 3um

2a Dcl ꝑ̄ 3

generatio
et Corruptio sumptę ꝑ̄ ficiunt ꝑ̄ cadę mutatione rebus, seu accepta mutatio
ꝑ̄ ceptione et desitione fore ꝑ̄ subiecto generatio et Corruptio reliter dicitur
ut cē et n̄ cē. Ad quam huius Dcl̄ n̄ cē tia Imis ꝑ̄ sequitur ex Dcl̄
secundi quę apud Themistas ē Imis et ꝑ̄ q ad n̄ cē n̄ potest dari
actio ꝑ̄ se terminata ꝑ̄ q mutatio ans ē certę inter aut̄hores ꝑ̄ quos dis
putamus et Itia ꝑ̄ ideo n̄ potest dari actio ꝑ̄ se ad n̄ cē q cē destructio
et alias agere ly tendens finaliter ꝑ̄ sideret mutatio ꝑ̄ se ad n̄ cē esset
ꝑ̄ se terminata ad n̄ cē ꝑ̄ maneret ꝑ̄ se ad n̄ cē ꝑ̄ stans repugnat ꝑ̄.

Ibidem 2o Dcl aduer
sarius et Ipse mater ad ea facta ideo quod generatio actiue sumpta ē ea ꝑ̄
actio ly Corruptiua q ad n̄ cē fore ꝑ̄ existentis ē conexa ly fora adueniente
ꝑ̄ cti̇ terminus de cē ad n̄ cē quę appellat mutatio Corruptionis ē
conexa ly terminus de n̄ cē ad cē ꝑ̄ sicut ibi ꝑ̄ sumebat Ona actio, stabit
Ona mutatio

Respondebit q generatio sui actionis denotat efficientię et ly nulli
agens ibidem ꝑ̄ oportet finaliter n̄ cē ē generationis tria Dnę q Dnę n̄ potest
ꝑ̄ specificare actionę terminum mutationis. Unde q̄ Dnę ratio pecu
liaris actionis sumptę ē ex Dnę respectu mutationis ꝑ̄ ꝑ̄ q Ona actio et Du
plex mutatio: quę solutio videtur desumi ex Dcl̄ 1. 2. q 113. ar 6
ad 2um Ubi sic gratię ꝑ̄ sicio et remanio culpę duplicitur inderari ꝑ̄ ꝑ̄
Uno modo Dnę ꝑ̄ q subsistentię actus et sic idę ꝑ̄ ꝑ̄ cedit in actu quo deletur
ꝑ̄ ter gratię et remittit culpa; alio modo ꝑ̄ ꝑ̄ sideratio ex̄a ad
terminum et sic deleri Dnę dictę culpę quę tollit et gratię quę ꝑ̄ ficit ꝑ̄
cutere ꝑ̄ sicio naturę generatio et Corruptio deleri ꝑ̄ quibus generatio

Unio

Sit corruptio alterius. ꝙ ex hoc luce generatio et corruptio ꝯ
Substantiæ actus, idē actuum sumptę sit idē ꝓsequtum accepte seu exꝑte
obiectorū diuersi.

Ad hoc dicendum sit dicendum et Dns illg sui sargo stergugg
Nra ratio nō soluit, illa mutatio qua generatione ē distincta. L ē posthuma
aut distincta L, nō tñ dicit nō valet propter rationē dictā si ꝙ ꝓbet
Dēe tam ꝓximę generationis q̄m mutationis. Quare q̄ rationes sibi
ꝓximę generationi actionis, q̄m actionis etiā sit q̄m mutationis ꝙ pariter
q̄ stinti: Unde q̄ dicitur manet auctoritas D Thome sibi enī intendit
corruptionis cē distincte a generatione ea distinctione qua q̄mum ꝓximę distinguit
a se ipsa. L dicit ꝓbitat loquendo secundū ꝓximitatē Dei, ꝙ qua ꝓbanda ē
efficax auctoritas D̄ni ꝙcepti sine nouę, et desitio ꝓexistentis aliqua
liter sit mutationis et hoc ē q̄ intendit D Thomas.

Sed ꝓbatur ꝓximo Dei sine
ratio sumpta ꝙceptione sine nouę. Quicūq̄ ē aliqd quę nō ē sine genite,
et corruptio ꝓ decisione sine ꝓexistentis ēt nō ē illud nō ē. et nō ē dicitur
vehiculet priuatiue nō.

Ad oppositū sit sit sydonius aduersus D Thomā
Dē Dei ꝙ generatione et corruptione dicitur quatuor sine ꝙ nouę mutationis, ans Stat
ꝙ subiecti medię generatione transijt de nō ē ad ē et media corruptione de
ē ad nō ē. Ista ꝓbatur ex dicti de mutatione D̄ni hę dicti quātur ambo ꝙ
mutatio ē successiua quorumcumq̄ ē posthuma et priuatiua alia ꝙ sibi dabit
tria posthuma et priuatiua corruptione et alij duo ꝙ generatione dicitur duo
mutationes = distinguo ms iuxta dicta dantur quatuor sine ꝓximę negatiue
quorumcumq̄ ē ꝓximę et alter ꝓximi dicam et nego. Ubi nec arguit amplius
ꝓcedit. Unde q̄ actiones in multiplicate q̄tos ꝓximos nec ꝓmultiplicari
dicit: Istę mutationes D̄ni sunt ꝙ Statua sit generatio sui actionis
terminabilis ꝓximo ad esse ꝑdicti et ꝓximo ad expulsionis alterius ab ea
sit ꝙ sui actionis pariter ē filosophicē et ē substantia Statua adueniat
sui actionis illuminatione ꝙ qua tutę dabit etiā aliquid ꝙpos Unica mutatio et
sine dicit quatuor sine ꝓximi aut ꝓximo nec lucidę ad ē lucidę et de
nō ē tenebrosę ad nō ē tenebrosę. Obiectiones Da 1ª 2ª 3ª et

Obiectiones Da 1ª 2ª 3ª et Da 4ª 5ª

Obiectus 1ª dicit multiplicari generatione in multiplicata corruptione et
ē Sa ut dicto ex mixto generante elementa dabit multiplicē generatio
et Unica tutę corruptionē Dei ꝙ ex elementis geminis mixtis multiplicē
dabit corruptio et Ma sibi generatio ꝙ dictę ꝙ vehiculet patet. Ista
ꝙ alias sit ꝙ esset Ma sine altera multiplicari = Pro ꝓximo dicam
Si de corruptione actiua sumpta ꝓcedat, ad Obiectum dico dari multi

Quinto de Mundo et 1655 Augustini Quinto de Mundo et
Quinto Augustini

plicis generatoy et similiter corruptibus q^do ellemyta generatur ex mixto
q^a q^libet ellemyta gignitur ex determinata p^te mixti et talis generatio
determinate 2^rie ad 2^m ce mixti illa p^te determinata ex qua generatur
ellemyta; q^do ex ellemytis generatur mixtu dat 2^m una generatio et
una corruptio actiua tamen sumpta corruptione q^d actione tot erunt
corruptiones quot ff ellemyta que ingrediunt ce

2° generatio accidit relinqui dispositi a corruptione accidit. nq potest dari forte illa sicut vg. alia
generatio aeris et deductis ignis ff que absq^z alicqua corruptione ingrediuntur
mo et absq^z corruptione alterig corrumpuntur. 3° ergo generatio substantialis a substantiali corruptione debet relinqui distinguj = R^r generatoy accidentis q^z aliq^do
subiecto absq^z corruptione alterig subiecti et subiecto desinit illi esse tunc q^z a
2^m gratia a big subiecto que desinat ce possit. huc instantie respondetur
q^d 2^m minus 2^m q^z considerata ē corruptio absq^z aliqua distinctione p^ma
duplicem habitudinem 2^rie s^d 2ma ē p^ma ex alteram 2^rie 2^m. secunda ignis
forme substantialis. ignis nigrig dat generatio forme corruptione salis qualiter.

3° generatio
ē ad big positiuu vtrobiq^z et corruptio ad big privatiuu q^d distinguitur relinqui
patet forma q^a corruptio salis exp^te tali ad qua ē privatio et generatio quid
positiuu, s^d privatio nō potest ce ideo relinqui tq positiuo q^d = R^r obiecta
forme alicuius forme optime posse distinguj tq forma opposita sicut privatio
frigoris, tq forme exp^te positiui tq corruptio rediplicatiue vt talis q^d
est actio talis s^m vt virtualis et ex parte forme q^d existit. q^d ignis
ito esse, q^d potest actiue multiplicare

Colligesi ex dictis quod forma set vnicuiq^z
illud generatur vnig ē corruptio alterig big. sit generatio et corruptio su
mpte cuiusmodi mutationis vniuersalis q^z actionis, est vnicuiq^z possibilis, ideo
possibilis enim vt dixi, sicut sumpti iuxta inceptionis et desitionis tpis ē
vnicuiq^z causabilis et ignis illatiue q^a ipso ductus vnig forme ē causa
corruptionis alterig.

Dicendum q^z generatio et corruptio ff simul in eodem instanti
idemmet sed ff q^d in eodem instanti ē mta subdupla inter, si vg q^d tq post
instans vnu ni sequitur immediate aliud s^d tempq inter erit tempore sine
forma = Respondet Magister Soncta 1^a q^z dupl 4 de gratia q^z 3
admittendo posse mag ce subduplici inter p^te instanti instantis forme. Secundo
q^d asserit gratia et peccatu posse in 1^a instanti instantis ce simul
in eodem subiecto = s^d vige doctrina nō debet ignis admitti. mta enim
de substantiarum absolutarum inuenta et munto q^a signata et peccatu
dicit oppositum ex mta rei ex ratione qua ignis colligitur inquit
vnicuiq^z ignis, quia ratione mutationis mutandi in mta mta recepta manet

hec Solutio
quare R. Corruptionis ec̃ ꝓ eod. ſiſtit. ꝙ ꝛo ẽ generatio negatiua
tm̃ exhinc ꝓ ferri Mag. eod. ſiſtit. ec̃ ſubduplicē ſora. gabr. Biel
lib. 4. Phiſicorū. Ng. ſora. noua. ingreſſ. ſubſue. et ſiſtit. et forma corrup
ta desinit ec̃ extinſue. et ſingtie. ſi loquamr. de generatione. iui. actiuoꝝ
ẽ ꝓrior. priuitate. nat. ſenere. effectiuo. qui. Corruptio. q. effectus ſuꝰ
ꝓrior. ẽ effectu. ꝙrio. ſi. autē. ſalnatē. ſ. ceptione. generatio. ẽ ꝓrior. Corrup
tione. ſenere. cause. efficientis. forlis. et finalis. ſenera. autē. maali.
ꝓrior. ẽ Corruptio. qui. generato. hec. ẽ doctrina. exꝑſſa. d. Thomꝰ. 1ª
diſtī. 17. q. 1. arti. 1. Sic. Demitio. ſorꝫ. ꝙ ordinē. cause. maalis
Cedit. maaliter. ſinductionis. ſorꝫ. ſd. ꝙ ordinē. cause. forlis. ẽ. e. Diuerſo.
et rac. ẽ. q. a. ex. pulſio. ſorꝫ. ex. ſiſtis. ẽ. diſpoſitio. ad. ſorꝫ. denouꝰ. ſino
duc. ſd. ꝙ. ſespoo. ẽ. ſenere. cause. maalis. ꝙ. ſ. hec. ſenere. Corruptio. ẽ. ꝓrior
generatione.

Dicēſ. ſ. generatio. ẽ. ꝓrior. Corruptione. ſ. ſenere. cause. forlis. ꝙ. ſora. genita
ex. pelit. Corruptꝰ. ſenere. cause. forlis. ſd. actiue. expulsionis. requirit
q. ſora. denouꝰ. ſit. ig. ſ. maa. ꝙ. ꝙ. ſora. ẽ. ſ. ead. maa. q. eod. ſiſtī=
Ntt. addequate. Reſpondeas. nota. pugnꝰ. duarꝫ. ſtomarꝫ. n. ec̃. ſemul. ſd.
ſucceſſiue. ſ. ꝛ. pugnat. Nt. ex. ſiſtes. ſd. ꝙ. ſ. compatibilitatꝫ. ſ. eod.
ſubiecto. q. ly. quelibet. ſora. eē. ſ. ſorat. priuatiuꝰ. alterꝰ. ſicut. pugna
ſter. ſora. et. eiꝰ. priuatiuꝰ. ẽ. ꝙ. ſ. compatibilitatꝫ. et. ex. pulſionis. et. ita
Nulla. ſora. ad. hoc. Nt. pugnet. ly. priuatiue. ſui. requirit. coexiſtentiꝫ
priuatiuꝰ. ſui. ſd. q. ſceptio. ſorꝫ. ſit. cause. expulſionis. ꝙ. ſui. priuatiuꝰ.
eod. ſenere. Philoſophari. ſ. ſiſti. et. hec. de. ſta. q. 2ª. 4ª. an. ſ. gene
ratione. ſubſtigli. ſtat. reſolutio. ꝓ. ſ. ad. maꝫ. 13.

Q. 4ª An in Generatione Subs
tantiæ ſtat Reſolutio
ꝙ ad maam Primam

Subſtantie
iſtꝫ. quiſtionꝫ. aliꝫ. aliꝫ. exercitatꝫ. ſquirendo. quidꝫ. ſit. accidens. ſubiectꝫ. q. ꝛ. ſ.
ꝓ. ſ. ꝙ. diuerſitatē. ſtantꝫ. n. licet. et. q. ex. ſolicitudine. q. ſtte. de. facultatꝫ. ma
nebit. q. a. adoptate. reſoluta. idea. iſta. omiſſa. 6. ſiſtꝫ. examinamꝫ. q. cuiꝫ
ſtelligentia. ẽ. aduertendū. q. ly. ſ. ſiſti. ſquirendꝫ. an. ſeneratione. ſubſtigli. ſtat
reſolutio. ꝓ. ſ. ad. maꝫ. ꝓ. ſ. ꝓ. ſi. dubitamꝫ. an. maa. ſ. ſora. ſubſtigli. remanet
ex. ſpoſita. de. hoc. en. nulli. licet. dubitare. ly. ſ. in. libro. Phiſicorū. manet.
ſuppponitur. ꝙ. ualy. maa. ſine. ſi. ſora. ſubſtigli. manſter. n. ꝙ. ſe. ſeruari. ſeu

Sing quesiti ē anabtyca ꝺna subtyli, qꝫ ꝺicerit ꝺ corrupto remaneat ꝺ genito
tyrbicly ꝺa sorty ꝺ nouo? Posito subtyli Dnō tyty sing subtyly reperiri
dixerimꝰ Dnllꝫ ꝺ dari sing cooperitatis Mag. tameꝫ dubiū aꝑna cuncte:
ꝫ ꝺ ꝺ iquirumꝰ ē anal corruptiny sing subtyli, ꝺa accidētiū Posiū corruptꝫ.
et aduerte
ꝺ nō ꝺcedere de potētia Dei absoluta ꝑ lege ordinatā et ꝺ hac Scu ꝺ lo
quitꝫ ꝺ accidētibꝰ ponit ꝫ certū ē ꝺ genitus corrumpi ꝺ accidens ad cor
ruptiny nāz aqua distans de ctg equitē de accidētibꝰ spiritualibꝰ qui ꝺa
subtyliter ꝫ nec ꝺ ꝺcedit cyrilla ꝺ statu separationis preseruare ꝑ ly gradꝰ
dubiū de accidētibꝰ mathematicis et Dnibꝰ Dē de equitate de colore figura et
Curabitis et alijs subtilibꝰ Reperyt spā §t

Referuntr Sententiæ §1

ꝺa ꝑ
sapt ꝺ esse
ꝺ genitum ꝺ sibi reperire solutiny Dnꝫ ad mag 13 ꝑ corrupto denuo
genito subtyliter dicunt et ad numero accidētiū corruptꝫ aliter ꝺ manere.
Vide plures antiquos Dn Albertus ꝺ libro de subtilitate orbis ꝑ ꝺ Aureolo
Aureolo apud Capreolū Durā 43 ꝫ ꝺ iarg ꝺa 39 gest ē Dnis Iter ꝑ
Societatis in diuersis Dn subtyliū Hoty Dmag ꝺa ꝑ ly ꝫ ē accidētiū subiecty.
ꝺa ꝺ dicit ꝺ
Cessatory Dnꝫ ad mag 13 ꝺ generatis subtyli taliter Dn nully accidens corrupti
tegitur ad genitū ita Durand et Scho pp ꝺ loci quos sequunt Dargdo ꝺ 1° dis
t 8° q 4 Ferrara 4° Dn Gentes cap Dn q 2 et 3 Cantarg de ente et essentia
cap 7 q 2 et Ceteri ocs discipuli Dthome et ex Scotis Rubio ꝺ ꝑ sti
cap 4 tractu 3 q 3 Fonseca 4 metap ꝫ cap 8 ꝺ cuius sabory sit Concl° §2

Conclusio §2

ꝺ ꝺ genera
one subtyli ꝑt oratiter resolutio Dnꝫ ad mag 13. Patet tyc dl° ex Scripto
ꝺ ꝑsti textu 26 Vbi ait generatis ꝫ mutatis huiꝰ tyꝰ ꝺ hoty Hoty nullo
ꝑ sibili manente ꝫ exprymte Posito ꝺ accidēs ꝑ sibile remanente corrupto
ad corruptionē tyꝰ — Nec sufficit ꝺcere cū Scotꝰ ꝺ ly nullo ꝑ sibili
manente ꝺ telligi debet de Posito subtyli et nō de accidēti — Nō ꝺ ly
sufficit 1° ꝫ subtyliter tyrica Nly ratione accidētis ē ꝑ sibile ꝑ ꝺ acci
dens ꝺ nata ꝑ seruari post tyꝰ corruptionē ꝺ aliquid cum ꝺ ꝑ sibile
manere. 2° ꝫ corruptio Posiū ē exaltata ꝺ 1m Verbū de Esse
appositū ꝫ° Sufficit Dthome ꝺ Scotꝰ et Ceteri Verbis ityꝑ corruptionē tyꝰ ex
plicaret

Dejte ꝫ tyc solutio exprimitur ꝺa Dthome sic enim ait ꝺ ꝑsti loc
to Posito ꝫ° ꝫ nō manente numero accidens ꝑ ꝺ ꝫ prio erat corrumpi
tr ꝑ accidens corruptione subiecti cessante tota ꝫ tyꝰ erat Patri accidētis
et tū manit sibi accidens Dequens ꝺ ꝺ denuo ad esse reuenit — quod expressiꝰ

ff j pugnatione Solutionis dati etq Affirmatione Rei Iudicatæ.

Quare pbr j dicat

Qd destruere naaliter accidentia de essentia et corrupto eorū subiecto q[a] tamen naq[e] è nobis accidens de subiecto j subiecto naaliter saltē manere

Rō posse Sj quando generatione subtili desinit ee accidentis subiecti q[o] et naaliter pt restitui Etq ad mag[m] f[a] maiē è certa Et minus pbr q[a] subiecti accidentis è tibi subtile S[o] hoc j quando generatione subtili eorū ēpti Vtesse stat q[o]

Maiori Et quidē è Pugnhi et Ad pro[m] j toni pbr

Quare q[a] sola maa t[a] rē è subiecti j mediate Susceptiue accidentis q[o] hoc stat è tibi subtile ans pbr Etq maa t[a] f[o] et j mediate, et prius recipit forē Substantia quā accidens Etiā q[a] eo ordine forē recipit quo eas desinit et ēpit[a] ad illas S[o] maa t[a] f[o] et j mediate et prius è potentia ad forē Substantiā quā ad accidens Ly pre f[o] Et essentialiter Sit potentia ad Ipondus substantie Sibi et Vni pre q[ā] facit Ly sola forā Substantialis q[o] tydemq[ā] q[a] si maa t[a] j mediate et prius Vt recuperet accidentia Vel quantitatē forā substantialis quantitatis Q[d] maneat Sibi effectus tibi scilicet Ly eo quo ad sui receptionē prius quātus augmentet et extensius et q[a] sui quantitatis j sua maa diuisionē ad sui receptionē alia accidentia quantitatis etiā sui effectus forē Amittat S[o] hoc requirit Ly q[a] aliās ee Vt quid remaneat ee Simpliciter Tydemq[ā] q[a] aliās depositia quantitatis educerentur forā substantialis Ly depositia illius educatur q[ua] parte è abaqua j primari.

Respondetur

q[o] Ly Suarez Ly Ephesus maioris Quillatensis illi Dicere q[a] sicut ad hoc Vt Coqa Vel dicatur et tot pres[o] speculatiua, et Vtio practica Sufficit q[o] se to speculamq[ā] j tydat Vt tñ requiritur q ordine executionis prius Speculetur quid practice agat ius de facto Dicit et Dicere debet q[o] sicut Dicit prius j sthone ē postea j executione; ita Similiter ad hoc ut maa t[a] pre Sine Substantialis Receptiua et Vnio pre pres[o] Substantiua Et ad hoc Vt forē accidentalis receptiua et Vnio pacidens Vtio Substantiua dicatur Sufficiet q forā Substantialē prius quā accidentalē et Vnio pre prius quā Vnio pacidens Statuere j tydat et si j executione prius forā accidentalē quā Substantialē recipiat et Vnio pacidens prius quā Vnio pre Statuat j executione, ius et secundū Dicta Dicere debet

Sed Ad q[a] maa f[a] medij j stentione cuius et j executione recipit forā substantialē prius quā accidentalē Ly q[a] re dicit j stentione cuius etiā j executione debet ee prius ee Simpliciter quia ee Vt quid; prius enim è q Petrus Vt sit qui quod Sit albus f[o] negat Et patet q[o] et prius debet recipere maa forā ēq quā Deonit ee Simpliciter sola quia forma Ly qua ee Vt quid Deonitur Sibi S[o] Ly sola forā substantialis ee Simpliciter Deonit q[o] et ultra prius j executione recipit. Tydemq[ā] - q[a] prius etiā j executione è q substantia existentia valeat qua q accidentia j executione recipiat, q enim existentia Dā habet aliud sustentare

Rpsdeat et accidyha absbuerto bygus absubstyte dependyt, hy sci sm̃a
pte pr̃ nus. g subsbtyly forg existy j habet p̃ quy forig j executione forg subs
bgt recipiat, Requit accidyha reapore.

ad 8 loquiy j responsione adducty et ad istyig
De lo p̃a R̃ Illud Sdy j tellig et uery Sdy tenere q̃ dr abio q̃ē ij jtentione
n̄ pdet q̃ē jtentione posterig Ring dependeat bye q̃ jtentione ē priq forig etig
ad executiony desydat. Vt ap̃ parat j essentia et possessio ij essentia enj hos
p̃ē jtentione prior ē restabilitate et restabilitas illa jtentione posteriri et
tm̃ q̃ē essentia n̄ pdet arrestabilitate Sdy etig restabilitas absentia restabilitas
pdcy jtentione Dery ad executiony desydit ipsa essentia posteriri. Cy p̃ bōa
que speculatiua ē assecipsa Vt practica ꝑdeat fora ꝑ subsbtyly n̄ pdeat
abacri dyli Sdy etig ē p̃a jtentione et executione erit fora subsbtyly respec
tu maq̃ prioi et si j executione specialis hoge Sr̃ ipsius praxi posteriris.

Sd dicy ꝑ
q̃ do id q̃ē jtentione priq dependet abeo q̃ē jtentione posterig bye q̃ē posterig jtentione
priq ad executiony desydit Dta ē nra doctrina hy sci Sfora subsbtyly que ē
prioi jtentione respectu maq̃ quy forg accidyha desydit abesta Vt recipiat j maa
hy n̄ recipiat priui j maa di postea et maa n̄ nus ꝑ stras accidyhes desponat
ad forg subsbtyly ꝑ subsbtyly fora ē j executione iuxta dicta fora accidyli j maa pos
teriri seu post ulty j executione j maa recipiat = R̃ q̃ q̃ do id q̃ē ij jtentione
et id q̃ē jj jtentione posterig Mutuo j diuerso genere Causq̃ quo ad sui execu
tiony desydit bye q̃ē ij jtentione Sdy debet ee posterig j executione ieo
genere Causq̃ j quo abeo q̃ē jj jtentione posterig desydet n̄ uo j alio genere
Causq̃ j quo posterig jj jtentione desydit abipso esse ꝑ cadere debet. Cy p̃ et
fora subsbtyly dependeat abacri dyli j genere Causq̃ dispositiuq̃ accidyli
tm̃ fora a subsbtyly j genere Causq̃ recyptiuq̃ iuxta j fra dicta desydeat et hi
accidyli fora j genere Causq̃ dispositiuq̃ Set j executione prior n̄ tm̃ j genere
Causq̃ recyptiuq̃ et Requyrit maa t̃ subsbtyly forg priq quy accidyli j exe
cutione recipiat.

Respondebis Cyalis q̃ licet ultima dicta Dijcat maq̃ ij priq
recipere forg subsbtyly quy accidyli tm̃ Dijcat tñ Vt tale debere ee acci
dyli subsbtyly sicut licet ens q̃ agens debet ee ens j actu Dijcatur agens
priq debere ee Cpsitum et existyly recipere quy actiony elicere n̄ tm̃
Dijcitur actiony abe existyli tale ꝑ adsummy eiq existyha Vt debitum se
habere abe existyli priui ita scilicet j effi.

Sd Rē q̃ ratione etig Dijcit accis
dyha adsui receptiony requirere et requiere ee Sp̃licter tale Vt tale cy
Dijcat etig ee entia Vt quid et entia Vt quid ꝑ ordiny ad ens Sp̃licter
tale Vt tale talia dicit ꝑ Dijcit etig accipi ista Vt tale. Cy j ens debet
recipi q̃ subsbtyly supponyt et Vt accidyha assequyt. hy etig q̃ etig Dijcit

forg substyhe ee acty hm et accidtia vt qd dicit etiã forg substyhe nõ ee idiotum sibi, ad recipiendã accidtã; ad acty ngã vt recipiendy actus 1o nõ ẽ idiõ sibi vtpatet ex dictis i Phisica: ty dicit qd esto nõ dicat sibi vt tale ee accidtis subiecty dicit tm quia subm ẽ ẽ ty dicat forg substyhe ee idiotum eta discurs. vt sra deficiente accidtia deferat ad modũ quo deficiente exist agentis defert actio qm ee. qd petet dictia ad ẽ qd actio nec ordinat ad existm vt tale ẽ ẽ nec actus vt existẽ vtpatet.

Ad 3m ng viam. dicen 1o dr aliqua accidtia quę recipiũt i maa antecedter ad forg qm dicta ratione cuit, ans gbr relatio similitudinis quę ma dicit ad alig et relatio diversitatis quę dicit ad forg, et relatio dependẽtię, quę ꝓsequentes creatã dicit ad vtq recipiũt immediate i maa qm dr aliqua accidtia quę recipiũt i maa anter ad forg = ipsi tm dicunt nulla ty habet i ista assertõe dicta accidtia nõ ee Phisica sed metaphisica, idistincta ab ipsa entitate maę sicut et quilibet alia relatio fundata i substãtia: i ista tm ratiõe assertę dr talia accidtia nõ subiectari immediate i maa sed dicto posito, etiã nulla et nõ aliud denominant qa aliud a subiecty inhęrentię et aliud denominatio, vt dicunt de actione.

Ad 2m dr maa nõ ẽ subiecty immediaty accidtis qa anter ad formã nõ supponit ee sed bene requirit ex parte entis maior gbr maa nõ supponit ee ad recipiendy forg substyhe qm vt recipiat forg accidtis nõ requirit qd supponat ee = Ad quod dicendũ posset nõ debet supponi ee ad forg substyhe qa alig defectus sit, debet tm supponi ee ad forg accidtis qa alig sit nõ distinct sicut nõ debet supponi ens ad ens, esto ad alias formas recipiendas debeat supponi ens.

Ad 3m generatio ẽ cuius accidens et tm subiectatur i maa qa ut i subiecto qm ide erit discipl de alijs accidtibus, minor gbr generatio subiectatur i eo qd transmutatur a quilla sed ista maa transmutatur ad generatiõe qm subiectatur i maa = huic dicen dum. Respondet Iohannes, generatio substyhe nõ ee accidens Phisicy sed magis dicit substyhe mutatę quę ipsi sensui sese ꝓponit et substyhe ad talig forg Nec nõ obstat qd i maa vt recipiatur sicut ex eo causa efficiens media actione oppositõe nõ tollit qd immediate agat in subiectum qd maa recipiat sra media generatione nõ tollit immediatione forg substyhe

et respon
gas dicendo qd etiã alia accidtia sc mia ad forg ty ad illg disponũt. Respondet qd alia alia accidtia disponũt ad forg vt vltimũ grady, quę

das

aute ẽ ma a fforg etig ꝙ ſ̃ gradu corporalis a forma quemcunq; alig adeo pfect ſ̃ maa recipi = Et ſ̃ a tory ſ̃ ſubſt maa ꝺ pfect recipere ẽ ꝙ quid prig gig ee ſ̃ pficiter. dicit g ee ꝙ quid g ꝛ ſ̃ habet ut ꝺria ꝺ pfect recipi prig gig ee ſ̃ pficiter optime tñ ee ꝙ quid g ſ̃ habet Qtuia.

Alij aliter Reſpondt generaliꝝ ſubtig ſubactare ſ̃ito ſ̃ſto genito tgqꝫ ſ̃ ſubiecto g ſ̃ maa aute Qt ſ̃ ſubiecto quo ẽt mediante g ſe fuet ut illa determinet ſuos mutaty g ꝙ ſeruato ſui caelig tgqꝫ ſ̃cago tig ꝙ exqua educit ſ̃ora ſubtig ſ̃ Vtꝫ ſ̃ſtubio ẽ g babilis ꝙ tñ formis nris p̃ncipijs. : orꝫ tꝫ Ꝺria §3

Argumenta Ꝺtraria §3

1ꝫ argꝫ g ꝙ ſ̃ſto ſumit ex Philo et ꝺ Thoma ꝛpho enꝫ ſ̃ his duobꝫ libris ſpeculat aliqua ẽ accꝺ ſtia Ꝺnia genita et Corrupta ee ꝺſtho et ꝺ genitis ſap Qt ſecꝫnt aa manet p̃mota: maa etig qu̇ tali ſorg ſubiecta fuit ma Qut ſubiecto dimſionibꝫ aqꝫ habebat Vtꝫ ſet maa ſduardualis ꝙ ex mente Philoſ et ꝺ Thome ꝛ ſ̃ reſolutio Vtꝫ admag ſ̃ = Rꝺ ad auctꝛ tatꝫ philoſ ſore ſ̃telligendꝫ de accꝺ ſtibꝫ Vſpecies. ad auctoritatꝫ ꝺ Thome ſuponꝺt Caietana et Bañez qꝫ ſuisse locutꝫ iuxta mꝫ ſ̃ſtatoꝛis ꝙ ſ̃loquat iuxta ſ̃ſtꝫ mꝫ ꝺcisꝫ dimſionibꝫ Vſpecies ſ̃, decisꝫ dimꝫ ſionibꝫ radicaliter ſumptis Vt ait Scanes a ſ̃ſto

2ꝫ argꝫ. Sci ſchabet ſ̃ſty ſubꝫ tale nẽ ẽ accꝺ ſtig ſ̃mediaty ſ̃ſtionis ſubiecty ꝙ ſ̃ generatione ſubtig ſ̃ ſt reſolutio Vtꝫ admag ſ̃ Tha legitimae ſ̃ſtꝫ, ideo ngꝫ ſ̃ime ſ̃ſta ſt reſolutio Vtꝫ admag ſ̃ q ꝙ ſ̃ſty ſubtig ſ̃ accꝺ ſtig ſ̃mediaty ſubiecty ſ̃ſtionis ans ſ̃ ꝓbr q ꝙ accꝺ ſtig ſubiecty ẽ ſ̃ educig poſſtia eductꝫ et quo Variato Variaꝫ ſ̃ accꝺ ſtia ſ̃ſto ſubtig ſ̃ regula Qui educitꝫ de poſſtia ipſig; Labor enꝫ Vg. ſ̃aqua de poſſtia maꝫ ſ̃ſty educit ſ̃ ipſe forꝫ aqua repugnet Qui Variatꝫ Variato ſ̃ſto eadꝫ enꝫ accꝺ ſtia numero ſ̃ humanitate ꝙ ſ̃ maneꝫt humanitate a ſ̃ſto ꝺmissa ꝙ

Ꝺ firmatꝫ ſ̃ſta maa 2ꝫ ẽ ſubiecty ſ̃ſtionis pluriꝫ accꝺ ſtiꝫ ꝙ et ſtiꝫ ſ̃ ſtiꝫ ſit eadꝫ ratio ꝙ ſubiecty accꝺ ſtig ſ̃ ẽ ſ̃ſty; ſ̃ ans ꝓbr q ꝙ ſ̃ſte ſta maa 2ꝫ ẽ ſubiecty ſ̃ſtionis Ꝺ ſpecta qualitatibꝫ ꝙ ans ꝓbr q ꝙ qualitas ſ̃ſta ꝛequit recipi ſ̃ ſora ipſiꝫ ſ̃ q ꝙ ſ̃ſpiritualis, et ꝺ ſequitꝫ qualitatꝫ ſ̃ ſagaxi ſ̃ ſty de nꝛa ꝙ alias eq qualꝫ; ꝺicas ſuiſ redeunt et ex ſtionig ſ̃ ſubiecto ẽui ſ̃ ſtꝫ ſ̃ſtet qualitas ſ̃ſta effectus ꝙ Vltꝺ

Rꝺ adargꝫ negado ans ad ꝓbam et 2ꝫ ad 1ꝫ q ꝙ ſuig dicto ſ̃ſtꝫ ſ̃ſtꝫ ſ̃ſtꝫ

calorꝫ nedꝫ ramꝫ mazꝫ uerꝫ et ramꝫ forꝫ eluei dꝫ ꝑdictꝫ totꝫ aquꝫ q̃a
vtꝫ ramꝫ forꝫ aquꝫ calorꝫ resistat ñ tñ resistit ꝑsiter q̃ eiꝫ resistã
ꝑd ꝑsit abagentꝫ fritiori denigrꝫ et dꝫigrꝫ ipsa aquꝫ etꝫ ramꝫ forꝫ ꝑpriꝫ
vt ꝓpriꝫ naaliter denigrꝫ calorꝫ causat, et dꝫictꝫ totꝫ aquꝫ ipsꝫ calorꝫ
eluitꝫ.

ad 2d eigꝫ ꝑbamꝫ ꝑtꝫ Rr ad destructorꝫ accidꝫtiꝫ ñ ꝑsequere
destructorꝫ eiꝫ q̃ expte subiecti ꝑ motꝫ ꝑ obliquꝫ ꝑ rectꝫ ꝑ nece.o
requirit q̃ eorꝫ subiectꝫ expte eiꝫ q̃ portat ꝑ recto dꝫficiat ly q̃ subiectꝫ
ꝑ ignis accidꝫtiꝫ ꝑ xpto ꝑ recto ñ verbi subiectꝫ ꝑ humanitatꝫ ꝑ
bet et hec dimissa, cadꝫ numero manet cadꝫ numero accidꝫtia manere
debet. et ratio huiꝫ solutionis ẽ q̃a sicut totꝫ subiectꝫ dꝫ hoc ꝑ portat ali
quid ꝑ motꝫ forꝫ priuatiꝫ totalis quo ꝑ recto et aliquid ꝑ motꝫ ꝑ obliquo
ita ꝑsiter subiectꝫ accidꝫtiꝫ q̃ cꝫgꝫ totꝫ, aliquid sui tꝫgꝫ subiectꝫ quo totali
ꝑ recto humanitatꝫ ꝑ, et aliquid tꝫgꝫ sui totꝫ ꝑportat ꝑ obliquo subiꝫ
totꝫ ꝑ.

ad ꝑmam Rr negdo 13 et 14 oñs ad ꝓbam dico quidditatꝫ horis
ꝑtꝫ hoc et simal ꝑ partibꝫ eiꝫ et si diuersimode recipi ꝑ illo ꝑ tꝫgꝫ ꝑ sub
recto q̃ et ꝑ istud tꝫgꝫ ꝑ subiecto quo et si diuersimode ista diuersꝫ Mꝫ
gꝫ ꝑ ad vtꝫ ꝑ impugnam dico q̃ sicut ad hoc vt aliꝫ ratio ꝑformat magꝫ quidꝫ
et exigit ñ requirit q̃ sit forꝫ ꝑsiter ꝑmalis et quidꝫ ꝑ suscipit q̃ materia
et quidꝫ sit virtualiter ita similiter nec ad hoc q̃ ut quidditatꝫ recipiat
ẽ necess ꝑ q̃ sit forꝫ ꝑsiter aut q̃ forꝫ ꝑsiter quidꝫ reddat ꝑ suscipiat q̃ virtuali
ter quidꝫ sit q̃ de facto ipsa ꝑ ueniat.

ꝑ ducꝫ solutionꝫ tꝫ ñ bene Argto sati
facere ly q̃a q̃ ẽ ꝓpriꝫ oꝫdi forꝫ ꝑsiter quidꝫ ẽ ꝓpriꝫ etiꝫ recipiendi quidditatꝫ
ad hoc ut quidꝫ q̃a eiꝫ forꝫ lapidis vt q̃ quidꝫ forꝫ ꝑsiter reddit recipere quidditatꝫ vt quo
affirmatꝫ q̃ si impugnat ag oꝫdꝫ forꝫ ꝑsiter reddi quidꝫ requirit etiꝫ q̃ ad hoc
vt quo quidditatꝫ recipiat. ly dimꝫ si ꝑtꝫ vtꝫ q̃ quidditatꝫ recipere ꝑ ꝑ
ꝑderet forꝫ ꝑsiter exigit q̃ et vtꝫ eiꝫ ꝑ ly totꝫ nichil aliud sit quꝫ
vtraq̃ pars q̃ si vtꝫ partꝫ ñ reddit exigit nec ꝑtꝫ recipere q̃ ꝑ man
sola — Rr negdo assꝫtꝫ ad 14 ꝓbam dico q̃ sicut licet ad hoc vt
aꝝ ignat et quasi recipiat ꝑtꝫ totꝫ craquiratꝫ q̃ totꝫ oes sui effectus ꝑ
les ꝑmunicet ñ tñ requirit q̃ oes illos ꝑmunicet quamꝫ ꝑ totꝫ
ossibꝫ eni. vꝫ ñ ꝑmunicat ꝑtiꝫ, ita ꝑsiter licet ad hoc vt quidꝫ
certꝫ ẽ requiratꝫ aliaꝫ forma accidꝫtis ꝑ recipiat ꝑtꝫ craquiratꝫ q̃
ꝑpriꝫ totꝫ suꝫ effectꝫ totꝫ ꝑmunicet ñ tñ requirit q̃ ꝑmunicet totꝫ
ꝑ partibꝫ eiꝫ nisi aliꝫ ea eiꝫ capaꝫ ꝑ sit, ly q̃ quidꝫ lapis ꝑ totꝫ eiꝫ
forꝫ sit capax effectꝫ ꝑsiter quidditatis sensꝫ ꝑ forꝫ horis quidditatꝫ nedꝫ lapidꝫ
ꝑ totꝫ eiꝫ forꝫ sensꝫ ꝑ forꝫ totꝫ suꝫ effectꝫ totꝫ ꝑ multiplicabit

ad vltimꝫ assꝫtꝫ

p beare dico q licet soly n̄ dest quatr. cognitibꝫ simul sumptis et vnitis
dest quatr tm̄ abilis ducere et heres accepti. Vnde licet coheres licet
soly operari. Sit l, possit ecconuerso ducere, quattes cog vnitas vt q operari
n̄ tm̄ ē ecconuerso dicere ipsas p̄tes heres accepti vt q operari, ita solutor obligat
vacuꝫ licet soly quattuor recipiat, sibi et reliquis creditꝫ existꝫ. Set ℓ, possit
ee ecconuerso dicere ipsas p̄tes simul sumptas et vnitas quattuor recipere et
heres existꝫ. Si tm̄ ē conuerso dicere eadē heres et ducisse sumptas recipere
quattuor vt q. et sicut similiter extensas.

33 Sora subsigni introduxit jmaa dispositā ℓ sigillo jsigni quo introduxit sora jmaa Sī; illa dispōsit ℓ vltō
Resolutio Dñi 2ª maij 43 Sequitur remanyt illa accidentia dispositiua
ans ē certū. Et stia pōr Sēn remanerent jllo jsigni disponens sorarū
introduxit jmaa dispōsita Sī introduxit jmaa dispositā ℓ jllo jsigni
remanyt jmaa dispones maioꝝ pōr maa vltima dispōsita p disponens jgenere
causꝫ stilis ℓ Si n̄ remanyt jsigni generalis sora n̄ introduxit jmaā
dispōsita potest stia q sora n̄ potest Imunicare suis effectꝫ alys n̄
adhest.

Et si dicas sorg introducī jmaā dispōsita licet n̄ maneat illo jsigni
disponens q vltō maa set dispōsita sufficit q Sī cessauit disponens ratione
querymaa 1ª determinata et legitimata ad hoc sorg pactū quod ad alia =
Rñ 1º q effectus stilis cessauit dari q do n̄ adhest sora tū effectus stilis sue
precipit stricte set quo ipsa sora subiecto Imunicata ℓ Si illo jsigni remanet
maa dispōsita circa debeat manere disponens l, ℓ 2ª Sēn manet dispones
que eius effectus possent remanere = 2º Rñ maa remanet sigillata ad hoc
sorg pactū quod ad alia Sī hoc sigillato quod remanet jmaa ē vtilis acci dens
tū possit ei adhē et abesse; ℓ ig manet alia accidens illo jsigni ℓ vltō
Sī resolutio Dñi 2ª maij 43 = 3ª 3º q faustina talis dispones esset
introducta jmaa sorostra q jorganizacione ellaborasset maa sorostra n̄ remo
veret et eā destrueret ad introductionē sorꝫ, ℓ aliqua accidentia quꝫ erant
jcorrupto manent jsunito.

Rñ optimē ee Solutionē datā, 2ª quod n̄ negant
replicę facte ad 1. ℓ dico q vt remanet effectus stilis sorꝫ p̄ maysi
n̄ Sī requisitū q remaneat dispones Sī sufficit q transeat sicut jmobilia
remanet verborū effectus Secundi et legitimi remanet jsigno et tacē
q dispones causꝫ sorōꝫ p̄ maysi nalis sequitur ad q sufficit q transeat dis
ponens q p̄ sora ecclesie remanet maa sine sora Ytalia et dicit habitual
quod adhuc sorg pactū quod ad alia eoꝫ dicto disponens et hoc agens hoc sorg
pactū quod alia respicientes

ad 3ª dico q sigillaquꝫ remanet jmaa vtichil aliud
ē quod ipsa entitas maa vt instat disponens Vnde juncto dicit entitatis maa

et & Instato dis poorus que ꝓtexerit, qq̃ Instatis maa hge forq̃ pobus
quq alig exegit, Inde si cellacõ ẽ accidens. Phrsicy remanens j ipsa ma-
ad ℔ duo q̃ frustra allionisse agens j introductione baly dispony sequid ꝑ
illas sequit fora ad cuiq̃ forq̃ introductiony requirentes tallis dis pones
Quę frustra allaborauit maa j organizatione sequidy hęc ordinata ad alig ꝑ
fectionis.

qq̃ ab j Commenti si j generalone subsistgli daret resolutio ℣ ad
mag ℔ a sequid daret de novo Sine Causꝑ te ℣ hoc ℣ patet j phcat
ꝓ Maior ꝓbr ty q̃ si hoc ℣ ꝓ fingere desinat ee tyc j parti ꝺ
j terroribꝰ etq̃ ij motui aliqui calor ꝓdurat Vt experientia patet, ℣ ille
calor si corruptio ꝑt ℣ ad mag ℔ sui causq̃ n̄ habet ty si aliqua esset
esset frigus et hoc ee negaret ty Set Calori Itaniy Et Itaniy Dny Scint
Quę Virtualiter Itinere, ita ne aliud posset causare. ꝓ: tyderiq̃ q̃
si Calor cuiq̃ ℣ Successiue et j medio ascendo desinat ee Subducto
ascensu ita ẽ noiq̃ n̄ habet causq̃ stare ty mutatis causq̃ q̃ distans ejusy cau
sare n̄ possit ꝙ

Ifir arguit ab j Concernente alio q̃ si foret resolutio ℣ ad mag
℔ ty Aliquid Corrupceret Sine Corruptꝑle vino et legasy aliquid destrueret
si hoy quis j ducat ꝓ n̄ ꝑt resolutio ℣ ad mag ℔, maior quo ad
℔ q̃ ꝓbr q̃a si j maa quq nyc j ferruginꝰ fornacem succederet fora ignis
tyl Calor aeris Sine Corrupcte destrueret ty ignis ejusy corrupere n̄ possit
ty aqatq̃ Calors Similis Calori aeris et Simile eo q̃ ab ẽ ejusdem nec Sibi
destruit ꝓ: quo ad ℣ ℔ ꝓbr eadꝰ maior q̃ dis ꝓorus Quę si Causa
generandi totiq̃ ꝓ et ois alterius j quę ad ignis necess. sequitur ty id q̃
Causet forq̃ Causet etiq̃ Ita ad aqlq̃ ty tiq̃ ad generandu totiq̃ necess.
Sequitur destructio seminary dis ponij. si resolutio ꝑt ℣ ad mag ℔ ꝓ ℣ a
Ifirmatur dmꝰ
ab j Inmoribꝰ aliis quę ex maa ꝑt Secunꝺ q̃a si resolutio ꝑt ℣ ad mag
℔ Sequit̃ ℓ. ꝓ ℓe Vbiq̃ dedicatis quiq̃ Vbiriq̃ Vti Calori ty j labory
Resolutione iusta ordꝰ ꝑt ℣ Ita ignis ordꝰ maa ℓ. manuat j aabito et maa eiqꝰ
gradus Set j Animalibꝰ Cibi. Sequitur etiq̃ eque facit fore tyq̃ty Mag
j aliud j Elementis Subtilis ac j divisibilis Cuiq̃ oppositty docuit Philosophq̃ jsta
et experientia demonstrat faciliq̃ enj aer tyq̃ si j ignis quq aqua
seqũla ꝓbr q̃a iuxta Philosophq̃ facilius ẽ tyq̃ tes j Subtilis q̃a pauciora mu
tyri, ℣ si ista resolutio ℣ ad mag ℔ ty multa mutatꝰ j Subtilis quq j di
Subtilis ty j Ordinatꝰ tyq̃ties ꝺra accidentia mutatꝰ ꝙ = Sequitur denꝰ de
Regulis Sanctoꝝ n̄ ee Venerande dignes, ty fracta Sanctoꝝ ty Corpq̃
Sacre nec ossa nec Corpora ejusdem q̃ durent Sed hostes Christi repugnat ꝙ
Ad arg
nej do maioris ad Cuiq̃ ℔ q̃dam ty Supposito aliquid posse causare diq̃ ꝺter

ſ. ſe etiã ad ꝓductionẽ alterius extrinſeci nõ adhuc deplicatur. L. 1 ad
fin. ſuę cauſę qualiter humor a ſole. L. a ſuo ſitu qualiter calor a ſili
calore habet cauſari. Vñ. poteſt aliquid cauſari quaſi accidens et
ad ꝓductionẽ alterius. Et hoc modo etiã duplicatur. L. 1. ad ꝓductionẽ alterius
fin. ſuę qualiter ſi calor ſui ꝓductio ſydamyto reſultat. L. ad ꝓductionẽ
alterius fin. ſuę ſubiecti et hoc modo etiã duplicatur. L. 1. ad ꝓductionẽ ſubiecti
rationis frigi. qualiter paſſiones ad ꝓductionẽ eſſentię habent ex dicta
ꝓductione, ꝙ rationẽ magis ipſius ſubiecti.

Hac igitur ſuppoſito R. ad 13 maioris
ꝓbationẽ calor, hoc ſit frigoris mortui negatiue cauſando actiue cadauer
ꝙ ſe. q. frigus ſui hoc corpus potuit a calore ſuo reparabili ratione
ſibi repaſſionis caloris ſe recipit medio quo calor potuit, cadauere cauſat
ad modum quo aqua ignis ſ. ſtiguens abigit ſe reparando calefit et abigendo cali
facta ſe calefacit potuit. L. dico cauſari ꝓ accidens, et ſecundum
rationẽ mag. ly iſta' eo ꝙ calor, itaque radicale originandi principij iuxta
dicta ſibi ſic corrupto radicaliter habuit, ꝙ ly quaſi debitum et ius acqui
ſiuit ad ipſius rationẽ ſibi ſigillata et determinata migrit ad illud et
ly agens bene. ſue ſe ſuum ꝓ accidens cauſare quid quid ſibi
rationẽ fore, ſue rationẽ mag. tibi a ſegenito debeti ꝓ ſibi genoranis ſic
genorans. Cadauer rationẽ mag. ſic determinate calori cauſabit ꝓ
accidens.

ad huius ꝓbationẽ dico ꝙ licet frigidum generatum cadauer rationẽ ſui
nõ ſtineat calorem ſ. cadauere genito ſtinet tñ ipſius rationẽ caloris qui
a calore ſibi reparabiliter recepit. L. dico ſtinere ipſius rationẽ ſui ſimilis
alterius ſcilicet aliquid a ſe ꝓ accidens et ſecundum cauſandi: Ad. 2dum
Minoris ꝓbationis ꝙ rationẽ ſui frigidi ſit hoc enim ſolum ꝙ dicere poteſt ꝙ ſe
illud nõ ſit ꝓductibile. L. ꝙ nõ ſtineat illius rationẽ ſui ſimilis nõ recipe
let quod ſtineat virtualiter ad eum quaſi modum quo piper et nix ſimiliter
frigidum nõ habet ꝙ ſit virtualiter calidum: Ad. ꝙ patet ſolutio ad ultimum
Maioris ꝓbationis dicens enim cauſat motum ſ. rationẽ mortui ꝙ. et ſi abſtracto
ſit ꝙ tale ſimiliter dictum eſt tñ virtualiter ꝓximum rationẽ debiti ꝙ
illud habet ad quodcunque illud actiuum ad modum quo rationẽ debiti ſydamyti
habet generans ſ. ſons virtualiter dyſſipſo reſultat reſtio.

Ad dicta Regedor
tertium ad veritatem deſſiuere falſum enim ſ. maa 1. ad accidentia poſſe debitum
ſimi ſui ꝙ. aliàs ſua accidentia corrupti manerent ſimiliter genito ly
enim maa ſit ſ. corrupto radicale ſuscipiuum principij 2. oppoſiti. Ad ſet
ly plura imo et ſimultim generando, nulla accidentia corrupti ma
nent ſimiliter genito. Vñ verum ſ. dy. ſignum tangit ſimiliter ſ. regit et genito ſimiliter. ly
ultimum ꝙ. aliàs nullum eadem ſpecifica accidentia poſſent, ly maa eo ꝙ ens

Sſſ

radicale prjapij, debity abea ꝑpp̃ haberet cuiꝰ oppositꝰ ꝯ ꝓpria demonstrat, rey denꝰ q̃ aliaꝫ accidꝫtia denouo genita ꝑpriet̃ esset mag cuiideo sit ꝑpriet̃ ferꝛ q̃ ipsi debet sꝺ hoc opponit debꝫ q̃ &c

R̃ negᵈᵒ assumpty ad 1.m et 2.m eiꝰ gr̃ans duꝯ mag Silꝫ sydare debity et ꝓgnyter generans Silꝫ heres generare illa accidꝫtia et j gradu illo quę et j quo cuiꝰ monster genito n̄ pugnat cuiꝰ ꝑ plura ad dictꝫ 1.m adequate 1.m Salꝫ j gradu determinato cuiꝰ monster genito pugnt et alia n̄ pugnyt cuiꝰto, ideo meora ꝯ corrupti accidꝫtia nec leadꝫ speciꝫ ꝑ debꝫt ꝑdurare nec agenergte j maa causari.

Ideo auctꝫ quam ꝛespectu eory quę n̄ pugnat cuiꝰ monster genito et n̄ respectu eiꝰ j maa debity fydei et sibi ꝯ quare quę n̄ pugnat cuiꝰ monster genito successu temporis desfrugt ipso ꝟt videre e j calore cababeris Secuerus ꝑponi j ipso deꝑdito hyę e q̃ maat̃ dię e subꝑa alicuiꝰ ꝺ̃ti, et dy alicuiꝰ ꝺ̃ti ꝑponit naaliter appetit eiꝰ dę conuaonę et ꝓgnyter accidꝫtij ipsiꝰ ꝺ̃ruptiꝫ corruptiuę qlitę e jse naali appetitu et natiuitate et alias cuiꝰ generans noug sreq et ꝺ̃ti ipse Silꝫ accidꝫtiuꝰ generanꝺ ꝺ̃ruptiꝫ corruptiuę j ꝺ̃ti debity et natiuę mag adistorij seruaonę dęꝺit, debitꝫ autꝫ et ius ad alia j maa reꝺ̃ quyt et ꝓgnyter naonę iures et debiti fatis Silia j ꝺ̃to genito cuiꝰ ꝺicta ꝑduxit q̃ utiꝫ facta generatione j maa e fabatia sora et pars e eg alterig ꝺ̃ti eg alterig ꝺ̃ti ꝺ̃ruaonę ꝑcurat cuiꝰ ad ꝺ̃ti dicta corrupti accidꝫtia j ꝺ̃tingtia sit aliquę do paulati debitꝫ ad illa ꝺęꝺit, et sic cuiꝰter paulatj ad illa ꝺęꝺi ꝑmittit

ad vltimꝫ ꝑbaonę R̃ negᵈᵒ sequit̃ ad ꝑbaonę dicis n̄ gatis debitꝫ sustinere ꝑ ad raonę ꝑpriet̃ j ipsa habere recessᵒ requiroꝛ debitꝫ cuiꝰ q̃ ipsi debet j ustitia et mutuę connexione fydatꝫ cuiꝰ q̃ debitꝫ q̃ ad accidꝫtia dicamꝰ mag habere nec j ipsiꝰ mat̃ absolute ꝺesiderata nec j eiꝰ sic ꝺesiderata cuiꝰ ad accidꝫtia j ustitia et recessᵃ j mixtione sic j ipsa ut pacidons ꝺe terminate forꝺe subꝺ̃ti applicata fydei et sic ad hoc illa ꝺ̃to genito cuiꝰter agenergte sustinat ꝺicta n̄ ꝺ̃ti talle debitꝫ sufficit ad hoc ut accidꝫtia dicta eiꝰ ꝺę mag ꝑpriet̃ ꝺęꝺi et ipse quemter mutuo recepꝫt.

ad 19 Iꝛmamꝰ R̃ negᵈᵒ ma quia ad vtrumꝫ p̃s ad 2.m ꝑtis ꝑbaonę sufficit aliquid ꝑ oppositꝫ ad generatꝫ ꝑ se loquꝫ ꝺicendum quę alie ꝺ̃ruptiuę ꝛ ad ꝺ̃ruptionę alterig, et hoc modo ad hoc ꝺicendum cuiꝰ ꝛ. ad auctꝫ causę qualiter hum ꝺiscedit sole 1.m a sibi ꝺ̃tario qualiter frigiditaꝫ j ꝺ̃ti corrupti a calore: ꝛ° accidens et ad corruptionę alterig

+ generari

Et hoc modo etiã aliqua dispositio ℔ ℔ ad destructionẽ sui qualiter de præsente
termino defecit ; sic dicamus de alijs ℔ ad destructionẽ subiecti qualiter cuius
huius ℔ dicta accidentia desinunt subiecto desinente ; non igit̃ sequitur R.
g. et sic finaliter Causa p̃ dict. pse dat. bñ̃ accidens Causa ℔ corruptiua Caloris
Calor ℔ generans igne ℔ a ista generatione non valet nisi destructo aere gñe
Caloris subiecti, et subiecto negante corruptiuã aliqua ignis accidentia manere.

ad 9am
etiã ad maiorẽ quod ad 2dum p̃ dico g. licet aliquid non possit pse plures tm̃ pacifice
et successiue se destruere ignis ℔ sui destructionẽ conari. Vt agnoscet
ignarus seminalis verbi, qui sui corruptiua causa ℔ accidens a sui ℔ corruptiua
ignis ℔ accidens ℔ a ℔ ipsi destruere generans alterius, quæ p̃ stat absq; termini
ignis fore destructionis ; potuit ℔ Scitor disponens fuisse sui ignis dei
tuchonis ; tendere et segui de facto accidens, corrumpere quæ ipse sequatur ℔, dã
non ignorãs euenire aliquod ignis.

ad Vltimũ Primarij R. negã assignatã ad
9am ℔ bam negat sequelã ad huius ℔ bam, dico Vtilis simul operame eã Vti
absq; delicatis quæ Vtilitatibus ℔ ℔ ministrãt Calori Vitali ; sui Conservatiue
Vel substantiæ ipsius minus conducit quã Villosa absq; ferro Vt̃ ℔ quæ libo
Vti non licet ; ℔ ℔ delicati cibi qualitates Salubres ad sui substantiã
vtiles absolute ministrãt Corpori etiã sano ; quia ipse ℔ Salubres ℔ ipse
Corpus ℔ ℔ aliti etiã sint conservationi ipsius absq; Corporis libi ne
sunt Vtilitatis Vti ℔ dicimus ℔ a Sapore gallato Medicus Medicis ignis ;
ipsi medicinã conducit ista Villosa ℔ sapit nutrit.

ad 9am ℔ bam R. negãs ℔ dicimus
his ea difficilius etiã Corruptione Vtã admiãs facta ℔ a ignis ; ignis ℔ ℔
Ingreditur ; immediatus Mixtã adaliud agua etiã Vt̃ ℔ ignis immediate Sphæ
ræ elementi ignis ℔ bile ignis ingreditur ; Vnde ℔ a plures mutatis maiorẽ
resistentiã patitur generans et segnius destruitur ; ignis ℔ a
et singulis immediatus sit et sic quasi ignis accidentia mutati ignis bili
tm̃ maiorẽ resistentiã adipiscit generans quæ ignis bilis ℔ a illa rarefactionis
aqua etiã Vt̃ ℔ rarefactis et humiditatis vsta ea rarefactionis paucior
Vt̃ aer rarefactionis Siccitatis generationi ignis resistit Vnde dicitur
ignis afferit glutinã ignis bilis mutationi ignis bilis ignis Siccitatis
debet intelligi.

ad Vltimũ ℔ bam R. negãs etiã sequelã ad ℔ bam dico
ad Venerationẽ Religionis et Corporis Sanctorum sufficere ℔ ignis Cadauer
Vbi eadem ratio ℔ ℔ docuit ℔ a ad illã sufficit ℔ hæc ista aliquis aã
fuerit ignis dicta Sicilia ista ignis Stratonis et Scholasticus ecclesiæ ℔ ignis Ing
habuerit Stacty ad S.tã Ordery sufficit ad hoc Vt Cadauer digna Veneratione
inducatur a fidelibus ; ℔, Sectio ea sufficit quæ ℔ accidentia, imo

que q manent aliqua subsstgiis fora ygsemaq̃ cogua sassuet
Segluds hq obssstly Stuetaq et Suystong ad ag iusta Generatione
fugna dicerebi et esse, Sassuet q̃ dicta Stytio maq̃ by fora iusti
ad obsequiũ Veneraq̃ et si nulla accidsthia iusti ipsius maa q̃
durst

Vltimy Quectacta q̃gitt Quec dubis Cernitt aliqua accidsthij mutao
by fuo Vi. huq bysist j morieq imo gthij oq̃ssthy eueuit. by mamb
palpebt Et oculis Cernatr eadẽ figura, idy loco Vie q̃ nõ ẽt bonytio
Vtq ad maq̃ ẽ aliaq̃ mutao j accidsthibq facta aliquo Sysu geoperetr
by Sposes Recte dispostas et obiecto aggsmatas Circa Suy obiecty in subas
Salio = Rñ q̃ licet admittamq̃ Sysus Circa Suy obiecty debite aggs
matos ex falli (q̃ am Verq̃ sit q̃ ẽ dicendis ipsius loco stabit) Rñ tñ
mutaoq̃ ipsytuq̃ Sub obiecto Sysq̃ ex stoneri imo nec Succedũ moty
Si by Suma Velocitate fiat, Paggaret ipsum subiecty Vtq by q̃ talia
accidsthia ipsistti q̃mutsti ex Virtuty q̃ eadẽ numero Sysq̃ ei dicty abysis
ad eq̃moy quo Sysus Viderent alteq loyq̃ alby p̃ cursoq̃ Stinuq̃ byq̃ad
istans ẽ exclusiue et ipsedẽ ipsistti ẽ by dictq alteratiuy deduceret et alteq
ei dicty ipsistis ipsi dicty subiecto q̃duceret by Sposes Minime Vniq Conuq
bioq et alteriq generaq̃ geoponẽt, Vnde ipsa et subdq Cassdq Corti
gendus ẽ Sysus et hinc q̃ C. S. q̃ maa Vltimo disponatr adreq
bioq fore q̃ accidsthia abipsa forma effectiue causata

Questio quinta. Vtrum

Materia Prima Vltimo disponatr

Ad receptionem formæ & accidentia

ab ipsa forma effectiue causata.

Subtly et
celebq̃ aguidmo Occamq̃ ipsoq̃ alteriq̃ aguit Theologꝰ de mutua ipsoq̃
gratiaq̃ et arcty Obstantia causalitate Solet Dicenti ex Vtq̃ Gabiel Biela
Quo Supponꝰ Vltimo disposthoq̃ ad formã haberi by ipsa ruces Generatiq̃
ita ẽ possita Vltima dispoone ruces ipsius statis postmat fiã et potentia
debet maa ipsistti generatiq̃ ei Vltimo dis posita ad Recipiendã forã subtly
quã hic q̃duxistis.

Secundo q̃ generatiq̃ q̃ducens forã subtly Legister q̃duxit
~~Vltima~~ by etiã passiõe ellq quo possimus isto ñ querq̃ efficientiq̃ ipsoq̃

quarg hm sue efficientes j genie absq sola subsigli causis de stat exclusis
2° Primicery Grate dignitas ad huiusmodi pmotiones qq maa 1a j statu
generali ite legisti Vltimo disposita ad recipiendy forg subsigli causes
efficientes late absq sola subsigli ad qug dispensy. Referytur sp[t]e ꝯ

Ex facultate 1a sp[t]a sonet dispensus qui quinquies efficiue late absq sola subsigli et rei gesti j libro Ipsius Ordinarii possessio tenere nec mag dispensare ad suspensionem qui ipse sibet hec sp[t]a de actu Ordinarii cui quisq gratie habitu assis. vta Tutadus j 4° dist[t] 17 q 4 numero 8° Bonacina tom 3 disp Henricus de libero 5 q[e] 23 Paludanus j 4° dist 14 q[e] 13 Sc 2 q[a] Molina j Cordia Sanchez tom 4° j 33 q 4 disp 4 sec 7 Hurtadus et fere oes SS Societatis et ex Thomistis Capreol j 2° dist 14 q 2 ar 3 Molina Bellinus disp 34 q 4 Joannes a sto Thoma Curnel t[a] 22 q 113 ar 8 Disputat et hoc q[m] Curnel defendit Sagm[s] Ille Curnel vbi de libro meo è q Valde causis sibis et flebilis et habet qle plura et difficultima arg[ta] Qe j ipsa videntis

2a sp[t]a ex opposito defendit dispones Dominicanes sing[s] tabi generaliter que absq sola quinquies j genere causę efficientis vsq sing j genere causę maalis sedere, ita sancta[m] Ja 22 q 113 ar 8 Alcunda lib 7 de auspicijs disputa 66 Medina Alcarez Ledesma de auxilijs disp 60 Ferraria 3° Pręsentes cap 152 Lara j relectione de genitrice Verbi Ihesu, Collegij Complutse et fere oes Thomistę qq adhęrę ex Iesuitis Bañez tom 2° j 1a 22 q 113 disp 44.

Authores autę huius sp[t]e videlicet j hac mutua causalitate a sęcunda varios q[m] mos. asserunt ad illa deffendy dy a loquens opinio sit 6° pp Cajetanus qui loco citato asserit sing subsigli vel grady Inferiores in exercitalis dispones precedentes agg dicit et è maa 1a disposita ad recipiendy sing vel grady Inferiores qua potest sing subsigli j primigt maa vel 1a grady sing causę sic ponunt effectiue quę disponunt ad causę ipsius sing vel grady determinatę ex quo saltem q sit causa efficax dispony et ergę dispones ad causę maales ipsius sing vel grady dummodo ratio et causalitas et finis no asserit Paludanus ubi dy j gratia vespertinus Ordinis.

Verum hic meo dicto non placet q[a] hac ratione actiones ingenitę Vltima dispo ad gratij è actus Ordinatus sue maalis q[a] non potest pervenire ad gratia vel grady Inferiores qui habi potest sua q[a] gradus Inferiores gratiales qui è postulare spirituales: Videtur j ista maa j pignari potest Vltima dispo ad sing è Inferior ipsa sp[t]a q[m] ad gratias sp[t]ales sing vel grady Inferiores demanat ab illa vel grady Inferiores

Quibus ĵ̃ stellati dispoñibꝫ ꝙ̃ ĵ̃ elligit sora recipi et causare amaa ĵ̃ dispoñ
adispoñibꝫ ꝙ̃ dispoñes ñ requirẽtr ad receptiõ sorꝫ, ñsi ad tanꝫ
qñt ĵ̃ seruari — deide nulla alia Innatis recipiõ debet sorꝫ ꝓtto
illo ĵ̃stigti. Nisi illa qua recipit quousq; ce et qñt ꝑ causa seuary
dispoñy ꝙ̃ Si ad talis receptiõy nõ requirẽtr tales dispoñes nutrigꝫ
ĵ̃ necessꝫ.

Alnaua ĵ̃cedit P. Barꝫ quꝫ qui affirmat sorꝫ subtatis posse
dupliciter accipi Nolliget, hi ordine cause efficientis l, ĵordine cause materis
ĵ̃ po Genere ĵpsius sorꝫ subtatis ce prius disponibꝫ et apte ꝑ duci ad
nõ ee dispoñibꝫ posteriꝰ et abilis dependere Vt ĵmua Vltima
dispoñta recipiatr — istemoꝫ Vig Veritatis juenit sd jamdiu ĵtuere
defuit q̃ Nondꝫ expliat quomodo ꝑ hoc signa cause efficientis fundat
sora receptiõe ĵmaa ꝙ debet ce ĵ expsitus et ñ oporteꝫ ĵ abstractio
sꝫ ĵ dicto est Vt Vnita maꝫ: Vt aut̃ hoc expliet Constanti aliqua
ꝑ uero meo defendẽdi Materiã causalitatꝫ. §3

Prenotãtur

Aqua ꝑ uero meo se fese ĵmutuã Cause al tum. §3

Obstat
sꝫ ꝙ sora subtatis Valet dupliciter accipi ꝙ̃ ĵordine ad subiectꝫ ꝙ ĵmat
ĵpsa ad sustinẽdã multas causas sortis respectiuas Substãtiam ĵpsius exercet
ꝙ̃ ĵordine ad ĵpartales ĵpsas causat ĵpsa acceptiõe multas causas efficiẽtis
exercet: et licet situatꝫ q ĵ hac 2a acceptiõe ñ exprimat ordiñ ad sub
iectꝫ q ĵ signo cause efficientis ñ debet exprimi id q̃ ĵ̃ quasi causa sortis
tm Vt ex dictis ꝑ nra resolutiõe Stabit ĵ hac 2a acceptiõe debet sora
efficiẽtis supponere ordiñ ad subiectꝫ q ĵformat, Vt. ratiõe illig exprẽ
matis suppositꝫ. Vt ꝓpriꝫ q ĵpartialꝫ designatꝫ ad receptiõy sorꝫ.

Obstat 2o
q sꝫ ẽ attis dictis ad sstargdã priuatis aquo a priuitate ĵpsius, Ngadiuer
satꝫ licet ꝙ̃ multe Virtutes tm sint ĵstituẽ priuatiue priuatiõ ĵ̃ ĵpsius
quꝫ denotat Vnꝫ existens ce hmoi actiõ passiuo saltꝫ ĵstituẽ reali omnino
aptati q ad hoc generandꝫ ĵtans ẽ abeliã da et dissanyda priuitas aquo
quꝫ Nihil ĵ̃ Repugnãtia reali et Vera Vnꝫ rei ab alia: exquo sequit
q licet oes quatuor cause simul ĵ̃ dictꝫ ĵstituẽ reali generandi exerceãt
suas causalitates, et priuitate ĵpsius quilla sit altera prior tm̃ possit
loquendo Sicut dictꝫ quilibꝫ quatuor causas ita etiã distinguitur quatuor
signa et cuilibet cause assignandꝫ signꝫ parlare ĵpsius Silly Respiciꝫ
q ĵ̃ stent ad illud ꝙ̃ cause, exempli gratia ꝙ̃ signo cause materis Respiciꝫ
tanꝫ Vnꝫ ĵ̃ Vt exerceãt sua causalitatis receptiuam ergo sorꝫ et Vnꝫ
Vt recipiãt et causatꝫ amaa ñ ut ĵformantꝫ q̃ formare ꝑ stent ad ꝙ̃
cause sortis et ĵ signa causarꝫ ñ debent ĵ̃ stare distincte q uno signo Silly

Alberny Iuxore id q. ghonet ad Ordiny Inty Cause Dñi alias de
pendentias et Causalitates alterny Causarny agg omnino secundum
quosdam absolute illas Dñegamy.

3o observo. q. q.do dicit causas mutuo
se Causare et dependere ad jnicem ñi é ite lla fenidy de causis reduplicative
Vt fatebor q. Causa ut Causa rñ Causatr nec dependet a bastia causa sed
solum secundum reduplicatiue Dñ causa dicitr dependere a bastia et hoc dupliciter 1o
q.a alio genere potest ee effectus alterny Causy, sicut Dñ figit mag. respectu
ignis 2o q.a supponit ille rñ tagnig Causg sui 3o tagnig causg prog. Christianyto
ire jtellenty jetenty sicut Causa simplis é prior ordine jtentionis quig Causa
Causg.

Ad Rubati Sit rey e Statuenda si adistoms generaliter seu generaliter
jtellabtydny ora Dñ simul, si causa efficiens sorg, sora, subiecty ergo et
ignis, secundum Dñ positis dispositis Dñ stimo dñ gonytes prijugiy effectuy illay
formae sorg et recepto mag: sic priority agnis sic inditij scholastici
narij 1o signo jtellegitr sorg ignis Dñ. Vt deducta, si qd effectus sua causa
efficienti 2o signo jtellegitr sora ignis Vt jformans mag 3o signo
jtellegitr Vt prijugiy effectuy calonis Vt orto 4o calor Vt orto Ider
minat secundum dispositm mag ad sorg ignis receptiuy 5o jtellegitr mag
Vt recipiens ese 1o sorg ignis, et ese 2o media positis Substitutione calory Vt
orto, quo jnsito totus generationis motus finitr et durauit. Resolutio ad
motiua q.is Et

Resolutio Affirmatiua Quæstionis

Quia 1o dicit gonytes ad recurrendg sorg subtilg q. acuitatis effectuy Abernythi ab ora
sora q.e dñ ac dicere dari Gnitug Causalitatis jtellsorg subtilis et Vt
timg dispositg, resolutio hug e Dñ thomæ et jlterius audite illy 4o dicty
47 q. 1. art. 2. quæstiuncula 2a Vbi loquens de gratia quæ vocatur jpiritualis
Creaty liberi arbitrij ee principium illa jgenere causæ motiuæ gratiæ ee principium
jgenere Causæ efficientis, sicut dñ dispositm e prior de sora ad quig dicit gonyte
et q.e 2. Et Dñ Veritate ait jordinig motiuo dispositm quæ e necessitas ad ipsum
quod dignum fiendit sorg, si dñ ratio causæ motiuæ

ibi 1a 2æ q. 113 ar 8 jquirit Vtrum
gratia jpiritus sit prior ordine gratia jterna quæ requiritr ad justificationem jpij
et Respondet affirmative sic dicendg q. dicta quatuor quæ requiritr ad jus
tificationem jpij semper quidg Dñ simul q. ad justificationem jpij. Vt e successiua, 1o
ordine motiua Vnyersaly e prig alterius et jterna motiua ordine Vt e gratia jpi
ritus. Vt motus liberi arbitrij jpiratus Vt remissio culpæ. et expulsio Dñi
Ider gratia Causalitas jterius sorg et dispositus: alias authoritates Dñi
Thomæ apud Modernos de hoc quo

Dasne ꝓbr ꝓna resolutio Si obabqꝫ dꝰ dꝰgones
ꝺ possit gueniꝛe a ꝑna ꝑ genere cause efficientis magine q̃ ꝑ ꝑ q̃ ꝓcedꝫ
ꝑ genere cause maalis S ꝺ Respon. stat aliquid ee ꝓ q̃ alio ꝑ genere cause
maalis et alias ee ꝓ posteriꝰ illo ꝑ genere cause efficientis ꝙ dis ꝓones
q̃ ꝓcedꝫ ꝓ q̃ ꝑ genere cause maalis ꝓ tery abilia gueniꝛe ꝑ genere cause
efficientis Quinto ꝺbr Corrupto ẽ aliter generatne ꝑ genere cause maalis
Vt dicimꝰ sꝙ q̃ Questione 3ª q̃ 2ª expulsio Vnꝰ ꝑ ẽ dis ꝓoo Vt alia ꝑ tradu
cat S ꝺ Corrupto ẽ posteriꝰ generatne ꝑ genere cause efficientis Vt ubi
ꝺ dicimꝰ q̃ 2ª generans ꝓducens Vnꝰ ꝑ q̃ Expulit alia ꝙ optime stat
aliquid ee ꝓ q̃ alio ꝑ genere cause maalis et alias ee ꝓ illo posteriꝰ ꝑ genere
cause efficientis ꝙ ẽ q̃ Si dis ꝓones ꝓcedꝫ ꝑ q̃ ꝑ genere cause maalis
ꝑ tery abilia gueniꝛe ꝑ genere cause efficientis

Ihrmatr 1º Stiget ee aliquid ꝓ q̃
sua causa efficiente ꝑ genere cause maalis ꝙ dis ꝓones q̃ ꝓcedꝫ ꝑ q̃ ꝑ genere
cause maalis ꝑ tery abilia gueniꝛe ꝑ genere cause efficientis ans ꝺbr
Exemplo actus ꝑ tigtis ꝙ sensibꝰ alias clauꝰ cuꝰ ꝑ gressꝰ Occurrit esse
huc ad ꝑ tertiꝰ sensibꝰ et alias ꝑ tertio ẽ causa maalis talis ꝑ genus
Signifꝫ ad illꝫ dis ꝓnit ꝙ Stiget aliquid ee ꝓ q̃ ꝑ genere cause ma
alis sua causa efficiente

Ihrmatr 2º Reperiri hꝛe mutua
Causalitas ꝑ Seruatio formꝫ Subsigni ꝙ etiã ꝑterit reperiri ꝑ q̃ ꝓduc
tione ans ꝺbr sꝫ Subsigni ignis Vg Actus Seruat Calꝫ Vt dto
Sꝫ Soria ignis ꝺpendet a calore Vt dto Sꝫ q̃ ad dis ꝓone media
qua Seruatur q̃ illo ablato ꝙ Seruatr soria ignis ꝙ reperiri mu
tua Causalitas ꝑ Seruatio ꝓ Subsigni ꝑ tia causa efficiente et tig
effecty

Sed icas id posse Stiget ꝑ Seruatio ꝓ ẽ ꝑ q̃ ꝓductiõe q̃
Suppoñ ee q̃ accipit ꝑ q̃ ꝓductiõe

Cõtra Arist. Vigtti Su
ꝓnatr ee q̃ accipit ꝑ q̃ Non Suppoñ ee q̃ tribuit ꝑ 2º Vigti Sꝫ Thom
2º Vigti ꝺatr hꝛe mutua Causalitas ꝙ

Sꝫ ꝺbr Sꝫ soria Subsigni ꝑ Seri
Vltime ꝺpendet a dis ꝓonibꝰ q̃ a ꝓna effectiue gueniꝛe ty
q̃ a causa maali ꝙ dis ꝓones q̃ gueniꝛe a soria ꝑ genere cause
efficientis tig ꝑ genere cause maalis ꝓcedꝫ ans ꝺbr recipit soria
patet Subiecto dispositꝰ Sꝫ hoc habet a dis ꝓonibꝰ q̃ gueniꝛe a soria
ꝑ genere cause efficientis ꝙ recipit soria Subsigni ꝑpendet a dis ꝓoni
bꝰ q̃ a ꝓna effectiue gueniꝛe ty q̃ a causa maali patet Sria
q̃ Occurrit dispositiue ad genꝰ causę maalis reduci ꝺbet
et minor ꝺbr q̃ nõ ẽ aliud a q̃ dis ꝓoo max ꝑ possit gueniꝛe

Deus ꝙ ꝑna
Ratione Sequit dis ꝓones ꝓ q̃ recipi ꝑ ꝑna q̃ tig ꝑ Subsigni Sꝫ
Sꝫ negamꝰ ꝙ Sequela ꝺbr ꝑ tigtis generatis ꝓ nos de ꝙ ẽ aliqua

Explicatis hijs rao, fra Vt formans mag Et Istituens Ordinis se habet Vt causa mag Et Ordinati Sed hoc Vt Istitutu Et effectus fore, Sed hoc fuit ex Intione Rd Intellectus Vt causa Indicat Secundo Signoria ee Stimul causa Et effectu = Explicatis amplius Et si Petrus V.g: Rd possit Paulu generare qui sit abalio tm Rd regin Vtr q. filio prioris ergo Intellectus generans, Intelligatur Vt abalio Et alia ratione nisi quia fore de masculis habet ad generandu Sed hoc rao fore Se habet de maali ad operandu Et sic debeat Cognosci Rd tm debet Intelligi illo prius Quod Ecclesiast discurrit Ordinis per formaos et receptiones ordinis ad eminentia ignea fora educit Ings potentates dispositiues Rg licet Quod de maali se habeat tm Formino Et Supponit priorita ante de maali Et se, at in Receptis Subs Sequitr, Et de maali Et accidens.

Dicendu Intellectus prioris causa effectiue debet Intelligi id Et essentialiter ad Requisitu ad rationem Denati seu Suppositi Vtpote Caligati Sed de rame essentiali Denati seu Suppositi caligati Saltu de formao Vbi Et Sine Vnione Intrinseca Rd Valebit Intellectus Denatu seu Suppositu Et Saltu Informao debet Intelligi Intellectus prioris causa effectiue = Rd dicendu debet Intelligi id Et essentialiter requisitu Et magis Educati scribi Et fora Et magis Educati Ingressibus ordinis maiores et dicitur quo minus de rame essentiali Suppositi de formao Intrinseca fore Et magis Educati tragressibus Et minores Et magis Educati scribi ordinis mt et Ita Rg Intellectus prioris causa effectiue Rd debet Intelligi ordinata Et dicata essentialia causa Subtu scribi quia Sd necessaria ad efficiendu Istat fore generetur quia Intellectus est abalio licet id Et abalio Specifice tamen Et generet Et alter Intellectus Rd tm Vt Denatu seu Suppositu aliter Et formao Rd de scribi Et educio Ordinis deliuera opinionis seu rationis Vtrius Et illo prioris Rd debet Intelligi Intellectus debeat Specifice ee.

Secundo Signa causa scribi data inter adhuc Vltima Intelligata Vltimis duobus Ingressibus Et duobus Vltima Rd de Intellectualiter requisita ad Informaos Et necessaria ad receptiones = Ergo Vltima Rg Ingressionis Subtu Caligati Intellectus causa maali Et hic Rd debet Intelligi Signo fore Intellectus Rd debet Examine id Et expectat ad Signa seu ad causalitatu maali rao autu quare dispositiones requisiti ad receptiones et ad Signa causa maalis Et Rd ad Informaos Nec ad Signa causa scribi Et Rd ergo Exercitu Et ad Syllabas Subiecti seu ad totu Ingressibus Rg Et Informaa Sit Exercitium Ingressibus Et Specifici et Ingressi et forma Exercitii Sit determinata ad Specifici sui Et Sonii Vtpote Ingressu Et Successu Rd ad Informaos fore Et ad receptiones mi Et Ingressibus maa Et Signo fore Sit ipse possita Istat hac doctrina Et dicta Philosophi Libro de Ingressibus Et arg ta Notanda Et

Quarg to Respondet Secundo
quod [illegible] Substantia intelligitur Vt principij effectivi
respectu Idei Ipsius Substantiae Ad 2m Ipsius Substantiae Ipsum
Ens a recipiente & [illegible] Ipsius Substantiae Vt effectivi
Et q̄ intelligatur sub Vt formans Ens a recipiente

Vt Respondet
Ad tertium Secundo Ipsius Substantiae quod sit Explicatum ipsi 2o ex forma informata
et ex ma Informata formaliter Ens a recipiente et ex Materia
Informata recipiente
3o ex principio quod est q̄ operatum duo 1a Secundo
Substantiae Ad 2m esse ordinatum ad extra seu ad actum operandi Et hoc
Verum sit quod Secundo Substantiae exigat primum Substantiae quasi
finem q̄ ipsius Verum ex duobus Secundo Vt principio quo primum possedat
a principio q̄ Vt q̄ duxerunt tm Quod non debet intelligi in priori Causa
efficiente ipsius Substantiae quo Substantiae intelligitur ratione ipsius Idei Quod ipsum prius non debet
intelligi Virtus operativa seu principium quo Vt formans ratione principij
q̄ Vt recipiens Ad Substantiae debet intelligi Vt principium operatum. patet
quod ipsa Substantia quae datur Substantiae ipsum esse et non tm quatenus
ex primitur ipsa ratione essentiae intelligitur ad extra ut formans mag. et Vltimum
ens Ipsius at 2o Vt exprimitur ipsa ratione non licet q̄ sufficiat informans
q̄ non Substantiae indeterminatis tm Virgo non exprimit Secundo Substantiae principium
operatum proprietatis, Scilicet ipsius Vt forma intelligatur Vt principium
respectu non esse operatum q̄ exprimat informans Ad Substantiae quod sufficiat ipsum
Dicendum

quod ipsum ad argum Idem ratione et distinguendum Ipsius Substantiae ma et recipiente et ex forma informante secundum quod est et non esse Sufficit
Requiritur ad esse Idei Immanens secundum quod est et non non Sufficit
Requiritur ad operandum Ipsius Substantiae Vt Secundo Substantiae principium q̄ sua
Imperium non exigit q̄ Supponat ens Causalitatis exercitae Substantiae q̄ Supponat
Causalitas Formae quae possidetur forma et quae ipsa Vt possit operari absque
eo q̄ ipsum prius intelligatur Sufficit informans Ipsius Vt ipsum dicimus Substantiae
Humanitati esse et Vt Substantiae ipsum debet non intelligi in ipsum
Causae effectivae

Ad 3um Scilicet quod principium operandi Secundo et informans
Spiritus ad esse q̄ principium primum intelligatur Vt principium operatum debet intelligi
Vt formans et Vt Suppositum — distinguendum maior principium esse operandi
esse q̄ requiritur ad operandum ipsum esse ergo dimanat Secundo maior
esse q̄ de modo esse accidens requiritur ad operandum ergo non dimanat
Secundo non Ipsum maior et Secundo minori ipsum Ipsum, non sequitur ex
Ipsum Causalitate formae et modi Ipsius Substantiae addequatae tm ad Ipsum

causę efficientis Vbly requirit de fini ee ꝙ quo resultat Iceptus
naz ꝙ re sekabens Vt ꝓ ciplyr motus; by ꝙ Iceptus naz ras gravis
ꝙ re operatus n̄ resultet ex ee causę naalis by naa sit ex ꝓpria
actualitate sꝰ ex ee causę formę by ꝓ ciplyr operamis At actus iesta
Illud Vnyg̃ operatr by g̃ ejactu, ista n̄ debet ꝓsupponi ꝓ primi causę
efficientis ee ꝙ coalescit ex naa recipiente et ex fra recepta sꝰ Vbly
ee ꝙ coalescit ex fra ꝓformgte et ex naa ꝓformata

Replicabis Iceptus naz n̄ distinguit a Iceptu essẽtię sꝰ Iceptus essẽtię ꝓ recto dicit ꝓ fra
naam et receptiuy ꝙ et Iceptus naz Vtrũq debet ex prouere causa
ritatę — Iderna loquendo de Iceptu naz ꝓ facto ee, Secus ꝙ de Iceptu
naz ꝓ fieri Secus de Iceptu naz ꝙ Signo ꝓ quo fra operati disponi
tur ꝓ fra ꝓ Vbly dicit a receptiua n̄ naaliter accipit Iceptus essẽtię sed
to ee dicat ꝓ recto Vtrũq causalitatę ꝓ fieri, hm̃ ꝓ fieri ꝙ signum
Vbly ꝓportat naalę.

Vbi fra sabbatis Ri ꝓ abstracto Secũ ꝓ Concreto Secundum
recto ꝙ dicit ꝙ portatę ꝙ n̄ ss disponi Si gilgte mag ad actiũ
receptiuy, Vtia ꝙ ber disponi ss nccs ee ad hoc Vt fra sit
ꝓ subiecto sꝰ ꝙ te fra qua ꝙ dicit ꝙ portatę ee ꝓ subiecto ꝙ
n̄ possyt disponere sabbatis ad trę receptiuy — R̄r Iceydo amis
ex treg̃ Vbly ad ꝙ amis distrgo maior; disponi ss nccs ee Vt fra
sit ꝓ subiecto ꝙ formaam nego maiorę ꝙ receptiuy Dꝰ maior et
Omnia si Vbly ee ꝓ stet Vbly ꝙ ssu ydẽtico et naali Secũ si Vbly
Sensu forti hoc ee Sessibus minoris sit ꝙ fra debeat ee relativa recipi
Vt operetr, Secũ si Vbly ꝙ debeat ꝓ telligi recepta ante quę operetr
ꝙ hoc ꝙ operatr Vtrũq hoc ꝙ ssu debet negari Minor by Vbly Vtrũq
fra ꝙ priori naz ꝓ quo causat disponi ꝓ telligatur ꝓ Iceuto n̄
ee opꝙ ꝙ ꝓ Iugonatr ꝓ ꝓ subiecto ꝙ recipiuy, sꝰ sat ee ꝙ ꝓ Iugonatr illo
ꝙ ꝓ fratrum

Hucꝰ Enos ad hoc Vt fra ꝓ telligatur Vt causa efficiens
disponi debet ꝓ Iugi Vt ꝓformans mag et Vt alia Omunicata
sꝰ ꝓ placat ꝓ telligere Vtrũq alteri Omunicari et illud aliud Vtrũq
Vbere recipere ꝙ Omunicatr ee ꝓ placat ꝓ telligere fra Omunicatę
naz secundũ ꝓformgte et Si ꝓ telligere mag recipere fra Omunicatę
Dꝰ maior ꝙ distinguo mi et illud aliud n̄ Recipere formaliter et recipi
placabile et ꝙ illo signo Nego minor Specificabile et ꝙ alio signo
Dꝰ minor et nego Vtia Vtrũq licet Sit alteri Vtrũq ee alteri Omuni
catę et tũc n̄ recipere ꝙ Omunicatr ꝓ recipiuy Vtrũq ee ꝓ Iceptu et
ꝓ gi causalitate, ꝙ aliud ee Vtrũq Omunicari et aliud recipere
Omunicatę Vnde ꝓ illo signo, Nullomodo debet ꝓ telligi formaliter

verbum ee

Communicato illa positura s[ecundu]m dictum termina[tu]m q[uo]d ē [con]clusum specificatum
et [con]firmatū

Replicatis hūc rōne doctrina sy[n]dat [con]firmatione Causalitat
autis fr[atr]ē e[ss]ūca s[ecundu]m Causalitat Phisica operatiū in Valletq[ue]
Physice habeat ee [con]sabecto q[uo]d = R[espondetur] alterū ee q[uo]d prioritates
horū Causalitatū solū sit q[uo]ad et aliud q[uo]d dicte Causalitates sit sete
Secundū aliud ē dubitand[um] [con]sideratū et tractat ee quid sit, aliud q[uo]d iure
ap[pellet]i possit hoc q[uo]d falsū ē et q[uo]d verū vtra dictē Causalitatē
Velles cap[er]e dq[uo]d ss[ecundu]m n[ost]rū relatū Vtrāq[ue] parti altera.

3ū Nulla res [con]sq[ue]
genere Cause, potest habere plures Cause et effectus Vtrq[ue] q[uo]d Probatur
ee prior et posterius Sic ergo [con]sq[ue] genere Cause s[ecundu]m Scotū Subtilē
Causat a diuersis p[ar]tibus a diuersis Causalitatibus seq[ue]ntur Vtrq[ue] q[uo]d Causalitates
disponunt reducūt ad genus Cause mediū q[uo]d genus disponunt Vt
quo Causato a fra q[uo]d Vt dixim[us] dubio Secundū ordinē vna recipit
plures formā Quedam fra Subtilē ē disponunt Vltimā formā a fra
Vt Vallet effectum Causari = R[espondetur] dupl[iciter] q[uo]d maiores res. nō potest
ee Causa et effectus [con]sq[ue] genere Cause p[ri]mo q[uo]d maiores remotū
nego maiorē Vtrq[ue] disponunt ss[ecundu]m Cause mediū fra nō genere mediū
Recipiunt in [con]genere Causato q[uo]d fra Subtilē s[ecundu]m Tolū genere mediū
Disponibile: Causa autē mediū recipiatur et dispositiua ss[ecundu]m duo
genera p[ar]tia Secundū Species Cause mediū Vt sit, et dico nō
Repugnat Media illata Causalitas Stat hoc a Tolū a Contrariū
quia effugerent per [con]sequalitē dimanat ad extra Et tūc Dubitio p[ar]tis
Sacram[en]t Vt pan[is] pro Causat p[ar]tium tūc efficiuntur gratia, seq[ue]
p[ar]tes [con]sq[ue] genere effectiue respecto Valletdari a tot Repugnantia media
Causalitas q[uo]d genere nō potest dari p[ar]tes [con]sq[ue] genere mediū:

4ū p[ar]ticulariter q[uo]d [con]clusa
Sue Cause debitum ē Causa efficiens disponit q[uo]d disponens
nō possit Causare forq[ue] subiectū quo habet plures Cause efficientes Maior p[atet] Effectus
Cause efficientis Supponit illa q[uo]d ee seq[ue]ntis Supponit illa q[uo]d et Tertia
q[uo]d p[ar]ticulariter aliquid ee Causa sue Cause efficientis patet Ista q[uo]d illa nō est ee
vt possit illud aut pere a suo effectu

Affirmativa Nulla res potest Causare ee aut q[uo]d
p[ar]ticulariter ee q[uo]d nulla res potest ee Causa sue Cause efficientis ans ē plures q[uo]d
eis Causa vt Causet Potest habere ee Cōtrariū, nulla vis habet ee ambo q[uo]d illud
accipiat a Causa efficiente aliās esset [con]ductiū illius ee q[uo]d nulla res potest
ee Causa sue Cause efficientis patet Ista q[uo]d aliter Causaret Contrariū habens
ee

Ad Rationes Nulli vt potest ee Causa sue Cause efficientis [con]sq[ue] genere

Causę dicit ē ꝑ genere Causę efficientis bene tm ꝑ aliquem genus Causę ꝑ
quod ens potest habet esse effectus et sic potest procedere sug causę efficientis
quę potest habet esse Causę et effectus et hanc modo dispositionis potest procedere
sing et illg causare. Ideo si aliqua ꝑ genus Causę efficientis q.
ꝑ procedit sing ea ratione qua ꝑ illg effectus. ꝑ ea ratione qua ꝑ illg
causa = Ja Ut Causa efficiens causat debet ē existens ꝑ non potest
ē existens quę sit extra ordines suas causas ꝑ nulla genere Causę potest
defendere a suo effectu patet Ptia q. aliqs illg causaret ante quę esset
extra ordines suas causas illg causaret ante quę esset extra Causę modi

R.v ad arg.tu
distg.r maiorę ꝑ aliquid ē Causa sicut Causę efficientis ꝑ illg
similitudinę rationis ꝑ quę ē causa efficiens ꝑ.do maiorę ꝑ alia ratione nego
maiorę Et sensu minoris nego Ptiam ad ꝓbationę distinguo ens effectus Causę
efficientis sapponit illg ut ē ꝑ genere Causę efficientis ꝑ quod ē priori sua efficia
ꝑ ens genere Causę modi ꝑ negoans ꝑ quę genere ñ ꝑ aliquid ꝑ supponit
suo effectu Ut stat ex ꝓcessu dicti ꝑ ñ requirat ꝑ Causę Sit aliqua
ꝑ Causa nec ens tollit ꝑ causa efficiens Sit aliqua Causa et significatio prioris
ꝑ abeo ꝑ ꝓcipiat modus ꝑ hęc prioritas ꝑ non stat ꝑ sit ab eo quod
prius ꝑ ꝑ hoc ꝑ alius tribuat entitati.

ad Confirmationę R.v Deceꝑ.do ans. et neꝑ.do
Ptiam ad ꝓbationę dico ꝑ licet res ꝑ quę effectus ñ habeat ē quę illud ē
accipiat a sua causa efficiente ñ ꝑ prius ꝑ quę ꝑ intelligit Ut causa ñ
ꝑ intelligit illud habere ꝑ ñ habere a sua Causa efficiente ꝑ ab eternum
ꝑ ꝑ dicit et si ens sit ꝑ specificatum illud ē habet a sua Causa efficiente
Procedebat Adhuc ꝑ prius quo intelligimus disponere causare sing ꝑ intelligimus illg ut ē ñ
ꝑ quę ens ñ ꝑ ꝑ causare a illa sua patet ꝑ multos effectus
ꝑ sequuntur ut ē ab sug causę = ñ ꝑ quę stant ng ꝑ ꝑ quo ꝑ intelligimus
illud ꝑ causare sing ꝑ intelligimus ē dispositionę ꝑ genere ꝑ quo illud ens
habet fore ñ ens ꝑ genere quo a sua causa.

ad Replicą ꝑ Ptiam ꝑ sug.ę
posito R.v Deceꝑ.do Ptiam sug specificatum et modale ng Ut causa efficiens
causat. Ad ut ē ꝑ debet ē specificatum existens ñ tm debet intelligi
Ut existens illi prius ꝑ quod illg debet intelligi Notes causans
ñ ꝑ dicta requisita ad causandum seu existentia.

Ad ꝑ ę causa causę ē causa
causati. Sed ens nostrum ē causa dispositionę quę stat causat ē.o sua ē causa
sui ipsius = R.v distg.r maiorę ꝑ ę causa causę ē causa causati ꝑ causat
sat effectu ea ratione Ut causat Ja.ma ꝑ.do illg causat a beneficio ratione
nego ma et distg.r mi sua ē causa dispositionę subiectione dispositionę
ea ratione Ut causat ꝑ nego ma ens ꝑ subiectione ꝑ priorita et illg

jtentione Vt Causet Jobminorg Et nego Stg Ngtyc Causa Cauę ẽ Cau
sa Causati g do Causa causat effectu Vt Causet l, ca jtione Vt Jtemet stg
Causalitatj jcodg genere Vt Videre jagente g Causat effstg Vt eodg
genere Causę Jtemet Causalitatj effectiue Secus ẽ g do Causę especia
lem Castt sub rediugliarie effectus nẽ ca jtentum Vt Caret nec Vt, eodg
genere Jtemet spes Causalitatj licet postea jdeis signo Et jdeis genere
Exeneat munę Causę Vt Videre jmaa Et fra Omnibo Et Causatibg.
Et sic jpsius
Onde Colligatr Causa, Causare effectu stg jtentione Cattag jtentione Et
Causet. Respondeo p Affirmatiu Colligo g do Causa nẽ Valet tonsu
mare Stg Causalitatj absg eo g effectus aprio Caret aliquo Istat jpso
exsplo agentis g nẽ Solu Causat effstg Sed Otg apprietatis Veryta
tis g nẽ potest tgnare stg sua Causalitate ad apprietatj cum medio
jfluxu, ipsius effstę, ideo effstg Causat ca jtentione Vt Causet ad
fra dicy Causat dispositis subexplione apprietatis Solu jtydit munę
Rez g sufficienter ẽ Jsumata jpductione effectuis apprietatis absq
eo g Requisat ad Causalitatj disposituu ullatu Et ideo nẽ Causat
g apprietatis ca jtentionis Et Causet nẽ aliter ac mãa nẽ Causat stg ca
jtentione Vt Causet g ergo Et Solu jndit Causalitatj maatis ptg
Adequate habet Sumtg absq; jfluxu formis fore.

Et Dei fra mutuis Eductis
agentibg Media actione eductiua Sed actio eductiua Ad Educat stg
Nisi ex subiecto dispositio ꝯ anter ad hoc Et fra subtrahis jtelligat
Vt prejacens suary dispositis jtelligitur ubi supra recepta.

Illustrem Observa cẽ
aliquas Voces quę nẽ Ung Sed duplex exprimut Causalitatj Secut Vox
Vocis actio jmanis donatat Causalitatj efficientis et mualy exprimit
Spiritus efficientis et finalis Sic educere stg de pelagra mare donatat
Efficientis et mualy nq ad eductionis Certy ẽ mag Scitum ꝑ mag
Causę mualis Onde licet Vox eductio adequate signata stat stg
ex Primit Causalitatj exprimat Receptionis tm formaliter ulla nẽ exprin
mit Immutatio fore, nq sic Solu Exprimit Causalitatj efficientis et
finis quę Solu exigutr ad hoc Vt fra jtelligatr Vt prejacens effectuis
suary positis.

ẽ tm Videndu eductionis adequate signata habere aliquam munę
alicui jordine ad agens respectiue explicat munę actionis aliud jordine
ad mag exigua stg educit Respectu mag explicat munę passionis Et denq
aliud jordine ad fra respectiue explicat munę motus Onde eductio Et munę
eductionis Vallet insertiui nq eductio relatiue potest stelligi Vt Causalitas
Media qua fra jformatur mag, stg Vt Causalitas Media qua mua recipit
fore

j sd sfra maa Schabet Vt fra j formans L, Iggra Subrecty exqo
Seu dequo vñ Vt Subrecty recipiens L, Vt Subrecty j quo Sustra
tr. fra

hrs possess dicus q Vt fra jobligate j signs causq effectus Or éru
cess q fra sit educta adequate et ad ormuq eductionis sd Silly q
sit educta j adequate quoad j formaons exmaa dequo seu exqo
vñ quod recipiens exmaa j quo q q pact ad arg ty Jdo enj ma
ors etr desty quo minors actio edictalis q ducit forq j subrecto dis
q sito actio eductiua adequate sumpta L, qua respicit cc adle
quaty Jdo minors j adequate sumpta L, qua respicit cc vagenty
ad operandy rugo vñ et Ytiq ong bleet eductõ quit sebenet ex
pte posi recipientis exigat hrs poones tm quit sebenet exp te agentis
et exp te fors j formghis nully exigit hrs poons ty dis poo Silly
sebebeat exp te causq mealis

Sd j surges Gillo priori nar j quo agens
Quale j municat forq mag e fra forbiter creugta Vtiq q Gillo
priori debet j diligi actio hic agenter Vt dis fta abactione Creatiua
Sq e aliud dusty nonis prisquy Nari Subrecty j quo exp fra vñ Silly
q Jugmite Vt j formans L, Vt j adequate educta exmaa dequo
ad ty ony effectuy ipsius Sd etiq ut creugta L, Vt ad equate educta
exmaa j quo = Rr Dicitdo ans Si verby e denotat prius etiq j quo
seu Songaris Secus si p verbo e assignet ty j diligi ter L, ty ex
priorem ny sic debet exegari ans q hic verba n denoty pri
oratiq j quo Sd aquo seu nar ad q bsons Jdo ma et nego mi ny
actio eductiua vñ Silly ordinati ad hoc ut fra mealis dependat
a subrecto j quo seu a subrecto creugiente Sd etiq ad hoc ut dependat
a subrecto exqo L, ad hoc ut illiq j formas sit a subrecto dependens
Quare q illo priori sicut vñ adequate tm j adequate Silly e eductio
dusty abactionis creatiua quia e exse j dependens medy a subrecto
j quo Sd etiq a subiecto dequo, et hic declinat Sr et disputatio
Sr j putatio 2a de Alterastione

Disputatio 2a de Alterastione

Cognitarum
Sr nonnulli et complures Sentij de alterans e agendy, q hic enumer e genera
rij et ad illq n pary reduct, Sit q 1o vr quid sit alterans et quo modo agens
reddat dusty quale

Prima Quis Sit Alteratio, & quomodo Generatione Distinguatur.

Ppg ex iis etiã contra adverte q alteratio sit Chimologia quidas, dicit q fiat subiecto ce ab vno id ad aliter diuersum ab aliud simul generato subsistens ppg quid Arcta essentia absolute educit. Hec autẽ alteratio latissime accepta summitur ppg quacuq mutatione accidentis ad ppg cuiq accidens terminata Aequa ipsi insistimus. 2° sumitur magis late prout sua mutatione terminata ad istud qualitatis suum sit motus vniuersq suimutatio instantanea. Et sicut sit actus ppg tali sibi ipsi qua facto speciemus et intellectione possit dici alteratus. 3° sumpsit omnis species Stricte q actione Physica terminata ad Physicã qualitatis quã ad generandã et corrumpendã ordinata. Vnde si cui ppg alteratio aqua dicit in quolibet qualitas sibi illa qua cyalia habet Actualitatis et habitudinis sufficientis ut vero motus siccitatis terminet possit nominare alteratus aqua aqua. Ita ppg se ppg hic quesiti sat satis: Ostendo hic lector declarans mihi Philosophi sui alteratum Stricte sumpto ex possit dicens. alteratio è q ad manet idẽ subiectu ipsi mole licet nulla tãs mutatione ipsius substãtiã facta sit tãsmutatio ipsius accidentibus eius sibi licet ipsi qualitatibus ipsis. Hinc è dicta q tyathoc Ut sat tãsmutatus ad Actualia extrema ipsi ad medium potia Ut de albo in nigrum et de rubro in pallidum. Iusta quã dubium sit sibi licet efformari dicto alteramis è motus ad qualitatis sensibilis Cuidã aut extremã. Aut alijs placet è motus ad qualitatis sensibilis habitus habitudinis Actualitatis. Inquam motus dicunt ly quolibet alio motu ad abominibus distant ipsius patias qa optime signata qualitatis quæ tãs alteramis ppositas habere ce sensibilis, et habere aliquã habitudinis Actualitatis. Vnde excludit qualitates spirituales quæ sensibiles ad ss et scibiles lux, etalia qualitates quæ carent Actu.

Ex quo Colligo alterius aqua hic agimus ly tymo formari ad qualitatis ad species, ng sibi istis ss sensibilis habet Actualitatis et generatio de secundo ly quo dicimus ad ipsa ipsi mediate Ut ad qualitates ipsi mediate Ut ipsa causa Ut ad qualitates quæ exp tãs mixtione et temperie caelestis. ad quilibet autẽ alterius species Ut dicti alteratio Physica et rigorosa ad Priores dicta.

Hinc Valet dicere ipsi qualitatibus ~~tertiæ~~ species clari habitudinis Actualitatis Ut ipsi errors et scientia posse extendi et remitti,

q̃ possit terminare alteram; Rō ij qui Vallet q̃ Thaletas negatiua
ad terminanda alteram Thesin debet eē positiua hoc ē ibi qui
letatis Thesium et Cognatas que ad generandū disponit, ille autē
iuuenit ſtabilibꝫ et actibꝫ ſpiritualibꝫ, et ī circo secet qualitates
vē recitet gessit terminoni alteram Pribor dicty Rō tm alteram
ny Thesiq̃ que ad generandū ordinatē de qua ī Ostī loquit.
dicstiſt authores Rēg aliqui de quorū numero Rō Ostatus ī Ostī 2q loquit:
Rēg 2 q2 affirmat alteram eē egstē actionē ly generame Subtylē
ac q Rō Rō dicstī qui celeter abella; 2to Stiyt hī authores q ead
actio calefactiua Ostī q̃ que Calor ḡducit ī lagno vsq hieme
cutime Qrō ī ostī ordine terminatur ad ſtrā Subtylis ignis; Unde
ſtra Subtylis ſegst ſ resultatiq Nome connexionis, que habet ſtra
Subtylis ly Calore.

ſtra

Ceteri ly Ihi Dessia dicstī ē Ostī alteram Rō dicstī eē
Randyrel actionē celeter dictī agenerame Subtylē. Ostat hīc Ddō
Thetio et Dño. Pthio enī ellq Voret ī Ostī et q Phesium
Vbi Vē Vdicstis dixit ad tria ſqtia q̃ dicunqꝫ dari ḡsemotꝫ ad
qualitatē S, qualitatē et Vbi. nō tm ad Subtylē ad hyemē ſolū
dat motū que nō ē de Subiecto ī Subiectū sed de ente ī ostī ad eē
ſyllicitor ſ actio ista que terminat ad Subtylē nō ē alterius: et D
Tho 3 Dā gente Cap 69 Scribit, ſtra Subtylis habit aliquē ꝓprij
actū Cuius numeris nō ē dignare mag q̃ ſtra ſit qualitas ſ
ly ſtra generatiū sed ſyllicitor actionis q̃ que ḡducit sed ī tō ducat ſtra
finita fatis dy ē generame eē celeter dictī ab alterius.

Nome ꝑbr Ddō
ſtra Subtylis ē ḡse ſiſta ornāa ſ agenergē patet Ostā q Genesim operatū
iuſta ī dinarij mag ſ potest terminare ē ḡse tō actionē agenergē
ḡueniens ſ nō ſit qresultatiq hyē Ostā patet q̃ ḡsit qresultatiq
genitē exgoone tri stātē ams Ostat q̃ agens ḡstendit a semetipso
Silā effectū ī nā: Sō effectus ē Silis generatē ī ſtra Subtylis ſ hyē
ē ḡse ſiſta agenergē ſ ḡse tō potest ḡduci, patet Ostā q̃ quodq̃
ḡse tō ī tō ducitur ḡse tō ḡducit

Ofirmatē Sō ſtra Subtylis fieret ḡresultatiq
generatō ad esset nouā actio Sō ſol ē Subtylis ly generatō set nouā eductio
set Mio ſtrē ſ, Sequela ꝑbr Emanatō Subtylis ē Vtalibꝫ dixi
Sequela ly aliquali effectiuā Sō hyemē ē nouā actio ſ
Sō bonus Dñs
Anul Ostiēs affirmat generame eē buy motus Sue alterationis ſ Sphē
alterame nō eē dictī actī agenerame = Rō ſpsy Dñs Thome eē

asterare ordinari p̄ma q̄ ad forg subtiāl generāl ꝑdē forā
subtiāl posset dici p̄hare ꝑsa tm̄ esse ꝑsey et virtuy alterandi
q̄ tm̄ p̄fecy et p̄mediaty.

Obiect 2° Si actio generabilis terminaretur
immediate ad forg subtiāl sequeretur subtiā, cuius ce immediate
oppositorū. Sed hoc negamus q̄ sequela p̄bat. Ipsa operatiua actio
ignis et tm̄ cui ē subt ce ē iēdē generis sc̄ virtuosa esset actio distincta
ab alterante tm̄ cui esset subtiā q̄ et ipsa operatiua. Cur debeat
ce ē iēdē genere

R̄ 2do sequela ad pbam cui Diego maioris q̄ opposita
immediate operatiua dī debet ce ē iēdē genere cui tm̄ ascenderit sc̄
subtiā sua operatiua. Et ideo dixit Ipsa q̄ actus et potētia debent ce ē iēdē
genere Et nō dixit q̄ actus et tm̄ debent ce ē iēdē genere, et nō ē q̄ potētia
et operatiua dī debēt opponi cui tm̄ entitatiue sc̄ p̄ma producibili cui
accidens ce ē producibili Et p̄mo instrumēti habeat sufficienti oppositū cui
tm̄ subtiāli p̄cise q̄ licet entitatiue dī opponatur cui illa habeat tm̄ sufficiens
oppositū dī esse illi educere, at nō operatiua accidentali nulli habet
opponi cui potētia p̄ma subtiāli q̄ hēc entitatiue se producere esset
p̄ordine subtiāli ad q̄ sequi esset finitū et actus penes.

Obiect 3° Si calor idigeret
multa actiue ad producendū ignis distincta a illa qua producit calorē
ignis Vt causa principalis idigeret cui omnia virtute a subtiāli tanquā
tm̄ diuersa sc̄ ab ipsi. Huius negamus q̄ hoc idē p̄ ipsi negare de
forma sequela p̄bat ideo aqua Baptismi idiget alia virtute superaddita
ad causandū gratiā q̄ illa nō potest producere absolute dicitur quia actio
diuina et gratia sc̄ alicui alterius actiui q̄ si calor nō posset producere
forā ignis q̄ actiue cui q̄ ignis producit calorē sc̄ partiā sibi cui tm̄ idiget
virtute superaddita a causa principali dimanante = hoc arg tm̄ manet
soluti ex dictis loco citato Nec cui reperiri dicamus inter virtutes instru
mentales quas decuit instrumenta naturalia Et sufficiat huic sc̄ ex natura
sua sc̄ virtutes subtiāli dī idigent aliqua superaddita virtute q̄
q̄ motui instrumenti et subordinari ad causā principalis operanti sufficiat
tanti esse instrumēti q̄ virtutes superaddita q̄ si ad effectū superexcedat ad
quē dī ordinatur ex natura sua Sic dicitur q̄ cura Theologi idiget ego
ipsa ac Apli.

Obiect 4° q̄ ē idē calore primo actus 1° ē idē calefactioni q̄
primo actus dī sc̄ idē calore primo actus 1° ē virtus ad producendū ipsū
calorē ex se Vt causa principalis; et Vt ē virtus subtiāli, ad produ
cendū forā ignis q̄ nondū requiritur q̄ calefactione q̄ sicut idē calore
q̄ē quid distincta ce calorē et ea virtute q̄ducibile subtiāli ita

j Calefactiue. n̄ é quid distinctu cē alterans. et cē virtus subs
tiuj = Primata tm ergo g alterans g ducat dispositē ē Sufi
ciens prijugiu corruptionis forę g Expedit. g et sufficiens ad
g deducendu forę substantiā denouo. R

R ad arg.tū. neg.do maiꝰ tripliciter
de satisfactione determinate g actiō determinate n̄ correspondet
adequate virtuti cause. g ordinj ad oēs effectus quos causa facta
po habet ut aparet. j causa quidē que facta po habet plures
effectus et tm̄ una actione n̄ potest illos. g deducere. s illos du
cere debet. g duplices actiones. nisi dicti effectus ipsorum g mu
tui forent. et tm̄. g. Et Stat. n̄ potest forę substantiā restituere
existi. Quemire = ad Primum j.m̄ dico. disponere a tal
teratione g ductas n̄ cē prijugiu sufficiens corruptionis forę g ipsi
us substi sequitur. g ipsatus j substi ante ad generatiū. Silr ens corrupti
forę ad Regulas Cōmutatiōs. = Dejde quicquid esset prijū
prij sufficiens corruptionis forę n̄ j de sequitur cē prijugiu gene
rationis g plus ad edificandū quicquid de ductibus requiritur.

Nec refer
Sed dicat. Calor. n̄ adue cē qualitas. s forę g ducit. p egde actiōe
p quā g ducat forā primā g. Dato actiō terminata ad qualita
tē quā generatiue n̄ dicitur = n̄ igit refert. a nra. Dō
procedat de alteratiue esse terminata ad qualitatē alterantis subiti
ad generandū n̄ de qualitate primā g. qualitatis. sicut enim qualitas
g ducit g actiū generatiuā ēmis. sic actiū n̄ terminatur p read
qualitatē s ad forā ēmis. et sic de Sideratiue bene possit dari di
stinctiō generatiue n̄ dictū.

Co obiectū ex d Thō opus 3 Quēsti
ait. q alterans abiectiue forę. Substantiā j agat et agit. g ipsum al
terari. alteratiue tm̄. ad generandū ipsū. quod adueniēs. prius ha
bebat. sic ergo ignis. denudabitur abiectiue ab eo quē habebat. q
erit. j. Substantiam ē. Aduenit. j. Substantiam hoc autē. actiue forę
substantiā: Obi. n̄ Videt. sibi d Thomas. loquens et
ad quē. Procedit alteratus. n̄ ee terminatus qualitatē. Stantis
Subiti. ipsa. s forā substantiā. quare. Vna expellit. et alia
introducit. absque. n̄ discrimine alteratus illi ee absens forā
substantiā. ab ig. s. ipsi. ee absens qualitatē. ab ig

Dejde q Mica de
aa arte. n̄ loquit de generatiue substantiā. aiit agens mate
p generatiue agit. tm̄ mutando mā ad forā. g quicquid. n̄ g quan
po disponit ad forā. et ipsi. Consequit forā. n̄ g generatiue tm̄

alteramis. et pergit q̃ sic aliquod agens suę actiõ imme
diate directe terminatę ad subsistẽs q̃ huiusmõi agens agit
p̃ suę essẽtię et sic dicit ꝑ eo aliud ꝑticula actiua abeũ essẽtiã.
Nec qualiter exeo q̃ actiõ alicuius agentis imediate et directe
terminatę ad subsistẽs colligit ꝺ̃no q̃ talis agentis primigeny
operabuntur ꝺ̃ dictę suntꝫ abeũ essẽtia ꝑticulare ꝑ ę̃ actionę causatę
imediate et directe terminatę ad subsistẽs Sed ista ꝓpter
tegnę tũ xtꝰ alteramis talitꝫ vt ex ipso q̃ agens ꝑticulare dicit
Rõnes necessꝫ ad forg. Quę illę actiones qualiter q̃ causę
et subsistẽs sine nulla actione que sit generata ꝑticulariter et corruptiua
alterię segnatur fria.

ad 2m̃ auctoritatẽ ꝺ̃ni Rx q̃ q̃ ꝺ̃no ꝺ̃no dicit
q̃ 1m̃ magr̃ tenuerit abactus 1o ꝑticulare alteramis et magr̃ ꝺ̃ sequitur
ꝑticulare alteramis sequitur de generatione Ly q̃ ę̃ tale alteramis nasce
imediate Secundum hoc ę̃ q̃ ad ee alteramis sequitur imediate
ee generationis q̃ quia ꝺ̃ impedit ee actionem relictis dictis
et eque supponꝫ de etę Ly ꝺ̃ quantitatis q̃ illo ꝑticulari ꝑ quo ę̃ gene
rato tota alterato desinit et soly ę̃ generato quę imediate sequitur
ad illꝫ — ad vltimꝫ auctoritatẽ Rx q̃ ꝺ̃ni soly negat
aliquod agens causatę directe et imediate sua actione ꝑducere
subsistẽs ide̊ q̃ aliqua actio imediate originetur a subsistẽs
q̃a sic esset operatiua ꝑ suę essẽtię sicut ipse ꝺ̃ns vltimꝰ
negat agens subsistẽs aliquę facere subsistẽs mediãte actione acci
dentis Ly q̃ accidens e virtus subsistẽs.

Ꝺ̃ Ꝑsideratis scire qualis sit
speciꝺ̃ alteramis. aliqui breꝫ assignat dicentes alteramꝫ
ꝺ̃ generatę sumptę ꝑticulariter. accipiũt illa actiõe quę
ad qualitatẽ ꝺ̃ntem ꝑducit terminatę cum determinatę ens
ꝓ̃ genere suum genus. genitꝰ. ꝑtinens. et determinans. alij
ꝺ̃ addunt ꝺ̃ntę et essẽtię. et est illa actio ꝑ quę qualitas
ꝑticularis subiecti ꝺ̃ntem ꝑducit. alij dicunt soly duplicẽ dari
speciem ꝺ̃ alteramꝫ et intensionem q̃a ꝺ̃ remissio qualitatis
ꝺ̃ potest ꝑ se ꝺ̃ntę alteramis terminare sicut nec corruptio
essẽtię aucte dicunt se habere sicut nuda ꝑductio qualitatis
circa hoc videbit Modernos et hec de q̃ hac etc.

Quomõ qualitates augeantꝫ ꝑ intensiue

2o Quomõ qualitates augeantꝫ ꝑ intensiue

Qlegem parytor debuit p̄ouerium gradus ꝛ
augmento ſpiritus qualitatis q̄ do vitelli ſ̄ eadē q̄ ſubſecuti eadē qualitas
magis ac magis auger̄ nīm p̄ additū augmento ipſius qualitatis
quo qualitas exhibita p̄duceret ad q̄ ſubſecuti vtq̄ do calor qui ex
ſpiritu ingreſſi admanu: vnde defumitur ſ̄ conducta ſpiritus circa
vtq̄ ſubſecuti fiat p̄ productionē nouę qualitatis ſalis p̄rtialis et
entitatiue deſtillę ad ſpecies ſ̄ ignoū et maioꝝ ꝑmunicatū ſub
iecto quidē aliquo modo ſuppaddito ſ̄ ſpecies p̄maꝝ radicatū ſub
iecto eoꝝ alioꝝ aliqua entitate ſ̄ modo ſuppaddito

Sd anteqū p̄ habilitem ſpiritꝰ
referā alias modū p̄ habiles recipiendi ſpiritꝰ igit̄ p̄ iuramēto
ſ̄ dicte ſ̄ q̄ art̄ ipſius qualitatis ſpiritꝰ p̄ corruptionē ipſius ſpiri
tus qualitatis ad adiectū qualitatis ſ̄ ſpiritꝰ = Sd nō modo ſpiritꝰ
ſpiritꝰ ſ̄ ſuperat ad ipſū ipſe dict̄ ſ̄ art̄ Vbi ait aliq̄ dixerūt
q̄ charitas eſſentialiter ſ̄ augeri ſ̄ diminuendo ſ̄ maioꝝ charitate
ſ̄ minor charitas destruit: hoc autē fieri ſ̄ poteſt: dicit̄ ratione ſ̄
natꝰ q̄ nulla forma abſoluta vt ſup̄ allegatū dixerūm destruit nec
q̄ quo ad ſuū eſſe ad corruptionē ſubiecti ſ̄ q̄ p̄ter aliqua cauſa ſ̄ ſ̄
ſ̄ nulla exhibita cauſa ſpiritꝰ q̄ qualitas dimissa ſ̄ dicitꝰ.

Dō ſ̄ ipſius
ſ̄ p̄ q̄ ductionē qualitatis q̄ ſpiritꝰ et corruptionē ipſ̄ ſpiritꝰ ſequit̄
charitatis et gratię remissio remittit aliq̄ ingressu gratię p̄ adeptę ipſius
q̄ n̄ bene ſ̄ habet: et ideo ſequit̄ charitatis ipſius habitꝰ ſ̄ entitatiue
destructa a charitate dei q̄ ſ̄ d̄ Apoſtolꝰ dicit̄ charitas dei q̄ quę ex
cidit ſ̄.

Nec vallet dicere q̄ dargelo q̄ ioi modicū aquę destruit p̄ adeptū
bui aduq̄ = Nā ſicut vallet dicere dargelo q̄ ioi modicū aquę ſ̄ ſ̄ ſ̄ de
struat entitatiue ſ̄ ſufficit q̄ destruat ſpiritꝰ quo modo qualitꝰ
remissa destruit nō vt ſuperius in generali: vt q̄ hoc destructio
ſufficeat ad vacuū bui aquę ſtat ꝑ augmentū quę entitatiue ſ̄
corrupit maioꝝ qualitatis vtq̄ ducat maioꝝ ſ̄ ſicut ſpiritꝰ
corrupit ſubtracte minoꝝ.

Dō modo philoſophi ſ̄ ſpiritꝰ ſ̄ legem
vacuū q̄ ſ̄ q̄ quę aſſerit ipſius qualitatis ſpiritꝰ q̄ deperdi ſicut
a ſuo ſubiecto ſ̄ alterū dicendo nequaquā habit̄ tali qualitati vnde
dicit calorē vt duo ipſi vt quatuor ꝑ hoc q̄ augeat̄ a ſubiecto
duo gradus frigiditatis = Sd ſicut modo ſalsitatis ipſius, ſpiritꝰ
qualitas ſepe ſepius ipſi dicte etiā ſi ibi ſ̄ ad ſſe deperdi a ſuo
ſubiecto vt ſalsū ſine quo ſ̄ habet ſubiectū ſ̄ hoc ꝓcedente cura
ſpiritꝰ ſ̄ charitate ſ̄ tonerate Virginis quę quo tradit augebit

/

Et nichilominꝰ ꝛ̃ deparabat abaliquo stranio q̃ aliquis illa
ꝛ̃ sint que originaliꝫ macula: Pꝛ q̃ ẏhesus ē dictꝰ ꝓfitꝛix
que ꝓse ꝛ̃ vallet ẏdone destructorij. hec sic ꝓgnanter moꝛ
ẽ ꝑmyte ꝓbatoꝛis ẏste §t

Proponuntꝛ Pro babiliores Sententę. §1

Ista
assumat ẏhesum qualitatis fieri ꝑ additum rectꝰ gradus ad gradꝫ
seu qualitatis ad qualitatꝫ vta nominales quos sequuntꝛ Dorna
ventura ẏ° dist 27 q 1 art 1 Scotus ly sicis Aribꝫ Fonseca
ẏ° Metꝛip ca 20 q 1 Suarez disp 17 sectag ca sec 2 et 3
Basquez 1a 22 disp 82 cap 3 et 4 ē ꝑ vulgarem ẏter
ꝓ socratis: qua auctꝰ distinme dicꝫ quꝫ ꝑ dicti gradus
ꝛ̃ ē vna mera ẏ̃ aliꝫ auctoꝛ ẏ̃ aliqui asseꝛyt dictos gradus
ꝑ se distinctos reliꝫ entitatiue ex ẏtrinsecꝫ speciꝰ. alij ꝛ̃ ce sibi ꝓmino
dumodꝰ et specie distinctos alijs dicꝫ dicꝫ dicꝫ qui ex naa rei
et ẏ̃ altꝛi ẏgarari ꝛ̃ ꝓfitꝛix ẏgaratꝛ ad actꝫ 2

2a ꝓ Ista Dnꝛi ẏter Thomistas
assꝛit ẏhesum qualitatis ꝛ̃ fieri ꝑ additum gradus ad gradꝫ seu quali
tatis ad qualitatꝫ ꝓ maioꝛ radicatꝫ ẏ subiecto vta ꝓpꝛia et distꝛ
de sidij bn ē ẏter Thomistas ẏ assignatꝰ quia sit hec maioꝛ radicatꝰ
ẏ subiecto ẏ̃ Collegij Iesu ꝓfitꝛix asseꝛyt Suarez ẏ̃ noua mone
ꝛ̃ dictꝰ a ꝓdicte. alij hec maioꝛ radicatꝫ ponꝫ ẏhesum
tiue nouꝫ modꝰ inhereꝛitꝫ qualitati ꝛ̃ ꝛ̃ ẏ̃ ẏstinctꝫ distinctꝫ
quę qualitas ꝛ̃ ꝛ̃ habet alij solꝫ ponꝫ ꝛ̃ ꝛ̃ ter
minamus alij dicꝫ dicꝫ fieri ꝑ ꝛ̃ ꝛ̃ et ꝓcacꝫ ẏ̃ ẏhesum
ꝛ̃ ẏ̃ subiecto ꝓfitꝛix ꝛ̃ ꝛ̃ Ipsius et ꝓpꝛietatis subiecti ꝑ resolutionꝫ
sit 1a ꝑt ẏ° §2

Prima Coclusio §2

ẏhesus
qualitatis ꝛ̃ fit ꝑ additum gradus ad gradꝫ aut ꝑ additum ꝛ̃
ꝛ̃ seu entitatis ad entitatꝫ ex nichꝫ. hec ꝑt ẏ° ex dictis
ꝛ̃ ẏ̃ Thomistꝛ ex ꝑ 1 ẏ° ẏ̃ 1a 22 q 24 ar 5 ẏ̃ corpore
et 2a 22 qc 52 art 2 ẏ̃ corpꝛe ait augmentꝫ habitum et alargꝫ
ꝛ̃ ꝛ̃ fit ꝑ ꝛ̃ ad ꝛ̃ Ipsa ꝑ subiectꝫ magis ẏ̃ ꝛ̃ ꝑ fit
participat ẏ̃ et ex dictis ꝛ̃. ꝑ 2a dicꝫ Thomꝫ ẏ̃ positis
subiectis

Ideo rationꝫ ꝑbꝛ ẏ° si ẏhesus qualitatis fieret ꝑ additum gradus
ad gradꝫ ẏ̃ gradus ꝓ ẏpositus ẏ̃ ꝓdiret rationꝫ ꝑ actꝫ ꝑ subiecti
ꝑ ducereꝫ cuꝛ ꝛ̃ esset fieri ẏhesus qualitatis ꝑ additum gradus ꝑ
gradus additus ꝛ̃ haberet ee ꝑductus, ans ꝑt ẏ̃ gradus ẏpadditus
ly ē homogeneꝰ et ex dictis ramis ẏ̃ ethꝛogeneꝰ et diuersꝫ ramis
tractꝫ dicꝫ ꝛ̃ minor quoad 1am ꝑbꝛ ꝑ ẏ̃ ẏsyt ex dictis ramis
ẏ̃ ꝛ̃ solo numeꝛo distꝫ et ly accidꝫ a subiecto ẏ diuerꝫ

duo accidentia subnumero distincta esset in eodem subiecto inde ergo ad
quatuor non adequatur argumentum qualitatis ex motus ad eg de parte subiecti

Eundem Ozorius in responsione huius rami arg. 1. Rubio et
Barzquez alios gradus ee solo numero distinctos, et ad hoc magis mi-
noris Fabri Barzquez Respondet duo accidentia totalia solo
numero distincta non posse ee in eodem subiecto, bene tamen duo acci-
dentia partialia, ut aparet in quolibet quae licet habeant diversas
vires, et ei aliquid sua adaequet, in uno accidente numero dequalitate = non
datur duo accidentia totalia in diversi duplici subiecto totali, nec
duo accidentia partialia in diversi duplici subiecto partiali patet hoc
a sicut accidentia totalia negant esse a subiecto totali et absolute habet
distinguere numericae ita partialia a partiali ergo eg de rarefactione = Ergo
quatuor gradus caloris ee accidens partiale quatuor alios nullo
calore excepto caloredemi qui intenderet gradus esset accidens totale
atque adeo nullus gradus alius caloris existeret in rerum natura quod
dari in duodecimo in infinito exclusive. Unde patet ratio de quolibet
gradus qualitatis qui distincta absolutissime possunt ut diximus circa
lineam de subiecto, et non solum circa totalitate subiecti.

Quare alia ratio incidit
Suarez et Hurtadus ducentos gradus adunemutos ee diversae speciei
a quibus exigitur de quos sexcentos argumentum quo ad 29 pro negando
gradu debet salvari essentia caloris sive esset diversae speciei
in non salvaretur essentia caloris de sexcentos quatuor gradu ut
ipsi. Deinde salvatur essentia caloris de 28 est diversae speciei ab illo
non salvatur essentia caloris ne quae specie deficit non habet eadem
essentia = Tertio quatuor caloris existentibus et ductum plures
sensus non distinguit gradum intensitatis deducendo accessum et re-
gradum caloris. Quinto sexcenti quatuor ut sex singuli successive
calores ut nunc ut sex ad talem gradum ut sex singuli causa minima
illius effectus non distinguit essentialiter a gradibus remissis
patet ita quatuor calor successive diversus calores ut sex primi quatuor
calores ut quatuor ee causa unica respectu illius effectus ade
quatae non ee caloris essentialiter distinctus a calore ut quatuor. Ad
Dol. §3

Secunda Conclusio §3

Intensio qualitatis
est primus radicaliter in subiecto quae magis radicatur non est motus alterius sub-
iecti et sua adaequat non est copiosa et diversibilis magis
ac magis adhaerans subiecto et hoc participans esse de ratione
rei sua. Hoc Dol 3 ut facit ex his verbis Dicet D. Tho 22
q 24 art 4 ad 3 inquiens Unde manifestum quod in 29 essentia augeri so-
quitur de qualitate quae ex magis fit in subiecto quod ex magis
radicari in subiecto et stare et seqvitur augeri et essentialiter in quid

ita q̃ ee ſcipiat ſ ee diuinat ſubiecto Vita q̃ magis ad magis ſ
ſubdere ſcipiat. quia ex his ꝑ

Vtrum ille ille ſit ſeligas aduerte du
plicit poſſe aliquid dici aliter ſe habere modo aliter 2o grecum
aliud modi latina aduenientia et aliter dicti quia liber mea
et ſpa ſ Vnion aliter ſe habet ſ iſta diſiunctę Vnion: 2o ſata
ñ q̃ aliquo Nequit res aliqua entitati aliter modaliſ ſ q̃ ſuę
mat entitati aliter ampliꝰ et ampliꝰ Communicata ipſiuſ ad modꝰ quodlibet
diuina et ſpa ſ ſeſtuentibꝰ plures met entitates et aliter ſe habebo
q̃ q̃ruunt aliquę modꝰ ſ q̃ ſuę met entitates ipſiuſ Communicat
diuerſe 2o
q̃ eſſentiá qualitatiá et ſcientiá q̃ ordinę ad ſubiecta Vtrahuntur quę
ſ ſtę ſubiecta poſſet ampliꝰ et ampliꝰ aliqua qualitate actuari ſ ee
exꝑte ſtę diſiunctę quę dę latitudine Vł quę poſſet ampliꝰ et
ampliꝰ ſubiecta actuare quę exꝑte ſtę quę qualitati alicuiſ modꝰ
ſeu entitatiſ rebis ſuę aduenit quę latitudini aſſignamꝰ
ſ octo gradus ipſiuſ Correſpondentibꝰ totidę Virtualitatibꝰ quas
ipſa ſpa ſ diuiſibili diſiunctę

Ex quo manet ſoluta quęſtio reſpicia
quę hic eſſet mouere poſſet. Acta qualitas ipſibilis ee realiter di-
uiſibilis 2o ñ poſſet ſ tribui Communicata ſubiecto quę illi ſubuat
Aliter octo gradus caloris Vg. Soluta ſ quę manet Vonyon ee
diuiſ ſtę ee realiter ſ diuiſibilis nichilominꝰ q̃ Virtualiter
diuiſibilis poſſet quo ad os ſuę entitatiſ Communicari ſubiecto
quę illi Communicet ſolꝰ ſuę effectiſ ſorliter loquendo ſ, ex ſ dis
ſpone ſubiecti ſ, ex effectu Tributi agentis ad modꝰ quo
dą et ſe ſ diuiſibilis Communicata tm digito Oꝛ os ſuę effectiſ
ñ tribuit quę ſtaret ſe ſubiecti redderet diuiſibilis ab os eo
ad aliqua entitas ſeu modꝰ ſuę adderet ſicut de facto hac
ſuę effectiſ Communicat ab os modo ſuę adicto Nec exꝑte ſtę quę
exꝑte mac

Ex quo ẽ patet quomodo rat ſtio quaſtatis Vnę
ſ ducit Calor Oſſ. ſ falſa ſ ductione quo ad os ſuę entitatiſ
Vnionꝰ et ſtę ſuę entitatiſ ſumptę q̃ ee ſpa ſ diuiſibilis
rebis ex tm ñ ſit ſpa illa effectę Communicata ſubiecto nec ſubiecti
ſ effectę actuati Paulati ſ ſ ſ

Et tm̃ abrd̃ alia distincta Nisi p̃ maiorẽ j̃municatione diuinã possit Deus intelligi videre: Vide aliud Exemplu: Et hyde quity stã ⁊ lapide ⁊ illo ⁊° ⁊ istigi Planet bleu ⁊ lapide quia ad ⁊ sua entitate et Unitu et abstq eo q̃ aliquid denotet ⁊ ducati et bleu ⁊ tristie magis lapidi ⁊ municate et lapis ⁊ j̃nitio actuali, Scitur ⁊ nõ casu

Unde ig Vasne ⁊ sor Naa Sol̃ nr̃ ⁊ multiplicig dr̃ entitates abr̃ realitate ⁊ abrd̃ aliqua Entitate sua addita datr qualitas ⁊ ista ⁊ tor ⁊ Pase q̃ illa ⁊ secrig actuet Subiecty Et hoc modo datr magis ⁊ actualitas ⁊ magis ⁊ ig Itaq patet et minor Istat tr̃ explicatione tr̃ exsolutione argumentor̃ amplig Istabit et item ⁊ hoc ⁊ sufficienti partig enumeratione rig ctr̃ moz alig dig ab magist ⁊ pugnati

Q̃a pars nr̃ Scl̃ manet ⁊ bata q̃ ª q dr̃ Scitur ⁊ istitur ⁊ sua addita tmoy Mod quo ⁊ istitur Vt duo Et manet ig mod quo ⁊ stenditur Et quatuor ⁊ nr̃ Scl̃ ⁊ redit arg tr̃ facty ⁊ 1ª Scl̃ ideti mor ⁊ distinguitur solo numº Et sic duo aurig Etria solo numero distincta ⁊ ⁊ eodr̃ subiecto q̃ negat author ⁊ Q̃a quor ⁊ ⁊ Scti disputamꝰ: Sed manet Quia ido arg tr̃ qª ⁊ ⁊ defficit Vasne Etrarij ⁊ defectu Iserughi aut alio Mõo tota hoc ẽ falsꝰ q̃ ⁊ dicas qualitas terminat Motu Successiuꝰ q̃ nõ potest ee realiter ⁊ diuisibilis Atqui patet ex dictis ⁊ Ptmarij = Respondeo ex ibrd̃ dictis q̃ tot qualitas sit realiter ⁊ diuisibilis ẽ tamꝰ diuersimodi Irritabilitas quæ Virtualis diuersimoditas ig latitudine et Etrariotate ubi assignata sufficit ad terminandu motu Successiuꝰ = Replicabis etig fora subtilis habet hic latitudinꝰ Sequidꝰ habet plures gradus tr̃ quor̃ Imunicatio magis et minꝰ nõ potest Motu Successiuꝰ terminare q̃° nequalitas = Rr̃ ⁊ subtilª Nõ recipit magis et minꝰ Vt Scitur diuisa ⁊ realitas caª et ig ⁊ ista sic ad magis terminetur ideo fora subtilis ⁊ tendi nõ potest q̃ Quoniam ex eo q̃ fora subtilis dat tr̃ ee et Speciem realem et Specifi nr̃ Suscipit magis Quoniam: ⁊ sup ⁊ tensio Versatur circa eg dr̃ ⁊ tr̃ subiecti, fora autꝰ subtilis ⁊ gradꝰ ⁊ te subiecti eodr̃ modo Imunicatur ⁊ istigi Ondem Vasne Motus experitur Successiue acquirendo ⁊ subtilitã q̃ secus accideret ⁊ qualitate Vasne magis et minꝰ ig Etrarietate arg tr̃ Etraria §

Argumenta Otraria §4

Ratio

e g fortior effectualiter petat hyc exhibitas sug adtys Unde cy effectus
gumente a calore ytensio selly sit g fortior accidentaliter effectus
gumente a calore remissa qr requirit entitatys aut efficacia
hyc sug adtys sc Clusie maioris reducendi subiecto g istarego
test ipsis sc Satis gbabili a sexte rarefactone ygrightate nr sen
g alys sug adtys et hr tribuat duratys effectys, alteride
habebit et amutabit.

ad 2m gbaam quo Dns addicit Dtho q citata
ff 22 dicu ytensiuas qualitatis fieri p partitis ad exemptys
quantitatys ymo possibile nr tm absolute quare dicu duplicitatys storie; hoc q quantitatis augmentys nr fit g ordine ad egtys p te
subiecti, q ymentys egtys suys e Unde potest q adeptus fieri
ytfio adtys e diuersis Unde nr admittit rouy qualitatys aut
rouy rouy

ad 3m principaliter Rndy Dtho ff 22 q 53 ar 2 ad 3m
qualitates separatas magis et minus ytensiue ee nr posse licet
possit habere maiore q minore extrinsece; ymo dicu ad obiectu
q de abalienatione extrinseca prospicit vt g bat exyply de Cantia
Dgti et alteri ymi puri simi si ponerent separate et quo e aut
g fortio q 2q Unum accidentibus exp te subiecti et nr exprime
accidentia nr tribuit accidentibus abstractis sc ymi denuo et mag
nus e ytensio et remissio, verba sc Dtho

Unde Collige 2 michil ymi
Ogtio quo Pstranga efformat dissolutiu Nully e ymi
nens ymo hoc g Deg quas albedines separatas Dcernat cy cadi
ytensibus quas habebat ymi spiritus subiecti imo Nully aparet ymi
capy angelo remitato albedo quo ymi subiecto erat magis ytensa
et ymitit ymi stantia de Cantia Dgti ex supposito q illa deg
separaret et Denaret = Ad Orget Rndy enim Solutione
possita, ad ytfio dicu Deffuere subiecty g e principiu agens
quenit ytensiue, ad 2m ytfio de cytia Dgti ytfio et ego ymi
tione Dtho.

3m sic actio ytensiua e veliter distincta abactione sc
productiua calonis q Debet habere tuy denuo veliter possity patet
Ytia q ori actio de nouo posita potest tuy denuo pfecty amittat
ex vio g potest dari actio q ductiua calonis quo dstr actio ytensiua
ytfirmatiua actio e peritiu q actio tuy denuo ytfiri ablegio mi de nouo
fortiorty Qa sedu
ent Dtho ff 22 q 52 ar 2 et e 2m ordine et ad illegio ytfat
Solutio ex dictis sc Thomey dcq 5, q 1 Cog nr e deterame

actionis ĵ Dñi ꝑ ducere ſuy denouo quo ad ſuą entitatẽ ſ. quo
ad aliquą denominationẽ. l. mouy ĵ ſpecie ſalty Vt apparet ĵ huius
generatione: Vnde exhinc ꝙ ĵtensio ſit noua actio realis
ſolly ſequitur dari denouo nouą terminationẽ ĵtensionis et tradi
tionẽ ĵ ſubiecto reſpectu qualitatis quo ad eã ſuą entitatẽ ꝙ exiſtit
Et ſ. dicas
exui actionis ĵ ſuą qualitatẽ denouo realiter ꝙ fiebat ꝙ ſectione quę
antea habebat ꝙ dari tuą denouo poſſet — ẽ ꝙ Stat ſolutio
ꝙ dicta ꝙfectio realis ĵ erat ſalty entitatiua ĵ ipſa qualitate
Vnde ſolly explicat et quaſi declarat exui actionis ĵtensiuę:
ꝙ ꝙ patet ad 1ᵐ primum ꝙ nõ ẽ denouo fieri ꝙ ſit ſperi tui
ꝙ habeat entitatẽ denouo poſitiuã Vt patet ĵ ĵtellectione Beatuy quę
ẽ actio denouo Et tm nõ ẽ ſperitas quo ad entitatẽ denouo, Vnde
quę dixerim ĵ Phyſica loco citato
Dices Stat ꝙ dett generatio et Be
atoru ĵtellectio quę generatio ꝙ ducat mag ſrg l. Vniuy
et Bẽatoru ĵtellectio eſſentię diuinę Vniuy aut Verbi, ꝙ ĵ hiis
qđ ſuponit Dei ſua Vnita mag Nec eſſentia diuina Vnita ĵ hui
actioni ĵtensiua ſuponit qualitatẽ Vnitatis ſubiecto ꝙ ĵ ſtatu nõ
ad rem — Sed ꝙ ſicut ſaluatur actio generatiua a ſubiecto
ꝙ denouo ponatur noua tuą quo ad entitatẽ, l. Vniuy diſtinctã
ꝙ ſ. ſufficit ꝙ mea et ſrg quę ſi Vniuerſ ꝙ ſuas entitate actu
alter ĵ ſe mutuo ſint Vnitę, ita ĵ nouo caſu poſſet dari noua
actio ĵtensiua a ſubſtantia qualitatẽ l. Vniuy ꝙ hoc ꝙ tunc quot
tuą qualitates quę Vnio quę ſuponit ꝙ deſtruę ꝙ hoc ꝙ denouo
plus et plus ĵ mutuo ſtr; hoc autẽ ẽ diſcarnis ĵtermixtę ĵtensiuę
etatis dictionis ꝙ terminat ad ꝙ ſectionẽ qualitatis ꝙ ſ. ꝙ
ducta et Vnitę ſuponit ꝙ ſi nõ haberet alia actionẽ
aliud adꝙ ꝙ
ſic efformare ſolet ſolutio habeſ ĵ Phyſica ſi datur enĵ ĵ ſepara
bilitate: gradus ĵtensionis Vt quatuor ẽ ſeparabiles ꝙ calore
ſequitur eſſe remittiꝰ ſi remanet calor Vt quatuor ſ. ſegarao
ab his ẽ ſieny diſtinctionis realis ꝙ — dico ſi ſeparari quo
ad entitatẽ ſ. ſolly quo ad modũ l. mineny explicamy et
radicamy ĵ ſubiecto Et quo ſubiecty ſi dicit calidy Vt quatuor
Vel ex dẽ ſectus alicuius entitatis l. Dei ſuą additi ſ. ex
defectu applicamis ſeu ad ſubiecty et ex defectu efficaciꝰ
agentis aquo debet qualitas applicari ſubiecto ꝙ ĵdiſpenſabi
liter ĵſtat, Vt dixi de mea et ſua actu ſolly
Ex dictis ĵſtat obĵ

qualitates ẽ essẽtialiter et ꝓsice ꝑdurantes, et sẽty
ẽ duratiuẽ ꝓtialiter et Segnitur ꝓ eã sus corpe magẽ
durans. Sẽ ordiny ad subiectu ꝓparatiue ad quod dat
illa talitudo ly ꝓfectiua tanquam ad finem assignata ꝓ rone
termini. Stat Sitor oẽs habitus seu Cuntas ꝓ ytdi
ꝓmacy radicaliter subiecto como quo dicty ẽ. De aliis
qualitatibꝫ ẽ q Stat resolutio ad quã dꝫ difficultatẽ
quẽ ꝓ ẽ ꝑtinẽ dubitabo hoc. Solet excitari Vbty hoc
ly ꝓfectꝫ ꝓ quãtẽ de qualitate et alia Cuntas Sit dyplex
qualitas. Stat affirmative ẽ Respondẽdy ng ẽ cadꝫ
difficultatꝫ ly ꝓfectꝫ ideo illg ꝑ omissi; hoc auty
nõ tollit ng Cuntꝫ seperaty a subiecto ad ꝓlixa ob
iecta se extendere q ꝑtinẽ ẽ de rame ꝓtinentis ſexty
sonis.

Solet hic ꝓquiri ang Sit ꝓiciꝑ ꝑdinductionis ꝺan
Sustyꝫ quã accidẽtali. Sẽ ẽa hãc difficultas ꝓlixe a tha
angelici Longy patulat ẽxonas et q ꝑtimo nõ ꝓbat
ideo illg omitto. Ad mutatꝫ ꝫ ꝑ ubi em deo dante
illg tale ꝓcibabo Et hãc de hac q ẽ et dis. Di
putatio 3 de nutritone et augmytatione.

Disputatio Tertia De nutritione et Augmentatione

Inutilis generatiuꝫ Sapoñit alteratiuꝫ Sequit et augmytatiuꝫ Sequitur ideo Vtile facta explicata generationi et generatis et alteratis di
putatio de nutritone et augmytatiue ꝓponit Vtry q hãc disqu
rany abinet ad ny Sistituty ideo Sabitor eq ꝓclariy Sit q
quid Sit nutritio et augmentatio et quomo diuiꝫ quantur

1° Vnica Quid Sit Nutritio & Augmentatio & quomo Vna abalia Distinguatur

Supoñit titulꝫ dari in rerum natura nutritionem et augmentationem quã Suppono quod ad tg ꝓ ẽ ꝓa Magistry Sit triary a Scripturꝫ
Sanctꝫ dari nutritionẽ, Sint q Sola Substantia quã ꝓ ẽ ꝓpria nu

accepit ꝓmanere ad substꝫ Corpꝰ alimꝫ ꝙ ꝑ ꝯ
Crassis diuerare: Cuius ꝛra Suppoo ē uera et ab ibꝰ admissa. Et
ꝙ ex ꝓmissa Videmꝰ hos egnaudere affectꝰ ꝙ ꝙ substꝫ ex
ꝙdire et ꝓpria alimꝫ suntinus restaurare. Et ꝙ ad ipsꝫ nam
Deficit ꝛra innutꝫ dat Cutus nachs adꝙducꝫ substꝫ ꝯ Et
ꝓmanꝫ ꝙ dat. etꝫ Pꝛtus adꝙducꝫ alterꝫ substꝫ ꝓm
fortius potest Thō ꝙ si accidꝫ ꝯ ē diuersꝫ a uigte ꝙ ꝑ ualere
alꝫ substꝫ ꝓtiuē ꝓ Cuius diuersꝫ potest substꝫ ꝙdꝫ re
cuperare dat ꝙ aliqua actiꝰ uig numeri sit alimꝫ ꝙ substꝫ
tꝫ alꝫ Cuius

Quo stat id ꝙ audiui Magister Exodi Matthei ꝛc Matthæus
ꝙ ꝙ ꝛō ꝓcat ꝙ Verbꝫ Dei et ꝙ secuꝫ emulꝫ ꝙ nutritꝫ
ipse ꝙ substꝫ alꝫ = Ad ꝙ dicat ꝙ ille Cuius Eugesi
Explicatꝫ a ꝙ Thō ꝛa ꝙ Cap. 4to ait Vbi ꝙ ignt Verba Edicta Petrus
ꝓdilegenda ꝛc Cy quada ꝙportune ꝓcta ꝙ Cby ꝙ ꝛō ꝓcat ꝙ secuꝫ
emulꝫ Et ꝙ dequo ibi Cibo aliquid ignꝫ ꝙ secuꝫ emulꝫ

Ad aliꝫ

ꝙmus Militat Pro Cuius Magnꝫ assignꝫ ꝙ dicit ꝙ reꝫ
ꝛra multꝫ augmtatus Et Cby quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ duꝫ
ꝙ Cui ꝙ ductione et nostra ratione ꝓcit = Et Cby hec pars supponi
ē Cerꝫ et Experientia Patet quā Videmꝰ Cuius decursu etatꝫ
crescere et quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ ꝛō ꝙ rarefactionꝫ sequitur Corpꝰ hui Et augmtatꝫ
ē ꝓprie quo antea ꝙ Experientia Patet ē falsꝫ Cy Videtꝰ
Aristꝰ ē corpꝰ crescere nato: Cy ꝙ augmtatꝫ ꝙ quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ
ꝙ aditꝫ quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ

quo posito Et ꝓ ꝙ quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ
accipe de ꝙ nutritꝫ et augmtatꝫ Nutritꝫ ē actꝰ Cuius
Quorum substꝫ alimꝫ ꝙ substꝫ Cuius quo alꝫ ꝙ ꝛō
ab ibꝰ ad Mutatꝫ Pꝛtus et ergo Cbrtas ꝙ patet ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ
Quorit cy alꝫ actꝰ ꝙ alꝫ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ
nutꝫ quo Cby ꝙ ꝛō ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ

é pars deroso adunicus sº subsistabet vacuy ꝑ ꝙ et effecta qua
litate ꝙ tag mutationis é idē actus aumptionis ꝙ nº dubitaꝫ
ꝙ ger tue creatura assertes substitig nº habere ꝙ sº nisi aqua
litate nº tñ Veget Sharry Stites Vndecimo Substitig ille
habere entitatum desiratas quare ad hoc vt substitia pertinat
set tag mutationis ꝙ ꝙ dicit affirmo qualitate qualitas vegetat
affirmans ꝙ substitig é tag aumptionis et hoc de hac ꝙ
et habito = Liber 2º de generatione et Corruptione

Liber Secundus

agit Philo
sophus de qualitatibus, et numero elementorum, et eorum
permixtione, quo ad elementorum qualitates resolvit, sed ora trac
tatus ortum, et causa excludit, facile dignoscit, postea et
alia, Tabula sit quare dicta, postea principia, et tractatus ha
bet, Tabula deinde ad calcem omnia principia tractatus
principalia, Proemium Marci, postquam Simplicius Naturalis
Philosophiæ Magistri, Nicolaum Secundum Mecenati Serenissimo
Principi Marci Viro et Senatui Josephi, S. Augustini, Petro et Paulo
Venetiarum filio, S. Jacobo Matrici, Beato Hieronymo et Corpo Martiris
S. Blasidis cum suis Martiribus, Christino, Bernardo, Mauro
Illustrissimo, Humillimo Francisco Cum nomine Decoratus Sy
Principio Neptuni, Francisco de Paula, Antonio de Padua
Laudatis, Sanctorum Virginum, Sororum, D. Benedicti, Scholastice
Ursule et Claudi quos Deus Sy Angelo Nuncio Summa Pietate
Illo suffert, Rogo ad Dominum Deum Jesum Christum, ut me, benedicere
Et dignus efficiar ejus Sanctissimo quo Vivit et Regnat
Unitate Spiritus Sancti Deus per omnia Secula Seculorum

Amen

Et Cabado Glorificado Seja El Rey nosso Senhor
Jesu Christo Sacramentado
Pela Limpissima Conceição de Sua Virgem Maria Concebida
Sin Mancha de Pecado Original por Todo o tempo de Sua
Vida Amen Acabose la Philosophia En 22
de Janio de 1665 annos Esta Escrivendo de
Tiracha Ethel Curso de M.ª Joseph de Nobroa

Fr. de Esloza
Menoza

Index Questionu que ſ[un]t in Lib. Sophiæ Chrientr

Liber 2 Physicorum

Disputa 1ª
Q 1ª Sit Qu legitima principiorum a Peripo habita deſinitio — ſolio 002
Q 2ª Quot ſint Entis Naalis principia — 004

Disp. 2ª Semaal.
Q 1ª An Sit Et quid Sit Maa 1ª — 007
Q 2ª An Maa 1ª appetat deſ formas ſub Contrales. Quotuplex Sit ille appetitus — 009
Q 3ª Vtru Maa 1ª Salter Sit pura potª Vt Natly jdudat actum — 012
Q 4 An eſſentiæ Quatuorum habeat aliquod ee Antequam adeo producatr 016
Q 5 Vtru eſſentia cujuscunq rei Creatæ realiter distinguatr a Sua Exiſtentia — 024
Q 6 V. Maa exe habeat quam exiſtentiam distantiam ab exiſtª ſuæ — 034
Q 7. V. Maa 1ª poſſit denuntus exiſtere ſine forma — 039

Disp 3 de forma Substantiali
Q 1 An Sit et quid Sit forma Substantialis 040
Q 2 Vtru plures formæ Substantiales poſſit de potentia Dei abſoluta ſimul in Eadem Maateria determinata, et plures Materiæ

possit formari p una forma — 043
3 Obj fore substantiales formales
sit omnino falsa de plantia mag — 044
Quotuncalla Appendix S. anima
Vatis educat de plantia mag — 050

Disputa 4 de forma

Q Unica S. respectu ejus formarij
Una unica habeat primam figuram 52

Disputa 5 de figura et substantiali

Q 1 S. Unio dicij quatr vel ter una
et forma — — — — — — 054
Q 2 An totum dicij quatr a suis partib
bus simul sumptis Et Omnibus — 060

Liber 2 Physicorum

Disputa 1 de Una

Q Unica quid sit Una et quotuplex
Quum sit — — — — 066

Q 2 S. Ars possit efficere opera
Una — — — — — — — 068

Disputa de Causa finali

Q 1 quid et quotuplex sit Causa — 069
Q 2 S. sis Causa sit finalis et prior suo effecto 070

Disp 3ª de causa formali

Q. Vna quid sit causalitas mag
et forma, et quis eary effectus — 072

Disp 4ª de causa efficiente

Q 1ª quid et quotuplex sit causa
efficiens et quinq; ei causalitas — 075

Q 2ª V. causa principalis vnig sub
stantiæ sit altera substantia — 078

Q 3 V. substantia vnius sit causa
principalis alterius principij imedi
ate eductiui alterius substantiæ — 079

Q 4 V. substantia sit imediate
eductiua alicuius accidentis 088

Disp 5ª de causa finali

Q 1ª Quid et quotuplex sit finis — 092

Q 2ª sit ne vllo modo finis finaliter
primo actus 1ª intentionis aut bonitas 096

Q 3 quinam sit causalitas finis — 098

Colorarij de casu fortuna et fato — 101

Lib. 3º Physicorum

Disp 1ª de motu

Q 1ª An de facto motus sit legitima et
aliquo modo dicta definitio Aristot — 103

Q 2 quæ distinctio debeat ponj actionj
possionj et motuum ——— 108
Q 3 Quod sit subiectum actionis —— 110

Disqu 2 de Infinito

Q Vnica Andebr L possit dariꝰ
Q diuina omnipotentiæ infinitæ actus — 118

Lib 4 Physicorum

Disp 1 de loco

Q 1 quid sit locus et An recte a Philo
sopho definiatur ——— ——— 121
Q 2 Possit ne Duo Corpora eẽ sub
Naturaliter in Uno et eodẽ loco — 124
Q 3 An diuinitus possit Vnum Corpus
esse simul circumscriptiue in duobus
locis ——— ——— ——— 127
Q unica huncaula Appendix de Corporibus exis
tentibus in pluribus locis eadẽ L diuersa
spectant accidentia ——— ——— 134

Disp 2 de Vacuo

Disputa 3 de tempore

Questio Unica Andebr L possit dari Vacuum. 136
Q 1ª Quid sit tempus et an existat realiter

Phij ĝstantis ——— 138
Q2 distĝguat ne durao abexistentia
rei durantis ——— 142
Liber 8 9 Physicorum 145
Colorariâ Actio et alij ĝgg diuiñ
Actr eiŏ dis putao ——— 145
Lib 69 Physicorum 146
Mothia Doctrinalis circa expli
cans Obstantes Otinui ——— 147
Quia quomoo restant successiue
gug p manstes ĝcrgiat et desingtee 148
Quastiuncula apendix Otra Cor
pora ta animata gug ĝ animata
habegt hos ĝtis eos Magnitudinis
et parutatis ——— 150
Liber 8 9 Physicorum 152
Liber 8 9 Physicorum 152

Pro Quia de ĝequunt et de existere

Q 1ª Q Mundus potuerit ee ab Eter
no ——— 152
Q 2da An Causa sa influat ꝙ opera
tiones Effectus Causę secunde — 156

Q Trentaria in duos libros
Q Datu et interuta

Q 1ª quid sit generatio tam ꝙ Origuę ꝙ sortiri 161 Disq 1 de generatione et Corruptione
Q 2 Cuius sit trig adquę generationis subiecti 163
Q 3 quomodo generatio a corruptione distinguatur 165
Q 4 An ꝙ generatio subiecti sit vere
Mutatio Q Iquę ad mag primg — 167
Q 5 Q Mundus Vltimo dies possit ad ruinę
finem fore ꝙ accidentia a ipsa forma effec-
tiue causata ——— 174

Q 1ª Quid sit Alteratio et quomodo Disq 2 de Alteratione
alteratione distinguatur — 180
Q 2 Quomodo qualitates augeantur
remittantur ——— 183

Q 3ª quid sit mutatio et augmentatio Disq 3 de mutatione et augmentatione
et quo ꝙ una alia distinguatur — 187 Sunt 9 Qq

Ig Vllmg
Quoniam q Physicę sc̃s agredimur qua desiderata Curiosi mei mity
scire studet animo sc̃ę q dolor ig disgregionis mę nr̃ę longe agoret
Quis ig vox dę Dę Immortalis flendi sentiret et Vt q sagra Cursegt
Excreat q Nyę Meq Quoniam delebili dolor animę deputatus
se se michi sperat, acturus enj hac vltimo loco stella tempore
esto amicitię michi q bobi et si laborioty sit sit animę gaudere
quis nr̃ arbitretr: aliquale tm̃ solatij sme gonanere q mitto
q̃a agnosco q quouis gentby dilegamini aa vna Dobi cyeris
Caqui Vt me dobi bicamini non gatietr: sit gloria grecor
Dobis ep̃ha nyę cor vny sicut et aa vna, mea enj ig
Dñe deq mq sc̃ę vltmg

Tractaty hyę duodat Physicg ytres libros
Aristotelis q̃ quorg tr̃ agonit Vtilitaty, dignitaty, ordiny et modg q̃cedi
scribg ingtię, q 2o dctis dę, q Dñi assignat, et de illa q̃ parlari
quatmg Vegetatiua et Sensitiua e̊ psones demonstrat et 3o
q̃ctis aq̃ dę q̃ligeas declarat: q̃ e̊ animo congressuras dif
ficultates bospere laurea omnat Vt aquo scriptores Delegtr
sit q̃ liber ig et 2i dę aa

Liber Primus & Se
cundus De Anima

Disputa 1ª De quiditate ac
Immuni-
tate Prima Utrum Anima
Recte fuerit a Philopho
Deffinita

Justus

xxxx

Scholys ꝑ Subiecto gonatz ꝓpꝫ qm̃ ꝓplet et ꝓpꝫ
ſſplicitor resignat ꝓpꝫ; Nec ꝓpter q̃ actus ſſplicitor
ꝓ ꝓpꝫ claudat ad Regny dy acty ꝓ et ita n̄ habeat
ꝓpꝫ ad regnꝫ alby Sequitr q̃ rte Set ꝓfectori, q̃ ꝑ dict
q̃ actus ſſplicitor ꝑ dicty ꝓpꝫ ꝑludat ꝓphtr q̃ habeat
Magni altus et q̃ actus ꝑ cupta dicta

ad 29 ꝓbatr dicꝰ alby ꝑ
ee ꝓpter ꝑ ſq̃ q̃ ꝓper ſuꝰ effectꝰ et tꝫ q̃ ꝓpter ſuꝰ
ſſtꝰ et ſuꝰ effectꝰ n̄ debet ee ꝓfectiꝫ ꝺ̄ ſſtꝫ ad alby
finalr Vt ap̄ret ꝑ Nome ſubſtantia q̃ ꝓpter nos
ꝓpter et ꝓpter vrã Salꝫ ſuã ſq̃ ꝓpter ſuꝰ effectꝰ et
ſm̃ ſſplicitor ꝓfectiꝫ ee q̃ Remedꝫ ꝺ̄ Nomny ꝑ et ꝺ̄
Philo ait ꝑ q̃ ee ꝓpter q̃ ꝓperatr ſtellegentꝫ
ee n̄ Rem ſſto ꝓfectꝫ effecto, ſm̃ actꝫ ꝑ ſentus actus
ſ̄ Subſtgni, ſ, ap̄ ee ipſa et ſtat Subactuali operatr q̃ali
ter ſſtiꝫ ee Sepſa ſola: Cui Nomat Philo ꝺ̄ Agentꝫ Cap
ꝑ Rem ſuꝰ operatr ee ipſe met operatr, ex q̃o n̄ ſequit
operatr ee Nobiliꝰ ꝑ ſe Sumptꝫ q̃ ꝑ ſ̄ Alby q̃ ꝑ Simul
ꝑ Sua operatr Nobiliꝰ Set Sepſa Pcte Sumpta

ad 3ꝯ dico Beatꝰ
ꝺ̄ n̄ Sſtere ꝑ actꝰ 2° q̃ Visio actualis Dei Set ꝓfectꝫ ſſtꝰ
ꝑformato lumine gloriꝫ ſ ap̄ Sumpta gratia ꝑformata, ſq̃
q̃ acty ꝑ et n̄ ꝑ ꝺ̄ Valet Beatꝰ Vltimꝰ ſm̃ Vltꝫ
q̃ Beatitudo cſſtialiter ꝺ̄ ſtꝫ ꝑ Secutꝰ ꝑ Sar et Vltimꝰ ſm̃
ſupnaalis quã ab actu 1° gſſtꝫ q̃ one actus 2° quid
ꝑtingat ꝓ alby parly Corꝑis Phyſici §2

Quo intelligatr pillam parly Corporis Phyſici §2

Quia parly ſtꝫ ſſtã
pota Corpꝰ dupl ꝑ corpꝰ arthetale Mathematicꝫ et ꝑ Phyſicꝫ
arthetale ꝺ̄ ab arte et n̄ aliã Vt Domꝰ Cathedꝫ Rectꝰ Mate
Matheꝰ q̃ Stat tuna dimꝫ ſme ꝑ q̃ ſtꝫ ꝺ̄ q̃ntitate Phyſicꝫ
ꝺ̄ q̃ ꝺ̄ Phyſicꝫ ꝑ, q̃ ꝺ̄ ꝓpꝫ Phyſicꝫ et q̃ Phyſicꝫ et hoc par
tꝫ ꝑ Sedecampꝫ et Regꝫ Logꝫ ꝑ ꝺ̄ q̃ Stat ex mea et ſtra Sub
ſtãl Corꝑea ꝑ ꝺ̄ entitas parthalis ꝺ̄ ſtꝫ a Corꝑe Phathema
tico et arthetiali q̃ua aſſeq̃tr q̃ãa 1ã ꝺ̄ Corꝑe Phyſicꝫ et
ſhac conjuncta Phyſici dꝫ dicꝫ Suꝰ ſeri ex Corꝑe et ãa.

Hec Conſtatis
Aſſqui aſſermꝫ Nomine Corꝑis Suã ãa dicꝫ actus ſſtlegi
Corꝑ ꝺ̄ Camꝫ le S, Mag altuata ãa ꝑ grady Corꝑeitatis
Vig ꝑ Suꝰ grady ꝺ̄ ſſtꝫ ad grady Orta q̃ ꝺ̄ ſſtꝫ ãa

maa ta nõ e Corpo sp dicamyle ꝺ̃ns cognoscẽte nego ans
et Otiõ ad gbaty ꝺ̃ maioty de Corpore spdicamyli et tig nego
ꝺ Anaxagoꝛ ng licet maa ta nõ sit corpo de spdicam̃ substãtie
Otiõ dxi e fm Corpo tagr cydte et raõe ng substãtie Qi Dns
Ota abstrahit a cpleta et icpleta diuidtr i Corporeu et ii Corporeu
et submytoꝛu Corporeu ꝑcludyt oẽs substãtie quas ꝺ̃s spiritualeꝫ
sibe sit cplte sibe icplte, iqua acceptione certu e q maa ta
e substãtia Corpea.

Ptereaꝫ vꝰ porta Corporis sug substãtie gentr i desse
ae, et debet abilla excludi ans gbr i desse silr debet poni
id q e desse ae. Sꝺ Corpo sumyty q maa ta nõ e desse ae ep
nec de desse ae. — Rõ Greg ꝺ̃ns ad gbatty ꝺ̃ maioty et
dctyqus minoty Corpo nõ e desse ae i recto ꝺ̃ maioty sobli
qus nego mi et dtig, ng sicut tag e desse relatiue sine
quo nu fallet cõ nec definiri sic maa e desse ae sine
qua nõ fallet cõ nec definiri: q quidꝫ exposse Doctꝛ dcto
i pfti lec t> dyclrit i desse ſ̃ ponitr a tergo q sit extra
esse q dig S. substãtie ſ̃ pray. Unde tig aa sit ſ̃ra ſ̃ptet q i desse
ero p̃matiue maa.

Explicatr ꝑta Organici §3

Explicatr Pãrta Organici §3

Vt tige party stelligar aduerte q organy e [illegible] Astanicey
partibꝰ exteriorꝰ ceri. Vt maa destyat e ducat ad ꝑceptionem Secunda pta
phora ad organa q e pstrumyty musicy magna partiy Fanestate sotiatꝰ
Vt Methys illis diuersꝰ sonꝰ aeriꝰ efformyty Orpheus. Ergo
ep organicy accipitr i pfti absolto q maa ta ſ̃ra substãtia Cr
porea locua mal. Et hoc aa reliqua dicta i formata = Solui
mod explicando e late i pugnatꝰ a modernis i libris degenerauit
ing q aa adeuenret entis i actu et sic nõ destrueret Cq maa
Vnionis q.e. tig q aa nõ esset actus ſ̃ma tig tig supponeret
actui habili rationi ſ̃.

quare alii q habebãtur tig Soame ad Thoma
dicut aꝫ cordi sentia q effectiue fruly ita Vtaa sit ſ̃ra q quig destruit
maa i raõne Corpis organici quig exponꝰ tig Sanctedicti i quarta
sumo = alii tig Caietano dicunt aꝫ tig grady Corporeitatis
spiritualiter dictꝰ agradiuntr Substituere Corpo organicy sustentiuy
aꝫ = Sed tuc eppoo etig manet i pugnata et amplio i pugnata q
aa tig grady Corporeitatis nõ exigit organicationẽ alias de ratione
Corporis nõ Vitalis illig exigeret q gradus Corporis nec experience
Patet accidentis subiecti adcuty habet organicationẽ

quare Normaliter
ꝺ dicta dico per partes organici stelligi. Mag tig Omnes disponibꝰ
affectꝰ

Dao cum Vniuersi est Deus j Jesu lect. 1a Prg aa Et aa alijs
fris Scholastica Diuersas exercet operaones q debet recipi mas
organica Vt illa valleat ppias exercere operaones
j quares an maa
qua affecta dispoonibs remotis seu antecedtibs omiq qua
affecta proxime seu Immediatibs sit Stabuta j organicatione
ad ag requisita = Hic pondeo duplex dubium tractu j libris
de generatione organicatum requiritq exptmaq ab aa ee orga
Mutatum causatq j istgi generatoni ad pximis dispoonibs et
antecedtibs j genere causq maalis disposituq rade prg aa ex
ptmaq quo rot organu j quo ppias exercet operaones Sm
j organo causato ad dispoonibs remotis Sm j causato ag proxime
Vtas exercet Cyrillus definat ee j istgi generatoni q organ
rg Dicuntans et an antecedens requiritq et simul desinitq
j hac deste

Dec Vallet dicere organu exdispoonibs proximis Stabq
subsequi ad frg generatq An j quo Vallet Prg licet demanet ab
ipsa et subsequat ad frg j genere causq effectiuq tm ad esse
legrq exptmaq j genere causq maalis disponituq Vnde quo
proximo j libris de generatione

Dec alterq Vallet dicere essed ad Vtsalt
tale An posse accipi nec definiri j ordine ad organu accidgle=
Ed j quo Vallet Prg Secut j diuisionatio ad etiq Scholastici
Vallet accipi j ordine ad accidens j ordine ad naq Instatq
quotatq sic essa specifica ad Vallet definiri et accipi
j ordine ad naq quo Instat organu accidgle Vnde licet orga
nu accidgle An Valleat esse habere q mox tri j recto Instati
bene tm q mox tri j obliquo Instati.

Vltima particula Explicat. §§

Et j illis a Vltima parte S. post. a Etiq habetis ad uerte
dum hic q Vtiq Org radicale Seq mox actus 1a alig forte seu
q mox actus 2i Radicalis seu 1mox actus 1i et etiq duplex
Org datur radicalis Remota quae percipit Obtinere et oppe
rane Instatiq et radicalis proxima quae potq e percipit
operane Instatiq Scilicet Seu 1q mox actus 2i e actio q mox
qua mouens quae definat q hoc q e mouere ase Vt Stat
hic Stagira libro de posteritate Cap 6 Obi sic aut Vta
certe e actio et an factio.

Vltra hoc posito dico q dicta parte Sicut ex
plicq dq q aa Et actus corporis habghi Vtiq j post a sta Vt
q habghi an appellet Seq pone q actus Vt aliquis abiq

grammaticali ꝓstellezz[a] Volgt ſ[d] ſeq[t] Aij Corporis Nꝝ Corpꝰ
organicꝰ ad dubitꝫ Corporis N[a] organici Expiget aã Secũ
poſſ[a] aã

Cujus 2ꝝ Hoc Sily debet animadverti N[a] debere ſtellicꝫ
conſtare ſ[d] diuiſione alicujꝰ Silꝫ aã rati Queniret: parla
Primꝫ Vt Sumit generice Aut é quid Ens ad Qd[d] Entꝫ
ſ[d] Aut é ide ac Vegetamꝫ: Sensꝫ ꝓ Suꝫ Seſſꝫ Vꝫ é q[d] q[ue]
Vbet aã Vbet alicuiꝫ Expliꝫ operationꝫ cũ præcipuꝫ Vltiꝫ
ſ: aliqua Vndecim rationalis Vtꝫ Enimvtiꝫ Aes illaſ
Exercere Valleat. Exponit an ꝓdictꝫ Seſſus aã rati

Enumerant ꝧ Exponitur an Dicte Seſſꝰ aã rati ꝧ Sustat nya sayday
Cui Iggny definito Dicte Seſſꝰ Juangt Cerque prima q.
Quoniat Vegetativꝰ et Seſſitiuꝰ nullus dubitat q[a] ſ[t] taã ſaã
ſtellicꝫ q. Set actus Corporis Phiſici Organici Exc[a] Indeb-
ta Perfectus Absolutꝰ aã rationalꝫ Cui Videt ꝑa Seſſo
Segregare ſ[o] q[a] aã valis é actus Subſiſtens ꝙ[o] negant
cũ actus ſ formatiuꝰ Nꝝ actus ſ formatiuꝰ é ſ alio Iogquꝫ ſab
ucto — 2[o] aã valis é ſua Spiritualis ꝙ[o] N[a] gotit Vnꝝ
ſ Subiecto Corporeo Sicut Nequit Accidens Spirituale

3[o] aã valis

Segarata anima n[a] aggett illꝫ alicuiꝫ eſſet Vnꝝſa Et q nulꝫ Ina
ſtly tit ꝓgtiuꝫ poſſet manere Vnumꝝ eſſeꝝ ſtichualis ꝓ mag
q Vnũ ſalty Nꝝ ſtly ſ mag ſ gedit ꝓſtichuã aã operãe q Corpꝰ
q Corrupit aggruat aã. eſſet Vnꝝ aliquꝰ Antiqui d Vnꝝ aã
Valꝫ N[a] cũ Actꝫ ſ formatiuꝫ ſ[d] aſſtſtꝫ mã Sicut Nacter mortali

alteraũ

Sſt[a] Aggua Litatꝫ Caretamus et Ferrara Fonet aã valꝫ
Silꝫ Initer cũ ſuꝫ Corporis quatenꝫ Vegetatiua et Vſitiua
et maaleter quatenꝫ valeꝫ: g ſ tgt q[a] Suggua potꝫ
ſtellechua N[a] é organo Corporeo aptꝫ et ſtellichꝫ actualis Sua
organo Corporeo Exercetꝫ Cuj ogra aã quatenꝫ gllaꝝ valꝫ
Segre Vt valis Vbet cũ a corpore Solitꝫ ſe ſſidens

Vberg Int Hoc Cy Int
Sſt[a] aã nag aã hue quatenꝫ valꝫ cũ ſuꝫ Corporeꝫ Phiſici et Silꝫ
ſi Sub Cohita Seſſe. g ſit cura ſuꝫ Corporis Exercere Defendiꝫ ſ
Cognãa ſ[a] de ſumma Iuentate Vbi ſe Valeꝫ quæquis Segre
a Stirere Defendere Seuerare pinaciter ſſumpſerit ſ aã valis
Seu ſtellechua N[a] ſit ſua Contrꝫ humani gre et eſſſhaliter Iogquꝫ
Hereticꝫ Cogdgſit eadꝫ Vrbꝫ a regenſti Vtagrougti ſ Julio
Iaturangre Sec[o] et nolgtꝫ ſſ ille parlꝫ gre et eſſſhaliter ſ ſſ Clare

g. g. scho. Signaturalis e' rei. Et Istat. Sorphis. phisi. quem habet g. scheres. Sit agnoscis. Nam. Si ella ita Naturaliter hoc sicut dicta, sic licet jus noster. Statute Separationis Nam. g. scheni. debeat Nam. hoc Naturaliter. Cy sit quod explicit corpus Vtrag. de esse e' essentialis §6

Vtrag de esse e' essentialis §6

Quibus. Sic autheres. in Vtrag. de esse sit essentialis. Descriptio. de esse. sumpta ex essentialis. q. definitur. ens ordinis ad unum. quod essentialiter respicit. Licet enim subsistens. dicatur ens. ordinis ad aliud definiri. Subsistens. enim. Ignota. Nescio. sive definiri. sua. ordinis ad gotz. unde e' actus. et una. ordinis ad ecclesiam e' potia

Vere de esse duct. Virgini. ce. descaptiuis. q. dat. ordinis ad esse. sive. Sphre. Exce. Nam. Nam e' essentialis. q. dicta. pars. Nec. Instat. ce. principia. radicalia. ordinis. et. fac. hoc. q. e' ce. principia. radicalia. ordinis. non. e' absolute. unde. aliqua. proprietas. distincta. aliqua. essentia. de. Sed. e' essa. essentia. sumpta. submuneris. Nam. Vnde. Solu. cy. quid. et. ex. Sphre. debet. appellari. descaptiua. quia. ordinis. ex. Sphra. cy. tribuit. Et. ad. ex. Sphra. dicat. ad. sumpta. cy. minus. essentia. et. id. circa. cyb. ordinis. e' essentialis. Nam. q. demonstratum. ex. cy. Solu. quasi. apposteriori. quatenus. dat. essentia. ordinis. ad. operationes. quas. debet. ex. quo. ad. hoc. essentia. de. sua. ex. Ad. 2. quo. modo. ad. Vegetativa. Sphra. Et. Vtrag. ratio. Nam.

Questio Secunda, quomodo Anima Vegetativa in Sensitiva & Vtrag in Rationali Contineatr.

Ad. stellig. Dico. Nam. Sicut. g. Angelicitas. potest. g. Angelicitas. quid. potest. Nam. Sine. Sphre aut. subsistentia. et. Sensitivus. Sphre. et. Sensitivus. Sphre. et. Sensitivus. et. Sensitivus. Sphre. et. Sensitivus. Nam. Et. absolute. ng. Sphre. Sensitivus. Sphre. Solu. Sensitivus. Nam. quia. Nam. Sine. Sphre. et. Sensitivus. Sphre. et. Sensitivus. quid. quid. e' ce. Sphre. et. Sensitivus. Sphre. et. Sensitivus. Nam

Prima Divisio

Dixera

Cajetanus

Sed dicatur de alia. Negnt ē ja ea scribter Stanere de spiritu talis
Vegetis, ani gdame nr dicet hoc sit grossum spissi et
crassi pothary que adhuc grady Vegetat sumptuosa nrice. Et ope
rans quare ē grossi quid dicit scribter. Scribtus ē sp annulla
alia sua habet hoc g sit spiritus scribter vitis ab aa ratione
si g hoc etiā scribter erit spiritus

Cajetanus

Respondet Cajetanus hoc rāy ē
in ethicis cui Deus ē g sua habeat de nomine, quia tribuat sub
recto, et ita licet aa rates tribuat sui scribter ee Vegetativum, et
spiritum, Nichilominus ipsa scribter Vegetativa et spiritua nt
sicut licet tribuat ēē ee corpori et malle scribter ipsa corpori
scribter et malles nō ē sp omnino spiritualis

Very hoc Solutio nulla ē
dy cui queriti quomō aa spiritus superiorq Stineat Or dubi
tamq Vthy eodq modo Stineat illq quo Stinuti j Apostolo, g Dstituit
Cerry ens ē, g nulla sua Stinet effectq quis sobet subrecto Sessa
quitate ut suo modo ei tribuit, et
ea seo participati, nq Apostolq scribter dicit tale Vt g, sua aa ut
quo scripty debet ee talis et tunc necessō debet ita Dij gere ita
Vt effectus scribter talis quemvis nō gessit nisi a sua quia
quo talij sit talis scribter, nq ter scrq et effectq scribq hoc
Apostolo debet reperiri Vt g effectus sibi ē talis scribtualiter
Vtq Sicut sol dicitur Calidus sua Calida ut quo debet ee
virtualiter, et ē sa si effectus ē talis scribter Vt g Sicut pa
tres dicit scribter albus etiā albedo quia ē sua sibi scribter
Dstituens Vt quo debet ee scribter alba

Quia rāo ē g causa scribq
Causat possq scribtaty dgdo se ipsa et sibi ee, como quia illud ha
bet et ita Sibi virtualiter ē talis Vt quo Apostolo Dstituet vi
tualiter tale Vt g, Vt stat e exemplo lucis, sua quia
virtualiter scribty ē Calida Vt quo, sibi Vt quod redit Calidy vi
tualiter, et ita si Cajetanus dicet g aa rates dat sui ee
scribter Vegetativum Vtq nō potest negarve g ipsa sit sub
scribter Vegetativa ut quo, Lingua Desiderare etiā aa rationē
Corporea etiā sensit spiritualis, nq ee corpori Vt quo nichil
aliud ē quia ee scribq subscribty attributy postpraedicaty Mas. tio g Vt
sic Dstituit corpo desit Sancto subscribq Capax tunc dimensiui
et tres Dimensiones ultiq imaterialitate spatiū.

Ad pars Dicit S, g talis
Dstinctiua sit sibi scribtus, et nō scribi et Omnipraesentia simul sibi
nq aa rationi generice sumpta, qualiter scribtus ē Vegetativa
Et spiritua, si subiungnai predicata etiā generice sumpta scribtus
nq

Cy dr[ic]o q[ue] addit sup[ra]dicta Regie Cy Rationabilitate et tabellionat[us] addequate Sumpta Semel sit ratio subiecta et subiecta Vegetativa et Sensitiva Vt dicit Regula q[uo]d subiecta et Eminens Oriatur Eductus gradus q[ua] subiecta et Eminentialis Rationalis Semel requisita q[uo]d dicta quo[d] alio reperiatur Nec sit dicta q[uo]d mouens Ignorans q[uo]d mouens Speculativus, quomodo practicus et Speculativus addunctus Rationalis doctrina et vsus, Ng illuminatus ad Rationalis subiecta et Eminentialis Semel requisita Debet abbyda genera dictor subiectorum et stat p exemplo sup[ra] adducto Vt dicit. §. 3

Secunda Conclusio §3

Sed Vegetativa Sumatur Vt Enacta q[uo]d dicta plata Nec Semel subiecta p Sensitiva Sed sibi Virtualiter aut Eminenter Et hoc nec q[uo]d primo allegatum et dicit Dicta Sensitiva Vt Enacta addicta Brutis Respectu ad ratio. Hec Dicta Dicit quod ad q[uo]d plata per q[uo]d Vegetativa et Sensitiva Sed Sumatur Vt Enacta q[uo]d dicta plata et Brutis Sed subiecta p Sensibilia Quia ratio Vt Cy Positio q[uo]d Intendit q[uo]d hoc modo Nec posset subiecta p illa Semel Sensibilia Sua Dicit certa et ans plata q[ua] Vegetativa Enacta addicta plata et plata Et Sensitiva Enacta addicta Brutis Dicit subiecta Quia ratio Et hoc nec plata nec Brutis possibile subiecta Quia ratio Vt dicit Dicta Dicit Sensibilia Cy illa.

Quare Dicit primo q[uo]d hoc Dicit q[uo]d Eminens et subiecta quomodo et subiecta appropriata Vegetativa et Sensitiva quia Brutis et plata Dicta maior q[uo]d subiecta Causatur a Quia ratio Nec Vegetativa Brutis Vegetativa Cy alijs animatis q[uo]d Causatur a Quia Vegetativa dicta Brutis et Sensitiva Rationalis Quia Eminenter subiecta ratio Dicit Sua alligata q[uo]d subiecta quia Brutis Dicit Sua Sensitiva Rationalis aut Eminentialis

Sed Enacta Ng Sic Sua alligata Sensibilia aut Eminenter alligata effecta q[uo]d subiecta quomodo Sensibilia Eminenter Sensitiva Sensibilia Sensibilia Quia ratio Dicit Superior et subiecta Vegetativa plata Et Sensitiva Brutis Cy sit Effectiva Dicit et subiecta quomodo Sensibilia huiusmodi effectus Sumpta sint quemlibet a Dicit determinatis q[uo]d dictas Sensibilia plata et Brutis Vt sic Dicit Sensibilia aut Eminenter a quomodo Maior Dicit Dicta Et dicta Minor quia ad Nec q[uo]d quia ad Nec q[uo]d plata Dicit Vegetativa et Sensitiva Brutis Sensibilia Dicit Sensibilia Sensibilia Dicit Sensibilia Sensibilia Dicit Sensibilia

quas p̄stat aā plgte aut bruti. n̄ potest alias Genere Emanare
Vereletissime Seguntq̄ Omnia eminentiā requiros a mag
alio Collegio n̄ Valet Ignis q̄ Ignis a ligno, seri
or q̄tans effectus aliquos effectus Omnes p̄cause Superio
ris q̄ p̄ Ignis n̄ Ignit q̄ aliud ē q̄ aā rahi posse
q̄ducere effectus Vegetq̄ et Sensit̄ talis quos aā bruti
et plgte ēliciat Valet et q̄ actus habeat Virtutē aliquam
q̄ tale aā Vegetativa et Sensitiva, quo ad ēe p̄rale Omnia, q̄
Vivy, q̄ē talis et exp̄ n̄ p̄ris, sicut nec exp̄ q̄ an
gelo Superiori q̄ Inferiori Mo q̄ Intelligat quia p̄rior n̄ Intellectu
Suo p̄ Superiorē Omnem eminenter quo ad ēe Intelligere
prior habeat Virtutē Omnia p̄cedentia, nam Deus q̄ Intel
ligere effectus Intellectus Sine limitatē et determinatē, q̄
habet angelus p̄rior Ergo Dic. &c

XXX Tertia Conclusio &c

aā rahi
Vare Suo Ultimo et ultimo Distē respectu Omnis quidq̄ Vege
tati et Sensibili determinatq̄ quia Semel sit principium rationis
cingi, et ita Vare Suo Subiecto et eminenter ē Vegetativa
et Sensitiva et rahis, Sumpta Vegetativa et Sensitiva q̄ Suarez
determinatē. ē Joannes Suarez

et Ytē Dico q̄ Intellectus q̄ Intellectio q̄ē q̄
aā Sensitiva q̄ Intellectio n̄ Intellectus rahis, Illatio q̄ Omnis
Sensatio Vegetq̄ Sensitiva. Vtq̄ Sensus externus, Visus, gustus, tactus
Etc. Sensatio Vegetq̄ Sensitiva particularis q̄ē q̄ pulchrū aliquid Sensitive repe
reyt, et q̄ Intellectus ad Intellectiones Illationes etabiles Universales qui ita
Sensatio q̄ Intellectio Vtrumq̄ n̄ possit et idē Intellectus Intellectualis ē aā
Vegetativa q̄ ut Sensitivus reperit Exacta, q̄ quo principium ē
determinatē Universale, q̄ Intellectus Vegetq̄ Sensitivus aliquid
plgte Repugnat licet falsē apparens n̄ Sit Nobis etiam
Secundum Sensus, Visus, et admiratio, quē aā Sensitiva Correspon
dent q̄ ut q̄ Intellectus reperiyt.

Ly autē q̄ Dicē asserō q̄ aā rahi rationē
Suę Distē Ultimo Constituat Sensitivum q̄ Intellectivum q̄ē n̄ debet q̄ Constituat aā operationes illius, eas determinatē
ad quoq̄ Species quę n̄ Intellectus q̄ Intellectus, hoc ens ē talis q̄
actus Vegetativi ēliciatur a Principio Intrinseco ē Ly actus Vegetativi
q̄ ut ēliciatur a Principio Intrinseco Sensitivo Deus debet ēe q̄ aā rahi rationē
Suę Ultimę Distē ē determinatē ad Sensitivum, quatenus ē principium
q̄ aquo Emanant Speciales actiones Vtriusq̄ Sensitivi, Et similiter
principium Totius rahis q̄ē ēe Vegetativum, Sensitivum, et rahis Intellectivum
Et Eminenter.

nil de Febo
1666

A

quo posito por Del. Ng. Dr getatum, Et sic Stra
hur ibunto & Spusaly mory Depety di et Spstiny Stractr j hoc & spe
rals mory Sfyd. qui j nullo alio Quamtr Sd hec Stractr Sft
Media Nesta Ultima ac valis & rame illi juncht Spcialy mory
Sfyd. qui simul Et prjcipij Datiocinadi et Regulr ent Spstiua
Et valis Srikter Emnyster rame Sue Ultimy Dsft & Simply Spstiuy
Et Stractr et nr generice, Major Stat Expstantis Duct et
Exp opperamib. redydi et Sfyd. qui j hoc tghy Depenijbr et
Ligabilis Maalis Sft ad ording ar Spstiuis Nr pfyst n ignore, minor
pbr. g valet opperames Nr predyct abaa Dg grady Dny g ehaj
Nr essst Spcialis hois & quenijt abca Dg Ultimy rany dsc
Ophaly S, quatenus e valet, g nulla alia Solitas Muta ca
Pgerbii e abhis gradib. Jmunib. nisi Ultima, & qua Ultima
adeo valis determinatr & ig aa valis Dam sua Ultimy Dsft
e prjcipij determinati Mori opperandi sua ording Spstiuis
et Simul prjcipij ratiocinandi atq adeo Srikter Emnyster Stract
Qrug

Sd dicef aa valis Srikter Dt Stellectua e Et Dg & Ultimy
rany qua Dispijuitr ab aa ptyfr et bauti Sdly ordinat Spstity
g Distituit ad opperames Stellectuas & Nr ad opperames Determi
Stat Stractr Stranarily Depetatiu et Spstiui — Sr thig ans g Requi
Sun essstialis et ad Dgniakranis Ultime et Dgis g habet Srikter
Emnyster & Sdly ordinat Opstity ad opperames alterius, Sd Ctg ad
certy mory opergdi jquiri opperamis correspntthi Vniuersalemigen
dua Spstiua, Mod explicato g ibam huius Del, et emnyhig &
plicydo pstitime argumtory.

Hic e tui Saciyda j nomine Stellectua g
Sege Cyalicui Speciei Quemijt ge gnitates et opperamis diuerse
Mody essstialis Dispijtis Et Comitas de sumutr exordine ad exper
Iatory et ad magis noty Dtig, Cy tm posst ctig Dessumi j ordine
adhuc j, Sic emy Dispijuimus Dbhoc equy g Stellectaty, quare
Inest Dipta Ultima ac valis Dnde atr Dessumi adoperamus ex
celstiore et magis dsumbi Nr ideo explicmg dy e dig Sdly Corres
pontere Sali operami g mory prjcipij Sd etig debet Depr Stra
Dit aliary quia Sd g ne pdi Dt hoc e Dtig cuy et Stractus
Sicut Sacet Separamus diuersi Deeghbr ag Dt e prjcipij ra
Dicale Dbjd et Stelli ggdi Nr tm Depemy duas Dt Stractus mory
Sd tmg obiectiua Jmijsuitr j ordine ad diuersa Instata Et Sic
etig Dr debet, Cy Depsimus ag valis Dt prjcipij Stelligdi
Et Sabi Mori opperandi Stragemus Sperius Nr Dispijuimus gpd ista
Sy gradus ctig Dy ac Sd tmg Sibi Sppng et addebuatg j ordine
ad diuersa Instata Cognoscibily rame Cuiy Srikter Et emnyster

A

Sensitiua et vitalis Brutor et eoꝝ partiu seruata sensitiua
et de sensitiua ressectu vegetabilis

Argumenta Caietani §§

Caietanus arguit po exp Philosophi et Doctoris Subtilis enim
ti Cap2 ait ag2 prioris Otheri posteriori secundum triangulu
quadrangulo, qui modus Philosophi nō est subtilis sed ridi
culus alias triangulus de quadrangulo deducetur q est falsu
et d Doctoris fa q 76 ar 3 et 4 Caietanus ait ag2 intellectiua
Otheri sensitiua quia quid quid habet sensitiua brutorum et
vegetatiua plantarum.

ad verba Philosophi dr exemplu trianguli accidit
ei fuisse abilio ut explicaret Philosophū magis facile assen
sum erat nō tm ut explicaret priorē Philosophū et adhuc
apta est exemplu q sequitur exuna pte et ab ea patia
liter sic q sicut triangulus Otheri quadrangulo nō
sic actiui sic triangulus excludit quadrangulū ita ab sensitiua generis
sumpta Otheri sensitiua nō Itacta q dicta brutis excludit rationalis
et qui stat de eximiis parlari modo Philosophi qui respectu qua
drangulū est irrationalis et ita ab generis sumpta est silis = ad
verba Doctoris dico quisse brutis de ab priori nō generice so
lū Itacta q dicta sui ordinis sc plante et brutis quatenus
animatus et nō sensitiua Otheri sensitiua et rationalis iuxta scm Dei
et huius modi Philosophi intelligit nullo verba Philosophi sed ea
exemplo Philosophi intendit ostendere q homo ibi citato exemplo
habet de ab priori generice sumpta.

Arguit 2o ab diuisiua sensitiue vegetatiue et vitalis sequens
Mybra diuisiua adequata et
plures oppositas sicut et hoc habet quelibet alia sequens vide
licet diuisiua Mybra diuidens nō potest aliud superior
excludere q ab posteriori nō potest superior excludere priorē sicut
una species superior nō excludit alia.

Confirmatur nō ab vegetatiua et
sensitiua sc superior maalis et corporeis sc inferior
maale et corporeis potest superior Otheri et q decari de ab
vitali et hoc quia vegetatiua et corporeis sic 2o superior illa
nō Otheri Plantis et Otia Otat et maiori ratione nō Otheri
Angelis et compositis maale et ss spiritibus operamur tm
Primo maalibus

ad argumtū dr q ab sensitiua vegetatiua et vitalis
ss Mybra diuisiua ab ut sic sunt medie opposita sic sumuntur
q nomes determinatas et quasi speciei et sic una superior

Argumenta P. Suarez § 6

Vegetabiq Otthi. Quilby ē aliud Iterat q ꝑ ag Sphiq habet ꝰ
ꝙ dicta Substantia quę ꝑse Itrahit ad Vegetabiles Otthi ad
Spitiui Igly erit Specialis vāo ad Spthiq et talis (et ꝑ genericis
allegua dicta) ꝑ ingrescentes grady Vegetabiq, aīs Otthi exorbem
ꝙ decanyli, et Itha gbr q ꝰ eody mōo Phelosophigdy ē j Scalō et ita
ab Itabhi.

Ytermatr ꝙ ng dicta ē Vegetus omnino Sphiq athec metꝰ
loquendo ꝙ ad Spthiui Vsuq vaoq differthaly attomq ꝙ petit tabu
ere Specialy et attomq quoq Vegetabli ng abeoqui expdiabq vaoribq
differthalibq qua alteceret una ꝑtinens ad ordinq attoriq j Spthiq et
alias ꝰ ingrigdens ordinq Vegtatiuq.

Rr ad arg̃ty ng dō aīs adeuiq ꝙ vaoq
dishqueaīs Specialis moq Sthydi, que fuit ē talis ꝙ aīs, qui Ethly
Emenyster quęo aīs q ꝙ veraīe huiq ꝰ ē q Igly ad ordinq Spthiui
Spectat. Sꝙ Simul ad ordinq attoriq j, patly. Vnde q Specialis
moq Sthydi pcuniste abaā ratte Sit fruiter Emenyster talis vndsit
ꝑtingens ꝙ dat grady bruti et ity ē ad Spthiui Vt habeat Species moq
Vegetabli que ehq ingrigdt grady Igte.

ad ty Ytermaoq ꝙ aīs et dicit ꝙ quodlꝫ
Stranster q ꝙ dicty vaoq Spthiui j adequate Dicty et qui Sthydiat
habitat Spthui negotiq Dicty adequate qui j portat vaoq Sthydi
Et Specialy moq Vegetabli fruiter emenyster ꝙ Ithq q ꝰ at Vothtiui
pcē alter q Spibele q fruiter Emenyster ē tale et Simal dicit
pcalitq et Subtilitq moq Vegetabli = ad q Ytermaoq Igitur
Exp 3 ꝰ quomoo dicet eius differentiali ad vales Sit Summe
Sglep; Emmeos Sit hoc ꝰ obtyli ng Sglaritati ꝰ opponit Emoq
tia ꝙ Sglaritas subtilty quę j Spth ꝰ reperitt, ꝙ grossitudo et
altitudo j Dicytus obtuitus, Igitur Magis L moq Egglante cogno
et valeat qui illa duo munera exercet.

Ad ratte Ogoq Specialis
Attoq subsumit Specialy moq Sthydi, dicit ide Otthi Spthiui
hoc ꝙ et Brutis Speciē dishqueaīs Sthoc ē falsly Ig habet tly
obtuitq et eody mōo pmutte ab illo ꝙ et illud exquisequit Sequela glia
q ad hoc ad vales Dicunret Ig ad brutis Otthi et haberet Specialy
moq radicalq Sthydi essthaliter dicty Armo Sthydi radicalibus
vory q Sufficit ad dictum Specifiq ꝑfectiuq quę ab illi Sensibi
Manet. Sicut Sufficit ad dictq Specifiq Intellectiuq q Dicunt vaoq
ꝑtellectiui radicalis eory gregalia, et dicty quoq Specie ita ulg.

Ad mēq ꝰ
Sequela dicty quę Dsequit ad gradus Generiq ulg q ꝙ
dicitur, quę agrada differthali dicunt ingrossq Spthiq ꝙ Ad
quare Sicut j Angelis Exp diuersitate ꝑtingq Intellectiui collecti

diuersitas ydelibetur q[ue]sti Segquyst ad gradu ysimy p[ar] angelici
traj hoc et ybruto Exp diuersitate specifica peculiares et admirand
Sphere Quilibet Incorporis Obligeuilicet diuersitaty gbtraby gue
dilly gradu Seguyst Sd n[on] alliary gmmghy exgradu vltion
que jangelici Coy n[on] habst Cy nullas habeat gtyas ad gradu
Superiores Seguitas Et hec de hac q[ue] C[on]Z[ra] ff da valis
formet oss gbz Corporis

Questio tertia Vtrum Anima Rationalis Informet omnes partes Corporis

Quarto S[an]ct[u]s q[ue]sty Sphto

Hqq posset dubitare an ysimy tia S[an]c[t]a maior ē diuersitas dsq
gultate idio Cequoe dello du patabimo q enjaa jformet ossa
Carnes et neruos ; Istio ē apd os Seguity Segugt et Ortz opperacus
Exercet ; de alijs tm a ligna dicemo Vt Ondeguque que sito stat
Satis Resoluty Sfte

Referuntr Sententie §t ; Asserit

Et Sfyst Sanginy in abaa S[an]c[t]a forma ganimata jformari eta D Bona
ventura jto dist 44 q 1 art 2 Durgdus, Ricardus Caspdus, Scotus
Sto Thomas, Galenus Suarez et Vazquez

2a affirmat Sgguiny rationalē
abaa jformari et animari ; Gubernyst mirabiliter. et nota gbtli
Sententia huig Sfte Sguiny ; Gsth Lessius et Splugby ; Gubernyst
Et gnaly Omnes mysti ē Sanguis gary de Costus et de quinatus gnaliter
ē quid st exprimi Sguine formatiy elaborāy et de Costibus, si
Velenda longbuyses ; ie albacfes Dsuing et Arista, alijque gby
plurimi

3a Seniq dicit Sgguiny gnaly et rationalis jformari abaa
Sti Thomas Scotus Astudillo Et ē p Rationes n[ost]ras pauci
ques Sequntr Magister Mondo ; Curig grotig Et Sfte

Prima Conclusio §

Omnis Sgguis
Sine rationalis sine irrationalis ; tā pars gbr Sgguis
gnalis qui ē ; hoc ; formatr abaa rati gl Et Sgguis gnalis
Exposyg alij Obia ē Certa apd gbr Sgguis gnalis ē de integra
tate Corporis humani, p[ro]ba Quicy bn dstinq lessius Cap 2 dic
Gradiny Xpte Dni ee Selapsuebo panis Corpus illig Corpus uis
Sine gl Corpori jtime Copulat ; tā Supponit Sgguiny ee de integrate
Corporis humani ; 2o ba Aristo gbr historia alij Cap 2 dic
gbr Sanguis Semulacris aut moles alij S Vt Sgguis. ; 3o
Stat Sgguiny ē pars alij ; 3a ba Petro Soto 3 q 54 ar 4 dic

Manifesty ẽ auty q ad nãq Corporis humani ꝑtẽt casus
ossa Sguis et alia huiusmõi, ꝙ iuxta mẽtẽ Dctã Sguis
ẽ de integritate corporis humani: 4 rone ng corpꝰ huma
ny sine Sguine manẽ ngcy mutilaty et debilitaty debe
tuary cũ ꝓbeat ꝓpias exercere operationes ꝙ Sguis
ẽ de ẽtialitate Corporis humani ꝙ ĩformatiu abãa hec dcta
ꝑs corꝓis humany ĩformatiu abãa ꝙ etiã ꝑtes debite debilita
ĩformãti: 5 q ꝑtes ꝑtis sũt a toto distãte 5 q nõ esset Sguis
pars corporis animati sũ animati 6 q alię ꝑtes q valẽt
ĩformãte abãa.

7o ꝑbr si Sguis naalis hois nõ ĩformaret ab
aã ꝙ abalia fra ꝙ ĩ Corpre humano dẽt duo Ipostata subsistẽtia
et ꝑticulariter dicta essentialiter diuersa et segregata
corꝓa ĩ uno corꝓre humano ꝑbr dcta corꝓa humany ut
stat ex rone credẽdi stat ex Sguine naali Sguis
corꝓis sũ Ipostata et Corpora multiplicanti ad multiplicatos
formãty ꝙ ĩ Corpre humano adiuncta ĩ specie sua ĩformata
dẽt duo Ipostata et Corpora subsistẽtia essentialiter diuersa.

3o rone Dcte
Logicã Verby diuiny ĩmediate assumsit Sguiny ꝙ Sguis ꝑtis
matr abãa reali ans ẽ Iel Theologica, dcta ꝑbr Verbi di
uiny ĩmediate soly a sumpsit humanitatẽ dẽt ex aã reali
essentialiter quo alescente ꝙ ĩ assumpsit ĩmediate nãq Sguis
eius ẽ q ꝑtis matris abãa reali ĩformata = et sic dicas
Verbi diuiny nõ soly a sumpsisse ĩmediate nãq humanã et
realẽ ꝑtẽ irrealẽ = 2q ex Verbi diuiny duas assumpsit naas
q ẽ hereticũ dcta q Veritas Catholica docet Verbi diuiny
soly assumpsisse ng humanitatis nãq: Quoniã dcta ꝑbr ng
ĩ Otaniany opinionẽ nudã assumsit humanitatẽ sũ Sguinẽ qua
humanitatis ex personalitas diuina ĩmediate terminabat nãq
humanã et nãq Sguinis Corꝓis cũ quo nãq ad Verbi sũ
a Sonatis gestrens ĩmediate ꝛpõ ex terminabat duas naas realẽ
ng et irrealẽ alią ex quibus duas naas assumpsit.

Et si iterũ dicas Verbi
diuiny nõ assumpsisse duas naas Ipletas sũ ng ex forma
Sanguinis et alterny partiũ integrata ꝑ alterũ actuo ꝓpria
ter stat ex parvõ ethereo genere, ĩ capite Exachiꝰ etc.
Jaẽ ng ex mea et aã reali Ipleta resultat humanitas ꝑ
Verbo diuino ĩmediate assumpta ex quo hec et ex ista animata
ꝑ fallet resultare una naa Ipleta Christi etc ergo sũ soly a
Ipleta chimera et monstruosa ista ex se stat: Nec valentia
a aliquid fallet ng ex Cap Exachiꝰ Sanguine et alijs

ꝑfect optime refuſtare Pnuſhoo j genere q̃ gbetatis, ℔ ores iſte
ꝑfect ordinate ad ſpem corporis etherei generi.

Et 3ꝰ Reſpondeat ℔ D̃
Scaret. nãq; Sgnis ōd eã moraliter diſtig onãa alteri ꝑtig
ſ̃ Vtuq; ℔ alijs reputari = Ja ſo onãa humana ñ ſunt
moraliter aſumpta a verbo hoc ē virtꝰ ſtimatiuꝰ pruſſtig
℔ hoc q̃ accidens ſchabeat ad vnionẽ Pnicã q̃ ſonalitati
ſ̃ Pnicē vnionẽ Pnica et hypoſtatica ſ̃ Pnice ſna Sgnis
ſic animata ñ valet Oſtituere Mꝛ gre ℔ ſna alterꝰ ꝑtig
ſ̃ vñ ſemel dixi j Pnicis q̃ ſonalitas verbi duplicẽ ter
minauit nãq; q̃ſus q̃q ſalig ē ℔ onãa Sgnis j mediata ter
minata, ē ad ea rati j formatã.

Ja 2ꝰ ex onãa et ſna j animata
abſq; dubio ſit Pnicã et ex hac Ipleta ſ̃ Vtat ꝓ lapide
et j orbꝰ reliq̃ j animati et ſchter ex onãa et ſna rati ſit Pnicã
et ex hac alia onãa Ipleta ſ̃ verby diuiny j mediate vtrisq;
vnionẽ Pnicã et nili terminauit nãq; capitis j ordꝰ ogenione
reſultꝰ ex onãa et ex ea rati, et etiã nãq; Sgnis reſul
tans j aduerſarioꝝ opinionẽ ex onãa et ex ſna j animata q̃ Pni
cã duplicẽ terminauit nãq; q̃ Pnicã duplicẽ aſumpſit nãq;
℔ j ea ſit humanitas j ordꝰ ogenione aſumpta ꝓ ℔ ē Pnicã
terminata

quoad 2ã ꝓ ℔ Ger Sil. nica a Moderni ſty q̃ Sgnis
Mutuamyhi ſicut onãalis ē pars corporis humani ſty q̃ ſubs
tantialiter D̃ ē annaliter dicht̃ ſ̃ Vorꝝ iſte rationes efficaciter
ꝓbant ꝓ ℔ et ſic ratione ſtheologica efficaciter ꝓbr Sil. Sgnis
Mutuamyhis j mediate ſunt vnitus verbo diuino q̃ ſunt ſm
onatus ea rati, q̃ta ℔ ſequit ex dictis q̃ Dy Scha et ℔
aſſeryt Sgnis j ſpſe ſunt j mediate vnitꝰ verbo j d̃ſtante
ſequytꝰ, ſ̃ ſ̃ſſoo j deſſinita equiualet rati q̃ois Sgnis
ſequnaliꝰ ſibe mutuamyhis ſunt vnitus j mediate verbo
ſty q̃ ois Sgnis a ſpſto ſuus j ana ✠ ſunt j vniti valorꝝ ñ
ſolꝝ ex ꝑte offorthis et eſſty ſtis vt aliqui volyt, ſ̃ etiã
ex ꝑte rei oblate et effuſe vt ſtat ex Clemente 6 qui aſſerit
quilibet gutta Sgnis effuſa ſraburſe j vniti valloꝝ ſpter
vnionẽ ad verbꝰ ſ̃ Sgnis Redemyhis ſtig ſunt effuſus q̃
Mutuamyhis ſunt j mediate vnitus alias ñ quilibet gutta eſſet
j vniti valoris q̃ expſſe opponit Pontifici: ℔ ex Pſſio Jeſus
ard. et quilibet Sanꝰ vbi ſic ait Ipſe Dñs j Reſurrectione
ſty Sanguis ase effuſty aſſumſit ✠. ſic ſ̃ ꝓſſo Ipſe reaſſumpſit
Dorg vt ad mittyt Spiritꝰes eſſuꝝt Sgnis mutuamyhis q̃
Ally reaſſumſit ſ̃ quid quid ſunt reaſſumpty ſunt aſſumpty

j in Carnem ℔ Iggni Mutarimthi fuit assumptus j
in Carnem ℔ j formatus aã, nedicamꝰ duplicꝰ assumi
se riã Adꝰ

Secunda Declusio §3

Dentes Capilli
et Ungues j formatr aã Dentibꝰ ẽ hꝛc Declꝰ manifesta
gª Mutrigtr et Crescit gptes semptiong j sugtr ad
Mtra medijs quibꝰ Venulis aut Nervis secundꝰ
et maxime ad hoꝛ j tegumtaty et Seruamꝰ Deducyt. de
Capillis et Unguibꝰ ubi aDho j 4to dist 44 q1 an
quelticula 2 Vbi aiꝰ q Secundꝰ respectu artis ꝑ aliqua
ꝑ tumta de 1xiã ptantem artis et alia de Vmã secundꝰ
℔ª ars Mutatis 1xiº Vtr gladio et 2xiº Vagina qua
Venus ad gladij Seruandꝰ Deducit; et actig j partibꝰ corporis
animati quibꝰ ordinatr ad operandꝰ ãt expediendas. secundꝰ
Cor ejus mong, et ꝑs. quibꝰ uult ad Seruandꝰ alia partis
Secundꝰ pthã ꝑ ad cooperantes Arteꝛ ita Sitr Capilli et Ungues
ꝑ ptã ad tutandꝰ alias partes Vnde ꝑ de 1xiã j Sectione
Corporis humani quibus ut dr 1xia

alias partes

Ex qꝫ Verbis colligitr q Secundꝰ ptam
Mtra tg 1xia quꝫ 2ãã partis habꝫ ꝑ se artificij et adarti
ficium requirtr Sic ꝑ tes Sive sꝫ dr 1xia ꝑ sectione
Seue de Vmã ꝑ ptã sphꝛã ꝑformamꝰ ãt et ad corporis ꝑfec
tum Deducyt et Expliytr q uere et ꝑprie j formatr aã. q Sti
Mani potest q actig Capilli et Ungues Mutrigtr et augtr et
se habꝫ respectu alij Secundꝰ pthã respectu arboꝛis, ut pthã j
arboꝛibꝰ Vere et ꝑprie Viuyt et animatr pactig Capilli
et Ungues j altibꝰ

Dicet Ro Salyba rõ j formatr aã q ad ex
cremty agenerati ex excremtis Sꝫ Ungues et capilli
a generatr ex excremtis qꝫ n ꝑformatr aã — Dr Salibꝰ
a generari ꝑ cursa ꝑ ostrum Quamꝰ Capilli et Ungues n augtr
Hꝛc ꝑcio augtr ex alimto derelicto ab artibꝰ ꝑfecto
rubꝰ alibꝰ Sequitr q augtr ex excremtis Sꝫ Vtr dicis
Sicut Salyba ng ꝓt a generatr ex ptis quꝫ expelytr aã
qtuº illꝫ ex ptis quꝫ aliaa retinytr aliter Dr Thomꝫ 4ꝫ
ptiarij dist 44 q1 questiuncula 2 adꝰ 3 dicendꝰ q elle Sapthes
tates ꝑ ex qꝫ generatr Sudor et Vrina ex pellytr aliaa
quasi ad melioꝛ Vtiles Sensꝰ aut dealijs Sapthetatibꝰ quas
Vbi ꝑ aã retinut ad generandꝰ Capillos et Vngues, qꝫ ꝑ et
ad Membra Seruandꝰ

Dicꝫ Capilli Ungli Dni ôdꝫ j formati ãbaq
alias esset assumpti et Ungues Separati ãbillo Vuptarium

q̃ semel alemyst nequeq̃ demust = Rᵗ q̃ reg̃ᵒ ans ad aproma
ffusto quydco ꝑtendy cē de partibꝰ effectibꝰ et etiã de ste
gradibꝰ ꝓcipalibꝰ. Qᵃ Nᵗ

Tertia Conclusio §ᵗ

Et hac semine q̃ ꝑmagnꝫ aa ē Stephi 2ᵒ de generatione
animaliũ et ꝺ̃ho loco Sagᵃ Citato Nlg q̃ hac vice ꝑbat
Sdy ea que spectãt ad integritatẽ et ꝑfectionẽ ꝑ duriti ſtis
magnitudinis Sᵗ Tac et Semẽ q̃ ad integritatẽ seu ꝑfectionẽ ꝑ duriti
Sᵗ Squicil spectãt Vt ꝑ se Vtat q̃ nᵗ ꝑmagnꝫ aa.

Dicit Geminꝰ
Semina effusiõ hoc̃ diuersitatẽ gᵗ Semẽ spectat ad q̃ ſfectionẽ
et integritatẽ ꝑduriti alias ꝺ̃ Resultantis ꝑ ejectiõ effusione =
Rᵗ Resp̃do ans et reg̃ᵒ Stio Nq̃ dissimilitas que ꝺ̃ minat
ex ꝑmixtiõ Seminis effusiui cũ alio, q̃ ſficiat ꝑduri
duo aliqua pars que sit aba ꝑmata et aliqua pars
spectans ad agrẽ integritatẽ sic q̃ ex tali ꝑmixtiõ effusiue
ſficiat alemyst q̃ debebat ejici ꝑ subtilitatẽ alii nõ
licet Semẽ nᵗ fat expalimysto Sed ex residuo alemysti tm
q̃ dat ꝑmixtiõ Seminis effusiui ſic nõ Sdy fit ex residuo
alemysti, Sᵗ etiã expalimysto q̃ necessariũ erat ad Seruandã alitã

Replicabis

Spadones Sᵗ hoc̃ ꝑfectã q̃ eis ꝺ̃ficit Semẽ ex hoc
spectat ad integritatẽ ꝑris = Rᵗ reg̃ᵒ causalẽ nq̃ nõ Sᵗ
ꝑfectã q̃ eis ꝺ̃ficiat Semen Sed q̃ eis ꝺ̃ficit Neruꝰ
ejici Sᵗ Seminis fabaꝰ Vnde pueri nõ ꝺ̃cunt ꝺ̃fectuosi
ꝺ̃ficiũ eis ꝺ̃ficiat Semẽ, q̃ eis ꝺ̃ficit Neruꝰ nõ ꝺ̃
ficit

Argumenta Primę Nᵉ oppõnt §ᵒ

Arguit 1ᵒ Sanguis ē alimẽtũ Stis Stat ꝑ Stphi
lo. & Aparbon ad 1ᵐ Sag̃ et etiã ex medijs Salemyst nõ ꝺ̃
stat ad aa Vt etiã Stat ex Stphi loco 1ᵒ de generatione ex hu
it 3. & 4ᵒ Sg quis nõ ꝑmata aa = Rᵗ Pro loma et dist q̃
Mã alemyst nõ ꝑmata ad aa, alemyst pars deperdita ꝑ alimẽ
tum ꝑ mi et deperditi ad ꝑ pero mi et Stis Arg Stphi
loco Stato loquit de alemysto caũ et pars deperdita q̃ dist subtilꝫ
exiliũ et Sdo loco Stphi ē q̃ nõ ꝑmata aa nõ ē de secundo quale
ē Sanguis sed naturalis hoc naturalis

Queritur ꝑ subtilitatẽ alitis — Dicit Guarumyty Verbũ medicinale
Stalis Guercio ē tagitibus de subtilitatẽ
Monstra ad subtilitatẽ virtutis q̃ Sanguis qui ē alemysti negatiue ad subtilitatẽ
virtutis q̃ nõ ē aba ꝑmatus a quo nõ tagitur ad subtilitatẽ virtutis =
Rᵗ distg̃ do ma alemysti Sanguis ꝑ subtilitatẽ alitis, alemysti Sy

descruens ad ꝙ natiuum negoma ꝙ ad ꝙ descruens
ꝓ oma et mi. ꝙ ꝙ dcta Questione et ligatie et nego
ꝙ ꝙ nutritio ꝓ ꝙ ꝙ Sꝙ ter é tali terminat ad
ꝓ et subtꝙ ehuiꝰ ꝙ ꝙ é tagreat ꝙ subꝙ altꝰ
ꝙ ꝓma Sguinis, atuꝰ ꝙ ꝙ terminat ad hꝰ vt
absolute habeat ſtꝙ alti ꝓ ad hꝰ et elly ꝙ sectore modo sel
ꝙ aut ꝙ ter habeat idē actus vt ꝙ ꝙ sectori ꝙ sectoribꝰ ꝙti
atr accꝙtibꝰ nꝰ alius actuet actiꝰ ꝙ inscia nꝰ set ꝙ pectedi
ſte abalter actua bm̄ hꝰ nꝰ terminat ad ꝙ ductiuꝰ qualitatis
ꝙ ſtugoſte ſ ſolꝰ actus, vt ꝙ sectori moo participet a subiecto
ꝰ argento
Sguis é aparticꝰ corpori ꝺe Stanuatus, ſtꝙ q̄ é ꝙ ianis tagꝰ
ſſe ꝙ nꝰ ſformati aā ꝙ hꝰ ſ ſolꝰ ſt actus corpis Stanuiꝰ
dicti = Respondent Carmelitę nego ans nq Sguis ꝙ ſtoꝰ
opinione habet quasdꝙ ꝓtes Crassies quas medici febras vocꝙt
ꝙ ꝙ Sguis Stanuati et ꝓtea ꝙ Stanuati Stanui et vnꝰ
Carni, Et ſi dꝙt Aristotꝙ ꝰ ꝙ ꝙ arthꝰ actꝰ ꝙ ſ ſolꝰ Stanuꝰ
Sguinꝰ nꝰ ee ꝙmodate Stanuatꝰ ꝙ unꝰ ꝙ ꝙ ſectoribꝰ ꝙ
ribꝰ corpori = ꝰ ſ ꝰ Dicꝙ dicaꝰ et nego ꝰ ſtꝙ nq aa ualet
ſformare ꝓtes discretas ꝙ modo ſt Stanuꝙ et ſpecifꝙ ad ſtꝙitatꝰ
corporis nꝰ alius ac ſformat ossa ehꝙ sinꝰ ſſt Carnis Stanua.
ꝰ Sguis
guis Stanuati assena ꝙ ad hꝰ é ꝙ ꝙ ſpecies ꝙ corpore et ꝙ ſſe
ſd ꝙ ſtasse nꝰ ſformati aā ꝙ nouꝙ corpore = ſ ꝰ nego ꝰ ans nq
Sanguis rame dectoris amittit dispoones requisitas vt Stanuati
ꝙ alio Sguine ꝙ corpore expoſſe et licet ad ſſy ꝺ deat Stanua
tꝰ ꝓ rem̄ é Stanuꝙ nꝰ abiter ac brachy aridꝙ habet ordinꝰ
Stanuꝙ alijs partibꝰ bm̄ ꝓ re nꝰ é Stanuꝙ Vnde sicut fore nꝰ ſſe
Stratā nec é ꝙ ꝙ ſpecies ꝙ alijs partibꝰ corporis, ſic nec Sguis
ꝙ Carnꝙ ſtꝰ
4ꝰ Corpꝰ Xpti ponit sub ꝙ pecibꝰ panis Expui Verborꝙ
Ostenet Scripturꝙ Sacrꝙ Sessione 13 Cap 3 ꝺ Sꝰ Sguis esset Stꝙ
Stanuatus abaā esset pars corporis ꝙ aa Stꝙ ſformet ꝓtes corporis
q̄ ꝺ beret ponisub ſpecibꝰ panis extra Verborꝙ et nꝰ ꝙ
Xpi ꝙ ꝙ vt ꝺ Stanuꝙ é á Concilio Tridꝙtino ꝙ ꝙ ꝙ Vtꝙ
Expui Verborꝙ ꝺ bet poni sub ꝙ pecibꝰ panis ꝙ corpꝰ Xpi
hoc arg ꝙ ꝙ magnificat talꝺ aduersarij ꝺicti Petri quem ꝙ
ꝙ ꝙ opinione Sanguis ꝙ ſformato Sicut nꝰ ſformatus aba
é pars corporis q̄ ꝙ ꝙ ꝙ opinione ꝙ ſtor hꝙ et ꝙ ꝙ ꝺ bet poni
ꝙ ſtor Verborꝙ sub ꝙ pecibꝰ panis et nꝰ ꝙ ꝙ Decimatanꝙ
ad arg ꝰ ſtos.
ꝙ ꝙ Carmelitę ꝙ Expui Verborꝙ ſſy ponit sub ꝙ pecibꝰ
panis

corpus Ad istam. Et quarto sic. Videtur quod non. Quia de
ratione Motus est Actus existentis in potentia. Sed Corpus
glorificatum non est in potentia. Ergo Corpus glorificatum
non movebitur. Sed contra est quod Sanguis est
quaedam humiditas. Sed Corpus glorificatum habebit
humiditates naturales. Ergo videtur quod habebit
sanguinem. Respondeo dicendum quod sanguis est
humor naturalis, qui est nutrimentum membrorum
corporis humani. Et ideo sanguis ad hoc est in corpore
humano, ut membra corporis humani nutriantur
per ipsum. Sed corpus glorificatum non indigebit
nutrimento, quia non erit in eo corruptio, cuius
sanguis non est pars, sicut nec alii humores
sunt partes corporis humani.

Ad primum ergo dicendum quod Philosophus
asserit quod pueri non possunt esse sine carne et
sanguine propter continuam fluxionem quae
est in pueris. Sed haec fluxio non erit in corpore
glorificato. Unde non erit ibi sanguis.

Ad secundum dicendum quod sanguis non
dicitur humor naturalis quia sit necessarius
ad vitam, sed quia est necessarius ad nutrimentum
et conservationem naturalis complexionis
membrorum humani corporis. Et ideo
non sequitur quod sanguis sit in corpore
glorificato, quia non erit ibi nutrimentum
neque conservatio naturalis complexionis.

Ad tertium dicendum quod sanguis
dicitur humor naturalis, non quia sit
principium naturalis motus, sed quia
est principium naturalis nutrimenti.
Et ideo non sequitur quod sanguis sit
in corpore glorificato, quia non erit
ibi motus naturalis.

Ad quartum dicendum quod sanguis
dicitur humor naturalis quia est
principium naturalis virtutis, quae
est virtus nutritiva. Et ideo non
sequitur quod sanguis sit in corpore
glorificato, quia non erit ibi virtus
nutritiva.

Ad quintum dicendum quod sanguis
dicitur humor naturalis quia est
principium naturalis operationis,
quae est operatio nutritiva. Et ideo
non sequitur quod sanguis sit in
corpore glorificato, quia non erit
ibi operatio nutritiva.

Ad sextum dicendum quod sanguis
dicitur humor naturalis quia est
principium naturalis passionis,
quae est passio nutritiva. Et ideo
non sequitur quod sanguis sit in
corpore glorificato, quia non erit
ibi passio nutritiva.

ad ellig partiendum capitalem quia partiendi abhinc vel
ipso ipsa vna e ipsa ipsa vnitatem ipsa ipsa.

Quod ipsa ipsa ipsa
esse regimen seu ipsa status expedit veritate partis et organum
ipsa quae ipsa et partes ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa
ipsa quae e partes actus corporis organici = Dicendum et nego ipsa
humana corpora ipsa esse posse ipsa ipsa ipsa. Ratio
ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa ipsa

Disputatio Secunda De potentijs Animæ in communi

Circa 2m dubia

ar3 hortm nō Illat Omnia pōt Specifcpt abactibꝰ gratanus
actus Sumptr jordinū ad obiecta Seu j genere causę finales q²
pē j Duniss q j Suus genere dēt mutua Specifica.

Late hic disp
tat a Carmelitis de obiectis explicandis ar Speratus j Dni
gus j garlari Sl nedes nostra deficiat aduerto posthas ar
Iuste j Externas Et j bonas q ar Specile q è potthe Specius
bonū, etiq aliqd è Externy, et aliud j tiny, - Specile Externy
aliud è p se tale aliud p accidens Specile q accidens è q nr Trans
seri Sl Selly rāne alterig Splitr Sicut gaties Vdetr Vane al
bedinis Specile p se è Da Et istud etiq è duplex aliud q nig
Et aliud Dne q nig è q attinet Selly ad Vnicy Spig alliq q Spe
cificatum Sicut Color respectu Visig et Sonus Respectu auditus, Dne
Deus q nr ad Vnicy Spig Sl ad gluros attinet Et hoc Specialia
Dnia Ss quig S, figura, Magnitudo ad quig reducetr distptia
et Situs numerig, ad quig reducetr Vnitas, Motus ad quig reducetr Spp,
et denig quies.

Hęc Aute Specialia Dnia nr mittit aliquig Specię
q nig j Spus Sl modificat Specię Specialis q nig, et q Speciem
Sic Modificata recipit quasi p se ad primario, q Sui Selly
Specile q quig Splitr et ab ipso Sit j multo Spes q j medio spe
cierꝰ Specialis — acceptio Dei ab Dni Sit quig Spes Imitus
distingui Qui Sit Visus, auditus, odoratus, gustus, et Factus, illos
q rectitr distingui affero q Satis diuersitas organorū ppq Mo
lequs Recitat declarat, Hic j hoc oportet amplig immorari
Regilatr tm de illis aliqua Dicere libet. Visu §t

De Visu §1

Nobilior
est Spus Externos è Visig de curig Salbuca et mirabile Exone
gluva Lumie aquid mysterior; Residet hęc potr j fronte et
Oculo posset aqueo q nervo e Cerebro descendente, qui porqus
pary atqis Secat j alios duos diuidit, qui optici Seu Visui
appellatr, quorū Vnus Dexty Sinistro tendens et Dexty sinistry
alter, Vtriq q oculy j tingit: q hos nervos omnigr Species Visibiles
ab obiectis q sq ad Spm Visy, Et ab ipsos etiq Spiritus Vitales a Cerebro
descendent ad oculos.

Reperitr q qua residet Visibilis Visedi dubitat auctores
Medici q Publico Senet residere j pupilla, Sl Dexty Dextri
q Sinistri pupilla Videdi Salbuctari j pupillis et Nervis optici
Reique Visibilig q qua j hac Stimulant, ita Deus Dño exposit
j hoc 2° libro Sec q ob ita fuit, prout Visionis è Dnio
Augusto Cerebry Nos Stimuli duo Nervi Optici Secedentes

De Odoratu §3

De Gustu §4

De Tactu §5

Liber Secundus De

Anima

Postquam Aristoteles de Sensibus generis, scilicet Plenum de sensu et agentibus sensibus quae vocat de quibus Ubertinus Casalensis eligens sibi Textum Sensum Internorum exponit

Textus Sensum Internorum

Expositio

Dicit ergo sensus sensus sensorium existens sensibilium animalium, quaecumque admittit species sine materia sicut cera annuli, Fantasia, Memoria, quae sensus dicitur existentia, et Rememorativum sensibile. Sensibile autem, quia est aliquis qui sentit et quia est aliquis alius, nec quia sensus sensibilia immaterialiter, sed quia sensus sensibilia existentia sensu corporali et sensibili. Sensus corporis sensus ipse corporis et sensibilis existit: quilibet enim sensus discernit rem quae cadit sub sensu. Sensus sensus discernit alius aliquo et secundum quid discernere alius aliquo, sed potest nec totum nec partem quidem discernere aliquo discernit. Unde sensus est: Unde sensus ad sensum discernendum sensibile aliquo refertur sicut aliquo magis et sensus aliquo.

Sensus est Fantasia seu imaginativa, cuius manifestatio est species absentis existentis animo absentis, memoria retinere et scientia absentia quae praesentia fuerunt recipere; et dicit quod praesentia quae praesentia fuerunt et absentia quae absentia fuerunt, et quia alius motus et actus sequitur aliquem motum et movetur ad aliquid aliquid absens, hae vanae spuria et somnia imaginamur [illegible] quae antea sensimus, sensum

Operatis quarij Speciej nemmyt ꝙ Fantasia et j Sminej
ſtanej Especiebꝰ.

39 é Sthmatiua et otinet ad Cognoſcere obiecta ſpiritꝰ
antecedthij Dꝙ aliquas vadiꝰ abſpsii nõ ipſatas aut ꝙ ceptas
Sicut omnes Credens Cuiꝰ ſuget nõ ꝙter ꝙdeceniꝰ Chriſti, t
figuræ, S ꝙuaſi rimmeiꝰ Sed ꝙ vas, rite ſpsus ꝙ ratimahby
facit Cogitatiua et Cognoſcit Cdictas vadnes ꝙ ſtatus nõ
Nadi ſiſtu Sicut ꝙ Scutis Sꝰ ꝙ quegdꝰ Allatiꝰ, qeg habet
nõ pꝰ ꝙ é ꝙ gaxiꝰ Sſtetiꝰ q̃bꝰ Jꝰ ꝙalaqeꝰ a ſtinitaty et ꝙ gaxiqui
Cad ad Cthſtaty Dꝙ quegdꝰ Cthſtiꝰ Scupartiꝰ ꝙadꝰ abſpso.

49 et Vltimꝰ
Spsus ꝙtꝰ é Memoria Sſtetiua, qeꝰ vadnes abſthmatiua ſpſtas
Vt Cſtes é Shuc abſtes Cognoſcit, illary ꝙ retinet Species, Sc
ouiꝰ ſtij abſpſi Meminit et Sihbꝰ Stryꝺo aut alia avis ꝙ
Cathij Scaua Cuiꝰ ſtij ipſa actui ieiuna Sedulo qeꝰ retiet
portat. Mote Quota has quatuor ꝑtes Dꝙ et alitiua Dſtas
Et vas é ꝙ habꝰt diuersa obiecta Dꝙ Spsus Enis habet
ꝙ obiecto Sſtuile Vt Ipſas Fantasia Sſcuile Vt abſens Sthmatiua
Sſcuile Dꝙ vadnꝰ ſtſſaty cognitam et Cſtꝰ, Memoria Sſtetiua
eg Dꝙ vadnꝰ Vt abſtes Cſtꝰ diuersꝰ ꝙtꝰ ꝙ Cetter Sſtetiꝰ ꝙdeat
Vltio Cuo Statu dꝙdicit et ſic nõ é Neceſſe ponere diuꝰ
quatuor ꝓxes ſtantes Sſſtetiꝰ q̃bꝰ. ꝙpoſſeto Set Dſꝙ é
Cetu humano ꝙ Cal ꝙ nõ Set Cxi ꝓxes obiectꝰ ꝙpor
tionaty

Disputatio Prima De intellectu Humano

Quæstio Prima quadnam Sit Nostri intellectꝰ Obiectum Proportionatum

Sſtatuꝰ
ſtellꝰ nosta ꝙ ſtus ſtrigbꝰ Statu geſt naaliter Segregati
Corthei ꝙ mersionꝰ ꝙ Corpore, Separamis abillo et dong
Beatitudinis. Ontꝰ nõ é Cpectatꝰ queſtio Cſtꝰ ꝙ ſtus Statu et
loco ipſo aſſegnt ꝙꝰ. Staty Dyse ſꝰ nõ bene Dꝙ ꝙ alt Dant Dſto
Dꝙ ꝙ ꝙ arct ꝙtus noster Vt abſtabilis abſtatu Separamis et
ꝙmersionꝰ nõ habet obiecty ꝓportionaty: Dꝙ ꝙ Dyse Dly Dicit
Coaptamy eſſytialy Cui nõ Cttꝰ gondet obiecty ꝓportionaty ſꝰ
Dly Spec-ficatiꝰ Vt ex ꝙdictis ꝙtra Statuit Dꝙ ꝙ obiecty
ꝓportionaty Cttꝰ gondet quyditatꝰ Cortuthi ꝙtellectiꝰ rstatu Dꝙ
Se nõ Quamenti, Dꝙ hꝰe accedyter et nõ eſſtialiter ei Quenit

Vltra Dꝰ obiecty

Cuius ergo potest esse diuersa aliud est adequatus specificatius seu explicatius, aliud sit ipsum distincte latitudinem actus sibi apposite sive sit extra eius naturam, vere gratie, de hoc nunc vertatur. Illud repetitur nulla potest valet se extendere extra sphaeram obiecti: aliud est apprehensus, illud sit quod determinato statu gratie vallet apposita vires ei sibi statu debitas. Iste vero requisito de obiecto adequato seu specificativo de hoc nunc est minus debet theologizari ac de obiecto meta. Inde gratia non quaeritur dicta pars 81

Prima Conclusio §1 obiecta apprehensa nre gratie quae status meritorii est ac eius quidditas reformari specie passiua a spiritu sive medijs hijs peccati finite infinite explicite aut quae sit ad apprehensa actiua vere. Ostat haec de et si omnia sit expedita ly quod 84 ar 7 Vbi loquens de obiecto apprehensato nre gratie quae status sit status, gratie humani quia ad finem corpori gratie obiecta est quidditas, sibe quia corporali existens et phantasmata quae intellectui vere etiam inferentia aliquale cognitionis accidit. Et ly finis dicta sibi quidditas et essentia vere possibilis sed etiam singulare et quod quid valet respectum specierum sensibilem imo etiam invisibilem aequaliter cognitae spectat ad obiecta apprehensa nre gratie

Etiam singulare etiam spectat ad obiecta apprehensa nre gratie status explicit verbis Thomae ubi in solis quidditas assignat obiecto scientiae vt quae est vt dicit etiam ly finis magis sit quidditas maalis singularis et durabilia. Ostat etiam ratione ng inferiorum ois, illud est obiecta apprehensa alicuius status quae pollet cognosci seu percipi a potentia sed gratie nostre quae status vallet gratie augere ora etiam spiritualia et abstractiue quae has entitates spirituales vallet subito spiritualis percipere imo etiam quo ad ane vt sciat maaliter constitutus a finis ho, et ora hoc debet assignari obiecto apprehensato nre gratie quae status

Sed dices scilicet haec spiritualia nec obiecta apprehensa nre gratie quae status quia mediate et indirecte cognitio hoc est quia cognitione ipsa, et ad apprehensa nec maalis sic cognita quae obstat ad rationem obiecti apprehensati Quique etiam hoc debeat esse obiecta motiua potentie sed dare ng inferiorum ois Vt. Ostat exempli naturalibus obiecta apprehensata est quae determinato statu actiui gratie a potentia nre naturae potentie status debitus

S. Aug. ait. Scripsi quicquid Dei gratia gestum est, sive in Scripturis Canonicis, sive in Scripturis posteriorum temporum. Nec obstat ratio obiecti motivi, quia licet unusquisque habitus specialis cognoscat speciem rei sub ratione formali obiecti, tamen unus habitus cognoscit plura sub ratione communi obiecti motivi.

Unde Theologia non habet Themistocleam scientiam quia habitus specialis et materialis de obiecto proportionato sui habitus non habet quidditativam cognitionem specialem materialis quidditativae. Quia licet haec opinio esset vera, adhuc non recte Philosophatur quia haec habitus sequitur cognitionem specialem et quidditativam totius materialis. Quia licet haec opinio esset vera, adhuc non recte Philosophatur quia haec habitus sequitur cognitionem specialem et quidditativam totius materialis. Quia licet haec opinio esset vera, adhuc non recte Philosophatur quia haec habitus sequitur cognitionem specialem et quidditativam totius materialis.

Ad 2um. Ng. Quia cognitio habitus de subiecto et materialis non habet speciem specialem, quia cognoscit, ergo cognoscit, ergo cognoscit abstractive non haec habitus specialis accidentalis materialis et tamen ignorat omnem speciem ad rationem obiecti proportionati, quia quidditative cognoscit. Ad 3um. Similiter si specialis materialis quidditativae specialis. Et quia ad cognitionem quidditativam non habet speciem alienam a se, aliud recte stans obiecti stat in divino qui perfectissime et quidditative cognoscit creaturas, etiam si ipsa, si ipsa divina sit cognita.

Ad haec ng. Nihil enim valet omnino argumentum nihil obstat auctoritas S. Thomae de Summa ex hoc libro de Trinitate ait quia non adaequat quidditatem materialis et obiecti vel adaequate quia ei subest specialiter adaequate. Ad rationem quidditativum obiecti materialis et non specialis materialis spectat ad rationem obiecti proportionati = ad 4um. Ng. Quia non loquitur de obiecto proportionato sed de specialitate quia ait non de specialibus sed de materialibus et hoc patet ex textu. Ad 5um. Ng. Quia

Ad 6um. Et forte melius. Ng. Thomas non asserit in his verbis ita quia non cognoscere specialem materialis haec habitus et ex hoc nihil sequitur directe non negatur a Thomista, ergo ad 7um. Patet ex ista ratione directe sed cognita

Secunda Conclusio

Questio Secunda An ab Obiecti Cognitionem Specialis Reflexus impressa

Titulus

Secundus Liber de Anima

Ornamq; species = Qa 3o q a S, Ffha obiecti a seq̃ns i pereunt
ipsq; S, nr Si hoc q dicas illa ffpia Maalitas Sehabet et
pstq; manet i mutata sicut anima: Sed illud q ipereunt
sunt habitus obiecti et species ipsa.

Obiectus 1o Species genit
Ut sit Dearia obiecti et erat Dnis illig ius alsha qo qo
obiecty e ffens Nr e speciei Species et Cy ffias sfq requirat
Ffig obiecti Dy quig ichcebit Spaie = Rr 2 etig q Dno Fruty
e Phisice ffens pstq ij deget Spaie q q Ffha obiecti Desht
i q mris obiecti Cpstq quia sit p Species q dol obiecty nr gsecit
e seqsy Dnis sicut Unitt essa diuina Cy fin beati quia
Dnis maalis e Ffha Phisica obiecti.

Obiectus 7o q hac Doctri
na Sequeretur q duo accidentia Solo numero distincta essent i eodq
subiecto q Cy quis ppria duo obiecta numero distincta posset
haberet duas Species quae Solo numero distingt = Antece
dens Cy q duo accidentia Solo numero distincta nr possent ee simul
in eodq subiecto q adequate acciperet patet quia subiecto
absolute sumpto, secundo q Cy accipiet et a subiecto et
a Cabito extrinseco. Ut accident ij Speciebq quae nr Sely patet
duplr a subiecto Sd ab obiecto respectato. Ut dixim q suo
loco de priuationibq Et dep Sqtis = S, dico q sicut illa duae
Species essent in eodq subiecto maalter distincte tm nr essent in eodem subiecto.

Obiectus 2o
q a se species essent id q q Cognoscitur obiecty Deberet etiq Cog
nosci Ut q S Patet e falsa Ut Experientia Stat q multoties
Cog Patre q nr datur talis Species Maior patet q q Cognos
cimus pictury p suas imagines prias imagines Cty Cognoscimus q
species e id q quas nascimus obiecty prius Debet ut q Cognosci =
Ad q duplr e determinatiue obiecti Cognoscibilis ad
istum Cognitu Ut sic Ut imago Petri quae prius Cognita deter
minat obiecti ad Cognitum Petri, aliud e q determinat ex Ut Dualis
Cognitu Cty S Ut quo et sic determinato Desinit esse q
determinat Et q q Cognitio id quo mediante potia ipsa mediei
actuatur et sit Cplete ffens i ordine ad operandu. Nec obstat
Cognoscimus posse ffia nisi p reflexionem Cognoscere Species Cty
q Cly sine reflexiuo Sit Et Species partiendi rationis entis possit
Cty attingi a obsta ex nr possit Cty attingi a ssa q uti
partiendi ratione obiecti Species Ut patet i Specie Celi, quae
nr e Color ex possit attingi a Visu.

Obiectus 4o Ut Volytas determi
nata sufficit ffpod obiecti pcta ffia q q ut ffia determinata

Sufficit ꝙ ꝑ̃ꝺo ꝺ̃ctũ ꝯ Sensatio ꝺ̃sus ꝑ̃mi — Rꝛ
ꝙ ꝺ̃cr̃mine ꝙ Sensatũ ꝑ̃ter Sensatũ etiã ꝙ Sensatũ
ꝙ tractare aveꝝ Sufficit ꝙ vltiꝰ ꝓ̃mat ꝺ̃ctũ ꝯ ꝑ̃ll
ferat, atuꝰ ꝙ ꝑ̃ter tractat reꝑ ad Se, ꝯ Sufficit ꝙ ei ꝑ̃ꝺo
mat ꝺ̃ctũ ꝑ̃ Requirit ꝙ illud ꝑ̃ Se habeat, et hꝺ
hac ꝙ ꝯ ꝑ̃ quo ꝑ̃ꝺo adꝙ ductionꝭ ꝑ̃ter Speciei
ꝑ̃ceptibilis Sentiã ꝙ ꝑ̃ agente fantasmata

Quæstio Decima Quomodo Ad productionem Speciei intelligibilis Concurrat Cum Intellectu Agente Fantasmata

In hac de scientia Augustino ꝙ ꝺ̃ctor Scotus et Theologi Scepticus dicit
Dari ꝑ̃ncipia ꝑ̃ agentia ꝙ quæ requirantur ꝯ Species Sensibiles ad materialia
denudare eaꝙ actu ꝑ̃ceptibilia reddere; ꝙ ens ꝑ̃ nostrum agnoscendum qui
ꝑ̃ceptibile non ꝙ sensibile dicitur, sit Spirituale, et ꝙ Species ꝙ quæ ꝺ̃cuntur
ꝑ̃ actu ꝑ̃ceptibile debet esse Spirituale, et ideo oportet ponere aliquod
Principium ꝙ ducens talis Species quæ vocamus ꝑ̃ agentes: Ad quod
ꝯ dubitat ꝑ̃ter auctoritates ad veritatem dictum quam adhuc ꝙ ꝑ̃ceptibile:
Dicunt Suarez tomo 2 Summa Theologiæ tractatu 3 lib 4 cap 8 affir
mat hoc Thomistæ ꝙ D Tho 1ꝙ 79 art 4 Vbi ꝙ dicunt Species
hoc ꝑ̃ꝺo ꝑ̃ agentes et ꝑ̃ceptibiles ꝙ vires ꝑ̃ceptivæ ꝙ ꝺ̃cta Species
producuntur quæ ꝯ ꝑ̃ceptibiles ꝙ quæ facit ꝺ̃cta ꝙ ꝺ̃cta et aliud ꝑ̃ceptibile
patiens quæ movetur ab ꝺ̃cto facto ꝑ̃ passum; et sic ꝑ̃ceptibile ꝺ̃citur ꝑ̃ ens
ad quod ꝺ̃cta vt ens factum ad ens ꝑ̃ceptibile; ꝑ̃ceptibile autem possunt
ꝓ̃mari ad quod ꝺ̃cta vt ens factum ad ens ꝑ̃ceptibile: Sic agens humanum
ꝑ̃ceptibile ꝑ̃ceptum ꝙ hic et ꝑ̃ceptibile Species ꝑ̃ceptibiles et agentes
quæ verba adhuc sunt
ꝺ̃cta possit ꝑ̃ceptibile ꝙ quæ ducunt vel ab vel recipit actus, et ducunt
ꝺ̃cta talia ꝓ̃ ꝑ̃ceptibile ꝓ̃ ꝺ̃cto ꝑ̃ceptibili ꝙ Species tales ꝑ̃ceptibiles
agens et ꝑ̃ceptibile Si quis non ꝺ̃cat ꝑ̃ceptibile vel ꝑ̃ceptum, manet
ꝑ̃ter ens actus ꝑ̃ agentis ꝙ ducit Species ꝑ̃ceptibiles ꝙ abstrahit
Species a Fantasmatibus actus ꝑ̃ceptibilis ꝙ patiens abstractus
ꝑ̃ceptibilis Et medius actus ꝑ̃ceptibilis ꝙ actus ꝑ̃ agentis et
ꝑ̃ceptibilis ꝑ̃ quæ vel ꝑ̃ter ꝑ̃ceptibile ꝙ actus ꝑ̃ agentis et
ꝑ̃ceptibilis ꝑ̃ quæ vel ꝑ̃ter ꝑ̃ceptibile ꝙ actus ꝑ̃ agentis ꝙ ꝑ̃ceptibile
Hoc ꝑ̃ agentis ꝙ ducit Species ꝑ̃ceptibiles ꝙ abstrahit Species a Fantasmatibus
actus ꝑ̃ceptibilis ꝙ patiens abstractus ꝑ̃ceptibile Et medius actus ꝑ̃ceptibilis

Supponi debet ipse agentis Querere effectum ad inducendas species stelligibiles, et similiter Fantasma ex necessitate actus inducendi, absque quo nullo modo fieri posset abstractio sue expresse inducendo species stelligibiles quia postea de Cursu Temporis ipse duceret, si quando non inderet determinatas a Fantasmate, et actuali apparatu ingenij causa quarebat. Unde ipse Ipse Aristoteles, Stagirita de Anima quo Utrum Querit ad species stelligibiles inducendas. Resp. Ut

Sexunter Sententiæ S^t

Fantasma Nullo modo Querere effectum S^d Ipse Magister ad inducendas species stelligibiles, ita Averroes cum Sua Secta=

Dasse affirmat ipse agentis Querere respectu actus Fantasmatis instrumentaliter, et Omnes ipse Themistas: Sit Omnes dicere

Conclusio S^t

Fantasma Querit ad inducendas species stelligibiles Querere effectum instrumenti, et Virtutis instrumentarie, S^d Cursu Magis, ergo si Virtus Querere debeat reduci ad Querere Causa effectus instrumenti. Sequitur ergo debet dari Fantasma ergo ipse 88 ant 1 ad 4 Obiecta ejus abstrahit ipse agens species stelligibiles a fantasmatibus ipse Virtute ipse agentis accipere possumus ymaginationem Species ex quarum Subtilitates ipse possibilis formatis ymaginationes Veras ipse accumulate Subeunt stelligibiles ipse. Fantasma Querit Ut Virtus instrumenta exercere.

Reiteramus ergo eodem principio Nullo modo Se habet fantasma respectu ipse agentis ad inducendas species stelligibiles, ac species stelligibiles se habet ex ipse possibilis ad inducendas stelligibiles S^d species stelligibiles se habet ex ipse possibilis Ergo Ut Querens ex ipse Ut vera Causa efficiens stelligibiles Ut habet ex ipsa inducendis ergo nec fantasma se habet ut Causa instrumentalis vera efficiens species stelligibiles.

Confirmatur fantasma Querit Ut instrumenta exercere ex Virtute ipse Virtute ex Omnes dicatur abstracte agente, neutri dici potest ergo Ut Querit Ut vera Causa efficiens, ipse pars distinctis admittatur ergo Ergo et Ulterius ergo, ipse fantasmata esse e Causa Ut Ergo vere et Ut sic ipse proportionata ad inducendas species stelligibiles: ipse ipse agens esse e Causa instrumentalis vera et exercere Ultra non debet abs ipse Superfluitate assignari alia Ut stradigt.

Pars Sit ergo Virtus denuata abstracte agente ipse fantasmate Existit ipse agente ergo illo Valebit inducere species stelligibiles ergo sequitur fantasmate ad inducendas species stelligibiles

Quia q aliquid abilo abstrahat et aliquid nihil requirat, nec q ideo actu q dicat nunq Sol q requisitum q fantasmata existit sui intrinseci materialibus educit ad existentiam speciei intelligibilis.

Dicet 2 fantasma determinat ipsi agenti ipsius, 2 expti sui q n det alij speciem propq ipse Sol q sit fantasma quarta et corporea n valet formare ipsi agenti q sit possibile q determinat exptissima é ad motu expositis ad q istum agens operati. Sed huic agenti é expers cognitionis q n valet existere determinari a fantasmata ad huiq et n alij speciei intelligibili essentia = Rr admitto q p d dilemati ad q patuq prigo q possibilitate ing quarta q patio quo habet fantasma ipsi agenti et ed abstr cognitionem a figla determinat ad q dictum subq et n alij speciei intelligibili explicatur per ipsi tale quo cognoscitiua n é et tm adhuc ignoto determinata

Et nota rg

Secundo Habere actum mihi Solui rg ipsi q opinione fantasma illuminat abstr agente ad hoc vt assendat ad rationem possibilis intelligentia speciei intelligibili q ducitur etiq si ipsi q opinione ipsi agens n sit cognoscitiua Sic q valet fantasma abstr agente respici abstr cognitionem ad illuminandu quare n valebit abstr illa respici ad determinandu 2 vt prius loquar sequitur ipsi agenti fantasmata n cognitu illuminare quare n poterit aliquo determinari ad speciei intelligibilis productionem

Replicabis speciei intelligibilis é solitudo obiecti sed ipsi agens abstr fantasmate n é solitudo obiecti q fantasma valet n repraesentet q licet quantitas et figura sufficiat q visibilitate ad hoc vt videatur quia assimilatiua n é determinet ad aliquod obiecti q ipsi tm dico n sufficit abstr agente ad hoc vt determinet ad productionem huius speciei intelligibilis = Rr neq do q tria quia solitudo solu é necessa q causa omissa q quoq prius effectus debet obtineri n u q equinoctii quia solu é necessa q tertia alia strictia q vero strictia tertiana dicta ipsi agente quia expressa q ipso dicit ipsi é q magno ora q expressa strictia ipsi expressa valet q ducere species q oui obiecti q alias n ipsi fantasma esset q magno ora 2 vt prius loquar n ipsi rationi ipsi fantasmati esset aliqualiter ora

Stat etiq 2 a solitudo ipsi q possibili quia absq concursu effectuo requisito speciei ipsi e vt ipsa dicat valet q ducere species q oui obiecti q strictia tertiana quo expta habet plures species, sic q possibilis valet oe

oes Substrahnes ſ̄ speciebꝫ ex ſſei Intrinsice Ihnere et
ꝯduere, quare agens nō ꝓt̄ Intrinsice Ihnere et
ꝯduere oes Substrahnes ſ̄ speciebꝫ ipſis reperias. 2ᵒ Nō ſi
Replica ab quid ſtat nō ſtat fantasma cē ſbly ſtrumty
Organicy ſpecie intelligibilis ſ̄ cē causa principalis ulterius
ſpecies obtineat Substrahnes fantasmatis et effectus ſopi
nione ſuorum tertij quos ſequamur, Excedat Scotus, nō causę ſtru
mtly ſ̄ principali.

Arg.ta D. Suarez §3

Arguit D. Suarez ex Thō 1.q. 84. art. 6. ſine Obstic aīe nō ꝓt̄ ſuā
ꝓpria ſubstantia agere ſit ſtatim et ꝓpria causa intellectus
Communis ſ̄ magis quodlibet cē maā causę ſ̄ ꝓpria
Phō fantasma ſbly deberet maaliter adducty ſpecies
intelligibilis — R. Thomy absolute nō assevere cē causa
maalis ſpecies intelligibilis ſ̄ cē mag causa, hoc cē mag
determinatiue ihic agenti ad hoc ut hoc et nō ſbly ſpecies ꝯ
ducat q. uerū cē etiā si illius causalitas nō ſit ſtricte maalis
ſ̄ effectiua tota appellatiue tm a Phō maali q. ꝯ fantasmate
cē ꝓprio differt ordinary mag q. cē determinare.

2o fantasma cē maalis
Corporey q. nō ꝓt̄ determinare ihic agenti spiritualy ad ꝑduc
tionē ſpecieꝫ intelligibilis — Dicty quo ad 1m cē maalis et Corporey
ſpecies ꝯ ad 2m ſ̄ intelligibilis Rego ad 1m et ihic Nō fantasma
nō determinat ihic agenti ad ꝑductionē ſpecieꝫ intelligibilis 2ᵒ en
titatē quę habet, ſ̄ ꝑ Receptionē quę ꝓsidet et sic
maalitas fantasmatis dependet. Scd habet ad ihic determi
nationē.

3o fantasma Scd habet ut species ipſa l. expſa fantasię ipsa
reperiat tanquam ſubiecto ihicionis q. nō ꝓt̄ ꝓt̄ alia determi
nare ihic agenti ihic q. species unius ſensus nō ꝓt̄ alia de
terminare — R. nego 2m nō licet uerū sit q. species
fantasię appellatę fantasmata tm fantasma intellectui agenti
determinatiue nō cē species expſa fantasię ſ̄ aliquid mā
ab obiecto maali ꝑductū medijs hac specie expſa ad alter
ius speciei ipſa unius ſensus externi nō cē expſa externi
ſ̄ cē aliquid ab obiecto maali ꝑductū medijs specie expſa
ſensus externi.

Et si ꝯtra hoc ſubiectetur fantasma expſum
determinare ihic agenti, Respondeo subiectari ꝑ memoria
ſ̄ scitiā quę exſeruit ihic fantasma ut expſalli ꝓpor
maneat determinatiue ad hunc et nō alium speciei intelligibilis
ꝑductum

Recs accidens quo Conaaliter spirit. Imo subiecto nō determinat aliud ad ḡ ductiuy ḡ fantasma y fantasia seu y memoria Conaaliter expellens nō valet determinare sibi agentis ad ḡ ductiuy speciei — Dō ans 2do subiecty nō e tale et quasi seruia alterig, Vt e memoria ḡ sitiua recessetu sibi agentis Et respectu cognitatiuy ng ella nō seruiat speciei Vt ellas cognat 2ō Vt alijs cognat postmis Vt hoc cognitatiue Vt cognoscat res alias et ethy sibi agenti Et cursta respectu cary ḡ ducat y speciebz ydolis ḡ labog seles respectu.

Argumenta Thomistarum §4

Ad argumta Ex ... ans 3 et 3ū 4.99 arta ad 1.m et 11 adijs sic. Ad rem subet Verba ydeductione speciey ydelligibilis sibi agens Courrit y rigy alter seu Obagens Principale fantasma ac seruit ipsum pati seu vt agens y mouendo ḡ ex parte dicti fantasma habet cary y ligy mouendi, et sibi agens nō seruit ipsum pati ac ḡ ex parte ipsius fantasma ḡ organi Quiescentis et essig remissig — Ad 2m Et ipse adhuc ḡ obiectum ḡ fantasma dicti ad dicto y ac determinat Veritig y mouendo sibi agenti ad ḡ ductiuy spe ciei ydelligibilis nō alterat ac dictum Ex dicto alterat speciey ydelligibilis Courrente effectiue Ex parte passiui ad ḡ ductiuy ydelectibilis ḡ determinat ex parte agentis ad ḡ ductiuy effectiue illius ad ydelo Obiectiue agentis Causa principalis nō actiuis Ipsa patitur ab fantasma ḡ ordinem seruiendi et sibi Ipsa actiuat ex parte agentis Causa principalis actiuat etig fantasma y mouendo Et fluentes Ydolis

Ex arte Species ydelligibilis e speculabilis determinat respectu obiecti practici y parte agentis Et Intellectus respectu obiecti practici ḡ actu y Ipsum effectiue requirunt fantasma materiale habet quod species ydelligibilis. Hoc ans 3 patitur ydentig y ḡ ductiuy abiectiue ac ḡ Courrente effectiue requirunt speciei ydelligibilis ydeductiuy speciey ex parte quo obiecta obiecta practica respectu ydelligibilis determinat.

Ad 2m Ex parte Dō ex parte agentis ens ḡ dignitatis ydelligibile Ipsemet respectu nō obiecti practici Imitabilis Et quod Causa equiuoce ymitatiue Et ydelligibilis per effectu subalternare Ex parte ex Obiecto sibi quodammodo et ydelligibile Intellectus nō obiecta obiecti respectu ydelligibilis et Ipsemet Et ydelligibilis Et ydelligibilis adeo subalternat quodammodo Ipsum ac na Et sine de sua ḡ Ex parte quodammodo species ydelligibilis ex ipsa Courrat ex parte possibilis ex parte ductiuy. Ipsum Ipse

Quæstio quarta Quomodo Species intelligibilis impressa concurrat cum intellectu possibili ad intellectionem.

Referuntur Sententiæ §1

1ª Sta asserit Species ſtelligibiles effectiue Quorum formaliter ad ſtellectionē ꝛmoꝝ virtutis Seruiens Exptchech, ita Ignatius 2ª Sta Gallꝰ Quorū denegat Speciei ſtes ordine ad ſtellectionē, in Bazquez et ex modernis plures, quos ſequitur Sot

Concluſio §2

Nulla Species ſtelligibilis Quorum uero et rigoroſo Seruit effectiue ad ſtellectionē, ſorte tm mutatiua, et ꝓpria quatenꝰ determinat ſtes ad huiuſ ſtellectionis ꝓductionē. Stat Ro Exclus 1ª ꝓ 1ª ptē ad 2ª Vel. Aſſerit enim ꝓpositionaliter bonꝰ actus et ſtes Habitualis eſſe determinare ad operandū AC Species, seu obiectū eſſtiū seu determinatū ſtellectus. atqui bonꝰ actus nō Quorum uero et rigoroſo Quoruſo effectiue ſtes habitualis ad actū ſtualē, ꝙ nec Species ſtes ſuppoſitū Chome ſtes nō Quorum ad ſtellectionē

Stat Ro explicā ꝙ 1ª ſtes ſtes habitualis ſanctæ mæ nō Quorum uere et ꝓpie agente uere et ꝓpie ad ſtionē Speciei ſtelligibilis = Stat 2ª est his quæ ſ Ro Ptis Coninck Mongt dicta, ibi enim dicti Subſtis Caetꝰ ec ſ immediatꝰ principiū operationis uere et Rigoroſe si Species ſtelligibilis uere Quorum eſſentiæ haberet ſtellectionē

Stat 4º nō ad actū Aſſentiendi ſidei nō Quorum Species effectiue rigoroſe ſtes habitus fidei ꝙ nec ad alios actus ſtiles Et ſi Species Quorum uere effectiue uere et rigoroſe Stabunt ſtes ex antecedēti nō ſi ſides absq; concurſu rigoroſo Speciei Vallet aſſensus Aſſentiendi ſidei ꝓducere, quare ſtes nō valleret absq; Quorū Speciei, alioꝝ ꝓducere actus; antē de effectu Speciei naturali Et ſi materia de ſide dicitur absq; ad aſſensus fidei ſi nulla causa Creatis ponit ſi mediate Quorum ad effectū Aſſentiendi Et dogmatizat ſi mea de Ecclesiæ, ꝙ ad actus fidei Aſſentiendi nō Quorum Species ſpecie et rigore.

Respondet aduersarij actū fidei nō Quorū Speciē, quæ reſpectu illius causat ſi ſtabitur quia Christus illis ꝓduxit = Sed ad 1º de Deipho causæ effectus ſpecialis Et absolutus ſi distincte a Quorum ſua effectus, ita Vt

amigarum Itinentiq ad negandu causq principalis Vallat Otia
p̄ Si actus Supnaalis fidei nr Itinetr ꝑ Speciē suā Ouerrit
Adhuc p̄ mor causq effluentes principalis rigurosq Vt adeur
Sarrij stupidyt = Sᵈ 2º exclo Itinentq ꝑ inda ale Visione Affir
Angt ēty nullu habere Ouerrij mediatu ꝑ Visum beatq q ad
Vt adequate Supnaalis nr Vallet nec ꝑ adequate Itinenti ꝑ
q ēty Supnaalis 3ª Sᵈ actus fidei ē adequate Supnaalis q nec adde
quate Vallet Itinenti ꝑ Speciē nāli 2º ꝑ genere causq effluit
rigurosq Nullomodo Vallet ꝑ mediatu Ouerrere ad illu actu =
Ita 3º stellectiq ē finitu Vtalis q nr Vallet effluens principaliter
Itinentiae ab Speciē qua nec finitur nec eminenter ē Virtualis ut ex
se Stat.

Sᵈ q aduersarij obiciēt 1º ex Scho ꝑ 4º Dist 47 q 2
art 1 ꝑ corpore et q 8º de Verit. art 1 ad 3ª, et 3º ex Gente 35
Can §§ et 1 p, q §§ art 1º Ctr sic ait. Species stellipotentes habet Scho
ad stellectiu sicut ira quae ē principiu actionis ꝑ alijs agentibq.
atqui ira ꝑ alijs agentibq ē principiu effectiu rigurosi Vt quo
operamur et effectiu q et Species stellipotentes tuxta mentē Scho=
Rᵗ negᵒ Itig Arg Scho Sibi ignat Species stellipotentes sicut
q ētty Species determinat ēty ad actu mor, quo ira determi
nat Suppositu ad operandu ētig Sicut et nr illa operetur q ura
Vt rei actiu. Nec obstat q Scho asserat Species Ouerrere ad actu
sicut Calor ad Calefactiu, nq ē ty sicut nr ē ty sit mensurata ꝑ
Virtualē ꝑportiu, Vnde sicut Calor ē principiu effectiu Calefactionis
sic Species ē principiu effectiu stellationis absq eo q assignet Qua
ētty omnē motu ꝑmoo Ouerrat ꝑ beatā genies.

Obicies 2º stellatis
gredat abitū ꝑ quas a femina et ab actu seu Specie ꝑ q in masculo
ꝑ stellatu regredit ab obiecto et ꝑ ēty partis nostris. Sᵈ masculo
ꝑty opponunt Quarret actiu et purosē ad ēty nāli q Vt ex
tres ēty stellatus = Rᵗ maiores ēty gloire ꝑportiu ma
ioq nr uº Vniuerq a tres gloriret ēty nr Ouerrere ad stellec
tiu effectiu, Ꝑ Passiu tantu ēty ꝑ operonie Scho et Itemis
ory, femina ēty possit Ouerrere ad Generatiu.

3º effectus Abet Glo
riari ꝑ causa effectiua atqui stellatis nr Itinetr adequate
ꝑ tu ēty sibi ex parte Verbi seu tui resplendis ex q obiecty
Pillar Itinatr ē Species quae ē finis Nimbus circuli de qet
Semuel Ouerrere ēty tu ad stellectionis ꝑfectiu = Rᵗ
Ruptadicta q Secudi Vicedo maiori de Ubiquitate Verbi
Vt negato absolute maiori nq resplendens ex obiecto ꝑ Vi
tualiter sit ꝑ tu Itentq, et sic resplendo Speciei nr requisita

C

Vtrum Itenum, Vt aliqui existimabo, Nobis y sit ens bo existens, sit Vtrum determinans fit actus ut figet et nil dig Registrans, deuigt nil aliter accipiendo figura, y sumpto existens nil requiritur Vt uirtus actiua, Secundum Vtrum determinans y sumpsit addite ut exigentis, quo a bruto possit causari medio artificij, y ducat figet et nil dig.

Ad 2um dg Se habet aliquo ordine Vt fora y fluit actus, y operans talis ordinis Sy, linea, Intelligibilis Species, y Intelligibilis se habet ut fora, y fluit actus, y Intellectus, secundu ly ex stimulet Intellectus = Ad 3um dg Se habet Vt fora y fluit actus, y pone figly et sy nego maior, y pare, y pare Ad maior, et minor, et nego Stig, Ng Vt fora nedu venit, aqui, Dg, y linea naali y fluit actus, y pare, nil esse q talis linea e fora, Sy e fora, y qua Itenum effectu tatu y Species, Intelligibilis nil Vtati nil Itenum, Intellectus in tabis. et sic licet sit fora, y tali ordine nil debet, y pare Secundu re, q Sugamt, stig Stingit Adequate, Intellectui: Nec obstat quod Ceci, y stimulet Intellectu exponi, Ng etig, y artificiales, y stimulat effectus ideq et figure, y Secundu, Etig, Sr actus regulose nil Secundu.

Vtrum Dentr Prohor Statu Species intelligibiles Directe Representantes Singularia maalia

Dubium hoc Soly, y dedit de speciebus Intelligibilibus, Ng de Speciebus nulla e ratio dubitandi, ly certy Sit, quod Species Intelligibiles, Singularium, Representent existentia, Ostensia Dz ratione, Sic, maalitatis, Nequit, gergere, dicunt Sic, y Soly Colore, Singulary. Et Ntg Secundu etig, y habito apprehendat, y gerla directe, Ng, y directe Saltem Ses Dedigt illa Representi, q Cytalia, Singularia nil Sit, ornatio, Cognita, y Secundu, y aliquo mo Representari, nis

maalis — alij defendit cognosci, directe & cognoscere
ipsam actus terminati ad cognitionem Speciei Patris existen-
tis in ente — alij vero Fonseca dicit Singularia maalia
cognosci ipsae Speciei Filii et Clare, fantasmate deter-
minate ipsi possibili ad illud cognitionem Dei sicut fantasma Petri
existens agente concurrente ad inducendum Speciem intelligibilem sic dicit
posse concurrere ad possibile illud determinando ad cognitionem clare
et determinate huius Singularis maalis. — alij vero Joannes a Sancto
Thoma asserunt Singularia maalia cognosci clare et determinate licet
directe in Speciei Filii existentis a maalis aquo Singularia sed
fantasma aqo fiat Circa alios a maalis

Contra ex dictis omnibus opposita
Deficit Species inducta ab isto agente possibili ad ipsum
facere Singularia et maalia ita etiam possibile quod cognoscat
Singularia maalia quia Circa singularium abstractio sic patet
ex suis 4° est 45 q 3 sic etiam omnia secundum Philosophum
in libro de sensu et sensato sit Falso §2

Conclusio §

Species ipsa ab isto agente possibili deducta directe et per se repraesentat Singularia maalia. Ista
Species intelligibilis immediate representans Singulare maalis
non repugnat quia quae res Singularis quia quae res maalis ex
ex quibus cap repugnat ista est certa, nisi quoad 2m patet ibi
quia Species ad separata et angelicos SS Spiritualiores et
immaterialiores Species ipsis impressi, et tm illa directe repre-
sentat Singularia maalia ergo et ista ab quo aliqua repugnantia
possit et debet ista representare: Pro quo ostat exemplum pro
et omnibus quia ratio quiditas Singularis maalis maalis est ita
directe talliter representari ab quo aliqua repugnantia Species intelli-
gibilis per ipsum agentis deducta, et et Singularitas ejus Singularis maalis
sit talliter et debet abstrahere intelligibile directe representari =
Confirmatur Singularitas patitur signata et quiditas quae ejus est
maalis ac ipsa Singularitas facit exercitio sed ista repugnantia
ad universalitatis talliter directe representari ipsius facta ab isto agente
ab ente.

Deinde ex dictis Species intelligibiles quae sic virtute
sui agentis deducit ab illo ab abstractionem a fantasmatibus ab
debet accipere a representare fantasmatis aliquid et simul repre-
sentare aliquid hoc est debet accipere magis et representare Singularitas
ab Species intelligibilis a fantasmate abstracta ut representat Singulare
maalis — Ad oppositum, et negatur ibi, ipsa species quae ab
explicata ipsi licet sui agens debeat accipere et repraesentare

cy cognione directa singularis, quia Vallet prouenire speciei
expressg directe illud representans, etl cy ipsa formata nō absque
agente sit apprehensibili, post etg cognionē directg singularis=
Dē 2° ng species expressa nichil aliud expriemit q̄ representat
Quia quod erat ipsa alias expressio esset falsa. Sed sic ipsa ex
qua emanat. Igitur expressa nō debet ipsi cognitione sing
ri directa representato, sic nec ipsa debet dari.
Dē 2°. Expressa ipsa
penetratiō agentis ymaginabili formata sibi nō representat ymagi
ni cognitiōn singularitatis, q̄a veli quit singulary mag ymaginatiue
sit species expressa et ipsa facta post etg cognitionē directg singularis
cui veli quit mag singulary ymaginatiue imo magis dicat amāa
quia sic ipse agens expressa debet expressa directe representare sin
gularia quidem
3° Ibi Del Ng ihūs doctor clare et distincte cognoscat
singularia cy cognoscat hoc albedinē albedinis distincte sic nec cog
nitiua Vallet haberi p̄ species intelligibilis albedinis nec ē species
intelligibilis essentie albedinis cy nec ysaty ymero et ymaginati
ue representet. dicendū ē clare p̄ species directe representatiue singularia
quidem. = Confirmatiue species representans quidditatiue hoc dē q̄ re
presentat clare ois ymaginatiua cy nulli cy alteri si ois cy alteri sed
illa species nō solū ē quidditatiue sed etiā singularis: Sed nulli sed nō
Vallet q̄ illi species cognosci ymaginatiue clara = Sed ois
cognosci ymaginatiue ad sensum ita ut nō cognoscat ymaginatiue recto
sed quia ymaginatiue intelligibili representata quia ymaginatiua ymmediate
sit fantasmata ymaginatiua cognoscit.
Dē 1° Ng sella species
representans nāq̄ ymediate singularia ymaginatiua ymaginatiua q̄ quia
postmodum adueniat fantasie aliquid singulare cuius species necessario
erit alia species quia illud ymediate q̄ recitauit ē et absoluere
sorty sit ad missy = Dē 2° hic ymediate nāq̄ representato cy
alterius quid saltē primary omnia distincte cy nō sēn q̄ species
sibi nāq̄ Vallet cognosci. Si cy rogo ut mihi explices quid
sit hoc distincte, quare cuius sic potest dua clare et distincte cognos
cibile = Dē 3° quia ēste ē ymaginatiue ad oēs singularitates q̄
se extrinsece ymaginatiue differentia Vallet clare et distincte singularitates oēs
cognosci q̄ nō sella singularia quia sit ymaginatiua sit etiā quia
obiectiue et nō Vallet distincte cognosci cy cy sy dampto nō dicere
Respondebo
directa singularia ymaginatiua quia expressa nō possit cognosci
abstractiue quia representari absque intelligibili, q̄ quia quia ē quia
ymediate representata q̄a defectu nō absolute representatiue positiue
nō aliter ac angelus ymaginabiliter quia Vallet cognoscere

Nec reffstare futura defectu exprefs & requisite Ut a bullij
refistentr = Sed quae so & ofe fuse petre g denouo adnum
fantasie, aliud figulare Institutillud nata refstata, ifpecie
ofe fue nae exose & valis, & exse sit nae Instantis fostitue
agta ad effedy illis = Dno Si ifpecie, qua loco refs
tatis pea Vallet Cognosci figularia Regte Ny rationis ifpe
ofe ifpecie, qua ait refstatis Vallet Cognosci refpecie Sub
Sati Ofice & rationes gfrual stre annullo Doctore & Sacty et
si Manifeste lequdis exp Thomistarg Doctrina, & mirabilis
Hebet dici

Dazo Speries quadratis Maalis refstatis Vallet
g fecteris Modo Cohstare Sfgularia Maalia ifantasia. Syftia
Rae Speries Patrimatis refstatis Vallet Instare Scientiy
Sfatis ifpecie Patrimatis Soly Ofuse Vallet Cognoscere Scientiy
& ifpecie quadratis Maalis & Vallet clare Cognosci figula
ria Maalia qua Si ifantasia = Dato figulare Maale
g denouo addenit fantasie Ny gdueit aliquid ifpecie qua
fatis Maalis Ut ratione illius Instet Sale figulare qui
a cens a legnid illa gducit Ut denouo Saly habeat Instans
& Sales Rata Instao Sine fydamto adignatis ifpecie quadratis
dad Clarg figularis Cognisy.

Contraria Arg ta S

Petrisy Thomistarg pdicatis Sanctis & Sfte 1586 ar. 86.
Sic ait Respondeo dicendu g figulare pretu Maalibus, Vbi nostre doctre
at Sanctus cognoscerem potest, idirecte & quasi & quadam reflexione
potest Cognoscere. g ny docet g & aa ar 2 pressentione addit = Falsum
quae auctoritate & fere ybalys Sfti Thomistarg, dico in ifti locis
Vbi affirmat sty nay directe & Cognoscere figulare g directe Vty
adequate & cognoscatis, sed g a adequate cognoscit. Sed bene Verum est
nra entis cognitio Sapy g ibi vegta et dico aut Sale ce pcio et di
recte cognity sed g Vt ad Versum, sendyt Immediate saly Ne ref
stratis directe, figure & g & tatis quadratis Maalis Strictis & cognita
sed g figulare Vt quid cognity et refstatis cognoscit et refs
tatis Media ratio Vbiori. Videlicet Media rationis directe
ty quia ratio, quia Sale Sale pcio et cognita ratione entis.

ad Vltimum &
ba Sfti S figulare Maale Cognosci aliquid g Diversy quia
ad Sfatis Thomas sicut Thomas sicut asserere g & Exshimes quadratis
refstatis ifpecie ifelligendi Ontare figularia directa ifantasia
sed g Species ifelligendi refstare nay et figulare, et & Subtilis
fantasmatis figulare clay refstatis et sic g species ifelligendis
refstare, g sed so figulare Maale ordinatis ad Sfatis Sicut
Imago ordinatis ad & figulat, ideo directe Cognoscit g quia ny refles
xiy.

Scus Quersions ad Fantasma

Quarum sit jus ē maalis q̄ n̄ Valleb; se
rungere speremus ex Spiritu maalis Ly hoc habeat q̄ Angelus
Mag — R̄r Deus do ūs Amq̄ Stig ng sunt plus quā sunt hahat
Amaa j essq do Essē Cognomen Spuci j Essē et exsē n̄rā
Exēdacta Cognita alias nullus posset Cognoscere Sgulana
maalia nec Poster sua generatas maales q̄ talige j Stig Essē
Et licet Sgularitas j essq do accipiat amaa ēx j reqsitadū
accipit amaā alias Nullig plus possit resistere Sgularia ma
lenalia

Deus ablata sua Sollita Essentia ē raō sui Sgulari ē
maa q̄ Species Intelligibilis quas Spiritualis ē n̄ Valleb; ex Ss
tare Sgulare maale. Dō maeris et designem raō sui
Sgulari ē maa Sgulari j essq do Dō minus j reqsitadū nego
minus et Stig p̄terducta j Stultione argumti

Jquires qualiter Cognos
Cat Vale ab Ista Respondeo Cognosci reflexe ng Suppōsita ex
more directe Sgularium et Cognita Quemsita Subti regula
tus ēformat Species reqsitas nāq̄ absque distinctis j Simili
tudo et j hac Vale Cognovit Unde Cognitio Valis Mather
Supponit Cognoscq Sgularia Stig ly Cognio Sgularis Suppōnat
Quemsita Et Subtilitig Deus ēnig Et sed Supponere Cognitu
Sgularia j qq Subti reperete Quemsita Et hinc Cognitio
Sgularium Necessē cognoscit Colores Quemsitas q̄ ē possibile
ex Specieb; Sgularia Et Angelus Valleat formare alig Vale
Sic reqsitas admittit ac homines Et Stat ex Dicto apos
Tō et ex q̄ Tō artt Quem Et Angelus ad Vbicuit diceb;
q̄ aliqua Subtig Cognoscere Sē quē ex Speciebus Et Angelus alias
formare possit, Sicut imago Christi ē Species Substantia qui p̄ scibile
ab ista potentia q̄ scitum Deo Dicto Vallebit alias formare.
Et hinc Et hac q̄

Dicto

Quæstio Sexta, An intellectio ad actionis vel qualitatis spectet Prædicamentum

Suppono ly Intellectus ē uerq̄ Et quarū actionū q̄ ex se Deus Dicto
q̄ Et Creatae ac ē Dei Et Sibi alteri ē quē n̄ procedit j rem

Exhortios, Sed stat ipso agente Ut petitio ipsius et hec ipsius mutr actio. Et etiã rame ipse ng stãt uere et ipsi e gõsa Nã Soly actiua et passiua, Sed petitio ipsius actiua correspondet uere et ipsius actio pe petitio ipsius cõtrapassiens e uera et ipsius actio quare specialitas Soly e an hec actio ipsius teneat ad pdicamyta actionis et qualitatis

Unica Conclusio S. Primo

petitio e uera Et ipsius actio dẽ pdicamyto actionis. Sic aliqui e pathonis Et Stat pe Exp Anito ꝯ mut e lapso et etiã Lo magno Cy Moralibz Cap Vltimo Vbi docuit actiones pdicamyti ipsius segti et ipsarum e uera mõs Phyli Utrãq e dẽ pdicamyto actionis, Stat vo exercẽdo Arnebstate, pdicamyti Cap de actione et passione Vbi dollere aut voluptate actiui sunt ipsius tenere ad pdicamyti actionis Sicut Sactiones ipsarum Cytes e petitio ipsius quia essentialiter e actio ipsarum et ipsi spectat ad pdicamyti actionis.

Stat etiã rame actio de pdicamyto actionis e actus ꝯ Seu Causalitas agentis Media qua producit ipsius petitio e actus ꝯ seu Causalitas ipsius Media qua datur ipsi seu producit ipsum pe e uera actio de pdicamyto actionis = Confirmatio petitio Sollj subest passiones actionis producit ipsum et ipsi ter ipsum et petitio loquity Media uera actio nã de pdicamyto qualitatis ty q alias nõ esset a verbo dicta, Cyhon sit qualitas ty q dio q Media ipsius ty q et agentis e actus de pdicamyto actionis Ut videre e ipsi ab aliis actionibz petitio dicitur e actio de pdicamto actionis

Quia Cy Aristotelis actio de pdicamto actionis petit ee Cy motus Strate secundo petitio habet secundum Cy motus Cyrurgie dicty Ut manus dicty Chirurgy, petitio Nã e actio de pdicamto actionis de pdicamyto actionis — Sed neg ma ng adrauy actionis de pdicamto actionis, nã e opus q excludat motus Strate accidẽs Sed q sit actus ꝯ et Causalitas agentis Media qua aliquid producat. ratio huius e ꝯ Motus Ut aliquid Vitale et ipsius ipsi pdicamyti Collocati ri spectat ad speciem actionis de pdicamto actionis, et sic excluso pe motus motus Strate accidẽs quia accidens secundum ad actionis de pdicamto actionis.

Solutio ꝯ

Ad tho oppositum Cap Vbi de actionibz primarijs sic patet

Dño

Lycet aut actus primus vt é Deus et Gdeam[us] actionis p o
ra Nec exp[ressa] oppo[sita] S[ecu]to Potest = Deo Deitas, p[ro]p[ri]e dr
loco S[ecu]ndum é Equi de actione, manyte p tto p dicto
qui qualitas é etiã actus.

Decess vo actus primus quidis é
Intellectio vt p[ro]ducit bry ase spectu, tyg a verby g é nã
ab intellectione p ducty ad intellectu ordinate, hy g[ra]. intellectu
elicesc[it] p intellectione, Iggieg p fectione Ultimate Ista S[ecu]nd
Gdeam[us] actionis p ducit bry, qua essentialiter respect p o
intellectis vt é actus de Gdeamyto actionis = Rc[ti] custodita
Sp[ecie] ma et mi et neg[ati]o Nig, nã ad actionis de Gdeam[us] actus
nec abstractyte ab actione, manyte et cogente Rc[ti] é nec[essa]rio y by
dat ad alia nec p fectus S[ecu]nd Situã Media qua agens agat
Nyhil y é p ducere bry p fectu ad quy ordinetr é p primy actu
Ens tryplicit Vt dicit 3o Posteriorum

Quæris vtrũ verby sit ab intellectione
Resolute dicty = affirmative Respondeo Nig qualitas vt dictu
é ab actione de Gdeam[us] actionis vt dictu Ista S[ecu]nd verby
ioiy opinione é qualitas, et intellectio é actus de Gdeca-
gyto actionis, 3o Verby é ab intellectione, vt dictu

Duces intellectis é
Manifestatiõ rei ad ity S[ecu]nd sit p verby seu Signu expssg
ty sit Scitum ~~Scitu~~ rei aqua obiecty denominatiue ity
p intellectio Objecti ty verbo = Ast quo maxime intellectio
é manifestatiõ rei p modu Causalitatis actiue Forma primy
rey Istamis Regula et mi vt dicta Sp[ecie]s dicitur ad placi
ty Vtio Obiecty nã denominari cognity alterbo ty, Ioly sit
tio qua cognoscit, S[ecu]nd ab intellectione qua illud primo verbo cognoscit

Replicabis
intellectio et Verby Scitabyt p modu fieri et facti, S[ecu]nd fieri et
facty ie nã distinguit vtrũ p rey intellectio et Verby = Sed
habere se p modu fieri et facti p genere effectus, p quod genere
Sp[ecie]s fieri S[ecu]nd distinguitur facto ie S[ecu]nd ab eo, a quo sit p causam
Physicam Transmutatiuam, et tria de hac q.

S[ecu]nd Septima An in creatis Omniy intellectiõ sit dictiõ.

Aduerte ut q[uæ]stionis intelligas q[uo]d sicut in divinis datur intellectio essentialis, et
personalis, ita creatis, essentialis, et aliquid amplius semper contabony ad q[uo] respiciendum
sit in creatis datur intellectio dicta includens intellectionem, sine intellectio ut
prescindens a Conceptu dictionis nã excludit sed tãm contemplatio seu cognitio obiecti
atuo dicta excludit species expressas seu verbi inquo contemplatur obiectum: Vna

Colligesq; actionq; intellectu dictiuu in diuinis supponere modu in actu signato ꝑ exercitu
Conceptu intellectionis essentialis, at uero in creatis dictio seu actus intellectus dicitur
in actu signato supponit p conceptu intellectionis, ng intellectus creatus solu in uerbo dicto valet
interpretare et cognoscere uerbu, unde in diuinis Pater intelligit ut dicat, at uero in
creatis dicit ut intelligat.

Nec obstat qd Ph. dicat 1.c. q. 27 art. 1. qd quicumque intelligit
Ex hoc ipso qd intelligat producit uerbu; ñ inquq obstat, ty quia ut Instabile supra th. arg
asserit plurib⁹ in locis, qd de intellectu creato, ty qd nec qd ibi habet sensu causale ꝓ sed
quasi identice, ita ut sensus illius sit qd intelligens producit uerbu, uere qd ut intelligens
solita illud producat, nec etiã qd increatus intellectus ut solita et in actu exercito intelli-
gens antecedat dictionẽ dicentẽ.

Nec valet dicere quod expressio dictionis p modu quasi
diffinitiui exprimit intellectionis; ñ inquq valet ng licet hoc sit uerum d intellectione
p modu actus signati uere p modu actus exercitii quę non habet perfectã speciẽ
expressã, et ideo in creatis debet dicta potentia uerbu antecedere = Nec enim obstat
quod ñ ualeat dicꝰ id quod non est quidq; intellectum; tam licet hoc
uerum sit de dictione exteriori uocali. non tamq; de interiori quę necessaria est ad
intellectionem.

Deinde supponu ut certu ea quę solent dici in Mat. de Trinit.
dictionẽ ñ esse actionem realiter diffinitã ab intellectione, nam eadem intellectio
quę in ordine ad obiectu ut intellectum importat rationem contemplationis, in
ordine ad uerbum adhuc ꝑ eundem importat rationem dictionis; unde omnis
intellectio quę constat intellectum continentem ultimam intellectualitatem, circa
ineffabiliter determinatiu obtinet perfectionẽ dictionis; et illa quę constat intellectum non
continente talem intellectualitatis gradum obtinet in creatis perfectionem intellec-
tionis non aliter ac in diuinis intellectio quę constat personam Patris obtinet per-
fectionem dictionis seu actionis notionalis, et intellectio quę non constat hanc
personam Patris solum obtinet perfectionẽ intellectionis seu actionis essentialis.

Constat ex
positione ea. Ph. loco supra citato, et etiam 1. Aug. de Verit. art. 2 ad 5um ubi sic ait
In nobis dicere ñ aliud significat intelligere, sed intelligere cui hoc quod dicitur expri-
mere aliquam conceptionẽ, nec aliter possumus intelligere nisi huiusmodi Conceptio-
nem exprimendo; qq uerbu duo asserit, et, dictionẽ ñ esse ab intellectione diffinitam, et
exercitium intellectionis dictionẽ supponi ad exercitium intellectionis quod tota
quod nos dicimus =

Constat etiam ratione Verbum mentis quod reddit dubitatione repre-
sentatiue intellectum, non valet producꝰ nisi ab intellectu, sed intellectus solum
valet producere media intellectione, ergo intellectio, et dictio in uia identitatis coincidunt
Ergoq; intellectio producens uerbu dicitur solutio; ut patuit. Sit,

Unica Conclusio. §. Primo =

Disputatio Ultima de Voluntate

Quia ita ꝑ Magistru ꝙ Thomasy duxit ammay ꝙ n̄ amplig
ꝙ Fratribꝰ ꝓ amoris Dominy benevolentiæ Dnay et amici
he ꝑfectibile vrosfeby experimenti ꝙ amoriabilo de fuit
quibꝰ labuisse n̄ me pœnitet ꝙ ita de fratrib⁹ vrs a regulo
Nostri Dyc gaudio n̄ ꝙ Christi fideles ꝓ ꝙ Christi fideles
ad honoꝛ, ad virtutꝫ, et ad Sapiꝫ Fruey.

Amplig Vrtuey sequi ꝙ
ostyhy Vestre Cognac n̄ gabet. fortasse vos ꝺ Samuel audi
ehi me ebory ? fortasse Vrtuey Samuel Dnde6 Sectos n̄ Sero.
Eredor quis talis Cogityde stimpent a Lachrimis Deꝙ n̄
Ryyit e'ꝙ dariissimy Cor dly delectamile et fratumy ebꝙ mꝰ
Ostriy Quyagdy e Soberat, a ꝙ execrabile Quoris Cura eo
ol'mmotrni. Ego vos n̄ regnig ? aut possyt obliuisci Dñs
ꝙ go Studiory et Collegij a Patka Pastoris ? obliterni ꝺ
Alexandrea se Sequi n̄ memoro dixi, ꝺ vos ; Cordemeo
estis, ibi dy Inzero Ysster eratis ibi vos ꝺ regnig ibi Vrtuey
Aloquar Pulcerrima Verba ibi Orbis dicq Salute dici
quibꝰ Salute Sibꝰ Salute amici Salute Sꝙ et mey Dñi
Omney quid quid dicemus laboraremq ; Dei Gramus Glorig
Deiparæ Gratulemr pietati ejq dilectismi Sponsi et advocati
Dñi Joseph Cubilg quiramus Patrony Patroni Benedicti
apros cunq auspicy Patroni Jeremyhi giy Patriarchæ
Antony Doctoris ornatissimi Antecuig Pcq Cursus gloriosy
fiy ; pomiq Ordinis Eremitarum Protomartyris Placidi Mauri
Abbatis Scholastici Virginis ejq ꝙ Cœlestiny, Apostolicy
Exoriæ clamemq ; gloriy laudy Et Sapientiæ Patriarchalis
gloriq Cumulet Vidamus, Fe Jesu Laus Amq Te ejq

Æternum ~

Memoria de los Collegiales de S. Saluador de Oviedo los quales hicieron Carta de hermandad con el Collegio de Nra Sra de Monserrate

Fray Benito de Loyola, Hijo de Teruilla
Fray Gaspar de Cestana hijo de Sahagun
Fray Benito Cubillas hijo de Sahagun
Fray Anchel de Leon hijo de Sahagun muerto
Fray Placido Gutierrez hijo de Cornellana
Fray Manuel de Baca hijo de Silos.
Fray Mauro de Ayala, hijo de S. Millan
Fray Pedro Varona hijo de Duarenes.
Fray Vicente de Miranda hijo de Oña
Fray Dn.o Martinez hijo de Oña
Fray Miguel Viues, hijo de Monserrate de Cast.a
Fray Gregorio de Hoyo hijo de Monserrate de Cast.a
Fray Mauro de Aguelles hijo de Monserrate de Cast.a
Fray Dn.o Baca hijo de S. Esteban
Fray Placido de Villa hijo de Samos
Fray Bernardo Monte hijo de Samos
Fray Antonio Leuallos hijo de Samos
Fray Martin Rubio hijo de S. Diago.
Fray Placido de Mamo hijo de Valladolid
Fray Bernardo Cadreda hijo de Carrion
Fray Gregorio Ruiz hijo de Carrion
Fray Benito de Mande hijo de Burgos

Fray Manuel de Cebar Disp de Leon

Fray Jeronimo Gonçalez Disp de Leon

Fray Baltasar Altamirano Disp de Canonigo

Fray Antonio Delgado Disp de Canonigo

Fray Joan de Vega Disp de Navarra

† Fray Joan de Vera Disp de Navarra — Murio en 22 de enero de 668

Fray Mauro Lopez Disp de Cortesian

† Fray Gregorio de Vega Disp de Corias — Murio en 7 de Abril de 667

Collegiales de Sancta Maria la Real de Nazareth

† Fray Joseph de Noboa, Disp de Leon Murio

Fray Joseph Perez, Disp de Sahagun

† Fray Thomas Gomez, Disp de San Millan Murio

Fray Fran.co de Cebar y Mendoca Disp de S.tiago

Fray Diego Perez Capellon Disp de Monserrate de Madrid

Fray Christoval de Soto Disp de Cardeña

Fray Bernardo Peruiano Disp de Blanca

Fray Benito de Ortega, Disp de Blanca

Fray Joseph de Arellano Disp de Valladolid

Fray Alonso de la Pena Disp de Sahagun

Fray Miguel de Mondragon Disp de Canonigo

† Fray Joan Ximenez Disp de Nauarra Murio

† Fray Millan Perez Disp de Monserrate de Catalu Murio

† Fray Benito Prats Disp de Monserrate de Catalu Murio

† Fray Lorenco Perez Camasal Disp de S. Millan Murio

† Fray Diego Villanueba Disp de Oña Murio

† Fray Pedro Caballero Disp de Valladolid — Murio en 22 de 1666

Fray Andres Caualliero Disp de Navarra

Fray Joseph de Segulueda, Obispo de Silos

Fray Joseph Guarnero Obispo de Cardeña

Murió — Fray Anselmo Martinez Obispo de Burgos.

Fray Jacinto Yañez Obispo de Carrion

Fray Joseph de Noboa Obispo de Samos

Fray Placido Ysarrez Obispo de Pra

† Fray Manuel de Olmedo Obispo de Hopeltran — Murió en

Fray Thomas Martinez Obispo de Tyrache — Murió en

Fray Joseph de Cafeda Obispo de Tyrache.

Murió † Nro. P. de N. M. Fray Pedro de Bergaño Abbad de Tyra

Nro. P. de N. M. Fray Joan de Valcacar Regente de dho Colegio

N. P. Predor Fr. Benito de Yglesias Prior Mayor

N. P. Predor Fr. Juan de Quesada Pasante de dho Colegio

Murió — N. P. Fr. Rosendo Martinez Obispo de Celanova

N. P. Fr. Placido Ruante Obispo de Tyrache

Murió † Sñr Dña Claudia de Licondo Religiosa en el Conv. de S. Be

de la Ziudad de Stella